U. F. G. B.

BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
Inc. 287
INKUNABUŁY

BRUNONIS

Psalterium

301
f.

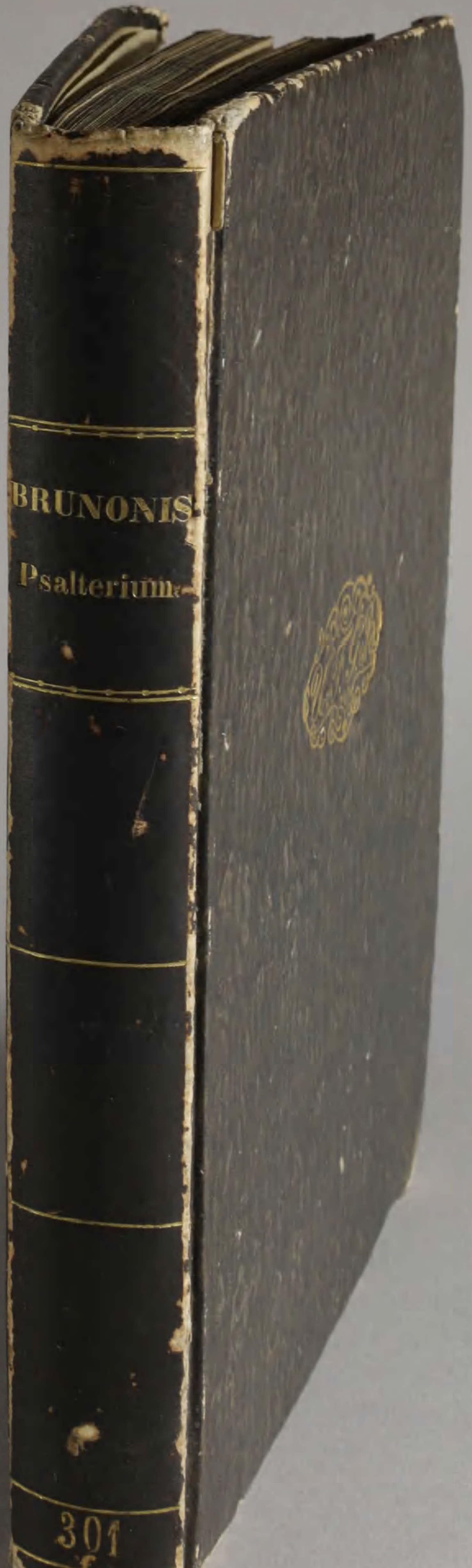
BRUNONIS
Psalterium.
301

Operis et autoris cōmendatio

Corrigēdi emēdādiq; pſalterij prolo
gus btī Brunonis epī Herbipoleñ. bre/
uis ɔmēdatio. ⁊ q̄uo proficue legēdū ſit
iſtud pſalteriū inſtitutio ⁊ cohortatio.

Noua nō cudi
mus. ſ; vetera renouamus
q̄uis vetera renouata nō/
nūq; ſoleant videri noua.
Nō ⁊ in h pſalterio pleriſq; poſſe eueni
re nō dubitam⁹. qui vet⁹ iſtud pſalteriū
p Origenē Hieronymūq; emēdatum. ac
emēdatōis ſue ſignis figuriſq; inſignitū
ſicuti tūc ab eis legendū eccleſijs tradi/
tū eſt. atq; nūc longo tēpoꝝ interuallo.
ab vſu noticiaq; hoīm haud etiā medio/
crīc doctoꝝ abolitū. ⁊ pene ad hoīm me
moria ablatū. iteꝝ in lucē reſtitutū. rein/
tegratū emēdatūq; ɔſpiciētes. nouū il/
lud atʒ recēter elaboratū autumabāt. qd
pene in lingua latina vetuſſimū habetur
vñ ⁊ illoꝝ opinionis iudiciū eiuſdē pſal
terij vetuſti codices q̄ hodie habētur et
vidēt ɔfutāt. Quinīmo ⁊ ipʒ ⁊ tale fuiſ
ſe añ ānos mille Origenis ſctōrūq; patꝝ
Hieronymi ⁊ auguſtini in pluribus ſctē
ſcripture locis teſtat auctoritas. quorūʒ
tpibus ⁊ grecis ⁊ latinis eccl'ie pcelebre
habitū eſt. ⁊ poſt eos p multa tpm volu/
mina a ſtudioſis viris diligēter obſerua
tū. Porro tepeſcēte hoīm ad diuinas lit
teras ſtudio inualeſcētibuſq; illecebraꝝ
ambitiōis auriq; cupiditatib⁹. faſtiditū
atq; adeo in deſuetudinē iri paulatī miſ
ſum eſt egregiū opus (qd tāmulto labo/
re a pr̄ibus p cōmuni oīm diſcētiū vtili/
tate fabrefactū eſt) vt nr̄a tēpeſtate eius
vix veſtigiū relictū videat. At pfecto ni
ſi ſtudioſoꝝ ⁊ quorūdā etiā ſctōꝝ patruʒ
diligenti cura ⁊ curioſa diligentia puiſe
poſteritati ei⁹ vel pauca exēplaria reliq̄ſ
ſet. ⁊ nos ignorauiſſem⁹ nec alijs eueſti
gio ɔtradere iſtud potuiſſem⁹. Cui⁹ pul
critudiuē. vtilitatē ac dignitatē ideo nō
verbis ɔmēdādā exclamādāq; neceſſari
um arbitramur q; ſeſe ſine laudatore lau
datū. ⁊ ſine pcone pconio oīni dignū de/
mūſtret diligēter ⁊ ſine inuidia legētib⁹
Quapropter nō minimas grates pr̄i lu/
minū deo īmortali ⁊ clemētiſſimo agere
iuſtū cenſem⁹. q̄ etiā in hac re hūanā mi
eratus ignorātiā. veritatis ſctē lucernā
(iam multis ſeculis ſub modio abſcon/
ſam) ſup candebrū reponens. oībus quī
in domo dei ſunt relucere fecit. Sed ⁊ il
lis grates nō habere iniuſtū arbitramur
per quoꝝ religioſam ſolicitudinē eterna
dei ſapiētia salurarē nobis iſtā eruditio
nis doctrinā ad nos vſq; puenire voluit
Inter quos beatus pater Bruno fm ſe
culi dignitatez Cōradi ſecūdi imꝑatoris
patruelis. fm dei vo electionē herbipo/
leñ. olim preclarus eps. religione ⁊ vita
ſanctus. poſtq; mortē iſtā tpalem (quam
ſubijt anno dn̄i noſtri ieſu xp̄i milleſimo
q̄dragesimoq̄nto ſexto kalendas iunij)
etiam miraculis clarus. pter maiora vir
tutū opera q̄bus ī dn̄ico ouili paſtor bo/
nus effulſit quibuſq; cōmiſſuʒ ſibi a dn̄o
gregem ⁊ ope ⁊ exemplo ſemp pauit. the
ſauriſans nihilominus poſteris filijs ſu
is memorabilē ⁊ ſanctū pſalmoꝝ librum
(ex quo ille impreſſus ē) ſumptupſe ſcri
ptū. quaſi hereditatis ſpūalis nō mini/
mā portionē reliquit. Quod ⁊ aplo nr̄o
beatiſſimoq; ciuitatꝪ herbipoleñ. primo
epo ſancto Kyliano offerens his eundē
ſanctū patronū noſtrū verſiculis exorat.
Sit collega tue ſortis pater o Kyliane.
Antiſtes dono q̄ te venerat in iſto. Do/
nū inq; iſtud lucroſum. donū ſuperoga/
tionis. donum a celeſti patrefamilias di
gne remunerandū. Quot em̄ ex eo anie
pfecerint tot ſup credituʒ ſibi a domino
ſuo talentuʒ lucra eidem dn̄o gratiſſima
acquiſiſſe ⁊ ſuplucratū eſſe credendū eſt
ppter quod ⁊ gratiā memoriāq; ppetuā
apud deū ⁊ homīes iuſte meruit. Si ete/
nim (vt ſenatori nr̄o magno Caſſiodoro
placet diuinarū inſtitutionū libro pmo)
antiquarijs ⁊ libroꝝ ſcriptorib⁹ diuino/
rū gratia habenda eſt. q; ſeſe alioſq; ſcri
bendo ſalutariter inſtruunt ⁊ dn̄i pcepta
longe lateq; diſſemināt. nō minor haben
da atq; agenda gratia eſt eis quorū ſtu/
dio ⁊ impenſa ſcriptoꝝ man⁹ ſuſtentata
ſalutares iſtas lr̄as exarauit Et ni fallor
laudibus iuſti artificis oīnibus dignus
eſt qui artificem ad bonnm opus mouet
dirigit ⁊ alit. Felix (inq̄t caſſiodorus) in
tentio. laudāda ſedulitas ſcriptoris. ma
nu hominibus pdicare. digitis linguas
aperire. ſalutē mortalibus tacite dare et
contra dyaboli ſurreptiones illicitas ca

Bruno

mors eius 1045

19

Ex Biblioth. Universitatis Frider. Guil. Berolin.

U. F. G. B.

301 f.

Hain 4013.

1396956 (w)
2 egz.

Operis et autoris cōmendatio

Corrigēdi emēdādiꝗ pſalterij prologus btī Brunonis epī Herbipoleñ. breuis ꝯmēdatio. ⁊ quō proficue legēdū ſit iſtud pſalteriū inſtitutio ⁊ cohortatio.

NOua nō cudimus. ſꝫ vetera renouamus ꝗuis vetera renouata nōnūꝗ ſoleant videri noua. Quod ⁊ in hoc pſalterio pleriſꝗ poſſe euenire nō dubitamꝰ. qui vetꝰ iſtud pſalteriū ꝑ Origenē Hieronymūꝗ emēdatum. ac emēdatōis ſue ſignis figuriſꝗ inſignitū ſicuti tūc ab eis legendū eccleſijs traditū eſt. atꝗ nūc longo tēpoꝝ interuallo. ab vſu noticiaꝗ hoīm haud etiā mediocriť doctoꝝ abolitū. ⁊ pene ad hoīm memoria ablatū. iteꝝ in lucē reſtitutū. reintegratū emēdatūꝗ ꝯſpiciētes. nouū illud atꝫ recēter elaboratū autumabāt. qđ pene in lingua latina vetuſſimū habetur vñ ⁊ illoꝝ opinionis iudiciū eiuſdē pſalterij vetuſti codices ꝗ hodie habētur et videť ꝯfutāt. Quinīmo ⁊ ipꝫ ⁊ tale fuiſſe añ ānos mille Origenis ſctōrūꝗ patꝝ Hieronymi ⁊ auguſtini in pluribus ſctē ſcripture locis teſtať auctoritas. quoruꝫ tꝑibus ⁊ grecis ⁊ latinis eccľie ꝑcelebre habitū eſt. ⁊ poſt eos ꝑ multa tꝑm volumina a ſtudioſis viris diligēter obſeruatū. Porro tepeſcēte hoīm ad diuinas litteras ſtudio inualeſcētibuſꝗ illecebraꝝ ambitiōis auriꝗ cupiditatibꝰ. faſtiditū atꝗ adeo in deſuetudinē iri paulatī miſſum eſt egregiū opus (qđ tāmulto labore a pr̄ibus ꝓ cōmuni oīm diſcētiū vtilitate fabrefactū eſt) vt nr̄a tēpeſtate eius vix veſtigiū relictū videať. Et ꝓfecto niſi ſtudioſoꝝ ⁊ quorūdā etiā ſctōꝝ patruꝫ diligenti cura ⁊ curioſa diligentia ꝓuiſe poſteritati eiꝰ vel pauca exēplaria reliqſſet. ⁊ nos ignorauiſſemꝰ nec alijs eueſtigio ꝯtradere iſtud potuiſſemꝰ. Cuiꝰ pulcritudinē. vtilitatē ac dignitatē ideo nō verbis ꝯmēdādā exclamādāꝗ neceſſarium arbitramur ꝗ ſeſe ſine laudatore laudatū. ⁊ ſine ꝑcone ꝑconio oīmi dignū demōſtret diligēter ⁊ ſine inuidia legētibꝰ Quapropter nō minimas grates pr̄i luminū deo īmortali ⁊ clemētiſſimo agere iuſtū cenſemꝰ. ꝗ etiā in hac re hūanā mi eratus ignorātiā. veritatis ſctē lucernā (iam multis ſeculis ſub modio abſconſam) ſuꝑ candebrū reponens. oībus quí in domo dei ſunt relucere fecit. Sed ⁊ illis grates nō habere iniuſtū arbitramur per quoꝝ religioſam ſolicitudinē eterna dei ſapiētia ſalurarē nobis iſtā eruditionis doctrinā ad nos vſꝗ ꝑuenire voluit Inter quos beatus pater Bruno ſm ſeculi dignitateꝫ Cōradi ſecūdi imꝑatoris patruelis. ſm dei xᵒ electionē herbipoleñ. olim preclarus eṗs. religione ⁊ vita ſanctus. poſtꝗ mortē iſtā tꝑalem (quam ſubijt anno dñi noſtri ieſu xp̄i milleſimo ꝗdrageſimoꝗnto ſexto kalendas iunij) etiam miraculis clarus. ꝑter maiora virtutū opera ꝗbus ī dñico ouili paſtor bonus effulſit quibuſꝗ cōmiſſuꝫ ſibi a dño gregem ⁊ oꝑe ⁊ exemplo ſemꝑ pauit. theſauriſans nihilominus poſteris filijs ſuis memorabilē ⁊ ſanctū pſalmoꝝ librum (ex quo ille impreſſus ē) ſumptupſe ſcriptū. quaſi hereditatis ſpūalis nō minimā portionē reliquit. Quod ⁊ apľo nr̄o beatiſſimoꝗ ciuitatľ herbipoleñ. primo eṗo ſancto Kyliano offerens his eundē ſanctū patronū noſtrū verſiculis exorat.

Sit collega tue ſortis pater o Kyliane.
Antiſtes dono ꝗ te venerať in iſto.

Donū inꝗ iſtud lucroſum. donū ſuperogationis. donum a celeſti patrefamilias digne remunerandū. Quot eñ ex eo anīe ꝓfecerint tot ſuꝑ credituꝫ ſibi a domino ſuo talentuꝫ lucra eidem dño gratiſſima acquiſiſſe ⁊ ſuplucratū eſſe credendū eſt ꝓpter quod ⁊ gratiā memoriāꝗ ꝑpetuā apud deū ⁊ homīes iuſte meruit. Si etenim (vt ſenatori nr̄o magno Caſſiodoro placet diuinarū inſtitutionū libro ꝑmo) antiquarijs ⁊ libroꝝ ſcriptoribꝰ diuinorū gratia habenda eſt. ꝗ ſeſe alioſꝗ ſcribendo ſalutariter inſtruunt ⁊ dñi ꝑcepta longe lateꝗ diſſemināt. nō minor habenda atꝗ agenda gratia eſt eis quorū ſtudio ⁊ impenſa ſcriptoꝝ manꝰ ſuſtentata ſalutares iſtas lr̄as exarauit Et ni fallor laudibus iuſti artificis oīnibus dignus eſt qui artificem ad bonnm opus mouet dirigit ⁊ alit. Felix (inqt caſſiodorus) intentio. laudāda ſedulitas ſcriptoris. manu hominibus ꝑdicare. digitis linguas aperire. ſalutē mortalibus tacite dare et contra dyaboli ſurreptiones illicitas ca

Bruno mors eius 1045

19

Ex Biblioth. Universitatis Frider. Guil. Berolin.

lamo attramētoq; pugnare. Tot eñ vul
nera Sathanas accipit quot antiquari⁹
dñi verba deſcribit. Sed nō minus felix
intentio. non minus laudāda diligentia
eius. cuius iuſſu ⁊ expenſis iſta bona fi-
unt. Magna igitur laude dignus. mḡna
grāꝛ̄actione proſequēdus. magno deni
q; extollendus pconio eſt beatiſſim⁹ iſte
pater noſter Bruno. cuius vigili cura et
ſollicita prouidētia egregium iſtud pſal
terium titulis pſalmoꝝ ac eorūdem the-
matib⁹ ⁊ ſūmarijs. collectis. dyapſalma-
tibus. obelis. aſteriſciſq; inſignitū. atq;
gloſellis autēticis marginū campis cir-
cūfuſis. ſicut cernitur diſertum expoſitū
q; ⁊ nobis compatū ⁊ relictum eſt Felix
profecto pater qui filios p euāgelium in
xp̄o genitus etiā mortuus docet. felices
filij qui charas iſtas patris reliquias re
ligioſa pietate cuſtodiūt. ac ſalutiferā do
ctrinam alta mente reconditā. imitādo i
opus ſanctū ducūt. Et quid eñ pſalmo-
rum iſtū codicem niſi beatiſſimi pr̄is vi-
te moꝝ actionūq; ſuaꝝ teſtem ac caras
precioſaſq; ⁊ ſctās reliquias dixerim.
Si quidem opa hominū veſtigia ſunt q̄
bus eoꝝ vita inueſtigatur. Tibi igitur o
pr̄ luminū (a quo om̄is ſapiētia ⁊ om̄e
datū optimū ⁊ pfectū mortalib⁹ datur)
grās quales valemus (⁊ ſi nō quales de
bemus) dicim⁹. daq; vt dignas agam⁹.
qui p beatum patrē noſtꝝ ⁊ nūc apud te
patronū precioſum iſtum theſauꝝ ⁊ vir-
tutis imitādum exemplar cōſeruaſti. di-
gnare clemētiſſime pr̄ fructum quē in eo
patre noſtro ſeminaſti. ⁊ hodie milleſies
multiplicare in filijs. vt in profectu aīa
rum noſtraꝝ nominis tui gloria magnifi
cetur in ſecula. Tibiq; o pr̄ ter quaterq;
beate. ⁊ pontifex toto euo venerāde fe-
lix Bruno grates referimus. impetra vt
digne q̄z morib⁹ reſpondeam⁹. Digniſ-
ſimas eñ grās agere eſt deo fideliter ſer
uire. ſanctorūq; vitam imitari. idipm̄ q̄z
eſt deo digne pſallere ⁊ in pſalterio pro-
ficere. Propter qđ admonēdus lector ē
vt ſi ſalutifere pſalmorū doctrine parti
ceps eſſe deſideret. atq; pſalteriū nō ſo-
lum habere. verūetiam in eo vtiliter pſal
lere ⁊ ſapite intelligere velit pſalmorum
myſteria nunq̄ ſine oratōe premiſſa lege
re ⁊ diſcere incipiat. Ideoq; eñ ⁊ orati-
ones pſalterio pſcripte ſunt vt ipo poſi-
tionis ordine monſtret quod ſine orōne
deuota vane exordiat lectio ſacra. A pn̄
cipio quoq; pſalterij ⁊ primo pſalmo le-
gendi initium faciat ⁊ in finē otinuando
lectionē deducat. multa etem̄ in poſterio
rib⁹ pſalmoꝝ gloſul' omiſſa ſūt q̄ in prio
ribus ſcripta habent econtraq; in ſeq̄n-
tibus inueniunt que in pcedētibus nul
libi reperiunt. quoꝝ tn̄ collatio ⁊ in prio
ribus ⁊ in ſubſequētib⁹ intellectū pluri
mū iuuat. Semp quoq; Caſſiodori ⁊ glo
ſe ordinarie in vno plogo tradita de cor
pore ⁊ capite trifarie locutōis inſtructio
menti ⁊ memorie fixe hereat. Ne in vno
eodemq; pſalmo pſonarū loquentiū cre
bra mutatio. ofuſionē legenti pariat. in-
telligentiā impediat ⁊ legendi faſtidiū
nauſeamq; aggeneret. Nihil deniq; ſu-
perficialiter pcurrat. verba ſingula truti
net. Nam vis magna in verbis ⁊ ppie-
tas ſeruata eſt. nedū in textu verūetiam
gloſellis maxime Caſſiodori. qui (vt ora
torem decet) nihil incaſtigatū. nihil in-
eptiarū. nihil deniq; in v̄bis impropri
tatis vulgaris admiſit. Sed ſingula vo
cabula ad vnguē pſpecta in vi ppria ori
giniſq; natura in oratione diſpoſuit.

Q; in ſacra ſcriptura grāmaticoꝝ re-
gule non ſemp ⁊ vbiq; ſunt obſeruāde.

g Ratum v̄o quēlibet etiā ſciolum
venim⁹. ne q̄ fideliter ſollicitequ;
emendādo elaborata ſunt teme-
raria pſumptione immutet. Nec qđ pri-
ma fronte diſſonū ſibi aut abſurdū vl' re
gulis grāmatice artis otrariū iudicat. in
docte poſitū aut emendatōe dignū exiſti
mans caſtiget. Sic in ſcđo pſalmo diſrū
pam⁹ nō dirūpam⁹ ⁊ p oēs pſalmos q̄b⁹
hoc verbum inſertū eſt diſpoſitū eſt non
a nobis ſed ab his viris q̄ ante quadrin
gentos imo mille annos eas cōpoſitio-
nis normas obſeruare maluerunt. q̄bus
fortaſſe facilior ſenſus legētibus prebe-
ret. q̄ grāmaticorū obſcuras rudibus te
nere inuēticulas quibus ignorātiū intel
lectus impediret. Illis eñ nouiſſimis
cōpoſitionū regulis ſubtilitatis eupho-
nie. breuitatis ve modus cū difficultate
intelligentie cōmendatus ē. Sancti v̄o
patres attendētes verba propter res et
dicētis atq; ſcribentis intentionē intel-

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
Inc. 287

et vbiq3 ſunt obſeruāde

ligendas. Nō vero ꝓpter oblectare au/
res inſtituta. quo id facilius fieret pla/
niſſimis vocabulis vſi ſunt. Quoniam
vt ait hylarius. iiij. de trinitate intelligē
tia dictoꝝ ex cauſſis eſt aſſumēda dicēdi.
qꝛ non ſermoni res ſ; rei eſt ſermo ſubie/
ctus. ⁊ trāſumitur extra de ver. ſig. intel
ligentia. Hinc etiā fortaſſe factum eſt. vt
ſancti pr̄es olim opprobriū nō obprobri
um. inlumīat nō illumīat. adſtitit nō aſti
tit. ⁊ ſimilia ſcribi voluerint. ne ſi artifi/
cioſius ſcriberet̄. opprobriū illuminat ⁊
aſtitit. ignaris huius cōpoſitionis regu
le ⁊ ſimplicioribꝰ atqꝫ in ea arte minus
eruditis ꝓpter ꝑpoſitionis infractione3
obſcurior. ⁊ fortaſſe nō intelligibilis red
deretur oratio. atq3 ita diuinā ſcripturā
(omī etati ⁊ cōditioni hoim ⁊ doctis ⁊ i
doctis ad ſalutē neceſſariā) legendi pre
cluderetur aditus. vel difficultate intelli
gendi. delectatio in lectione minueretur
tediu3 generaret̄. animarūq3 ſalus ex le
ctione frequēti ⁊ feruenti proueniēs im
pediret̄. Sancti itaq3 viri cognoſcentes
ſe ſapientibus inſipiētibuſq3 debitores
oīes docere conati ⁊ nullum puulū ver
bi obſcuritate effugare. maluerūt exiſti/
mo grāmatice ꝑterire regulas aut earu3
in hoc etiā videri ignari. q̄3 fratrem in ea
arte rudem in dei vero preceptoꝝ regu/
lis eruditum artificioſa eloquētie obſcu
ritate ⁊ diſertitudine a lectōis ſtudio ſa/
lutare abigere vel retrahere. Et q̄uis ſi/
ue dirūpamus ſiue diſrūpamus dicatur
in ſenſu nulla ſurgat. ⁊ in ſignificatōne
diuerſitas. atqꝫ ad intelligēdū nulla aut
praua valde obſcuritas. vt etiā ſine iſta
querela dirūpamus dici ⁊ ſcribi poſſet.
qꝛ tamen nō minor eſt ſctōrum patꝝ ī ca/
none ſcripturaꝝ etiam quo ad grāmati/
cam q̄3 donati ſeu Priſciani auctoritas.
maxime cū ⁊ ipi quod donatus qōqꝫ pri
ſcianus ſcripſit nō ignorauerint. atqꝫ il/
lis priores etiā tēpore fuerint. immutari
nō licuit qō non debuit. Nec in hoc eoꝝ
auctoritati ꝑferenda eſt cuiuſcūqꝫ gram
matici vel rō vel auctoritas. quoꝝ nimi/
rum etiā ſine iſta rōne oīibus iuſte pre/
fertur ⁊ digne veneratur a cūctis fideli/
bus ſola auctoritas. Nec mirū cum ⁊ in
grāmatica locutionū ⁊ aſſertionū multa
rum ⁊ in pleriſqꝫ regulis pro rōne reddi
tur ſola volūtas. vt ſi cur ita dixerint q̄ri
tur. qꝛ ita placuit ⁊ ita voluerūt. nulla ad
iecta volūtatis eoꝝ rōne vel cā r̄ndetur.
cur igit̄ ſctōrū in hoc minoris cur vl̄ nō
equalis aut maioris auctoritatis volun
tas habēda eſt. Nec nouū aut ꝑſumptu/
oſum putari debet ꝙ nōnulli ſctī patres
nrī ⁊ grāmatici ⁊ oratores ꝑſtiano tēpo
re. ſciētia vero nō poſteriores eum ſequi
dedigtī ſūt. cum nec ipe ſuos maiores ⁊
grāmatice ꝓfeſſores varronē dico (Tul
lio teſte) facile oīm doctiſſimū. ⁊ didimū
(Macrobio teſte quinto Saturnaliū li/
bro) oīm grāmaticoꝝ doctiſſimū alioſqꝫ
ꝑ oīa ſecutus probat̄. Saluatorē igit̄
noſtrū doctorē vtiqꝫ ſolum ⁊ mgr̄m vni/
cu3 ſctī pr̄es noſtri ſecuti. q̇ euāgelia ſua
planiſſime ſcribi voluit ⁊ ꝑdicari. oēs ſe
culariū lr̄aꝝ laborintos obſcuraſqꝫ ſub/
tilitates circūeūtes planiſſima cuilibet
verba poſuerūt. Ne vel modica verboꝝ
difficultate territus legētis anīmꝰ poſſ3
a cepta lectōe ⁊ diſcendi ſtudio reſilire.
Hinc ⁊ in pluribus pſalmis huiꝰ pſalte
rij obprobriū nō opprobriū vt innuimus
reperit̄ ſcriptu3. Et pſalmo. cxxxviij. (ne
ambiguitatis nota vlla legentē cōturba
ret) antiqui ⁊ maiores noſtri auguſtino
teſte in eodem pſalmo eodemqꝫ vſiculo
ſcribi voluerūt. Non eſt occultatū oſſu3
meū a te qō feciſti in occulto. ne ſi os di/
xiſſent ⁊ ſcripſiſſent. an oſſis an oris no/
miatiuus eſſet dubitaret̄. Verba vō Au
guſtini ibide3 ſunt iſta. Os ſuū dicit qō
vulgo oſſum latine os dicitur. Nā poſſe
mus hic putare os eſſe ab eo qō ſunt ora
nō os correpte ab eo qō ſunt oſſa. Sic er
go ⁊ nos loquamur. nō eſt occultatū oſ/
ſum meū. melius eſt repħendāt nos grā
matici q̄3 nō intelligāt ppl̄i. Ān ⁊ priſcia
nus ipe ſeptimo maioris libro volumīs
oſſum antiqꝫ dixiſſe cōmemorat. Defici
et dies ſi etiā ex gētiliū lr̄is exēplis oīa
aſtruere velimꝰ vbi ꝯtēptis regul̄ artis
iſtiꝰ nouiſſime etiā nec declinatōem attē
derūt poete ⁊ oratores. que q̇ videre ⁊ le
gere affectāt Macrobij Saturnaliū pri/
mū librꝝ. atqꝫ Auligelij fere oīs libros
acticaꝝ noctiū reuoluāt. ⁊ ita eē inueni/
ent ⁊ cōprobabūt Quoꝝ tū vtiq3 exēpla

huius rei gr̃a aliqua inſeruiſſem⁹ niſi ꝓ
lixitas exoſa prohibuiſſet. Vñ etiã augu
ſtinus nr̃ ſcõo de doctrina xp̃iana. in ta/
libus eccl'ie dictionũ obſeruatõne nemo
ait magis ꝙ infirmiores offendũtur. ⁊ eo
ſũt infirmiores quo doctiores videri vo
lunt. nõ verum ſciã qua edificãtur. ſed ſi
gnoꝝ qua nõ inflari difficile eſt. cũ etiam
rerum ſciẽtia ſepe ceruicẽ erigat. niſi do
minus iugo reprimat᷑. Hinc ⁊ beat⁹ gre
gori⁹ in ꝓlogo ſuꝑ iob ita intonat. Que
ſo autẽ vt hui⁹ operis dicta ꝑcurrens.
in his verborum folia non requiras. q꜠
ꝑ ſacra eloquia ab eoꝝ tractatoribus in/
fructuoſe loquacitatis leuitas ſtudioſe
cõpeſcitur. dũ in templo dei nemus plan
tari ꝓhibetur. Et cuncti ꝓculdubio ſci/
mus. quia quotiẽs in folijs male lete ſe/
getis culmi proficiũt. minore plenitudi/
ne ſpicarũ grana turgeſcũt. Unde ⁊ ipaꝝ
artẽ loquẽdi (ꝙ magiſteria diſcipline ex
terioris inſinuãt) ſeruare deſpexi. Nã ſi
cut huius ep'le tenor denũciat. nõ meta/
ciſmi colliſionẽ fugio nõ barbariſmi con
fuſionem deuito. ſitus motuſq; ꝑpoſitio
nũ etiam caſus ſeruare contẽno. q꜠ indi/
gnũ vehementer exiſtimo. vt verba cele/
ſtis oraculi. reſtringã ſub regulis dona/
ti. Neq; eñ ab vllo interp̃te ſcripture ſa
cre ſeruate ſunt. Ex qua nimirũ quia no/
ſtra expoſitio oritur. dignũ profecto eſt.
vt quaſi edita ſoboles ſpẽ ſue m̃ris imi
tetur. Ita inuenies o lector in pſal'. xxx.
fugierũt vbi nos fugerũt. ita tranſduxit
vbi trãſduxit diceremus. Non igit᷑ inſci
cie aut ignorãtie iſta aſcribis. Ne dũ nos
imo non nos ſ꜡ trãſlatorem expoſitorẽq;
detractõis dente impetas. Origenẽ Hie
ronymũ Auguſtinũ Caſſiodoꝝ. quoꝝ he
gloſe ſunt maximos in om̃i arte ⁊ doctri
na viros (quib⁹ vel eruditior vl' doctior
videri ne velis) dãnabiliter carpas. Nã
Caſſiodoꝝ in pſalmo. xxxvij. egregi⁹ cõ/
paratiue poſuiſſe. Et in pſal'. xxxix. in ſe/
cũdo verſu. vicȝ. Et exaudiuit p̃ces me/
as. ⁊ eduxit me de lacu miſerie ⁊ de luto
fecis. lutus maſculine pro lutum dixiſſe.
Et ĩ pſal'. lxvij. p̃ſtauit (vbi nos preſtitit
dicimus) in gloſa poſuiſſe atq; ĩ pſalmo
liiij. in verſu. Tu vo hõ vnanimis dux
me⁹ ⁊ notus meus in gloſa p̃dicaret ru/
des aĩos eũdẽ ſcripſiſſe cõſpicies. Et hie
ronimũ in pſal'. cxiij. in vſu. Celũ celi do
mino terra aũt dedit filijs hoĩm. quos il
li p̃dicauerũt ſcripſiſſe[cõperies. Cui ſi/
milis locutio in euangelio inuenit᷑. pau
peres euangeliſant᷑. Et in pſal'. xxxvi. au
guſtinus dicit fenorat. atq; in pſal'. liiij.
in verſu. Et nõ deficit Hieronym⁹ dic̃ fe
norauit. Itẽ hieronym⁹. auguſtin⁹. ⁊ caſ
ſidor⁹ in pſal'. xlv. ſonauerũt. Et ĩ pſal'.
cxviij. in verſu. exitus aquaꝝ deduxerũt
⁊c̃. Auguſtini l'ra ⁊ trãſlatio habet Exit⁹
aquaꝝ deſcẽderũt oculi mei. Et in verſu
Clamaui ad te. ſaluũ me fac. ⁊ greci ⁊ la
tini nõnulli codices hñt (teſte Auguſti/
no) clamaui te ſaluũ me fac. In eodem
pſal'. obprobriũ nõ opprobriũ. ⁊ in textu
⁊ in gloſa habes. Atq; in pſal'. xxxvi. Caſ
ſidiori textus habet. Nec ſemẽ eius egẽ
tem pane. qđ in pſal'. centeſimo viceſimo
octauo. Caſſidior⁹ inter ideomata ſcp̃tu
re cẽſendũ deputat. videbis ⁊ tẽptauer᷑t
vt Papias. nõ tentauerũt. vt Huguitio
dicẽdum docet. Et in pſal'. cẽteſimo qua
drageſimoſeptimo in ver. Qui dat niuẽ
ſicut lanã. ait niuis eſt homo cũ recedit
a deo. ponẽs niuis in ntõ. quod tñ nõ au
ſi ꝓpter indoctos imutatum relinquere
quare pro eo nix poſuimus. Hiſq; ſimi/
lia hincinde repire potes. Deniq; in qui
buſdã collectis cõuertere deponẽtaliter
ꝓ cõuerti ponit᷑. ⁊ ſemꝑ auctorẽ pro au/
core ſcriptum impſſumq; in gloſis offen
des. que ſi oĩa emẽdare conaberis. igno
rãtiã tuã magis ꝙ ſciam in ſcriptis oſtẽ
des. Videt᷑ vero nobis ita defenſanti
bus ſcripturã ſanctã ab iniurijs grãma/
ticoꝝ calũniãdi ac redarguẽdi ꝯmodaſ/
ſe materiã aduerſantib⁹. dũ eñ difficul/
tatis cã vitãde multa alit᷑ ſcripta ꝙ nos
hodie ſcribim⁹ exẽplis aſtruxim⁹. inter
ipa exẽpla aliqua vitãda difficultate vi/
dẽtur grauida. veꝝ ſi habẽde intelligen
tie facultatẽ. cãm ſolã ac rõem eaꝝ locu/
tionũ affirmaſſem⁹. nõ etiã ſctõꝝ patruȝ
canoniceq; ⁊ diuiniſſime ſcripture aucto
ritatẽ. calũniã iſtã merito incidiſſemus.
Si quos tñ aĩo ꝯturbat. Cur ſi vborum
difficultas tãtope fugiẽda eſt. ſp̃ũſſctũs
ꝑ ꝓphetas, imo ꝑ apoſtolos nõnulla ob/
ſcuriſſime ſcribi voluerit? Illi hoc a no/
bis nũc reſponſuȝ habeãt difficilima pla
niſſimis verbis ⁊ cuilibet patentib⁹ eſſe

conſcripta. neqꝫ eas difficultates ex ver/
boꝝ ſignificatiõibꝰ ſed occultatis ſentẽ
tijs naſci. vt verboꝝ curioſa obſeruatio
cultuſqꝫ: deo ꝯtemptus. ſimplicitas vo
eorundẽ. amata ꝓbaret. Ne vero mar/
garite precioſiſſime porcoꝝ terrerent pe/
dibus. ⁊ ſanctũ daret canibꝰ teſte gloſa
Math. vij. figuris ⁊ integiminibus vela
ta eſt ſcriptura ſancta. Inſup ſm Augu.
in p̄s. cxlvi. in verſu. Qui opit celũ nubi
bus. i. ſcripturã figuris ⁊ ſacramẽtis. vt
haberent poſteri ſerui dei quod interpre
tando influerent ſup aures ⁊ corda au/
dientiũ excipientiũ ſaginã leticie ſpũalis
Vel ſm Caſſiodoꝝ ibidem. vt ſenſus no
ſter ad querendũ incitet.

Quemadmodũ ſacra ſcriptura ſit grã
maticaliter emendanda.

Iſ ce igit quicunqꝫ ad repͤhen/
d dendum vel emẽdandũ ꝓcliuus
es. diſce certe prius a ſancto Au
guſtino in libro de doctrina xp̄iana. Et
caſſiodoro diuinarum inſtitutionũ libro
primo. capitulo. xiiij. ⁊ ſequẽtibꝰ quẽad
modũ ſacri diuinarũ litterarũ libri emen
dandi ſint. ⁊ cũ plene didiceris. tũc ad li
mã manũ extende. ⁊ q̄ elimãda dinoſces
magna cautela reformes. Ita vo ibidez
Caſſiodorus ille orator magnus docen/
dis ait. Nec illa verba in ſancta ſcriptu/
ra tangenda ſunt. q̄ interdũ cõtra artem
quidẽ humanã poſita repiunt. ſꝫ autori/
tate multoꝝ codicũ vendicant. Corrum
pi ſiquidẽ nequeunt. que inſpirante dño
dicta noſcũtur. Et qm̃ interdũ caſus ge/
neraqꝫ nominũ vel temporoꝝ. humanis
regulis nequeũt ꝯuenire. ſed tñ eoꝝ vſũ
eccleſiaſticus amplectit ꝯſenſus duorũ
vel triũ priſcorũ emẽdatorumqꝫ codi/
cum autoritas inquiratur. Scriptum eſt
em̃ in ore duoꝝ vel trium ſtabit om̄e ver
bum. ⁊ preſumi non liceat qꝺ diuino vẽ/
dicatur eloquio. Expetit em̃ interdũ pre
termittere humanarum formulas dictio
nũ: ⁊ diuini magis eloquij cuſtodire mẽ/
ſuram. Extra autoritatem vero ſacri ca/
nonis libros ſanctoꝝ patrum ſiue epiſto
las ſiue quecũqꝫ eoꝝ ſcripta ſic emendã/
tor legat. vt correctiõis. eoꝝ magr̄is con
ſociet ſecularium litterarum. ⁊ vbicunqꝫ
diſertiſſimis ꝓbatiſſimiſqꝫ ſeculariũ lit
terarum hoı̄bus diſcrepare inuenerit, in

trepidus vicioſa corrigat. Qm̃ viri ſu/
pradicti ſic dicta ſua compoſuiſſe credẽ/
di ſunt vt regulas artis grãmatice quas
didicerãt cuſtodiſſe indicentur. eis exce
ptis locis in q̄bus ſe non obſeruaſſe pro
teſtantur. Sicuti facit Auguſtinꝰ in pſal
mo. xxxvi. dicens. Quid ad nos q̄d grã/
matici velint. Melius in barbariſmo no
ſtro nos intelligitis q̄ꝫ in noſtra diſſerti/
tudine vos diſſerti eritis. Et Gregorius
in ꝓlogo moraliũ vt oſtendimus non ſe
cauere barbariſmos p̄dixit. ne dũ anſad
uerteret exacte vboꝝ vicia incideret for
ſitan morum. Ex quibꝰ liquido apparet.
extra bibliam apta vicia in doctoꝝ ſcri/
ptis fore emendãda. q̄ aũt regulis artis
nõ obuiãt etiã ſi aliter q̄ꝫ iſte priſcianus
ſiue alius opinatus eſt ſcribunt ⁊ q̄ ſciẽ
ter ſic poſuerũt grãmatice artis ignari.
relinquẽda ſunt inuariata. Sacri vo ca
nonis ſcriptura etiã a regulis artis grã/
matice ſoluta eſt ⁊ libera. quapropter di
cit canon indignũ. xxxviij. diſ. Scriptu/
re canonice iſte honor deferẽdus eſt. vt
verba celeſtis oraculi nõ reſtringant ſub
regulis donati. Addidit vo Caſſiodorꝰ
Si qua tñ verba reperiant abſurde po/
ſita. Aut ex his codicibus quos beatus
Hieronymꝰ in editiõe ſeptuaginta inter
pretũ emẽdauit. vel q̄s ipe ex hebreo trã
ſtulit intrepide corrigenda ſunt. ne vero
ꝑ libidoꝛ paſſim cuiqꝫ emẽdandi licen/
tia cõceſſa videretur. docuerũt patres ⁊
maiores noſtri quẽadmodum quibuſqꝫ
preceptis obſeruatis caute emendatuꝝ
iri oporteat. Vñ ⁊ idẽ Caſſiodorus ſub/
dit. Merito em̃ patribus nr̄is de hac re
maxima cura fuerit. ne tunica dñi ſalua/
toris (que ſcp̄turã ſanctã figurauit) q̄ꝫ/
truculentis militibꝰ ſcindere nõ licuit.
lectoribus ſubiaceat imperitis. Audiat
ſpũſſctũs ſincerrima. qui donauit. recipi
at illabata qui ꝯtulit. Tunc nos fideles
ſibi cognoſcit. ſi dicta ipſius nulla p̄ſum
ptione carpamus. Iſta o lector ſemꝑ mẽ
ti habeto.

Qꝛ pſalterea ꝓpẽ diuerſitatẽ tpm ſolã
in verbis repertam non ſunt emẽdanda.

Ceterũ nec illud ſilentio p̄tereun
c dum eſt. nanqꝫ ⁊ eadẽ verba ĩ di
uerſis temporibus modiſqꝫ ꝓpẽ
tranſlationum varietatem in pſalmoꝝ

codicibus poſita legentē minime ſolici-
tent. vt alterū ex altero emendādū neceſ
ſariū ducat. verbi gratia in pſalmo nono
in futuro tpe exacerbabit dn̄m peccatoꝛ
habet gallicana ſed hebꝛea x̄itas ꝛ trāſ-
latio romana exacerbauit in p̄terito. Et
in pſ. cxviij. in vau littere octauo verſu
dicit̄ in tranſlatione hebꝛaice veritatis ꝛ
exercebat in iuſtificationibus tuis in p̄-
terito. in gallicana vero trāſlatione ꝛ ro
mana exercebor in futuro. dr̄. Auguſtini
ſimiliter littera p̄terite habet exercebar.
In pſalmo quoqꝫ. lxxxix. in tertio verſu
ꝛ dixiſti ↄuertimini filij hoīm. nr̄a tranſ-
latio. hebꝛea aūt veritas ꝛ dices ↄuerti-
mini filij hoīm habet. Ita in eiuſdē pſal
mi alio quodaꝫ verſu inuenies in noſtra
tranſlatione verbū p̄teriti tempoꝛis vbi
hebꝛea veritas preſens habere inuenit̄.
Sicqꝫ ꝑ totū pſalteriū in tēpoꝛibus mo
diſqꝫ verba reperiunt̄ plurimū varia ſi-
ne vicio derelicta atqꝫ ex tranſlationum
varietate autoꝛitatē ꝛ defenſionē haben
tia. ꝓptereaqꝫ emendatione nulla coꝛri-
genda. At xo ne ſcribentiū erroꝛe magiſ
q̄ȝ transferentiū interp̄tatione varietatē
hanc euenisse ſuſpiceris. teſtē tibi in me
dium ſctm̄ Hieronymū ꝓducimus veri-
tatem hāc aſtipulātem in epiſtola ad Cy
prianū de expoſitione pſalmi. lxxxix. In
cunctis em̄ inquit pene locis hāc habēt
ſeptuaginta cōſuetudinē. vt qð apud he
bꝛeos futurū oſtendit̄ hoc illi quaſi iam
factū ꝛ preteritū referāt. Aliter igit̄ Se-
ptuaginta. Aliter Hieronym⁹ noſter ver
ba trāſtulerunt. q̄ trāſlatoꝝ autoꝛitate in
uariata manere opoꝛtet. Qui iſta legis
foꝛſitan doctus ab emēdatione preſum-
pta manum retrahes. aut cum timoꝛe re
uerentia ꝛ ꝓuidētia ad neceſſariā ſctōꝝ
libꝛoꝝ coꝛrectionē ꝓcedes.

Qꝛ pſalteria ꝓpter punctoꝝ diuerſam
poſitionē ſolam nō ſunt emendanda.

Uoniā aūt nō ſolū dictionū ver-
q boꝛūq̄ȝ in lectione verū punctoꝝ
ꝛ virgularū ſenſus b̄m diſtinguē
tium obſeruāda ē ratio atq̄ȝ ad recte in-
telligendū. recta artificioſaq̄ȝ poſitio. ſci
re oēs volum⁹. nō oēs oīm pſalmoꝝ ver
ſus. ab oībus etiā ſanctis expoſitoꝛibuſ
vno eodēq̄ȝ ſitu ꝛ loco punctari. ſed alit̄
aliterq̄ȝ eundē verſum nōnūq̄ȝ punctus
virgulis ve diſtingui. diuerſoſq̄ȝ ſed nō
aduerſos inde ſenſus generari. Si q̄dē
punctationis varietatē. ſequi plerunq̄ȝ
opoꝛtet ſententie diuerſitatē. Idqꝫ ſine
dei voluntate ꝛ prouidentia factū neq̄q̄ȝ
arbitramur. verum ſpirituſſctūs mgr̄oꝝ
optimus ꝛ illuſtratoꝛ coꝛdiū. iiſdem ver
bis quinimmo vno eodemqꝫ. plura ꝛ ſi-
gnificans ꝛ docēs. vni ſctō ſenſum vnū.
alij aliū. ꝛ vni plures ꝛ alij paucioꝛes (ſi
cuti placuit ac pro captu intellectus vni
uſcuiuſqꝫ) inſpirans. oēs tm̄ a ſe inten-
tos ſm̄ varios veroſqꝫ ꝛ neceſſarios. vl̄
vtiles ſenſus. varia eoꝛundē ſenſuū pū-
cta diſtinctionūqꝫ notas eſſe voluit. An
etiā vt factū credit̄ religiones varie ec-
cleſieqꝫ diuerſe ac hoīes quicunqꝫ in di
uinis lr̄is ſtudioſi alias atqꝫ alias ſctōꝝ
explanatōnes legētes. variata in pūctis
ꝛ pauſationū notis ſentētias diſtinguē-
tibus. ꝑ totum fere mundū fecerint eſſe
pſalteria. Pꝛoinde iſta nō inutilis varie
tas. veritatē non minuit nec impedit vel
pſalmoꝝ vel gloſarū. nec ſuſpectā reddit
ſ ampliat venuſtat atqꝫ decoꝛat. Eſt q̄p
pe iſte ſoli⁹ ſcripture ſctē honoꝛ ꝛ haud
paruus oꝛnatus (nullis alijs litterꝭ aut
ſcientijs humano ingenio inuētis vēdi-
candus ſed quo ſola ipſa merito gaudet
vtpote ſplendoꝛ lucis d uine. ſpeculūqꝫ
ſine macula diuinitus inſpirata) vnis (ꝛ
ita dicā) verbis variū. verū ꝓficuū ab in
ſpiranteqꝫ deo intentū geſtare et parere
ſenſum. Iſte ſiquidē eſt (vt Oꝛigeni pla
cet) ſpecioſe eccl'ie veſtitus deaurat⁹. va
rietate circūdatus. Senſus em̄ ſpūalis
ait veſtitus eſt deauratus. qui quoniam
pluralis eſt ꝛ varius oꝛnatuſqꝫ. recte dr̄
varietate circūdatus. Eapꝛopter Caſſio
doꝛus noſter de diuinis inſtitutionibus
libꝛo p̄mo ꝛ in fine pſalterij. ſcrip turā di
uinā potiſſimū pſalterij pauoni pulcerri
mo ꝛ lapidi Topaſio cōparans ait. pſal-
teriū eſt quedā celeſtis ſpera. ſtellis den
ſa micantib⁹ ꝛ (vt ita dixerim) quidā pa
uo pulcerrimus. qui velut oculoꝝ oꝛbi-
bus coloꝛeqꝫ multiplici ꝛ decoꝛa varie-
tate pingit̄. q̄ totiēs diuerſos reddit co
loꝛes coꝛpis ſui q̄tiens in eo defixus fue
rit ocul⁹ intuētis. Eadēqꝫ nā topaſij eē
dr̄ vt variato q̄tiēſcūqꝫ intuitu coloꝛ to
tiēs varius appareat. Ita in pſalmis q̄ȝ

dñi pura nitet veritas ſpecioſa apparet ⁊ vera ſenſuū reſplēdētiū varietas. Prouenire aūt ⁊ iſtā pūctādi veritatē nō ſolū expoſitionū diuinitus inſpiratarū diuerſitatē nouerim⁹. verūetiā trāſlationū interp̄tationū. vtiliſſima differētia. Q̄ꝺ aſtruere exēplis neceſſariū aut iuſtū putat̄. ne plixitas ſit legenti oneroſa. tā de variatiōe punctoꝝ ex trāſlationib⁹ pueniente vnū. q̄ꝫ expoſitione diuerſa. exemplum alterū ſufficiat In pſalmi. li. verſu primo. tranſlatio ex hebreo ſic hꝫ. Quid gloriaris in malicia potēs. miſcōia dei ē tota die. vbi poſt potēs pūctari neceſſe ē Sed in noſtra trāſlatione ante potens. Itē in pſalmo. v. in verſu deduc me dñe in iuſticia. ſm vnā expoſitionē. ante dirige dñi punctat̄. ſm aliā ante ꝓp̄t. ex vtraqꝫ etenim diſtinctiōe ſenſus reddit̄ bonus. Alia itaqꝫ ⁊ pūcta ⁊ verba romana hꝫ interdū tranſlatio. alia gallicana alia hebrea. ⁊ noſtra q̄ gallicana eſt nōnunq̄ verbis ꝯmutatis trāſlationē redolet romanā. interdū etiā hebreā. Quapropter admonitos eē oportet oēs ne ꝓpter verboꝝ aut pūctoꝝ diuerſitatē ad emēdationem ꝓruant. ſꝫ prius trāſlationū diuerſitate ⁊ ſctōꝝ expoſitionib⁹ gloſiſqꝫ diuerſis diligēter ꝯſpectis quod emēdatione dignū inuenerit corrigāt ⁊ caſtigēt. Neqꝫ eī ꝓpter exhortationē noſtrā in emēdatos libros relinq̄ volumus. cū reuera ipi plurimū viciati et ſcriptoꝝ ignorātia ⁊ inaduertentia legentiū. ſūmope correctore indigāt. ſed ne imperiti (vt ſolent) leui diuerſitate vel verboꝝ vel pūctoꝝ ꝯmoti. ſolaqꝫ ignorātia impatiētes facti emēdare q̄ neſciūt moliant̄. atqꝫ emēdare ſe arbitrātes. emēdatos codices deterius viciēt. mēdoſoſqꝫ mag̃ efficiāt hec cōmemoramus. In ſumma igit̄ piū legētē quēlibet admonem⁹ vt cautus ⁊ mature ac multa diſcretione ⁊ pietate viciata corrigat ac emēdet.

Q̄ꝺ iſtud pſalteriū ꝓpter diuerſitatē pūctoꝝ ⁊ dcōnū ſolā nō ſit ad formā aliorum emēdādū nec alioꝝ ad illud.

d Am igit̄ q̄ vel inanis glīe cupidus vel ꝓſumptiōe tumidus aut indiſcreta aut improuida deuotione ſolicitus queqꝫ legit emēdare feſtinat hortamur. ne occaſione ex iſta varietate accepta. vel ad verba noſtri pſalterij alioꝝ pſalterioꝝ dictiōes. vel iſtius verba ad alioꝝ dictiones trāſmutatione laboret. verū prius diſcernet ſi pōt an pſalterij ſui eundē ſenſum quē noſtri verba an aliū ꝯtineāt. Et ſiquidē eundē. nihil cauſe eſt cur immutet. Sin vo aliū non tñ alienū aut extortū ⁊ vitati diſſonū ſed pium verum vtilemqꝫ exhiberet ſinat ⁊ verba ſua intacta manere ⁊ noſtra parit̄ non deleat. cum ita veritas alijs alijſqꝫ verbis eliquata. pulcrior vt diximus ꝓculdubio reſplendeat. Nā ⁊ noſtrū iſtud beatiſſimi antiſtitis brunonis pſalteriū. in verbis quādoqꝫ cum hebrea veritate aut romana interp̄tatione concordans. abvſitatis noſtre gallicane trāſlationis dictionibus diſſonat. nec tñ ideo verba noſtre vſitate trāſlationi diuerſa mutauimus in alia. Itaqꝫ nec illa vulgata verba in alijs pſalmoꝝ codicib⁹ reperta iubemus nec debem⁹ trāſmutare in noſtra niſi in glo. ⁊ ꝓpter gloſam ꝯnexā ita faciendū doceret. Punctatio qꝫ ex gloſis Hieronymi Auguſtini ac Caſſiodori. viroꝝ vtiqꝫ doctiſſimoꝝ ī iſto pſalterio facta atqꝫ nōnunq̄ ex gloſa vni⁹ aliter q̄ alteri⁹ faciēda in pleriſqꝫ locis a cōi vſitataqꝫ pūctatōe diſcrepat. ſꝫ nec ꝓpterea ſm nrām pūctationē alia corrigere pſalteria ſuadem⁹ niſi prior pūctuatio ſenſū veritati ꝯtrariū aut pꝛſus reddat ineptum. Sin vo puncta in quibuſlibet pſalterijs alijs. ſentētiarūqꝫ diſtinctōes (⁊ vt paucis totū totū dicamus) ſiue etiā dictos ⁊ verba vitatis intelligēde ſenſum nō inficiāt. neqꝫ a vera bonaqꝫ intelligentia abducāt q̄n potius in eandē inducāt. ſicut iſti⁹ pſalterij donec manet emēdatū vba notaſqꝫ ⁊ pūcta ſm alioꝝ pſalteriorū exēplar etiā bene emēdatoꝝ fieri ꝓhibemus. ita alioꝝ Codicū pūcta ⁊ notas diſtinctōis ſenſuum ⁊ vba recte emēdateqꝫ poſitas. ad illi⁹ vboꝝ notarūqꝫ formulas traducere nō iubemus nec ſuademus. Nihil eī obeſt vt ait Augu. xij. li. cōfeſſionū. cū diuerſa in iiſdē verbis intelligi pñt q̄ tñ vera ſūt ſi ali⁹ aliud ſenſerit. Idcirco ſi q̄s aliō ſenſerit dauid aut quēlibet ꝓphetā vel autorē ſcripſiſſe q̄ ali⁹ ſentiat. nihil mali ē dūmodo vtrūqꝫ veꝝ ē. Quinimo nec oberit (ait Aug.) ſi

quiſq; conat᷑ id in ſcriptura ſancta ſenti re qđ in ea ſenſit ille qui ſcripſit. Si hoc ſentiat qđ tu lux oīm veridicarū mentiū oſtendis verū eſſe. etiā ſi hoc nō ſenſit il le quē legit. cum ⁊ ille verum nec tā hoc ſenſerit. ꝓpterea vt cōmemorauim⁹. ſan cti dei oēs diuitus inſpirati. plura vera in vno verſu videntes ac ad cuiuſlibet ve ri acomoda pūcta figētes ſm variā quo- rū tranſlationū diuinitus ꝯceſſarū veri- tatem. alia ⁊ alia verba vnicuiq; vero de ſeruiētia exponētes. varietatē illā reddi derūt multū amabilē. Id igit᷑ ī ſuo pſal terio qđ nos ī nr̄o ſategim⁹ efficere q̄ſq; ſtudeat. vt punctis ſigniſq; ⁊ notis atq; verbis ſiue dictionibus verū ſenſum et bonū ex approbatis doctoꝝ eccl̄ie expo- ſitionibus reddat. ſiue ille ſit quē ⁊ alter in ſuo pſalterio expoſitū habeat ſiue ali- us. Sanctoꝝ igit᷑ doctoꝝ gloſe expo- ſitioneſq; diuerſe verū ⁊ ꝓficue ac ex adi pe ſcripture ſancte ꝓdeūtes neminē a le gendo abſterreāt. q̄ velut celeſte manna diuerſum delectabileq; ꝑ capacitate gu ſtus vniuſcuiuſq; ſaporē reddunt. Digi tus etenim dei in eis ⁊ ꝑ eos ſcribens. q̄ corda ſinguloꝝ ſcrutans. multoꝝq; lan- guorib⁹ antidota neceſſaria ſcꝑture ſan cte litteris occluſa ꝑ ſanctos viros eiuſ- dēq; ſpūſſancti pingmētarios adhibēs. tracto alabaſtro. i. apertis ꝑ eorundē ex- poſitionē ſcripturis vngenta animaꝝ ſa lubrima effudit. ac ita varijs ſpūaliū ſen ſuū odoramētis. totā domū dei repleuit vt adoleſcētule q̄q; odore illo ſuauiſſi- mo tracte. refecte atq; ꝯfortate. eſtuanti deſiderio nimioq; amore ad ā plex⁹ illi⁹ alacriter currāt. Cuilibet igit᷑ faſtidiēti māna. ſaltem bonus odor iſte variaꝝ ex poſitionū nō ſit in mortē ſed in vitā eter nā. Ne vero de noſtro inflexiſſe nos ali- quid videamur q̄ ipſam ſcripturā ſanctā alabaſtro cōparamus vngenti. Origenis verba ī pſalmo nonageſimo ſcripta attu limus iſta. habem⁹ inquit theſaurū iſtū in vaſis victilibus. habemus theſauꝝ di uinum in verbis viliſſimis.

Quoꝝ ſint gloſe ī h̄ pſalterio poſite ⁊ q̄d lr̄e capitales ī glo᷑ poſite ſignificēt.

P Oſtremo ne gloſularū margina- lium ad pſalmos impꝛſſaꝝ igno- ret᷑ aut leuis eſtimet᷑ auctoritas earū nomīa autoꝝ fide digniſſimoꝝ aſſi- gnare curauim⁹. Sed ⁊ ne integre ſcri- pta eorūdē noīa totiēs repetita impꝛſſo- ri eſſent oneri legētibuſq; quibuſdā etiā tedio. ipſoꝝ nominū capita ⁊ p̄mas lr̄as deciſas cuilibet gloſe proponere malui- mus. hoc ipo ſignificare volētes legenti bus. vt cuicūq; gloſe lr̄am I p̄poſitam cerneret. eā vſq; ad finē eiuſdē vel alte- rius autor noīs primā lr̄am ſancti Hie- ronymi eſſe noſſent. Cui vo A lr̄am p̄no tatam videret. eā eſſe Auguſtini ſancti vt ad finē vel ad aliā alterius autoris noīs primā lr̄am ſciret. Cui aūt gloſe C lr̄am preeſſe ꝯſpiceret eā eſſe magni ſenatoris ac oratoris Caſſiodori eque vſq; ad ca- pitalē alteri⁹ noīs lr̄am ſeu vſq; ad finē (ſi nulla in eodē verſu lr̄a ſequit᷑) nō du bitaret. Si cui vo gloſe B lr̄am p̄miſſaꝫ intuerent᷑. eā eſſe Bede venerabilis pre ſbyteri intelligeret. Eā q̄ꝫ gloſam cui G lr̄a prelata eſt Gregorij magni eſſe. eadē lr̄a indicaret. Verū vni dūtaxat (ſi bene memini) gloſe ſcꝫ prime ī toto pſalterio B lr̄a p̄ponit᷑ Et ad modū paucis gloſel lis. G lr̄a p̄ſcripta inuenit᷑ reliq̄s oībus vel A vel C vl̄ H p̄ponit᷑. Et plerūq; vni gloſe vna iſtaꝝ lr̄aꝝ. nōnunq̄ due. q̄nq; etiā etſi rariſſime tres p̄ponunt᷑ indican tes gloſam iſtā vel vni⁹ illoꝝ vel duorū aut etiā triū eſſe Hieronymi. ſ. Auguſti- ni ⁊ Caſſiodori. Eſt quoq; inuenire vnā gloſam in duob⁹ vel trib⁹ iſtis autorib⁹ cuius tn̄ ſolum vni⁹ noīs auctoris p̄ma lr̄a p̄ponit᷑. Qđ vel factū ē ꝓpter eandē cauſam ⁊ rōnem qua nominū ſolas lr̄as autorū poſitas diximus. vel quod iſtorū vnus autoꝝ alium idē ſcribentē ſecutus fuerit atq; ideo neceſſariū nō fuerit com memorari vtrūq; vel oēs. Expꝛſſim⁹ vo ⁊ aſſignauim⁹ nōnunq̄ oīm quoꝝ gloſa eſt autoꝝ lr̄is ſuis nomīa. vt qđ iam dixi mus vnā vicꝫ gloſam eſſe pluriū eviden ter oſtenderet ⁊ intuentiū oculos exem- plaris oſtēſio delectaret. Sūt vo lr̄e iſte autorū maiorib⁹ capitalib⁹ nigro colore tum ꝑp earū euidentiā ⁊ opis ornamētū impreſſe. tum vt ⁊ legēti confuſio oīmis tolleret᷑ ⁊ querenti ocius occurreret qđ quereret. Ceterū ⁊ hoc latere neminē vo lumus. vbicūq; H littera gloſis prepo- nitur ⁊ Hieronymū indicat earū eſſe au

ctorem. poſſe ⁊ Origenē ſbintelligi vere
earūdem gloſaꝝ fore autorē. ꝑter gloſaꝫ
vltimā in q̄nto pſalmo i ver. Deduc me.
que eſt Hieronymi in ep̄la ad Sumniā
⁊ fretulā. Vid̄dē in iſtius cōmētarij pro
logo ſup pſalteriū (ex quo ꝯmētario iſte
gloſe Hieronymo aſcripte ſunt excerpte)
hieronymus fatetur ſe. que origenes ſu/
per pſalmos latius diſſeruerit in thomis
⁊ omelijs. ⁊ ip̄e digna lectōe arbitrabat̄
in hūc anguſtiſſimū ꝯmētariolū retuliſſe
Sūt itaq; gloſule iſte hieronymo aſſiḡte
⁊ Origenis ⁊ hieronymi illiꝰ vt autoris
iſtius vt trāſlatoris. ⁊ cōpilatoris. Inde
⁊ ſibi honor nōis iſte merito conceſſus
putat̄. vt gloſis origenis nō origenes. ſ;
hieronymꝰ preſcriberet̄. veluti qui ſup/
flua amputās. ⁊ vtilia hincinde diſperſa
colligēs examinata prīꝰ ⁊ digeſta in vnū
volumē ⁊ ꝯmētarium laborioſe ꝯgeſſit.
Videtur q̄z origenis in pſalterio eximiꝰ
abbreuiator hieronymꝰ ſicut ⁊ bt̄i augu
ſtini. magnus Caſſiodorus. ꝓpter quod
⁊ gloſulis paucis exceptis quas ip̄e Caſ
ſidiorus poſt Auguſtinū nouiter inueit.
(vt teſtatur in ꝓlogo pſalmoꝝ) oēs glo
ſe caſſidiori in ſentētijs ſanctiſſimi ſunt
pr̄is Auguſtini. licet verba ꝓbentur eſſe
Caſſiodori. Qui igit̄ noſſ; in quibꝰ glo
ſis caſſiodorus nō declinaret a ſnīa ma/
gni pr̄is auguſtini. intrepide allegando
caſſiodoꝝ allegeret ⁊ Auguſtinū. Veruꝫ
q2 hoc niſi frequēter Auguſtinū ſup pſal
mos legēti ſcitum eſſe nō poterit. ſuffici
at diſcretionē inter eas neſciēti. gloſam
eā cui Caſſidiorus ꝑſcribitur ſe ſcire et
allegādo dicere ꝙ ſit caſſiodori q̄nā ne/
ſcit eſſe auguſtini.

Que ſit vtilitas ſūmarioꝝ ac thema/
tum Collectarūq; atq; qui pſalmi ſint al
phabethodes quidq; nigre littere ſūma
rijs ꝑpoſite ſignificēt.

T Hemata itēq; pſalmoꝝ ſiue ſū/
marij quibꝰ ſuccinctiꝰ materia
atq; pſalmoꝝ oīm ꝯtinentia. ⁊
autoris intētio ꝯprehēditur. ac
poſt pſalmoꝝ titulos. ꝑ modū rubrice vt
tituli impr̄ſſi pſalmis ꝑponūtur. eoꝝ ſunt
autoꝝ quoꝝ lr̄e nigre illis capitales pre
poſite nōia indicāt. i. caſſiodori. hierony
mi. bede. hieronymi vō pauci. q̄ ⁊ orige
nis putātur. Bede q̄z ſunt nō multi. ⁊ ſi
plures q̄ hieronymi Caſſiodori vero ꝑs
maxima. ⁊ fere oēs iſte ſūmarij ⁊ thema/
ta eſſe probātur. Quoꝝ vtilitateꝫ haud
minimā exiſtimemꝰ. cum plerūq; etiā ſi/
ne gloſis nedum ad intrādum intellectu
pſalmū ianuā aperiāt. verum etiā vl̄ to/
tum vl̄ eius partē maximā intelligibileꝫ
efficiāt. Collecte inſup in fine pſalmo
rum aut circa finē poſite. ad eoſdē pſal/
mos quoꝝ finem obſeruāt ⁊ decorāt ꝑti
nētes quaſi in ſūma (preter orōnis vtu/
tem ⁊ vtilitatē) pſalmoꝝ etiam materiā
demonſtrāt. vt duplici vtilitate ꝯmēda/
biles ſeſe reddāt. vtpote quibꝰ q̄ſi qui/
buſdā epilogis pſalmoꝝ cōtinētia noti/
ficetur. ac deus fideliter exoratus redda
tur propiciꝰ. Demū iā nec illud ſilentio
ꝑteriūdum arbitramur. Ius illud queſi
tum eſſe atq; ꝑſcriptum ex multis pauca
excerpētibus. vt interciſa longa verbo/
rum ſerie: breuiori habēde ſentētie quā/
doq; verbū mutuēt. ne imperfecta aut ob/
ſcura relinquat̄ excerpta oratio. ita is q̄
quondā iſtas gloſulas ex multis patruꝫ
dictis veluti virētibus pratis floſculos
paucos elegāter excerpſerat. ſententias
nōnunq̄ potius q̄ verba autoꝝ aſſecutꝰ
compoſuit. vt ⁊ breuitas queſita ſenſuſ/
q; nihilominus integritas ſimul cuſto/
diretur. Quo factum eſt licet rariſſime ⁊
fortaſſe vix terdecies. vt gloſe alicuiꝰ nō
verba oīa ſ; ſenſus ⁊ ſententia autoris
ſic preſcripti. Al̄s vero etiā verba ſingu
la nō ſolum ſentētia eſt ꝑſignati autoris
Si quis igitur curioſius in originalibꝰ
eoꝝ gloſaꝝ codicibus ꝑquiſierit. ⁊ ita vt
dicimus factum inuenerit. non ad cōui/
cia ⁊ calūnias fidelis excerptoris eat. ſi
in aliqua gloſella autoris nō oīa ver/
ba reperiat. verū magis induſtriam ab/
breuiantis (qui potuit verboꝝ omiſſorū
integram ſentētiam cōtinua ⁊ grata atq;
decora breuitate tenere) admirādo col/
laudet. Plura diximus verūtamē nō
oīa que volumus ⁊ que dicere hic expe/
diret. Scimus certe ſcimus ſi dicēdis h̄
finem facere ⁊ quod ſequitur tacere decreuiſſemus. clamitaſſent ſub precordijs
multorum cogitationes. Cum ſint pſal/
mi ml̄ti preter. cxviij. alphabethodes. i.

litteris alphabeti in ỽſibus diſtincti. vt eſt. viceſimuſquartꝰ. triceſimuſtertiꝰ. triceſimuſſextꝰ cēteſimuſdecimꝰ. cxi. cēteſimuſquadrageſimſtertiꝰ. cēteſimuſquadrageſimuſquartꝰ. cur iſtoꝝ pſalmorum nulle lr̄e ſue aut eaꝝ noīa interpoſita. ſicut cēteſmodecimoctauo fuerit. Sed et nobis tacētibus reſpōdet ill' hieronymꝰ in pſalmo cēteſimo undecimo. ⁊ beda pꝰ eum his verbis. Deniqꝫ ⁊ ſeptuaginta interp̄tes qꝛ aliquis in his lr̄is ſcrupulꝰ naſcebatur. ponere in trāſlatōne hebreaſ lr̄as noluerunt. Ip̄a eſt rō cur ⁊ nos dubia pro certis apponere formidamꝰ Cui vero hec rō diſplicet ad pſalteriū ſuū illorum pſalmoꝝ alphabeti lr̄as cōpingat nos em̄ de his aliiſqꝫ queſtionibꝰ diſputare ⁊ ſcribere etiā carta vetat ꝓpterea q̄qꝫ ⁊ p̄monitionibꝰ auiſatiōibꝰ inſtructionibus rn̄ſionibus atqꝫ apologie toti finem dare volumus. Reliqua em̄ que vel oportune vl' neceſſario dicēde reſtant ſequentiū prologoꝝ ſufficiēter docet inſtitutio. Non ignoramꝰ autē ml'torū nos maliuolētiā ori iſta p̄fatione ⁊ apologia exponere. detractioniſqꝫ faucibꝰ eſcam ⁊ inuidie ignibus fomitē miniſtrare. verum. quia laudis vitupationiſqꝫ ſuſpicione nihil boni vl' faciendū vl' omittendū eſt. veritatiqꝫ falſam hoīm amicitiā cedere oporteat. ſimpliciū mentibꝰ erroriqꝫ ⁊ ſeductōni facile patentibꝰ his monitis. atqꝫ auiſamētis occurrere volumꝰ ⁊ ſbuenire. Ne ſi dicēda hec ſilentio trāſiſſemus. incauti nimirū ⁊ earum rerū ignari. recta ⁊ bene poſita. male corrigendo viciarēt. ac aliud dicentibꝰ nimis credulas aures ꝯmodantes. libris q̄ꝫ optime correctis. atqꝫ autoribꝰ iniuriā actitarēt. veritatē deniqꝫ que deus eſt offendētes ſibiqꝫ eam petrā ſcandali ⁊ ruinā faciēdo. inde anie periculum inciderēt. vnde releuari debuiſſent. reatuſqꝫ ſui inde reportarēt penā vnde veniā animeqꝫ ſalutem referre potuiſſent. Cum igitur labor iſte totus ad ſalutē tendat. nō ad interitum aīarū. ſaluſqꝫ aīarū ad gl'iam datoris earū. conſultius diximuſ rudiloquio iſto earūdem aīarū p̄uenire p̄iculum. ſalutēqꝫ ac dī gl'iam ꝓmouere q̄ꝫ incauto atqꝫ nociuo nr̄o ſilentio ſimplices incautos atqꝫ indoctos inflatis hominibꝰ decipiēdos exponere. diuiniſqꝫ libris ⁊ litteris imo eaꝝ auctori ſp̄ūſctō iniuriā irrogari. eum deniqꝫ facere ad iram ꝓuocari. per quē ſolum iuſtam dei iram placari. ac peccatoꝝ veniā ſperare iubemur ⁊ poſſumꝰ. Ueritas quippe ait. Qui peccat in patrem filiumqꝫ remittetur ei veniam precāti. Qui vero contra ſpiritū ſctm̄ verbū dixerit. neqꝫ in hoc ſecl'o neqꝫ in futuro ei remiſſio dabitur. Ne igit' indignationē dei p̄ſumptuoſi incurrant monitis his facile acquieſcāt ne nō acq̄eſcendo ⁊ opus dei violādo nō deo pſallant. ſed magis ip̄m pſallēdo offendant. fruſtra em̄ pſalmoꝝ verba ore reſonant. ſi cordi diſcordāt ⁊ moribus diſſonant. Propterea pſallāt om̄es corde. pſallāt ore. pſallāt ⁊ opere quicūqꝫ hoc pſalterium legerint orauerīt. vl' pſallerint. vt mereātur in ſummo celoꝝ habitacl'o cū celeſtibus ⁊ angelicis ſpiritibus illorum ⁊ noſtrū atqꝫ omniū rerum creatorē vnū verū eternū ac ſumme bonū in trinitate deū laudare benedicere ⁊ gl'ificare eternaliter ⁊ feliciter. Mementote queſo etiam eius propter deum in orōnibus vr̄is om̄es qui in hoc pſalterio vobis dure laborauit.

Incipit ep'la beati Hieronimi ad paulam ⁊ Euſtochium de pſalterio. qđ rurſus ſm̄ editionem ſeptuaginta correxerat. In qua docet quid ſit obelꝰ ⁊ aſteriſtus.

p Salterium rhome dudū poſitꝰ emēdarā. ⁊ iuxta. lxx. interp̄teſ (licet curſim) magna illud ex p̄te correxerā. Nō qꝛ rurſum videtis o Paula ⁊ Euſtochiū ſcriptorū vicio deprauatū. pluſqꝫ antiquū errorē q̄ꝫ nouā emēdationē valere. cogitis. vt veluti quodā nouali ſciſſum iā aruū exerceam. ⁊ obliq̄s ſulc' renaſcētes ſpinas eradicē. equū eſſe dicētes. vt qđ crebro male pullulat. crebriꝰ ſuccidat'. Un̄ ꝯſueta p̄fatōe ꝯmoneo tā vos (q̄bꝰ forte labor iſte deſudat) q̄ꝫ eos q̄ exēplaria hr̄e iſtiuſmodi voluerint. vt que diligēter emēdaui cū cura ⁊ diligētia trāſcribātur.

Notet aūt ſibi vnuſquiſqꝫ vel iacentem lineā vel ſigna radiantia. id eſt vel obelos ÷ vel aſteriſcos ✱ Et vbicunqꝫ viderit ỽgulā p̄cedētē, ab ea vſqꝫ ad

tria puncta que impſſimus:.ſciat in.lxx.
traſlationibus plus haberi.vbi aũt ſtel/
le ſimilitudinẽ pſpexerit.ȯ hebreis volu
minibus additum nouerit eque vſq; ad
tria puncta. iuxta theodotionis dũtaxat
editionẽ.q̇ ſimplicitate ſermonis.a.lxx.
interpretibus nõ diſcordat.Hec ergo vo
bis ⁊ ſtudioſo cuiq; me feciſſe ſciens nõ
ambigo multos fore.qui vel inuidia vel
ſupcilio malent cõtemnere preclara q̃ vi
dere. ⁊ turbulento magis riuo q̃ de pu/
riſſimo fonte potare. Hieronymus q̃z
in epiſtola ad Sumniam ⁊ fretulã de dif
ferentia ſeptuaginta interpretũ ⁊ hebrai
ce veritatis . de obelo et aſteriſco ſic ait.
vbi quid minus habet in greco ⁊ tranſ/
latione ſeptuaginta ab hebraicaveritate
Origenes de tranſlatõne theodotionis
addidit. ⁊ ſignũ poſuit aſteriſcum.id eſt
ſtellam.que quod prius abſcõditũ vide/
batur illuminet ⁊ in mediuz pferat.Ubi
autem quod in hebreo non eſt.in grecis
codicibus inuenit.obelum.id eſt. iacen
tem poſuit virgulam.quã nos latine ve/
ru poſſumus dicere.quo oſtendit iugu/
landum eſſe ⁊ confodiendũ quod in au/
tenticis libris nõ inuenit.Que ſigna et
in grecorum latinorumq; poematibꝰ in/
uenimur. Uerum ne exiſtimaret vel nul
la neceſſitate vl' vtilitate iſta ſigna oppo
ſita addidit beatus Hieronymus in ea/
dem epiſtola dicens . Que ſigna ſcilicet
obeli aſteriſciq; ſiue(vt papias dic̃)alte
rici dum per ſcriptorũ negligentia a ple/
riq; quaſi ſupflua relinquunt.magnus ĩ
legendo error aborit.Nemo igit teme/
re deſpiciat quod ignoratum etiam dam
num affert.

Hieronymus de dyapſalma ſiue dya/
pſalmate ad ruffinũ.alias ad marcellam
intitulata epiſtola.

Ue accepis reddenda cuz fenore
q ſunt.fortiſq; dilatio.vſurã partu
rit.De dyapſalmate noſtrã ſentẽ
tiam flagitaras.eplẽ breuitatẽ cauſati ſu
mus. ⁊ rem libri non poſſe explicari lr̃is
pretexuimus. verũ quid pdeſt taciturni
tas mea. cũ in eo maior tibi cupiditas ſi
lentio pcitet. Itaq; ne te diutius trahã
habeto pauca p pluribꝰ.Quidã diapſal
ma cõmutatõnẽ metri dixerũt eẽ.alij pau
ſam ſpũs,nõnlli alteriꝰ ſenſus exordiũ

Sunt ⁊ q̃ richini diſtictionẽ.⁊ qꝛ pſalmi
tunc tpis iuncta voce ad organũ canebã
tur.cuiuſdã muſicevarietatis.Nobis ni
hil horꝝ videt.cũ aquila qui verborꝝ he/
breorꝝ diligẽtiſſimus explicator ẽ. Sela
(hoc eſt dyapſalma)ſemp tranſtulerit.et
inueniamus in pſalmorꝝ quoq; fine dya
pſalma poſitũ.vt eſt illud in tertio dẽtes
peccatorꝝ cõtriuiſti. dñi eſt ſalus.⁊ ſuper
populũ tuũ bñdictio tua.Sela.i.ſemper
Et in.xxiij.Quis eſt iſte rex glie.dñs vir
tutũ ipſe eſt rex glie.Dyapſalma.hoc eſt
ſp. Et cõtra in pſalmis multorꝝ verſuum
penitus inueniat. In.xxx.videlicet.vi.
⁊.lxxvij. ⁊.c.xviij. Rurſus nõnꝰ pſalmꝰ
diſtinguat cãtico dyapſalmatis.cũ vtiq;
ſic q̃buſdã placet dyapſalma eſſe iudiciũ
ſilẽtij nõ poſſit. ex q̃ animaduertimꝰ hoc
verbũ ſupiora ⁊ inferiora cõnectere. aut
certe docere ſempiterna eſſe q̃ dicta ſunt
vt eſt illud in tertio pſalmo.Multi dicũt
aĩe mee nõ eſt ſalus in deo ſuo.ſemper:⁊
rurſum.voce mea ad dñm clamaui.⁊ ex/
audiuit me de monte ſancto ſuo. ſemper
Et in quarto . vt quid diligitis vanitatẽ
et q̃ritis mẽdaciũ.Sela ⁊ infra. Que di
citis in cordibꝰ vr̃is.⁊ in cubilibus vr̃is
cõpungimini.ſp.Et ĩ abacuc.Deꝰ ab au
ſtro veniet.⁊ ſctũs de mõte pharan.ſp.⁊
infra.Iuramẽta tribubꝰ q̃ locutꝰ es.ſp.

Scire aũt debes apȯ hebreos ĩ fine li
brorũ vnũ e tribꝰ ſolere ſubnecti vt aut
amẽ ſcribat,aut ſela.aut ſalon qȯ expri/
mit pacẽ.vñ⁊ ſalomõ pacificus dr̃. Igit
vt nos ſolemꝰ cõpletis opuſculis ad di/
ſtinctionẽ rei alteriꝰ ſubſeq̃ntis mediuz
interponẽ explicit.aut felicit . aut aliqȯ
iſtiuſmodi . ita ⁊ hebrei ea q̃ ſcripta ſunt
roborãt: vt dicãt amẽ.aut in ſempitnũ ⁊
ſcpta ⁊ ſcribẽda pmẽorãt.vt ponãt ſela.
aut trãſacta felicit pteſtant.pacẽ ĩ vltio
ſubnotãtes. Hec nos ȯ intimo hebreorꝝ
fonte libauimꝰ. ñ opinionũ riuulos. pſe
quẽtes.neq; errorꝝ(qbꝰ totꝰ mõs exple
tus ẽ) varietate pterriti.ſ; cupiẽtes ⁊ ſci
re ⁊ docẽ q̃ vera ſunt. Qȯ ſi tibi nõ vr̃
onoroſũ q̃d origenes ȯ diapſalmate ſen
ſerit.verbũ interptabor ad vbuz.Cuidã
ſcribẽs ſe interrogãti.q̃d ſibi vbũ vellet
diapſalmat' ĩ pſalmis.vl' ad quã referat
vtilitatẽ.int cetera ait.Et qꝛ nouicia in/
iuſta contemnis. ſaltem veteris vini au/

ctoritate ducarꝛ. Sepe requirēs cauſas cur in ꝗbuſdā pſalmis interponat᷑ dyapſalma. obſeruaui diligentiſſime in hebreo. ⁊ cum greco contuli. inueniqꝫ quia vbi lingua hebrea: ſela. greca ꝟo habet ſemꝑ. aut aliꝗd iſtiuſmodi. ibi. lxx. ⁊ theodotion ⁊ ſimmachus tranſtulerūt dyapſalma. Neqꝫ ꝟo nocet exēplis affirmare qđ dicimus in ſeptuageſ.moqrto pſalmo cuius principiū eſt. Cōfitebimur tibi deus ꝯfitebimur tibi ⁊ inuocabimus nomen tuū. poſt illud ergo confirmaui colūnas eius. apud. lxx. ⁊ theodotionē ⁊ ſimmachū eſt dyapſal᷑. ꝓ quo apud aquilam ponderaui colūnas eius ſemꝑ. In quinta aūt editōne ego ſuz ꝗ paraui colūnas eius ſemꝑ. In ſexta ꝟo ꝯfirmaui columnas eiꝰ iugiter. Porro in hebreo habet poſtamuda qđ ē colūnas eius. Sela. Et rurſum. In. lxxv. cuiꝰ principiū eſt. Notus in iudea deus in iſrl᷑ magnū no. eiꝰ. inuenimꝰ apud. lxx. ⁊ theodotionē. poſt ſcutū ⁊ frameā ⁊ bellū. dyapſalma. apud ſimmachū poſt clippeū ⁊ gladiū ⁊ belluz ſil᷑r dyapſalma. Pro ꝗ apud aquilā poſt clippeū. ⁊ gladiū ⁊ bellū. ſemꝑ. In ſexta ꝟo poſt ſcutum ⁊ gladiū ⁊ bellū: in finē. eratqꝫ rurſuz ī hebraico poſt omola ama quod eſt bellum. Sela. Et in eodē pſalmo. Poſt illū locum vt ſaluos faciat mites terre. in ſeptuagīta dyapſalma. Apđ ſimmachū ſimiliter dyapſal. ⁊ apud aꝗlam ſemꝑ. necnō ⁊ apud quintā. in ſexta ꝟo: in finē. Et in hebraico erat pꝰ amea res quod eſt mites terre. Sela. Atqꝫ ita cū talem vniuſcuiuſqꝫ opinionē repiſſemus. hec annotauimꝰ. vtrū aūt cuiuſdā muſice cantilene atqꝫ richmi. immutarionem qui interꝑtati ſunt. dyapſalma ſenſerint aliud ve intellexerint. tuo iudicio relinquo. Hucuſqꝫ Origenes. cuius nos maluimus in hac diſputatione dūtaxat impitiā ſeꝗ ꝙ ſtultā hr̄e ſciam neſciētiū.

Quid ſit dyapſalma. Caſſiodorus.

Inter expoſitores pſalmoruz de hoc nomine. quedā noſcit᷑ ꝓueniſſe diuerſitas. Hieronymꝰ hebraice lingue doctiſſimꝰ inꝗſitor ꝯtinuationem ſpūſſancti eſſe confirmat. ob hoc qr dyaſpſalma ſignificet ſp. Beatus aūt Aug. rerū obſcurarꝫ ſubtiſſimus indagator (int᷑ ardua ſine offenſiōe diſcurrēs) hanc ſi potius ꝑtē elegiſſe cognoſcit᷑. vt magis diuiſio eē videat᷑. nominis ipſius diſcutiēs qualitatē. Simpſalma quippe dicit᷑ greco vocabulo. vocū adunata copulatio. dyapſalma ꝟo ſermonū rupta cōtinuatio. docens vbicūqꝫ repertū fuerit aut ꝑſonarū aut rerū fieri ꝑmutationem Merito ergo tale nomē illic interponit᷑ vbi vel ſenſus vel ꝑſone diuidi cōprobātur. vnde ⁊ nos diuiſiōes congrue faciemus. vbicūqꝫ in pſalmis dyapſalma potuerit inueniri. Reliquas aūt ꝓut datuz fuerit indagabimꝰ. vbi tamē auctoritas huius nominis nō potuerit inueniri.

Qr dyapſalmatū numerus ⁊ ſitus demonſtrari non poſſit.

d E dyapſalmatibꝰ ꝟo ⁊ illud addere vtile viſum ē correctori. ꝙ in iſto pſalterio (ſic em̄ eccleſiaſtico vſu nominat᷑ vt ait Augu. in prologo pſalmi. cxviij.) alijſqꝫ oībus antiꝗſſimis. omnia diapſalmata in fine verſuum ponunt᷑. Sed ſm̄ tranſlationez pſalterij beati Hieronymi ex hebrea veritate ⁊ eiꝰ intentionē nōnulla quoqꝫ in medio verſuum ponenda vident᷑. Sicut in pſalmo quadrageſimoquīto in verſu. Fuminis impetꝰ letificat ciuitatē dei: dyapſalma. Et in pſalmo. xlviij. in verſu verūtamen deus redimet animā meā. dyapſalma de manu inferi cū acceperit me. Atqꝫ ī pſalmo. lxxij. in verſu. Donec intrem in ſanctuariū dei. dyapſalma. Cur ꝟo Caſſiodorus alijqꝫ ī hoc doctiſſimū hieronymū non ſecuti. in fine eorundē verſuū maluerint ꝙ in medio ponere diapſalmata. docti diligētiſqꝫ cuiuſqꝫ legētis ingenio relinquēdum eſſe melius iudicaui ꝙ meaz in hoc improbatā ferre ⁊ legētibꝰ exponere ſententiā. Plura aūt in medio verſuum reperiſſe me non memini. ſi tamen diligētior eorū inueſtigator ſiue hebreis grecis ve ſiue latinis codicibus plura repererit in medio verſuum poſita. par de eis ſicuti de iſtis ratio habēda eſt. Demōſtrare ꝗqꝫ poſſe nemo arbitret᷑ queꝗꝫ ſiue etiā latinas ſeu grecas vel hebreas litteras callentem dyapſalmatū ſitum et loca quibus inſerenda ſunt. vel quo ad verſus. vel quo ad pſalmos. ſiue etiam quo ad eorum numerū infallibili regula ⁊ ratione habendum cum id a ſpiritu-

ſancto nondum probetur reuelatum. ⁊ alij codices plura. alij pauciora in eodez pſalmo. alij in vno pſal. nullum. alij in eodem pſal. plura. alij in vno eodemq̄ pſalmo numero paria. ſitu vero diſparia. ⁊ alijs ⁊ alijs verſibus hēre inueniant᷑ Ideo cū eoꝝ nūerum poſitionēq̄ nec ſācti atq̄ doctiſſimi viri an̄ nos dephēdere potuerāt. nemo a me exigat vel expectet. qđ vel Hieronimū vel origenē. auguſtinū. Caſſiodoꝝ oēs doctiſſimos docuiſſe nō īuenerīt. doceriq̄ n̄ poſſit niſi exēplarioꝝ auctoritate vetuſtioꝝ nūeroſiorīq̄ ꝯſonantia ⁊ cōueniētia eorūdē. vn̄ mihi ſufficiat ſicut auguſtino ex exēplarib⁹ vetuſtiorib⁹ pluribuſq̄ probare qđ in nr̄o impſſum inuenit᷑. fatetur nēpe auguſtinus in. cxviij. pſalmo. necnon alijs pſalmis ſe collatis multis exēplarib⁹ vix in vno qđ voluerit qđq̄ queſiuerit repiſſe. ⁊ ita ſeſe emēdata feciſſe exēplaria. ⁊ q̄s igitur a me ſciolo ⁊ illoꝝ compatōne cecutiēte ⁊ nō eſtimādo. plus requiret. aut ibi demonſtrationē vbi eſſe nō pōt expectabit. Fateor eni ⁊ ego eā me ī dyapſalmatū ⁊nūero ⁊ ſitu quā potui nō paucis hebdomatib⁹ laborioſam feciſſe diligētiam. nec tn̄ certū vnūq̄ ſumē numerum nec ſitū eoꝝ poſitionēq̄ inuariatā vl' in duob⁹ codicib⁹ etiā antiq̄ſſimis cōperiſſe. Eſſz vo ad eoꝝ emēdatōez ⁊ grecoꝝ ⁊ hebreoꝝ exēplarioꝝ copia. atq̄ illarū litterarū quas ego ignorare me ꝯfiteor ſcientia plurimū neceſſaria. Quis ſi codicibus grecis hebreiſq̄ iſta varietas inſit. que nr̄is accidit. par in illis ſicut in nr̄is latiniſq̄ codicib⁹ labor ſudorq̄ ⁊ incertitudo quereti occurreret. qđ aūt latinis codicib⁹ eueniſſe videm⁹. grecis q̄z ⁊ hebreis accidere potuiſſe q̄s negabit?

Cunq̄ nulla alia demōſtratione eoꝝ vel nūerus vel locus niſi libroꝝ veteruz ac ſcriptoruz auctoritate poſſit hri viſis nō minus ſex exēplarib⁹ veterib⁹ (quoꝝ duo quadringētos duratōe exceſſerūt annos) Origeniſq̄ cōmētario Hieronymi etiā epl'is ⁊ trāſlationib⁹. Auguſtini q̄z in pſalmos voluminib⁹ atq̄ Caſſiodori magni illi⁹ ſenatoris in pſalteriū q̄nquagenis ſignaui locis ſuis ſingula imprimēda. ⁊ nūerum eoꝝ. lxx. ſcz ⁊. v. que in prologo ante quadringētos q̄z annos ⁊ vt arbitror ab his ꝯſcripto q̄ nam ſine cā iſta numero eoꝝ ſūmā cōſtrinxerūt dephendi inuiolatū ꝯſeruaui. nolens eū vel ex alijs codicib⁹ nō tot habētibus minuere vel ex alijs plura ponētibus augere. que etiā augeri minui ve poſſe. ⁊ qua rōne ⁊ cuius auctoritate nō inueni. ratus q̄z ſacratū iſtum nūeꝝ pluriū exemplariorum ⁊ vetuſtioꝝ quaterq̄ centū annos habentiū eſſe ſecurius tenēdum. quā alium in nullo vel codice vel auctore repertum ⁊ quē probare nō poſſem. ſcriptoruz q̄z auctū forte minutū ve errore ꝯſtituere Sup illum vero dyapſalmatū numerum predictū quatuor dūtaxat ſupflua ab antiquis iudicata. obelis effodienda ſignata ſunt. primū in pſalmo ſecūdo poſt verſum. Aſtiterūt reges. Secūdum in pſalmo. xxxiij. poſt verbum. diuites eguerūt. Terciuz in pſalmo. lxxv. poſt verſuz. Cū exurgeret. Quartū in pſalmo. xciij. poſt verſum. Quo aduſq̄z iuſticia ⁊c̄. Iſtis itaq̄z quattuor dyapſalmatib⁹ ademptis ⁊ obelatis. nūerus reſtat eoꝝ prefinitus q̄nq̄z vicz ⁊. lxx. Canticoꝝ autē nullū habet dyapſalma preter abacuc canticū qđ duobus dyapſalmatib⁹ vt dixit Hieronymus in epiſtola de dyapſalmate inſignitum eſt. Cuius cauſam Paulus epiſcopus Burgenſis ſup abacuc in additione ad poſtillā Nycolai de lyra aſſignās dicit. quoniā hec abacuc oratio (quā cāticum dicimus) ad modum pſalmoꝝ dauid. qui inter ꝓphetas expreſſius de myſterijs xp̄i deuote cecinit ꝯpoſita eſt. Et ſubdit vnde ⁊ ꝑuilegio ſingl'ari magno ac admirabili pſalmi prediti ſunt. quod in om̄i ſacra ſcriptura non inuenit᷑ dyapſalma niſi in pſalmis ⁊ in hoc cantico. ꝓpter quod ⁊ in hoc illud canticum alia cantica ꝑcellit. q̄ q̄m ⁊ de xp̄i geſtis grādia velat myſteria. ſolum ſit dignū dyapſalmate. Qđ autē grece dr̄ dyapſalma. hebreo ſermone ſela dr̄. ⁊ in latinū tranſtulit Hieronym⁹ ſemp. Nā qđ hebraice ſela. grece dyapſalma dr̄. latine dicat᷑ ſp̄

Quid ſit pſalterium ⁊ pſalmi quare dicātur. Caſſiodorus.

p Salterium eſt (vt Hieronym⁹ ait) in modum delte littere formati ligni ſonora ꝯcauitas. obeſum ventrē in ſuperiorib⁹ habens. vbi

cordarũ fila religata diſciplinabilit̃ plectro pcuſſa. ſuauiſſimã dicũtur reddere cantilenã. Huic citare poſitio videt̃ eſſe cõtraria. dum qđ iſta in imo continet. illud cõuerſa vice geſtat in capite. Hoc autem genus organi canoꝝ atqꝫ ſingulare. aptatur corpori dñi ſaluatoris. quoniaꝫ ſicut iſtud de altiorib⁹ ſonat. ſic ꝛ illud. glorioſe inſtitutiõis ſupna concelebrat. Sicut ipe in euãgelio dicit. Qui de terra eſt. de terra loquitur. qui autẽ de celo venit. que vidit ꝛ audiuit teſtatur Unde quidã ꝛ hoc opus dauiticũ pſalmos dictos eẽ p̃finiũt. qꝛ de ſupno culmĩe retonare noſcũtur. Cognoſce vero ꝙ iſti tm̃ pro excellentia ſui dicant̃ pſalmi. q̇ hoc volumine continẽtur. Pſalterium qꝫ eẽ genus muſicoꝝ. Daniel ꝓpheta teſtatur inquiens. vocẽ tube. fiſtule. ſambuce. cithare. pſalterij. ꝛ ſimphonie. om̃iſqꝫ generis muſicoꝝ. Nã ꝛ paralipomenon exponit. cum dicit de lignis tynis gradus factos in domo dñi. ꝛ in domo regia. citharas qꝫ ꝛ pſalteria cantoribus. hoc inſtrumentũ muſicum pſalteriũ. ſ. apud hebreos dicitur nablum. Quod tamẽ in ſupra ſcripto libro frequẽti repetitõne vulgatum eſt. Ipm̃ vero pſalmũ grecũ conſtat eſſe vocabulũ. quẽ dictum quidã volunt ab aptopſallin. hoc eſt a tangendo. Nam ꝛ pſalterias citharedas vocamus docto pollice modulatões muſicas exprimentes. Pſalmus vero eſt cũ ex ipo ſolo inſtrumento mu ſico. i. pſalterio modulatio quedã dulcis ꝛ canora ꝓfundit̃

Canticũ qꝫ eſt quod ad honorem dei canitur. quãdo quis libertate ꝓprie vocis vtitur. nec loquaci inſtrumẽto cuiqꝫ muſico conſona modulatione ſociatur. Hoc eſt ꝙ etiã nũc in diuinitatis laudibus agitur. Pſalmocanticũ erat. cũ inſtrumẽto muſico p̃cinente. canẽs chorus ſociatis vocibus acclamabat. diuinis dũtaxat ſermonib⁹ obſecutis

Canticum pſalm⁹ erat cũ choro ante canẽte. ars inſtrumẽti muſici in vnã conuentẽtiã comitere raptabat̃. vbaqꝫ himni diuini ſuauis copula pſonabat. De q̃ differẽtia etiã circa tytulum pſalmi. lxvi ꝛ. lxvij. infra aliqua habes in gloſa.

Quẽadmodũ in pſalmis de xp̃o dño ſit ſentiendum Caſſiodorus

Tribus modis pſalmi loquũtur de pſona dñi chriſti pro inſtructione fideliũ. Primũ per id qđ ad hũanitatem eius noſcitur ptinere. vt eſt illud ſecũdi pſalmi. Aſtiterunt reges terre ꝛ principes cõuenerũt in vnum. aduerſus dñm ꝛ aduerſus xp̃m ei⁹. In. xx. qꝫ pſalmo. Deſideriũ anime eius tribuiſti ei ꝛ volũtate labioꝝ eius nõ fraudaſti euꝫ. Secũdo ꝑ id quod equalis ꝛ coeternus oſtendit̃ patri. vt eſt illud eiuſdẽ ſecũdi pſalmi. Dixit dñs ad me. filius meus es tu. ego hodie genui te ꝛc̃. Et i. cix. Tecum principiũ in die virtutis tue. in ſplendorib⁹ ſctõrum. ex vtero ante luciferum genui te. Tertio a mẽbris eccleſie cuius ipe dux ꝛ caput eſt xp̃s. vt eſt. xxi. pſalmi. Longe a ſalute mea. verba delictorũ meoꝝ. Et in. lxviij. Deus tu ſcis inſipientiã meã. ꝛ delicta mea a te nõ ſunt abſcondita. Quod dictũ pro vnoqꝫ fidelium debemus ccipe. ceteruꝫ delicta xp̃o probãtur funditus aliena. vñ Tichoni⁹ in libro regulaꝝ. latius diligẽterqꝫ diſſeruit. Hoc ſi anĩo recondim⁹. nulla cõfuſione turbamur. qꝛ error maxim⁹ inde naſcitur. quãdo incõueniẽter redditur alicui qđ dictum conſtat ad aliud. Nam ſi vno modo fuiſſet locutus. quis eius geminã ſubſtãtiã potuiſſet agnoſcere. Cuꝫ etiã nũc in tam euidẽtiſſima diſtinctione naturã diuinitatis ꝛ humanitatis domini xp̃i aliqui nitãtur ſacrilega voluntate cõfundere. Multa qꝫ ſm litteram cõmonet. multa ſpũaliter iubet. pſonas ſubito decẽter immutat. vt nũc xp̃s deus vbuꝫ incarnatũ ꝛ homo factus. caput eccleſie nũc ipſa eccleſia. nũc homo iuſtus. nunc penitẽs loq̇ videat̃ vt oĩa neceſſaria tangat atqꝫ ꝯcludat. Ubiqꝫ pleniſſimũ celeſtium rerũ ſanctũ vibrat eloquiũ. ꝛ mulplici diuerſitate virtutũ propter humani generis largiendã ſalutem. regni ſui adoranda myſteria pri⁹ redemptor inſinuat Hec ideo prefati ſumus. vt cum ventum fuerit ad loca talia. intrepidus lector audire poſſit quod ſe iam ſalubriter didiciſſe cognouit. Hinc etiã in glo. ordinaria ad inſtructionẽ pſalmos legentiũ ſic ꝓhemtaliter p̃mittitur modus tractãdi in hoc volumine pſalmoꝝ talis eſt. Quãdoqꝫ agit de xp̃o ſm ꝙ capſit eſt. Aliqn-

do ſm corpus. Aliqñ ſm vtrumq;. Secũdum caput tripliciter. qr vel ſm diuinitatem. vt tecũ principiũ ⁊c. vel ſm humanitatẽ. vt ego dormiui ⁊c. Aliquando ꝑ transſumptõem. vt quãdo vtitur voce membrorũ. ſicut ibi. longe a ſalute mea. ⁊c. Item de eccleſia tribus modis. aliqñ ſm perfectos. aliqñ ſm imꝑfectos. aliqñ ſm malos qui ſunt in eccleſia corpe non mente. nũero non merito. nomĩe nõ numine. Unde ⁊ Caſſiodorus ait. Attende regulam vnitatis capitis ⁊ corporis id eſt xp̃i ⁊ eccleſie. quaſi eñ vna ꝑſona eſt caput ⁊ corpus. ideoq; vna voce vtiꝛ licet que dicũtur ad diuerſos referãtur. Quedã eñ ſoli capiti cõueniũt. Quedã ſolis mẽbris. Quedam capiti ⁊ mẽbris. Itẽ que mẽbris. Quedã preteritis. quedam p̃ſentibus. quedam futuris. Item quedã ꝑfectis. quedã imꝑfectis. ⁊ tamẽ in tanta diuerſitate vna vox eſt. vt ſicut duo ſunt in carne vna. ſcʒ ſponſus ⁊ ſpõſa. xp̃s ⁊ eccleſia. ita ſint' ⁊ in voce vna. vt tamẽ vnicuiq; quod ſuũ eſt tribuatur ⁊ ad ip̃m referatur. Quõ autẽ ⁊ quando qualiterq; ⁊ vbi iſta exemplariꝛ videri ⁊ intelligi poſſint. gloſa marginalis doctorum circa pſalmos impreſſa indicat luculenter.

Dicta ſancti Auguſtini in prologo pſalterij ⁊ aliorũ de ꝟtutibus pſalmoꝝ

Canticũ pſalmoꝝ: animas decorat. inuitat angelos in adiutorium. fugat demones. Expellit tenebras. Efficit ſanctitatẽ homini peccatori. Refectio mẽtis eſt. Delet peccata. Simile eſt elemoſynis ſctõrum. Auget fidem. ſpem. charitatẽ. Sicut ſol illuminat. Sicut aqua mũdificat. Sicut ignis exurit. Sicut oleum lenificat. Dyabolum offendit. Deum oſtẽdit. Voluptates carnales extinguit. Oleum miſericordie eſt. Fors leticie. Pars angelorũ electa. aſperitatẽ eijcit. Oẽm furorẽ deprimit. Iracũdiam frangit. Laus dei aſſidua eſt. Simile eſt melli. canticũ pſalmoꝝ. carmen electum eſt apud deũ. Omne peccatũ expellit. Uinculũ charitatis cõnectit. Om̃ia penetrat. Om̃ia implet. Om̃ia docet. Om̃ia ſignificat. Animam magnificat. Os purificat. Cor letificat. Turrim excelſam edificat. hoĩem clarificat. Senſum aperit. om̃e malum occidit ꝑfectionẽ demõſtrat. Qui habet memoriam ⁊ amorẽ illius. habet etiã timorem ⁊ laudem dei in corde ſuo. neqʒ inde cadet vnq̃. nec peribit oro eius. ſed in poſtremo apud deum gaudebit. Trãquillitas mentis eſt. ⁊ ſignifer pacis. qr pſalmi orant pro futura. gemũt de p̃ſentibꝰ. penitent de p̃teritis. gratulãtur de bonis operibꝰ. gaudium celeſtis regni cõmẽorant. Per officium ſepe cantatõis ſcutũ acquiritur equitatis aduerſus diabolicas ꝑtãtes. Lumen veritatis oſtendunt Senibus ſolàmen eſt. iuuenibꝰ ornamẽtum ⁊ mentis ſenilitas ⁊ ꝑfectio eſt. ip̃o adiuuante ⁊ donante q̇ hec ꝑ ora ꝓheticã inſtituit. ⁊ ꝑ eoꝝ iugem frequẽtationẽ ſeſe exorare docuit. Cui eſt laus honor. ⁊ magnificentia. bñdictio ⁊ claritas. ſapiẽtia. grãrũactio. virtꝰ ⁊ fortitudo. vna cum deo p̃re. eiuſqʒ filio vnigenito. dño noſtro Ieſu xp̃o. ꝑ infinita ſecula ſeculorum. Amen.

De inſtitutione ⁊ auctore ac cantoribus. nũero tituliſqʒ pſalmoꝝ.

David filius ieſſe cũ eſſet rex cõfirmatus ĩ regno ſuo. quatuor elegit pſalmodiaꝝ principes. Aſaph. ſ. Eman. Ethan. ⁊ Idithun. Ducenti aũt ⁊ octogintaocto pſalmos. ⁊ cantica dñi docebãt Sũt ꝟo oẽs pſalmi. C. l. Quoꝝ oĩm nouẽ ip̃ius dauid inſcribũtur. Septuaginta duo vero ip̃i dauid. Triginta vero ⁊ duo ſupſcripti nõ ſunt. Duodecim q̇ʒ in Aſaph ſupſcribũtur. Duodecim ĩ Idithun. Nouẽ filioꝝ chore. Duo in aggeũ ⁊ zachariam. vnus moyſi ⁊ vnus ſalomoni. Dyapſalmata vero ponũtur ĩ pſalterio. lxxvi. Cãtica vero graduũ numero ſunt q̇ndecim. Que etiã iſto titulo ſ; nõ autõris nomĩe inſcribũtur. Non eñ oĩm pſalmoꝝ tituli ſunt aut autoꝝ ſiue etiã cantoꝝ aut pſallentiũ. vel quorũlibet etiã hoĩm aliorum noĩbus ſupſcripti. Naʒ ⁊ primꝰ pſalmꝰ nullo inſignitꝰ eſt titulo. verũ de primo alia rõ quã de ceteris pſalmis eſt. p̃mus eterñ pſalmus nulli aſſignatꝰ eſt. qm̃ omniũ pſalmoꝝ caput principiũ atqʒ quodãmodo titulus eſt. Deinde q̇s aliꝰ intelligiꝛ in ſcd̃o niſi dei filius p̃mogenitꝰ cui tanq̃ pricipio p̃poni nil debuit. Cui

etiā inſcriptio ideo nō fuit neceſſaria.qꝛ ipe pſalmus xp̄i mētionē facit.vt aduerſus xp̄m tuū.exprimēdo igit̄ pſonam.inſcribēdi cām oīno nō habuit. Ideoq₃ et titulū obelo notatū habet. Ordinē quoq₃ hyſtorie immutatū legimus in titulis pſalmoꝝ Sz pſalmi nō ſm hiſtoriā ſ₃ ſm ꝓphetias legūtur.ꝛ ita ordinem pſalmorum turbare nō pōt ordo titulorū. Pſalmi vero oīs q̄ inſcribūtur ipi dauid ad xp̄i ptinent ſacramentū.qꝛ dauid dictus eſt chriſtus.

Sequūtur oratiōes anteq̄ pſalmi incipiātur.

b

Enignus ꝛ miſericors deus.q̄ reuocas errantes ꝛ ſaluas penitentes medelam tribuis infirmantib⁹.glorie coronā pſeuerātibus.exaudi me miſeꝝ ꝛ indignū famulum tuū per hos pſalmos clemētiam tuā iplorātē. vt q̄cq̄d humilit̄ ſ₃ oro.te largiēte adipiſci merear. Per dn̄m noſtꝝ

Alia oratio.

d

Eprecor miſcd̄iam tuā ꝛ pietatem dn̄e Ieſu xp̄e fili dei viui. ſcio qꝛ pius ꝛ miſericors es.patiēs ꝛ multū benignus.te adoro.te laudo.te dep̄cor.tu eñ exaudiſti ſāctos ꝛ electos tuos ab initio mūdi vſq₃ in finem.tu etiā exaudi me indignum et peccatorē.te orantē ꝛ dep̄cantē.ſuſcipe orōnem ꝛ poſtulationē meā oēmq₃ ſenſum ſpiritalē hoꝝ pſalmoꝝ quos coram te ſuppliciter oro.vl' canto.tibi acceptabiles facito. Per dn̄m nr̄m ieſum.

Alia oratio.

ſ

Uſcipe clemens et miſericors deus.hanc oblationem pſalmorum quā ego peccator omniūq₃ criminum reus pro remedio anime mee offero.vel pro his in vtroq₃ ſexu q̄ mihi cōſanguinitate vel familiaritate cōiuncti ſunt.ꝛ pro his q̄ ſe in manus noſtras cōmiſerūt.vel nobis cōfeſſi fuerunt ſeu quoꝝ elemoſynas ſuſcepim⁹ ꝛ ꝓ omni populo xp̄iano viuis ꝛ defunctis.precor mitiſſime deus.proſit eis ad veniam ꝛ remiſſionē peccatoꝝ.Amen.

Pſalmus primus.

Beatus vir qui nō abijt in cōſilio impioꝝ et in via pctōꝝ nō ſtetit: ⁊ in cathedra peſtilentie
b nō ſedit. Sed ī lege dn̄i voluntas eius: ⁊ in lege ei⁹ me
c ditabit̄ die ac nocte. Et erit tanq̄ lignuꝫ qđ plantatū ÷ eſt:+ ſecus decurſus aquaꝝ: qđ fructū ſuū dabit ī tpe ſuo
d Et foliū eius non defluet: ⁊ oīa q̄cūq; faciet ꝓſperabun
e tur. Nō ſic impij ÷ nō ſic:+ ſed tanq̄ puluis quem proijcit ventus ÷ a facie terre:+

a ℭ B Iſte pſalmus ideo titulū nō habet qm̄ capiti dn̄o noſtro ſaluatori de quo abſolute dicturus eſt. nihil preponi debuit. Sanctā em̄ eius incarnatiōis vitā. impiorūq; vltiones inſinuat. vn̄ ⁊ materia huius pſalmi eadē ē. que et totius libri. ſ. xp̄s integer. i. caput redemptor noſter cū mēbris. i. oībus iuſtis et ſanctis. a ℭ Beatus vir. dict⁹ q̄ſi bene apt⁹ (q̄ eſt xp̄s) eſt. cui optata oīa vel deſiderata ſuccedunt. Virum egregie ſubiūxit vir em̄ a viribus dictus eſt. q̄ neſcit tolerando aduerſa. deficere aut in ꝓſperis aliq̄ ſe elatiōe iactare. Tribus modis hic oſidit euenire humanos errores. Cogitatiōe. facto ⁊ dicto. Cogitatione peccatrice. abitur. facto malo. ſtatur longe a dō. dicto vō male doctrine ſiue glīatōis ſiue peccati ꝯſuetudīe in cathedra inficiente peſtilētie ſedetur. A Btūs igit̄ q̄ nō abijt cogitatiōe a deo: in regionē lōginquā diſſilitudinis. i. cogitatione nō peccauit q̄uis eēt poſit⁹ ī ꝯſilio īpioꝝ. i. q̄uis īpij h̄ molirent̄ vt abiret. veluti xp̄s q̄uis inter pctōres ſit cōuerſat⁹: in viā tn̄ eoꝝ nō abijt. Adā vō abijt: dū vxori a diabolo decepte ꝯſenſit impij vō hoc moliētes ſunt dyaboli. ſcribe ⁊ phariſei. vel oēs mali in q̄rū viā xp̄s ſicut nō abijt. ita in ea nō ſtetit. qm̄ eū ſeculi ⁊ pctōꝝ illecebra nō tenuit. nec ī cathedra peſtilētie ſedit. i. praua ꝯſuetudine vl' poti⁹ docrina. q2 ſalubrē doctrinā docuit. ⁊ exempla male doctrine xp̄s poſteris n̄ reliqt. ℭ Eſt em̄ cathedra doctoꝝ. Tribunal iudiciū. ⁊ regū ſoliū proprie dr̄. H. Vn̄ ſenſus vſiculi illius eſt Btūs q̄ nō cogitauit. nō fecit. nō docuit mala. b ℭ Lex dei. ē ī declinādis pctīſ ſctā p̄ceptio. ī q̄ volūtas illi⁹ fuit. q̄ pctā nō fecit. A ℭ Intende vō q2 ſecundo dicit in lege: nō ſub lege. q2 xp̄s in lege fuit q̄ pctā nō habuit. ceteri mortales ſub lege q̄ delictis onerant̄ ℭ Lex dr̄ eo q2 aīos noſtros liget. ſuiſq; teneat obnoxios ꝯſtitutis. Me Meditari ſemp null⁹ valet legē dn̄i niſi xp̄s ſed ⁊ ille qui membrū eius eſt: meditabit̄ ſp legē dei. q2 eā oīm puritate inquantū poterit implebit. H. Siue em̄ manducat. ſiue bibit. ſiue dormit. ī nomine dn̄i oīa faciens. meditabit̄ legem dei die ac nocte. ℭ Dies dicta ē a paganorū dijs. Nox eo q2 noceat aſpectib⁹ ſiue actionib⁹ nr̄is dicta. c ℭ Bene ligno fructifero cōpatus ē xp̄s. ꝓpter crucē quā ꝓ nobis ſuſtinuit. Plantatū. i. p̄dicatū: ſec⁹ decurſus aquaꝝ. ſicut terreſtris em̄ aqua. vita ē lignorū virentiū. ſic aq̄ baptiſmi ſalus ē in cruce fixū credētiū. Fructū dabit. i. eccīas ꝯſtituet Tpe ſuo. i. qn̄ btē īcarnatōis ſacra ſuſcepit. Fruct⁹: a fruēdo dr̄. H. Lignū (cui xp̄s ꝯpat̄ ſm mēbra ſua. i. q̄uis vere xp̄ian⁹) ſapīaꝫ puto de q̄ ⁊ ſalomō loqt̄. lignū ē vite his q̄ ſequūt̄ eā. ⁊ apl's: xp̄m ait dei vtutē ⁊ dei ſapīaꝫ. Erit itaq; xp̄ian⁹ vet⁹: tāq̄ lignū h̄ ē xp̄o filio dei ꝯformis fact⁹ corpi glorie ei⁹. ſ. xp̄i. d ℭ Foliū ei⁹. ſmōes ipius promiſſionis intellige. q̄ nullo caſu a veritate decidunt. ſed omnia que agit in actu ꝓſperitatis perfecit. que oīa accipiēda ſunt fructus ⁊ folia. id eſt. facta ⁊ dicta. e ℭ Non ſic impij. vox eſt terrentis. ſicut eſt inuitātis beatus vir. quoniam non erit ſic impius vt ſuperius dixit beatos eſſe. Puluis eſt reſolutio terre. cui homo terrenus compat̄. cū inflat̄ vento ſupbie. ⁊ abijcit̄ ſua leuitate a firmamēto p̄ceptoꝝ dī. Puluis huc illucq;

diſpergiť. ſic ꝛ impius (qui ſemel deū negauerit) quocūqꝫ eū aura diaboli traxerit: illuc errore perduciť. f ℭ Impij ſūt. ꝗ ſanctā trinitatē nullatenꝰ ꝯfitenť.
ℭ h Reſurgūt impij. ſed nō in iudicio. qꝛ iā iudicati ſunt
ℭ Juſtus ſurgit vt iudicet. peccator vt iudiceť. Impiꝰ vt ſine iudicio puniať. Peccatores ſūt xp̄iani ſed pctīs obnoxij. ꝗ idō nō reſurgūt ī ꝯſilio iuſtorū. i. in iudicio iuſtorū qꝛ iam illis. ſ. iuſtis ꝑ grām ꝯfeſſiōis pctā dimiſſa ſūt. In ꝗ nūero ꝛ ſancti ſūt. qꝛ nullus niſi deus ſine pctō eſt B ſup Job. Hic ordines notanť q̄ttuor de die iudicij. i. ſancti ꝗ iaꝫ iudicati ſunt ad regnū. ꝛ cū xp̄o veniunt ad iudicandū. ꝛ impij iaꝫ adiudicati ſunt ad ſuppliciū. Pctōribus dꝛ qui pn̄iam egerūt. venite bn̄dicti. ꝛ ꝗ nō egerūt. diſcedite a me In ꝯſilio. A Jd eſt ineterno bono. qđ ſeꝗ conſiliū fuit ſctīs. ℭ Uel in ꝯſilio. i. in iudicio. vt cū eis iudicent Judiciū. n. in ꝯſilio ē dū q̄ſi ex ꝯſilio aſſeſſorū. diuerſa pctā diuerſis penis puniuntť. g
ℭ Bonoꝝ viā. i. oꝑa dicit noſſe deum. iter impioꝝ perire. quaſi dominus vtrūqꝫ neſciat. ſed ē ſenſus. hoc ſcit dominꝰ quod in beatitudine ꝑmanebit. hoc neſcit. quod peribit. i. diabolus cum ſequacibus ſuis. qui eſt iter impioꝝ in pena ꝑpetua. Aperibit igiť. ꝓ nō nouit dixit. ẜ ꝛ planiꝰ diciť. qꝛ hoc eſt neſciri qđ ꝑire. ꝛ ſciri: manere ꝛ eſſe.

Oratio.

Ffice nos dn̄e tanq̄ꝫ fructuoſiſſimū lignū ante ꝯſpectū tuū. vt tuis imbribus irrigati mereamur tibi ſuauium fructuū vbertate placere. Per.

f Ideo nō reſurgūt impij ī iudicio: neqꝫ pctōres in ꝯſilio
g iuſtoꝝ. Quoniā nouit dn̄s viā iuſtoꝝ: ꝛ iter ipioꝝ peribit. ÷ Pſalmꝰ dauid :·
ℭ Propheta d̄ ꝯuētu infideliū ꝯtra xp̄m in paſſiōe loquiť. Et dn̄s xp̄s de oīpotēti regno. ꝛ de inenarbili generatione ſua.

Pſalmus. ij.

a Uare fremuerūt gēes: populi meditati
b ſunt inania. Aſtiterūt reges terre ꝛ principes cōuenerūt in vnū aduerſus dn̄m: ꝛ aduer xp̄m eiꝰ. ÷ Diapſal :·
c Diſrūpamꝰ vincula eoꝝ et proijciamus ÷ a nobis :· iu
d gum ipſoꝝ. Qui habitat in celis irridebit ÷ eos :· ꝛ dn̄s
e ſubſannabit eos. Tunc loquetur ad eos in ira ſua: et in furore ſuo ꝯturbabit eos

a ℭ Eſt iſte pſalmus habēdus. primꝰ in titulo. ſecūdus in ordine. vn̄ in actibꝰ apl'oꝝ dꝛ primus. h Uel qꝛ apud hebreos. iſte cū primo vnꝰ pſalmꝰ habenť ſine titulo. Per titulū autē intelligitur vniuſcuiuſqꝫ pſalmi ītellectus. ꝗd ē eñ titulus niſi clauis. vt ita dixeri. ī domū nō īgrediť niſi ꝑ clauē. ita et vniuſcuiuſqꝫ pſalmi ītellectꝰ. ꝑ clauē h̄ ē ꝑ titulū intelligiť. in cuius. ſ. ꝑſona cantatur. aut ī ꝑſona xp̄i aut in ꝑſona eccl'ie aut in perſona ꝓphe. ꝛ de qua reſit. ℭ Corripit hic ꝓpheta ppl'os. nō ſolū iudeos ẜ et gentiles. cur fremuiſſent ꝯ xp̄m qđ ꝓprie ferarū eſt. fremuerūt eñ beluino furore. ꝗa recta rōne carebāt. Meditati ſunt inania. nō intelligētes eius aduentū eſſe fructuoſum oībus credētibus. b ℭ Reges aūt terre. herodē dicit ꝗ infantes occidit alterūqꝫ herodē nepotē eius ꝗ pilato in nece xp̄i conſenſit. Principes phariſeus dicit: princeps dictus q̄i prima capiēs. venerūt in vnā volūtatē nō ī vnū cōuētū. aduerſus dn̄ꝫ. i. p̄rēꝫ. xp̄m eiꝰ. i. filiū. c ℭ Uerba iſta ſūt demētiū iudeoꝝ. Putabāt. n. ſe vīcula diſrūꝑe. i. euāgelica p̄cepta: ſi ī auctorē legis ꝛ apl'os eius maliuola volūtate ꝯſurgerent ꝛ iugū ip̄oꝝ ꝓijcere. cū iugū dn̄i ſit ſuaue ꝛ onꝰ eiꝰ leue. vanaqꝫ volūtate decepti. putabāt eiꝰ dn̄atione ḡuiſſimā. quā a ſe abijcere feſtinabāt. vn̄ ſaluari poterāt. d ℭ Celos hic ſctōs diċ ꝗbꝰ xp̄s inhītat. Irridebit et ſb̄ſannabit. ex hūano more ſuſcipiēda ſūt. ceteꝝ. nec irridebit vllū deꝰ nec vultu ſubſannat ẜ virtute ſua peragit quecūqꝫ adiſponit

e ¶ Tūc loquet̄. Illud tp̄s ſignificat vēturi iudicij. Ira ꝗ dei ꝛ furoꝛ: vocatur retributio petōꝝ. Naꝫ illos mot⁹ diuini tas nō patit̄ ſ hūana ↄſuetudo ſ loq̄tur ꝥ Nō aūt ait puniet ſ turbabit vt abſq̄ penis q̄ turbat⁹ ē coꝛ rigat̄ Nā ira aliq̄ñ ne ceſſaria coꝛreptio ē vt p̄ris in filiū. medici in egrotuꝫ. f ℞ Ego aūt (vox xp̄i) ↄſtitut⁹ ſum rex a deo p̄re ꝑ g te carnis. ¶ Syō hebꝛaica ligua. latine ſpecl'a dꝛ. ꝛ hic eccl'iaꝫ ſignificat. quā ꝛ mōtē appellat. ꝓpter altitu dineꝫ honoꝛis ꝛ fidei firmitatē. Pꝛedicans p̄ceptū ℞ ¶ Hoc eſt euāgelium. g ¶ Dñs: ſignificat patrē Fili⁹ me⁹ es tu. vt in euāgelio. hic ē fili⁹ me us dilect⁹. dicēdo aūt hodie. coet̄nitatē ſue maieſtatis oñdit. Ge nui te. illā natiuitateꝫ ſignificat. de q̄ dicitur generatōem ei⁹ quis enarrabit. h ¶ Po ſtula a me. i. obedi. vt poſſis poſtulare. Po ſtulare eñ ſ iubet̄. vt petat ſm hūanitatē. ꝛ accepta poſſideat. Gē tes natōes ſignificat. Gēs eñ a genere voci tat̄ Cū dic̄ hereditatē tuā: naturā ſue deita tis oñdit. Hereditas ab hero dicta ē. i. a dño q2 ī ea p̄tāte liebe ra dñet̄ Cū dic̄ poſſeſſionē vniuerſas gē tes credituras ſignificat. Termī terre ſꝫ ſtātiā in ſ oīm creaturaꝝ vult intelligi. i ¶ Reges eos. i. p̄tātē tyrānicā auſe res ab eis. illi. n. regunt̄ q̄ ſaluāt̄. Virga ferrea foꝛtitudo ē eq̄tas Cōfriges. i. ꝑ cō uerſiōis ſtudiū ↄteres ī eas ꝛ enas cupi ditates. Vñ eñ petōꝛ vaſe luteo ↄpat̄ vt ↄfractio ei⁹ facil' ꝛ vita lutea mōſtret̄. ſ ꝛ ī meli⁹ repat̄ cū dina grā ī ſpiritalē hoīeꝫ

f Ego aūt ↄſtitut⁹ ſum ÷ rex ab eo :· ſup ſiō mōtē ſanctū eius: p̄dicās p̄ceptū eius.
g Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie genui te.
h Poſtula a me ꝛ dabo tibi gētes hereditatē tuā: ꝛ poſ ſeſſionē tuā termios terre.
i Reges eos ī virga ferrea: ꝛ tanq̄ vas figuli ↄfringes
k eos. Et nūc reges intelligi te: erudimi ÷ q̄ :· iudicatis
l terrā. Seruite dño ī timo re: ꝛ exultate ÷ ei :· cum tre
m moꝛe. Apph̄edite diſcipli nā: neq̄ñ iraſcat̄ ÷ dñs :· ꝛ
n pereat de via ÷ iuſta :· Cū exarſerit ī bꝛeui ira eius: btī oēs q̄ ↄfidūt ī eo.

Pſalm⁹ dauid cū fugeret a facie abſalon filiū ſui. C Xp̄s ad p̄ēꝫ de pſecutoꝛib⁹ ſuis loq̄t̄ Inſtruit̄ fidel' ppl's ne moꝛtem foꝛmidet. q2 autoꝛ ei⁹ reſurgēdo ſpē ꝯe reſur rectōis exhibuit. Pſal. iij.

pducit̄ k ¶ Nūc reges. Reges dñato res vicioꝝ dic̄. q̄ ſ itelligere ꝛ iplere dño p̄tāte valēt. ꝥ Erudiri. doceri eſt. ipſi eñ bñ iudicāt terrā. i. eccl'iaꝫ. q̄ bona q̄ in telligūt alios docēt. ¶ Terra aūt dctā eſt a terendo. l ¶ Seruite dño. Et ne ſu pbiāt ſubdit ī timoꝛe. ¶ Sic̄ eñ timoꝛ dei delicta excludit. ita ſe curitas culpas admit tit. ſ ne miſera ſeruit⁹ ꝓpter timoꝛē videat̄: addit et exultate. ſ ne iteꝝ in temeritatē eat̄ ſubdit cum tremoꝛe. itaq̄ ne exultatio face ret nos elatos. addit cū tremoꝛe. vt reuerē ter deo ſeruiatur. m ¶ Ille apph̄edit diſciplinā q̄ ſe munit pnīa ꝯa ↄtra noxia vi cia. neq̄ñ in longa dei patiā: pereat de via iu ſta. i. de xp̄o q̄ ē ꝯa via recte ambulātiū ad vi tam. dux eūtiū iter. ad btītudinē feſtināntium n ¶ Exarſit eñ in breui ira eius. i. in illo iudicio breui. vbi non eſt ſinguloꝝ diſcuſſio ſ ſimul oīa iudicat iu dex. ℞ Btī oēs q̄ nō in hoībus. neq̄ in ſemetipſos. ſ in deum ↄfidūt. Iſte pſal. finit vñ ſupioꝛ incipit. id ē a btītudine. ꝛ ideo apd̄ hebꝛeos ꝓ vno habē tur.

Oratio.

Iſrūpe dñe nr̄oꝝ vincula petōꝝ. vt iugo tue ſeruitutis innexi. valeam⁹ tibi cum timoꝛe ꝛ reuerentia famulari. Per dominū noſtrū Jeſum xp̄m ꝛc.

¶ Totus hic pſalmus ad perſonā chꝛi ſti refertur. opoꝛtet autem eum tercium locum tenere. quia ſancte trinitatis ꝛ tri duane reſurrectōnis in ſe myſteria conti net. Nam per liberationem Dauid reſur rectio chꝛiſti ſignificatur.

a Omine quid multi/
plicati ſunt qui tribu
lant me:multi īſur=
b gūt aduerſuꝫ me.Multi di
cūt aīe mee:nō eſtſalus ipſi
in deo ÷ eius:+
Dyapſalma.
c Tu aūt dn̄e ſuſceptor me⁹ ÷
es:+glīa mea ⁊ exaltans ca/
d put meū.Uoce mea ad do=
minū clamaui: ⁊ exaudiuit
me de monte ſancto ſuo.
Dyapſalma.
e Ego dormiui ⁊ ſoporat⁹ ÷
ſum:+et exurrexi.q2 dn̄s ſu
f ſcepit me.Non timebo mi=
lia ppl'i circūdātiſ me ÷ ex:+
ſurge dn̄e ſaluuꝫ me fac de⁹
g me⁹.Quoniā ÷ tu:+ pcuſſi
ſti oēs aduerſantes mihi ſi
ne cā.dētes pctōꝝ cōtriui/
h ſti.Dn̄i ē ſalus:÷et:+ſuper
populum tuū bn̄dictio tua.
*Dyapſalma:+ In finē
pſalmus dauid canticū.
Eccl'ia orat vt ei⁹ exau
diatur oratio.increpās infi
deles q2 vanitatē ſequātur
monetqꝫ generalitatē.vt ſa
crificiū iuſticie deo īmolet
vn̄ ingentia eius bn̄ficia cō
ſequatur. Pſalmus.iiii.
a Um inuocarē exau/
diuit me deus iuſti/
cie mee.in tribulatione di/
latiſti mihi.

a Iſta verba di/
cit propheta admiran
do.cur iudei dominū
tribulaſſent ⁊ gentes
a quo ſaluari debeant
Tam multi eñ fue/
rūt ſurgētes cōtra cri/
ſtuꝫ.vt de nūero diſci
pulorū iudas illis fue
rit vnus aggregatus.
b Repetit.multi
dicūt.vt oſtendat de/
uiſſimā ſtultiſſimamqꝫ
impioꝝ veſaniā.Jdō
dicūt.nō eſt illi ſalus.
putabāt eñ nō habe/
re patrē dilectionē fi/
lij quē carnaliter ꝑmi
ſit occidi.
c Hic.filius:ſu/
ſceptorēꝫ patrē vocat
ſm formam ſerui.nec/
nō gloriā ⁊ exaltatōeꝫ
capitis ſui : vt diuina
humanaqꝫ ſubſtantia
vna eſſet ſine aliq̄ con
fuſione perſona.
d Cum dicit.vo
ce mea ad dn̄m clama
ui:hoc eſt.pr̄ clarifica
filium tuū. Exaudiuit
me.vt ibi.clarificaui ⁊
iteruꝫ clarificabo.De
monte.i.de diuinitatꝭ
altiſſima ſūmitate.
e Ego dormiui
dixit.i.poſt paſſionem
in ſepulchro quieui.
q2 celeriter reſurrexit.
Soporat⁹ ſum.ſignat
ſecuram dormitōem.ē
eñ ſopor dulcis quieſ
⁊ ſomni ſuauitas.Ex/
ſurrexi cum alacritate
depoſita mortalitate.
ſuſcepit filium diuina
potentia.quia ꝑ ſe nō
potuit reſurgere hūa/
na natura. f Ti
mere nō potuit iniquū populū.cui erat ī
ſua diuinitate maximū p̄ſidium.Non di/
cit filius excitādo patrē. exurge dn̄e. ſed
tro pologice ⁊ figuraliter poſtulat reſur/
rectōe paternū auxili/
um.Eſt eñ tropus di
ctio ab eo loco in quo
ꝓpria eſt.trāſlata ī eū
locū in quo ꝓpria non
eſt.Eſt itaqꝫ ſcripturiſ
diuinis mox iſte.ad ex
primēdam cām.ꝑ tro/
pologiā ex nr̄a ꝯſuetu
dine aliquã de deo di
cere g Percuſ/
ſit dn̄s pr̄ aduerſanteſ
filio.i.hereticos.q̄ in
ſequūť catholicas re/
gulas ſine cā.i.ſine ra
tione.Dentes ꝯtriuit
id eſt verba mordacia
detrahētiū diuinis do
gmatib⁹. Dens dict⁹
a demēdo eſt.qm̄ om/
nia demūt dentes.
h Dn̄i eſt ſalus.
id eſt nō ab hoīe ſed a
deo p̄re ⁊ ſuꝑ populū
xp̄ianū benedictio do
mini deſcendit.
Oratio.
Ffunde dn̄e bn̄/
dictionēꝫ tuā ſuꝑ
populū tuū:vt tua re/
ſurrectōe muniti: non
timeam⁹ ab aduerſan
tiū victorum nulibus
circūdari.Per.
a Pſalmoꝝ fi/
nis non mō ſignificat
alicui⁹ rei cōſumptio/
nē.ſed ꝑfectionē.⁊ iō
hic ad xp̄m ē referēdū
q̄ ē finis legis.Pſal/
mus ē muſicum orga/
nū capite ſonoꝝ.vl' po
tius ē melodia q̄ diui
na p̄conia canebanť.
Canticum qd̄ ſuꝑnas
laudes hūanis voci/
bus ꝑſonabat.
a Uox eccleſie ad
xp̄m.lꝫ ſciat ſe eſſe au
ditā.tn̄ orare nō ceſſat Tribulatio ē.q̄ di
latat ī martirio ſctāꝫ dei eccl'iaꝫ.qn̄ eodē
tp̄e confeſſores fiūt ⁊ martyres coronāť
totaqꝫ turba iuſtoꝝ:ꝯtritōib⁹ ſp̄ augeť.

b Miſerere mei: ꝛ exaudi orō
c nē meam. Filij hoīm vſq̄ q̄
graui corde. vt quid diligi
tis vanitatē ꝛ q̄ritis menda
d ciū. Dyapſal. *Et:
ſcitote q̄niā mirificauit dñs
ſanctū ſuum. dñs exaudiet
÷me: cū clamauero ad eū
e Iraſcimini ꝛ nolite peccare
q̄ dicitis ī cordibus veſtris
ꝛ ī cubilibus vr̄is cōpūgimi
f ni Dyapſal. Sacrifica
te ſacrificiū iuſticie ꝛ ſpera
te ī dño. multi dicūt q̄s oſtē
g dit nobis bona. Signatū ē
ſup nos lumē vult⁹ tui dñe
dediſti leticiā in corde meo
h A fructu frumēti ꝛ vini÷et
olei: ſui multiplicati ſunt.
i In pace in idipſum: dormi
k am et requieſcam. Quoni
am tu domine: ſingulariter
in ſpe conſtituiſti me.

Pſalm⁹ dauid pro ea q̄

b ¶ Miſerēdū ſibi eſſe dicit pia mater ſi eius orō ꝓ filijs audiret. qm̄ qcq̄d mēbris tribuit: toti h' corpi ſine dubitatiōe ꝑſtat. c ¶ Graues corde: dicit filios q̄ agnita xitate. h' ē xp̄o: adorare magis elegerūt ydola vanitatis. Vanitas q̄dez nomē ē generale viciorū ſed illō ꝓprie vanū dr̄ qd a deo ꝓbat alienū Mendaciū. hoc ē ydolū. tale em̄ nomē merito ſuſceperūt qꝛ ꝯ veritatē erecta ſunt. Diligere em̄ debemus ꝓſicua. non noxia. noxia.

d ¶ Hic indicat propheta archanū ſctē incarnatōis. Sanctū dicit. i. filiuz. Merito ſe exauditū dic. qm̄ xp̄m ppl'iſ ꝑdicauit. clamat ad xp̄m. q̄ illuz bonis opibus ſupplicat.

e ¶ Iraſci debemuſ ꝑteritis pctīs. ſ. penitēdo. vt horreat nos ꝙ peccauim⁹ Cū dicit in cordib⁹. ꝛ in cubilibus oñdit agnoſcere deū cogitatōes hoīm Cubile em̄ a cubando dr̄. qd eſt domiciliū ferarū. ꝛ eſt ſenſus. deſerite prauas cogitationes. anteq̄ ſcelera ꝑpetretis. i. añq̄ in opa malas cogitatiōes ducatis. dū adhuc in corde ſunt: extinguite. Ite Vel nocte expiate p lacrimas: qd ī die cogitādo peccaſti

f ¶ Supius admonuit mr̄ clemētiſſima eccl'ia ab antiquis ydoloꝝ ſacrificijs ꝛ culturis recedendū. nūc hortatur ꝛ xp̄ianos ſemetipos ñ pecudes recte vouēdo deo ſacrificare. Sperareq̄ docemur ī dño ꝙ ſalutaria ei⁹ ꝓmiſſa cōſeqmur. Quis oñdit nobis bona: dicunt multi dubitādo. qd nec pauci debuerūt. i. reſurrectionē eſſe venturā ꝛ bonoꝝ ꝑmia. Cui interrogationi ſtatim ſctā mr̄ rñdet dicēs. Signatū ꝛc.

g ¶ Signatū ē ſup nos lumen vultus tui, quia ſicut numus: imperatoris habet imaginē. ita fidelibus. ſigna celeſtis regis imprimuntur in baptiſmo ꝛ alijs ſacramentis hoc eſt. ſignaculum ſancte crucis. quo dyabolus effugatur. Lumē eſt vultus dei: impſſio crucis qꝛ eos illuminat ſp. q̄ ſe nō polluūt vlla prauitate. Leticiā dicit recte fidei, tunc em̄ letamur veraciter. qn̄ recte credim⁹. A Vel lumen illud gr̄a dei ē infuſa menti repande. q̄ ratio inſignitur vt denarius regis imagine. et hoc lumē: eſt totū ꝛ verū hoīs bonū.

h ¶ Admonet eos qui carnalib⁹ rebus intēti eē ꝓbātur. mltiplicati ſūt em̄ peſſimis actib⁹. i. mūdana voluptate cōpleti. Idō addidit ſui qꝛ pectōres iſtis vtuntur terrenis fructibuſ nō ſm ꝑcepta dei ſed ſm deſideria ſua. Vel ſui. i. xp̄i. panis cuius viuus eſt ꝛ vinuz inebrians. ꝛ oleū: caput. i. mētem inpinguās: frumētō dictū ē a frumine. i. a ſūma pte gule: antiq̄ em̄ caput gule frumen vocabant.

i ¶ Ne putares pacē iſtā tpalē ſignificari ſ incōmutabilem celeſtēq̄ in corde ꝑmanentē. iō dicit in idipm̄. vt intelligas. nulla varietate in ſeipa veram pacē mutatam. Dormiam. id eſt. in ipſa pace vitam finiam. Requieſcam: in futura beatitudine. quando iam requies dabitur ſanctis et pauſatio glorioſa.

k ¶ Singularis ſpes eſt eccleſie in membris ſuis: quia ſola recipit regnum dei. quod impij non poſſunt adipiſci. cum dicit cōſtituiſti me ſignificat dignam deliberatamq̄ ſententiam. quā hic habemus in ſpe. ibi poſſidetur in re.

Oratio.

Xaudi nos dñe. ꝛ in tribulatōib⁹ no

ſtris miſerere nob̄. ⁊ q̄ ſolus magnifica-
ris in pplis. ſpiritalē leticiaꝫ tribue. ⁊ in
ſpe numerū futuroꝝ ꝯſtitutꝰ. Per dn̄m.
¶ Pro ea que hereditatē ꝯſequit. ec
cleſiā ſignificat. cuius ꝑſona in hoc pſal
mo introducit. qꝛ re-
ſurgēte xp̄o. ad eā ſpi-
talia bona ꝑuenerunt
.i. fides ſpes charitas
a ¶ Pſalmꝰ iſte vt
ſupioꝛ ad xp̄i eccl'iam
ꝑtinet. Dicendo autē
verba mea. oꝛis ſigni-
ficat pſalmodiam. In
tellige clamorē meum
vt affectū cordis ape-
riret petit. Trina iſta
repetitio vnuꝫ ſignifi
cat. cū dicit ꝑcipe. in-
tellige. intende. ꝑ figu
rā methabolem. q̄ eſt
vniꝰ rei ſub varietate
v̾boꝝ iteratio. auris
ab auditu dr̄. b ¶
Intende voci. mō di-
cit. vt declaret orōneꝫ
hanc eſſe ꝑfectā quam
inflāmat affectus mē-
tis. Rex meꝰ ⁊ deꝰ me
⁊ qm̄ ad te oꝛabo dn̄e
iſta ſentētia diſtingui
tur ī ꝑſonis. vnitas tn̄
credat in nā. Quis eī
tres noīet nō tn̄ inten
dite ſ; intēde tanq̄ȝ ad
vnū dixit. c ¶ Ad
te oꝛabo. i. nō ad aliū vt
pagani ⁊ īcreduli. tūc
ſe merito credit eccl'ia
mane exaudiri. cuꝫ in
lucē celeſtis ꝯuerſatō
nis erupit. ⁊ ī exoꝛdio bonoꝝ actuū v̾ita
tē cepit mēs illuminata cog̃ſcere. Mane
eīn depꝛecatur. que in lucida cōuerſatio
ne degere dinoſcit. mane eīn dicimus.
cum diſcuſſis tenebꝛis. clari luminis ad
uentus infulſit. d ℟ Reperit mane
id eſt. incipiente luce virtutū in aīa mea
quādo tibi ſtare non alij ſed tibi ſtare ce
pero. nō ſedere. nō iacere. ſed ſtare. ⁊ ſta
tueris ſupꝛa petrā pedes meos. tunc per
iſtos g̃dus mereboꝛ te videre. vel aſtabo

hereditatē ꝯſeq̄t. ℭ Ec
cleſia ſuā poſcens orōnē au
diri: ꝑdicat hereticos ⁊ ſciſ-
maticos a dn̄i munere exclu
dendos. felicia inſuꝑ cōme
morans pꝛemia beatoꝛum.

Pſalmus. vj.

a Erba mea ÷ aurib' :· percipe dn̄e: intellige
b clamnrē meū ÷ Intēde vo-
ci orōnis mee :· rex meꝰ ⁊ de
c us meꝰ. Quoniā ad te oꝛa-
bo dn̄e: mane exaudies vo-
d cē meā. Mane aſtabo tibi ⁊
videbo: quoniā nō deꝰ vo-
e lēs iniq̄tatē tu es. Neq; ha
bitabit iuxta te malignꝰ. ne
q; ꝑmanebūt iniuſti an̄ ocu
f los tuos. Odiſti oēs q̄ ope
rant iniquitateꝫ. perdes ÷
oēs :· q̄ loquunt mendaciū
g Uirum ſanguinuꝫ et dolo-
ſum abhominbitur domi-
nus. ego autem in multitu-
h dine miſericoꝛdie tue. In-

tibi recte viuēdo. ⁊ videbo. ſubaudit te
oculis coꝛdis. ¶ Eſt oꝛdo tu es deus
q̄ iniq̄tatē nolle cognoſceris. q̄d eīn ali-
ud poteſt deus velle. niſi q̄ ipſe pꝛobat
pꝛecipere ſicut ait Eſaias. ego dn̄s q̄ lo-
quoꝛ iuſticiā et annū-
cio recta. e ¶ Ne
queūt habitare iuxta
xp̄m in beato regno. q̄
gehenne cruciatōe da
nādi ſūt. ℟ Recte
illi coꝛā ip̄o n̄ ꝑmane
re dicūt q̄ ab eꝰ regno
pꝛiuādi ſūt. Si eīn de
us ignis ē. ⁊ ignis cō-
ſumēs. q̄cunq; ſtipula
eſt. quicūq; lignū eſt.
fugit ab igne ne cōſu-
mat. Si v̾o auꝝ. ignē
nō fugit quo purifica
tur. f ℟ Nō dixit
operati ſunt iniquiteꝫ
ſed qui opant iniqui-
tatē. Nā habent odio
a dn̄o. q̄ ꝑſeuerant in
peccatis vſq; in finem
vite. amant qui quod
operati ſūt male. emē
dāt. Perdes eos. he-
reticos ſignificat. qui
tot homines cum mē-
dacio occidunt. quod
in hereſim introducūt
g ¶ Uir ſanguinū
eſt. qui hūano cruoꝛe
polluit. ille ſimiliter.
qui decipit ī gratia vi-
viuū. vt heretici. Do-
loſus eſt. q̄ ſciens ma
lum. alienū opari ni-
titur exiciū. vt eū frau
de decipiat. Et ē dolꝰ ꝓꝛie ī facto. fraus
in v̾bo. Illi abominat. q̄ xp̄i p̄mia ꝯſeq̄
nō merent. A Solēt eīn abomīati di-
ci exheredati. Que aūt ꝯſequit heredi-
tatem celeſtē. exultat in ſpe dicens. Ego
aūt ⁊c̄. h ℟ ¶ Introibūt iuſti ī do
mū xp̄i. i. in ſanctā eccleſiam. ſiue celeſtē
hieruſalem. ¶ Templū ſanctum. coꝛ
pus eſt domini. quod iure adoꝛat eccle-
ſia in timoꝛe. quia tunc fides firma eſt.
quando amoꝛe caſto ⁊ timoꝛe. diuinitas

troibo in domũ tuã, adorabo ad tẽplũ ſanctũ tuũ in ti
i more tuo. Dñe deduc me in
iuſticia tua ꝑpter inimicos
meos. dirige i ꝯſpectu meo
k viã tuã. Quoniaz nõ eſt in
ore eorum veritas. cor eorũ
l vanũ eſt. Sepulcrũ patens
eſt guttur eoꝝ. linguis ſuis
doloſe agebãt: iudica illos
m deus. Decidãt a cogitatiõi-
bus ſuis: ſm multitudinem
impietatũ eoꝝ expelle eos:
quoniaz irritauerũt te dñe.
n Et letent̃ oẽs q̃ ſperãt i te.
ineťnũ exaltabũt ⁊ hitab̃ in
o eis. Et glíabũt̃ i te ÷ oẽs :÷
q̃ diligũt nomẽ tuũ. q̃niam
p tu benedices iuſto. Domĩe
vt ſcuto bone volũtatis tue
coronaſti eos.

adoratur. A Uel templum celeſte ad quod adoro. dũ ei operibus bonis ⁊ orationibus appropinquo. non in eo vero ſꝫ proper ad ipm adoro. dum gloriã dei nõ video. i ¶ Poſtulat a domio deduci ad eťna gaudia mater eccleſia. q̃ hic fatigat̃ diuerſis anguſtijſ Juſtũ eſt. vt in ſua iuſticia velit xp̃s ſuſcipe ſupplicantes. propter inimicos. hoc eſt hereticos ⁊ paganos. Un⁹ prauo dogmate maledicendo. alter non credendo inimici dicti. I. Uiam. ſcripturaz ſanctam dicit. ne male intelligendo. in ea corruat. A vel viã qua itur ad te. precepta accipe. iſtam tuam viam dirige. id eſt. oſtẽde in ꝯſpectu meo vt p̃ oculis habeã precepta. et per ea me regas. I. Dirige in ꝯſpectu tuo viam meã. nec. lxx. habent nec aq̃la nec Simachus nec Theodocion. ſed ſola coine editio. deniq; in hebreo habet̃ dirige in in conſpecto meo viã tuam. ſicut in oratiõe eťn dominica nomen domini ſanctificari petitur. non quo nobis orãtibus ſancti ficetur quod per ſe ſanctum eſt. ſed quo petamus vt quod per naturam ſui ſanctum eſt. ſanctificetur in nobis. Ergo et nunc propheta poſtulat. vt via domini que per ſe recta eſt. etiam ſibi recta fiat. k H ¶ Recte enim dicitur. non eſſe in ore hereticorum veritatem que chriſtus eſt. quorum cor vanitas poſſidebat quia nec in corde eſt. ⁊ non ſolum veritas non eſt in ore eorum. verum etiam ſepulchrum ⁊c̃. l ¶ Sepulchrum mortui eſt gnttur mentiẽtis. quia ſicut de ſepulcro fetor malus. ita d̃ ore heretici praua doctrina profert̃. Patens. ſi clauſuz eẽt. min⁹ feteret. ſi tacuiſſꝫ min⁹ nocuiſſet. Agebãt doloſe linguis. quia maliciã nõ ſolum in lingua ſed etiã in actu oſtendebant. nõ aũt optauit eccleſia voto maledictionis. ſed futura p̃dixit. I. Judica illos deus. vt ſentiant te iudicez. q̃ te patrẽ ſentire nolũt. qui iudicaturus es in fine. iudica etiaz nunc vt ſciant te res humanas reſpicere. m ¶ Decidẽ ꝓprie dicit̃. q̃ ſpei ſue amiſſiõe fraudatur. decidant igitur inimici. ne impietates impietatibus augeãt. H Expelle eos. ab impietatib⁹ ſuis. vel ab eccl'ia. ¶ Quia tãtum pctõr ab illa longius reddit̃. quantuz numeroſo crimine dilatatur. Jrritauerunt egroti mali. medicum bonum. id eſt chriſtuz quia remedia ſue ſalutis reſpuerunt.

n ¶ Letentur ⁊ exultabunt ineternum. ſperantes in domino quoniam videntur et impij ĩ hoc ſeculo gaudere. ſoli autem iuſti in futuro ſeculo gaudebunt. H Felices ſunt. qui merentur tabernacula eſſe chriſti. A Letẽtur igitur nunc. qui in iſto ſeculo ſperant in domino. quoniam poſt mortem ĩeternum exultabunt.

o ¶ Gloriabũtur omnes. ſignificant in illa patria eſſe felices. qui domini viſione fruuntur. benedices iuſte. ne quis putet premiſſa premia gaudioruz. ſibi ſuis meritis eſſe attributa. ſꝫ a benedictione domini fieri accipienda. A Gloriabuntur igitur tunc qui hic diligunt. quoniam ad fruendum habebunt quod diligunt. que eſt hereditas eterna de qua pſalmus intitulat̃. p ¶ Proteget nos dominus ſcuto bone volũtatis cuz nos ditabit ineffabilib⁹ munerib⁹ ⁊ ad regna perpetua ad coronãdum p̃ducet

A Bona itaq̃ dei volũtas ⁊ miſcõia in
preſenti nobis eſt vt ſcucũ ꝓtegẽs. in fu
turo: vt corona. ¶ Dicit ꝟo bone nõ
iuſte volũtatis. oſtẽdẽs ſola dei bonitate
nõ noſtra iuſticia nos ſaluari. Orõ.

etiã puniẽdo. Trãſlatiuis igiť ꝟbis hec
de deo dicta ſunt. b ¶ Infirmitatiſ cõ
feſſio: dei miſcõia mouet a q̃ facile impe
tranť remedia cũ vulnera pctĩ manifeſtã
tur. Oſſa hic fortitudinẽ mentis ſignifi-

Je dñe. qui attri-
ti cordis gemitũ
priuſq̃ ꝓferať intelli-
gis: effice nos qm̃s tẽ
plũ paracliti. vt merea
mur ſcuto celeſtis be-
niuolẽtie: coronari. p.
¶ In finẽ iaȝ notũ ẽ
Hymnꝰ eſt laus diui-
nitatis. metri alicuiuſ
lege cõpoſita. Siq̃deȝ
hymnꝰ ꝓprie canticuȝ
laudis eſt. nõ cuiuſli-
bet. ſ; dei: q̃rũ q̃õlibet
deeſt. nõ dĩ hymnus.
Siue eñ nõ canať ſi-
ue canať ⁊ non in lau
dẽ. ſiue etiã in laudeȝ
ſ; non dei canať: hym
nus dici non meretur
Pro octaua ꝟo ſigni
ficat aduẽtũ dñi qñ fi
nita hebdomada ſecl'i
ad iudicandũ venerit
mũdũ. vñ ⁊ ps̃ iſte cũ
tremore maximo fecit
initiũ dicẽs. dñe ne in
ira tua arguas me. ne
q̃ in furore tuo corri-
pias me. a ¶ Iſte
ps̃ p̃mus eſt pſalmoꝝ
pnĩe. Sequitur. xxxi.
xxxvij. l. ci. cxxix. cxlij.

In finẽ in hymnis ꝓ octa
ua dauid. Beda. Fide
les orãt beniuolũ ſibi iudi-
cẽ fieri. erũnas ꝓprias q̃bꝰ
afflicti igemiſcunt narrãtes
ſeq̃ a pctõꝝ ꝯſortio ſegregã
tes nullã cũ ipſis hr̃e cupiũt
portionẽ. Pſal. vj.

a Omine ne in furore
tuo arguaſ me. neq̃
in ira tua corripias
b me. Miſerere mei dñe qm̃ in-
firmꝰ ſuȝ ſana me dñe qm̃ cõ
c turbata ſũt oſſa mea. Et aĩa
mea turbata eſt valde. ⁊ tu
d dñe vſq̃q̊. Cõuertere dñe ⁊
eripe aĩaȝ meã. ſaluũ me fac
e ꝓpter miſicordiã tuã. Qm̃
non eſt in morte qui memor
ſit tui: in inferno ÷ aũt: q̃s
f confitebitur tibi. Laboraui
in gemitu meo: lauabo per

cant quaſſatis q̃ cũ de
ficit: vigor mẽtis oĩs
elabiť. ſic ⁊ oſſibꝰ cor
poriſ oẽ corpꝰ ĩfirmať.
c L. Dixit aĩaȝ ſuã
turbatã eſſe. ſ. p pnĩaȝ
ad emẽdãdũ. ¶ Val
de: iõ dixit. ne clemẽs
xp̃s patereť diutiꝰ tar
dare adiutoriũ. Vſq̃-
quo. ſubaudiť differs
miſereri. qui vſq̃ ad fi
nẽ p̃ces ſuppliciuȝ nõ
ſoles obliuiſci. M Vť
vſq̃quo aĩam meã ve
hemẽter ꝯturbatã nõ
eripis. nõ corrigis. nõ
emẽdas. d ¶ Cum
dicit ꝯuertere. vindi-
cte relaxatio poſtulať
vt non exigat a nobis
debitas vltiões. Eripe
ab imminenti ſuppli-
cio. Saluũ ſe petit fie
ri. non ſm ſua merita.
ſed ꝓpter miſcõiaȝ di-
uinã. in q̃ dũ fixa ſpes
poniť: venia facilius
impetrať. e ¶ Bñ
ꝑfidos dicimꝰ eẽ ĩme-
mores dei q̃ nullaȝ fi

Iõ ſepteȝ. q̃r. vij.
mo dis pctã dimittunť. i. baptiſmo. mar
tirio. elemoſynis. remittẽdo fratri pecca
ta. ꝯuertẽdo pctõrẽ. abũdãtia charitatiſ.
penitentia pura. addenda quoq̃ ẽ cõmu
nio corpis xp̃i: inueniunť ꝟo diligenter
inq̃renti fortaſſe ⁊ alij remiſſiõis modi:
pſalmos ꝟo penitẽtiales non credas in
caſſum ad ſeptẽnariũ numeꝝ a maioribꝰ
ꝑductos. ¶ Nõ eñ ſupplicat dñm pro
pheta vt nõ arguať. cũ legiť q̃s amo. ar
guo. ſed ne in ſeueritate iudicij dãnetur.
Ira eſt lõga indignatio. furor velox accẽ
ſio mẽtis. ſ; ira vehemẽtior. q̃bꝰ dñs nũ
q̃ mouebiť. ſ; iuſta trãquillitate ꝯſiſtit

duciã ꝯfeſſiõis hñt. A Eſt igiť mors:
pctm̃ mortale. ĩfernꝰ: cecitas deſpatiõis
¶ Vľ pꝰ mortẽ tp̃alẽ nõ ẽ ꝯfeſſio adve
niã. q̃tominꝰ ĩ ĩferno: iõ addit. Quis cõ
fitebiť tibi: ſubaudiť: ad veniã ĩ infrno:
vbi nlľa remiſſio inueniť. f ¶ Gemitꝰ
eſt eñ dictꝰ geminatꝰ luctus cuȝ maloꝝ
noſtrorũ reminiſcimur ⁊ future pene ti-
more terremur. Lectũ: delectationẽ cor-
poris dič. quã põt hõ lacrimis lauare: ſi
eũ ꝯtingat celeſti ĩſpiratõe deflere. Stra
tũ: ſignificat cumulũ pctõꝝ. q̃d iõ hõ la-
chrymis rigat. ⁊ eodẽ ſaluberrimo ĩbre:
pctã deleãť. Lectꝰ aũt ab electiſ ac molli
bus herbis dictꝰ ẽ, ſupra q̃s: antiquitus

quieſcentiũ corpa remittebãtur in ſõnit
Rigare vberi⁹ aliqđ ſignificat ꝙ̃ lauare
qui q̃tidie lachrymis ſtratũ rigat: nõ põt
in cogitatõe eius libidinũ põpa ſurripe.
g ☙ Oculus dict⁹ quaſi ocior lux. qđ
cito intẽta reſpiciat. ſi
ue ꝙ palpebris occu/
lẽtibus ꝓbatur occul
tus. vñ hic. Oculũ cor
dis dicit turbatum. i.
Ir. totũ pricipale cor
dis mei contremuit.
Inueterauí. id eſt
☙ in veteris homĩs
ade antiq̃tate ꝑmanſi
Inter inimicos. i. int̃
ſpũs diabolicos. ſiue
inter nr̃a pctã. q̃ ideo
inimica: q: nr̃as aĩas
ad tarthara deducũt.
⁊ ad h̃ ferialit̃ blãdiũ
tur. h ☙ Petit pro
pheta a ſe recedere ſo
cietatẽ maloꝝ. vt ſecu
rius poſſit ſuo dño ſer
uire. vt q̃ maloꝝ colle
gio peccauerat. fuga/
tis a ſe talibus: mãda
tis dñm deuotiſſimus
apperet. eo q̃ppe mo/
do ſe ꝓbat ad plenam
correctõem veniſſe. q:
ſe voluit a maloꝝ ſoci
etate diuidere: vñ ſeq̃
tur. Exaudiuit dñs.
i ☙ Depcatio ẽ: cũ
pietate frequẽs orõ. ⁊
ſola ⁊ q̃ nimia decet. ⁊
importũa ꝯciliat. Nec
vacat. ꝙ in vna poſtu
latõe: ter dñm dic̃ pre/
ſtitiſſe qđ petijt: ſcꝫ vt
mõſtraret ſctãm trini/
tatẽ affuiſſe ſue petitioni k ☙ Cũ dic̃
erubeſcãt. vult pctõres tanta ꝯpũctione
illumiari. vt ꝑ his que pri⁹ faciebãẽ: ſe
erubeſcãt ⁊ emẽdẽt. Cõturbent̃ ſcꝫ timo
re futuri iudicij. Dũ dicit mei: relaxauit
odiũ: cui multitudo erat donata culpaꝝ
Aduertãtur. i. vt nõ ꝑmittãt̃ ire quo ten
dũt. hoc eſt peccare. Ir. Erubeſcãt: nõ
leuiter. ſed vehemẽter. nõ craſtino tẽpo/

ſingulas noctes lectũ meuꝫ
lachrymis meis ſtratũ meũ
g rigabo. Turbatus ẽ a furo
re ocul⁹ me⁹. inueteraui in/
h ter oẽs inimicos meos. Di
ſcedite a me oẽs q̃ opamini
iniq̃tatẽ. qm̃ exaudiuit dñs
i vocẽ fletus mei Exaudiuit
dñs deprecationẽ meã. dñs
k orationẽ meã ſuſcepit Eru/
beſcãt ⁊ ꝯturbẽtur ✱ vehe
mẽter: oẽs inimici mei. con
uertãtur ⁊ erubeſcãt valde
velociter. ☙ Pſalmus da/
uid quẽ cãtauit dño ꝓ ver/
bis chuſi filij gemini.
☙ Iſte pſalm⁹ ad xp̃i hu/
manitatẽ ꝑtinet. q̃ ꝑ id ꝙ fa
ctus ẽ hũilis. ſm ſuã iuſtici/
am veritatẽqꝫ ſe expetit iu
dicari. Pſalmus. vij.
a Omĩe ds me⁹ i te ſpe
raui. ſaluuꝫ me fac ex
oĩb⁹ pſeq̃ntib⁹ me ⁊ liba me
b Neq̃ rapiat vt leo animaꝫ
meã. dũ nõẽ q̃ redimat ne/
c qꝫ q̃ ſaluũ faciat. Dñe deus

re ſed cito. ☙ Et vide ꝙ iſte penitens
ſtatim exaudit⁹ ⁊ a pctĩs liberatus. euã
gelice regule obſecundans: pro inimicis
ſuis vt ꝯuertãtur exorat. vt ſicut ipe acce
pit veniã. ita carnales ĩmicis ei⁹ ad dñi
gr̃aꝫ redire ꝯtigit. orõ
Xauditor oĩm de⁹
exaudi nr̃oꝝ fletuũ
ſupplicẽ vocem: ⁊ tri/
bue ĩfirmitatib⁹ nr̃is
ꝑpetuam ſoſpitatẽ: vt
dum dignãter gemitũ
nr̃i laboris ſuſpicis:
tua nos ſp miſcdia cõ
ſoleris. Per dñm.
Ir. Sciẽdũ itaqꝫ chu
ſi interp̃tari ethiopem
⁊ totũ iſtũ pſalmũ cõ/
tra ſaul eſſe cõſcriptũ:
quẽ ethiopẽ vocat. ꝓ/
pter tetros ei⁹ mores
Gemini vero dicit̃ fa
milia benyamin. de q̃
ſaul ortus eſt. ☙ At
chuſi. p̃re Auguſtino
docẽte interp̃tatur ſi/
lẽtiũ. filij aũt gemĩ fi/
lij dextre interp̃tatur.
a ☙ Poſtulat ꝓphe
ta liberari de vniuerſ
inimicis. maxĩe de ſpi
ritalib⁹ nequicijs. q:
carnales hoſtes: cor/
pus impetunt. ſpirita
les xp̃o animas necare
cõtẽdũt. Saluũ fac: a
pctõ libera: a diabolo
vt ab ipi⁹ ptãte tolla/
mur ab ipi⁹ em̃ ptãte
tollimur: qñ miſcdia
dñi a delictoꝝ ſordi
bus expiamur.
b ☙ Leoni ꝯfert̃ di
abolus. leoni ⁊ cõpatur chriſtus. ille ꝙ
ad interitũ rapit. chriſtus ꝙ eripit ad ſa/
lutem. Non eſt qui redimat. id eſt cũ chri
ſtus ſbuenire ceſſauerit obſtantibus no/
ſtris peccatis. illo tẽpore ꝑualet diabol⁹
rapere. c Ir. Iſte ỽſiculus ⁊ ſequens
ad chriſtum ꝑtinet. qui nullã iniquitateꝫ
perpetrauit. ⁊ ad dauid q̃ ſauli bis ĩ ma
nu eius cadẽti. nulla mala reddidi.

d ⁋ Nemo em̄ retribuit. niſi qui ali/q̄d ante ꝑcepit. Sed iſte vir deo plenus ꝛ patiētie v̄tute firmiſſim⁹ ꝛ beniuol⁹ petit. vt ſi malū ꝓ malo reddiderit decidat ab inimicis inanis. i. vacuat⁹ ſit fructu magne māſutuedinis Et nō ſolum hoc. verū etiā (qđ graui⁹ eſt) Si reddidi ꝛc̄. ꝑſequatur e ⁋ Inimicum. diabolū dicit. q̄ aīas q̄s cōprehendit ꝯterit. q̄a hoīes corp⁹ ſolū ꝑſeq̄ poſſunt. ſ diabol⁹ etiam aīam qđ plus eſt. Acſi dixiſſet. ſi inimicis mala reddidi. qđ tu ꝓhibuiſti deducat honorem ſuſcepti hoīs. (q̄ ad imaginē dei cōſtat factus) in illū puluerē. quē ꝓijcit vētus a facie terre. i. quaſi ī nihilū redigat f ⁋ Cōſurgat dn̄s in ira. q̄ nō hʒ iram. i. in vindictā ⁋ Veꝝ hec vindicta q̄ dicit̄ ira. in diabolum potius debet aduerti. q̄ totiēs punit̄ quotiens ſibi peccator eripitur. vt ſic inimici illuꝫ ſentiāt ꝑ vīdictā. quē noluerūt ꝑ bn̄ficia ⁋ Exaltat̄ deus. q̄n do cōuerſis peccatoribus ꝯfeſſio laudis offertur xp̄o. ꝛ hoc. In finibus. i. poſſeſſione diaboli. ī qua vtiq; exaltatur chriſtus. dum a cōuerſis laudat̄. g ⁋ Mandauit dominus in precepto. hoc eſt in euangelio diſcipulis. tertia die reſurgam. precedam vos in galyleam. dixit vero propter certitudinem prophecie preteritū pro futuro. Synagoga. hic collectionē ſignat reproborum. que chriſtū circūdabat. nō credēdo propter rebelles iudeos q̄ xp̄m perſequebātur. ⁋ Vel ſynagoga. populum fidelium ſignificat qui credendo

meus ſi feci iſtud. ſi ē iniqui
d tas ī manib⁹ meis. Si red-
didi retribuētib⁹ mihi ma/
la: decidā merito ab inimicis
e meis inanis. Perſeq̄t̄ inimi
cus aīaꝫ meā ꝛ ꝯp̄hēdat: et
ꝯculcet ī terra vitam meā: ꝛ
gl'iam meā ī puluerē dedu-
f cat. Dyapſalm⁹ ÷ Ex:·
ſurge dn̄e ī ira tua: ꝛ exalta-
re ī finib⁹ inimicoꝝ meoꝝ.
g ✳ Et:· exurge ÷ dn̄e deus
me⁹: in p̄cepto qđ mādaſti:
et ſinagoga ppl'oꝝ circūda-
h bit te. Et ꝓpter hāc ī altuꝫ
regredē: dn̄s iudicat ppl'os
i Judica me dn̄e ſ̄m iuſticiā
meā: ꝛ ſ̄m innocētiā meā ſu
k per me. Cōſumet̄ nequicia
pctōꝝ: ꝛ diriges iuſtū ſcru/
l tās corda ꝛ renes deus. Iu
ſtum adiutoriū meū a dn̄o:
qui ſalnos facit rectos cor-
m de. Deus iudex iuſtus for/
tis ÷ et:· patiens: nūquid

chriſtum poſt reſurrectōem circumdederūt. h ⁋ Propter hāc. id ē ſinagogā in qua habitare chriſtus nō potuit. propter infidelitatem. Regredi em̄ eſt. vnde veneris iterata via reuerti. Cum dicit. iudicat ppl'os. om̄ipotētis patris maieſtas oſtenditur. i ⁋ Cuꝫ ponitur iudica me. hūilitas chriſti humanitatis exprimitur. que de Marie vtero aſſumpta eſt Cōſtat etiam eum peccatum nullaten⁹ habuiſſe. qui peccatum nō fecit. ideo innocentiam ſuam oſtendit. k ⁋ Petit propheta in ꝑſona chriſti accelerare nequiciā peccatorum. id eſt vt caro pro nobis cito crucifigeret̄. vt cito ſu⁹ aſcēſus clarificetur. Directus eſt iuſtus. quādo reſurrexit a mortuis. ꝛ ad celoꝝ regna conſcendit virtutis em̄ dī eſt. ꝛ corda noſtra diſcutere. ꝛ corpeas delectationes intelligere. hoc eſt corda ſcrutari ꝛ renes. l A Juſtum adiutorium quia iam iuſto tribuitnr. ꝛ eſt q̄ſi medicina ſeruās ſalutem ⁋ Dicit etiā humanitas. ſuū adiutoriuꝫ a deo patre. vt nobis ſpē in ſe credētib⁹ ſue pietatis largiret̄ quod rectis corde ꝛ veniam tribuit ꝛ ſalutem.

m ⁋ Juſtus iudex dicitur deus. quia tribuit vnicuiq; in fine quod geſſit. Fortis q2 nullus valet reſiſtere volūtati eius. Et patiens. quia quotidie expectat. vt cōuertat ſe peccans in penitentiā Iraſci em̄ iudicum more dicitur. cum illud in diuinitate nō inuenit̄. Per ſingu

os dies. id eſt cunctis momentis. q̄bus peccata cōmittimus. nam vbi eēt glorioſa patiētia. ſi mox ſequeref ſua vindicta culpā. n ¶ Gladiū vibrabit (Terret ꝓpheta cōtumaces iudeos q̄ cultur̄ idolo᷑ ſeruiebāt). i. vnicū filiū ſuū ſub lucente claritate miſſur⁹ ē Vibrare em̄ illud dicimus quod modo lumen. modo tremulas vmbras oſtēdit. quod cōſtat de chriſti incarnatiōe prouenirſſe qn̄. perfidis tenebras. fidelib⁹ lumē ſue deitatis oſtēdit. Arcū. ſcripturas noui ꝛ veteris teſtamenti accipimus quibus ꝯtumaces terrentur. Tetēdit dixit ne eius patiētia remiſſa putaretur. Et parauit illū. hoc poteſt de do dici. vt mos ipe ſagittantiū plene videatur expreſſus.

o ¶ Per arcū vetus ac nouū teſtamentum diximus. vnde effect⁹ mortis venit malis q̄ ex ſcriptur̄ quādoq; occaſionem mortis capiunt. ꝛ ſagittis ipſius vita preſtatur. De iſto arcu. egreſſe ſunt ſagitte. id ſunt apoſtoli. qui deſiderantiſſimis animis. h̄ eſt ardentibus. precepta ſalutaria vti ſagitte tranſmiſerūt. quibus impij vulnerenf. ꝛ fideles curenf. Effecit id eſt operatus eſt. Et q̄uis hoc deus fecit. tamen ecce ꝛc. p ¶ Parturiuit iniuſticiam plebs iudea. cū viderit dominū miracl'a facientē. ꝛ de eius morte tractauit. Cōcepit dolorem. qn̄ eos increpauit diuerſis parabolis ꝛ a ſua ꝑuerſitate illos cōuertit. Peperit iniquitatē quādo dixit crucifige crucifige. ordo ꝑpoſterus eſt. prius em̄ ſuggeſtione dyaboli peccatū concipif deinde parturif ꝛ paritur. q ¶ Lacus dicitur quia eius fundus latet. ꝛ

irafcetur per ſingulos dies
n Niſi conuerſi fueritis gladium ſuū vibrabit. arcū ſuum tetendit ꝛ parauit illum
o Et in eo parauit vaſa mortis: ſagittas ſuas ardentibus effecit.
p Ecce parturit iniuſticiam ÷ ꝛ ⁘ concepit dolorem ꝛ pepit iniquitatem.
q Lacū aperuit ꝛ effodit eum ꝛ incidit in foueā quam fecit.
r Cōuertef dolor eius in caput eius: ꝛ in verticem ipſius iniquitas eius deſcēdet.
s Confitebor dn̄o ſcd̄m iuſticiā eius: ꝛ pſalmā nomini domini altiſſimi.

In finem pro torcularibus. Pſalmus dauid.

¶ Eccl'ia laudes maieſtatemq; domini xp̄i decantans. naturā eius hūa-

pro fraude hic ponif. quē iude prauitas aperuit. quia primus nequiter cōtra chriſtum fraudē inchoauit. Effodit dū eū in ſua dānatiōe perfecit. Incidit in foueā in mortis ſcz locū. A prius em̄ fraudator ledif damno innocentie. q̄ꝫ aliū ledat damno pecunie.

r ¶ Dolor em̄ dictus quaſi domabilis horror. hic debem⁹ caput pro anima accipere. huic ſubiecta ſunt peccata obnoxia. quā do refrenanf ne ppetrenf. Vertex em̄ dictus. q̄ dextra leuaq; vrat capillos. ſignat rationē. que ſupeminet menti. hec anima ſi peccatis facientib⁹ inclinatur. neceſſe eſt vt in verticē id eſt ſupra rationē ipſius. iniquitas deſcendat. nā cum ſupra impios peccata ꝓpria deſcendūt. ſuis ſceleribus in penas debitas deſtināf

s ¶ Duobus modis confeſſio dicif. cū peccata noſtra ſatiſfactione damnam⁹. aut dignas deo laudes cū exultatōne celebram⁹ Iuſticia; qua ſupbis reſiſtit. hūilibus dat gratiam. quia ſuperbos facit ſua crimina ſuſtinere. humiles vo dignatur abſoluere. Pſallere eſt mandata domini peragere ꝛ hymnos voce. ꝛ intimo corde cantare.

Oratio.

Erutator cordiū deus. libera nos a perſequentibus nos. ꝛ da nobis in tui expectatione iudicij. firmam cuſtodiam mentis. vt non retribuamus inimicis mala pro malis. Per dominum noſtrum ieſum. ¶ In finem ſignificare dominum ia; diximus. pro torcularibus eccleſia declara eſt. que primo ingreſſu laudē dn̄i leta decantat. A Eccl'a aūt eadē rōne torcular q̄ aures dr̄. Mlt'is em̄

varijſq3 ſimilitudinib⁹ eadē res in ſcriptu-
ris ſepe inſinuaṫ. In area quippe grana
a paleis. in torculari vinū a vinacijs di-
uidiṫ. ita in eccl'ia boni a malis nō loco
ſ3 affectu ſepanṫ. a ❡ Nomē dn̄i vo-

dicit: ſtellas: iuſtos hoīes. Fundaſti vt
intelligam⁹ oīa in p̄deſtinatione dei fun
data. e ❡ Quid ē hō cu3 deſpectione
pnūciandū eſt. i. fragilis ⁊ caduci ade ſe
quax. q̄ in veteri pctō ſocia prauitate p-

cabulum inenarrabile
ſonat vn̄ cū dic. q̄ȝ ad-
admirabile ē. nō pt ex-
plicare qd̄ ſentit. Uni
uerſa terra q̄ p totum
mūdū ei⁹ religio ſctā
dilataṫ. ℟ Q p
nob̄ fact⁹ es. q̄ mortu
us ⁊ reſurrexiſti. ī cū-
ctis gētib⁹ ēvulgatū ſ3
ſ3 ⁊ illō q̄ eleuata ē ⁊c̄.
b ❡ Magnificentia
dei ē archanū incarna
tionis xp̄i: q̄ eleuata ē
qn̄ xp̄s reſurgēs aſcē-
dit in celos: vt in alio
pſalmo exaltare dr̄ ſu-
per celos de⁹. ⁊ ſuper
oēm terrā gloria tua.
c ℟ Hec ꝓphetia ī
euāgelio cōpleta ē qn̄
in tēplo pueri clama-
bāt oſāna filio dauid
bn̄dictus q̄ venit ī no
mine dn̄i. ❡ Ut ſit
ſenſus. nō ſolū a pfe-
ctis ⁊ doctis es lauda
bilis. ſ3 etiā ab incipiē
tiū ⁊ ore paruuloꝝ mi
rabis p̄dicaris. vt per
infantes ⁊ lactētes nō
pueros materiali la-

nā ad magnaꝝ rex dicit cre
uiſſe faſtigia. Pſal. viij.

a Domie dn̄s nr̄. q̄ȝ admi
rabile ē nomen tuū in
b vniuerſa t̄ra. Quoniā ele-
uata ē magnificētia tua: ſup
c celos. Ex ore īfantiū ⁊ lactē
tiū pfeceſti laudē ꝑpṫ inimi
cos tuos: vt deſtruas inimi
d cum ⁊ vltorē. Qm̄ videbo
celos ✻ tuos: opa digitoꝝ
tuoꝝ: lunā ⁊ ſtellas q̄s ÷ tu
e fūdaſti: Quid ē hō q̄ mēor
es ei⁹: aut fili⁹ hoīs quoniā
f viſitaſ eū. Minuiſti cū pau
lo min⁹ ab āgel': glia ⁊ hono
re coronaſti eū: et ꝯſtituiſti
eū ſup opa manuū tuaru3.
g Oia ſubieciſti ſub pedibus
eius: oues ⁊ boues vniuer-
ſas inſuper et pecora cam-
h pi. Uolucres celi et piſces

mixttus eſt. Hui⁹ me-
mor dn̄s ē. qn̄ ei p ſuā
miſc̄dīam pctā dimit-
tit. Filiū hoīs: filium
virginis marie dicit.
A ❡ quia viſitauit
nos. corp⁹ hūilitatis
nr̄e aſſumendo ⁊ ita a
pctō vereri liberādo.
viſitauit dei fili⁹. ho-
minis filiū: qn̄ dei fili
us factus ē hoīs fili⁹
f ❡ Minoratus eſt
eū. nō neceſſitate ſed
pietate ⁊ ſpōtanea vo
lūtate formā ſui acci-
piens: ex ea liquidem
pte mīor fact⁹ ē angel'
qua crucem p omniū
ſalute ſuſcepit. Bene
aūt dixit paulominus
quia ⁊ ſi mortalē car-
nem accepit. tamē nul
la peccata habuit.
℟ Gloria cū in eius
deſcenſu inferi clarue
runt Honore. cu3 vicit
mortem. Coronatus:
circūdatus choro ſan
ctoꝝ redijt ex inferis.
❡ Du3 dicit opa ma
nuum: omis illi crea-

cte alēdos ſed in fide puulos q̄ rudimē-
tis fidei imbuti fortiorē cibū nō recipiūt
in telligam⁹. Inimicos: paganos ⁊ blaſ
phemos deſignat. Defenſorē: iudeū per
uidū. ❡ ℟ Uel hereticu3 dicit. A
Uel diabolū ſue ſecte defenſorē pcti: di
cunt q̄3 heretici fidē ſe defendere xp̄ianā
⁊ pctōres veritatem dum pctā excuſant.
❡ Inimicū hō ⁊ defenſorē vel vltorē
iudeū pfidu3 ſpāliter dicit. q̄ dn̄ patrē ſe
putat defendere. filio exiſtit inimic⁹. ita
factū ē vt dei q̄ſi defenſor aptiſſim⁹ deo
pbareṫ aduerſarius. d ❡ Uidebo ce
los. i. libros euāgelicos. Digit⁹ dei dr̄:
diuine opationis effect⁹. Lunā eccl'iam

tura ſubiecta monſtratur.
g ❡ Cum dicit omnia oſtendit ⁊ terre
na ⁊ ſuperiora ei eſſe ſubiecta. Oues ele
ctum populū ſignat. Boues p̄dicatores
dicit. Inſup. i. nō ſolū ſancti ſed etiā pec
catores (q̄s pecora ſignificant) ei ſubie-
cti ſunt. q̄ bene ſunt pecora: dum in mū-
di iſtius voluptate paſcunṫ. Oues ſunt
autem cum intra dei ſepta clauduntṫ.
h ❡ Uolucres celi a volatu crebro di-
cte ſupbi hoīes ſunt q̄ inflati vēto iactā-
tie quaſi p inane aeris volitāt. ⁊ humilia
deſpiciūt. Piſces phōs dicit. qui hui⁹
mundi naturam erratica curioſitate per
tractantes. ſicut piſces in mari natant. q̄

Per nimiã curioſitatẽ nõ ꝯtẽplãtes cele ſtia. inter hui⁹ ſeculi fluct⁹. reꝝ fluentiuꝫ occultas anguſtias ſcrutãtes. pũtãt eẽ vi tã eternã. Et hi pedib⁹ xp̃i ſbiecti ſũt duꝫ cõuertũtnr. Nã licet xp̃o oĩa iure ſbiecta

gaudio. leticia eñ quaſi laticia. i. mẽtis latitudo. in gaudio dr̃. Pſallã.

L. Opere cõpleã. Nomẽ p̃ris filius eſt altiſſim⁹ ipſe eſt deus. c L. Inimicũ dicit diabolũ. cui dñs dixit. Uade retro

ſint. illos tamẽ ꝓprie dicimus eſſe ſbiectos. qui ad eiuſ onus leue ꝑuentre meruerũt.

i ¶ Repetit ſctã ec cleſia ꝯgrue ſiquidem verſum de laude dñi. quẽ in capite dixit. qꝛ ipſe dixit. ego ſum al pha ⁊ o. initiũ ⁊ finis.

Oratio.

a Dmirabile nomẽ tuũ omĩpotẽs do mine ſupplices exora mus: vt qui oẽm crea turã mũdi ad vſus ho mĩs ſubieciſti. nos ad tue ſeruitutis officiuꝫ dignos digneris effi cere. Per dominũ.

¶ In finem pro oc cultis filij dauid pſal mus Finis iſte ſignat illum: nõ in quo defici tur ſed in quo creſcit. ꝗ nobis initiũ eſt bo ni. finis eſt mali. Pro occultis filij. pſonã ſi gnificat ſaluatoris. cu ius myſteria ⁊ iudicia nobis ſunt occulta. Totus hic pſalm⁹. in pſona eccleſie ꝑ ꝓphe tam canitur.

a ¶ In toto corde confitet̃ deum. ꝗ nul lis cogitationib⁹ mũ danis fluctuat. qđ eſt ꝑfectoꝝ. Narrabo ⁊c̃.

L. Acſi dixiſſet q̃tũ me docuiſti. tm̃ narra bo Qui narrat q̃tũ in telligit: oĩa mirabilia

i maris: qui ꝑambulãt ſemi tas mariſ. Dñe dñs noſter: q̃ꝫ admirabile eſt nomẽ tuũ in vniueſa terra.

In finẽ pro occultis filij. pſalmus dauid.

¶ Propheta ſe letum di cit dño pſallituꝝ qm̃ confu dit diabolũ pauperũq; ſan guinẽ vindicat. ⁊ peccato res cum antixp̃o dicens pe rituros. iudicij tẽpus velo citer aduenire depc̃atur ne cuiuſlibet iniqtas vltra pre ualeat. Pſalmus. ix.

a Onfitebor ÷ tibi :· dñe in toto corde meo: nar
b rabo oĩa mirabilia tua. Le tabor ⁊ exultabo in te: pſal lam nomini tuo altiſſime.
c In ꝯuertẽdo inimicũ meũ retrorſum: infirmabũtur ⁊
d peribunt a facie tua. Qm̃ feciſti iudicium meũ ⁊ cau ſam meam: ſediſti ſuꝑ thro nũ ÷ qui :· iudicas iuſticiã.
e Increpaſti gentes ÷ et :· pe rijt impius: nomen eorum deleſti in eternum et in ſe
f culum ÷ ſeculi :· Inimici

ſathanas. putant eñ quidam. nõ petro ſed diabolo. Petro ſug gerẽti dñm reſpõdiſſe vade retro ſathana id eſt aduerſari ſeu inimi co. Infirmabũt. Hic pluraliter oẽs ſatelli tes diaboli cõprehen dit. ꝗ pri⁹ fortes erãt. ꝓpter peccata nr̃a. modo infirmi: nos au tem in deo fortes: pe ribũt ante faciem.

¶ Id eſt ante facieꝫ chriſti. d L. Feci ſti iudiciũ meũ. vox ec cleſie. acſi dicat: gẽtes elegiſti. iudeos repro baſti. Cauſam meã. id eſt cauſaſti ꝑ me cõtre aduerſarios. ⁊ vindi caſti me. ⁊ feciſti cãm meã bonã. Thronum grecũ eſt. latine ſedes dei. qꝛ vnuſquiſq; ſe des dei eſt. ¶ Hic p̃ns tẽp⁹ ꝑ futuro di xit iudicas. qꝛ iudica turus ſit eq̃tatem.

e L. Increpaſti gẽ tes ꝑ ap̃los. qꝛ idola adorabãt. Et perijt im pius. Quia ab impio per p̃dicationeꝫ factꝰ eſt pius. Nomen eoꝝ deleuit. id ẽ nomẽ im pietatis. ¶ In ſeculum ſeculi. futurũ regnũ ſignat. qđ nul la etate. nullo tẽpore finiet. eſt eñ ſclm̃ eter nũ. poſt iſtud mutabi

di narrat. Q̃uis i ſe p̃la ſint. b ¶ Pl⁹ eſt eñ exultare q̃ꝫ letari. Exultare ẽ anĩ ⁊ corpis motu maiori iocũdiſſima liberta te gaudere. letari vero: anĩo dilatari in

le ſeculũ qđ eſt ſeclm̃. id eſt ſequens eter nitas iſtius ſeculi. id eſt iſto finito aliud incipit. f ¶ Inimici genitiuus ca ſus eſt. id ẽ diaboli. cui⁹ frameã defeciſſe

teſtaẽ.qñ ꝟtꝰ diaboli ĩ fine oĩpotẽtis iu-
dicio deſtrueẽ Framea hebraicus ſermo
latine gladiꝰ. Ciuitates pplꝰos infideles
quoꝝ pectora diabolꝰ in h ſeclo poſſide-
bat.in vltima xp̃i manifeſtatõe dicit ꝯui-
ctos.

eſt cũ venerit fit ſtatim ꝑteritum.expecta
tur cum cupiditate.amittiẽ cũ dolore.nõ
tenetur cũ certitudine. ¶ Sequiẽ cau-
ſa cur ſperent in deum.qꝛ nõ patitur eos
deſerere quos videat ad ſe cõfugere.

g ¶ Cum ſoni
tu dicit.i.cum clamo-
re maximo.qð fieri ſo
let qñ res proſpe͛ gra-
uiſſimo fine claudun-
tur.At nec ptãs eorũ
videaẽ remanere.nec
nomen. Et ecce deco-
ra nimiſqꝫ apta diuer
ſitas.qꝛ priꝰ dixit im-
pios perire.nunc ine-
ternũ dñm permanere
dicit. h ¶ Para-
uit ſcꝫ deus hõ.vt qui
hic in hũilitate iudica
tus eſt: ibi in maieſta
te iudicaturꝰ adueñat
Et ipẽ vtiqꝫ dñs xp̃s
iudicabit orbeꝫ terre:
ſctõs vir os debemus
accipe iſti iudicãdi ſũt
in eq̃tate qui audituri
ſũt.venite bñdicti pa
tris mei.eq̃tas em̃ ꝓ
placiditate ꝛ leui iud
cio poni ſolet. Popu
los.pctõres dicit Iſti
cum iuſticia iudicãdi
ſũt q̃bꝰ dꝛ Ite ĩ igneꝫ
eternũ. i ¶ Ma-
gna cogitatio gaudio
ram ip̃m habere refu
giũm queꝫ ꝛ iudicem

defecerũt framee ĩ finem:et
ciuitates eorum deſtruxiſti
g Periẏt mẽoria eorũ cum ſo
nitu: ꝛ dñs ineternũ ꝑma-
h net. Parauit ĩ iudicio tro-
nũ ſuũ: ꝛ ip̃e iudicabit or-
bẽ terre in eq̃tate: iudicabit
i pplꝰos ĩ iuſticia Et factꝰ eſt
dñs refugium paupi: adiu-
tor ĩ oportũitatibꝰ in tribu
k latõe. Et ſperent in te q̃ no
uerũt nomẽ tuũ: qm̃ nõ de-
liquiſti querẽtes te domĩe:
l Pſallite dño ÷ qui ⁖ habi
at ÷ ĩ ⁖ ſyõ: ãnũciate inter
m gẽtes ſtudia eiꝰ. Qm̃ req̃-
rẽs ſanguinẽ eorũ recorda
tus ẽ: nõ eſt oblitꝰ clamorẽ
n paupꝫm. Miſerere mei dñe.
vide hũilitatẽ meam de ini
micis meis. Qui exaltas
o me de portis mortis vt an
nũciẽ oẽs laudatõnes tuas

l ¶ Pſallite domino
id eſt ꝑdicate dominũ
ꝛ ope implete qð pre-
dicatis. Syon ſpecu-
latio diciẽ.i.eccleſia ĩ
qua habitat xp̃s. An-
nũciate. Vox prophe-
te admonet ꝑdicato-
res ꝑdicare ſtudia eiꝰ
id eſt mãdata xp̃i. m
¶ Quia ſupius di-
xit ꝑdicate gẽtibꝰ ne
q̃s putaret inultũ eſſe
ſanguinẽ martyꝝ.di-
xit req̃rẽs ſanguinem
vt vindicta terreret ꝑ
ſecutores.ꝛ martires
ꝓmiſſio mulceret. Nõ
eſt obilꝰ dicit.ne pu-
tẽt obliuiſci deũ (pro-
pter lõgiquitatẽ futu-
ri iudicij) retribuere
bona pauperibꝰ xp̃i.
n ¶ Poſtulat ſibi
ꝓpheta ſic ſbueniri vt
videaẽ a rege xp̃o.q̃a
eius ꝯſpectꝰ auxiliuꝫ
eſt. Supplicat iteꝝ in
telligi a dño ſuã hũili
tatem de ſupbia ꝑſecu
toꝝ.quia tãtũ viden-
tur extolli ꝑſecutores
quãtum humilaintur
martyres.

Paupꝫ dei eſt ille.qui terrena deſpiciens
celeſtia deſiderat. Illud adiutoriũ dulciſ
ſimũ eſt.quod in oportunitate.id eſt ne-
ceſſitate preſtatur. In tribulatõne.cũ ani
mus afflictorum ad compunctõnem aui-
dius incidaẽ. k ¶ Sperẽt in te.nõ
in ſeculi blandimẽta reſpiciant.ſed in tu
am promiſſionem confidant.qui nouerũt
nomen.i.qui maieſtatem tuam ſanctiſſi-
ma deuotione venerantur. A Nomẽ
em̃ eſt dei dominus. Vel Eſt quod nouit
qui libenter ei ſeruit qui vere eſt.ideo ne
mo ſperet in trãſitorijs preter fuit ꝛ erit
nihil habẽtibus. Nam qð in illis futurũ

o ¶ Porta vero mortis eſt dyabolus
vel vicia illecebroſa.ꝑ que introitur ad
eternam mortem. Exaltas me.id eſt lon-
ge facis a talibꝰ. Liberatus ex illis por-
tis mortis.pollicetur ſe pronũciaturum.
laudes domini in portis ſyon.id eſt in to
to orbe ſancte dei eccl'ie.

A Porte em̃ eccleſie ſicut ſunt apo
ſtoli.ita omĩa optima ſtudia per que ve-
nitur ad viſionem pacis in eccleſia.

B Porte etiam mortis heretici ꝛ oĩs
mala doctrina porte ſyon id eſt eccleſie
boni predicatores ꝛ ſancta doctrina.

p ℂ Merito ergo ſe dicit propheta in ipo gaudere.i.in xpo.vbi gaudij nullus eſt finis. Infixas em̄ gentes dicit:que timore dn̄i non tenētur.i. quaſi q̄buſdam clauis peccatoꝝ ligatas.vt nō valeant ſe excutere.qđ nō improbe ad iudeos ptinere dicim⁹.vt ita ſint malis ſuis affixi iudei pfidi.ſicut i cruce clauis dn̄m infigere decreuerūt pena etiā cuiq ſua eſt iniquitas.

q ℂ Laqueuz vero occultauerūt q̄tuz potuerūt.ꝛ tamē xpm nul celare valuerūt. Comprehēſos illos dicim⁹ q̄s captio nodoſa conſtringit.ſic fuit pes eorum.i.greſſus animi. ꝛ deſideriuz prauū qđ eos ambulare fecit ad vicia. ℳ Laque⁹ q̄ppe occultus doloſa cogitatio.pes aīe amor. qui ſi prau⁹ eſt. dicit cupiditas.ſi rect⁹ charitas.eo mouet anīa quaſi ad locū quo tendit.i.delectatōem bonam vel malam.

r ℂ Cognoſcet domin⁹ qn̄ hūanū genuſ ſiue a ſiniſtrꝭ ſeu a dextris iudicio dei erit ſegregatū. Cōprehēſus eſt pctō: ex opib⁹ ſuis cum ſm qualitatē operis ſui dignam recipit vltionē. s ℂ Conuertētur pctōres dicit id eſt ab hui⁹ mūdi delectatōne tollātur ne diutius poſſint in ſua voluptate gaudere. Infernus aūt dictus eſt ab eo q illic aīe iugiter inferātur.ad quē ſine dubio puentnri ſunt.qui dn̄i p̄cepta contēnūt.Obliuiſci dn̄m eſt ſe inuolui erroribus ſupſtitionū ꝛ ceno voluptatis. Naꝫ ecōtrario illius memores ſunt.qui talia nō requirūt. t ℂ Nō em̄ obliuio erit pauperis.qn̄ venerit domin⁹ in fine ſeculi iudicare mūdum.dicit etiam nō perire patientiā que fideles coronat Nam ſi deeſt homini patiētia. anima eius nō eſt perfecta In finem. ꝶ Quia ſi differt auxiliuz a ſanctiſ tamē non aufertur niſi veiat. v ℂ Proſpexit propheta aduētum antixpi ꝛ pclamauit.Exurge dn̄e.nō cōfortet.i.nō preualeat homo peſſimus ſcꝫ antixpus.cuius nequiciam nō valet ſuſtinere humana condicio.Gētes etiam petit iudicari celerrimo aduentu. qua cum ipo antixpo ſcelera magna facture ſunt. x ℂ Legiſlatorez.Hic antixpm dicit. vt talis princeps detur pctōribus. non qui eos regat.ſed cuꝫ ipſis ſimul depereat. ꝶ Sciant cuꝫ damnate fuerint gētes ꝛc. quoniā ſpeꝫ ſuā in hominē poſuerūt ꝛ nō in deum. ℂ Tamē legiſlator veriſſimus ſolus deus.antixps vero male ꝛ falſe legiſlator erit. y ℂ Non ceſſit longe xps.quia vbiq totus eſt.ſed q̄ſi receſſiſſe creditur cū ſubuenire tardauerit. Deſpici em̄ nos credimus.ſi vel minimo tēpore ab auxilio dei differamur.hoc dixit pheta pro anxietate gementiū.Sꝫ ille tūc magis preſtat cum mḡne patiē nob ſolatia miſtrat z ℂ Supbit impi⁹.cū fctā ſue maligne volūtatiſ ſupb⁹ expleuerit.tūc magꝭ incēdit paup catholic⁹ ad ſtudiū x̄tutꝭ.qꝛ duꝫ viderit peccatorē nimis exaltatū facile nouit caſurum.ſed iſti impij comprehēduntur debitis penis puniendi. ℳ Vel i pſilijs

p i portis filie ſyō.Exultabo in ſalutari tuo:infixe ſūt gētes in interitu quē fecerunt
q In laq̄o iſto quē abſcōderūt.cōprehēſus eſt pes eoꝝ
r Cognoſcet dn̄s iudicia faciens:in operib⁹ manuū ſuarū cōprehenſus eſt pctōr.

Canticū dyapſalmatis.

s Cōuertātur pctōres in infernū:oēs gentes que obli-
t uiſcūtur deū.Quoniā non in finē obliuio erit pauperis patiētia pauperū nō peri-
v bit in finē Exurge dn̄e non confortet homo.iudicent
x gentes in cōſpectu tuo.Cōſtitue dn̄e legiſlatorē ſuper eos:vt ſciant gentes quoniam homines ſunt.
y Dyapſalma. Ut quid dn̄e receſſiſti longe.deſpici in oportunitatibus in tribu-
z latione.Dū ſuperbit impi⁹ incenditur paup:compre-

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ

cogitationū malaꝝ q̄b⁹ cogitāt ꝯprehē-
dere ſctōs ad affligēdū. Et cur ſupbiat ī
pius ſubdit. qm̄ laudatˀ ⁊c̄. Et hec ē ma-
gna ira dei in impiū. vt deſit correctio et
aſſit adulatio. adulātiū. n. lingue alligāt
aīas in pctīs.

facturū. f ℭ Neq̄cia eius duplici p-
uerſitate deſcribitˀ. In ore q̄ppe habebit
blaſphemā maledictōem. cum ſe filiū dei
mentitˀ. Amaritudinē. qm̄ ꝯdicētib⁹ ſibi
penā mortis indicit. ⁊ ad ſupplicia ſubz
puenire.

a ℭ Mal⁹ em̄ dum
alio pctōre laudatˀ. ex
tollitˀ in deſiderio lau
dis. nec de correctōne
cogitat. cui laudator
blādiens inuenitˀ. Se
quitˀ argumētū ei⁹ ini
quitatis. vt bn̄dicatur
qui male poti⁹ agere
cognoſcitur. deceptuſ
adulātiū falſitate.
b ℭ Exarcebit do-
minū pctōr. i. ad iracū
diā cōcitabit ſua indi
cibili ſupbia. qd̄ ꝓprie
de antixp̄o datur intel
ligi. q̄ irritat verū do-
minū. qm̄ ſe ſua falla-
cia nō ſolū terrenū re-
gē ſed etiā rerū omniū
p̄dicabit deū. ſ; hoc ei
erit ad ruinaz. ideo vt
falſus deus. flamis di
gnis punietˀ. Nō req̄-
ret deū antixp̄s vt ſua
pctā crudelia dimittā
tur. q: in ꝯſpectu ſuo
nō h; deū. ideo ſb̄ditˀ.
nō eſt ⁊c̄. c ℭ Q̄ꝫ
ꝓfunda cecitas. deuz
nō oculos nō hr̄e. De
antixp̄o dicit. oīs ſe-
mitas ei⁹ eſſe pollutaſ

hendūtur in conſilijs q̄bus
a cogitāt. Qm̄ laudatˀ pctōr
in deſiderijs anie ſue: ⁊ ini-
b qu⁹ benedicitˀ Exacerbabit
dn̄m pctōr ſ̄m multitudinē
c ire ſue nō queret. Nō eſt de
us in cōſpectu eius: inq̄na-
d te ſūt vie illi⁹ in oī tpe. Au-
feruntur iudicia tua a facie
eius oīm inimicoꝝ ſuoꝝ do
e miabitˀ. Dixit eni in corde
ſuo: nō mouebor a generati
one ī generationē ſine malo
f Cui⁹ maledictiōe os plenū
eſt ⁊ amaritudine ⁊ dolo: ſb̄
lingua eius labor ⁊ dolor.
g Sedet in inſidijs cū diuiti-
bus ī occultis vt interficiat
h innocētē. Oculi eius ī pau
perē reſpiciūt inſidiatˀ in ab
ſcōdito quaſi leo ī ſpelunca
i ſua. Inſidiatur vt rapiat
pauperem: rapere pauperē
k dum attrahit eum. In la-

Labor cuz di
uerſis cladib⁹ affligit
innoxios. Dolor: cum
martires facit. Hec h;
in ore q̄ locut⁹ eſt pu-
blice Hec vo h; ſb̄ lin
gua q̄ cogitat. Cogi-
tat vo laborē ⁊ dolo-
rem. q: ſine his ꝯſum
mari nō poteſt corona
martirij g ℭ Cū di
cit. ſedet in inſidijs: a-
ctus antixp̄i cōpauit
ꝯſuetudini latronū. q̄
ſe occultāt vt interfici
ant innocētes. Diui-
tes hic in malo accipi
untur. ſicut paupes in
bono. A Diuites
em̄ ſcl'i dic̄. q̄s ditabit
vt eoꝝ gl'ia alios deci
piat. ℭ Interficere ī
nocētē eſt de religioſo
facere ſacrilegū. eiuſ-
ꝙ aīam ꝑpetua morte
dānare. h ℭ Cum
dic̄. oculos ei⁹ in pau
perez. ſ. ſpū reſpicere.
ſciēdū ꝙ nō reſpicit vt
ꝓficiat illi paupi. ſ; iō
intēdit vt occidat.
i ℭ Leonez antixp̄m
noīet. diabol⁹ q̄z ⁊ leo
⁊ draco d̄r. Leo qm̄ ap

id eſt cogitationes ⁊ facta ſordida. ne-
ceſſe em̄ eſt vt ſint contaminata que pe
ſtiferi ducatu diaboli ſordidantˀ.
d ℭ Auferūtur iudicia dei a corde im
pij: qm̄ videt tardi⁹ venire qd̄ celeritˀ me
ruerit ſuſtinere. ſ; illi q̄z auget interitum
qd̄ dr̄ tenere principatū inimicoꝝ ſuorū.
qua gloriatōe ad ſcelera ꝓnior erit. cum
nullū ſibi obuiā ire cognouerit.
e ℭ Dicit antixp̄s. nō mouebor. i. nul
lam gētē intactā relinq̄. ſ; pgā de gēte in
gentē vindicād⁹. Actus vo ſuos oſidit
vno vb̄o. qm̄ ſe dicit ſine malo nihil eſſe

te pſeq̄tˀ. draco: qm̄ occl'te nocet ℭ Qd̄
ait vt leo ad vim ptinet. ſ; ꝙ addit ī cubi
li ſuo. ad dolos ptinet ſuos. q̄bus lecera
tur⁹ eſt xp̄ianos. i ℭ Iteratio inſidi
arū nimiā calliditatē hoſtis oſidit. Rape
pauperē ſubitū periculū anie ſignificat.
Dum attrahit eū. i. dum illum molitur a
veritate reducere. ⁊ ad venerationez ſui
nominis molitur adducere. k ℭ La
queus ſignificat dolum. quo corda ſim-
plicium capiūtur. Humiliabit autē qm̄ de
vera religione cadūt ex ſuaſione diaboli
qui ad inſanā doctrinā pducūtur. Incli

nabit se tyrãnus. cũ aĩuz ſuũ remiſerit in aliqđ ocium ceſſando a tãta pſecutiõe ni mia acqſitiõe pditoꝝ ſatiatus. Poſt pe/ nas afflictõeſq; iuſtoꝝ. cadet neqſſimus cũ ſuis ſeqcibus de ſua pſumptõe qñ illi ſupuenerit repẽtin' in terit'. finẽ em̃ ſcli infe lix neſcit qm̃ eũ in ſua ptãte dñs ↄſtituit.

l Ideo cũ ſe ſpera bit adhuc lõge victuꝝ repentinus eius ſup/ ueniet interitus.

l Nimis ſtulta co gitatõ putãs dñz fide les ſuos nolle reſpicẽ ꝑ qbus paſſionẽ ſuſti nuit. cũ xp̃s ipm. doce anť oĩa penalia ⁊ ad/ uerſa ſuſtinere.

m Exurge ds. h̃ ẽ celeriť veni. Exalteť man' tua opatõꝫ iudi cij ſignificat. Illđ em̃ ꝓpha deſiderabat ve/ nire. vñ ãtixp̃s poſſet occũbere. Ne obliui/ ſcar' nũc rogat. ne ꝯm votũ tirãni obliuiſcať pauperꝝ in finẽ ſeculi. vbi rtributio ẽ futura meritoꝝ. n Inẽ rogãdo em̃ dicendũ ẽ xp̃e qđ irritauit ĩpius deũ. Rñdẽdũ. ideo qꝑ pe. qm̃ deũ ĩpius pu/ tabat nõ poſſe ſua fa/ cta reqrere ⁊ pauperũ iniurias. q̃ſi circa car/ dines celi ds ãbulãs nr̃a nõ ↄſideraret. ſed inueniet memorem in futuro quem ſpe/ rabat oblitum.

o Propheta loquiť ad deũ. vides qm̃ tibi nullus illudat. conſideras em̃ la borẽ ⁊ dolorẽ quẽ ille pfidus ſub lingua habuit. i. in cogitatõne ſua reuoluit. Ut tradas eũ. i. iudicio traditus nõ euadet. ſed digna factis recipiet cum eterna dã/ natione torquebiť.

p Cũ dicit tibi derelictus eſt paup. oſtẽdit quoniã qui dño derelinquiť nul

queo ſuo humiliabit eũ. in/ clinabit ſe ⁊ cadet cuz dñã/
l tus fuerit pauperum. Dixit enim in corde ſuo oblitus ẽ deus. auertit faciẽ ſuam ne
m videat in finẽ. ÷Ex:· ſurge dñe deus. exaltetur manus tua ne obliuiſcaris paupeꝝ
n Propter quid irritauit im/ pius deũ. dixit enim in cor/
o de ſuo nõ requiret. Uides qm̃ tu laborẽ ⁊ dolorẽ con/ ſideras. vt tradas eos in
p manus tuas. Tibi dereli/ ctus eſt paup. orphano tu
q eris adiutor. Contere bra/ chiũ peccatoris ⁊ maligni. quereť peccatũ illius ⁊ non
r inueniet. Domin' regnabit in eternũ ⁊ in ſeculũ÷ſecu/ li:·: pibitis gentes de terra
s illius. Deſiderũ pauperuz exaudiuit dñs. ppatõeʒ cor dis eoꝝ audiuit auris tua.
t Judicare pupillo ⁊ humili

la vtilitate fraudať. hoc eſt em̃ pio prĩci pi. dimitti qđ bonis oĩbus tradi. Paup em̃ dictus a paulo lare. Pupillũ xo dic nõ cuius genitor carnal' occubuit. ſ; cui pr̃ ſepultus ẽ. i. mundus quẽ nõ amauit. Tu eris adiutor dicit vt cuz carnaliť affligi videas. eos nõ dubi/ tes eſſe liberãdos.

q Redit reqcia antixp̃i añ oculos ꝓ/ phete ⁊ rogat. contere brachiũ eius. i. ad ni/ hilũ redigi potentiã. qua maleutebanť pec catores. qꝛ inſigniter impia faciebãt. Mali/ gnus. qꝛ iniquus ſua/ ſor erit. vt q̃s terrore nõ põt puertere. ſalteꝫ p noxia pnia conetur declinare. Que/ riť peccatũ illius nec ĩueniet. hoc ẽ ad emẽ datiõeꝫ nõ eſt dignus venire. Addidit. nec inueniet. quia du biũ nõ eſt perire ſcele ſtam ptãtem cuius au ctor eſt dãnandus.

r Ut ſic inueniatur pctm̃ ⁊ peccator ad dã nationẽ q̃ nõ inueniũ tur ad emendatõeꝫ.

r Interfecto an/ tixp̃o. redit ꝓpheta ad ordinem futuraruz re rum. vbi iam ſecuri/ tas ſanctoruz ⁊ regnũ eternum chriſto deo ẽ Gentes: peccatores ⁊ impios dicit. qui feraliter viuũt. De ter/ ra illius. regnum ſignat ſaluatoris. quo ſoli beati pfruunť.

s Deſiderium pauperum. dicit vo lũtatem eccleſie. vt ei tribueret regna ce lorum. Et preparatõeꝫ cordis. i. concupiſcentiam. que oſtendit virtutem animi ardore mentis. Aurem dei. clementiam diuinam dicit

Ecce auctoritate ꝓphetica admone mur pupillũ hũilem deo eſſe gratiſſimũ.

Cū pupillus humilis dr̄.iuſtiſſimus ap/
probat̄ vt nō appōat vltra.h̄ ē. Ir Ut
ſi eleuet ā̄tixp̄s ſe vltra ſup electoſ dei.qꝛ
¶ Tūc o a mala finiēda ſūt. cū auctoꝛ
moꝛtis cū ſua plebe dānabit̄. Hec ſūt oc
culta filij q̄ pſalmi h⁹
titulus canit. Orō
Onfeſſiōi nr̄e piā
aurez ds̄ clemēs
aperi.q̄ ſperātes in te
nūq̄ꝫ ꝯſueuiſti relinq̄/
re vt exaltati de poꝛt̄
moꝛtis ꝑpetue poſſi/
mus ſalui tentatoꝛis
occultas inſidias effu
gere. Per ¶ Sciē
dū eſt hunc pſalmū ꝓ
batuz eē ad hereticos
deſtruēdos.
a Ir In dn̄o ꝯfido.
Uox eccl'e ꝯ hereticos
¶ Ac ſi dixiſſet dum
ſuz in religiōis fixo ca
cumine ꝯſtitutus quō
ſuadetis me. Trāſmi/
gra in mōtē.i. ad here
ticā prauitatē.mentiē
tes eſſe xp̄m ibi vbi ve
ritas eſſe nulla ꝓbat̄.
Mōs ſignificat eleua
tā ſupbiā mentis.q̄ ſo
la hereſis icurrit̄.dū
heretici humilibus cō
ſentire nolētes ſup ec
cleſiā ſe erigere conā/
tur. Paſſer hereticuz
ſignat. q̄ ad nequiſſi/
mas p̄dicatōes incon
ſtātis aī leuitate trāſ/
fert̄ Inſtabil' em̄ auis
paſſer.ꝛ alij in foꝛami
nibus parietuz.alij in
roſcidis vallibus.nonnulli in ſqualidis
montibus habitant.

vt non apponat vltra ma/
gnificare ſe homo ſup terrā
In finē ÷ pſalmus :+ dauid
¶ De hereticis ꝓpha dicit
qui nitunt̄ catholicos in ſu
am conuertere prauitatem.
domini illis iudicium cōmi
nans. ꝛ quid in illa retribu/
tione debeāt ſuſtinere.

Pſalmus.x.

a N dn̄o cōfido: quō di/
citis anime mee tranſ/
migra in montē ſicut paſſer
b Quoniā ecce pctōꝛes inten
derunt arcuz: parauerūt ſa/
gittas ſuas in pharetra. vt
ſagittent in obſcuro rectos
c coꝛde. Quoniā que ꝑfeciſti
deſtruxerunt. iuſtus ÷ au/
d tē :+ quid fecit. Dn̄s in tem/
plo ſancto ſuo. dn̄s in celo
e ſedes eius. Oculi eius ÷ in
pauperē :+ reſpiciunt. palpe/
bꝛe eius interrogant filios
f hoīuz. Dn̄s interrogat iu/
ſtū ꝛ impium. qui autez di/

queis doloſis vel occultis liceāt.
¶ Recti coꝛde ſūt dicti q̄ nulla iniq̄ ꝑ/
ſuaſiōe decipi poterūt. vel in obſcuro.i.
obſcuris ꝛ ābiguis ſentētijs eoꝝ. vel cū
ꝑſecutōib⁹ tetris ꝑturbat̄ eccl'ia q̄n timo
re ꝑiculi carnal' hoīes
credunt̄ facili⁹ imuta
ri. ¶ Dicit idē ꝓ/
pheta deſtruxiſſe here
ticos legē dei cū inter
p̄tatōibus falſis.ꝯuer
tētes in necez q̄ a dn̄o
ꝓphetata ſunt ad ſa/
lutē. Subiungit̄ de/
fenſio dn̄i xp̄i. Iuſtus
quid fecit. Ir Hoc
eſt xp̄s mūdū redemit
¶ Uel ſi ſcripturas
ſubuertere volunt.q̄d
fecit eis iuſtus qꝫ etiā
illum ꝑſequunt̄.
d ¶ Templum em̄
dei ſanctum eſt.quod
eſtis vos.vt ſciat he/
reticus ſe poſſe a deo
diſperdi.a quo noſcū/
tur coꝛda recte credē/
tiū poſſideri. Celū em̄
ſanctos viros ſignifi/
cat quos diuinitas in
ſidere dignat̄. Terre/
re igit̄ hereticos a ſe/
ductōne bonoꝝ.domi
ni iudiciū nitit̄ ꝓphe
ta.vt ſi iuſtos ſeduce/
re non timent ſaltem
eum qui in iuſtis eſt ꝛ
habitat timeant.
e Ir Oculi domini.
id eſt aſpectus ꝛ cle/
mētia diuinitatī.pau/
perem populum xp̄ia/
num reſpicit ad adiuuādum.

b Ir Quoniaz ecce peccatoꝛes.i.he
retici.intenderunt arcum.i. oꝛa illoꝝ cō
tra eccleſiam intenderunt arcum.i.potē
tiam verboſitatis ſue
¶ Parauerunt ſagittas.id eſt.verba
venenoſa. In pharetra.i.in coꝛde.
Ir Ut ſagittēt ꝛc̄.i.cum viderint in ec/
cleſia obſcuratos impitia vl' ſimplices la

¶ Palpebꝛe dicte a palpitādo.ſignāt
ſubtilitatem diuini iudicij ac iudicia dei
occulta.in quibus nos interrogat.i.co/
gnoſcit. q̄d habeat vnuſquiſqꝫ.
f Ir Dominus iterrogat.id eſt cogno
ſcit ꝛ ꝓbat iuſtum ꝛ impium.
¶ Hoc ideo dicitur. ꝛ vt vnuſquiſqꝫ
circumſpiciat conſcientiam ſuam de qua
nouit ſolum deum ferre iudicium. Non

eꝫ̄ iuſtus eſt quē homīes dicūt. ſed quē deus probat iuſtum. Quid ē diligere ini quitatem ni ſi diabolū ſequi? ſemetipſm̄ pſequitur. qui diabolum ſequitur. duꝫ il las ſemitas vult ire que ad fugienda lo/ ca penarum perducūt

g ¶ Pluit ſcili/ cet verba predicatio/ nis. que pijs : imbres ſunt. perfidis autez la quei igniti. Ignis eti am eſt cuꝫ eos flamea cura conſumit cupidi tatis.

¶ Sulphur putre/ do peccatorum.

¶ Spiritus procel larum. dum ſe confun dunt mente tumultuo ſa. pars calicis eorum id eſt mēſura. qua pol lutis actib⁹ lebriant

h ¶ Uel ignis. cupi/ ditas. Sulphur pecca torum putredo. ſpiri/ tus procellaruꝫ: pena eterna: ꝛ quos ignis exurit tempeſtas exa/ minat.

b ¶ Iuſtū dicit do minum: amare iuſtici/ am. quia neſcit alios reſpicere. niſi qui no/ runt cuſtodire iuſtici/ am. Equitatem illam ſcilicet quam ipe pro/ picius concedit. Uul/ tus dei propiciationē ſignificat.

Oratio.

Dirige oculos pi etatis tue ſup hu milem pauptatis nr̄e perſonā omīpotēs do mine. ꝛ circūda nos fi dei armis. vt ab iniq/ tatuꝫ ſagittis eruti va leamus equitatez ꝛ iuſticiam cuſtodire. Per dñm. ¶ In finez pro octaua die vt in ſexto pſalmo iam dictuꝫ eſt ad eter nam ptinet requiē. petit itaqꝫ ꝓpheta ini quitatē mūdi deſtrui: vt ad illam verita/ tem future promiſſionis debeat pueníre

a ¶ Saluū me fac exclamat ad dñm p pheta. petit ſe ſaluū fieri ab illo a quo ve ram medicinā nouerat inuenire. dicens ſanctū deeſſe. aliter eꝫ̄ ſanctus deficere nō poterat. niſi fuiſſet inter hoīes veritas ī/ minuta. Uerum cū di/ cit diminutas: euidē/ ter oſtēdit deprauata dei munera ex culpis hominū ꝛ collata bn̄/ ficia. ꝓpria puerſitate maculata. dicit Ꝟo ve ritates de veritatibus hoīm loquēs. vna eſt dei Ꝟitas qua illuſtrē tur anime ſancte.

b ¶ Uana falſa ſi/ gnificat. qn̄ contra do minū teſtimonia falſa querebant. tūc immi/ nute ſunt veritates. Proxios dicit. nō taꝫ cognatōe generꝭ. q̄ꝫ p/ ticipatōe ſcelerꝭ ſocia tos. In corde ꝛ corde qtiēs volum⁹ doloſos oſtēdere: duplicia eoꝝ corda declaram⁹. quā do ſimplices vnuꝫ cor in eis eē teſtamur. Lo cuti ſunt vt ſbaudias mala.

c ¶ Diſperdat di/ citur cōtra iudeos. vt paſſim pereant. qui ſe in vna prauitate colle gerāt. Lingua magni loqua eſt. que ſibi ali/ quid magne poteſtatꝭ aſſumit. ꝛ ne hic in bo no linguam magnilo/ quam accepiſſes. pre/ dixit labia doloſa. Cō ſidera vero pietatem dicentis q̄ non homi nibus (quia aliqui cōuertendi erāt) ſed ipſis vicijs maledicit. d ¶ Illos exponit. qui in pſperis rebus ſe iactan tes. gl'iam ſuā exaltare preſumūt. ꝛ ſibi/ ipſis deputāt. nō a dō accepiſſe. Iſtud qꝫ

ligit iniqtatē odit aīam ſu/
g am. Pluit ſuper pctōres la
qos: ignis ✱ et :- ſulphur ✱
et :- ſpūs pcellaꝝ ps calicis
b eoꝝ. Quoniā iuſtus dñs, ꝛ
iuſticias dilexit: eqtatez vi
dit vultus eius.

¶ In finem p octaua die. pſalmus dauid ¶ Saluū uū ſe propheta mūdi iſtius puerſitate fieri petit. qniam doloſi atqꝫ ſupbi. potētiam dei ſceleratis oblocutōibus abnegabāt. pmiſſionēqꝫ pa tris p filium dicēs faciēdā: eloqa dñi ſub breuitate col/ laudāt. Pſalm⁹. xi.

a [S]Aluū ÷ me :- fac dñe
qm̄ defecit ſanct⁹. q/
niā diminute ſunt veritates
b a filijs hoīm. Uana locuti
ſunt vnuſquiſqꝫ ad pximū
ſuū. labia doloſa in corde. ꝛ
c corde ÷ locuti ſunt :- Diſp/
dat dñs vniuerſa labia do/
loſa. linguā magniloquam
d Qui dixerunt linguam no
ſtram magnificabimus. la/
bia noſtra a nobis ſunt:
quis noſter dominus eſt.

noſter dñs eſt: ſacrilegoꝝ verba ſunt contradicētiũ vero deo. ⁊ ſupboꝝ. A Ipocritaꝝ ⁊ pħoꝝ qui ingenio ⁊ ſtudio ſciētias ⁊ eloquētiam acqſitas ex ſeipſis habere putant. ɔtēnentes nõ habētes eas. Ideo ſubdit.

i ¶ In circuitu impios ambulare. eſt tortuoſis moribus viuere. q̄ nunq̄ recta viam ambulāt xp̄o derelicto. q̄ eſt via vl Scdm altitudinē tuaz. nõ ẜm meritũ hominis. ſed ẜm potentiā diuine volũtatis multiplicaꝰ eccleſia.

e ¶ Exurgā dicit ꝓpheta ī pſona pr̄is de filio: exurgā. i. apparebo ⁊ manifeſtabor in filio. In Ut eos qui in miſeria ſunt in mũdo redimat f In Ponam ī ſalutari (vox patris). i. ſalutē ⁊ ɔſolationē paupm gentium in filio q̄ eſt leticia. cõtra gemitũ. Fiducialiter agā in eo. ¶ Id eſt in filio. qꝛ ptās patris: fiducia eſt filij. cuius volũtati nullꝰ valet obuiare qꝛ eloquia ⁊c̄. g ¶ Hic eloq̄a dñi laudanꝰ (q̄ nullo mēdacio. nulla adulterina falſitate fuſcantur) cum dicit eloquia caſta. ſupius vero ſermo hũanus arguiꝰ cũ dicit vana locuti ſunt Argentũ terre. igne examinatũ ſolet eſſe puriſſimũ. qñ frequēti fuerit decoctõe mũdatũ. ſic eloq̄a dñi pura. pulchra ⁊ rata. purgatum vel examīatũ. cõtra illud poniꝰ: qð de pctõribus ait. labia doloſa

e Propter miſeriā inopum ⁊ gemitũ pauperum. nunc ex
f urgā dicit dñs. Ponā in ſalutari. fiducialiter ÷ agā :· i
g eo. Eloq̄a dñi eloq̄a caſta: argētum igne examiatuz. ꝓbatuz terre purgatuz ſeptu
h plũ. Tu dñe ſeruabis nos ⁊ cuſtodias nos a generatiõe
i hac ineternum. In circuitu impij ambulant: ẜm altitudinez tuaz multiplicaſti filios hoim

¶ In finē pſalmꝰ dauid

¶ Reſpiciēs ꝓpheta mũduz idolatrie mācipatũ: credulitatē ſuā aduētũ ſancte incarnationis poſcit expleri: vt vel ſic confuſa gētilitas ſuũ poſſʒ agnoſcere creatorez. Pš. xij.

a Uſq̄quo dñe obliuiſceris me ī finē: vſq̄ quo auertis faciē tuā a me.
b Quādiu ponaz conſilia in

Hoc eſt de pietate ⁊ miſericordia eius: pcipiens in retributiõe xp̄i pmiſſa. ¶ In finez hic tēpus ſignificat incarnationis xp̄i. Orō

Miſerere fragilitatis nr̄e. ſāctiſſime pr̄. ⁊ ɔcede nobis eloquia tua. pudico corde ɔtinere. vt poſſimꝰ multiloquā doloſitatē inſaniētiuz declinare. Per. a ¶ Totꝰ hic pſalmꝰ de charitate loq̄tur xp̄i. plenꝰ ꝓpheta dñi charitate ɔſidēter dicit differre ſe diutiꝰ us ab expectatõe ſua ⁊ aduētu illiꝰ. quē lʒ firma fide crederet eē vēturꝝ. tñ de eiuſ tarditate ɔqueriꝰ. cuiꝰ adhuc ſperatũ aduentũ citiꝰ nõ merebaꝰ cernere. q̄ niā oñi õſiderāti: valde moleſta dilatio eſt. a ¶ Uſq̄quo cũ dicit. appinõez poſtulat xp̄i. quam in ſpũ videbat. vſq̄quo. i. q̄uſq̄. q̄diu nõ liberas. In Põt vo cũ ꝓpheta q̄libet penitēs ſub

in corde ⁊ corde ⁊c̄. Septuplũ. ſeptiformē ſpũ ſignificat. i. timorē dñi. pietatez ſciam. fortitudinē. cõſiliũ. intelligentiā. ſapiam. A Per que diuinũ eloquiuz ſplēdet. dñ verbi dei p̄dicatoreſ ⁊ ẜm eloquia eius viuētes his chariſmatibus refulgent. h In Tu dñe ſeruabis nos ī eternũ (eccleſia rogat) id eſt in fide ẜuabis. Et cuſtodies: ab hereticiſ vel iudeis ſiue a pctõribus. ſiue a dyaleticis ⁊ phis iſtiꝰ mũdi ī eternũ. ¶ Hic ɔſeruat ne pereãꝰ. ibi letificat: ineternũ ⁊ coronat

pctis gemēſ dicere. vſq̄ q̄ ⁊c̄. pſequũꝰ eñi demões ⁊ mali hões grauiſſime ve penitētes. ⁊ xp̄i mādata ẜuare cupiēteſ ¶ In finem. i. vſq̄ ad xp̄i aduētũ. b ¶ Quādiu dicit. q̄diu. exprimitur hic maximus ardor expectantis aduentuz dei. In Ac ſi dicat. patior iſtam anguſtiam quouſq̄ te videam. ſicut promiſiſti venire.

A Dicit vero ɔſilia. i. cogitatões ⁊ tractatꝰ. q̄uo ⁊ qñ a ſeruitute pctī ⁊ diaboli liberari poſſit p aduētũ ſaluatoris. ⁊ q̄a ſpes ſalutis ꝓtrahiꝰ: creſcit deſideriũ in

dolorē. ℭ Per dīē.i.ꝑ ſingulos dies
ille amor tui aduēt⁹ verſus ē in dolorē mē
tis ꝙ tardauerꝫ. c ℭ Inimicū.dyabo
lū dic.ꝗ dī exaltatus an̄ aduentū dn̄i.cū
gaudebat ꝺ hūana captiuitate. Suꝑ me
id ē ſuꝑ credulitatem
meā. Exaudi me nō ſi
bi tm̄ ſubuenire petit
ſ vniuerſis fidelibus
Reſpice ad illō referē
dū vſqꝫ q̊ auertis faciē
tuā a me. Exaudi vo.
ad illō qō dic̄ in capi-
te pſalmi. vſqꝫ q̊ obli-
uiſcerꝫ me in finē
d ℭ Dum petit illu
mīari ocl'os cordis o-
culos dic̄. ꝗ obdormi
unt in morte qn̄ fidei
lumīe ſepulto:carnali
delectatōe claudunt.
Ipe ē em̄ ſomnus de ꝗ
letat inimic⁹. Inimi-
cū: dyabolū dic̄ ꝛ āge
los eius q̊ꝝ ꝯſuetudo
eſt:inſultare dū capi-
unt.ꝛ gaudere dū de-
ceptos a ſe cognoue-
rint poſſideri.
e ℭ Exultabūt ſi mo
tus fuero.i. ſi a te fue
ro diuiſus ꝑ increduli
tatē vel pctm̄:inimici
efficiunt leti. In tua
mīa dic̄. qꝛ ꝗ aliunde
ſuā ſpem ponit niſi in
deū.ſua fides vacua ē
O virtus fidei ꝛ firmi-
tas magna credētꝫ:in
eū credere a q̊ ꝓ certo
ſcit poſſe ſaluari.
f ℭ Interior homo
ſalutare dei ꝯſpexerat
quem cernere cupie-
bat carnalib⁹ oculis.
Cantabo.ſ. corde.vbi
nimia leticia comple-
bat. Pſallaꝫ.opibus
bonis.qō maxime di-
uinitas querit.

Oratio

Ne auertas faciez

anima mea dolorem in cor-
c de meo per diem. Vſqꝫquo
exaltabit inimic⁹ meus ſu-
per me:reſpice ꝛ exaudi me
d domine deus meus. Illu-
mina oculos meos ne vnqꝫ
obdormiā in morte.nequā-
do dicat inimicus meus ꝑ-
e ualui aduerſus eum. Qui
tribulant me exultabunt ſi
motus fuero.ego aūt in mi
f ſericordia tua ſperaui. Ex-
ultabit cor meuꝫ in ſaluta-
ri tuo.cātabo dn̄o q̊ ÷ bona
⁘ tribuit mihi: ÷ ꝛ pſallā no
mini dn̄i altiſſimi ⁘

In finē ÷ pſal. ⁘ dauid.

C Eccl'ia iudeos increpās
ꝗ viſo dn̄o minime credide
runt.inani eos trepidatio-
ne dicit confundi ꝗ fructuo
ſum timorē dn̄i cognoſcere
noluerūt. eoꝝ in fine ſeculi
conuerſionē ꝑdicens.

Pſalmus.xiij.

a Dixit inſipiens in cor-
de ſuo:non eſt deus.
b Corrupti ſunt ꝛ abomina-
biles facti ſunt in ſtudijs
÷ ſuis ⁘:non eſt ꝗ faciat bo
nū ÷ nō eſt vſqꝫ ad vnū ⁘

tuā a nob̄ ops d̄s:ne inimici nr̄i exalten
tur aduerſus nos.ſ ita cor nr̄m ſalutarꝫ
tui exultatōe ꝑfunde. vt facias ſomnū ſe
cūde mortis euadere. Per. ℭ Finis
xp̄m ſignificat.ideo freq̄nt repetit. vt ſp
ad oīpotētē audietis
animus erigat.
ℭ Pſalm⁹ iſte.iude
oꝝ veſaniā vehemēti
increpatione caſtigat
aſper inuectōib⁹ terri
bilꝫ ꝓphanis.amar⁹ in
credulꝫ.vt hec increpa
tio merito det eccl'ie.
a ℭ Vidēs ppl's iu
deoꝝ xp̄ꝫ hūilit veniſ
ſe dixit. nō eſt d̄s.nec
intellexit ip̄m eſſe qui
a ꝓphetis ꝑdictus eſt
Et ideo inſuꝑ graui⁹
eſt.qꝛ dixerūt hoc non
in labijs. ſed in corde
vt malo voto peior in
credulitas iungeret.
N Vel inſipiēs etiā
gentilis dī.deum non
eſſe putās qui corru-
ptus eſt mente lignuꝫ
ſibi deum faciēs.
b R. Si em̄ noticiā
habuiſſent dei corru-
pti ꝑ infidelitatē ꝛ ab
omiabiles.i.odibiles
nō fuiſſent. Nō ē vſqꝫ
ad vnū
ℭ Reuera ſolus xp̄s
eſt.ſine quo aliqō bo-
nū vel incipe vel īple-
re nullus valet. Alia
lr̄a habet corrupti ſūt
in voluntatibus ſuis.
voluntas autez dicta
eſt a volatu .qm̄ aīus
quo vult nimia veloci
tate transfert. Corru-
pti igit ſunt iudei dū
ab ſcripturaꝝ ſanitate
recedentes in vicio-
ſos ſenſus inciderūt:ꝛ
ita nephandiſſima in
credulitate maclati in
penam peccati:etiam

deo abomiabiles facti ſūt. c ¶ Pro ſpexit dñs.ſ.vt nob mitteret vnigenituȝ filiū ſuū.Sup filios.i.hūanū genus.

I℞ Ut videre ſctōs ſuos faciat.p q̄s reſpicit.ꝛ in q̄bus hītat ſi ſit ſapiens.

tus reꝝ.Cum dicit veloces:defuiſſe illis oñdit ꝯſilia moderatōis. Ad effundēdū ſanguinē.i.dñi ſaluatoris ꝛ ſuoꝝ. vt ſcelerate rei creſcat immanitas actōis.dñ ꝛ dñm ſaluatorē.manus noxias iniiciunt.

¶ Qui deū mēte intelligat eſſe veꝝ deū ꝛ hoīeȝ.ꝛ reqrat opatōe deū ſequēdo mādata ei⁹ vt ad ei⁹ voluntate nō diſcrepet.ſ3 q̄d viderint ſcti dei p q̄s d̄s videre dr̄ ſubdit oēs declinauerūt ꝛc̄.

d ¶ Hic dicit oēs.i.totū.ꝛ ſignificat ptem Declinauerūt.ſ.a grā dei. ꝛ facti ſūt inutiles ſibi ꝛ alijs.Tāti eñ ꝛ tot de iudeis ipi̇̄ fuerūt. vt pene oēs pſidi eſſe ac piſſe putarent.

A Silr̄ de gentibus oēs igit̄ nō intelligūt nec requirūt.ſ3 declinauerūt tā iudei q̄ gētiles.

e ¶ Merito ergo ſepulcꝛ dictū eſt guttur eoꝝ qui peſtiferos ſermones pferebāt ſicut ſepulcꝛ fetidos odores exalat.Liguis ſuis doloſe agebāt.quibus moꝛtifera v̄ba loquebant̄ Aſpidū ima ne genus eſt ſerpētiū qd̄ nat̄ ali obſtinatiōe v̄ba incantantiū phibet̄ nō admittere.nec a voto ſuo pōt remoueri.ꝛ qd̄ nō valet vllo carmine mitigari.ſicut alia genera ſerpentina.quod ſignificat ſurditatem moꝛtiferam iudeoꝝ. Uenenum dictum eſt q̄ p venas currat. ſic ꝛ vota malignoꝝ occulta cogitatione craſſant̄

f ¶ Quoꝝ os.i.iudeoꝝ. quando pro bonis admonitionibus blaſphemabant xp̄m.Amaritudine:cum de nece eius tractabant. Pedes conſilij pgreſſus appellat.quibus de incepto monemur ad exi-

c Dñs de celo pſpexit ſuper filios hominū: vt videat ſi eſt intelligens aut reqrens d deū. Omnes declinauerūt ſimul inutiles facti ſūt non eſt qui faciat bonū.non eſt e vſq̄ ad vnū.÷Sepulcruȝ patens eſt guttur eoꝝ :⋅: ÷linguis ſuis doloſe agebant:⋅:÷ venenū aſpidum f ſub labijs eoꝝ:⋅.÷ Quoꝝ os maledictione ꝛ amaritudine plenū eſt:⋅:÷veloces pedes eoꝝ ad effundendū g ſanguinem.÷Contritio et infidelitas in vijs eoꝝ:⋅÷ꝛ viā pacis nō cognoueꝛt:⋅: ÷nō eſt timoꝛ dei ante ocu h los eoꝝ:⋅.Nōne cognoſcēt omnes q̄ operant̄ iniquitatem:qui deuoꝛant plebem i meā ſicut eſcaȝ panis.Dominū non inuocauerūt:illic trepidauerūt timoꝛe÷ vbi k nō erat timoꝛ:⋅.Qm̄ deus in generatione iuſta eſt.con

g I℞ Cōtritio.ſ. coꝛpoꝛis iudeoꝝ.infelicitas anīe. In vijs. in opib⁹ eoꝝ. Cur. quia viā pacis.i.xp̄m non cognouerūt. nec p fidē.nec p opa.Quare. qꝛ nō eſt timoꝛ dei in ſenſu eoꝝ. nō eñ metuūt futuꝝ iudicium.

¶ Uia imploꝝ ꝯtritio eſt. qꝛ terit ꝛ terit̄ infelicitaſq̄ in ea ē.qꝛ nūq̄ p ipaȝ niſi ad infauſta ſupplicia perueniṫ. h I℞ Nōne cognoſcēt. ac ſi dicat.ſi nō nō cognoſcūt ventura vltōeȝ:cognoſcēt in iudicio qui nō mala operant̄. Plebem meam deuoꝛant.i.heretici pplm xp̄ianū ſeducunt. vel mali occidunt bonos.vel idolatre credentes. Sicut nullus eſuriens ſine pane bn̄ pōt ſaturari. ſic heretici nunq̄ ſatiant̄ iniq̄tatibus ſuis: niſi pſequāt̄ xp̄ianos

A Uel ſatiant̄ pſecutione xp̄ianoꝝ ſicut eſca panis ſatiat̄ eſuriens.

i I℞ Dñm nō inuocauerūt.ſi eñ inuocaſſent ſalui eſſent. Illic trepidauerunt in idolis ꝛ ritibus vanis ſimulacroꝛuȝ qui deum timere debebant. ¶ Et qñ dicebāt d̄ xp̄o.Si dimittimus eū ſic ꝛc̄.

k I℞ Quoniam deus eſt in generatione iuſta.i.in populo xp̄iano.

¶ Chriſti conſilium confudiſtis.id eſt ſuſcipere noluiſtis.

I℞ Dicentis pn̄iaȝ agite. Inops dicit̄ xp̄s,qui p nobis paup factus eſt.Domi

mus ſpes eius ē. Pater vtiqꝫ filij. qꝛ hu
manitas ꝯfortata eſt de diuinitate.
A Uel quilibet mēbꝝ xp̄i exiſtēs. qꝛ dn̄s
ſpes eius ē. inde ꝯtēnit magis vn̄ magl
reuerēdus eſſet. l ℭ Cū dicit qs da
bit. vult intelligi dn̄m
p̄rez. q dn̄m xp̄m in ſy
on. i. in hierl'm mittere
dignatus ē. Ipe ē et
na ſalus iſrl'. i. creden
tiū. Dn̄ auertit. i. dya
bolū dānauerit. q dei
plebē pſeq ⁊ captiua
re feſtinat. Exultabit
iacob. i. iudeoꝝ ⁊ gēti
liū ppl's collect⁹ p gra
tiā dei. Letabiꝉ iſrl' h
eſt vniuerſalis eccl'ia.
Oratio.
Ignare dn̄e d ce
lo ſcō tuo reſpice
re ſup filios hoīuꝫ: ⁊
da nobis agnoſcere vi
am pacis vt auerſa vi
cioꝝ captiuitate cele
ſtis hierl'm hitaculo p
fruamur. Per dn̄m.
ℭ Pſalmus iſte nō
pfunditate velat⁹ eſt
h ꝓphetice interrogatōi
rn̄det dn̄s in decalogi
exemplū: decē virtuti
bus ad beatitudinis
ſue atria puenire
a ℭ Tabernaculū
dictū ex duobus noī
bus. i. a taberna (q eſt
domus paupeꝝ. qꝛ nō
adhuc tegulis. ſed tm̄
trabibus tegebaꝉ) et
cenaculo (qꝛ ibi cena
bāt ſicut antiqs mos
erat ſemel in die cibuꝫ
ſumere) ſignificat ca
tholicam fideꝫ in qua habitat ſancta dei
eccl'ia. Mons ſignat futurā hierl'm.
A Non autem querit. quis in eccleſia
abſolute habitet in qua boni ⁊ mali ſunt
ſed ſubaudiēdum reliquit digne. Quis
in ea. ſ. digne habitet. Quod ex eo pbaꝉ
quod ſubdit. aut quis ⁊c.
b ℭ Ingredi tabnaculū ſine oī macu
la ſolius dn̄i fuit. Opabaꝉ iuſticiā. cum
eiecit de tēplo vēdētes ⁊ emētes.
L Mēbroꝝ xpo ſuoꝝ ē ſine macl'a pctī
mortal' incedere. ⁊ p baptiſmū ſine oī ma
cula īgredi. qꝛ ſine minimis eē nō poſſu
mus.

ſilium inopis confudiſtis.
quoniam dn̄s ſpes eius eſt.
l Quis dabit ex ſyon ſaluta
re iſrael. cū auerterit dn̄s ca
ptiuitatem plebis ſue. exul
tabit iacob ⁊ letabiꝉ iſrael.
Pſalm⁹ dd. ℭ Prophe
tice interrogatiōi reſpōdet
dn̄s. in decalogi exēplū de
cem virtutib⁹ ad ſue beati
tudinis atria puenire.
Pſalmus. xiiij.
a Omine quis habita
bit in tabernaculo tuo
aut qs requieſcet in mon
b te ſancto tuo. Qui ingre
diꝉ ſine macula: et operaꝉ
c iuſticiā. Qui loquiꝉ verita
tem in corde ſuo. q non egit
d dolum in lingua ſua. Nec
fecit proximo ſuo malum. ⁊
opprobriū non accepit ad
e uerſus pximos ſuos. Ad
nihilū deductus eſt in ꝯſpe
ctu eius malignus. timen
tes aūt dominuꝫ glorificat.
f Qui iurat ÷ pximo ſuo :· et

c L Multi loquun
tur veritatem labijs: ſ
nō in corde. qui vide
tur vera dicere. ſ cor
cū labijs non ꝯſonat.
qd xp̄s nō fecit. Non
egit dolū xp̄s. qꝛ q lo
cutus eſt ore cōpleuit
ope. Ille doloſe agit
qui aliud agit ⁊ aliud
dicit.
d L Proximi ſunt
nobis oēs homies. ⁊
nulli debemus maluꝫ
facere. Ille opprobri
um. i. detractiōeꝫ non
accipit de fratre q pri
us nō credit mala d il
lo anqꝫ pbat. Qui iſta
ſupius cōphenſa com
plet ille habitat in vi
ta eterna.
e L Ad nihilū dedu
ctus ē malignus. i. dy
abolus. qꝛ apud ſctōs
p nihilo habeꝉ. Qui
timēt dn̄m timore ſan
cto dn̄s eos magnifi
cat. ℭ Uel ad nihi
luꝫ deductus eſt qn̄ ei
dixit. redi retro ſatha
nas. non tētabis dn̄m
deū tuū
f ℭ Iurare ei dictū
eſt qſi iuſte orare. hoc
eſt iuſte loqui.
A Non decipit pxi
mum: qui iurat dare ⁊
ſubuenire pxīo ⁊ pmiſſum reddit.
L Uel non decipit aīa pximū. i. corp⁹
ſi pcepta dei obſeruat que obſeruare pro
mittit. Sicut enim pecunia viſibilis pro
hibeꝉ ad vſuram dari. Ne is qui accipit
magis ſpolietur qꝫ iuuetur: Ita verbum
dei nō ſolum diuitibus qui paſcūt. verū
etiā paupibus hoībus gratis debet inſi

nuari. nō accipit munera ſup. i. ꝯ innocē tes q̄ iudiciū iuſtum ꝓpter aliqđ munus nō ſubuertit. g ¶ Nō dixit q̄ cātat. ſ; qui facit hec. ipē habitabit in tabernaculo dñi ꝛ in regno ſancto eius requieſcet: vt nos ad actualē virtutez interpoſita lege ꝯſtringeret. ne ſecreta tāti myſterij. intēti ſolis cantibus inaniter pſalleremus

tibus. ꝛ iuſſa chriſti facientibus. reddidit eos de mortalibus eternos

A. Siue mirificauit dum eos magnificauit miraculis. per que miracula oſtenſum eſt ꝙ predicatio eoꝝ ꝛ fideles ꝛ opera fuerint voluntatis dei.

Oratio

Oncede nos pijſſime đs ſine macula ingredi eccleſiaz tuā. ꝛ auerte nos a dolis ꝓximi vel vſuris. vt dū hec ſm tuū obſeruamus p̄ceptū nō cōmoueamur ab emulis ſupplicijs in eternum Per dñm.

¶ Tituli inſcriptio ipi dauid. veꝝ hāc tituli inſcriptiōez nō ad quālibet aliā ꝑſonā. ſ; ad xp̄m referri debuiſſe. adiectū ē ipi dauid qđ ad dñm ſaluatorez cōpetēter referri valet Deꝑcat hic aſſumpta humanitatis natura. ꝓ noſtra ꝓtectiōe conſeruari ſe a iudeis.

a ¶ Speraſſe ſe ſꝑ dicit in dño. Dixi domino: filius dicit a forma ſerui ad p̄rez. q̄ in diuinitate eq̄lis ē patri. R. Nō indiguit pater ſm ſuā maieſtatē incarnatiōis aut paſſionis vel reſurrectionis q̄ ad filiuz ꝑtinēt ſm hūanitatem vt nos redimeret. S; quibus illa ꝓſint: addit Sāctis ꝛc̄. iſtis hec ſunt neceſſaria.

b ¶ Sanctos qui ſunt in terra viuentium ſignificat innocētes ꝛ iuſtos.

R. In eccleſia. que terra dr̄ eius.

¶ Per quos mire facte ſunt voluntates dei ſaluatoris. quando illis obedientibus. ꝛ iuſſa chriſti facientibus.

non decipit: qui pecuniam ſuam non dedit ad vſuram ꝛ mūera ſuꝑ innocētes non g accepit. Qui facit hec: non mouebiẗ ineternū.

Tituli inſcriptio ÷ ipi:· dđ. ¶ Xp̄s ꝑ hūanitate ſuſcepta a patre ſe conſeruari petit. eiq; gratias refert ꝙ ſua potentia iniquitatem huius ſeculi ſuꝑauit ꝛ poſt reſurrectōnis gloriā in delectatōib⁹ dextere ſue eū collocauit. Pſal. xv.

a Onſua me dñe quoniam ſ̄ꝑaui in te: dixi dño đs me⁹ es tu. quoniam b bonoꝝ meoꝝ nō eges. Sā ctis q̄ in terra ſūt ei⁹: mirificauit ✱ omnes:· volūta c tes meas in eis. Multiplicate ſunt infirmitates eoꝝ: d poſtea accelerauerūt. Non cōgregabo cōuēticula eoꝝ de ſanguinibus: nec mēor ero noīuz eoꝝ ꝑ labia mea. e Dñs ꝑs hereditatis mee ꝛ calicis mei tu es q̄ reſtitues

c R. Multiplicati ſunt gentibus infirmitates. i. idola que (domino veniente in carne) relinquentes celerrime ad euz ſunt reuerſi. habz em̄ hebraica veritas. multiplicata ſunt idola eoꝝ

d ¶ Quas gentes dicit non ſanguine pecudum aut victimarū conſuetudine congregandas. ſed immolatione corpis ꝛ ſanguinis xp̄i. Non fuit ergo memor xp̄s nominum illoꝝ quibus prius nominabanẗ dicti filij ire. filij dyaboli. ſ; nouoꝝ nominum memor eſt. quibus dicuntur nunc xp̄iani ꝛ filij dei. Labia xbo xp̄i duo teſtamenta ſignificant quando vtraq; regnū dei p̄dicāt ꝛ in vnius ſoni ꝯcordia ſicut labia tempanẗ.

e ¶ Pars hereditatis ꝛ calicis dñs eſt Dicit filius ad patrez. non deitate mīor. ſed humanitate ſubiectuſ eſſe patrem partē hereditatis ſue ſcilicz in fide gentium patri ꝛ filio credentium.

¶ Calix voluntatem ac diſtributionez domini ſignat. Reſtitues autez dixit qm̄ faciēte dyabolo pierat genus hūanum.

R. Ipa hereditas reſtituta eſt. quando electos ſuos ad immortalitatem attraxit. ¶ Dicta eſt autem hereditas ab hero. i. domino.

f ℞ Funes: p̄triarchas ⁊ ꝓp̄has ⁊ apoſtolos vel quoſcū̄qꝫ aduocauerit. xp̄s ſignat. q̄s ille recipit. in p̄claris. i. in optimis. ¶ Hereditas xp̄i: eſt multitudo ſctōꝝ. q̄ p̄clara dicit̄ xp̄o. lꝫ ab ſeculi hoībus deſpiciat̄. qꝛ ab eo electa. Cecidiſſe dixit pro veniſſe.

in ſpe reſurrectionis. vt vbi caput p̄ceſſit ⁊ membra ſequātur. qm̄ ⁊c̄. ¶ Uel intelligitur de carne hoīs xp̄i quā ꝓ noſtra ſalute ſuſcepit. que in ſepulchro q̄euit. in ſpe reſurrectōis die tercia facte.

g ¶ Bn̄dicit filius p̄ri. ſm hūanitatē tribuenti ſibi intellectū. quo oīa vera ſctāqꝫ cernebat. ne ſibi hūana infirmitas. aliq̄d ſine gr̄a patris applicaret. ℞ Nox ſignificat tēpus paſſionis. ¶ Renes vo cognationē ſignificāt iudeorum. de q̄ xp̄s: ſm carnē naſcebat̄. a quib⁹ frequēter ⁊ vſqꝫ ī mortem increpat⁹ eſt ℞ Uel renes. i. delectationes carnis tunc increpāt: q̄ſi ſtimulant vt peccet̄. ⁊ ita eſt vox iſta nō capit' ſ; mēbrorum xp̄i vel capitis ꝓ membris. h ¶ Nā qui dn̄m ſemꝑ intuet̄ oculis mentis: nullatenus ad delicta conuertitur. dicit aūt cauſam cur nō moueatur quoniā a dextris ē dominus. ſiquidē a dextris dn̄o adiuuāte: ſiniſtra nō preualēt nocere. q̄ ſi dn̄s dexterā ꝑtē nō tenuerit: ſtatim eam diabolus occupabit i ¶ Propter h̄ q̄ ille a dextris. ſ. aſtitit: ⁊ in corde ſuo iocūditatē ⁊ exultatōeꝫ lingue ſibi eſſe teſtatur. ℞ Caro: eccl'iam ſignificat. que requieſcit ad tp̄s i' ſpe future reſurrectiōis. Eccl'ia eñi ē caro xp̄i. ideo xp̄s loq̄tur. eccl'ia q̄ eſt caro mea: mō requieſcit

f hereditatē meā mihi. Funes ceciderūt mihi in p̄claris: eteni hereditas mea preclara eſt mihi. Bn̄dicā do
g minū qui tribuit mihi intellectū: inſuꝑ ⁊ vſqꝫ ad noctē increpuerūt me renes mei.
h Prouidebā dn̄m in conſpectu meo ſꝑ: quoniā a dextris
i eſt mihi ne ꝯmouear. Propter hoc letatū eſt cor meū: et exaltauit lingua mea ÷ inſuper :· ⁊ caro mea requieſcet
k in ſpe. Qm̄ nō derelinq̄s aīam meā in inferno: nec dabis ſanctū tuū videre corru
l ptionē. Notas mihi feciſti vias vite: adimplebis me leticia cū vultu tuo: delectationes in dextera tua ÷ vſqꝫ :· in finem.

Oratio dauid. Trifaria orō ab hūanitate xp̄i ī hoc pſalmo depromit̄. Primo ſm iuſticiā ſuā ſibi petit debere reſtitui. Scd̄o vt a iudeoꝝ inſidijs eius puritas liberetur. Tertio reſurrectionem velociſſimā deprecat̄ ne inimicis diuti⁹ liceat inſultare. Pſal. xvi.

a Exaudi dn̄e iuſticiam

k ¶ Ecce fili⁹ gr̄as agit patri. qꝛ ei⁹ aīa nō ſit more cōi in inferno derelicta. ſ; clarificata celeri reſurrectōe. Hic corruptōem. i. putredinē iuſte negat fieri q̄ carnē cōſumit ad hūanam. Caro eñi xp̄i nō potuit corrūpi in ſepulchro l ℞ Uox iuſtoꝝ. notas mihi feciſti. i. me cognoſcere feciſti mādata chriſti. Tunc erit plena leticia: cū adunatū fuerit corpus. i. eccleſia ī regno dei. vbi ſpeculat̄ vultus dei. ¶ In dextera ſua dicit. q̄nia nullatenus a p̄ria cōtēplatiōe diſceſſit. Finis ſignificat ꝑfectōeꝫ atqꝫ eternitatē. vt vſqꝫ in finem. i. ꝑfecte et eternaliter. Orō

Onſerua dn̄e ſperātes in te. ⁊ efficevolūtates tuas nobiſcū. vt clarificati leticia reſurrectōiſ tue mereamur a dextris tuis cū ſanctis oībus delectari. Per dn̄m.

℞ Oratio dauid. iſte pſalm⁹ cantat̄ cōtra iudeos ex perſona xp̄i. vel contra hereticos ex ꝑſona eccleſie. a ¶ Uox xp̄i in paſſione. ⁊ vox eccleſie in tribulatione. ⁊ xp̄s petit exaudiri iuſticiā ſuam. Quia obediens fuit patri vſqꝫ ad mortem. Inter deprecationem ⁊ orationem differētia eſt. Oratio ſanctior eſt. que fit

pro deuotis vt ꝑſeuerent. Depcatio ꝟo ꝓ ſuis pctis vel alienis. vel aliq̄d forti⁹ eſt depcatio q̄ʒ oro b R. Orat em̄ fili⁹ (ex infirmitate carnis. nō ex diminutiōe deitatis) vt exaudiat qđ rogat. Nō in labijs doloſis. ſicut eſt oratio coꝝ qui me iniq̄ue damnāt ⁊ meos. vt ſunt iudei. C A iudeiſ. n. manauit falſa ſentētia apud quoſ innocens damnat⁹ eſt ⁊ latro cognoſcit abſolut⁹ c C De vultu tuo prodeat iudicium. Inuſitata locutio eſt. quia de mente ſolʒ venire ſententia non de vultu. ſed hoc chriſto cōuenienter aptat quia ille quod iudicat videt. qui ſolus oīa ſecreta cognoſcit. oculi mei videant equitatem. Hic equitatem: ipam diuinitatē ſignificat. quam ipe filius ſemꝑ videt. qui equalis eſt patri. Sic alia littera habet. Noſtra habet oculi tui. ⁊ tunc equitas nō diuinitatē ſed merita xp̄i ⁊ iudeorum ſignificat.

d C Probatio hic ſignat paſſionē. quando inter pericula mortis optima documēta patientie oſtēdit. viſitatio reſurrectōeʒ. viſitatus eſt nocte. quādo anima eius in inferno nō eſt derelicta. Igne examinatus id eſt tribulatione paſſionis. Non eſt inuenta iniquitas in illo. quam aduſtio nulla decoqueret. e C Vie dure ſunt. quas debent homines imitari. quibus iter viciorum leue eſt. Nā cuʒ peccata vitantur. homini vie dure ſunt. quas vias immaculat⁹ peccatis chriſtus ābulauit M Vel vie dure dicūtur opa hoīm quae. ſ. merētur opera hoīm opera em̄ mala ſunt opa hoīm, nō dei. illa autē

meā: intēde depcationē meam. Aurib⁹ ꝑcipe orōnem b
meā: non in labijs doloſis.
c De vultu tuo iudiciū meū
ꝓdeat: oculi tui videant eq̄
d tates. Probaſti cor meū ÷
et :· viſitaſti nocte igne me
examinaſti. ⁊ nō eſt inuenta
e in me iniq̄tas. Vt non loq̄
tur os meū opa hoīm: pro/
pter ꝟba labiorū tuoꝝ ego
f cuſtodiui vias duras. Per
fice greſſus meos in ſemitis
tuis: vt nō moueant veſti/
g gia mea. Ego clamaui q̄ni
am exaudiſti me deus: incli
na aurē tuam mihi ÷ et :· ex
h audi verba mea. Mirifica
miſcdias tuas: q̄ ſaluos fa/
i cis ſperātes i te. A reſiſtēti
bus dextere tue cuſtodi me
k vt pupillā oculi. Sub vm/
bra alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me: a
facie impioꝝ qui me afflixe/

merentur penā quā chriſtus ſuſtinuit. f C Petit ergo xp̄us greſſus ſuos cuſtodiri. i. actus humanos fidelium ſuoꝝ membroꝝ in ſemitis. i. in mādatis ſuis ꝑfice id eſt fac ꝑſeuerare. Veſtigia. ſunt ſigna plantarum. que ſignificant apoſtolos. pro q̄bus petit xp̄s vt ſe imitātes nō moueātur a patre. M Vel veſtigia ſunt doctrina ſua ab eo relicta poſt aſcēſionē quā peti nō moueri que ita firmata ē vt etiā celū terraq; trāſibūt. verba autem xp̄i non. g C Ego clamaui Ideo xp̄s clamauit ad patrē. i. orauit. q̄niā conſiderer ſuam orōneʒ exaudiri a patre ſciebat. Inclinari autē petit. quoniam ad eū nō valet humana infirmitas ꝑ ſe ꝑuenire. tūc exaudit cū ſe benignū indulſerit.

h R. Tūc mirificauit miſcdias pr̄ ſuas. qn̄ per apl'os ⁊ ceteroſ ſctōs infirmitates indigentiū curauit.

C Saluos facis. i. i eterna vita conſtitues ſperantes in te.

i C Dextera em̄ patris filius ē. cui iudei reſiſtere. i. repugnare auſi ſunt Pupilla em̄ pars eſt oculi. qua diſcernimus qualitates rerum. dicta a paruitate quaſi puſilla. Cui comparatus eſt chriſtus. qui in ſuo iudicio iuſtos a peccatoribus ſegregando conſpicit. Aptiſſime ſe petit cuſtodiri vt pupillam. cum per ipam res viſuales diſcernimus ⁊ in noſtro corpore nil preſtantius inuenitur.

k C M Vel ſūt patris: miſericordia et charitas. quibus ſe protegi ſancta dei eccleſia expoſtulat. C A facie impiorū demones ſignificat ⁊ ſeq̄ces eoꝝ q̄ ar/

doꝛē inſidiaꝝ in necē dñi vel in ſctōs cu mulabāt. facies inſtātiā impioꝝ notatvl' ipoꝝ truculētā pñtiā. l ℂ Inimicos iudeos dicit. Aliaꝫ vitā tꝑalē quā arripe voluerūt. cū eū gladijs ꝛ fuſtibus circū dederunt. Cōcludunt adipē q̄ multa voꝛacitate pingueſcūt. ſic iu dei ſceleꝝ nimietate ī craſſati. locuti ſunt ſu perbiam ꝯ xp̄m impij. m ℞ Uel ꝯ eccleſiam. ℂ Sua mala facta defendēdo.

m ℂ Pꝛoijciētes. ſ. xp̄ꝫ extra ciuitatē. Circūdederūt nō obſedo. ß furoꝛe in cruce. Ocu los mali declinant in terrā. q̄ñ mala cogitatione aliq̄ in mēte volūt. ℞ Uel oculos in terrā ſtatuerunt de clinare q̄ñ de terrenis cogitabāt. ꝛ de celeſti bus nō meditabant̄. n ℂ Suſceperunt me. i. iudei a pilato q̄ñ dixit. tollite eū ꝛ cruci figite. leo dyabol⁹ intelligit̄. cui hic iudei merito compant̄. cum etiam eo peioꝛes viſi ſint q̄m ille fuit auſus dñm tētare. iudei autē dñm crucifigere. Catulus leonis reliquuꝫ populum iudeoꝛuꝫ ſignat. qui ſe dyaboli filios effecerunt. Habitās in abditis. i. in inſidijs occultis. maloꝛum eñ hominum cōſuetudo eſt mala vota tegere. vt ſic conſilia eoꝛum poſſint ad effectum venire.

o ℞ Uox xp̄i ad patrem vt pꝛeueniat anime ſue ne lederet̄ a pꝛincipe dyabolo ꝑuenitq; eū poteſtas diuinitat̄ ꝛ alliga uit ꝛ ad infernuꝫ ꝑduxit. ℂ Framea. mō contū. mō loꝛicā. mō gladium ſignificat bis acutū. q̄ tñ oīa ad inſtrumēta armoꝝ certū ē ꝑtinere. ℞ Framea. ē eñ p̄ris. aīa ſaluatoꝛis. q̄ñ p ipm dyabolū vicit. ℂ Sūt eñ diaboli iunici man⁹ dñi q̄ hūanū genus ꝯ volūtatē dñi ſp puerſa volūtate dilacerāt. p ℂ Pꝛecat̄ etiam p̄rēꝫ filius. vt diuidāt̄ creduli a paucl̄. i. ab ap̄lis vt ꝯuerāt̄ ad dñm de terra. ſ. huius mūdi vicioſa. In vit a eoꝝ. i. in mundo iſto. vbi pñie locus ē vt in xp̄m crederēt. De abſcōditis tuis. Dē pec catū illi abomiabile ē atq; a ꝯſpectu eius q̄ſi abſconditū. q꞉ extra neū ē illi. inde dic̄. ad impletū eſſe ventrē. i. ſenſum increduloꝝ. ñ ℂ Uel diuide iu deos a terra eoꝝ ī vniuerſum oꝛbē. ꝛ ħ in vita illa eoꝝ quā ſolā ſuam putāt. de et̄na deſperantes. In futuro aūt quid tūc erit.

q ℞ Saturati ſūt filijs. ſ. iudei q̄ in ꝯpere atōe filioꝝ multiplicati ſūt. ꝛ reb⁹ ſeculi. Et miſerūt reliq̄as maledictōīs. ħ ē vindictā illā quā merebant̄ dicētes. ſanguis ei⁹ ſup nos ꝛ ſup filios nr̄os reliq̄rūt filijs ſuis. q꞉ illi ſicut p̄res excecati diſperſiq; ſunt.

r ℂ Apparere ſe dicit in ꝯſpectu p̄ris cū iuſticia. q̄ñ eius volūtatē impleuerat. Satiaboꝛ de hūani generl̄ credulitate q̄ñ nūerus ſctōꝝ eſt ſupplendus. Gloꝛia patrl̄ manifeſtat̄ in iudicio dñi ſaluatoꝛis cuꝫ vnuſquiſq; recipiet ꝓ actibus ſuis.

Oꝛatio.

Conuertere dñe ocl̄os coꝛdis noſtri ad cernendā tui iudicij veritatē. vt dū ħ igne ſpiritali ꝓbamur. de tuis inef nū ꝯſpectib⁹ cū frctū iuſticie ſatiemur. p.

l runt. Inimici mei animam meā circundederūt: adipē ſuuꝫ concluſerunt: os eoꝝ

m locutuꝫ eſt ſuperbiā. Pꝛoijcientes me nunc circūdederunt me: oculos ſuos ſtatuerunt declinare in terraꝫ.

n Suſceperunt me ſicut leo paratus ad pꝛedaꝫ: ꝛ ſicut catulus leonis habitans in

o abditis. ÷Ex:· ſurge dñe pꝛeueni eū ꝛ ſupplanta euꝫ eripe animā meaꝫ ab ipio: frameā tuā ab inimicis ma

p nus tue. Dñe a paucis de terra diuide eos in vita eoꝛuꝫ: de abſconditis tuis ad impletus eſt venter eoꝛuꝫ.

q Saturati ſunt filijs: ꝛ dimiſerunt reliquias ſuas par

r uulis ſuis. Ego ÷āt:· in iuſticia apparebo in cōſpectu tuo. ſatiaboꝛ cum apparuerit gloꝛia tua.

In finem puero dñi dauid. qui locutus ē ad dñm

Totus hic pſalmus ſub ꝑſona dauid ad xp̄m ꝑtinet. q̄ eſt finis. ⁊ puer vocitatus. ⁊ manu fortis. qḋ dauid ſonat. Cāticū ad ꝯtēplatōez celeſtiū rex̄ ꝑtinet.
a ¶ Diligit dn̄m q̄ mādatis eius obtꝑat. Diligo ꝺ̄ī quaſi de oībus eligo. Recte ꝯfitet̄ dn̄m eſſe ſuā v̄tutē quo donāte fortior factus ē dauid ſuis inimicis. Pulcre oñdit ꝓpheta q̄s eius ſit dominus. ſingulis em̄ diuerſiſq̄ v̄bis p̄dicando. declarat q̄d ſit dominus. q̄ eſt m̄o v̄tus m̄o firmamētū. m̄o refugiū. m̄o adiutor. m̄o ꝓtector. m̄o liberator. m̄o cornu ſalutis. que oīa xp̄s eſt ecclie.
b ¶ Nā ſperare de futuro ſp̄aliter ſe dicit qui eū in p̄teritis ſenſerat adiutorem.
c R. Protector meus. q̄ꝛ nec ꝓtegis nec defendis. Cornu ſalutis. q̄ꝛ infirmitatē confortabas. ¶ Ad inimicos diſſipandos. Cornua em̄ arma ſūt beluax̄. q̄bus ſalutem ſuā ſolerti ꝯcertatōne defendūt. Suſceptor meꝰ. R. Q̄m ſuſceptus ē xp̄s a p̄re.
d ¶ Laudantem ſe dicit inuocare dn̄m. ⁊ ipi vniuerſam ſuā victoriā tribuere (nō ſibi) q̄ dignatus eſt cūcta p̄ſtare. Et ideo ab inimicis saluū ſe faciēdum dicit. q̄ꝛ victoriā ſuam nō ſibi videbat̄ applicaſſe ſ3 dño. Naz qui aliter facit vicijs ſuis captiuus reddit̄ q̄uis hoſtes ſuperaſ-

verba cantici huius. in die qua eripuit eū dn̄s de manu oīuz inimicox̄ eius. ⁊ de manu ſaul ⁊ dixit. ¶ Propheta dño gratias agit. q̄ꝛ euz de grauibus periculis liberauit. loquiturq̄ ecclia q̄ ante aduentū dn̄i innūeras pertulerit calamitates: vox etiam chriſti inducitur vbi virtus eius poteſtaſq̄ deſcribit̄.

Pſalmus. xvij.

a Diligā te dn̄e fortitudo mea: dn̄s firmamētū meū ⁊ refugiū meū ⁊ li-
b berator meus. Deus meus adiutor meus: ⁊ ſperabo in
c eū. Protector meus ⁊ cornu ſalutis mee: ⁊ ſuſceptor
d meus. Laudans inuocabo dn̄m. ⁊ ab inimicis meis ſal-
e uus ero. Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ torrētes iniquitatis conturbauerūt
f me. Dolores inferni circūdederūt me: preoccupaue-
g runt me laquei mortis. In tribulatione mea inuocaui dn̄m: ⁊ ad deū meū clama-
h ui. ÷ Et :- exaudiuit de tēplo ÷ ſancto :- ſuo vocē meā ⁊ clamor meus in cōſpectu eius introiuit in aures eius

ſe videatur.
e R. Circūdederūt xp̄m. qui in inferno gemebant. Turrēs d̄ī fluuius excitatus hybernis imbribus. ⁊ ſignificat turbam iniquox̄ rapidā ad iniq̄tatē. qui ꝯturbant eccleſiā. ⁊ more terrētis hyeme tribulatōis intumeſcūt. ſ3 adiuuante dño cito deficiunt ⁊ defluūt.
f ¶ Fiat. iſtius v̄ſiculi talis eſt ordo verbox̄. Circūdedert̄ me dolores inferni. ⁊ de paganis dicit. q̄ erunt dolores inferni. i. qui in inferno debito dolore torquendi ſunt. Preoccupare Dauid ſe dicit laqueos mortis. i. reatus originalis peccati. q̄ nos ab ipo ꝯceptu facit obnoxios priuſq̄ naſcamur in mundum.
A Vel xp̄s in ꝑſona membrorum ſuox̄ loquit̄ hec.

g R. Hūanitas inuocauit diuinitatē in paſſiōe. ⁊ ecclia xp̄m. ¶ Clamare aūt plus eſt q̄ inuocare. Cernit ſermo. ꝓgrediēte deſiderio. ⁊ accenſus animus ꝓſiliuit audius in clamorem
h R. Templū. corpꝰ dñicū. vbi exaudita eſt hūanitas a diuinitate. ¶ Clamor iſte. cauſe iuſticia ē. q̄ ad deuz intrare poterat. q̄ꝛ ꝓ mūdi cladibus ſupplicabat.

i ¶ Nūc ꝓpheta ab incarnacionis ſe-
creta ꝑuenit. ordineq́ꝫ ipm mirabili nar-
ratione deſcribit. R Cōmota eſt terra
qn̄ terreni de infidelitate in aduētu chri-
ſti ad fidē venerūt. ⁊ ꝯtremiſcūt pctā ſua
¶ Fūdamēta mō-
tiū. ſignificat p̄ſūptio
nes ſupboꝝ. i. diuitiaſ
vel honores. ceteraq́ꝫ
hūana q̄bꝰ illi īnitūť
Iratus ē eis deus. q̄a
vicia humana ꝓbanť
dn̄o eſſe exoſa
k ¶ Fumus hic in
domo poſitꝰ eſt. q̄ ſuc
cenſus ꝓfudit lachry
mas pn̄ie. Ira eiꝰ con
turbationē ſignat ti-
moris futuri iudicij q̄
cōturbantur a deo pec
catoreſ. vt ad remediū
pn̄ie ꝑducātur. Ignis
eſt charitas dei q̄ egre
ditur a facie dn̄i. quo-
niā ipius illumīatiōe
eis ꝯcediť charitas. q̄
peccare dimittūt. Car
bones ſuccēſos pecca
tores dicit q̄ velut car
bones mortui erāt pri
us peccādo. iteꝝ reui-
uiſcūt ſuccēſi igne pe-
nitētie Quō aūt ſuccē
ſi ſint carbones mor-
tui ſequētur. docet ſcꝫ veniēte dn̄o redē
ptore qꝛ inclinauit ⁊c̄. l R Celi id eſt
angeli ſunt inclinati. qn̄ Gabriel ad ma-
riam venit. Et deſcēdit ſcꝫ xp̄s. i. venit ī
carne. Caligo eſt ꝓfunditas ſcripturarū
quā dedit deus pedibus. i. apoſtolis. vel
ceteris ſanctis. ¶ Vel caligo diabo-
lus ē. qꝛ mentes obnubilat. m ¶ Che
rubin interp̄tatur plenitudo ſciētie Aſcē
dit ſup cherubin xp̄s qn̄ videntibꝰ apo-
ſtolis celos ꝯſcendit. Volauit. i. ꝑ mun-
di ſpacia eius fama velotior vento cu-
currit. qn̄ ipo in cunabulis iacēte. magis
eum ſtelle claritas nūciauit Quid eīn di
ci pōt velocius eo. qꝛ mox vt natus ī alia
mūdi ꝑte ꝯſpectus eſt. Tūc ergo ſuꝑata
eſt celeritas ventoꝝ q̄uis in mūdo nihil
velocius eis eſſe monſtreť. n ¶ Te-

i Cōmota eſt ⁊ ꝯtremuit ter-
ra. ⁊ fundamēta mōtiū con
turbata ſunt ⁊ ꝯmota ſunt.
k q̄niā iratus eſt ÷ eis ⁘ Aſcē
dit fumꝰ in ira eius ⁊ ignis
a facie eius exarſit carboneſ
l ſuccēſi ſūt ab eo. Inclinauit
celos ⁊ deſcēdit ⁊ caligo ſb
m pedibꝰ eius. Et aſcēdit ſuꝑ
cherubin ⁊ volauit ÷ vola-
uit ⁘ ſuꝑ pennas ventoꝝ. ÷
n Et poſuit tenebras latibulū
ſuū. in circuitu eiꝰ taberna-
cul eiꝰ: tenebroſa aq̄ in nu-
o bibꝰ aeris. Prefulgure ī cō-
ſpectu eiꝰ nubes trāſierunt.
✱ grādo ⁊ carbones igniſ ⁘
p Et intonuit de celo dn̄s: al
tiſſimꝰ dedit vocez ſuam ✱
grando ⁊ carbones ignis ⁘

nebras. myſteriū dicit eius incarnatiōis
vt qui in deitate ſua videri nō poterat ve
lata carne humana. redemptor nr̄ appa-
reret. Latibulū ſecretū maieſtatis eiꝰ ſi-
gnificat qđ nūc reuelat iuſtis. qn̄ eum fa
cie ad faciem videbūt
in gloria. In circuitu
ꝓximitatē ſignat tab
nacli. i. dignitatē btō
rū ſctōꝝ vt in celo iux
ta ipm habitent. q̄ in
eius eccleſia fideliter
ꝑſeuerant. Aquā: ſcri-
pturā dicit. que eſt te-
nebroſa id eſt obſcura
in ꝓphetis in p̄dicato
ribus verbi. qꝛ ⁊ ſi di-
cta eoꝝ ſe quis putet
intelligere. tn̄ ad ipaꝫ
dictoꝝ virtutē ſicuti ē
totaliter vix pōt ꝑue-
nire. o ¶ Preful
gure ntūs pluralis rn̄
det ad nubes. Nubes
ſunt p̄dicatores diui-
ni verbi. Et eſt ſenſus
Ille nubes que aquā
continent dei. i. eloq̄a
diuina. ſicuꝫ in hoc ae
re tenebroſe. i. obſcu-
re videntur. ita in con
ſpectu dī p̄fulgure ſūt
id eſt p̄lucide. qꝛ vbi
oīa p̄clare patent q̄
hic ſunt obſcura. Trāſierūt nubes id eſt
predicatores ad gentes relicto iſraheli-
tico populo. Grando hoc eſt increpatio
predicantiū. quibꝰ corda incredulоꝝ ſti
mulātur. Carbones ignis. charitatis in
cendia. quibꝰ mens fideliū reuiuiſcit.
p ¶ Intonuit vox oīpotētis pr̄is eſt
clarificaui ⁊ iterū clarificabo. Unde mul
ti crediderūt tonitruū eſſe. Altiſſimꝰ de-
dit vocem ſuam qn̄ dixit. hic eſt filiꝰ me
us dilectus ⁊c̄. R Vel intonuit domi
nus ꝑ apoſtolos ⁊ p̄dicatores minis. q̄
ſunt de penis eternis. ⁊ ꝑ eoſdem dedit
ſuauem vocez que eſt de premijs eternis
quia nubes tranſierūt cōminando ſup-
plicia eterna nō credentibus. premia q̄ꝫ
eterna credentibꝰ promittēdo.

q ℂ Sagittas.euãgeliſtas dicit.ꝟtu tũ pẽnis.nõ ſuis ſed eius a quo miſſi ſũt recta itinera trãſuolantes. Eos diſſipa/ uit.ad quos miſſi ſunt.i.ſepauit.fideles recipiẽdo ĩpſos abijciẽdo. Fulgura mł/ tiplicauit hoc eſt mira cula multa fecit.

etiam ſeuiſſima īſecutione preſtare

x ℂ Preuenerũt pſeudo apoſtoli:pre dicatores xp̃i.conãtes ſubuertere corda ſimplicium. In die afflictionis.qñ mar/ tyria xp̃iani ſuſtinuerũt. Ideo deus pro tector.quia homo ex/ titit impugnator.deuſ eñ eccleſiã in pſecuto ribus protexit.

I. Cõturbauit.qꝛ p miracula apl'oꝝ ꝯpun cti ſunt ad penitẽtiam

r I. Fontes apl'os dicit. ℂ Qui aq̃s .i.p̃dicamĩta etñe vite ore fundebant.

I. Fũdamẽta ꝓph̃as ꝙ apl'os dicẽ eẽ maiſe ſtos ℂ Sup̃ q̃s orb terrarũ.i.eccleſie edifi catio ꝯſtructa eſt. xp̃o eñ veniẽte.patuit qđ obſcuritaſ diuini tege bat eloquij.

s I. Ab increpatõe cũ diceret.niſi vos fili us liberauerit.morie/ mini in pct̃is veſtris. ℂ Spũs ire tue.p̃di catores dicit.q̃ a ſpũ/ ſctõ inſpirati.delinq̃n tes ppl'os increpabãt vel increpatio ꝓph̃aꝝ obiurgatõnem notat iuſtã in pctõres ppl'os

t ℂ Vox ecclie.mi ſit itaqꝫ pr̃ de ſũmo.i. filium de celo.ꝛ acce/ pit eccl'iam ac ſibi con iunxit. Aſſũpſit eccle/ ſiam de aquis.qñ ba/ ptiſmatis regenerati/ one eã cõq̃rit. Siue

q Et miſit ſagittas ſuaſ ꝛ diſ ſipauit eos: fulgura multi/ plicauit ꝛ conturbauit eos.

r Et aparuerũt fontes aquaꝝ ꝛ reuelata ſũt fũdamẽta or/

s bis ÷ terrarũ :· Ab increpa tione ÷ tua :· dñe ab inſpira

t tione ſpũs ire tue. Miſit de ſũmo ꝛ accepit me: ꝛ aſſum

v pſit me de aq̃s multis. Eri/ puit me de inimicis meis for tiſſimis ꝛ ab his q̃ oderunt me:qm̃ ꝯfortati ſũt ſup me.

x Preuenerũt me in die affli/ ctionis mee: ꝛ fact⁹ eſt dñs

y ꝓtector me⁹. Et eduxit me in latitudinẽ: ſaluũ me fecit

z q̃niã voluit me. ÷ Et :· re/ tribuit mihi dñs ẜm iuſtici/ am meã: ꝛ ẜm puritatẽ ma/ nuũ meaꝝ retribuet mihi.

a Quia cuſtodiui vias do/ mini nec impie geſſi a deo

b meo. Qm̃ oĩa iudicia eius in cõſpectu meo: ꝛ iuſticias

y ℂ Producta eſt eccleſia in latitudinẽ. qñ p ſeuiciam pſecuto rum nũerum creuiſſe conſtat fideliũ. Quo niã voluit.i.me elegit qui gratis vocat vni/ uerſos.ꝛ ſaluoſ efficit ſibi ſbiectos.in eccl'ia igitur catholica hunc eſſe morẽ fidelium nul lus ignorat.vt quãto plus pſecutionib⁹ ſtrĩ gitur: tanto amplius fidei augmẽto dilateẽ tũc eñ p grãm dei ex/ urgunt inuicti animi. tũc incendiũ charita/ tis ardeſcit.ꝛ facto ag mine:in gladios ſua/ uiter ruũt.qui eterne vite p̃mia ꝯcupiſcunt.

z ℂ Scdm iuſticiaꝫ meã.i.ẜm volũtatem meam a te mihi dataꝫ bonaꝫ p gratiã. Inno centiã manuũ opa di/ cit pietatis.quã ſctõꝝ virtus diuino munere ſemp exercet.

a ℂ Vie dñi ſunt di lectio dĩ ꝛ proximi q̃s

de aquis multis.i.ppl'is multis collecta eſt eccleſia. v ℂ I. Fortiſſimos ini micos pſecutoreſ ꝛ hereticos dicit.qui ſã ctam eccleſiam ſemp affligebant

ℂ Et ideo ſe magis dicit ereptam quia inimici cõfortati ſunt ſupra ĩpam in affli ctione tẽporali. Tũc eñ creſcere meruit cum eam data deſup ptãte inimicus affli xit. O vere diuina ꝓuidentia.vt ſuis ni ſibus deſtruatur inimicus.ꝛ quãto ſe pu tat amplius ledere,tanto neceſſe ſit eum

cõſtat eoſ cuſtodire.q̃ nolũt a mãdato dĩ declinare. Impie agit.q̃ iuſſa dñi declĩa re p̃ſumit. b ℂ Habꝫ ĩ ꝯſpectu ſuo iu dicia dei.qui iugiter eius terribilia iudi cia cogitat. Nunq̃ repulit iuſticiam dei a ſe cui ſemp in corde chriſtus ſine iuſti/ cia pmanet. Repellũt iuſticias dei q̃ car/ nis fragilitate ſuperati.longa precepto/ rum obſeruatione deficientes equitateꝫ (quã cuſtodire ceperũt)deſerunt

e ℞ Ero immaculat⁹.i.pſeuerabo ĩ il-
la innocētia xp̄ianitatis in q̄ vocat⁹ ſum
Obſeruabo me.vt nō cōuertar ad infide
litatē in q̄ prius fui.ſ firmiter pſeuerare
volo ĩ illa credulitate xp̄ianitatiſ quā te
neo. d ¶ Juſticiaȝ

i ¶ Jn te eripiar.nō a me. Temptatō
diabolū ſignat.q̄ oībus momētis tēptat
Bene dixit trāſgrediar murū.i.obſtacu-
lū peccatorū qd̄ eſt murus mortis nō ſa-
lutis quē inter deū ⁊ hoīes mortaliū ne
quicie cōſtruxerunt.

meā.quā tuve⁹ donaſti
℞ Per ocl'os aſpe
ctus intelligit̄ diuini
tatis. ¶ Quia ſi-
cut iuſti ſp corde deuȝ
cōſiderāt ita eos virt⁹
diuina iugiter reſpicit
et vnicuiq̄ reddit ſm
puritatē bonoꝝ actuū
e ¶ Cum ſctō viro
id ē dn̄o ſaluatore ip̄o
preſtāte ſancti eē poſ-
ſumus. p̄cipit̄ etiā vt
cū innocētia eius ĩno
centes eſſe mereamur
Solent eñ mores ho
minū frequēter eis ſi-
miles fieri quoſ habu
erunt doctores ⁊ p̄ce-
ptores.
f ¶ Petendū eſt vt
cuȝ electione xp̄i (qui
electus ab Eſaia dici-
tur)eligamur qd̄ tūc
accidit nobis quādo
p̄ceptis ei⁹ obedimus
Cum peruerſo.i. cum
diabolo ſubuerteris q̄
propria iniquitate per
uerſus eſt. illos eteñ
iniquiſſimos ſiles ſibi
facit quos ad ſue obe
dientie iura cōuertit.
g ¶ Saluum faci-
et populuȝ cum in die
iudicij ad dexteram ſu
am humiles colloca-
bit. Oculi ſuperbiorū
arrogātes dicit.
℞ Qui penitentiā
agere dedignantur. ¶ Quos humili
abit cum deſcenderet in pfunditatē ge-
henne. h ℞ Lucerna ē intellect⁹ aīe
que illuminat̄ a xp̄o. Tenebras dicit ig
norātiā cordis quā petit a xp̄o illumiari

c eius nō repuli a me. Et ero
immaculatus cum eo: ⁊ ob
ſeruabo me ab iniq̄tate mea
d ÷Et:· retribuet mihi domi
nus ſm iuſticiā meaȝ: ⁊ ſm
puritatem manuū mearuȝ
in conſpectu oculorū eius.
e Cuȝ ſancto ſanctus eris: et
cū viro innocente innocēs
f eris.÷ Et:· cū electo elect⁹
eris: et cū peruerſo peruer-
g teris. Quoniā tu populuȝ
humilē ſaluū facies: et ocu-
los ſuperborū humiliabis.
h Quoniā tu illuminas lucer
nam meā.domine de⁹ meus
illumina tenebras meas.
i Quoniā in te eripiar a ten-
tatione.⁊ in deo meo tranſ-
k grediar murū.De⁹ ÷me⁹:·
impolluta via eius: eloquia
domini igne examinata. p
tector eſt omniū ſperantiuȝ
l in ſe. Quoniā quis de⁹ pre
ter dn̄m. ⁊ q̄s de⁹ preter de
m um nr̄m. Deus qui precin-
xit me virtute. ⁊ poſuit im-
maculatam vitam meam.
n Qui perfecit pedes meos

k ¶ Jmpolluta via
ei⁹.hoc eſt incarnatio
verbi.quam pſtat pol
lutionem nō habuiſſe
peccati.
℞ Eloquia dei.ſunt
eius igne fidei ſiue tri
bulatōnis examinata.
mādata.ideo deo ſunt
placita ſicut aurum ig
ne pbatū.Qui in cri-
ſtum credūt pteguntur
¶ Nullus dimiſſus
eſt niſi qui in eum ſpe
rare neglexit.
l ¶ Hoc contra pa-
ganorum demētiā di-
citur q̄ deos ſibi mul-
tifarie vanitate finxe-
re. Dominum poſuit.
quia ip̄ius ſerui ſum⁹
⁊ euȝ adoramus. Jſte
enim deus trinitas eſt
iſeparabilis.tm̄ diſti-
cta perſonis non ſub-
ſtantia deitatis.
m ℞ .Quod ait p̄-
cinxit me.ſcilicet ſpiri
tuſſanctus qui nos ar
mat contra poteſtates
iniquas.
¶ Jmmaculatā vi-
am.hoc eſt viam puriſ
ſimam ſine ſorde deli-
cti.quā ſolus ille am-
bulauit q̄ peccata nō
fecit ⁊ alios ambulare
fecit in ea.
n ¶ Tranſmeauit
chriſtus.delicta pun-
gentia huius ſeculi ⁊ facies peccatorum
pfundiſſimas ſicut ceruus ſpinoſa frute
cta.Sup excelſa ſtatuit eū.i.deus pr̄ ſup
omnē altitudinē creaturaꝝ. vt apl's ait.
Et donauit illi nomē.qd̄ ē ſup oē nomē.

o ℂ Doceri. eſt ab imminētibus inſi
dijs cautū fieri. Manus. operatiões ſig
nificāt. pliū certamē diaboli. brachia ꝟo
xp̄i. ꝓphete ſunt ⁊ apoſtoli ꝑ quos deſi-
deriū ſue volūtatis opatus eſt his cōpa
rat arcū ereū. quia ne
ſciunt ſerui dei predi-
cando moleſcere ſed ī
celeſti fortitudine per
manētes. verbis ſalu
taribus emiſſis velut
ſagittis eminus iacu-
latis deuotorū homi-
nū corda cōpungunt.
p ℂ Protectio ſa-
lutis. gloriā ſignificat
reſurrectiōis. qñ mor-
tali carne depoſita eā
dem incorruptibilē re
ſumpſit Dextera potē
tiā diuinitatis eſt. que
aſſumptā humanitatē
in eterna maieſtate cō
ſtituit. q Iñ Uox
eccl'ie. quem enim dili
git de⁹ corripit. Et do
ctrina tua (vt hʒ alia
litera) ipa me docebit
qꝛ neceſſe eſt dum hic
ſum⁹ ſemꝑ ſub doctri
na eſſe vñ paulus. oīs
inquit doctrina. in pñ
ti nō videtur eſſe gau-
dij ſed meroris. ī futu
ro ꝟo multū fructum
affert. r Iñ Dilata-
ſti greſſuſ meos. id eſt
ſenſum meuʒ in ampli
tudine tue charitatis.
A Quia lataʒ feciſti
charitatem hilariter o
perantez etiam in his
ſcʒ mortalibus rebus ⁊ mēbris que ſunt
ſub me I̶ Nō ſunt infirmata veſtigia.
id ē exēpla eius. a ſucceſſorib⁹ ſequēda.
⁊ doctrina eius. s I̶ Perſequar. vox
xp̄i. i. xp̄s iudeos vel gētiles. qui ei inimi
ſte inimici facti ſūt. vel eccl'ia ꝑſequit' car
nales affectus. ⁊ ꝓprehēdā illos añq̄ʒ cō
ꝓhēdar ab ill'. ⁊ nō ꝓuertar. i. ab hac intē
tōe donec deficiāt hmōi carnales affect⁹
ī me, ſiue inimici iudei ⁊ mali hoīes a ma

tanq̄ʒ ceruorū. ⁊ ſuꝑ excelſa
o ſtatuēs me. Qui docet ma-
nus meas ad preliuʒ. ⁊ po-
ſuiſti vt arcū ereum brachia
p mea ÷ Et :· dediſti mihi pro
tectionē ſalutis tue: ⁊ dexte
q ra tua ſuſcepit me ÷ Et diſci
plina tua correxit me in fi-
nē :· ⁊ diſciplina tua ipſa me
r docebit. Dilataſti greſſus
meos ſubtus me. et nō ſunt
infirmata veſtigia mea.
s Perſequar inimicos et cō-
prehendam illos ⁊ non con
t uertar donec deficiant. Cō-
fringam illos nec poterunt
ſtare. cadent ſubtus pedes
v meos. Et precinxiſti me vir
tute ad bellum. ſupplanta-
ſti inſurgentes in me ſub-
x tus me. Et inimicos meos
dediſti mihi dorſum. et o-
dientes me diſperdidiſti.
y Clamauerūt nec erat q̄ ſal-
uos faceret ad dn̄m. nec ex-
z audiuit eos. Et cōminuam

liciavl'a cogitatōib⁹ ꝑuis. t I̶ Affligā
illos (vt hʒ alia trāſlatio) ſcʒ ī mltis ma
lis ſicut iaʒ factū legimus. iudeis tꝑib⁹
Titi nec ſtare poterēt. qꝛ ī ſupbia erecti
fuerāt. Cadēt. ſiue vt adorāt ſe humiliā-
do ſeu vt cōculcet' dā
nati. v ℂ Precin
ctus. eſt eī ꝟtute xp̄s
qñ patientia ⁊ fortitu
die. aduerſa iniquorū
ſuperauit. Supplātauit
eos. qñ q̄ cōtra euʒ in
ſana cōſpiratōe tumu
erunt ſuo iudicio ſine
dubio ſubdēdi ſūt. vt
cuʒ ſuo inſtigatore pe
reāt q̄ auctori ſuo cre-
dere noluerūt. hoc eī
de ſpiritibus īmūdis
dictum eſt. qui ꝑ iude
os xp̄o iīqua certami-
na mouerunt.
x ℂ Iñ Dorſum. ſi
gnat ꝯuerſionē eoꝝ. q̄
reſiſtētes noī xp̄i pri⁹
dorſuʒ vertērt ad xp̄m
nō faciē. poſtea cōuer
ſi facti ſunt xp̄iani. vt
paulus apoſtolus.
ℂ Uel dorſum dede-
runt qñ victi ſunt. ⁊ cō
uerſi. quoꝝ fuga (que
ꝑ dorſuʒ ſignat) facta
ē xp̄i glorioſa victoria
Sicut ſaulus victus.
factus ē victor paulus
qm̄ alios vicit ꝯuertē
do. prius ipſe victus.
Diſperſit odiētes. qñ
iudeos in eorū ꝑfidia
dimiſit dicētes ſāguis
eius ſuꝑ nos. hec enī
cauſa diſpſionis eorū. ſanguis xp̄i ſcʒ.
y I̶ Clamabūt ipij ⁊ iudei in futuro iu
dicio ad xp̄m. cū viderint ſpem ſuā in dia
bolo corruiſſe. ℂ Nō exaudiet eos. qm̄
infructuoſa illic eſt penitētia. vbi iam co
gnoſcit' eſſe iuſta damnatio z ℂ Intel
ligant ſe ſupbi ⁊ grandiloqui cōminuen
dos vt puluerē. q̄ moliūt' dn̄o prauis m̄e
tibus cōtradicere. Ante faciē vēti vt de
ſcere ñ poſſint cū fuerīt īminati. bñ luto

eos vt puluerē aň faciē ven
ti. vt lutuz plateaꝝ delebo
a eos. Eripies me de cōtradi
ctōibꝰ ppl'i. cōſtitues me in
b caput gentiū. Ppl's quem
non cognoui ſeruiuit mihi.
÷in :· auditu auris obedi-
c uit mihi. Filij alieni menti-
ti ſunt mihi. filij alieni inue
terati ſunt. ⁊ claudicauerūt
d a ſemitis ſuis. Viuit domi
nus ⁊ bñdictus deus meus
ñ exalteť deus ſalutis mee
e Deus q̄ das vindictas mi-
hi. ⁊ ſubdis ppl'os ſub me.
liberatoꝛ meus de inimicis
f meis ÷ iracundis :· ✱ Et :·
ab inſurgentibus in me ex/
altabis me. a viro iniq̄ eri-
g pies me. Propterea confi/
teboꝛ tibi in natōnibus dñe
⁊ nomini tuo pſalmū dicaz
h Magnificās ſalutes regis
eius ⁊ faciens miſericoꝛdiā

compat pctōꝛes q̄ fetidis peccatis inqui
nanť. Delebo. i. de medio ſanctoꝛū tollā
qd ptinet ad lutū plateaꝝ. lutū q̄ppe qꝛ
molliſſimū facile tolliť. a Ꝯ Ereptꝰ
eſt xp̄s de cōtradictōibꝰ ppl'i. qñ exploſis
ꝑfidis iudeis. ad gen
tiū fidem deuotōnēq̄
tranſlatus eſt. Cōſti/
tutꝰ eſt in caput gen/
tiū. qñ p fidē illoꝛū ſu
ſceptꝰ eſt. qꝛ in fronti
bus gentiū. crucis ha
buerūt vexilla radiare
b Ꝯ Seruiuit po/
pulꝰ xp̄o. i. gentes cre
diderūt xp̄o. quē priꝰ
non cognouit. qꝛ in il
lū credit. Ꝝ Obe
diuit auditu auris. qꝛ
mirabilia dei nō vidē
tes neq̄ pñtiā coꝛpa/
lem. ſ3 poſtea audierť.
⁊ ſuis doctoꝛibꝰ obe/
dientes crediderūt. et
opere fidē impleuerť.
c Ꝝ Filij alieni. fi
lij dyaboli quibꝰ ipſe
dixit vos ex patre dia
bolo eſtis. Ꝯ Mē
titi ſunt mihi. qñ dice
bant. magiſter ſcimꝰ.
qꝛ a deo veniſti ⁊ in ve
ritate viam dei doces.
Mentiri eſt eñ cōtra
mentē loqui. ⁊ illud ī
lingua pmere. qd con
ſtat in aīo nō habere.
Ꝝ A Inueterati
ſunt. i. in veteri homi
ne remanſerunt quos
ī nouare veni. Et claudicarť. Ꝯ Mā
claudicare dicimꝰ eos q̄ vno pede debi/
les ſunt. Ꝝ Ille claudicat. q̄ patrem
credit ⁊ filiū nō credit. Ꝯ iudei claudi
cāť. qui vnā ptē ſcripture. vetꝰ. ſ. teſtamē
tū carnaliter intelligentes. aliā. i. nouuz
teſtamētū reſpuētes nō hñt. d Ꝝ re/
cte dicit eccl'ia. viuit dominꝰ. quē iudei ī
ſepulcro clauſerāt. Ꝯ Bñdictꝰ dꝛ deꝰ
cū ei digna deuotiōe laus pſoluiť. Exal
teť. i. ī toto oꝛbe credať. Nec poterat ali
ter exaltari, q̄ ſolus vocať ⁊ ē altiſſimus

e Ꝝ Deus q̄ das vindictā mihi. ſub/
uertendo ſ iudeos. vl' deꝰ q̄ das vindictas
ſctis aplis eoꝝq̄ ſucceſſoꝛibꝰ eccl'ie ſol/
uendi ⁊ coꝛrigendi. Et dedit ptātem ꝑdē
catoꝛibꝰ. ad regendū gentes incredulas
Liberatoꝛē deū dicit.
Petit eccl'a ſe libera
ri ab heretic' ſeu a pec
catoꝛibꝰ ⁊ hoc ab ira/
cūdis. Ꝯ id ē a fer
uida malignitate ſuc/
cenſis. vindicari dꝛ ec
cleſia. qñ eius inimicī
ad vere religiōis pene
tralia reducunť.
f Ꝝ Ab inſurgen/
tibꝰ. i. a pſecutoꝛibus
A viro iniquo. i. a dia
bolo vt in euangelio.
inimicꝰ hō hoc fecit.
Ꝯ Vel quolibet ſciſ
matico g Ꝯ ꝓpť
illa q̄ ſupius dicta ſūt
Confiteboꝛ tibi. i. lau
dabo te p ppl'os xp̄ia
nos. Ps. opꝰ ſignifi
cat actualeq̄ deꝰ plꝰ q̄
vocibꝰ laudať. qd eti
am deꝰ citius q̄ voces
exaudit. vñ dicit. con
fiteboꝛ. i. laudabo et
opaboꝛ. h Ꝯ Ma
gnificat pater regē ip
ſius. i. filiū in toto oꝛ/
be terrarū regnaturū
xp̄s vnctꝰ interptať.
Ꝝ Dauid māu foꝛ
tis. Ꝯ Fecit in da
uid miſcōiam. qꝛ eum
de pſequentiuz feroci
tate liberauit. Semē eiꝰ. dñm ſignificat
ſaluatoꝛē. vſq̄ in ſeculū. hoc eſt vſq̄ ine/
ternū. Semini xp̄o miſericoꝛdia facta ē.
qñ reſurrexit celoſq̄ aſcendit. ⁊ nunc ſe/
det ad dexteram patris rex ineternum.

Firmamentū ſpei ⁊ refugiū. Oꝛo
preſſure pijſſime deꝰ. ſalua nos ab
inimicis ⁊ a laqueis moꝛtis. vt aſſumpti
de multitudine circūſtantiū tribulatōnū
deuotiſſime ſancto nomini tuo cuz inno
centie puritate pſallamꝰ. Per dominuz
noſtrum ieſum xp̄m filium tuum ⁊c.

xp̄o ſuo dauid: ⁊ ſemini ei⁹
vſq̄ in ſeculū. In finē
pſalm⁹ dauid. ℂ Dn̄i p̄-
dicatoreſ ꝓpheta collaudāſ
ei⁹ īcarnatōez ſpecioſiſſime
deſcribit: nec nō p̄cepta no
ui ac veteris teſtamenti ma
gnificans. ab occult' vicijs
purgari ſe a dn̄o dep̄caṫ.

a Eli enar- Pſal. xviij
rāt gloriā dei ⁊ opera
manuum ei⁹ annunciāt fir-
b mamētū. Dies diei eructat
verbū, ⁊ nox nocti indicat
c ſciam. Nō ſunt loquele ne-
q̄ ſermones. quoꝝ nō audi
d ant voces eoꝝ. In oēm ter
rā exiuit ſon⁹ eoꝝ. ⁊ in fines
orbis ÷ terre: ⁊ verba eoꝝ.
e In ſole poſuit tabernaculū
ſuum. ⁊ ip̄e tanq̄ ſpōſus ꝓ
f cedēs de thalamo ſuo. Ex-
ultauit vt gigas ad curren-
dā viā ÷ ſuā: a ſummo celo
g egreſſio ei⁹. Et occurſus e⁹
vſq̄ ad ſummū eius nec eſt
qui ſe abſcōdat. a calore ei⁹
h Lex domini imaculata cō-
uertens aīas: teſtimoniuz
domini fidele. ſapiaz p̄ſtās
i paruł. Iuſticie dn̄i recte le-

ℂ In finē pſalm⁹ dauid. Inſcriptio tituli hui⁹ frequenṫ expoſita eſt. p totū igitur pſalmū: ꝓphete v̄ba ſꝫ de xp̄o loq̄ntˀ. a ℂ Celi ap̄li ſūt ⁊ ꝓphete. q̄ de aduētu xp̄i annūciāt gl'iam ip̄ius opa manuū eius. i. ip̄e hō q̄ ex manibus xp̄i plaſmat⁹ ē. Annunciant firmamētū. i. p̄dicatiōes. ſ. incarnatiōis xp̄i. p quā firmabaṫ ſoliditas noſtre fidei. ⁊ ita in plurali dici oportet annūciant. Sꝫ ſm iſtam litterā que habet annūciat, oꝑtet dici firmamentū ap̄los ⁊ ꝓphetas. q̄ annūciarūt opera dei. i. facta v̄tutum ſm hoīem. vt incarnatiōem mortē ⁊c. b Ꝟ Dies xp̄s ſiue ap̄li ℂ Eructat verbū. cū irradiando corda ap̄loꝝ puriſſima. celeſtia verba intimauit. vel cū apoſtoli corda fideliū luminoſa p̄dicatione illuminant. Nox nocti indicat ſcientiā. Cū iudas iudeis xp̄m ꝓdidit ac tradidit ad occidēdū c Ꝟ ℂ Nō ſunt loquele. Negando dicit nullos eſſe ſmōes neq̄ loquelaſ. q̄s apoſtoli nō potuiſſent loqui. ℂ Sermones pertinet ad cōmunes narrationes. loquele. ad publicas ſuaſiōes. q̄ȯ vtrunq̄ apoſtolos feciſſe, certiſſimū eſt. d ℂ Terrā. hic homines debemus accipere. Sonus v̄o. fama miraculorum eſt. fines terre ſunt reges id eſt non ſolum ad humiles ſed etiaz ad principes gentiū euangelij v̄ba peruenerunt. ⁊ omnes homines ſalubri doctrina docuerūt. e ℂ In ſole poſuit. i. in manifeſtatōe. q2 maīfeſte venit. Dicit tabernaculū. ſ. ſui corpis. Et ip̄e xp̄m dn̄m dicit q̄ tanq̄ ſpōſus eccl'ie ſue. pceſſit de thalamo ſuo. i. de vtero virgīali. Vn̄ ſpōſus a ſpōdēdo d̄r xp̄s q̄ totiens eſt ꝓmiſſus a ꝓphetˀ. f ℂ Vn̄ giganti cōpaṫ xp̄s. q̄ humanā naturā ſuperans magnitudīe ſue potētie. oīa mōi vicia cū ſuo truculētiſſimo autore ꝓſtrauit. Hic via curſum ſignificat eius vite. q2. ſ. hō natus creuit. docuit. paſſus eſt. A ſummo. patrē ſignificat Egreſſio natiuitas filij. nō tp̄alis. ſed coeterna p̄ri. g ℂ Occurſus ei⁹. ſcōm hominē d̄r. quia poſt aſſumptionē carnis. in vtraq̄ natura xp̄s pmanēs occurrit vſq̄ ad ſummū. i. vſq̄ ad ſedē paterne maieſtatis. q̄ patri filiˀ ſp equalis eſt. calor eius ſp̄ūſanct⁹ eſt. a q̄ nemo pōt abſcōdi. q2 potentie ſue diuinitatis vniuſcuiuſq̄ corda cognoſcit. h Ꝟ Lex dn̄i xp̄s eſt irrep̄henſibilis. quia nō habuit pctm̄. Cōuertit anīas de captiuitate in libertatē. ℂ Teſtimōia q̄ dedit iſraelitico populo fidelia fuerūt. q2 pleniſſima veritate cognita ſunt. Ꝟ Sapientiā p̄ſtat paruł. nō ſenſu. ſ3 humilib⁹ ⁊ innocentib⁹. ℂ Vel lex dn̄i vetus. eſt īmaculata, q2 p legē nouā approbata i ℂ Iuſticie dn̄i reuera recte. q2 nō aliṫ fecit dn̄s q̄ȝ docuit. Recte eni ibi nō ſūt, vbi aliud eſt in ore, aliud in

ope letificant̃ corda. ſubaudit̃ iuſtorum
Lucidũ p̃ceptũ dicit. q2 ſincerũ ⁊ purum
Illuminat oculos. nõ iſtos carnales ſed
illos interiores. k C Timor dñi mixta
cũ pauore caritas ẽ. q̃ imperturbata cõſtan
tia nõ trepida ꝯfuſiõe
ꝑmanet ſctũs q̃ timor
vſu ſeclari. reuerentia
nũcupat̃. Iudicia dei
.i. mãdata dei. q̃ in ve
teri ⁊ nouo teſtamẽto
cõſcripta ſũt. que in ſe
metipis ꝑmanẽt q2 ſta
tus eorũ nulla varieta
te mutat̃. Iꝛ A
Nec alteri⁹ auctorita
te (vt firma habeãt)
niſi dñi egẽt q̃ neminẽ
fallere põt. l C De
ſiderabilia iudicia dñi
.i. mãdata noui ⁊ vete
ris teſtamẽti. ſup aurꝫ
qđ humana cupiditaſ
maxie deſiderat poſſi/
dere. Addidit lapidez
p̃cioſuz q̃ multũ valet
i ꝓuiſſimo margarito.
Sz q2 iuenire poterãt
q̃ diuitias cõtẽnerent
addidit ſapores. mel ⁊
fauũ. Vet⁹ teſtamẽtũ
ſuperat mel. nouũ vin
cit fauũ m C Cuz
dicit ſeru⁹ tu⁹. iuſtum
ſignat ⁊ deuotũ. qui iõ
cuſtodit mandata dei
q2 obediẽtib⁹ retribu
tio ſubſequit̃ Merito
dicta ſũt multa q2 cõ/
p̃hẽdi nõ pñt vniuer/
ſa. que p̃parauit deus
diligẽtib⁹ ſe. n Iꝛ
Delicta q̃s intelligit.
niſi ſcrutator cordium
de⁹. qui etiã potẽs ẽ dimittere ea. Ab oc
cultis .i. a p̃teritis peccatis. C Occul
tũ ẽ qđ originale dicit̃ in quo ꝯcipimur
⁊ naſcimur ⁊ ſecreta volũtate peccamus
Alinũ eſt quod malis homibus ſuadẽ/
tibus. ſiue diabolo ſuadẽti cõmittit̃. ſed
fit ꝓpriuz. q2 cõſenſus noſter plectibil' ex
arbitrio noſtro adhibet̃ ⁊ ex illa traduce

tificãtes corda: p̃ceptũ dñi
luciduz illuminans oculos
k Timor dñi ſctũs ꝑmanens
in ſclm ÷ ſcli :· : iudicia dñi
vera iuſtificata in ſemetipa
l Deſiderabilia ſuper aurũ ⁊
lapidẽ p̃cioſuz multũ: ⁊ dul
m cioꝛa ſuꝑ mel ⁊ fauũ. Etẽ
ſeruus tu⁹ cuſtodit ea: in cu
ſtodiendis illis retributio
n multa. Delicta quis intelli
git: ab occultis meis mũda
me: et ab alienis ꝑce ſeruo
o tuo. Si mei nõ fuerint dña
ti: tũc imaculat⁹ ero. ⁊ emũ
p dabor a delicto maxio. Et
erũt vt cõplaceant eloquia
oris mei: ⁊ meditatõ cordis
q mei i ꝯſpctũ tuo ÷ ſp :· Dñe
adiutor me⁹ ⁊ redẽptor me⁹

In finẽ Pſalmus dauid
C Rogat ꝓpheta eccl'iam
exaudiri. petẽs illi⁹ cõſiliũ
a dño cõfirmari. dicenſq3 fi
deles nõ ptãte mũdana ſed
diuina potentia magnificã
dos. Pſalmus. xix.

maſſa mortaliũ ab hoſte ſpiritali corrup
ta ſine gr̃a dei. velociter ſubuertit̃. q2 in
p̃mo hoĩe ꝑ inobediẽtiã viciata mõſtrat̃
Nã q̃ꝫ facile ẽ antiquo inſidiatori ĩfectis
vetita ſuadere. q̃ potuit liberos atq3 in
corruptos ſua callidi
tate decipe. Sũt ergo
aliena. que ab alijſ no
ſtra ſuaſiõe vel culpa
acta ſũt. vel alioꝝ ſua
ſu aut auxilio nos fa/
cim⁹ o Iꝛ Tũc de
licta dicunt̃. cũ hõ ſer
uus ſit pctĩ. ſi iſta pec
cata nõ perpetrauero.
ero immaculatus. Et
emundabor a delicto
maxio. id eſt a ſupbia
C Qua ⁊ diabolus
cecidit ⁊ hominez tra
xit. ⁊ cõceſſa beatitudi
ne vacuauit. A Nõ
ergo petit tolli a ſe h̃
oĩa oĩno peccata. qđ ẽ
impoſſibile. ſed ne do
minẽt̃. p C Poſ/
ſunt placere dño elo/
quia oris ſi a vitijs q̃
ſupius dixit reddatur
homo alienus. Medi
tatio cordiſ que p̃t ad
deũ peruenire eſt ſpes
charitas ⁊ fides.
q C Adiutorẽ ſuũz
dicit deũ in bonis ac/
tibus redemptorem. a
malis. vt nemo meri/
tis ſuis applicz. quod
ſuſceperit celeſtia lar/
gitate. Oratio.
Iuſtiſſime deus qui
p virginalis thala/
mi egreſſu procedens
liberatis nobis ad pa
tris dexterã ꝯſcendiſti. ĩmẽſam miſcđiaz
tuã expoſcimus. vt lege tua cõuerſi. p̃ce
ptis illũiati. teſtĩonijſ eruditi mereamur
⁊ ab aliẽis ⁊ ab occl'tis vicijs emũdari. q̃
C Iã nota ſũt verba tituli. Nũc rogat
ꝓpheta ĩ h̃ pſalmo ꝓſpera euenire ſãcte
dei eccl'e. que lõgo tp̃e fieri poſſe ꝑ aduẽ
tum dñi ꝓuidebat dicendo, exaudiat ⁊c.

a ¶ In die tribulatiōis. oñdit tp̄s gra uiſſime afflictiōis. Cū dicit ꝓtegat te nomē dei iacob. hmōi bñdictionē ↄcedēdā petit ꝓpheta a dño xp̄iano populo. ſicut ſanctus p̄triarcha iacob priſcis tpībꝰ ab

a Xaudiat te dñs in die
tribulatōis: ꝓtegat te
b nomen dei iacob. Mittat ti
bi auxilium de ſancto: ⁊ de
c ſyō tueaꝛ te. Memor ſit om
nis ſacrificij tui: et holocau
ſtū tuū pingue fiat. Dya
d pſalma. Tribuat tibi ſcd̄m
cor tuū: ⁊ omne cōſiliū tuū
e ↄfirmet. Letabimur in ſalu
tari tuo: ⁊ in noīe dei noſtri
f magnificabimur. Impleat
dñs omēs petitiones tuas:
nūc cognoui quoniā ſaluuꝫ
g fecit dñs chriſtū ſuum. Ex=
audiet illum de celo ſancto
ſuo: in potentatibus ſalus
h dextrē eius Hij in curribus
et hij in equis: nos autē in
nomīe dñi dei nr̄i innocabi
i mus. Ipſi obligati ſunt ⁊ ce
cideꝛt: nos autē ſurreximꝰ
k ⁊ erecti ſumus. Dñe ſaluuꝫ
fac regem ÷ ⁊ :· exaudi nos
in die q̄ īuocauerimꝰ ÷ te :·
In finē pſalmus dauid.

ipſo accepit qñ Eſau frī prelatus ē. Audiri cognoſcimur. qñ omī modis aliq̄d obtinēꝰ
b ¶ Optando dicenſ mittat. oñdit a p̄re filium miſſum ſuū ī auxiliū ſctē dei eccłe. Syō eñi mōs ſignat ſpeculationē. que conuenit diuīitati qm̄ illi cūcta ſunt nota c ¶ Sacrificiū ſancte eccleſie eſt ritus accipiēdus. qui nunc agiꝛ corporis et ſanguinis dñi īmolatione ſolēni. Holocauſtū. totū incenſuꝫ dicitur. ⁊ repreſentat ideꝫ iaꝫ dictū ſacriſiciū. qđ pingue fit atqꝫ iocūdū qñ noſtra oblatio mētis ⁊ corpis a grā diuīnitatis aſſumitur
d ¶ Dicit tribuat tibi ſcđꝫ cor tuū. i. ſcđm intellectum quem habes de dño. vt euꝫ credas vnum ex trinitate paſſum carne. reſurrexiſſe aſcēdiſſe in celuꝫ ⁊c̄. Et oē cōſiliū tuum ↄfirmet. Hoc ē cōſiliū ſancte eccleſie. patreꝫ ⁊ filiū. ⁊ ſpm̄ ſanctum. vnum deuꝫ credere. a quo ſunt oīa ⁊ ex cōſilio deliberate. omīa ꝓ iſta fide ſpernere mūdi delectamēta. e ¶ Nā in ſalutari eccleſie (qđ eſt xp̄s ieſus) letatuꝝ ſe eſſe declarauit. vt ſe vnū eſſe ex eius corpore monſtraret. ⁊ in ipſius nomīe ſe eſſe magnificandū. qꝛ ex ip̄o xp̄iani fuerāt nuncupādi. Magnificari eſt magnū fieri.
f ¶ Impleat dñs. fit iterū ad eccleſiam grata cōuerſio. Nūc cognoui dicēdo magnam virtutē ſue prophetatōis oſtendit

cū ſe dicēt in p̄ſenti cognouiſſe. que poſt ſecula multa impletura erāt Saluū fecit pater filiū. in reſurrectōe glorioſa ⁊ in celos aſcēſione. g ¶ Senſus iſte talis ē. Exaudiet filiū pater de celo. qꝛ ī dextera eius eſt ſalus. quaꝫ habēs ex ꝓpria deitate. tñ expetere videtur ex carne. Potētatibꝰ dicit. qꝛ nos potentes efficit cū gratia ſua in p̄ſenti. ⁊ in futura vita in beata ꝑennitate cuſtodiendo. que ꝑ dexterā intelligitur
h ¶ Per currus. voluptas mūdi ſiue cupiditas deſignaꝛ. qm̄ ſuperbi ⁊ cupidi velut rote inſtabiles. mente huc illucqꝫ diſcurrūt. Per equos. ſupbi intelliguntꝛ. ipſi ſunt cupidi. ¶ ¶ Nos aūt in illis non gloriemur. ſed in nomīe dei quod ad p̄mia eterna ꝑducit. i ¶ Dicit propheta. hūanis honoribus vel prauis deſiderijs obligatos. cecidiſſe arrogantes. qđ neceſſe ē illis cōtingere. qui ſe videntꝛ nexu dīs erroribꝰ alligare. Reſurgere duobꝰ modis chriſtianus dicitꝛ ſcꝫ a morte viciorū. et in illa reſurrectiōe. in qua iuſti eterna p̄mia accipiūt. de vtraqꝫ hic intellige manifeſtū eſt
k ¶ Dicitꝛ patri. ſaluū fac regem. id eſt vt chriſtus reſurgat a mortuis Exaudi nos ꝓuenit illud tunc generi humano. quando reſurrectionē chriſti firme credit ⁊ letāter aſpicit. vel ꝑ eum regē exaudi nos in die neceſſitatis noſtre.

Oratio.

Mple domīe petitiōes noſtras. ⁊ tā
i q̄ꝫ pinguiſſimū nos holocauſtum aſſume vt inimicoꝝ curribus obligatis. ſalutaris tui opitulatōe letemur. Per do.

¶ Ideo titul⁹ hic nonodecimo pſalmo par eſt. qm̃ τ iſte quidẽ de dño ſaluatore loquit̃ ſicut ſupior. ß ſub aliq̃ diuerſitate a ¶ Dñe dicit ꝓpheta ad patrẽ. in virtute tua. i. in oĩpotentia maieſtatis tue. i qua τ fili⁹ regnat. Letabit̃ rex. gaudet xp̃s ih̃s. Exultabit. i. in eo ꝙ ꝑ eũ ſaluaſti hoĩes. Filius tu⁹ exultabit. q̃ eſt ſaluator. Vehemẽter oſtendit magnitudinẽ gaudij. vt quanta eſt copia in bñficio tanta ſit τ gaudij magnitudo. b ¶ Deſideriũ anime ei⁹ fuit ꝓ oĩm ſalute occidi. vt ꝑcioſus ſanguis e⁹ mundũ redimeret. voluntas labiox fuit qñ immund⁹ ſpiritib⁹ imperabat. languores diuerſos ſermõis ſui ſanabat impio τ ꝑdicatiões populis inſerebat Cõſtat in nullo voluntatẽ ei⁹ fuiſſe fraudatã. qñ oĩa q̃ fieri iuſſit impleta ſunt. c ¶ Qm̃ ꝑueniſti. ſignificat humanitatẽ ꝑuentam gratia diuinitatis. ¶ Benedictõ dulcedinis fuit immunitas peccati. q̃ donatus eſt xp̃s. nos eñ in amaritudĩe ade cõcipimur. ¶ Vel Benedictio dulcedĩs fuit. qñ dictum eſt. hic eſt fili⁹ me⁹ dilectus. Corona. conuentũ ſignat diſcipulorũ. hec erat corona capitis. hoc regale diadema qm̃ ip̃m docẽtẽ circuit⁹ apl'ox ambiebat Diadema illud nõ iõ vt ornaret eſt impoſitũ. ß de xp̃o poti⁹ ornaret̃. Lapides ꝑcioſi. apl'i ſt̃. d ¶ Vita reſurrectionẽ ſignat quã ille petijt dicendo. Pater clarifica filiũ tuũ. Longitudo dierũ. ſignat perennitatem xp̃i. que nullo fine cõcluditur. In ſeculum ſeculi. indefectam ſtabilitatem futuri ſeculi indicat. Sz memento ꝙ hec τ his ſimilia. ab illa dicunt̃ parte qua paſſus eſt. e ¶ Nam gloria et magnũ decus. tempus ſignat iudicij vbi ĩ deitate ſua altiſſim⁹ apparebit habẽs gloriam. ex iudicio. decorem de maieſtate. ſancte etiaz incarnationi magna eſt gloria in ſalutari. i. in verbo patris. f ¶ Quoniam dabis eũ in benedictionẽ. quia omnis creatura benedicit eũ Letificabis eũ in gaudio. cũ coadunata fuerit multitudo ſanctorum. eiꝙ ſanctorũ numerus reſtitutus. ¶ Cum vultu tuo dicit. vt vna intelligat̃ perſona ſine dubio eẽ chriſti. quia humanitas de diuinitate gaudet. Quamuis etiam de membris illud accipi chriſti recte poſſit. g ¶ Rex iſte eſt q̃ in paſſione ſua aſcriptus trib⁹ linguis legebat̃. Sperauit ĩ domino ß hominẽ. Nõ commouebitur. a miſericordia patri. quia protector eſt omnium ſperantium in ſe.

¶ Hic ps̃. dñi ſaluatoris primo icarnationẽ τ poſteá deitatis facta ꝓpha narrante decantat. Pſal. xx.

a Domine in virtute tua letabit̃ rex. τ ſuꝑ ſalutare tuuz exultabit vehemẽter. b Deſideriũ cordis ei⁹ tribuiſti ei. τ voluntate labiorum eius nõ fraudaſti eum. c Dyapſalma. Quoniaz ꝑueniſti eũ ĩ bñdictõib⁹ dulcedinis. poſuiſti ĩ capite ei⁹. coronaz de lapide precioſo. d Vitã petijt a te τ tribuiſti ei longitudinẽ dierum in ſecu- e lum τ in ſecl'm ÷ ſecl'i :· Magna gl'ia eius ĩ ſalutari tuo gloriã τ ✶ magnũ :· decorẽ ĩ f pones ſuꝑ euz. Quoniã dabis eũ in benedictionẽ in ſeculum ÷ ſeculi :· letificabis eum in gaudio cum vultu g tuo. Quoniaz rex ſperat in domino. et in miſericordia altiſſimi non cõmouebitur. h Inueniatur man⁹ tua omi

h ¶ Inueniat̃ manus tua. i. opatio tua repiat̃ ¶ Vt reuertant̃ inimici afflicti poteſtate tua in bonum. Dextera patris. dominus eſt ſaluator. qui eum oderunt. pena perpetua damnandi ſunt τ ſine fine cum diabolo τ ſatellitibus ſuis. in eternis tenebris torquẽdi. Inuenitur igit̃ dei man⁹ in iudicio futuro inimicis eius.

i C Cliban⁹.eſt coquēdis panib⁹ enei vaſculi deducta rotunditas.q̄ ſuburen/tib⁹ flāmis ardet intrinſecus. qđ ſignat pctōꝛes.q̄ in iudicio toꝛquēdi ſūt. ꝛ ſme rore animi ꝛ penali excruciatōe.Temp⁹ vult⁹ dei dies eſt iudicij. I Hic ira dei nō punit ſ; ꝯturbat ad penitentiā ꝛ hic ignis ſpūſſancti deuoꝛat.id eſt pctā cōſumit.

C Siue qn̄ audient ite in ignē eternū. tūc iudicis ſnīa cōturbabit ꝛ ignis deuoꝛabit ꝑpetuo. k C I Fructū.dicit opa iniquoꝝ ꝑdere de terra.i de ſancta eccleſia vel terra viuētiū C Semen.i. vota vel facta peccantiū. A filijs.i. de ſctis eos facis alienos.quos in hereditatē eternaȝ tua largitate miſſurus es.

l I Viſi ſūt iudei declinare mala ī xp̄m qn̄ dixerūt dignus eſt moꝛte.Cogitauerunt conciliū dicēdo. iube ergo cuſtodiri ſepulcrū nolentes. nec etiā credentes xp̄m reſurgere quod nō potuerīt ſtabilire. qꝛ qn̄ voluit xp̄s reſurrexit.

C Declinare dicim⁹ mala ſupꝛa alios penitentia in alios cauſaȝ iniquitatis relidere. qđ iudei xp̄o fecerūt. dum deſtructionē ciuitatis ꝛ gētis vite chꝛiſti aſcripſerunt dicentes.Si dimittim⁹ eū ſic ꝛc. m C Poſiti ſuꝑ iudei doꝛſū.qn̄ victo ſuo terrena ſapiētes.nō meruerūt celeſtia cōtueri.

I Preparabūt̄ reliq̄e iudeoꝝ. qn̄ ꝯ enoch ꝛ helyā in fine crediturí ſt̄. ꝛ tunc ꝑparabis vultū eoꝝ.ſ.in te credentium. ꝛ.ſ.cōuertant̄ coꝛda patrū in filios.

n I Exaltare in virtute.i. demōſtra in iudicio maieſtatē tuā ꝛ poteſtatē. qui pꝛi⁹ veniſti in humilitate C Cantare eſt verbe dn̄i oꝛe ꝓferre.pſallere mandata diuina bonis operib⁹ cōſtant̄ implere

bus inimicis tuis, dextera tua īueniat ÷ oēs :· q̄ te ode
i runt. Pones eos vt clibanū ignis in tp̄e vultus tui dn̄s in ira ſua conturbabit eos.
k ꝛ deuoꝛabit eos ignis. Fructū eoꝝ ꝺ terra ꝑdes.ꝛ ſemē
l eoꝝ a filijs hoīm. Quoniaȝ declinauerūt in te mala. cogitauerunt conſilia q̄ nō po
m tuerunt ÷ ſtabilire :· Quoniā pones eos doꝛſum.in reliquijs tuis ꝑparabis vultū
n eoꝝ. Exaltare dn̄e in virtute tua. cantabimus ꝛ pſallemus virtutes tuas.

In finē ꝓ ſuſceptione matutina pſalmus ÷ dauid :·

C In hoc pſalmo.xp̄us ꝺ paſſiōe ſua ad patrē loquit̄ admonetq̄ꝫ fideles laudare dn̄m. qꝛ in reſurrectiōe ſua. catholicā reſpexerit eccl'iaȝ.

Pſalmus.xxi.

a Eus de⁹ me⁹ ÷ reſpice in me :·. quare me dereliq̄ſti.lōge a ſalute mea verba delictoꝛum meoꝛum

Oratio.

Benedic nos dn̄e benedictiōe dulcedinis.ꝛ comple tibi placitū deſideriū noſtrū.vt dū iugiter virtutes tuas ſuaui modulatione cōcinimus longitudinē vite ꝑpetue ꝯſequamur Per.

C In finē.ſiue pſalmus.ſiue dauid.q̄d ſignet expoſitū ē. ſuſceptio matutina.eſt tempus reſurrectiōis. qn̄ moꝛtale coꝛp⁹ in magna gloꝛia clarificatū aſſumpſit. Matutinū dictū eſt. quaſi manu pꝛimitiuū.qđ tempus īnumeris locis.ad reſurrectōnē domini cōſtat aptatum.

a C De⁹ ſermo grecus eſt. ꝛ interpꝛetat̄ timoꝛ.vnde xp̄c quaſi vicina paſſione ꝑmotus ex hūanitate clamat.reſpice in me.depꝛecanſ ſibi celerrimū auxiliū reſurrectiōis.

I Nō ſe dicit derelictum. nō ex ꝓpꝛia ſ; ex ppl'i ſui ꝑſona loquit̄.cui⁹ peccata ip̄e ſuſcepit C Dicit a ſe longe fieri verba q̄ delicta parturiunt. ꝛ iterū ſua dicit eē peccata.noſtra delicta. q̄ non habuit peccata. A Dicit igit̄ ſe derelictum in perſona membꝛoꝛum. que quod petunt non accipiunt. eo q̄ verba delictoꝛum ſunt petitiones eoꝛum. dum vel petunt contra ſalutem vel non mox exauditi murmurant ꝛ derelictos ſe conqueruntur.

b Deus meus clamabo ꝑ diē
⁊ nō exaudies: ⁊ nocte ⁊ nō
c ad inſipiētiā mihi. Tu aūt
in ſctō habitas, laus iſrael.
d Jnte ſperauerunt pr̄es nr̄i
ſperauerūt et liberaſti eos.
e Ad te clamauerūt ⁊ ſalui fa
cti ſunt: in te ſperauerūt ⁊ nō
f ſunt ꝯfuſi. Ego aūt ſuȝ ver
mis ⁊ nō hō: obꝓbriū ho
g minū ⁊ abiecto plebis. Oēſ
videntes me deriſerūt me
locuti ſunt labijs. ⁊ moue/
h runt caput. Sperauit ī do/
mino eripiat eum. ſaluū fa/
i ciat eum quoniam vult euȝ
Quoniam tu es qui extra/
xiſti me de vētre. ſpes mea
ab vberib⁹ mr̄is mee ī te ꝓ/
k iect⁹ ſuȝ ex vtero. De vētre
mr̄is mee ds meus es tu. ne
l diſceſſeris a me. Qm̄ tri/
bulatio proxima eſt: quoni/
am non eſt qui adiuuet.
m Circumdederunt me vitu

b ¶ Clamabat humanitas verbi per
diem quā nō circūdabant tenebre pecca
torū. In Nō exauditˀ. ꝓpter deſtina/
tos ad mortē. ꝗ noctis noīe vocitantˀ.
¶ Non ad inſipientiā. ſubaudienduȝ
reputabis mihi. i. pa/
ter filio. petebat ergo
mediator dei ⁊ hoīm
nō inſipienter ſed pru
dentˀ ⁊ tn̄ nō cōſtat au
ditū qꝛ petitōe ⁊ paſſi
one mundū erat redē
ptur⁹ Ih ¶ A V
dies ꝓſpera. nox ad/
uerſa ſignificat. Jn ꝗ
bus qn̄ꝗ petentes de
us nō exaudit. ⁊ h̄ nō
ad inſipiētiā eoꝝ. ſed
vt ſic ſapientes fiant.
⁊ diſcant ſapientˀ pe/
tere. nō terrena ſ; cele
ſtia. vel terrena ad ſa/
lutē aīe. c ¶ Jn
ſctō habitas laus. in/
carnationē ꝑ hoc xp̄i
declarauit ꝓpheta. qꝛ
in filio habitat laus. i.
pater ꝗ eſt laus iſrl̄. i.
eccl̄ie videntis ꝑ fidē
te. Jō etiaȝ nō exaudi
tū ſe oſtendit nō ꝓpter
inſipientiā. ſ; ꝓpter ſa
lutē generis humani
ꝑ paſſionē ſuā ſanctā.
qm̄ pater ſemꝑ audit
filiū in quo ſꝑ habitat
d Ih Sperauerunt
patriarche. ⁊ libera/
uit eos de egypto.
A Sperauerunt in
deſerto ⁊ liberati ſunt
q̄to amplius filiū pr̄ liberat dum petit ⁊
vult liberari. e ¶ Clamauerūt mar/
tyres ad xp̄m. dū eos corꝑalis pena con
ſumpſit. ⁊ putabantˀ ab infidelib⁹ nō ex/
audiri. ſ; illi poti⁹ valde auditi ſūt. qꝛ co
ronā ꝑcipe meruerūt. Nec ſˀ ꝯfuſi quos
cōſtat veniſſe ad p̄miū. nō ei cōfunditˀ. ꝗ
eternū regnū cōſequitˀ. f ¶ Vermi ei
compatˀ xp̄s qꝛ mortalis ⁊ de carne ſine
mixtiōe ſeminis nat⁹ eſt. Silr̄ vermis ſi/
ne ꝯcubitu naſcitˀ. Nō hō. i. nō pctōr. qd̄

in illo eē nō potuit Obprobriū hoīm qn̄
in eū ſpuebāt. ⁊ alapis verberabāt. Ab/
iectio cū elegerit barraban xp̄m abiecerūt
g ¶ Oēs. de malis ſuſcipiēdū eſt. de
riſerūt. nō credēdo in xp̄m. In Locu
ti ſˀ labijs: ſi fili⁹ dei
eſt deſcēdat de cruce.
mouerūt caput. ¶
Per iracūdiā. qd̄ mi/
nantes faciūt nō indi
cātes ex corde. ore eñ
nō corde loqbantˀ. ꝗ/
bus nō ꝓuenit ex fir/
ma deliberatiōe ſnīa.
h Ih Vox ꝓphete.
Sperauit hoc eſt hu/
manitaſ in diuinitatē
Eripiat. i. de iudeis.
vult eū qm̄ de⁹ patˀ ta
lē filiū habere voluit
ſine pctō ꝑ quē pecca
ta tolleret mundi.
¶ vel meli⁹ h̄ ꝑ iro
niaȝ dictū eſt a iudeis
ꝗ figura latine irriſio
dr̄ aliud q̄ conatˀ ꝗs
oſtendēs. i Ih Vox
humanitatis. eduxiſti
me de ventre. i. de vte
ro ſancte marie.
¶ Quia tūc ab ori/
ginali pctī vicio ſeq/
ſtrat⁹. tanq̄ ſpōſus ꝓ
ceſſit d̄ thalamo. ſpes
mea ab vberibus.
Ih id eſt. ſm̄ humani
tatē ſm̄ q̄ nō dedigna
tus eſt ſuggere vbera
matris. Jnte ꝓiectus
ſū. C Oſ̄dit ſe fuiſ
ſe ab humana iniqui/
tate diuiſum. k C Cū dicit. de vētre
matris mee. oſ̄dit nō fuiſſe ſine deo. nec
ipām conceptionē carnis. Ne diſcedas
a me. Ih Jn die paſſiōis. l Ih Quo
niam proxima eſt tribulatio. vt ipſe dixit
Surgite eamus. Ecce appropinquabit
qui me tradet. Nō eſt ꝗ adiuuet. neq; an
gelus neq; hō niſi tu pater. m C Vitu
li populi iudeorū qui ignorato iugo dei
inconſiderata procacitate laſciuiunt. ſi/
mul petulātes ⁊ fatui. ꝗ greſſus ſuos nll̄a

moderatione diſtinguũt. ſed vagi ac pẽ-
duli. ad iniqua cõſilia quibuſdã ſaltibꝰ
efferunt. Thauri. principes iudeoꝝ deſi
gnãt. Addidit pingues. qꝛ feroces circũ
dederunt xp̄m cũ gladijs ⁊ fuſtibꝰ. anial
eſt impinguatũ. inde
tũ ⁊ ferox efficit.
n M Aperuerũt iu
dei os dicentes. Cru-
cifige crucifige. Suũ
videlꝫ. qđ nõ illis ſa-
pientia apuit. ſꝫ cogi-
tatio ſcelerata. Rapi-
ens. ptinet ad inſaniſ
ſimã ſeditionẽ. cũ euꝫ
raptũ traxerũt ad tri-
bunalia. Rugiens ad
blaſphemas voces. q̃
bus dicebãt crucifige
crucifige. o ℟ Oſ
ſa xp̄i. apl'i dicuntur.
M qui diſperſi ſũt ⁊
effuſi ſicut aqua q̃ or-
bem terraꝝ diuino im
bre ſatiantes. a ſordi-
bus pctõꝝ abluerunt
A vel xp̄s ita viliter
occiſus ſicut aqua ef-
fundit ⁊ eꝰ ſanguinis
effuſio nos rigauit et
abluit. ⁊ diſperſi ſunt
in morte eiꝰ diſcipuli
p ℟ Cor ſuũ ſapiẽ
tiã ſuã dixit q̃ añ paſſi
onẽ ſuã non intellige
bat. M impleta xp̄o
paſſione oīs vitas p
miſſa reuelata eſt. Vñ
miſteria legis cõpara
ta ſunt cere q̃ tũc red-
dit ſplendorẽ luminis. cũ a calore diſſol
uit. ſic p ignẽ paſſionis xp̄i. illuminata
ſunt miſteria legis. Ventrẽ eccleſiã dicit
q ℟ M Virtꝰ xp̄i teſte compat. qꝛ
ſic illa igne decocta. fortior erit. ſic vtus
xp̄i in paſſiõe ſolidata eſt q̃ priꝰ q̃ſi lutea
videbat icredul'. ¶ Lingua ſua. ſigni
ficat p̄dicatores. q̃ adherẽt faucibꝰ ſuis
dũ eiꝰ mãdata cuſtodiũt. In puluerẽ de
ductã dicit. ad volũtatẽ iudeoꝝ q̃ h̃ nite
bant ⁊ ſe feciſſe putabãt. qꝛ eiꝰ reſurre-
ctõẽ credẽ noluerũt. ſꝫ ſe putabãt xp̄o mor

li multi. thauri pingues ob-
n ſederũt me. Aperuerũt ſup
me os ſuũ. ſic leo rapiens et
o rugiẽs. Sicut aqua effuſus
ſum. et diſpſa ſunt oīa oſſa
p mea. Factuꝫ ẽ cor meũ tãq̃
cera liqueſcẽs. i medio ven-
q tris mei. Aruit tanq̃ teſta
virtus mea. ⁊ ligua mea ad
heſit faucibꝰ meis. ⁊ in pul-
uerẽ mortis deduxiſti me ÷
r Quoniaꝫ :· circũdederũt me
canes ÷ multi :· ꝯciliũ mali-
s gnãtiũ obſedit me. Foderũt
manꝰ meas ⁊ pedes meos.
dinũerauerũt oīa oſſa mea.
t Ipi vo ꝯſiderauerũt ⁊ inſpe-
xerunt me. diuiſerũt ſibi veſti
mẽta mea ⁊ ſup veſtẽ meã mi
v ſerũt ſortẽ. Tu ãt dñe ne elõ-
gaueris auxiliũ meũ. ad defẽ
x ſionẽ meam ꝯſpice. Erue a
framea aīaꝫ meã ÷ ⁊ :· d̃ ma-
y nu canis vnicã meã. Salua

tẽ dediſſe cõem. vt vſq̃ in puluerẽ p̄du-
ctum crederẽt. r ℟ Canũ natura eſt
dños amare. latrones latrare. ecõtra iu-
dei cõtra ſuũ dñm nõ loquẽtes recta ſed
latrãtes iniqua. latronẽ elegerũt ¶ Cõ
ciliũ malignãtiũ. q̃ñ
cogitabant ihm dolo
tenere. mortiq̃ trade
re. s ℟ Foderũt
manus. i. clauis. fixe-
rũt. ⁊ fructũ magnum
inuenerũt. i. ſalutẽ oīm
gentiũ. ¶ Dinume
rauerũt oſſa eiꝰ. miſti
ce. apl'os ſeu reliquoſ
xp̄ianos quos quere-
bant iudei pſecutõne
facta extinguere ne i
maiorẽ numerũ cõua
leſcerẽt. Vel corpꝰ eiꝰ
ſic extẽderũt in cruce.
vt oſſa eiꝰ numerabi-
lia viderent. t ¶
Dicit iudeos conſide
rare ſm incredulitatẽ
eoꝝ. vt nõ tranſitorie
vl' caſualit̃ feciſſe vide
ant. ſꝫ diligenter cõſi
deraſſe ⁊ inſpexiſſe ad
ea q̃ fiebãt ⁊ tñ cor eo
rũ lapideũ tot miracu
lis nõ fuiſſe mollitum
Diuiſerũt ſibi veſtimẽ
ta mea. ℟ Hoc in
paſſiõe xp̄i cõpletũ eſt
q̃ñ fecerũt q̃tuor ptes
q̃tuor milites. tunica
tñ nõ eſt diuiſa ſignifi
cans vnitatẽ eccl'ie. q̃
nõ ſcindet. q̃uis he-
retici eam ſcindere contendant.
v ℟ Hic humanitas ad diuinitatem
loquit. ¶ Et reſurrectionem celerri-
mam depcat. vt veniente tali gloria pſſ
dorum incredulitas deſtruat. Auxiliuꝫ
ſignat reſurrectionem xp̄i que elongata
nõ eſt q̃ñ triduana prouenit. ℟ Ad
defenſionem. ne quid p̄ualeat in me ps
illa voracis inferni. x ¶ Liberari ſe
poſtulat a morte q̃ ſubire voluit. Fra-
mea aũt ſignificat haſtã. ſiue gladiũ ſeu
q̃libꝫ arma ⁊ ſignificat h̃ maliciã iudeoꝝ

De manu canis dixit. cū canis man⁹ nō habeat. ſed vult intelligi poteſtatē iude orū. M Unicā dicit animā ſuā. que nō habet peccatū. vel eccleſiam catholicam C vt intelligatur doctrinas nouas ⁊ cō cilia bula perditorū re ſpuiſſe. y⁹C De ore leonis. de poteſtate di aboli dicit. qui bn̄ cō paraf feris. qm̄ huma nis exicijs ſemp dele ctatur. A cornibus. id eſt a ſuperbis. Unicor niū. qui nimia elatiōe ſurgētes. ſimiles ſoci os ferre non poſſunt a talib⁹ ſecerni ſuos hu miles chriſt⁹ poſtula uit. talia quipue anīa lia que vno cornu ar manf. multo fortioreſ ſūt his quibus dupli cia tribuūtur.

z C Poſt ſacrā paſ ſionē. Dicit gloriā di uinitatiſ toto orbe vul gandā. Narrabo. id ē narrari facio. Frēs di cunf qui diligūt ⁊ dili gunf. In medio eccle N in medio creden tium populorū. predi cabo te ⁊ laudabo te.

a C Timor dei. iu ſtus eſt ⁊ rect⁹. laudē qꝫ generat. amorez tri buit. ⁊ ardorē charita tis inflāmat. Semē ia cob. q fidei iacob. de uotione cōſentiunt et ſupplantatores viciorū ſunt. laudate igi tur qui timetis. id eſt reuerētiaz habetis nominis eius. quia eum nō meref predi care. niſi qui cognoſcif ⁊ timere.

b N Timeat eū omne ſemen iſrael. i. vnuſquiſqꝫ renatus p baptiſmū ⁊ mente deū vidēs. Quoniā nō ſpreuit pces pau perū. i. fideliū. C Sicut facere ſolent gloriātes in iſti⁹ mūdi honore. ſpernere paupes ⁊ deſpicere ſupplicātes. cauſāqꝫ de habitus q̄litate metiri. vt ſi ſit veſtib⁹ nitidiſ verax putef ſi amictu ſordid⁹ mē

me ex ore leonis: ⁊ a corni-
bus vnicorniū hūilitatē me
z am. Narrabo nomen tuum
fratrib⁹ meis in medio eccle
a ſie laudabo te Qui timetis
dn̄m laudate eū: vniuerſuz
ſemē iacob glorificate eum
b Timeat euz oē ſemē iſrael:
quoniā non ſpreuit neqꝫ de
ſpexit depcationē paupis.
c Nec auertit faciē ſuā a me ⁊
cū clamarē ad eū exaudiuit
d ÷me:· Apd te laus mea in
eccl̄ia magna vota mea red
dā in cōſpectu timentiū eū.
e Edēt paupes ⁊ ſaturabunf
÷⁊:· laudabūt dn̄m qui re-
quirunt eum viuent corda
eorum inſeculum ÷ ſeculi:·
f Reminiſcentur et cōuerten
tur ad dominnm. vniuerſi
g fines terre. Et adorabunt
in conſpectu eius. vniuerſe
familie gentium.

dacissimus habeaf. c M Nec auertit faciē. ſed reſuſcitauit me a mortuis. Cuz clamarē. rn̄dit clarificaui ⁊ itez clarifica bo C Uel aliter clamauit. itaqꝫ vt mors nr̄a ei⁹ morte finiref. ⁊ pctm̄ veteris ho mīs redimeref precio ſanctiſſime paſſionis.

d C Apud te ſignifi cat de te laus me in ec cleſia. ſ. catholica. ma gna eīn ⁊ amplitudine dicif ⁊ honore. Uota. ſacramēta corporis et ſanguinis. que illis p̄ ſentibus reddūf. qui ei ſancto timore ſubie cti ſunt. deniqꝫ q̄ ſint vota iſta ſubiūgit. E dent pauperes ⁊c̄.

N Pauperes. id ē regnū dei eſurientes. Saturari eīn non poſ ſunt niſi q̄s talis poſ ſidet eſuries. Paupe res ſaturati. deum lau dant. diuites ſemetip ſos exaltāt. M Quē requirūt. fide ⁊ opere intelligētes qꝫ ipſe eſt panis q̄ de celo deſcē dit. Uiuit cor. i. ſpes eoꝝ īmobilis vegetaf Illud viuere dicimus veraciter. qꝫ in diuini tatis gratia pſeuerat.

f C Reminiſci illos dicim⁹. quos conſtat poſt obliuionē chriſti. rediſſe ad verā medicī nā. Et qn̄ de⁹ ab illis fidelit' cogſcif. recte ab eis dicif remini ſci. vt ad illū redeāt veraciter. quē prius pu erſa volūtate neglexerūt. Uniuerſi fi nes. i. vniuerſalis eccl̄ia. quā nūc conſtat toto orbe eē diffuſaz. A Et q̄tidie reli gioſa doctrina ad verū chriſtū alios con uertere ſatagūt chriſti veri p̄dicatores.

g C Illi adorāt in ꝯſpectu dn̄i. qui ſin cera fide ⁊ opibus chriſtum rogant. Cō ſpectus eīn illius nō eſt niſi sup ra fideliſ ſimos ⁊ beatos. Uniuerſe familie ſ. cūctos credētes cōcluſit, qui nihil excepit.

h Q Qm̄ dn̄i eſt regnū. qꝛ nō ſunt gē⸗tiū regna ſed dn̄i. qui ptāte ſua et mutat reges ꝛ cōtinet. Et neceſſe ē ipm̄ debere vbiqꝫ coli quē ꝯſtat ītelligi dn̄m oīm rex. i I Mādūcauerūt oēs diuites. i. apl'i vel ceteri ſancti corp⁹ xp̄i. Adorauerūt. in fide ꝛ oꝑatione. Deſcē dūt. a ſupbia ſeculi. vt adorent in humilitate pura A Q vel hic pingues diuites terre q̄ etiā ſacr̄m corporis xp̄i mādūcāt. ſ non ſaturabunt vt paupes xp̄i. adorātqꝫ ſ fraternitatē charitatis non hn̄t. ꝛ iđo qꝛ mente in terrena deſcendūt cadēt in infernū. k Q Aiaꝫ xo ſuā dicit deo p̄ri viuere. qm̄ hūc mūdū īmaculata ꝯuerſatiōe trāſiuit I Semē meū filiū eccie ſeruiūt xp̄o Q Vel opa xp̄i ſeruiēt laudando deū l I Q Propheta dicit generatōꝫ vēturā. pplm̄ gentiū q̄ ex aqua ꝛ ſpū erat pcreanda. hec annūciabit dn̄o. i. annūciādo conuertet dn̄o hoc eſt in honorē dn̄i I Annūciāt celi. i. apl'i p̄dicāt filiū dei. ipe em̄ eſt iuſticia p̄ris. Q Apte xo dictū eſt xp̄ianū pplm̄ dn̄m feciſſe. qm̄ eum p̄deſtinauit an̄ ſecula ꝛ creauit illū ꝛ redemit ꝛ ſuo ſctō corpe a pctīs liberꝫ fec. Oro Aput miſeđie de⁹ q̄ ꝑter nos deſcēdēs in vterū virginis addict⁹ ligno ꝑfoſſus clauo. veſtimētis inſup ſorte diuiſis. ſurrexiſti liber ab īferis. p̄camur vt hui⁹ cōmertij nō īmemor ſis pplis ab ore leonis ereptor. qui fuiſti quondā p̄ribus in te ſperātibus liberator. Qui viuis ꝛc̄. Q Pſalmus dauid. ꝑ totū iſtum pſalmū xp̄ianus fidelis grās agit dn̄o. q̄ liberat⁹ vetuſtate depoſita. ad loca paſcue ꝛ aquā refectiōis dn̄o largiente ſit pductus. a I Loquit hic eccl'ia fiducialiter p fidē. Dn̄s regit me. qꝛ an̄ aduētū xp̄i. mundū diabol⁹ regebat Nihil deerit homi ei qui adheret deo. In loco paſcue. i. ī futura beatitudine eam collocabit. ſ iaꝫ in ſpe eiuſdem beatitudinis collocauit vel in eccleſie ꝛ fidei vnitate ſpeꝫ meā ꝯpoſuit. b I Q Aqua refectōis. ē baptiſmi lauacrum. quo aīa ſterilis irrigatur. Educauit. Q . i. paulatim nutriuit. q̄ſi paruulos ꝛ renatos doctrina. I patriarchaꝝ ꝛ ꝓphetarū ſiue apoſtolorū. Q Cōuertit fidelis animā ad chriſtū. que dudum ſub diabolo ꝓbatur eſſe captiua. c Q Semite iuſticie. ſunt duo precepta ſalutaria. id ē dilectio dei ꝛ proximi que ſemite dicunt. quia arta ē via ad regnū celorum Propter nomē ſuum gaudet ſe famul⁹ chriſti deductū eſſe ad illā ſcientiā vt poſſit iuſſa dei vulgare. ꝛ hoc nō ſuis meritis. ſed diuina gratia ſibi cōceſſuꝫ eſſe. ac ſi diceret. deductus ſū in ſemitas mādatorum nō ꝑpter meritum meū ſed ꝑpter nomē ſuū. d Q Dicit catholic⁹ ſi ambulauero inter hereticos (qui recte vmbre mortis dicūt) nō timebo eorū prauas ſuaſiōes. qm̄ tu me dn̄e defēdis. D vel inter ſcl'i obſcuritates. ignorantias ꝛ pctā. pctā em̄ vmbra mortis ſūt qꝛ exp̄mūt ſilitudinē mortis. Sed ꝛ iđ nō timebo qꝛ virga tua ꝛc̄.

h Qm̄ dn̄i ē regnū: ꝛ ÷ ipſe :· i dominabitur gentiū. Manducauerunt et adorauerūt oēs pingues terre. in ꝯſpectu eius cadent oēs qui de k ſcendūt in terrā. Et anima mea illi viuet: ꝛ ſemen meū l ſeruiet ipi. Annunciabitur dn̄o generatio ventura: et annūciabūt celi iuſticiā ei⁹ pplo qui naſcetur quē fecit ÷ dominus :·

Pſalmus dauid.

C Per totum pſalmū renatus in baptiſmo xp̄ian⁹ gratias agit: qꝛ de ariditate peccati ad loca paſcue et ad aquas refectionis ſit inductus. Pſalm⁹. xxij.

a Dn̄s regit me ÷ ꝛ :· nihil mihi deerit: in loco paſcue ibi ÷ me :· collocauit. b Super aquam refectionis educauit me: animam meā cōuertit. c Deduxit me ſup ſemitas iuſticie: d propter nomē ſuum. Nam

e ¶ Uirga ei ad iuſticiā ꝛ fortitudinē dn̄i ſaluatoris ptinet. Bacul⁹. ad adiutoriū humanū quo gubernat̃ ꝛ a deo ſuſtentat̃ hō. ſicut infirm⁹ baculo ſuſtinet̃ quo ꝛ pes caute defigit̃. ꝛ totū corp⁹ de ſup innixū ſuſtinetur.

bitet ꝛc. dom⁹ q̄ppe dn̄i futuram ſignat hierl'm q̄ cōſiſtit ī lōgitudine dierū. qꝛ in ipa ē ppetua leticia ꝛ beatitudo ſine fine. Ege nos dn̄e ſuauib⁹ tue Oro. pceptiōis habenis. vt eterni tabernaculi hitatōe pcepta

Iſtis ergo duab⁹ rebus fidelis conſolat̃ vna eſt diſtrictio q̄ cōterit vicia. ꝛ malos q̄ bonis nocere cupiūt. altera gubernatō que ſuſtinet fideles.

In ¶ Uirga certe etiā cōſolat̃. qn̄ corrigendo pctōrem in viā ſalutis ducit.

f ¶ Paraſti. i. pdeſtinaſti altare ſcm̄. mēſa dicta a menſe qm̄ q̄ libet menſe primo die cōuiuia ritu gentiū exercebant̃. ꝛ. In ſignificat ſcripturā ſanctā. Aduerſus eos. i. hereticos q̄ tribulant eccl'iam vl' pſecutores eccleſie ꝛ demones.

g In Uox eccleſie. Letificaſti caput. id ē mentē meaꝫ. oleo hoc eſt ſpiritali leticia. Calix intelligit̃ verbum dei qd̄ inebriat mentē hominis. ¶ Preclarum itaqꝫ qꝛ ad regnū celoꝝ pducit. Ut calix ſanguinis xp̄i. q̄ digne ſumentib⁹ preclar⁹ eſt h ¶ Sub ſequit̃ miſcōia. fideli vtiqꝫ ad cuſtodiam ſ pcedit ad grām cōferendā. Niſi dn̄i miſericordia ſubſequeret̃ facile humana fragilitas deciperet̃. qꝛ a tergo diabolus inſidias parat. q̄diu in hoc corpe mortali verſat̃ vn̄ nimis neceſſariū ē vt ſp nos grā dei p̄cedat. ꝛ miſcōia ſubſequat̃. i ¶ Iō illa cōceſſa ſibi. q̄ dicta ē fatet̃ vt inha

ꝛ ſi ābulauero in medio vmbre mortis nō timebo mala
e quoniā tu mecū es. Uirga tua et baculus tu⁹ ipſa me
n cōſolata ſūt. Paraſti in cōſpectu meo menſam. aduerſus eos qui tribulant me.
g Impinguaſti ÷ in :· oleo caput meū: ÷ ꝛ :· calix meus inebrians ÷ q̄ preclarus eſt :·
h Et miſericordia tua ſubſequet̃ me: oībus diebus vite
i mee. ⁂ Et :· ÷ vt :· inhabitem in domo domini: in lōgitudine dierū.

Ps. dd ÷ prima ſabbati :·

¶ Propheta teſtat̃ xp̄i ditioni vniuerſū orbē eſſe ſub iectū. diffiniēs quib⁹ virtutib⁹ p̄diti ſūt in ei⁹ eccl'a cō ſtituti alloquit̃qꝫ ſupſtitioſos vt vero domino famulent̃. Pſalmus. xxiij.

a Omini ē terra ꝛ plenitudo ei⁹ orbis t'rarum ꝛ ÷ vniuerſi :· q̄ hitāt i eo ⁂
b Quia :· ipe ſup maria fūdauit eū: et ſup flumia p̄parauit
c eū. Quis aſcendet in montem domini. aut quis ſtabit

naculi hitatōe pcepta plenitudīe pennis populi repleantur. Per.

¶ Prima ſabbati ſignificat diē dn̄icum q̄ dn̄s ſurrexit ꝛ reſurgē do iſti ſeculo ſubueit. mūdūqꝫ ipo die creauit. q̄ ꝓpt̃ excellētiam tanti miraculi. ꝓrie dies dn̄ica nuncupat̃ id ē dn̄i q̄uis oēs ſint dn̄i. a ¶ Dn̄i eſt terra. i. eccleſia. q̄ dn̄o ſpecialiter pura mente famulat̃. Nā lꝫ oīa ab ipo ſint condita. tn̄ ipi⁹ eſſe ꝓpriū dicim⁹ illud qd̄ eū veneratur autorē Plenitudo. i. mltitudo ſctā q̄ replet ur eccl'a. Ille hitat eccl'iam. q̄ vſqꝫ ad obitū ſuū in fide recta pſeuerat. habitare enī manere dicim⁹.

b ¶ Quid ē ſuper maria fundare. niſi ſuper tremulos fluct⁹ viciorꝫ. eccl'iaꝫ ī firma fide ſolidare. flumina. In Potētes ſeculi vl' cupidi Sup iſta flumīa ē eccl'ia. vt illis p̄ dicet. ꝛ conuertantur

c ¶ Quia oīa q̄ cōdidit dn̄i eē docuit ſequenter interrogando oñdit q̄les eſſe debeant. q̄ ſe ipius nuncupari deſiderant.

In Et ē vox pphete īterrogātis q̄s aſcēdet in montē. i. celeſtem irl'm. ¶ Uel iuſticiā ad quā magno niſu tendim⁹ q̄n̄ pctīs obuiātib⁹ impedimur. In · Aut quis ſtabit. i. quis pſeuerabit in iuſticia.

¶ Multo quippe vtilꝰ eſt in ſancto lo/
co ſtare. ꝙ ad eius vaſtigium ꝑuenire.
N quia multi aſcendunt ſed non ꝑſe/
uerant. Quis igit̃ ꝓ raritate ponitur.
d ¶ Innoceus manibꝰ eſt. cuiꝰ opera
tio neminẽ ledit. ſʒ iu/
uare cõtendit. Mũdo
corde. N Sanctꝰ
in cogitatiõe. Ille nõ
accipit innanũ animã
ſuã. q̃ opa bona agit.
¶ Per dolũ itaqʒ iu
rat. quiſq̃s aliter fa/
cturus eſt ꝙ ꝓmittit.
credẽs piuriũ nõ eſſe.
decepiſſe nequiter cre
dẽtis errorẽ. e ¶ Er
go accipit bñdictionẽ
nõ ab alio. ſed a dño.
M qui ſe cuſtodierit
ab iſtiſ ſupradictiſ ma
culis ¶ ſalutaris er
go noſter. xp̃s eſt. a q̃
⁊ beatitudo tribuitur
⁊ peccata laxantur.
M Miſericordiam a
deo ſolus ille conſeq̃
tur. q̃ ſe miſerũ putat.
¶ ⁊ nullus hominuʒ
eſt q̃ ſibi miſereri non
egeat. f M Genera
tio hec eſt ꝑplꝰs xp̃ia
norũ qui iacuit in tene
bris. ſed nunc querẽs
dñm. req̃rit faciẽ dei ꝑ
fidem ⁊ operationẽ. i.
ch riſti ꝑ illius illumi
natione. qui poſteriꝰ
nato. primatum dedit
honoris. ſ. chriſtiano
ꝑplo. qd̃ ꝑ iacob intel
ligi occulte dedit.
g ¶ Precipit enim
ꝓpheta portas mor/
tis auferre. i. cupidita
tem ⁊ maliciam aliaqʒ vicia. que princi/
pe diabolo poſite erant. que ideopor/
te appellate ſunt. quia per ea tranſeant
peccatores ſua facta portantes. ⁊ per ea
dyabolus ad corda intrat. Siquidem a
portando porta dicta eſt. Et iterum p̃ce/
pit eleuare portas id eſt M fideʒ ⁊ cha
ritatẽ q̃ eternales ſunt dicte. qꝛ per eas
xp̃s introiuit ad eccleſias. h M Vox
demonũ. Ac ſi dicerent nr̃m regem habe
mus diabolũ. iſte rex q̃s eſt. vox iterũ an
gelorũ bonorũ. fortis eſt qꝛ alligauit dya/
bolũ. Potens cũ vi/
cit infernum. In p̃lio
potens cum ſpoliauit
tartaruʒ. Sic querere
viſi ſunt diaboli. agẽ
tium cordibꝰ imperio
xp̃i ⁊ p̃dicatiõe ⁊ grã
expulſi. i ¶ Admo
net iterũ degentes in
diuerſis erratibus au
ferre clauſtra mortis.
M hoc eſt ſupbiam ⁊
cupiditatẽ ⁊ auariciã
quia ꝑ has tres om̃is
homo ad infernuʒ de
ſcendebat. Eleuate ſic
porte eternales.
¶ id eſt gratia baptiſ
matis. honor chriſma
tis. ſalus p̃dicatõnis
per quas rex glorie di
gnatus eſt introire.
k M Merito virtu
tum dñs dictus. quia
virtute ſua conculcãs
inferos. cum triũpho
rediens ad ſuperos.
Rex glorie. ¶ qui
facit ſe glorificando
glorioſos.

Oratio.

Tabilitor terre
deus (cui cũcta
mundi plenitudo de
ſeruit) reſtitue nos in
innocentiã vite vt poſ
ſimus te preuio. mon
tem ſanctificationis
aſcendere. Per domi
num noſtrũ ieſum ⁊c̃.

d in loco ſctõ eꝰ. Innocẽs ma
nibꝰ ⁊ mundo corde. q̃ non
accepit in vano aĩam ſuam
nec iurauit ĩ dolo ꝓxĩo ſuo
e ÷ hic ∻ accipiet bñdictionẽ
a dño. ⁊ miſcdiaʒ a deo ſalu
f tari ſuo. Hec ẽ generatio q̃=
rentiuʒ eum. q̃rentiuʒ faciẽ
dei iacob. Dyapſalma.
g Attollite portas principes
vr̃as. ⁊ eleuamĩ porte eter/
nales. ⁊ introibit rex glorie.
h Quis ẽ iſte rex glorie. dñs
fortis ⁊ potens. dñs potens
i in prelio. Attollite portas
prĩcipes vr̃as. ⁊ eleuamini
porte eternales ⁊ introibit
k rex glorie. Quis eſt iſte rex
glorie. dñs virtutũ ip̃e ẽ rex
glorie. ✳ Dyapſalma ∴

In finẽ pſalmus dauid.
¶ Per totũ hunc pſalmũ
deprecat̃ eccleſia nc ante cõ
ſpectuʒ dñi cõtemptibil' ap=
pareat inimicis Ps̃. xxiiij

a D te dñe leuaui aĩaʒ
meaʒ deus meus in te
confido non erubeſcam.

a ¶ Dicit mater ecclĩa. ſe leuaſſe ani/
mã ſuam ad contemplationẽ celeſtiũ re/
rum. ꝑ ſpem fidem ⁊ charitatem. quia hu
mana facile deſpicit qui diuina conſpe/
xerit. Erubeſcere eſt repentina conturba
tione animi confundi. quod non euenit
eccleſie. quia in deum confidit.

b ¶ Ridere. plerunq; benigni. irridere aũt ſp aduerſi eſt. In Inimici eccl'ie. ſũt demones. heretici. vicia. pctã. Nõ cõfundent. q̃ expectãt dñm. neq; h neq; in futuro. ¶ Expectare ẽ ſub maloꝝ patia deũ viriliter ſuſtinere

uoluãt iugiter tpa. a ſequẽdo ſeſe dicta: g ¶ Delictũ quidã volunt leuius eſſe peccatũ quaſi derelictũ. dictũ ab eo q̃ vi aʒ derelinq̃t equitatis. In Iuuẽtutis id eſt. que in adoleſcẽtia geſſi. ¶ Igno

vt ilie veniens in iudicio. reddat qd̃ deuoti animus exuectabat.
c In Propheta dicit nõ optando. ſed ꝓphetando confundantur. Cõfundent em̃ q̃ uſq; in finẽ in malicia perſeuerant. ¶ Uanũ dicimus inſtructuoſum atq; vacuuʒ. qd̃ a dño ꝓbat' alienum. A vel optatiue confundant' hic ꝓ pctĩs ſalubriter. q̃ ſi hic nolũt cõfundant' tandeʒ eternaliter d ¶ Uie dicte ſunt a vehendo. ⁊ ſignificãt hic mãdata Semita dicta quaſi ſemi via. qꝛ ãguſto calle dirigitur. nec vulgo nota eſt. ſed oculto itinere ambulatur. In Per ſemitaʒ ĩtelligit' anguſta via que ducit ad vitã. Edoce me. ¶ qui ſermo nõ ad callẽ ſed ad legẽ magis noſcitur ꝑtinere.
e ¶ Dirige me ad vitã ꝑtinet. doce ad ſciẽtiã In .i. vt nil puer ſe agã. ¶ Salutare ẽ xp̃iano vt deũ ſibi ſaluarẽ credat.

b Neq; irrideant me inimici mei: etem̃ vniuerſi q̃ ſuſti/
c nẽt te nõ cõfundent'. Cõfũdant' ÷ oẽs :· iniqua agẽteſ
d ſupuacue. Uias tuas dñe demonſtra mihi ÷ ⁊ :· ſemi
e tas tuas doce me. Dirige me ĩ veritate tua ⁊ doce me qꝛ tu es de⁹ ſaluatoꝛ meus
f ÷ ⁊ :· te ſuſtiñi tota die. Reminiſcere mſerationuʒ tuarum dñe: ⁊ miſericoꝛdiaruʒ tuaruʒ qua a ſeculo ſũt. De
g licta iuuẽtutis mee ⁊ ignorãtias meas ne memineris. Scd̃m miſericoꝛdiaʒ tuam
h memẽto mei tu: propter bonitatẽ tuaʒ domine. Dulcis
i ⁊ rectus domin⁹. ꝓpter hoc legem dabit delinquentib⁹
k in via. Diriget manſuetos in iudicio: docebit mites vias ſuas. Uniuerſe vie do/
l mini miſericoꝛdia et veritas. reqnirentibus teſta

rãtias dixit. qꝛ multa facimus. que mala eẽ neſcimus id̃ õ ꝑcatur ne delicta eius memĩerit ſ potius memoꝛ eius ſit ꝑ ſuã miſericoꝛdiã.
g In Scd̃m tuã miſericoꝛdiã. i. nõ ꝓpter meũ meritũ. ſed ꝓpter tuam miſericoꝛdiã memoꝛ eſto me. ¶ Merito etiam illius bonitas predicat' de quo dicitur. nemo bon⁹ niſi ſolus deus.
i ¶ Dulcis. dꝛ. a quo ſuauia dona preſtãtur celeſtis vite. Rectus. In qꝛ reddidit vnicuiq; ſcd̃m opera ſua. Legem. charitatis dabit. per quam dimittẽtes offenſaʒ. recõciliamur deo. ¶ In via id eſt preſenti vita vbi lex ponitur. in qua recte viue cõmonemur.
lꝛ ¶ Directus quippe dicitur. qui de curuo rectus efficit'. Mãſueti dicuntur. quaſi manu conſueti hoc eſt tolerãtes iniurias. nõ reddentes maluʒ pro malo. Mites ſunt qui nullo furoꝛe turbant'.

tnõ inc̃poſito die. ſ ꝯtinua vita expectaui miſcd̃iã tuã ⁊ retributõnẽ. A Suſtinui itaq; te. quẽ homĩes putãt oblitũ eoꝛuʒ dũ tardas. expectãs patiẽter miſeratõis tue dilationẽ in ſubueniẽdo. f ¶ Hũano vſu. hic dicit' remiſcere. qui nũq; põt aliquid obliuiſci. Miſeratiões ꝑtinẽt ad opationes pias. Miſericoꝛdia vo ad clementẽ naturã quoniã miſeratio. opis eſt miſcd̃ia. coꝛdis. Secula dicta. q̃ in ſe re

ſed leuitate animi iugiter pſeuerãt. illos dirigit in iudicio. qꝛ ad ꝓmiſſam beatitudinẽ eos facit ꝑuenire. Que vo ſint vie domini. ſequẽti verſu exponit.
l ¶ Uniuerſe vie domini. miſericoꝛdia qꝛ ꝑu enit cuncta bonitate ſua. Ueritas quia omnia iuſte dijudicat. Quibus vo poſſunt talia cõuenire. ſequit'. Requirẽtibus teſtamentuʒ. N id eſt nouum. et teſtimonia. id eſt dicta precedentiuʒ prophetarum.

m ¶ Hoc bene referꝫ ad ꝑſonā eccle-
ſie que ſe ſaluatā dicit ꝓpter nomē ieſu.
qꝺ̄ ligua nr̄a ſaluatoꝛ interꝑ̄taꝫ Pecca
to meo multū eſt eñ. qꝛ niſi fuerit diuīa
miſeratiōe ſubuentū. qꝫtum vita ꝓtēdiꝫ
tm̄ humana fragilitaſ
pctīs īuoluiꝫ qm̄ cur
ſu tpīs ſꝑ augetur.
n ¶ More ſuo īter
rogādo dicit ꝓpħa. qꝭ
ē hō q̄ timeat dn̄m. cō
ſtituta ē illi lex. ne ſub
ſecuritate ignoꝛantie
peccet. in via. i. in ſan
ctitate pꝛopoſiti.
A Vel in via fidei. ſi
eñ timet. ſecuritate n̄
decipiꝫ. o Iꝛ Via
iuſti in bonis demoꝛa
biꝫ. hoc eſt ꝑſeuerabit
ſꝑando ī ꝑ̄mijſ futuriſ
Semē eiꝰ ¶ . i. opa
bōa hereditabūt terrā
viuētiū. i. in eterna ſe
curitate recipiētur. et
poſſeſſio eius. nulla vl
teriꝰ expulſiōe turba-
biꝫ. qui eñ aliquid ex
hereditate tenꝫ. firmiſ
ſima poſſeſſiōe gloꝛia
tur. p Iꝛ Nos in
firmi ⁊ imbecilles. ſi ti
memus dn̄m. erit nr̄m
firmamētū. ne ab huiꝰ
ſeculi fluctibꝰ quacia
mur. ⁊ manifeſtaꝫ lex
nobis in xp̄o. q̄ pꝛius
velata erat ꝑ lr̄am.
¶ Et valde nobiſ ne
ceſſariū. vt lex eiꝰ ipiꝰ
munere declareꝫ no-
bis. ſine q̄. nec intelligere q̄cq̄ bōi. nec ꝑ
ficere poſſumꝰ q Iꝛ Oculi mei ad do
minū. i. ocl'i coꝛdis. vel mēs mea ſꝑ cogi
tet dn̄m. qm̄ de laq̄o diaboli ſenſꝰ meos
(a q̄ pꝛiꝰ ꝑ voluntates ſeculi capiebar)
euellet. r ¶ Supiꝰ dixit. oculi mei ſꝑ
ad dn̄m. nūc ꝺ̄t reſpice ī me quēadmodū
ego ī te. Miſerere mei. Iꝛ qꝛ miſer ſū
vnicꝰ ē ppl's xp̄ianꝰ ¶ q̄ vnicꝰ ē ei. qꝛ
ſolus ſacramēta fidei cuſtodit. paup qm̄
a mūdi illecebꝛis ſegregatꝰ. nulla ſeculi

mentum eius et teſtimonia
m eius. Propter nomen tuū
÷ domine :· pꝛopiciaberis
pctō meo: multuꝫ eſt enim.
n Quis eſt hō q̄ timet dn̄m.
legeꝫ ſtatuit ei in via quam
o elegit. Via eiꝰ in bonis de-
rabitur: ⁊ ſemen eiꝰ heredi-
p tabit terrā. Firmamentū ē
dn̄s timentibꝰ eū: ⁊ teſtamē
tum ipſius vt manifeſtetur
q illis. Oculi mei ſemper ad
dominū: qm̄ ipſe euellet de
r laqueo pedes meos. Reſpi
ce in me ⁊ miſerere mei: q̄a
s vnicꝰ ⁊ paup ſum ego. Tri
bulatiōes coꝛdis mei multi
plicate ſūt: de neceſſitatibꝰ
t meis erue me. Vide humi-
litatem meā ⁊ laboꝛem me-
um: ⁊ dimitte vniuerſa de-
v licta mea. Reſpice inimicos
meos qm̄ multiplicati ſunt
et odio iniquo oderunt me
x Cuſtodi anmā meā et erue

ambitiōe refertus eſt. s ¶ Multipli
cate ſunt tribulatiōes eccleſie. dū cogita
tiones ſuas ꝑ calamitates mundi (vbi ē
ſeminata) diſtendit. neceſſe eſt eñ vt co
pioſo faſce depꝛimaꝫ. qui ꝓ multis affli
gitur de neceſſitatibꝰ
dicit quas ꝑſecutoꝛuꝫ
atq̄ hereticoꝛū patie-
baꝫ inſidijſ. hi ſūt eñ
qui necē cupiūt īferre
xp̄ianis. A Et ne-
ceſſitates recte aduer
ſitates dicūꝫ. qꝛ neceſ
ſarie ſūt ad regnū celo
rum tendentibus.
G Vel neceſſitates.
venialia dicit pctā. ſi-
ne quibus viuere non
poſſumꝰ t A ¶ Vi
de. i. ꝓpicius reſpice.
Humilitas eſt eccleſie
quando indiſciplina-
tos docendo ſuſtinet.
¶ Laboꝛ ipſius ē. qꝛ
multis ꝑſecutiōibꝰ fa
tigaꝫ. Merito ſibi oīa
peccata depꝛecatur di
mitti. qꝛ durus laboꝛ
tolerātie. ſemꝑ clemē
tiā iudicis expectat. i.
ꝓpter iſtā humilitateꝫ
⁊ laboꝛe. mereꝫ indul
gentiā delictoꝛū.
v Iꝛ Reſpice. vox
eccl'ie ꝓ ꝑſecutoꝛibus
¶ Orat vt redeant.
qꝛ quē ille reſpicit. ſi-
ne dilatiōe cōuertitur
Multiplicati ſunt. in
pctīs. Odio iniq̄ addi
dit. qꝛ ⁊ iuſtū odiū eſt
vt illud ē ꝑfecto odio oderaꝫ illos. Iſti
autē non illo iuſto odio ſed iniquo ode-
runt me. x Iꝛ Cuſtodi vox eccleſie.
ſupplicat vt cuſtodiatur. A Ne decli-
net ad imitationē eoꝛū ⁊ eripe. ab omni
malo. Iꝛ Ne confundar. neq̄ hic ne-
q̄ in futuro. qꝛ in te ſperaui ⁊ te īuocaui
¶ Ipſuꝫ enim elegit inuocare. qui ne
ſcit pie ſupplicātes abijcere. A Quia
igiꝫ nō in me ſed in te ſperaui. nō cōfun
dar. y ¶ Innocētes. paruulos dicit

ſacro baptiſmate regeneratos Rectos q̄ tā matura etate ꝯuerſi ſunt a pctīs. Iōo vero illos adheſiſſe dicit ecclīa ſibi. quo niā ſuſtinuit deū. patienter aduerſitates ſuſtinēdo. z ℂ Libera deus iſrael.i. deus de te viuentium.

A Uel o deus libera iſrl̄.i. ppl̄m quē ad viſionē tuā p̄paraſti. ℂ Quia ipſos gratos hꝫ: q̄bus ꝯſpectū ſue cōtēplatiōis indulget. Oratio.

Ibera nos ab oībus anguſtijs noſtris mitiſſime deꝰ: q̄a ad te aīas noſtras erigimꝰ obliuiſcere q̄mſ delicta iuuētutis ⁊ igrātie prioris et ſi quid negligenter delinquimus. clementer ignoſce. Per dominū.

ℂ Totus h̄ pſalmꝰ ad pfectum aptandus eſt xp̄ianum. ſed tū cū a tali hymnus dr̄. neceſſe eſt. vt ad xp̄m dominū intelligētie virtute referatur.

a ℂ Iudica me dñe poſtulat enim vir ſanctus iudicia. quia certus erat de eius miſericordia. In innocentia ingredi͛.i. int͛ peccatores habitans nō peccat. Nō cōfidit etiam in ſuas vires ſ; in deum. ideo non infirmabit͛. b ℞ Probari ſe rogat ecclīa. vt ſe cognoſcat ⁊ ab alijs cognoſcat͛ ℂ Due ſunt temptatiōes. vna dñi. q̄ bonos tēptat vt eos erudiat. altera dyaboli. q̄ ſp ducit ad mortē. Ure renes. ℞ id eſt ſpm̄ſanctū adhibe delectatiōibus. Et cor meū.i. cogitatōibus meis ſpm̄ſanctū adhibe. c ℂ Quia domini miſericordiā ante oculos cordis propheta habebat. ideo pericula tempta

me. non erubeſcā q̄m ſpera-
y ui in te. Innocentes et recti
adheſerunt mihi. quia ſuſti
z nui te. Libera deꝰ iſrael. ex
oībus tribulbtiōibus ſuis.

Ipſi ÷ pſalmus :· dauid.

ℂ Totus pſalmi huius textus ad perfectum. aptādus eſt xp̄ianū. qui de diuerſorū laude meritorū in eccleſia pſeuerans. diuinis ſe bn̄ficijs conſolatur. Pſalmꝰ. xxv.

a Iudica me domīe quo
niam ego ī innocentia
mea ingreſſus ſuꝫ. ⁊ in dño
b ſperās nō infirmabor. Pro
ba me dñe ⁊ tempta me. vre
renes meos. et cor meum.
c Quoniaꝫ miſcd̄ia tua ante
oculos meos eſt. ⁊ cōplacui
d in veritate tua. Nō ſedi ī cō
cilio vanitatis. ⁊ cū iniq̄ ge
e rētibus nō introibo. Odiui
eccleſiā malignātiū. ⁊ cū im
f pijs nō ſedebo. Lauabo in-
ter inoncētes manꝰ meas. ⁊
circumdabo altare tuuꝫ do
g mine. Et audiā vocem lau-

tionū non timebat. Complacere eſt cum ſanctis eternā gratiā promereri. ℞ ℂ In veritate.i. in xp̄o qui eſt veritas Gratia igitur illuſtratus. deo ſibiq; complacuit in mente. d ℞ Non ſedi in cōſilio.i. non ſum cōiunctus his. q̄ contra chriſtum meū vanum agunt concilium. Introitus hic initium ſignificat opatiōis male quod vir ſanctus a ſe profitetur alienum. Uani autem ſunt. qui caducis inq̄ſitionibus occupātur. ⁊ in ſuperflua narratione tēpus cōſumunt. Impij aūt qui queſtionibus peruerſis ſcripturas diuinas deprauare contēdunt vt heretici.

e ℂ Non ſatis eſt vitaſſe puerſos ⁊ malos niſi in mēte diſpliceant. ideo dicit. Odiui eccleſiam. ℞ id eſt iudeorum vel hereticorū. qui maligni dicuntur Et cum impijs qui non ſolū mala cogitauerūt. ſed in opere perfecerunt. cū his placituꝫ non habebo.

f ℂ Lauit manus ſuas quiſq; ꝓpria facta lachrymabili ſatiſfactiōe diluerit. Altare aūt ab altitudine dictū q̄ſi alta ara. ℞ et ſignificat fidē. quaꝫ circūdare. eſt opibus bōis ornare. ℂ Uel altare celeſte quo dñs introiuit ſacerdos ꝑ nobis. A Uel altare.i. mentē. g A Ut audiā vocē laudis.i. diſcā quō te laudē nō ex ipo bono de me pſumens. ℂ vocē āt laudis forte illō dic̄ qd in celeſti tēplo corā xp̄o ſp canit͛. Sctūs. ſ. ſ. dñs ds ſaba. Et ſe enarrare dic̄ mirabilia q̄ q̄tidie btā canit eccīa ī celebratiōe miſſaꝝ

i ℟ Dñe dilexi decorē dom⁹.i.ſctōs ſa cerdotes ⁊ alios ſctōs. ℭ in qb⁹ glīa dei habitare cognoſcit̄ .locū habitatōis: ſignificat arcanū hūani pectoris. Glīe tue: qꝛ xp̄s glorioſum effi cit q̄cquid inhabitare dignat̄ . ijdem em̄ ſūt decoꝛ domus dei et lo cus habitatōnis eius ℞ Diligere igit̄ de corē dom⁹ dei:eſt bo nos in eccleſia diligē. qui decorant eccleſiā. k ℟ Ne perdes cū impijs ſcꝫ iudeis qui per impietatē mitem tradiderūt. ℞ Uel impij omēs mali ſunt. ℭ Uiri ſanguinum ſunt.qui carnaliter vi uūt.vel q̄ xp̄i ſangui nē fuderūt.Tales pe reunt ꝯ futura hierl'm l ℟ In In quorū manibus.i.in opibus eorū.iniquitates ſunt Repleta ē dextera mu neribus: quando pro ditor iudas pecuniā pro xp̄o accepit. ℞ vel illorū q̄ ſi quid bo ni agunt: p̄ munerib⁹ faciūt. ℟ ℞ Qō em̄ eis datū eſt ad ac cipiēda eterna.cōuer tūt ad ſeculi dona.eſti mātes queſtū eſſe pie atem. m ℟ Ego aūt in innocentia.Ec cleſia loquit̄ pro p̄te bonoꝝ. ℭ ⁊ p̄ ſtudi um vite ſctē ingreſſa in theſauros ſpiritua les. Redime me.i.in adueutu tui precioſo ſanguine.Miſerere.ſ. in h̄ mūdo. vbi ſuppli cātibus parcis. n ℟ Pes meus.i. ſenſus me⁹ vel affectio mea ſtetit in xp̄o qui eſt recta via. In eccleſijs. ℭ in po pulis chriſtianis.dicit ſe laudaturum do minum chriſtum.

dis: ⁊ enarrē vniuerſa mira
i bilia tua. Dñe dilexi decorē
mus tue: ⁊ locū habitatio
k nis glīe tue. Ne p̄des cū im
pijs aīam meā: ⁊ cum viris
l ſanguinū vitā meā. In quo
rū manibus iniq̄tates ſunt:
dextera eoꝝ repleta eſt mu
m neribus. Ego autē in inno
centia mea ingreſſus ſum:
redime me ⁊ miſerere mei.
n Pes meus ſtetit in directo
in eccl'ijs bn̄dicā ÷ te: dñe.

Pſalmus dauid ÷ priuſ q̄ liniret̄: ℭ Uox pro phete dicētis ſe deū metue re ⁊ nullū alium formidare. qꝛ inter aduerſa ſeculi ipſe eſt ſuffugiū eius. ⁊ ſpiritu p̄phetie.ſpē ſibi future bea titudinis pollicetur.

Pſalmus.xxvi.

Ominus illu

a minatio mea ⁊ ſalus
mea: quem timebo.
b Dñs p̄tectoꝛ vite mee. a q̄
c trepidabo. Duꝫ appropiant
ſuper me nocētes. vt edent
d carnes meas. Qui tribu
lant me inimici me: ipſi in
firmati ſunt et ceciderunt.

Oratio. Argire dñe miſericordiā tuam famu lis ſupplicibus. ⁊ fac nos in tua ve ritate deuotos. vt acti bus in innocentiā re ſtitutis. liberari mere amur ad impijs. Per ℟ Unctus eſt Da uid ſemel ſub p̄re ieſſe in bethleeꝫ. ſecūdo in hebron. tercio quādo regnauit ſuper iſrael. Sed de his tribus vn ctōnib⁹ media ad iſtū pſalmū p̄tinet dauid: figuram chriſti tenet. vnctus eſt chriſtus in baptiſmo. a ℟ Uox eccl'ie ad xp̄m. dicit ſe nō formi dare vllis tenebris ob tegi. quaꝫ dn̄s ſemper illumiāt ⁊ ſaluat. nec poſſe vlluꝫ timere tali defenſore p̄tegente. b ℟ Cōfitet̄ ſe hr̄e p̄tectorē ip̄m dominū idcirco non metuit co raꝫ inimico trepidare id eſt dyabolo vl' here tico ſeu perſecutore. c ℭ Dū appropiant ſup me. Truculentiuꝫ inimicorum. hic vota oſtendit. qui non ſolū extinguere. ſ; etiā aui ditate furor'. ip̄as hu manas carnes cupiūt crudeliter deuorare. ℞ Uel carnes: affe ctus carnis ſūt. q̄ ſunt cibus nocentiū inimi corum ſpirituuꝫ ⁊ per ſecutorum. vl' etiā cor pora ſanctorum. ipſis ad perſequendū con ceſſa: carnes ſunt qui bus veſci delectant̄ p̄ ſeq̄ndo. d ℟ Qui tribulāt me.i. de mōes vl' p̄ſecutores. tūc infirmati ſunt qn̄ xp̄s ſuſcepit nr̄am hūanitatē. ℭ Illi etem̄ corruūt: q̄ innocētē ſanguiēꝫ deuo

rare feſtinant. e ¶ Caſtra eñ valida munitio eſt. quã expugnare facile nõ poteſt impetus irruẽtis. ꝟ hec oĩa dicit ſibi eſſe cõtemptibilia cũ valleť auxiliatione diuina. f ℞ Si exurgat aduerſum me ꝑliũ. Preliũ dicit eccleſia pugnas demonũ. ⁊ ſe ſperare in auxiliũ ⁊ defenſionem chriſti. ¶ In ꝯcitatis enĩ ꝑlijs gl'ia vincẽtis ſemꝑ apparet. Nõ virtus probatur latere q̃ nõ fuerit explorata certamine. g ℞ Unã petij quidã putãt vnã charitatẽ ſiue gratiã aut certe ipã'n petitõz dicit. cũ in hebreo neutraliter vnũ dicatur. i. dñm hanc. i. dñm req̃ram ⁊c̃. V. inhabitem in domo dñi. i. in vita ꝑpetua. ¶ Et hoc nõ in paruo tꝑe ſed in oĩbus dieb⁹ vite mee. h ℞ Ut videã voluntatẽ dñi. i. dilectionẽ dei. ¶ Videt etiam voluntatẽ dñi. qui p̃cepta eius intelligit ⁊ cuſtodit. Ille viſitat templũ eius: q̃ eccleſiam xp̃i ſacris admonitionibus corroborat. ¶ Vel templũ: ꝯtemplationẽ dicit gl'ie domini. hꝫ enĩ alia lr̃a vt cõtempler delectõem dñi. i ℞ Abſcondit ergo eccleſiã apud ſe xp̃s ne ſibi tentationũ obeſſent ꝓcelle. vel vt ait apl's. Mortui enĩ eſtis, ⁊ vita vr̃a abſcondita eſt cũ xp̃o in deo. Non dicit malos dies eſſe. ſed in nr̃is opibus malis mali eſſe dicuntur. ¶ In abſcõdito tabernaculi. i. in diuinitatꝭ ſecreto potẽtie ſp nos ꝓtexit ⁊ ꝓtegit ℞ Vel in die maloꝝ q̃ mali vigẽt. ¶ Abſcõdi eſt q̃rẽtiũ oc'lis nõ p̃beri. ꝓtegi aũt ab omni metu ꝑiculoqꝫ liberari. k ℞ In petra exaltauit

in xp̃o ꝑ fidem. Hunc exaltauit caput ¶ ¶ Caput hic ꝓ mẽte poniť. q̃ vegetãte poſſum⁹ ꝯtineri. Sup inimicos. ℞ Id eſt mot⁹ carnales. ¶ Siue appetitus vicioſos. ſupra q̃s mẽs nr̃a erigiť qñ diuino adiutorio pura ſeruať. l ¶ Circuiui hoc eſt aĩo ꝑſcrutat⁹ ſũ q̃ potẽtia celũ fecit deus ⁊ oĩa ex nihilo creauit. ¶ Hoĩez redemit et mũdũ in eũ credentẽ. ⁊ inueni q̃d ĩmolẽ ſcꝫ laudẽ. ¶ Et inmolaui ĩ tabernaculo ei⁹ id ẽ obtuli in ei⁹ eccleſia ſacrificiuꝫ laudis. Vociferatiõis dicit. ſ. ꝓ magnitudĩe laudis ℞ ¶ Cãtabo. i. p̃dicabo. Pſalmũ dicã. idẽ oꝑe cõplebo. ¶ Cãtare eſt eñ ſola voce laudes dicere ꝟ pſallere oꝑe p̃dicare. m. ¶ Nũc iterũ rogat eccleſia. vt exaudiať. clamauit eñ ⁊ prius cuꝫ dixit. vt inhabitẽ ĩ domo dñi. ſ. q2 diuinarũ rerũ nulla ſatietas eſt ꝟ quãto guſtať de⁹ tãto ſuauius appetitur plus. vel iõ iterat. q2 ſpe habitat ĩ etña gloria nondũ re. n ¶ Itaqꝫ vir fideľ. cor ꝟ eſt deſideriũ ſuũ dixit ad dñz loq̃ qñ ꝟ videbať offerre qd̃ cogita-

e Si ꝯſiſtãt aduerſuꝫ me caſtra. ñ timebit cor meũ. Si exurgat aduerſũ me ꝑliũ. i
g ꝟ ego ſperabo Unã petij a dño hãc requirã. vt inhabitẽ in domo dñi oĩb⁹ diebus
h vite mee. Ut videã voluntatẽ dñi. ⁊ viſitẽ tẽpluꝫ ei⁹
i Qm̃ abſcõdit me in tabernaculo ſuo. in die malorum ꝓtexit me in abſcondito ta
k bernaculi ſui. In petra exaltauit me. ⁊ nũc exaltauit
l caput meum ſuꝑ inimicos meos. Circuiui ⁊ immolaui in tabernaculo ei⁹ hoſtiã vociferatõis. cãtabo ⁊ pſal
m mũ dicã dño. Exaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te. miſerere mei et exaudi
n me. Tibi dixit cor meũ exquiſiuit te facies mea. faciꝫ
o tuã dñe requirã. Ne auertas faciem tuã a me. ne declines in ira a ſeruo tuo.

bat. ¶ Facies mea. i. pñtia mea tuã. vľ pulcritudo aĩe mee a te data tuã pulcritudinẽ. ¶ Queriť xp̃o faciẽ dei. qui ſe ſctã ꝯuerſatõe cuſtodit. De q̃b⁹ dictũ eſt. Btĩ mũdo corde qm̃ ipĩ deũ videbũt Geminat quoqꝫ faciẽ tuã requirã. vna quidẽ res ſed frequẽtata oſtẽdit q̃ ardẽti ſtudio xp̃m querebat. o ¶ Sanct⁹ eñ vir rogat. ne a facie dei reddať alienus. Iterumqꝫ rogat. ne ab ipſo declinet deus tunc qñ ſanctis vultum ſue ma

ieſtatis indulget. Irã ponit iudicij tp̄us cū diſcernit malos a bonis. ⁋ Uel nō in ira declinat. qñ cadere pmittit vt cauti oꝛ ⁊ foꝛtioꝛ ſurgat. p ⁋ Petit ꝓp̄ha ne deſeraꝭ a dño. ſcit. n. ſi ille reliq̃rit nulla ptãs ſe regere ꝑua lebit. ⁋ Salutaris p noſter. xp̄s eſt. ⁊ h̄ rogat ꝓp̄ha. ne deſpiciatur ab illo. i. ne cōmittat vlla peccata ꝑ que a deo deſpiciatur.

reedificabo illud. Mẽtita eſt iniq̃tas ſibi qꝛ vniuſcuiuſq3 viciū in ſuū recurrit autorē. ⁋ Bene dixit autē ſibi. qꝛ penas recipit ſui mendacij. q̄ falſuȝ teſtimoniū ꝓferre cōtēdit. t ⁋ Uox eccl'ie q̄ q̄uis tot piculis ſit expoſita tamen credit ſe videre bona. id eſt accipe per fidem hereditateȝ regni celoꝛum in qua ſancti cū xp̄o regnant

⁋ Quaſi diceret fruſtra creaſti de⁹ ⁊ redemiſti ſaluatoꝛ ſi deſpicis me cōſeruare in bono qd̄ dediſti q̄a ſine te nihil ē conat⁹ me⁹. q ⁋ Patrem ſuuȝ. adaȝ primū hoīem dicit. matrē eius vxoreȝ euam. vnde generatio humana deſcendit. hi dereliq̃runt me in iſta miſeria ad quā me expoſuerunt. Dñs autē carne accepta aſſūpſit me. ⁋ Loco. ſ. veri parentis ad hereditatem eternam.

r ⁋ Legē pōne mihi. poſtulat ꝓpheta legem ſibi ſtatui. i. euangelij intellectū venturis aperiri. In via tua. i. in chꝛiſto Propter inimicos. i. hereticos qui illã ſemitã hoc eſt intelligentiaȝ ſcripturarū. praua intentōne ſubuertere nitebãtur. ⁋ Uel o dñe quia ad te tendo. ⁊ iam etiã in via ad te ſum. pone legē in ea me dirigenteȝ

p Adiutoꝛ meus es tu ne derelinquas me: neq3 deſpicias me deus ſalutaris meus
q Qm̄ pater meus ⁊ mr̄ mea dereliquerūt me: dñs auteȝ
r aſſumpſit me. Legem pone mihi domine in via tua: et dirige me in ſemita recta ꝓ
s pter inimicos meos Ne tradideris me in anias tribulantium me. qm̄ inſurrexerunt in me teſtes iniqui. et mentita eſt iniq̃tas ÷ ſibi:
t Credo videre bona dñi. in
v terra viuentiū. Expecta dominū viriliter age. et cōfoꝛtetur coꝛ tuū. ⁊ ſuſtine dñm

÷ Ipſi Dauid ⁋ Oꝛat dñs xp̄s ꝑ id qd̄ homo eſt. vt eius audiaꝭ oꝛatio. agit q3 gratias qm̄ exauditus eſt rogans. vt ſicut ipſe ſuſcitatus eſt ptãte diuinitatis ſue ita ſaluus fiat ppl's eius nomini crediturus.

Pſalmus. xxvij.

Ad te dñe clamabo deus meus. ne ſileas a

v ⁋ Expecta dominū. ſcȝ qui pmittendo non fallit. qui pꝛeſtando nō imputat. nec improperat. Uiriliꝭ. non ſoluȝ viris ſed ⁊ feminis eſt mãdatuȝ agere Confoꝛteꝭ coꝛ. ne tedio fatigante deſperet Suſtine dominū. id ē ſuſtine quod pateris. non laſſeſcas neq3 diſcedas. ⁊ quod credis expecta.

Oꝛatio.

Defende nos a caſtris ⁊ a ꝑlijs inimici adiutoꝛ omnium deus. vt in domo tua perpetuitate durãtes mereamur vultū tuuȝ ſpiritali contēplatiōe ſuſcipere. Per.

⁋ Dauid ſicut diximus interpꝛetaꝭ manu foꝛtis. et ſignificat ſaluatoꝛem. qui foꝛtis vtiq3 manu. qꝛ pꝛoſtrauit pꝛincipem tenebꝛarum. Notandū igitur hunc pſalmū tercium eſſe hoꝝ. qui paſſionē ⁊ reſurrectioneȝ dominicã ſub bꝛeuitate cōmemorant.

ne errē. ⁊ ne aberrantē diſciplina tua deſerat. ⁊ dirige me vlterius in rectitudine anguſtiaꝝ. ꝓpter inſidiãtes ⁊c̄. s ⁋ Ne tradideris me. i. vt nō ſatieꝭ aīm⁹ ꝑuerſoꝝ de aduerſitatib⁹ q̄ accidūt mihi. Inſurrexerūt ꝯ xp̄m teſtes iniq̄ dicētes. Hic dixit. deſtruite tēplū hoc. ⁊ in triduo

a ⁋ Chꝛiſtus domin⁹ clamat ad patrem tempoꝛe paſſionis: ne ab ip̄o ſileat. hoc eſt ne petenti non annuat ſed magis reſpōdeat. ⁋ Ac ſi dixiſſet. ſi ſilueris ero ſimilis pereuntib⁹. ſi taceas non cognoſceris.

⁋ Lacus autē ſignificat hoc ſeculū. la

me:✳ neq̄ taceas a me:·.
⁊ aſſimilabor deſcēdentibuſ
b in lacū ÷ Ex:·audi✳ dn̄e:·
vocē dep̄cationis mee dum
oro ad te. dum extollo ma/
nꝰ meas ad tēplū ſctm̄ tuū.
c Ne ÷ ſimul:· tradas me cuꝫ
peccatoribus. ⁊ cum operā/
tibus iniquitatē ÷ ne ꝑdes
d me:· Qui loquunẗ pacem
cum ꝓximo ſuo. mala autē
e in cordibꝰ eoꝝ. Da illis ſcḋm
opa ipſoꝝ. ⁊ ſcḋm nequitiam
f adinuētōnū ipſoꝝ. ✳ Scḋꝫ
opa manuū eoꝝ:· tribue ill'.
redde retributionē eoꝝ ip̄is
g Qm̄ nō intellexerūt opera
dn̄i. ⁊ in opa manuuꝫ eius.
deſtrues illos ⁊ non edifica
h bis ÷ eos:·. Benedictus do
minꝰ. quoniā exaudiuit vo
i cē dep̄catiōis mee. Dn̄s ad
iutor meus ⁊ ꝓtector meus.
÷ ⁊:· in ip̄o ſꝑauit cor meū ⁊
k adiutus ſuꝫ. Et refloruit ca
ro mea. ⁊ ex voluntate mea
confitebor ei. Dominus for
titudo plebis ſue. et prote/
ctor ſaluationū chriſti ſui ē.

cus eni' dicit̄ ꝙ ſub ip̄a terra lateat. Ro gat ergo hūanitas verbi ne ſimilis eēt ceteris homībus. qr etſi cōem conditionez carnis aſſumpſit: excellentiā tn̄ omnium creaturarū ꝓmeruit. ℟ Uel lacus infernum ſignificat.

b ℟ Orauit chriſtus ī cruce ꝓ toto mūdo. Extulit manus. id eſt extendit eas in cruce. Ad templū ſanctū hoc eſt vt templuꝫ patri p̄pararet. id eſt corpus eccleſie. ℭ Nō eſt etiā abſurdum. tēplum accipi celū: quoniā dn̄i ſedes eſſe diuina lectiōe mōſtratur.

c ℟ Peccatores: latrones inter q̄s pendebat dicit. ℭ Cuꝫ opantibus iniq̄tatem petit ne hr̄et aliquam portionem.

d ℟ Loquebātur iudei pacem cum chriſto dicentes. magiſter ſcimus quia verax es. Erat pax ī eorū labijs ſed in corde malicia. ℭ Qui iuſte mali dicebantur: quia proximū malicioſe ꝑdere feſtinabant.

e ℟ Petit illis dari ſcḋm opera ipſorū. nō optando ſed p̄nunciādo. Et ſcḋm neq̄tiaꝫ adinuētionū. ℭ Hoc eſt vt innoxio nocerēt qui ad eos venerat ſaluandos. vt euꝫ morti traderent.

f ℭ Quatuor ſunt ſpecies retributionuꝫ quarum vna eſt cū tribuuntur mala pro bonis ſicut iudei chriſto. Altera cum bonum pro bono. vt deus electis. Tercia cum retribuitur malum pro malo. vt eſt illud. Ite in ignem eternum. Quarta cum tribuitur quod hic dicit bonuꝫ pro malo vt qui perſecutores extiterant fiant cōuerſi poſtea laudatores chriſti.]

g ℭ Nō intellexerūt opa dei. ſcꝫ tūc qn̄ docuit ppl'm viā veritatis. Et in opa manuū eius vtiq̄ nō conſiderauerūt: ſi cōſideraſſent: expauiſſent potius q̄ꝫ ſpreuiſſent. Sic ḡ illos dic̄ deſtrui vt nō iterū debeāt edificari. qḋ tn̄ videt̄ dictū eſſe ꝓphetice potius q̄ ad iracūdie qualitatem referendum.

h ℭ Bn̄dictꝰ dn̄s Uox xp̄i ad p̄rem. qm̄ exaudiuit (q̄ eſt vtiq̄ benedictus: ⁊ ſi nō exaudiat vocē dep̄cationis) dicēs clarificaui ⁊ iteꝝ clarificabo. ſed ꝓprie benedictus dicitur cū gratias agimuſ benedicendo. apte igitur dictus eſt benedictus qui exaudire dignatus eſt.

i ℭ Adiutor. ad pericula vite pertinet. q̄ p̄re adiuuāte in paſſione ſupauit. protector. q̄a eū ab inſidijs dyabolicis ſua defenſiōe vallauit. in morte ſperauit humanitas in diuinitatē. Adiutꝰ ſum in tribulatiōe vt reſurgerem.

k ℭ Floruit ḡ caro. qn̄ ex virgine ſine peccato emicuit tanq̄ꝫ pulcrum floris decus vt Eſaias. ⁊ flos ḋ radice eius aſcēdet. ſed refloruit: cum reſurrexit ꝯfitebor. ℟ Ut illud. Confitebor tibi domīe pater celi ⁊ terre ⁊c̄.

l ℭ Merito dicit̄ dominus fortitudo plebis ſue. quādo aduerſa cuncta ip̄o auxiliāte ſuperauit. Protector: quoniā eos tegit ⁊ liberat ab imminentibus malis. Saluationum. id eſt iuſtorum.

N Addidit. xpi ſui. q̄cunq̨ enī in xp̄o baptiſatus eſt: ⁊ ipſe xp̄s. i. vnct⁹ vocat⁹ eſt. m O Orat hūanitas xbi pro pp̄lo xp̄iano (ꝓpter quē ⁊ ꝓbať eē aſſūpta) vt ſatiſfactiōe fideli in h̄ mūdo ſaluus fiat.

nus deus. Afferte nol eius. nomē p̄ris fi lius eſt. gl̄ia xp̄i: eccl̄ia eſt. i. vt ꝑ vos no mē ei⁹ in cūctis gētibus īnoteſcat. Ado rate in atrio ſancto. O Id eſt colite eū in cōſcia v̄ra mundiſſima. ipſa eſt enī au la regalis ⁊ habitatio ſpiritusſancti.

Hereditatē xp̄i eccl̄ie dicit quā ſuo ſctō ſan guine acquiſiuit.

A Que patris eſt et ſua: q̄a dixit om̄ia tua mea ſū ⁊ mea tua. huic hereditati petit bene dici. vt virtutib⁹ ⁊ nu mero augeať.

O Regere pp̄l'os de uotos petit ne carna lia cōcupiſcāt. Extol lere vt intellectu ſcrip turarū ⁊ ope ſancto ꝓ ficiāt. vt a terrenis vi cijs purgati ad eterna premia ꝑducanť. et h̄ petijt debere fieri vſq̨ ad illud ſeculū eternū cui nullū aliud ſucce dit.

Oratio.

Ortitudo oīm for tiſſime deus: ſalua pp̄l'm tuū a deſcenden tibus ī lacū: ⁊ ita nos in templo ſctō tuo vna nimiter innecte: vt pa cē quā ꝑximis ore ꝓ ferim⁹ cordibus tene amus. Per.

C Conſummatio ta bernaculi ꝑfectiōez ſi gnificat eccl̄ie catholi ce. que per totū orbez ꝓbatur eſſe conſtructa. Eſt enī totus iſte pſalmus. ſpūſſancti laude pleniſſimus.

m Saluū fac pp̄l'm tuū dn̄e et bn̄dic hēditati tue: ⁊ rege e os ⁊ extolle illos vſq̨ ieťnū

Pſalmus dauid ÷ in cō ſummatione tabernaculi :·

C Credentes ꝓpheta ge neraliter admonet. vt dn̄o ſacrificia deuota mēte ꝑſol uant ſeptenaria narratione ſanctiſpūs virtutes enume rans. Pſal. xxviij.

a ÷ Afferte dn̄o filij dei :·: afferte dn̄o filios arie

b tū. Afferte dn̄o gloriā ⁊ ho norē: afferte dn̄o gloriā no mi eius: adorate dominū in

c atrio ſancto ÷ eius :·. Vox dn̄i ſuꝑ aquas: deus maie ſtatis intonuit: domin⁹ ſuꝑ

d aquas multas. Vox domi ni ni virtute: vox dn̄i in ma

e gnificentia. Vox dn̄i ꝯfrin gētis cedros: et confringet dominus cedros libani.

c N Vox dn̄i. id eſt p̄dicatio dei. ſ. chriſti ꝑ ſe ⁊ apoſtolos ſuos. ſuper aquas. i. ſuꝑ po pulos. vt eſt illud. aq̄ multe pp̄l'i multi De⁹ maieſtatis. deus pote ſtatis. intonuit domi nus ſuꝑ aquas. i. ter ribiliť p̄dicauit de ta bernacl'o aſſumpti cor poris populis dicēs: penitentiā agite.

B Ecce primū donuz ſpūſſancti ſcz Timor quem p̄dicando chri ſtus cordibus hoīm dedit. Initiū eī ſapiē tie ⁊ penitentie timor domini eſt.

d N Merito ḡ vox dn̄i in ✠tute diciť. q̄a in vnoquoq̨ ſancto lo quitur. C Et ei nul lis obſtaculis obuiať In magnificentia. q̄d enī ſpūſancto magni ficentius: q̄ illumina to corde ſentire facit. vt appetāť bōa: ⁊ peſ ſima queq̨ fugianť.

B In virtute donuz pietatatł. In magnifi

N Vox xp̄i p̄dicatores admonet qui ꝑ grām ī adoptōez filiox vocati ſūt. Quid admonet afferre: predicationē ⁊ exēplū. a N O Arietes apl'i ſunt accipiendi. O Aries enī dictus q̄ſi a fronte ruens. id eſt dirués. N Qui duo cornua h3 in capite ſicut ſancti apl'i habuerunt duo teſtamenta que p̄dicauerūt. Filij arietū. ſucceſſores aploꝝ ſunt. b N Afferte dn̄o gloriā. vt ꝑ opera v̄ra glorificeť eter

tia: donū ſcie notať. e N Cedri dicūť ſupbi vl' ſublimes. O Bn̄ enī cōpať ce drus ſupbis. q̄ nullos vtiles fruct⁹ gene rat. ſic nec elatō deteſtabilis q̄ pctm̄ intu lit mūdo. Cedri q̄ in libano naſcūť: altio res fiūt cedris q̄ alicubi naſcūť ⁊ ſignifi cat nobiles iſtius mūdi ⁊ reges. q̄ reliq̄s hoīes tanq̨ hūilia frutecta deſpiciūt: q̄s dn̄s cōfringet qn̄ abiectis ſupbis hūiles eliget. G In cōfractiōe cedroꝝ. donū fortitudis intelligiť dn̄ fractos. i. hūilia tos ⁊ cōuerſos q̄libet ꝑ xp̄o ſuſtinē facit

f N Iſte vitul⁹ ſignificat xp̄m. ſicut enī cōfringit vitulus virgulta tenera cornibus ita xp̄s ꝯfringet iudeos. Qui etiam dilectus filius dei. dicit̄ ꝑ aſſumptionē corꝑis ꝛ filius vnicorniū. i. iudeoꝝ qꝛ ex ſtirpe iudeoꝝ ſꝫ carnē fuit. Iudei vnicornes dicunt̄ ꝑ vna lege quā habuerūt ꝑ quā in ſupbia ſe extulerūt. Nos vtrūqꝫ teſtamentū habem⁹ ipſi vet⁹ tm̄ recipiūt. nos duo cornua habem⁹. id eſt vtrūqꝫ teſtm̄.

g N Vox dn̄i intercidētis. i. auxiliū illi⁹ inter pſecutores q̄ ſuis ſctis ſubuenit. vt ꝑſecutio furibūdoꝝ flama ignis intelligat̄. vel. Flamā dicit libidines q̄s ꝑ ꝯfeſſionē et grām facit ceſſare. Concutit deſertū vox dn̄i. i. p̄dicatio. aīaꝫ q̄ deſerta fuerat cōmouebit. qꝛ anīa q̄ vicijs occupata eſt. deſerta dicit̄. illis excuſſis habitabilis deo fit.

O Deſertū appellati ſunt q̄ necduꝫ fidei donū ꝑceperūt. N Quos cōmouebit dominus de infidelitate ad fidē. Cades interꝑtatur cōmotio tinee

G Intercīſio iſta flāme: donū ꝯſilij innuit q̄ interrūpit̄ cōſenſus actuſqꝫ peti vel pſecutionis. in cōcuſſio ne ꝟo deſerti donū intellectus notat̄.

h N Cerui: p̄dicatores ſignificat. q̄s p̄parauit. qn̄ illis ſpm̄ſctm̄ dedit ac illos p̄dicare miſit. Reuelauit ꝯdēſa. i. obſcura diuinarū ſcripturarū ꝑ ſpm̄ſcm̄ illis patefecit. G Per ceruos igit̄ ſapiētes intelligunt̄. q̄ ꝯtēplatione. alta ꝑdeſcēdētes. A Superāt ꝛ repellūt venenoſas linguas hereticorū. habes igit̄ ſeptimū donū ſpūſcti. ſ. ſapiſm.

O Pro qua re. in eccleſia eius: omēs illi hec dona habētes referūt gl'iam

i C Dn̄s diluuiū inhabitare facit. Hic ſignificat diluuiū baptiſmū ſiue aq̄s baptiſmi (quas purgat̄ hō ſicut ꝑ diluuium purgatus eſt mūdus) et eas ſpūſſctūs inhabitat. H Et ſedebit dn̄s in ſctis (q̄ ſedes eius dicunt̄) in eternū. i. in ſecuēū ſeculi. vel ſedebit xp̄us ad dexterā patris.

k H Dn̄s virtutē. i. fidē ꝛ fortitudinē cōtra hui⁹ mūdi ꝓcellas pp̄lo xp̄iano dabit Et bn̄dicet hic ꝛ in futuro: qn̄ dicturus erit. venite bn̄dicti patris mei. In pace in ſemetipſo. quia ipſe eſt pax vera nr̄a. Orō.

Dn̄a dn̄e ꝟtutē pp̄lo tuo. et effice nos tēplū ſpūſſcti: vt tibi de corde puro: holocauſtū acceptabile ꝑparemus. Per.

C Domus ſignificat templū dn̄ici corꝑis. Dedicatio ꝟo: reſurrectionē eiuſdem dn̄i nr̄i. Tūc dedicauit cū a mortuis reſurrexit. tunc enī corpus ei⁹ in eternā gl'iam ꝑductū eſt. Dedicare enī dicimus cū nouitas domus alicuius in vſuꝫ celeberrimū deputat̄

f Et cōminuet eos tanq̄ vitulus libani: et dilect⁹ quēadmoduꝫ filius vnicorniū.

g Vox dn̄i intcidētis flāmaꝫ ignis: vox dn̄i ꝯcutiētis deſertū: ÷ ꝛ ꝯmouebit dn̄s deſertū: ∸ cades.

h Vox dn̄i p̄parātis ceruos. ꝛ reuelabit cōdenſa: ꝛ in tēplo eius oīs

i dicent gloriā. Dn̄s diluuiū inhabitare facit: et ſedebit

k dn̄s rex ineternū. Dn̄s virtutē populo ſuo dabit: dn̄s benedicet pp̄lo ſuo in pace.

Pſalmus cantici dedicationis domus Dauid.

C Vox xp̄i ad patrē gratias agentis poſt eius glorioſiſſimā reſurrectionē.

Pſal. xxix.

a Exaltabo te dn̄e quoniam ſuſcepiſti me. nec delectaſti inimicos meos ſu

b per me. Deus meus clamaui ad te: et ſanaſti me.

Domus aūt dauid: ꝓpter ſemē eius eſt poſita. vn̄ ſaluator. carnis traxit originem. a N Exaltabo te dn̄e. Vox xp̄i ad p̄rem. vel vox eccl'ie ad xp̄m. i. laudabo te. qm̄ ſuſcepiſti me. O Per diſpēſationē q̄ reſurrexi a mortuis. Nec delectaſti. qꝛ non potuerūt iudei xp̄m extinguere ſicut voluerūt. Delectaſti ꝟo poſuit: ꝑ delectare feciſti. b N Orō xp̄i ſiue eccl'ie. ſanaſti me. i. reſurgere me feciſti. O Tūc ei ſanat⁹ ē xp̄s. qn̄ car

c Dñe deduxiſti ab inferno
aīam meā:ſaluaſti me a de-
d ſcendētibꝰ ī lacū. Pſallite
dño ſcti eiꝰ: ⁊ ꝯfitemini me
e morie ſctitatis eiꝰ. Qm̄ ira
in īdignatione eiꝰ: ⁊ vita in
f volūtate eiꝰ. Ad veſperuz
demorabit̄ fletus. ⁊ ad ma-
g tutinū leticia. Ego aūt dixi
in abundantia mea. nō mo
h uebor ineternū. Dñe:in vo
lūtate tua preſtitiſti decori
i meo virtutē. Auertiſti faciē
tuā a me. ⁊ factꝰ ſum ꝯtur-
k batus. Ad te dñe clamabo.
⁊ ad deum meuz depcabor.
l Que vtilitas in ſanguine
meo. dum deſcēdo in corru-
m ptionē. Nunquid confite-
bitur tibi puluis. aut annū
n ciabit veritatē tuam. Audi
uit dñs et miſertus eſt mei.
dñs ÷ factus :· eſt adiutor
o meus. Cōuertiſti planctuz
meū in gaudiū mihi. conci
diſti ſaccum meū: ⁊ circūde

nem fragilitatis nr̄e. reſurgendo in et̄na vite gaudia collocauit ⁊ nos ſaluos fec̄
c M. I. Dñe eduxiſti. hoc expoſitiōe nō eget. Manifeſtū eſt em̄ aīam xp̄i cuz alijs aīabus ſanctoꝝ. de inferno reuocatā a deo. C. Deſcēdentes vero in lacum ſunt. q̄ ī iniquitate iſtius ſeculi verſant̄. ſaluatus eſt itaq̄ a talibus: q2 a cōione eorū liberatus eſt cū reſurrexit a mortuis.
d I. Propheta hortat̄ ſanctos vt laudent illū a quo ſaluati ſunt. Memorie ſanctitatis eius dixit. q2 memor nr̄i eſſe dignatus ē. q̄ in vmbra mortis. i. pctī verſabant̄. I. Id eſt memores ſitis iſtius bñficij quo vos liberauit.
e C. Indignatio illius. mors eſt pctōris I. Indignatio dī fuit: qn̄ adā peccauit. Ira iuſta vindicta. qn̄ eum de paradiſo eiecit. Et vita in voluntate eius. vt q̄ fecerit voluntatē dei maneat in eterna vita Et ſicut in adā. ita in vno quoq̄ peccatore.
f I. Veſperū. tota vita iſta pn̄s intelligit̄ q2 per pctm̄ ade oēs vſq̄ in finē ſeculi flent vel gemūt. qn̄ recordant̄ bona paradiſi q̄ pdiderūt in adaz. Et mane: leticia. qn̄ in reſurrectōe ſil' ī n libertatē veniūt. vl' alibi. Veſperū qn̄ flebat maria. leticia qn̄ xp̄s reſurrexit. M. Dicit x̄o demorabit̄. i. diu morabit̄. q2 ē tpe pctī ade vſq̄ in finē ſcl'i. g C. Ego aūt dixi ī abūdātia. Abūdātia erat filio ſp x̄gis marie. q̄ x̄bū caro factū ē. ⁊ habitauit in nob. Iure dicebat ſe moueri nō poſſe ineternū a d̄o. ſ. cui ſua maieſtas: ꝯfidētie bona ꝓſtabant. h C. Dñe involūtate tua. Uox xp̄i aſſerit ſibi hoī datā deſup x̄tutē a p2e x̄tutē. ſ. illā q̄ nō mouet̄ a deo. M. Quo immunis ab oī pctō: oī grarū plenitudie reſplendet Sil'r ⁊ decorē illū de q̄ ſcriptū eſt. Speciosus forma p̄ filijs hoīum. i I. Tūc auertit d̄s faciē ſuā ab adā qn̄ peccauit. Tūc turbatꝰ eſt qn̄ ſub maledictiōe de paradiſo ꝓiectꝰ eſt. M. Uel a xp̄o x̄tit faciē qn̄ paſſioni eū expoſuit ⁊ cepit pauere ⁊ turbari ⁊ meſta eſſe hūanitas ⁊ carnis infirmitas.
k H. Ad te dñe clamabo. xp̄s dñs hoc dicit. q̄ in cruce clamauit. cū ꝓ redēpto ppl' patrē interpellauit.
l C. Petit ḡ xp̄s nō vt ñ moriat̄ ſ3 ne caro ipſius corruptōe reſoluta maculet̄. H. Ac ſi dixiſſet humanitas. nulla ē vtilitas q̄ ſanguinē effudi. niſi r̄ſurrexero a mortuis. M. Si eī ñ reſurgā: nemī ānūciabo. nullū lucrabor iō ſ3dit Nūq̄d ⁊c̄ m H. Nūq̄d ꝯfitebit̄ tibi puluis. i. ñ poterit turba īpioꝝ q̄ adhuc velut puluis oī vento doctrine mouet̄ iuſtificari. ſi ego ñ reſurgā Nec etiā annūciabit veritatem tuā: hoc eſt xp̄m tuū q̄ eſt veritas. n H. Audiuit dñs. i. deus pater Miſertus eſt. q2 reſurgere me fecit a mortuis. factus eſt adiutor. q2 me fecit primogenitū mortuoꝝ.
o I. Conuertiſti planctū meū cū dicerem triſtis eſt anima mea. In gaudiū cum dixi Ite nunciate fratribꝰ meis.
C. Conciſus eſt ſaccus. i. corpus xp̄i. cū ꝓ nobis ipſe mori dignatus eſt.

14 Precinxit leticia.ſ.p reſurrectõem immortalitatis. p ℭ Cãtare em̄ dixi mus ad mẽtis leticiã ꝓprie ptinere. Glo ria ꝟo xp̄i: maieſtas patris a q̄ audiuit. hic eſt filius meus dilectus. A Et cã tat patri gl'ia filij. qm̄ cauſa eſt gl'ia filij. vt laudet' pr̄ et amet'.

rẽ. qꝛ multi ſunt dij nũcupatiui nob̄ aũt vn⁹ deus. vna fides. vnũ baptiſma. Do mus refugij ipe eſt in q̄ pater habitat d ℭ Fortitudo. ptinet ad tolerãda q̄ paſſus ẽ. refugiũ ad finẽ maloꝝ qñ iſti⁹ ſcl'i iniq̄tates ſupauit fine glorioſe mortis.

ℭ Et qꝛ cõpunctus eſt ſemel. id eſt crucifi xus: nulle ſe vlterius ſbiacere memorat paſ ſioni. Cõfitebor. i. cuꝫ ſcis eterna voce te lau dabo. Oratio.

Suſceptor oīm cle mẽtiſſime deus: ne pmittas delectari inimicos nr̄os ſuper nos ſed ita nos in tua virtute corrobora. vt cõuerſo plãctu nr̄o in gaudiũ: memoriã ſan ctitatis tue iugiter ex colamus. Per.

ℭ Uerba q̄ titulus ptinet ad xp̄m freq̄ẽ ter diximus referẽda cui totus hic pſalm⁹ aptãdus eſt. qm̄ eius paſſionẽ ⁊ reſurrectio nẽ decantat.

a ℭ Orat xp̄us ad Prẽꝫ ex natura hũani tatis aſſũpta. ne ꝯ ſua ſpe delectus humane inſultatiõis patiatur obprobria. addens in eternũ vbi ei⁹ cõtem platio fixa pmanebat In tua iuſticia q̄ ꝯſue ſti ſubuenire roganti bus. Libera. ad peri cula huius mundi p tinet amouenda.

b ℭ Inclitua dixit.

p diſti me leticia. Ut cantet ti bi gl'ia mea ⁊ ñ ꝯpũgar. dñe de⁹ me⁹. ieꝛnũ ꝯfitebor tibi.

In finẽ pſalmus Dauid.

ℭ Uox Xp̄i poſiti in cru ce orãtis patrẽ. vt de malis iminentibus liberet'. agitq; gr̄as ꝓ ſe et populo fideli.

Pſalmus. xxx.

a In te dñe ſperaui non ꝯfundar ineternũ. iniu b ſticia tua libera me. Incli na ad me aurẽ tuã. accelera c ⁊ eruas me. Eſto mihi i deũ ꝓtectorẽ ⁊ in domũ refugij. d vt ſaluũ me facias. Qm̄ for titudo mea ⁊ refugiũ meum es tu. ⁊ ꝓpter nomen tuum deduces me ⁊ enutries me. e Educes me de laqueo hoc quẽ abſcõdert mihi. quoniã f tu es ꝓtector me⁹. In man⁹ tuas cõmẽdo ſpiritũ meuꝫ. redemiſti me dñe deus veri tatis. Odiſti obſeruãtes va g nitates ſupuacue. Ego aũt in dño ſperaui. exultabo et letabor in miſericordia tua.

Dux erat humanitate dñs: qñ ſuũ nomen p vniuerſas gẽtes fecit cognoſci. Enutritũ ſe dicit q̄uſq; ad pfectõꝫ catholica eccl'ia ipſius mũere pueiret. M A .i. paulatim ſctõs ag gregãdo corp⁹ ipſius id ẽ eccl'iam auget.

e ℭ Ergo laqueũ ab ſcõderũt iudei xp̄o. qꝛ occultis eũ machina bant' pdere inſidijs. vñ ſe dicit educẽdũ. i. reſurrectõnis bñficio ad ſupna velocit' ele uãdũ. Protectorẽ do minũ dic̄. qꝛ eo ꝓtegẽ te nulla p̄t aduerſitas puale. f M In man⁹ tuas. i. ꝓtãti tue. ℭ Dignũ q̄ fuit. vt tãto ſuſceptori tal' cõmẽda ret ſps. Addidit etiaꝫ q̄s eẽt iſte dñſ qꝛ ẽ ds ꝟitatis. illoꝝ ei de⁹ ẽ ſpãlit' q̄ ꝟitatẽ diligũt nec i aliq̄ falſitate mi ſcent'. g ℭ Iuſte q̄ ꝟitas. oderat vanita tẽ. qꝛ vanitas i falſita te ꝟſat'. M Odire eẽ de⁹ dr̄ id qd̄ reprobat Addidit ſupuacue. q̄ nõ ſolũ vacua vanitas dr̄ ſ etiã ſupuacua.

A Uanitas eſt hui⁹ ſcl'i falſa felicitas que

ꝓpter mẽbroꝝ ſuoꝝ ſuoꝝ humilitatẽ. vt qm̄ nõ poterat humana ꝯditio ad diui nitatẽ attingere. diuinitas inclinata ad eã deſcẽderet Accelera. i. feſtina reſurre ctionẽ dare celerrimã. c M Uox eccle ſie: in deũ ꝓtectorẽ. ſ eſt in deũ defenſo

vacue obſeruat' qꝛ pdit' ⁊ ſupuacue ob ſuat'. qñ ꝓ ea hñda etiã male agit'. h ℭ Speraui i dño dic̄. vbi nihil vanũ ni hil ſupuacuũ ẽ ſ totũ fixum. Exultare: ẽ cũ magna alacritate animi gaudere. Le tari: tempata mẽtis affectõe mulceri.

i Quoniā reſpexiſti hūilita/
tē meā. ſaluaſti ō neceſſitati
k bus aīaʒ meā. Nec ꝯcluſiſti
me in man⁹ inimici: ſtatuiſti
i loco ſpacioſo pedes meos
l Miſerē mei dn̄e quoniā tri
bulor: ꝯturbat⁹ eſt i ira ocu
lus meus: anima mea ꝛ ven
m ter me⁹. Quoniaʒ deficit in
dolore vita mea: ꝛ anni mei
n in gemitib⁹. Infirmata ē in
pauptate virtus mea: ꝛ oſſa
o mea cōturbata ſunt. Super
omnes inimicos meos fa/
ctus ſum obprobrium vici/
nis meis valde: ꝛ timor no
p tis meis. Qui videbant me
foras fugierunt a me. obli/
uioni datus ſum tanq̄ mor
q tuus a corde. Factus ſum
tanq̄ vas perditū. quoniaʒ
audiui vitupationē multo
rum cōmorātiuʒ in circuitu.

i ¶ Ideo erat in altiſſimo humilitas
qꝛ illi humanitas adherebat ab ipā ꝯce
ptione Neceſſitas dicit̃ q̄ in nece ſit po
ſita. id ē in mortl̃ anguſtijs ꝯſtituta. Nā
qn̄ pctōꝝ laqueis innodamur. nec nr̄a
xtute poſſum⁹ abſol/
ui. neceſſitas appella
tur. A Neceſſitates
igit̃ pctā ſunt. ex qb⁹
ſe hō ſoluere nequit.
k ¶ Nec concluſiſti
me dicit. qꝛ liber effe/
ctus eſt a ptāte diabo
li. Statuiſti dicit. hoc
eſt firmaſti in loco ſpa
cioſo. i. in patria xtu/
tū in regione beatoꝝ.
Pedes ſuoſ dicit. x/
tutes morales per q̄s
hūc mundū fixis greſ
ſibus ambulauit. A
Loc⁹ ſpacioſus. cha/
ritas eſt pedes: affe/
ctus aīe. l N Mi
ſerere mei dn̄e qm̄ tri
bulor. Vox eoꝝ eſt q̄
q̄libʒ tribulatōe tribu
lant̃ in quoꝝ perſona
xp̄s loquit̃ hic. ſicē ſu
perius in pſona eruto
rū de tribulatōe dū di
xit. nec concluſiſti ꝛc̄.
pōt dici ꝛ de xp̄o quā
do ait. Triſtis eſt aīa
mea vſq̄ ad mortem.
¶ Irā poſuit: ini/
micoꝝ indignatōem.
Oculus. intellectū ſi
gnat. quē ſp cōturba/
mus. qn̄ imminētia picula formidamus
Ventrē dicit ſuā memoriā vbi habebat
repoſita. q̄ illi dn̄s de ſua clarificatione
ꝓmiſerat. Animā: ſenſualitatē putat.
m ¶ Deficere em̄ eſt. paulatim minus
facere. ꝛ ad finē. p aliq̄s valitudīs minu
tias puenire. ꝛ ſignat hic illā ꝯturbatōʒ
carnis xp̄i q̄ in paſſiōe ei⁹ vita carnis de
fecerat. Et anni mei ī gemitib⁹. qꝛ nō fu
it leuis dolor: vbi ꝯtinu⁹ gemit⁹ inſona
bat. A Anni xp̄i oēs in gemitib⁹ qm̄
futurā mortē ſp vidit ꝛ in pſecutōib⁹ cō
pleti ſunt. n ¶ Virtus animi. ī pau
ptate infirmat̃ in mēbris xp̄i. qm̄ oībus
bonis indiget humana fragilitas. Oſſa
fortitudinē corpis ſignificāt. qꝛ neq̄ in
animi robore. neq̄ in ſpe carnis debʒ vl
la eſſe pſumptio. N Virtus etiā cor
poris in egeſtate fuit
ꝛ derelictōe ī paſſiōe.
o ¶ Inimicos. iu/
deos dicit. habebatur
inter eos obprobriuʒ
innocēs xp̄s q̄ ſe nefa
rio ſcelere polluebāt.
Cōtra pbum dicimus
improbū. i. inhoneſtū
ꝛ indecoꝝ. Obprobri
um aūt ſignificat val/
de abominabile faci/
nus. Vicinos dicit q̄
ei in ciuitate fidei cō/
iūcti. tn̄ pfecte nō cre/
debāt. Notos aplos
ſignificat. q̄ in ei⁹ paſ
ſione turbati ſunt.
N A Vel xp̄ianos
malos dicit vicinos
tales eſſe q̄ ſunt ī ma/
licia peiores omībus
xp̄i inimicis. p N
Fugierūt apl̄i in paſ/
ſiōe xp̄i eo relicto Ob
liuioni dat⁹ eſt xp̄s in
fidelibus. qn̄ eū ī car/
ne mortuum p nihilo
cōputauerūt. ¶ Tā
q̄ mortuus. nō em̄ a
fidelib⁹ mortuus dā
cui⁹ diuinitas impaſ/
ſibil̃ veracit̃ eſtimat̃
ſʒ a mēte īfideliū mor/
tuus eſtimabat̃ A A corde morit̃. cu
ius memoria recedit a corde. ſicut obli/
uiſci ſolēt hoīes mortuoꝝ. q ¶ Vas
pditū eſt qd̄ fractū eſt. ꝛ ad nullos vſus
neceſſariū. qd̄ ſp abijcit̃. ita ꝛ xp̄s mor/
tuus quaſi fractū vas abijciēdus puta/
bat̃ pfidis iudeis. Audiui vitupatōem
id ē circūhabitantiū pfidoꝝ iudeoruʒ.
Merito tales circūhabitātes dicunt̃ q̄
legē dei nō ſpiritaliter ſed carnaliter ad
uertere volunt. A Sunt enim vt cor
tex medullam circuiens. ſic iſrām tenen/
tes: ſpm̄ nō intrāt ſcripturaꝝ ſʒ ſp in cir

cultu morātur ꝛ cortice occidētis lr̄e.

r ℭ In eo. cōſiliatā ꝑtē maximā dicit iudeoꝝ. vt deū neci traderēt. ℞ Oēs ſimul cōſiliati ſunt. vt q̄rerent aīam xp̄i. ſiue heretici: aīam eccl'ie. ℭ Oīe aūt

tēptu. Nā cū audiuit iſta falſitas flagellis ceſuȝ. ſtatī in blaſphema v̄ba ꝓſiluit ℳ Abuſio fuit qn̄ eū q̄ ꝓpter eos venit ī carnē crucifixerūt abutētes dei bn̄ficio.

z ℞ Multitudo dulcedīs eſt. multa p̄

ſcelus ḡuius eſt qd̄ cō ſilio gerit plurimorū.

s ℭ Sp̄auit in p̄rē filius. q̄ ſciebat nullā eē ꝑtātē iudeoꝝ ꝯ ſe. ſ ip̄o creāte exiſtimus ip̄o diſponēte vegetamur. ℞ In manib⁹ tuis ſortes mee. id eſt in gratia ſanctiſpūs. ℳ Que ſine merito quos vult eligit. Sortes itaq̄. i. dei ḡtuita electio eſt in manibus id ē ꝑtāte dei nō nr̄a.

t ℭ Ip̄m p̄rem rogat ſe eripe de māu inimicoꝝ. i. iudeorū. ꝛ a ꝑſeq̄ntibus hoc eſt paganis vel hereticis. q̄ eccīam dei inſequunt fraudulētis machinatiōibus. ℳ Maxime illi ꝑſequunt eccleſiam. qui cū ſint xp̄iani nolunt bene viuere per hos obprobriū hȝ eccīa. inter q̄s gemēs iſte ait. Illuſtra ꝛc̄.

v ℭ Illuſtra faciem tuā. i. fac videri. ꝙ ſupra me dignaris intēdere. vt ſicut de morīe te deſperant. ita de reſurrectiōe cōfidant.

r In eo dum cōuenirēt ſimul aduerſum me. accipe aīam
s meam conſiliati ſunt. Ego autē in te ſperaui dn̄e. dixi deus meus es tu. in mani-
t bus tuis ſortes mee. Eripe me de manu inimicoꝝ meorum. ꝛ a perſequētibus me.
v Illuſtra faciem tuam ſuper ſeruū tuū. ſaluum me fac in miſericordia tua. domīe ne ꝯfundar quoniā iuocaui te
x Erubeſcāt impij ꝛ deducantur in infernū. muta fiant labia doloſa. Que loquūtur
y aduerſus iuſtū iniquitatē.
z in ſupbia ꝛ abuſione. Quā magna multitudo dulcedinis tue ÷ dn̄e ∴ quā abſcō-
a diſti timentibus te. Perfeciſti eis qui ſperāt in te. in cōſpectu filiorum hominum.
b Abſcondes eos in abſcōdito faciei tue. a cōturbatione
c hoīm. Proteges eos in tabernaculo tuo: a contradi-
d ctione linguaruȝ. Benedictus dominus: quoniā mi-

mia que p̄pauit eccleſie ſue vt eēt ſine fine cū angelis ſuis regnatura. ℭ Que h̄ ſentitur abſcondita. ſ in futuro iudicio oñdit. manifeſta. ℳ ℭ Eſt etiam dulcedo hic dei multiplex. dū corrigit bonos vl' parcit ꝓmittit vel emendat quos amat. quā tn̄ impi⁹ nō ſentit. qui palatuȝ cordis ꝑdidit ꝺ febre iniq̄tatis. a ℭ Perfecit illam dulcedinē in illis qui conſtanti animo eam exquirūt. In cōſpectu filioꝝ. i. in illa reſurrectiōe qn̄ ſanctis ſuis p̄mia eterna reſtituet. ℞ Perfeciſti ac ſi dicat perfecturus eris. vel in conſpectu eoꝝ q̄ hūana et nō celeſtia queſierūt.

b ℭ Abſcondes eos in abſcondito. i. in illa reſurrectōe qn̄ iuſti cōtēplatiōe dei ꝑfruunt ꝛ premia eterna conſequent. quā gloriā impij non vident. Hoīes h̄ omēs ꝑſecutores et ſciſmaticos dic̄. q̄ hic cōſueuerunt conturbare ppl'm xp̄anum.

℞ Ut nō cōfunda. ſ ſaluer ab his ꝑſecutiōib⁹. x ℞ Erubeſcāt impij ſiue iniq̄ demōes vel q̄cūq̄ mali. cū viderint ſctōs coronatos. q̄s ī deſpectōe habuerūt. ꝛ ſe ꝯdēnatos. ℭ Seq̄ cū reſpexerint ī gra ui piculo cōſtitutos: velocit' obmuteſcūt y ℭ Loquit' enī falſitas cōtra veritatē. qn̄ arriani creaturā dn̄m creatorem dicūt. Addidit in ſupbia ꝛ abuſiōe. i. in cō-

c ℭ Hic ꝓtegunt in
ſti in tabernacl'o. i. in eccīa. ibi eī ꝓtegūt vbi maloꝝ īprobitas minime nocere illis ꝑmittit' qn̄ illeſe aīe iuſtoꝝ. ſub q̄libet afflictiōe corporea ſeruant'. d ℞ Benedict⁹ dn̄s. cui bn̄dicit oīs creatura. ſ nō ideo q̄ſi egeat nr̄a bn̄dictiōe a nob̄ bn̄dicit'. ſ vt nos ab ip̄o bn̄dictionē accipere mereamur. Mirificauit miam ī ciuitate.

N ℂ Id in hierl'm quã circũdãt oẽs gẽtes. N Que eſt in medio mũdi. q̃a ibi nat⁹ paſſus ⁊ reſurrexit. e N Tũc in exceſſu mẽtis eſt eccl'ia: qñ cogitat q̃ in paradiſo amiſit. ⁊ q̃liter deus p̱ angelũ apud Adã loquebat᷑: ⁊ quõ oculis interiori bus deũ videbat. q̃ p̱iect⁹ eſt a facie dei qñ transgreſſus eſt mãdata dei ⁊ oĩs poſteritas eſt in illo proiecta.
f ℂ Ideo exauditũ ſe dicit xp̃s in mẽbris ſuis: q: nõ tardat gratia dei adiuuare illũ. qui humiliter dñm rogat. Et exaudit⁹ ẽ xp̃s qñ audita eſt paterna vox dicens. H̄ eſt filius meus dilectus. et quã do clamauit ad p̃rem. Deus deus me⁹ quare me dereliquiſti.
g ℂ Diligite dicit. tam tanq̃ ad amicos: non tanq̃ ad ſeruos: ſeruorũ ẽ eni formidare. amicorũ diligẽ. Requirit dominus veritatem quam neſciunt heretici. falſis erroribus illigati. Hic ſuperbiã. non vnum vicium dicit. ſed q̃cquid mortuz prauitate peccat᷑. Illis tribuit abũdanter qui p̃cepta dei deſpiciunt. h ℂ Viriliter agite. i. in bonis opibus cõſtantiſſime perdurate: ne femĩea mollicie deficiatis: qui corda domino conſtãter offertis. Sic enim roborantur corda fidelium: ſi ſpem ſuam domini virtute cõfirment.

rificauit miſcðiam ſuã mihi
e in ciuitate munita. Ego aũt
dixi in exceſſu mentis mee.
p̱iectus ſum a facie oculo-
f loꝝ tuorum. Ideo exaudiſti
vocem or̃onis mee. dum cla
g marem ad te. Diligite dñm
oẽs ſãcti ei⁹ ÷ quoniã ⁖ veri
tatem requiret dñs. ⁊ retri-
buet abundanter facientib⁹
h ſup̱biam. Viriliter agite et
confortet᷑ cor veſtrũ omẽs
qui ſperatis in domino.

David intellectus.

C Vox penitẽtis ⁊ domini verba reſpondẽtis ſe circundare miſcðia ſua i ſe ſperantes.

Pſalmus. xxxi.

a Eati quoꝝ remiſſe ſũt
iniquitates. ⁊ quoꝝ te-
b cta ſunt peccata. Beat⁹ vir
cui nõ imputauit dñs pecca
tum. nec ẽ in ſpũ ei⁹ dolus.
c Quoniam tacui inuetera-
uerunt oſſa mea. dum cla-

Oratio.

Mmẽſam multitudinẽ dulcedĩnis tue piiſſime dñe ſuppliciter exoram⁹ vt dum veritatẽ tuam requirimus tumorẽ execrabilis ſup̱bie cõteramus. Per.

ℂ Cur in h̄ titulo david poſuit intellectus: cum oẽs pſalmi p̱pter intellectũ eorum habendũ ſint ſcripti. Reſpõſio. p̱mo meminit dauid. p̱pter dñm xp̃m. qm̃ ad ip̃m reſpicit q̃cq̃d penitẽs iſte dicitur⁹ eſt Deinde addidit intellect⁹. vt cũ nos intelligere diuinitas p̃ſtiterit peccata nr̃a: pro eis tũc diluendis ſupplicem⁹. in alio ei pſalmo dictũ eſt delicta q̃s intelligit. de intellectu igit᷑ peccatorum loquitur.
a N Beati q̃rũ remiſſe ſunt iniquitates id eſt p̱ confeſſionẽ a dño diluunt᷑. Al' quorũ tecta ſunt. id eſt per caritatem. que operit multitudinẽ pctõrum vel velata per penitentiã ne in iudicio reuelent᷑. ℂ Iniquitates ſunt. q̃ ante ſuſceptam fidẽ cõmittunt᷑ peccata que poſt fidei cognitionẽ vel gratiã baptiſmatꝫ cõtrahũt᷑.
b N Illi nõ imputatur peccatũ q̃ in hoc ſeculo ſe p̱ pniam ſufficiẽter expurgat vel p̱ martyriũ purgat. Qõ tegitur: non videtur: quod non videtur nõ imputat᷑. qõ nõ imputatur nec punief᷑. In illius ore dolus nõ eſt q̃ ſe peccatorẽ p̱fitet᷑. ℂ Quia dũ noſmetipſos culpam⁹. verſiloquium eſt. cũ nos volumus laudare: mẽdaciũ eſt. ip̃e em̃ dño placet. qui ſibi diſplicet. c N Tacui. vox malorũ eſt. q̃ tacẽt ſua pctã. ⁊ in cõfeſſiõe nolũt dicere. ideo oĩs fortitudo mea. id eſt virtutes in infirmitate conſenuit.
A ℂ More vulneris corporalis qõ dum occultat᷑ medico putreſcit. Dũ clamarẽ.
N Clamant. id eſt ſi aliquid boni habent p̱ vanitatẽ demonſtrant. Tota die.
N A Id eſt tota vita q̃ breuis eſt tacent peccata. clamant ⁊ iactant merita.

d ℞ Grauata eſt manus dei ſup pec catores.i.ptãtes vindicte in die iudicij. ℣ Die ⁊ nocte: continuũ tẽpus ſignificat Erumnoſus dicit valde ruinoſus Ruina quippe appellata eſt.quaſi ruẽs in ima. Conuerſus eſt in erumnã: qui cecide rat de ſupbia. vt q̃ añ erat ſupbus nunc humilis factus eſt. Spina eſt que corpus erigit atq; retinet. hec ꝑ ſupbia merito poſita eſt. q̃ cõfracta nõ deijcit ad interitum. ſ; erigit ad ſalutem. ℞ Erumna miſeria eſt. A Uel configit. ſpina cũ pungit cõſcientia ⁊ dolet.

e ℣ Ille delictũ cognitum facit. qui illud in confeſſionẽ veram perducit. Operire eſt valde aliquid ſilẽtio tegere. aut cordis diſſimulatõe celare. hoc faciũt ſtulti. q̃ putant deũ ignorare. qd agũt Delictũ quidam leue putãt eſſe pctm̃ quaſi negligẽtius derelictũ Iniuſticia aũt eſt immane aliquid vel ſeuũ cõmiſſum. Sed et hic puritas confitẽtis oſtendit. qꝛ non vult celare quod credebatur eſſe veniale.

f ℞ Dixi in corde vbi deus videt cõfitebor. ℣ Id eſt publice fatebor vt alios ad imitatiõem trahat pia fideliſq; cõfeſſio. Impietas cordis fuit. qꝛ tacere decreuerat. vt illi crederet eſſe aliq̃d celatũ q̃ anteq̃ fiant omnia nouit.

g ℞ Pro hac orauit.i. pro iniq̃tate hac vel remiſſione. qd ſuperius dixit. Omnis ſanctus dicit. qꝛ nemo eſt a peccatis immunis. ℣ In tpe oportuno in iſta.ſ.mundi vita: vbi cõuerti fas eſt.

d marẽ tota die Quoniã die ac nocte grauata ẽ ſup me manꝰ tua. ꝯuerſus ſũ in erũ na ✱ mea: dum cõfigit ſpi

e na. ✱ Dyapſal': Delictum meũ cognitũ ✱ tibi: feci. et iniuſticiã meã nõ abſcondi.

f Dixi cõfitebor aduerſũ me iniuſticiã meã dño. ⁊ tu remiſiſti impietatem peccati

g mei. Dyapſalma. Pro hac orabat ad te omis ſanctus

h in tempore oportuno. Ueruntamen in diluuio aquarum multarum ad euz non

i approximabunt. Tu es refugium meum a tribulatione que circũdedit me. exultatio mea erue me a circum dantibꝰ me. Dyapſalma.

k Intellectum tibi dabo ⁊ inſtruã te in via hac q̃ gradi eris. firmabo ſup te oculos

l meos. Nolite fieri ſicẽ equꝰ ⁊ mulꝰ q̃bꝰ nõ eſt intellectꝰ

m In chamo ⁊ freno maxillaſ

Nã in inferno ſicut ſupius dictũ eſt. nemo ꝓficue dño ꝯfitet. h ℣ Diluuiũ aquarũ multarũ eſt error hominũ peſſimoꝝ. q̃ varijs prauitatibus fluctuantes multiplices ſibi doctrinas cõſtituunt. ⁊ hi ad dñm nõ approximabũt. quoniã a vera religione diſcedũt.

i ℣ Refugiũ. eſt ad qd confugit. vt pericula declinent. ℞ Exultatio mea. dicit eccleſia qꝛ ĩ te gaudeo ℣ Erue me ab inimicis. ſiue a vicijs carnalibus ſeu ſpiritibꝰ immundis. q̃ nos ꝑdere precipiti velocitate feſtinant.

k ℣ Intellectũ nõ habẽt pctõres: niſi q̃ñ ꝯuerſus dñs ꝓpiciatꝰ ei indulget Intelligere eſt bene agere ⁊ ad mãdata dei vota conuertere. Et inſtruã te. q̃ſi neſcientẽ doceam. In via hac qua gradieris. ℞ A Uiam cõfeſſionis dicit doceam te. vt non recedas ab ea. ℣ Firmabo ſup te oculos.i. in te dirigam lumen intelligentie mee.

l ℣ Equus ſine diſcretione: ſeſſoris arbitrio ſeruit. ⁊ a quocunq; aſcẽſus fuerit. excurrit. Mulus pariter onera portat. et per hoc vterq; intellectum nõ hñt. quia nec equꝰ eligit cui obediat. nec mulꝰ q̃bus onerıbꝰ ĩgrauet intelligit. ꝗ̃ di abolicis fraudibꝰ ĩſiderit vicioꝝ oneregrauari hoĩes ꝓhibet ꝓpheta. m ℣ Chamꝰ ad mulũ ꝑtinet. frenũ ad equũ reſpicit. Frenũ em̃ a fero retinẽdo dictũ eſt. ferũ antiq̃ gab allũ dixerũt. Ergo iſta retinacula. hec duo aĩalia cohibẽt. vt ad arbitriũ iubẽtis ĩcedãt. ne ſuis volũtatibꝰ fe

rantur. Maxille adminicula ſunt aiali um qbus eſca mādit. Ipas ergo maxil las per figurā allegoricam dicit debere inobediētibus conſtringi. i. victū ptius dari eis vt ieiunijs macerati creatoris ſubdant imperio.

b ¶ Cithara dicta q̈ cita iteratio ne cutit. ℞ Habēs deorſum ca uamē ſupius ſex cordas. ⁊ ſignificat ſex opa miſericordie. Et de illis cordis alie bene cātant alie murmurāt ſic ⁊ ſcti alij ſic ⁊ alij xo ſic. Pſalteriū deſurſum habet cauamē ⁊ decem cordas. ⁊ ſignat decē precepta legis. q̄ de ſupnis veniūt in ſanctos.

n ¶ Multa flagella ſuſtinent pctōres contumaces nolentes ire per ſemitas rectas. vt qđ n̄ faciūt ſpōte: plagis adhibitis cogantur implere. Sperantes ſūt in dño. circundabit mia. vt nō ſit locus relictus vn̄ poſſit dyabolus ad eos introire.

o ¶ Omnis iuſtus letabit in dño. Nam q̄ in ſe gaudet fallaci q̄pſumptiōe decipit. vero in dño letatur ppetua delectōe pfruit. Letari eſt tacite mentis ſuauitate mulceri. Exultare vero eſt concitati animi feruore gaudere. Et gloriamini q̄ recti corde eſtis et creditis ex ſeruitio dei eos ad eterne beatitudinis pmia peruenire. Oratio.

Sancte dñe qui remiſſis delictis. beatitudinē te cōfeſſis attribuis: exaudi vota pſentis familie. ⁊ ꝯfracto peccati aculeo: ſpiritali nos exultatione perfunde. Per

eoꝝ cōſtringe. qui non approximāt ad te. Multa flagella peccatoris. ſperātē āt in dño mia circūdabit. Letamini i dño ⁊ exultate iuſti. ⁊ gl'iamini oēs recti corde.

÷ Pſalmus dauid ⁖.

¶ Propheta in dño gaude e admonet iuſtos. beatoſq̈ appellat. qui ad eius meruerint ptinere culturā.

Pſalmus. xxxij.

a Exultate iuſti in domino. rectos decet collaudatio. Cōfitemini dño in cithara. in pſalterio decē cordarū pſallite illi. Cantate ei canticū nouū. bn̄ pſallite ei i vociferatōe. Quia rectū eſt xbum dñi. et oia opera eius in fide. Diligit miaȝ ⁊ iudiciuȝ. mia domini plena eſt terra. Verbo dñi celi firmati ſunt. et ſpū oris eius ois virtus eorum.

c ¶ Nouū canticū dicit incarnatiōeȝ dñi qua angeli dñi cantabant dicentes. gloria in altiſſimis. ℞ Ille bn̄ pſallit q̄ implet opere qđ docet. Vociferatio: iubilatio eſt. q2 nec verbis nec ſyllabis nec literis nec in vocē poteſt erūpere aut mens cōphendere pōt quantū hō debet laudare deū quod eſt iubilus

d ¶ Rectus eſt ita q̈ ſermo dñi ad dirigēdos. ſ. hoīes. veraciter em̄ rectus dicit q̄ rectus facit. ℞ Opera ei⁹ in fide ſanctoꝝ q2 qđ pmittit deus ſanctis: nō mētit.

e ¶ Diligit miaȝ in hoc mūdo. vbi eā longe lateq̈ diſſeminat. Videlicet vbi ſuſtinet pctōres. vbi blaſphemos patienter expectat. Iudiciū: cum pl ns ſequeſtrat ab impijs. Et merita eorū equalitatis lance diſcernit. ℞ Plena eſt terra: totus mundus. vel eccleſia. quia ſicut ille vbiq̈ eſt: ita miſericordia cum illo eſt vbiq̈.

f ℞ ¶ Verbo domini. hoc eſt a filio dei. celi firmati ſunt. i. apoſtoli. ¶ Spiritu oris. vtiq̈ quādo ſpiritusſanctus eoꝝ doctrinā declarauit ſignis ⁊ miraculis. Virtus enim. ⁊ ad miracula pertinet. ⁊ ad predicationem eorum.

¶ Hic titulus dño notus eſt. et ideo lector in eo ſequat expoſitionē priorem

a ¶ Cōmonet xpha xpianos vt non in terrenis delectationibus exultēt. ſed in dño vbi gaudia ꝯtinua ſuauitate pfecta ſunt. Rectos decet collaudatio. non hereticos prauos decet. ſ3 rectos ℞ Qui in regula veritatis ſua corda dirigunt. ¶ Collaudatio vero multorū ore vna laudatio ē pter vnitatē eccl'ie.

g Cõgregãs ſicut ĩ vtrẽ aq̃s
maris: ponẽs in theſauris
h abiſſos. Timeat dñm oĩs
terra. ab eo aũt cõmouean
tur oẽs inhabitãtes orbez.
i Q̃m ipe dixit ⁊ fcã ſunt. ipe
k mãdauit ⁊ crea ta ſunt. Do
min⁹ diſſipat ꝯſilia gentiũ:
reprobat ãt cogitatiões po
puloꝝ: ÷ ⁊ reprobat cõſilia
l principũ :. Cõſiliũ ÷ autẽ :.
dñi ineternũ manet. cogita
tiões cordis ei⁹ in generati
one ⁊ generationez. Beata
m gẽs cui⁹ eſt dñs deus eius.
populus quẽ elegit in here
n ditatẽ ſibi. De celo reſpexit
dñs: vidit oẽs filios hoĩm.
o De p̄pato habitaculo ſuo.
reſpexit ſup omẽs qui habi
p tant terram. Qui finxit ſin
gillatim corda eorũ. qui in/
q telligit oĩa opa eorum. Nõ
ſaluatur rex per multaz vir
tutem. ⁊ gigas nõ ſaluabit
ĩ mltitudie virtutis ÷ ſue :.

g ¶ Vter eſt exutũ pecoris tergus: qḋ vſibus hũanis deſeruit ad liq̃res aliq̃s cõgregandos. ⁊ hic vter eccl'ie compatur q: ſicut iſte cõplectit̃ liquores: ita ⁊ illa adunatõnẽ credẽtis ppl'i includit. Aque maris: populum xp̄ianum ſignificat.

h ¶ Ponit ĩ theſauris. i. in ſcripturis diuinis profunditatẽ ſenſuum.

h ¶ Hic terra. durũ ſignificat ꝑ omĩa peccatorẽ. qui merito terra dr̃. q: tantũ terrena diligit. Id ¶ Cõmoueant̃ oẽs. i. de infidelitate ad credulitatẽ. Et aliter in admiratione creatoris creature ipſius cõmote ſunt.

i Id ¶ Q̃m ipſe dixit ideo ipm cuncta timeant quia ab ipſo facta ſunt creata.

k ¶ Dñs diſſipauit conſilia gentium. quãdo eas ĩ idolorũ cultura nõ dimiſit diutius ꝑmanere. Id Reprobat cogitatiões ſaduceoꝝ ⁊ phariſeoꝝ vl' reliquaꝝ poteſtatũ genera. Cõſilia principũ anne ⁊ caiphe. quorũ oĩm conſiliũ ſp in malo fuit. qḋ dñs reſurgendo deſtruxit.

l Id ¶ Conſilium dñi fuit vt reſurgẽt a mortuis ſicut ⁊ fecit.

¶ Vel: Conſiliũ aũt dñi intelligam⁹ incarnatiõis archanum. qḋ ad conſulendũ humano generi cõſtat eſſe cõceſſuz. hoc nulla etate diſſoluitur. ſed manet in eternũ.

N ¶ Cogitatiões cordis eius: ſignificant predeſtinationẽ. in qua cuncta repoſita ſunt que permanẽt ineternũ. Eterna igit̃ ſanctorũ predeſtinatio: cogitatõnes cordis eius dicunt̃.

m ¶ Ipſa vtiq; gens beata eſt. a qua dominus colit̃. qui eã protegit ac gubernat. Populus chriſtianus hereditas chriſti eſt. quia euz autor ſuus poſſidet. quem predicationibus ſanctis ⁊ precioſo ſanguine acquiſiuit.

n ¶ De celo reſpexit dominus quando donauit aduentum proprij filij. Vidit ſignificat gratiam miſerentis. Filios hoĩm. Id Id eſt peccatoꝝ abſoluit. quia nũq̃ reſpectus eius ſine miſericordia fuit.

¶ Nota vero q dum deus dicit̃ in ſcripturis reſpicere peccata: punit: cũ vero hominez abſoluit.

o ¶ De preparato habitaculo. id ẽ de futuro domini corpore. quod preparatũ in p̄deſtinatõne fuerat: reſpexit ſuper omẽs. id eſt diſpoſuit. vt ꝑiclitanti mundo (quẽ diſpoſuerat facere) ſubueniret.

p ¶ Finxit corda q̃bus intelligentie ſue dona largit⁹ eſt. Singillatim. i. diuiſim vel diſtinctim. corda eoꝝ. ſcz ſanctoꝝ ſub domini timore viuẽtiũ. Intelligit. quãdo actib⁹ bonoꝝ: premia digna reſtituit. Omĩa opa. i. cogitatiões. dicta vel facta.

q ¶ Regem dicit hominẽ continentẽ. q̃ q̃uis rogat corpus ſuũ miſcratiõe diuĩa: a vicijs tamen carnalibus ſaluus fieri non poteſt dum de ſua virtute preſumpſerit. eundez etiam gigantem vult intelligi. qui virtutuz magnitudine roboratus cõtra immanitatẽ dyaboli dimicat fortier. Et licz ſic fortiter cõfligat ſi tamẽ ſubleuatus fuerit vicio ſupꝑbie ſaluus eſſe non poterit. Gigas vero interpretat̃ terrigena. Et iuſte virtus humana a deo deſeritur. qñ datũ bonũ: nõ largitori deo ſed p̄prijs viribus applicat̃.

r C Equū ponit pro felicitate hūana q̄ hoīes ſic portat. ⁊ accipit ſicut equus fallax. Ille eñ dū appetit campos: ſolet incautos fallere in ſe p̄ſumētes. iō dicit̄ fallax equus. s C Ergo oculi dñi ſūt ſup timētes eū. qꝛ eos ꝓtegit: quo ſe timere cognoſcit. Qui ſūt ei timētes deū exponit. i. ſperātes in mīa eius. t C Eruit a morte animas iuſtoꝝ: cū eas tulit de poteſtate dyabolica. Alimentum dictum eſt. quaſi mentis nutrimentū. In fame eñ poſiti ſunt. q̄ ſe celeſtiū rerum deſiderio ſemper accendunt. v C Cū dicit aīa noſtra ſuſtinet: patientiā ſignificat xp̄iani. hec cōfirmat oēs virtutes in hoīe. Adiutor eſt: dū ad eū ipſius gratia conamur accedē Protector. dum reſiſtimus aduerſario. x In Letabimur cor noſtrū. i. aīa nr̄a de ſpe future remuneratiōis Nomē patris filius ē. ī quē ſp̄ ſpare debem⁹ y In Unuſq̄ſq꜄ anteq꜄ cātet iſtū verſum debet cogitare vt fideliter dicat: queādmodū ſperauimus in te. ne alibi ſua mens vacet. ſꝫ firma ſpes ſit vt vere dicat. fiat ⁊c̄. vt q̄ nos p̄ baptiſmū abluiſti. ſpūſſancti infuſione ꝯfirmes. ſicut ī actibus apl̄oꝝ cernim⁹ factum cum baptiſati receperūt ſp̄m ſanctum.

Oratio.

Aſce dñe plebē tuam in fame v̄bi. ⁊ eripe aīas nr̄as d̄ morte pctī. vt repleti mīa tua aggregari iuſtoꝝ gaudijs impertiente te mereamur. Per dominū.

C Cum ſaul perſequeret̄ dauid fugit ad achis regē. ibiq꜄ duꝫ eſſet inuidia. eū occidere volebāt. uille v̄o de induſtria mutauit vltum. ita vt ſaliuis ora cōpleret. vt furibundus eſtimaret̄ ⁊ illeſus relinqueretur. Et cum fugit ille iſtuꝫ pſalmum cantauit.

r Fallax equus ad ſalutē. in abundantia autē virtutis
s ÷ſue:· non ſaluabit̄. Ecce oculi dñi ſup metuētes eū.
÷⁊ in eis:· qui ſperant ſup
t mīa eius. Ut eruat a morte animas eorū. et alat eos
v in fame. Anima noſtra ſuſtinet dñm. quoniā adiutor
x ⁊ ꝓtector noſter eſt. Quia in eo letabitur cor nr̄m. ⁊ in noīe ſancto ei⁹ ſperauimus
y Fiat mīa tua dñe ſup nos. queādmoduꝫ ſperauimus in te.

Pſalmus dauid cū mutauit vultum ſuuꝫ corā abimelech et dimiſit eum et abijt.

C Uox ꝓphete benedicētis deum. ⁊ admonētis māſuetos. vt cuꝫ ip̄o in ei⁹ laude pſeuerēt. et vt a delicijs ſe abſtineant. iuſtoſq꜄ dicit in ſua iuſticia liberandos. impios v̄o perituros.

Pſalmus. xxxiij.

a Enedicā dominuꝫ in omī tp̄e. ſemp̄ laus ei⁹
b in ore meo. In dño laudabitur anima mea. audiant
c manſueti ⁊ letentur. Magnificate dominuꝫ mecum et exaltemus nomen eius
d in idipſum. Exquiſiui do-

a In Cū ſe dicit deum bn̄dicere omni tēpore: docet nos nec in aduerſis ſuccūbere nec in ꝓſperis extolli C Semp̄ eſt laus d̄i in ore homīs: qn̄ talia vel cogitat aut loquitur: vt nulla redargutione culpet̄. laus vero a lauro dicta eſt. q̄ ſolebat coronare victores.

b C Tunc eniꝫ glorificatur fidelis ſeru⁹ quādo laudabilē dominū habere cognoſcit̄. Audiāt māſueti. In Id eſt ſancti. C Qui charitate p̄cipua. omniū rerū ꝯhabere temperantiā conſueuerant.

c C Uocat eccleſia fratres. hortatur populos obedientes. vt nomē dñi glorioſa ſocietate magnificēt. ne inter officia ſanctitatis deteſtabilis inuidia miſceatur. Exaltemus nomē eius in idipſuꝫ. In idip̄m ſignificat compoſitos choros. quādo pſalmodiam domini: alterna ſibi ſucceſſione rn̄dent. d C Exquiſiui dñm nō longo ſpacio terra

rum.ſed in corde meo ⁊ exaudiuit me.q̄-
niā intellectus xp̄i vniuerſa cōplectitur.
id eſt vbiq̄ȝ intelligit ſe queri ⁊ exaudit.
dicendo ex oībus liberauit me:nihil reli
ctum eſt.qđ remāſiſſe ſuſpiceris aduer-
ſum. A Qui ergo
nō audiūtur: nō domi
nū querūt.Nō eñ di-
xit.Exq̄ſiui aux a dño
ſed dominū.
e R Accedite ad eū
nō ioco ſed fide ⁊ ope
⁊ illūīnamini.ſ.mente
⁊ intellectu.q̄ȝ niſi cre
dideritis nō nō intel-
ligetis.Et facies vr̄e
nō cōfundent in iudi
cio quo impij cōfundē
tur in cōdēpnationeȝ
f R Iſte paup cla-
mauit.i.xp̄s qui p̄ no
bis paup factus eſt in
paſſione clamauit ad
patrem. C Qñ cla
mauit.ſalutariter ē au
ditus.ſed ⁊ ex oñib⁹
mūdanis anguſtijs ē
liberatus R Quā-
do eum reſuſcitauit a
mortuiſ. g R Haud
dubiū eſt timētes do-
minū ab angeliſ cuſto
diri.Ideo alia lr̄a hȝ
Emittet angelum dñs
C Angel⁹ eñ mini
ſter ē volūtatis diuīe.
quapropt̄ ſi vis ange
lum te fieri:fac qđ pre
cipit.vt liberes peri-
clitantē.Eripias inno
centem.ſubuenias anxio ⁊c̄.que diuina
iubet auctoritas h C Guſtate.nō pti-
net ad palatum.ſed ad aīe ſuauiſſimū
ſenſum. R Qui p̄fecto aīo deum ti-
met ⁊ precepta cuſtodit.⁊ ita ſentit xp̄m
tūc intelligit quia ſuauis eſt.q̄ȝ ip̄e ē pa
nis viuus qui de celo deſcēdit. Beatus
dicitur qui in eum ſperat.⁊ nō incertum
diuitiarum.Et ideo beatus.quia illū ha
bet qui oīa habet.hoc eſt deum.
i R Timete dominū oībus ſanctis im-

minū ⁊ exaudiuit me ⁊ ex oī
bus t̄bulatōib⁹ meis eripuit
e me.Accedite ad eū ⁊ illumi
namini:⁊ facies vr̄e nō con
f fundent.Iſte paup clama
uit ⁊ dñs exaudiuit ÷euȝ:·
⁊ de oībus tribulationibus
g eius ſaluauit eū.Immittet
angelus dñi ī circuitu timē-
h tiuȝ eū:⁊ eripiet eos.Guſta
te ⁊ videte qm̄ ſuauis÷ē:·
dñs beatus vir q̄ ſperat ī eo
i Timete dñm÷oēs:·ſancti
eius:qm̄ nō eſt inopia timē
k tibus eū.Diuites eguerūt
⁊ eſurierūt:inq̄rētes aūt do
minū nō minuent oīi bo-
l no÷Dyapſalma:·Venite fi
lij audite me.timorē dñi do
m cebo vos.Quis eſt hō qui
vult vitā.diligit dies vide-
n re bonos.Prohibe linguā
tuā a malo ⁊ labia tua ne lo
o quātur dolū.Diuerte a ma-
lo ⁊ fac bonū.inq̄re paceȝ ⁊

perat.ne accepta ſecuritate decipiātur
C Solus ip̄e nihil indiget:qui timo-
re dei ditatus eſt.Oīe eñ bonum ha-
bet.quia deum timendo amat.
k C Tūc egent diuites.quādo nō ha
bent rectam fidem.
Eſurient:quādo mini
me a domini corpore
ſatiantur.diuites ven
tre.eſurientes ſemper
ſpiritu.Quid eñ ha-
beant.qui dominū nō
habent.Inquirentes
dominū nō deficient
vllo bono.quoniā ſpi
rituali deſiderio p̄fruū
tur.Nam cum diligi-
mus dominuȝ.in ipſo
oīa reperimus.
l C Vox paterna
ſonat ad illos qui pri-
ma rudimenta ſuſcipi
unt.vt veniant ad fi-
dem chriſtianam:dux
dicit.docebo vos.ad-
monet ne paueſcam⁹.
cū audiuimus timorē
Non eſt eñ iſte timor
qui formidetur.ſed q̄
diligatur.Timor hu-
manus amaritudineȝ
habet.iſte dulcedinē.
m R Propheta h
interrogando loqui-
tur.quis vitam eter-
nam cupit videre:vt
cuȝ ſanctis iocūdetur
in regno dei.quod ſi
vis.fac quod ſequit̄.
⁊ videbis.id eſt habe
bis vitam eternam.⁊
dies bonos ⁊ eternos. n C Probi-
be linguam tuam a malo colloquio.ad-
didit labia.que lingue motum protinus
conſequūtur.Dolus autem eſt, quando
fallimus audientem.
o H Diuerte a malo ⁊ fac bonum
id eſt deſtrue vicia.et edifica virtutes.
Inquire pacem.
C Null⁹ pōt p̄uenire ad autorē pacis
niſi hic diligentius p̄ pura opa inq̄rat.

p ¶ Cū dicit. oculi dñi ſup iuſtos: cōti nuā grām diuinitatis oſtēdit. h Et au res eius. quia quicq̄d ſancti rogāt de bo no exaudit deus. ¶ Que eñ mora fi/ at ad audiēdū. cū in ip̄is habitet tp̄e de⁹ q̄ exaudit. q ¶ Ne diceret peſſimi: iuſtos attēdit. nos aūt nō re ſpicit. ſecuri faciamus q: ab illo cōſpici non meremur. ideo ꝓnun/ ciat vultū dñi. i. intel/ lectū vel cōſideratōez eſſe ſup malos. De ter ra ꝟo dicit eos diſper dere. id ē de futura pa tria. quā ſoli deo placi di poſſidebunt. Peri bit mēoria eoꝝū. q: nō erit iniquoꝝū inter iu/ ſtos vlla cōmēoratio. h Uel vultū hic furo rem intelligim⁹. q̄ mi nando irā: memoriam pctī a terra diſperdit. r ¶ Juſtos clamaſ/ ſe ad deū dicit. ⁊ ſp ꝓ/ fitetur auditos. marty res etiā (quos de ſup plicijs tyrannoꝝ mini me liberauit. de⁹) ſūt exauditi ⁊ liberati qñ ad celoꝝ regna ꝑducti oībus tribulatiōībus probanť exuti.

s h ¶ Juxta ſigni ficat nō loco ſ3 auxilio ¶ Qui tribulato ſūt corde. multi eñ tribu lātur: ſ3 nō corde. qui pctā nō deflēt. ſ3 mūda na eos dāna cōtriſtāt. x Humiles ſpiritu. id eſt mites. quos xp̄s ſaluabit celeſtia regna tribuendo.

p pſequere eā. Oculi dñi ſup iuſtos: ⁊ aures eius in p̄ces

q eoꝝ. Uult⁹ ÷ aūt :· dñi ſup faciētes mala: vt perdat de

r terra memoriā eoꝝ. Clama uerunt ÷ iuſti :· ⁊ dñs exau/ diuit ÷ eos :· ⁊ ex oībus tri bulatiouibus eoꝝ liberauit

s eos. Juxta eſt dñs his q̄ tri bulato ſunt corde: ⁊ hūiles

t ſpiritu ſaluabit. Multe tri/ bulationes iuſtoꝝ: ⁊ de om nibus his liberauit eos do/

v min⁹. Cuſtodit ÷ dñs :· om nia oſſa eoꝝ vnū ex his nō

x cōteretur. Mors peccatoꝝ peſſima ⁊ qui oderunt iuſtū

y delinquent. Redimet dñs animas ſeruoꝝ ſuoꝝ: ⁊ non delinquent omnes qui ſpe/ rant in eo.

¶ ÷ Ipſi :· dauid. ¶ Xp̄s de ſua paſſione dicit ad pa/ trem petens ſe ab inimicoꝝ perſecutione liberari.

Pſalmus. xxxiiij.

a Udica dñe nocentes me: expugna ipugnā

tēo qui tribulatōem nō patiť iuſt⁹ nō eſt v ¶ Oſſa dixit: fideliū in virtutib⁹ fir mitatē. i. patientiā ⁊ manſuetudinē. que perire in ſanctis nequeūt. ne cōteri a dia bolo. quia dño cuſtode ſeruātur.

x ¶ Reuera peſſima mors pctōꝝ. quia eam eterna pena comitať. Peſſima eñ dicta. q̄/ ſi peſſundata. ſ. penis eternis. Et q̄ oderant iuſtū. h Jd ē xp̄m: ſine cā delinquūt. id ē deū derelinquūt odiē do bonū. ⁊ ita ad mor tem eternā peccāt. vel iuſtū: i. vnūquēq3 ſan ctū3. y h Redimet dñs ſc3 ſanguie p̄cio/ ſo. ¶ Quia q̄ in ip̄o recte crediderit a pctō rum debita captiuita/ te redimitur. Aias fre quēter ſcriptura diuia ponit ꝓ hoībus. Ad/ didit ſeruoꝝū ſuoꝝ. id eſt nō iniqua libertate viuentiū ¶ Et non delinquēt. ſ. tanq̄3 pa/ ſtor bonus. h Ne/ q3 hic neq3 in futuro. ¶ Qui ſperāt in eū nō in ꝓprijs virib⁹ pre ſumētes Orō.

Angeloꝝ ⁊ totius creature diſpoſi/ tor deus: emitte ange lum tuū in circūitu no ſtro. cui⁹ ambitiōe mu niti. mereamur a pctō rum morte peſſima li/ berari. Per.

¶ Dauid ſicut dixi/ mus duas ſignificati/ ones amplectitur. ma

t ¶ Multe reuera ſūt tri bulationes iuſtoꝝū. quia eos diabol⁹ va lidius inſequitur. Sed in hoc q̄ ſubdi/ tur. liberauit eos domin⁹ de omib⁹ his. oſtenditur potentia creatoris que libe/ rat iuſtum ab omibus tribulationibus. x Quia ꝟo multe tribulatōes iuſtoꝝ.

nu fortis ⁊ deſiderabilis qđ vtrūq3: dño ſaluatori certū eſt cōuenire. a ¶ Cla mat xp̄s ex hūana infirmitate vt dānētur nocētes. i. diabol⁹ cū miſtr(: malos. n. iu dicari dānare ē. q̄ ipugnat ſupare ꝯtēdit. q̄ expugnť: iā oīno vict⁹ ē. imūdi ſpūs im pugnatores dicūť. q: l3 ſctōs vīcere ne/

queant ꝯtendere: tñ cũ eis nõ desistunt. b ℂ Arma. ab arcẽdo dicta sũt. q̃ p ea hostes violẽtissimos arceam⁹. p arma. celestia adiutoria. p scutũ: diuia ꝓtectio designat. Scutũ em̃ dictũ ẽ: q̃si sculptũ. q̃ i ipo antiq̃ facta sua signabãt. Sola ᵹo volũtas dñi est: q̃ ꝓtegit periclitantem ⁊ expugnat aduersum.

tura s̃ sua inuentione coartat eos. i. inq̃tum potest ꝑsequit eos. i. q̃tum sibi permittit. h3 em̃ dyabolus voluntatẽ nocẽdi. s̃ nõ h3 ptãtem faciẽdi. g ℂ Uia. i. opa tenebrosa ill' fiãt. vt horreant mala facere. Lubrica. vt in eisdẽ stare diutius non possint. ⁊ si decreuerint plus immorari ᵹtus dñi ꝑsequat eos: ita vt in sceleribus suis lõgi⁹ herere nõ sinat. q̃ ad interitũ festinãt.

b tes me. Apphende arma et
scutũ: ⁊ exurge in adiutori-
c um mihi. Effunde frameã
⁊ cõclude aduersus eos q̃ p
sequunt me: dic aĩe mee sa-
d lus tua ego sum. Cõfundã-
tur ⁊ reuereãtur. querentes
e aĩam meã. Auertant retro-
sum ⁊ cõfundãtur cogitan-
f tes mihi mala. Fiant tanq̃
puluis añ faciẽ venti. ÷ ⁊:
angel⁹ dñi coartãs ÷ eos:
g Fiat via illorũ tenebre ⁊ lu-
bricũ: ⁊ angel⁹ dñi ꝑsequẽs
h eos. Qm̃ gratis absconde-
rũt mihi interitũ laquei sui
superuacue exprobrauerũt
i aĩam meã. Ueniat illi laq̃-
us quem ignorat: et captio
quã abscõdit apphẽdat eũ
✱ et: in laqueũ cadat ÷ in
k ipm: Aĩa aũt mea exulta-
bit in dño: ⁊ delectabit sup
l salutari suo. Oia ossa mea
dicẽt: dñe, quis similis tui.
m Eripiens inopem de ma-

c ℂ Framea. h̃ intelligit aĩa xp̃i vel cuiuslibet sctĩ: q̃ ds̃ p aĩa3 xp̃i fecit vindictã ꝯ diabolũ. ⁊ p aĩa3 cuiuslibet scti facit vindictã sicut p Petrũ fecit ananie ⁊ saphyre. Et conclude petit ecclesia vt cõcludat aduersarios suos, ne valeãt ad nocendũ exire. Dic aĩe mee. vt te ĩtelligat: q̃ tu salus eius es.

d ℂ Cõfundi: ẽ facta sua erubescere ⁊ in melius cõmutare. Nã l3 ꝯfusi dicant. q̃ conuincuntur ad penam. tñ vt hic ad ꝯuersionẽ intelligeres ꝯfusionẽ petitã addidit reuereant. i. emendati diligant: quẽ ꝑsequendũ esse putauerant. Querentes dominũ. in malam ptem dicit. qui. s. sic querũt vt eã a corpore segregare festinent.

e ℂ Auerti autẽ retrorsum: nõ dr̃ nisi illis qui corrigendi iudicant. Ut Petro redi retro me sathanas. Qui cogitant sine de iudeis seu de hereticis siue paganis dixit. mala em̃ omnes cogitant qui pter catholicam fidem aliqua praua intẽtione docere festinant.

f ℂ Puluis. leues ⁊ ĩfructuosi homines dicti sunt. q̃ sicut puluis a vẽto: sic pctõres a sniã diuina in die iudicij ꝓijciũtur: Angelus dñi, i. spũs malus non na-

h ℂ Abscõderũt mihi gratis. i. sine causa sc3 iudei vt illi putabãt. q̃ em̃ diuinitatis eius potentiã nõ credebant. illi putabãt se abscõdisse interitum. Bñdictũ ẽ interitũ laquei sui. q̃ ille laqus nõ morientis erat dñi: s̃ peccantis interitus. Supuacue. i. false. exꝓbrauerũt q̃n xp̃o dicta sua veracia q̃si all' qd crimẽ imputabãt. I ⁊ inutilit egerũt. q̃ exprobratio ista nl'lã habuit vtilitatem.

i ℂ Excidium illud minat ꝓpheta qd aduenit iudeis in tempibus vespasiani. Et captio. quã occultauerũt apphẽdit eos. i. mors repẽtina: quã dño nostro moliebantur occulte.

k ℂ Prima q̃ppe sancte aĩe beatitudo est: exultare in dño Delectabit sup salutare eius.

I Salutaris noster christus est. quia in eo delectabitur ecclesia

l ℂ Ossa: fortitudinẽ aĩ ⁊ ꝯstãtiã mẽt' significant. q̃ merito ossib⁹ cõpant. q̃ sic̃ illa corpus. ita ⁊ hec sctãs volũtates corroborant. ℂ Quis negatiuũ est siĩs tui. I id est nullus quis põt siĩs esse deo. m ℂ Eripuit christus, pene to-

tū genus hūanuz de illa ꝑtāte dyaboli q̄
tūc ꝑ mundū regnabat. hō em̄ erat iops
q꞉ mortal' egenus. q꞉ in labore ⁊ ſudore
panē q̄ſiuit. Paup. q꞉ de ſapiā ⁊ purita
te deiectꝰ a diripiētibꝰ imūdis ſpiritibꝰ
ſolā tenuē ⁊ vmbrati
lē ratiūculam poſſide
bat.

cebat em̄ in illis dn̄o. qn̄ eos docebat nō
derelinquere. Lugēs ⁊ ꝯtriſtatus ⁊ hu
miliatus xp̄s erat q꞉ in cūctꝭ iudeis (q̄s
vt fratres ⁊ ꝓximos dilexit) fidez inueni
re non potuit.

n ¶ Nūc cōmēorat
xp̄s de ꝓpria paſſione
Cōtra eū ei teſteſ ſubi
to īpetu ꝯſurgebāt re
uera iniq̄. q꞉ erāt ꝯ eq̄
tatē locuturi Addidit
ignorabā. i. ipi narra
bāt illa q̄ me dixiſſe oī
bus modis neſciebā.

o ¶ Retribuebant
mihi mala ꝑ bonis. q꞉
cū xp̄s vitā credētibꝰ
ꝯtulerit. illi mortē ecō
tra reddere maluerūt.
Sterilitas aīe fuit qn̄
magiſter bonus in ip
ſis fructū fidei reperi
re nō potuit.

p ¶ Ego duz mihi
moleſti eſſent iudei. i.
dū iudei eſſent mole
ſti ꝑ ꝯtumelias ⁊ inſi
dias xp̄o: induit ſe ci
licio. ℟ id eſt. diui
nitas carne. ⁊ de pctō
dānauit pctm̄. ¶ in
duit xp̄o ſe carne diui
nitas. i. occultauit car
nis velamē ſe tenebro
ſis mentibus.

q ¶ Jeiuniū dictū
eſt em̄ quaſi medium.
qd̄ a bſti nētes diutius
ad inediam vſq꞉ ꝑducat. Jeiunauit xp̄s
in mōte. xl. diebus. Et or̄o mea. i. dū fun
debaꝫ a dn̄o in cruce ⁊ eam miſeri iudei
minime ſuſcipe mererenꝫ. remeabat in ſi
num eius. i. in ſecretum pectoris; vnde
fuerat egreſſa.

r ¶ Mutatus ē hic caſus noīuz. ꝓ ab
latiuis em̄ ſunt acci poſiti. Dicit em̄ q̄ſi
de ꝓximo. quaſi de fratre noſtro. ita mi
hi complacebā. i. de eoꝝ ꝯiunctōe gaude
bam. qui me hoſtiliter inſeq̄banꝫ. Cōpla

nu fortiorum eius. egenum
⁊ pauperē a diripientibus
n eū. Surgentes teſtes iniq̄
que ignorabā interrogabāt
o me. Retribuebāt mihi ma
la ꝑ bonis: ſterilitatez anie
p mee. Ego autē cū mihi mo
leſti eēnt. induebar cilicio.
q Humiliabā in ieiunio ani
mā meā: ⁊ oratio mea in ſi
r nu meo conuerteꝫ. Quaſi
proximū quaſi fratrē noſtꝝ
ſic cōplacebā: quaſi lugens
⁊ contriſtatus ſic humilia
s bar. Et aduerſum me leta
ti ſunt ⁊ conuenerunt: con
gregata ſunt ſup me flagel
t la ⁊ ignoraui. Diſſipati ſūt
nec cōpuncti: tēptauerunt
me ſubſannauerūt me ſub
ſannatione; frenduerūt ſup
v me dētibus ſuis. Dn̄e quā
do reſpicieſ: reſtitue animā
meā a malignitate eoruz: a
leonibus vnicā meam.

s ℟ Letati ſunt iu
dei. qn̄ xp̄m cōꝑhen
derūt. Couenerunt vt
eū crucifigerēt non vt
crederēt. Congregata
ſunt flagella vt pyla
tus dixit emendatum
eum. i. flagellatum di
mittam. Et ignoraui.
id eſt nō habui ꝯſcien
tiam peccati ꝓpter qd̄
flagellari vel crucifigi
debuerim.

t ℟ Diſſipati ſunt
a vinculo charitatis.
nec cōpuncti. vt age
rent penitentiam. Tē
ptauerunt multis mo
dis iudei xp̄m. Sub
ſannauerunt dicentes
Aue rex iudeoꝝ. Frē
duerūt clamantes cru
cifigatur. per motus
corporis oſtendiꝫ mo
tus anime.

℟ ¶ Strident ſe
ui homines dentibus
quando ratione vin
cuntur. Nam cum eis
pro veritate verba de
fecerint. impatienter
dentibus fremunt. ſu
aſq꞉ voluntates taci
ta interminatione de
nunciant.

v ¶ Quando re
ſpicies. pro conſuetudine infirmitatis
humane. dicitur cui moroſum videtur
quodcunq꞉ futurum eſt, que mox vt cu
pit: feſtinat aliquid īpleri. Reſtitue qua
ſi ereptam animam redde. A malignita
te. quia iniuſte ꝓbatur occiſus. A leoni
bus. ℟ id eſt. a ꝑſecutoribus. vnicam
aīaz ſuā dicit. que vnica eſt ſine peccato.
¶ vel vnica. q꞉ de v̄gine natus vnicus
eſt. i. ſolū vnus de virgine eſt natus, vel
vnicā eccleſiam ſuam.

x ¶ Duas eſſe diximus confeſſiones. vnā laudis. alterā pnīe. ſꝫ hec ad laudē ptinet. Magna vo ecclīa eſt ppl'us xp̄ianus recta fide firmus. In populo graui. Iꝛ qꝛ nō eſt leuis ad peccādū. ideo firmus i fide. A Sic palea leuis vēto tollitur. granum manet. qꝛ graue. talis eſt bonus xp̄ianus qꝛ granū eſt.

deſcendis de cruce. ſꝫ iam videmus ꝙ nō potes b ¶ Vidiſti. hoc eſt: pbaſti. q̄ crudelis extitit mihi popul⁹. Ne ſileas. ne differas dare ſententiā. qd vtiqꝫ tacēdo nō poteſt fieri. ſꝫ loquendo.

x Confitebor tibi in eccleſia magna. i populo graui laudabo te. y Nō ſupergaudeāt mihi qui aduerſantur mihi inique. ꝗ oderūt me gratis z ꝛ annuunt oculis. Quoniā mihi quidē pacifice loquebantur. ꝛ in iracūdia ✶ terre: loquētes dolos cogitabāt. a Et dilatauerūt ſup me os ſuū: dixerunt euge euge b viderūt oculi noſtri. Vidiſti dn̄e ne ſileas: dn̄e ne diſcedas a me c Exurge ꝛ intēde iudiciū meū deus meus ꝛ dn̄s meus in cauſam meā d Judica me ſm̄ iuſticiā tuā dn̄e deus meus: ꝛ non ſupgaudeāt mihi. e Non dicant in cordibus ſuis euge euge aie noſtre: ne dicāt deuorabimus eū. f Erubeſcant ꝛ reuereantur ſimul: qui gratulantur malis meis.

ꝗ ¶ Nō ſup gaudeant mihi. i. nō inſultēt heretici qn̄ aliquoſ de nūero fideliū pdit ſancta eccleſia. ꝗ heretici ſp aduerſant xp̄o ꝛ eccleſie. Qui oderūt me gratis. hoc ē inaniter quib⁹ nihil nocui. ¶ Annuūt oculis. Annuit oculis qn̄ hō tacite ꝛ doloſe vult aliqd declare Iꝛ Sic fecerūt iudei. qꝛ nihil boni in ope oſtenderūt. A pronūciabāt vultu qd corde nō geſtabant. z Iꝛ ¶ Pacifice loquebātur dicētes. Mgr̄ ſcim⁹. qꝛ verax es. ¶ Et i iracūdia. vt illō. oportet vnū p oibus mori. qſi inuidētes toti populo terre. pōt em̄ aliqs dolū loqui. cū nō cogitat occidere. vt ſi qs pecuniā primo conat auferre. ꝓpterea addidit in iracūdia terre. vt dolus eoꝝ exitialis fuiſſe declaret. a ¶ Dilatauerūt os ſuū poſtulātes aperta voce. crucifige Euge. acſi dicerent ſibi in cruce bene vidimus de te qd deſiderauimus efficere. vt p̄dicator plebis. in cruce cum latronib⁹ penderes Iꝛ vel euge. euge. i. bene bene vidimus nūc ꝙ virtutes quas prius feciſti nihil erant. qꝛ teipm̄ in cruce iuuare nō potes. ¶ Euge. vox irriſoria et inſultoria eſt. acſi dicerent: iam viderunt oculi noſtri facta ꝛ mirabilia tua, cur nō

c Iꝛ Exurge dn̄e. id eſt diſcerne inter me ꝛ iudeos. Intēde iudiciū meū qualiter iudicātes condēnauerunt me morti. Deus deus in cām meā ¶ Iſta eſt cauſa ſua. ſ. vt qui dare venerat ſalutem hūano generi. ab inſanis pbaretur occidi. Intende iudicium. A id eſt quō in laboribus ꝛ dolorib⁹ cruciatus ſum. ſꝫ qꝛ ꝛ iſta mali paciūtur. addit intende in cām meā pro qua patior pena em̄ ſimilis ē ſceleratis ꝛ bonis. ſꝫ non cām. Martyrē itaqꝫ nō facit pena ſꝫ cauſa d ¶ Petit ſe iudicari xp̄s ſm̄ iuſticiā. i. ſm̄ miſcdiaꝫ ꝗ pctā nō fecit. vt nobis oſtēderet depcationis exēplum. Vt nō ſupergaudeāt. i. nō dicerēt iudei. potuim⁹ fecimus egim⁹ qd voluimus. e ¶ Nō dicāt euge. euge. i. bene bn̄. iſta vba ſūt lerāticum ſcelerata mente.

Iꝛ Nec dicāt deuorauim⁹ eū. i. ne pateſiat vltra os eoꝝ ad me deuorandum. id eſt me ſimilem illis deputandum. Deuorat em̄ hō qd in os mittit. ita pctōres nitūtur iuſtos in ſuas nequicias traijcere vt eis ſiles fiāt. ꝛ vnū cū eis corpus. f Iꝛ Erubeſcāt. i. iudei pſecutores ꝛ heretici qui gratulabātur: qn̄ me perſequebantur. hoc eſt. non ſolum perſequentes me erubeſcant. ſꝫ illis cōſentiētes ꝗ gratulāt ꝛc. ſic erubeſcāt vt ꝓprios act⁹ ſpōte dānēt. vt ſic ꝯuertāt. ꝛ qꝛ poteſt aliqs

erubeſcere ⁊ reuerẽtiam nõ hr̃e. addidit. reuereãtur ſimul. vt cõuerſionis eorũ indicia declararet. Reuerẽtia eſt em̃: dñi timor cum amore permixtus.

g ||| Induãtur confuſione. i. confuſione eterna. Vñ dicit. Diſcedite a me maledicti: vt qui me q̃ſi hominẽ iudicauerũt. videant vt deũ iudicãtẽ

h ||| Exultẽt. i. ſancti qui volũt dei iuſticiaꝫ implere. ipi exultent ⁊ letẽtur de remuneratione vite eterne. Dicant ſemꝑ ſcꝫ ſancti vt dñs pr̃ m̃gnificet. ipe eſt pax nr̃a ℄ Q̃ꝛ ãt dixit ſerui eius. ad humilitatis formã reſpicit. q̃ in aſſumpta carne: ſm̃ humilitatẽ ſeruus pr̃is dicit. Qui ḡ volũt pacẽ xp̃o Illi. ſ. qui a viciꝭ ſ redduntur alieni.

i ||| Lingua mea. ſancti ſũt. illi meditabũtur mãdata dei Tota die: toto tp̃e ſcꝫ laudare deuꝫ certent. ℄ qꝛ ſp deũ laudant. qui ĩ om̃i volũtate ſua diuina iuſſa ꝯſiderãt.

Rotectio Oĩo. saluſq; anime nr̃e operi nos galea ſpei ⁊ ſcuto inexpugnabilis munimẽti. vt a te ĩ cauſis nr̃e neceſſitatis adiuti. mereamur cum te diligentibus: leticia ⁊ exultatõe ꝑfundi. Per.

℄ Nam ⁊ in finem dñm ſignificat. ⁊ ſeruo dñi de ipo dicitur. qui formã ſerui accipiens factus eſt obediẽs vſq; ad mortem. Pſalmus vero ⁊ dauid frequẽti expoſitione iam noti ſunt.

a ||| Dixit iniuſtus. i. decreuit peccare ſe debere ℄ Et ita ido cogitat vt ſibiipi licentiã tribuat peccandi. Non eſt timor dei. i. nõ putat curare deum. vt hoĩes debeant eum formidare.

g Induãtur cõfuſione ⁊ reuerẽtia qꝛ maligna loquũꝭ ſuꝑ me.
h Exultẽt ⁊ letenꝭ q̃ volunt iuſticiã meã. ⁊ dicãt ſp magnificeꝭ dñs q̃ volũt pacẽ serui ei⁹.
i Et lingua mea meditabiꝭ iuſticiã tuã. tota die laudẽ tuã.

In finẽ ſermo dñi pſal. dd. ℄ Propheta ꝯtẽptores legiſ vehementer accuſat. ⁊ ſub laude dñi collata beatoꝝ dona deſcribit. Pſalmus. xxxv.

a Dixit iniuſt⁹ vt nõ deliq̃t in ſemetipo nõ eſt ti-
b mor dei ante oc̃los ei⁹ Qm̃ doloſe egit in cõſpectu ei⁹. vt inueniaꝭ iniq̃tas ei⁹ ad
c odiũ. Verba oris ei⁹ iniquitas ⁊ dol⁹. noluit intellige-
d re vt bene ageret. Iniquitatẽ meditat⁹ eſt in cubili ſuo aſtitit omni vie non bone. maliciã ÷ autẽ :· non odiuit

A Vel iniuſtus quilibet dixit. id eſt deliberauit nõ in publico. ſed ſemetipo: ibi propoſuit. vbi homo nõ videt. ⁊ licet deus videat. hoc non curat. quia non eſt timor dei ante oculos eius. homĩes timet ne publice profiteatur iniquitatem. deum vero nõ timet. ⁊ ideo in corde (vbi deus videt homo non videt) deliberauit vt delinquat. id eſt peccet.

b ℭ Doloſe egit in conſpectu dei. id eſt in ſemetipo. quia non eſt timor ⁊c̃.

I Diabolus videlicet ⁊ iudei doloſe egerunt in conſpectu dei. Vel ad iudam proditorem pertinet. quorũ iniquitas ad odiuꝫ inuenta eſt.

A Similiter omniũ maloꝝ inuenitur iniquitas ad odiuꝫ. quia odit deus iniquitateꝫ dum eam perpetuo punit.

c ℭ Verba eorum ſunt iniquitates ⁊ dolus. iniquitaſ pertinet ad blaſphemiã. dolus ad proximum decipiẽdum. Noluit intelligere: illos ſignificat. qui ex aliqua parte igniculum ſapientie perceperũt ⁊ a vero intellectu declinantes: ſuo vicio ꝑuerſis erroribus ſe polluerũt.

d ℭ Iniquitatẽ meditatus eſt. ſcꝫ hereticus. ⁊ errorem longa meditatione tractauit. libros faciendo ꝑuerſos. I in cubili. in corde ſecreto. vbi anim⁹ bonũ vel malum meditatur. Aſtitit om̃i vie nõ bone. ideo ad nullum fructũ iuſticie ꝑuenire potuit. Maliciam nõ odiuit: ſ; dilexit.

A quod eſt ſũma malicia. Qui em̃ penitus nõ põt carere malicia: debat ſalteꝫ mente odiſſe.

e M Dñe in celo.i.in sctis ãgelis.q̃ in celo firmati fuerũt.⁊ nõ ceciderũt. Al'in celo.i.eccl'ia. A Uel q̃libet sctõ.ẽ miſericoꝛdia dei cauſa q꞉ celũ ẽ. ⁊ nõ ẽ iniu ſtus.ſic ille de q̃ dictũ eſt. Et veritas tua vſq꞉ ad nubes ℭ id eſt xp̃s in apl'is ⁊ in ꝓ phetis hitat. q̃ doctri na euãgelica irrigant coꝛda arentia.vt fru/ ctũ dẽt fidei:q̃ ſteriles fuerant ariditate pctĩ Xp̃us eñ veritas eſt apoſtoli nubes.

f ℭ Btõs apl'os mõ tibus compauit:q̃ ca/ paces dñi iuſticie de/ uotis ſenſibus extite/ rũt.Abyſſus hic ĩ bo/ nũ poſuit. Eſt eñ pꝛo funditas aquaꝝ abyſ ſus:quam nec metiri. nec intrinſecus ex to/ to videre valeam⁹.ſic diuinã iuſticiã nec mẽ te cõplecti.nec ratõne aliq̃ diffinire poſſum⁹

g M Hoĩes ⁊ iumẽ/ ta ſaluabit dñs.i.rõa/ les ⁊ irrõnales. perſo nas regit ⁊ ſaluat.

ℭ Malos ⁊ irrõna/ biles.ſalutẽ tempalez ſicut iumentis:bonos ⁊ rõnales: tempoꝛalẽ ⁊ eternã tribuẽdo ſal/ uat deus. Uel bonos maloſq꞉ ſaluas.cuz ꝓ omnibus xp̃m pati volueris.

e Dñe ĩ celo miſericoꝛdia tua ⁊ veritas tua vſq꞉ ad nubes
f Juſticia tua ſicut montes dei:iudicia tua abiſſus mul
g ta. Homines ⁊ iumenta ſal/ uabis dñe: quẽadmodũ mľ tiplicaſti miſericoꝛdiã tuam
h deus. Filij autẽ hominũ:in tegmine alarũ tuarũ ſpera/
i bunt. Inebꝛiabunt in vber tate domus tue. et toꝛrente voluptatis tue potabis.
k Quoniã apꝺ te eſt fons vi te: ⁊ in lũine tuo videbim⁹
l lumen. Pretende miſericoꝛ diã tuã ſcientibus te.⁊ iuſti ciaz tuam ÷his:· qui recto
m ſunt coꝛde. Non veniat mi hi pes ſuperbie: et manus peccatoꝛis non moueat me
n Ibi ceciderũt qui operant iniquitatẽ:expulſi ſunt nec potuerunt ſtare.

M Tunc multiplicata eſt miſericoꝛdia domini.cum nos ꝓpꝛio cruoꝛe redemit: ab initio quippe ꝓfuſa fuit mĩa tua.ſ꞉ tũc multiplicata. h ℭ Filij autez hoĩuz ſunt q̃ nõ ſunt ĩumẽta.ſ꞉ rõnaliť viuunt. qui graz baptiſmatis ꝯſecuti.in nouã ꝓ geniem renaſcunť. M ℭ Ale xp̃o dñi ſunt p̃cepta noui ⁊ veteris teſtamenti. ℭ in quaꝝ ꝓtectõe omĩs iuſtus ſperare cognoſciť:dñ eis obedire oñdiť.

i M Inebꝛiabunť.i.ip̃i filij dei a pigue/ dine grã ſpũſctĩ.vt hẽant intellectũ do/ gmatũ eccl'iaſticoꝝ.vt oblitĩ flagitijs xp̃/ tutibus impleanť. ℭ Toꝛrentem di/ cimus eſſe fluuium velocem:cui bñ com parať ſapiẽtia xp̃i.quia ⁊ ſubita eſt ⁊ ita rapida.vt ad fidem quem vult ſine vlla tarditate detrahat.

k M Qm̃ apud te ẽ fons vite.i.tu es.⁊ a/ put te eſt oꝛigo omni/ um bonoꝝ. Fõs vite. doctrina dei que ani/ me vita eſt. Lumẽ pa/ tris xp̃s eſt.in quo vi debimus lumẽ.i. ſpũſ ſancti illuminationẽ.

l ℭ Pretẽde dixit.i. longe lateq꞉ diffunde tuã miſericoꝛdiam.vt poſſint ſciẽtes te ĩ iſto ſeculo firmius ãbula/ re. Rogat his iuſticiã id eſt. iuſtã vitã pma/ nentẽ. vel p̃cepta ſua vt ea viuẽdo teneant. q̃ recto ſunt coꝛde.i.q̃ hic recta mente pſtãte dño viuere meruerũt. hoc ẽ.qui coꝛ ſuum in oĩbus.ad voluntatez dei dirigũt.

m ℭ Oꝛat.vt greſſu mẽtis a iuſto tramite nõ recedat. ne in ſup/ bia erectus cadat pes autẽ ꝓ affectu mentis eſt poſitus. Man⁹ xp̃o peccatoꝛis eſt opera/ tio male ſuadentis.q̃ tunc nos a firmitate fi dei mouet.cum iniqua perſuaſione nos ſollicitat. Ideo vero timeo pedem ſuper bie.quia ibi ⁊c̃.

n ℭ Ibi. vbi ſuperius dixit.in pede.ſ. ſuperbie:⁊ nequitia praue ſuaſionis ce/ ciderũt.ac ſi diceret. in ꝓfundã foueam coꝛruerũt.demões qui adhuc opanť ini quitatẽ male ſuadendo ĩ hoĩbus. ⁊ ad ſuperbiam ſemp inducentes. M Expul ſi ſunt.i.a regno dei. ℭ Nec potuerũt ſtare. q꞉ non eis licebat domini iuſſa diſ ferre,ſꝫ ſtatim illic pꝛecipitanť.vbi pa rata eſt eis flamma penalis.

A Ibi q̃z adã cecidit ⁊ expulſus ẽ a pa

radiſo: q̃ dr̄ etiā adhuc opari iniq̃tatem dū in pctō ſuo oēs naſcimur. Nec dyabolus nec adā potuerīt ſtare vi ſua. Orō.

Clarifica nos celeſti mīa fons ⁊ origo lumīs ſempiterni, vt vbertate domus tue repleti oēꝫ iniq̃tatē ⁊ dolū cū ꝓcacitate ferocis ſupbie renuamus. Per.

R. Pſalmus iſte: ꝑſonā iuſti glīficat. iniuſti notat. mores inſtruit. bonitate dei docet. prauitate auellit.

a R. Multas hꝫ emulatio interꝑtatōes tñ hic docet. noli pticeps eſſe malignis. neq̧ ad zelum. qꝛ zelus ira ē. neq̧ ad inuidiā. inuidia em̄ liuor eſt. Neq̧ zelaueris. i. imiteris eos. q̃ faciūt iniquitatē q̃ p iniq̃s fraudes: diuitias ꝯgregāt honoreſq̧ reqrūt

b C. Fenū pulcra ē res dū floret. ſꝫ cū aruerit mutato ꝓtinus colore marceſcit Sic ſūt impij. q̃ q̃ſi florida leticia relucētes ꝑmaturo fine ſiccant. Olera āt q̃b olla dicta ſūt: vbi collecta decoquūtur. Oſtēſuꝫ ē em̄ hic cito ipſos cadere. p ſimilitudinē feni ⁊ olerum.

c C. Admonet ſꝫ ꝓpheta vt ſperemus in dn̄m. ſꝫ eſt introitus fi dei. ſꝫ initiū ſalutis.

C. M. Fac bonitatē id eſt. adiple mādata.

R. Inhabita terrā. ſꝫ eſt dominare carni. non caro tibi.

C. Et paſceris. ad ſaturitatem ptinet. ⁊ ad ſuauitatem phenneꝫ. In diuitijs. i. in ꝯtemplatiōe dn̄i xp̄i. R. M. Uel in ſcripturis ſctīs. d C. Delectare cum dicit in domino. ſuauem vult eſſe tibi ei⁹ recordatiōeꝫ. vt ames quē times. Dabit tibi petitiōeꝫ cordis nō carnis. Petitio cordis eſt. fides charitas. intellectus dei ⁊ opatio bonoꝝ actuū. e C. Uelū qđ dā eſt denſitas pctōꝝ. vn̄ via. i. vita nr̄a. tenebroſo amictu circūueſtita eſt. hāc reuelamus. qn̄ delicta nr̄a ꝓmptiſſime ꝯfitemur.

R. Spera in eum. vt poſſit dimittere delinquēti. Et ipē faciet id qđ ſequit̄.

f C. Educere em̄. eſt aliquid d̄ tenebris ad lumē ꝓferre. hoc ē. de caligine huius ſeculi. ad illam claritatem futuri iudicij per ducere vbi omnia palam fiāt ⁊ tunc iuſticia nr̄a. humanis aſpectibus apparebit

R. Et iudiciuꝫ tuū q̃ ea q̃ bona ſunt elegiſti. tanq̧ meridiem. in pleno ſplēdore gratie ſue reuelabit corā āgelis ſuis. Subdit⁹ eſto dn̄o. nō pctō. ⁊ ora eū ꝓ delictis tuis.

g R. Noli emulari in eo. i. nō te terreat impij felicitas breuis.

C. In hoīe faciente iniuſticias. i. neq̃cias ſcꝫ cui actus turpis ē ⁊ negocia feculenta.

h C. Ira eſt em̄. q̃ celeri motu aīuꝫ ſuccēdit. furor q̃ diutius ꝑſeuerat. Ergo vtraq̧ nos iubet deſerere. p q̃ ad culpā poſſumus ꝑuenire. Noli emulari vt maligneris.

R. Ne ipē nequā efficiar̄. ꝓuocādo alios ad neq̃ciā. C. Nequiciā ꝟo veteres definierūt. voluntariam eſſe maliciam in quā nō caſu incidimus. ſed delectatione verſamur. Nequā em̄ dictus eſt nequaq̧ id eſt. nullo tempe aptus.

÷ Pſalmus: dauid.

C. Uox eccleſie manētis nō imitandos malignātes: et de penis maloꝝ ac ꝑmijs beatorum.

Pſalmus. xxxvi.

a Oli emulari in malignantibus: neq̧ zelaueris facientes iniquitatē.
b Quoniā tanq̧ fenum velociter areſcent: et quemadmodum olera herberum cito decident.
c Spera in domino et fac bonitatem et inhabita terram: et paſceris
d in diuicijs eius. Delectare in domino: et dabit tibi
e petitiones cordis tui. Reuera domino viam tuam ⁊ ſpera in eum: et ipſe faciet.
f Et educet quaſi lumen iuſticiam tuam: et iudiciū tuum tanq̧ meridiem: ſubditus eſto domino et ora euꝫ.
g Noli emulari in eo qui proſperatur in via ſua: in hoīe
h faciente iniuſticias. Deſine ab ira: et derelinque furorem: noli emulari vt mali/

i ¶ Extermīari ē foras terminos ꝓijci id ē. ab illa dei ciuitate fraudari Qui vo ꝯ ſuſtinet dn̄m ipi hereditate poſſidebūt terrā viuētiū: qm̄ deſpiciūt ipioꝝ felicitatē. dn̄i iudiciū expectātes ⁊ patient in teri aduerſa ſuſtinētes

n Iꝭ Non qꝛ dn̄s aliquē irrideat. ſ qꝛ ipi digni ſunt vt irrideant in vindicta. Qm̄ ꝓſpicit. h̄ eſt. dn̄s ſcit qn̄ veniet dies vltōis ⁊ ꝑditōis eius.

o ¶ Gladi⁹ pctōris. ē q̄libet dol⁹ alteri⁹ deſiderās leſionē.

k ¶ Puſillū em̄ a pugno dr̄. ⁊ exiguum aliq̄d ꝑuulūq; ſignificat. qd̄ ꝯctis digitis manu poſſit includi. Et hic ſignificat tp̄us qd̄ reſtat vſq; in diem iudicij. qd̄ cōpatiōe ꝑteritoꝝ dieꝝ. oīno paruiſſimū eſt. Et nō erit pctōꝛ. nō qꝛ iſpe q̄ peccauerit nō erit. ſ peccare iā deſinit. Locū eius. iſtū mūdū ſignificat. qui pctōꝛib⁹ tantū demulcet. ꝓ'leq; ipis amicus eſt.

Iꝭ Uel locus ei⁹ delectatio pctī

l ¶ Māſuetos aūt appellam⁹ manu ꝯſuetos. i. patientes ⁊ mites. Iꝭ Quos nullus turbo furoꝛis exagitat. ¶ Ipi poſſidebūt futurā hierlm. ⁊ in ea ꝑmāebūt in ſeculū ſcl̄i. In multitudine pacis pax futuri ſcl̄i ē. vbi nihil aduerſū. nihil pōt eſſe ꝯtrarium

m ¶ Obſeruabit pctōꝛ iuſtū. qn̄ illū viderit ſceleratus bōis moꝛibus inſudare.

i gneris. Quoniā qui malignātur exterminabuntur: ſuſtinentes autem dominū ipſi hereditabunt terram.

k ÷ Et :· adhuc puſillū ⁊ non erit peccato: et queres locum eius et non inuenies.

l Manſueti autem hereditabunt terram: et delectabuntur in multitudine pacis.

m Obſeruabit peccatoꝛ iuſtū et ſtridebit ſuper eum dentibus ſuis.

n Dominus ÷ autem :· irridebit eum: ÷ quoniā :· pꝛoſpicit ꝙ veneat dies eius.

o Gladium euaginauerunt peccatoꝛes: intēderunt arcum ſuum.

p Ut decipiant pauperē et inopem. vt trucident rectos coꝛde.

q Gladius eorū intret in coꝛda ipſoꝛum. ⁊ arcus eoꝛum

r confringatur. Melius eſt modicum iuſto. ſuper diuitias peccatoꝛum multas.

quē educit ille. q̄ praua ſuaſione deſiderat decipe aīas inocē tes Arcū ſt tēdere. ē ope fraudulēto expectare tp̄s. qn̄ poſſint ſimplices inocētesq; decipe

A Gladi⁹. aptā ꝑſecutōeꝫ. Arcus vo occultā īdicat: q̄ em̄ gladio pugnat. comin⁹. q̄ vo arcu. emin⁹ pugnat.

p Iꝭ Ut decipiant pauperē. non diuitem mūdi. ſ pauperē xp̄i. ¶ Addidit. rectos coꝛde. hoc de martyribus pōt intelligi q̄ recti ſunt coꝛde. ſ carne trucidant. Paup dr̄. qui ſibi nō ſufficit. In ops q̄ nec opeꝫ hꝫ ab alio ſiue alienā.

q ¶ Gladius em̄ dr̄ qui fit ad hoſtium clades. M Et ſignificat vindictā in aīas ipoꝝ. ¶ Et arcus ipſoꝝ. i. occulta malicia ꝯ pios ꝯfringit. quia nō erit fidelib⁹. in aīe ꝑte nocitura

A Se em̄ mali ꝑus in coꝛde ⁊ aīa ledunt. q̄ iuſtū in coꝛpe ⁊ rebus exterioꝛibus. In coꝛde em̄ iuſtū ledere nō pn̄t. Or ſi in rebus leſus iuſtus fuerit. dicit Melius. ⁊c̄.

Iꝭ Quia ꝑ opa ſanctoꝝ. ipi cruciant ⁊ toꝛquent in pn̄ti vita. Stridebit malicie ⁊ inuidie dētibus. quibus eum nitit deuoꝛare. ꝑ motum em̄ iſtum coꝛpis. oſtn̄dit motum anime. A ¶ Obſeruabit igit quaſi de occultis inſidijs vt euꝫ alliciat. Ideo vero occultis inſidijs obſeruat. quia dum videt iuſtum. credit ſe ab eo accuſari. conatur igitur iuſtum ei ſimilem facere. Quod ſi non poteſt, ſtridebit dentibus ⁊c̄.

r ¶ Modicum. hic ſentiatur humilitas. in qua dum ſe animus noſter cuſtodit. mundi precioſa tranſcendit. Diuitie peccatoꝝ. ſunt ꝯgregatōes criminū. Un̄ eſtimemus q̄tum ſit melius illud modicum iuſti percipere. ⁊ molem tantoꝝ ſcelerum non habere. ⁊ vere multo melius. quoniam bꝛachia. ⁊c̄.

s ℭ Brachia pctoꝝ.ꝑuerſas actões ſi-
gnat q̄ ↄterent̄.i.aſſidua tritura minuū
tur. Ꝟ Uel fortitudo illoꝝ ↄteret̄ in vī
dicta.ne innocētibꝰ noceāt. Juſtos autē
ↄfirmat dn̄s in fide. Ꝟ A Brachia po
tentiā ⁊ fortitudinem
pctoꝝ ſignificat.

tū ad elemoſynas faciēdas inuenit̄
z ℭ Nam qui benedicunt dominū.id
eſt.qui in omnibus gratias referunt. ⁊
eius mandata cuſtodiunt.terram illā vi
uentium accipiunt poſſidendam. Male-
dicentes.i.blaſphemi
vel dei legibus inobe
dientes ab illa patria
ſubmouent̄

A Confirmat iuſtos
dn̄s:ꝑ ſpē in aduerſis
⁊ exēpla.⁊ maxie cru-
cis. Crux em̄ finita eſt
in pēa.ſ; māet in gl'ia.
A locꝰ em̄ ſupplicioꝝ
trāſijt ad frōtes impa
toꝝ. Qui tm̄ honorez
dedit peīs ſuis.q̄d fa
ciet fidelibus ſuis.
t ℭ Dn̄s aūt nouit
dies īmaculatoꝝ.i.vi
as q̄ eas ↄdidit.quas
hūana ignorātia non
pōt intueri. Hereditaſ
eſt celeſtis hierl'm et̄-
na pace ditiſſima.que
ineternū erit. qm̄ ſine
fine ꝑſtat̄.
v I. ℭ Maluz tp̄s
ſignificat diem iudicij
ℭ qn̄ oīſ caro ſollici
ta.actuū ſuoꝝ retribu
tionē cōpenſationēq;
formidat. in iſto tēpe
nō ↄfundent̄ īmacula
ti. Dies famis.tēpus
huius mūdi ſignificat
qn̄ bti eſuriūt iuſticiā.
⁊ ſaturabunt̄ ꝑ ſcptu-
ras ſctās ⁊ exēpla dn̄i
cā. Pctōres ꝑibūt.i.

s Quoniā brachia peccatoꝝ
cōterentur: confirmat autē
t iuſtos dn̄s Nouit dn̄s dies
immaculatoꝝ: ⁊ hereditas
v eoꝝ ineternū erit. Non con
fundentur tempore malo.⁊
in diebus famis ſaturabun
tur. quia pctōres peribunt
x Inimici vo dn̄i mox hono-
rificati fuerint ⁊ exaltati de
ficientes quēadmodū fumꝰ
y deficient. Mutuabit̄ pecca
tor et non ſoluet.iuſtus aūt
z miſeretur et tribuet. Quia
benedicētes ei hereditabūt
terrā maledicentes autē ei
a diſperibunt Apud dominū
greſſus homis dirigentur.
b et viā eius volet. Cū cecide
rit non collidetur.quia dn̄s
c ſupponit manū ſuam. Juni
or fui etenim ſenui. et nō vi
di iuſtuz derelictum.nec ſe-
men eius querens panem

a I. Apud dn̄m greſ
ſus.i.ſenſus vniꝰ cuiꝰ
q; hominis a domino
dirigent̄. Et viā eius
ſcz dei volet. vt ad ſe
veniat qui eſt via:ve-
ritas:⁊ vita. Greſſus
dicit opera ⁊ affectus
quos dirigit deus.
A Et ꝑ hoc q; diri-
git̄ vult iuſtus viā dei
q̄uis dura ſit. Uia vo
terre nō ē dura.ſ; ple-
na latronibus. Uia āt
dn̄i tuta.quāuis dura
vel viaz.iuſti hoīs ds
volet. in qua Cū ceci
derit.⁊c̄.
b I. Cuz ciderit.
ꝓpter infirmitatē car-
nis. q; ſepties in die
cadit iuſtus ⁊ reſurgit
nō collidet̄.quia dn̄s
agenti penitentiā ſta-
tim miſeret̄. Sic Da-
uid ⁊ Petrus.cogni-
tū delictū purgauerūt
lachrymis.⁊ a dn̄o cō
firmati ſunt

in illa iudicatiōe dānādi ſunt. A Uel
tp̄s malū.dicit tp̄s tribulatōis h̄.in q̄ bo
ni ſpe ſaturāt̄ future pacꝭ. pctōres vo h̄
ſaturati.ꝑibūt et̄na fame cruciādi.
x I. Inimici vo dn̄i.i.impij.vt hono
rificati fuerint in poteſtate terrena.⁊ ex-
altati in vanam gloriā.mox adueniente
morte.omīs gloria eoꝝ tanq; fumus aut
nebula tabeſcet.
y I. ℭ Mutuabit̄ pctōr:qn̄ dei bn̄fi
cia diuerſa ſuſcipit.⁊ non ſoluet.hoc eſt.
nō dignas gratias agit deo. Juſtus aūt
miſeret̄ q̄uis h̄ pauca ſuſcipiat ꝓmptus

c A ℭ Junior fui
vox eccleſie.quando initia legis natura
lis in ipō ꝓthoplaſto primeua ſuſcepit.
Senuit qn̄ ad honorabilem ꝑuenit eta-
tem.cum nouiſſimis tempibus ſuſcipere
meruit dn̄m ſaluatorē. I. A ℭ Se
men.opera hominis diximus eſſe.que ſe
minat ⁊ metet. I. ℭ Ergo opera iu-
ſti non querunt panez.hoc eſt.verbū dei
quia vbo dei ſatiatus ē.⁊ quo intus re-
uera viuit ⁊ paſcit̄. A Loquit̄ em̄ hic
eccleſia quaſi vnus hō. I. Uel dauid
loquit̄ qui ꝑuulus fuit in malicia,ſenex
in virtutibus.

d ℟ Omni tpe miseret a dño. ꝛ cõmodat. ꝙ alijs ministrat doctrinã ſuã. Et ſemen ei⁹. opa que geſſit. vel doctrina quã docuit a dño bñdicẽtur.
e ℟ Declina a malo. i. a malo ope. ꝛ fac bonũ qḋ ꝑcepit deus.
Inhabita i vnitate fidei. C Seculuz ꝟo ſecli ſigt eternũ regnũ quod nulla ſucceſſiõe mutabit f ℟ Quia dñs amat iudiciuz ſcʒ iuſtũ. quo iuſtos impiosq; diſcernit. Et non derelinquet ſctõs ꝗ in eum tota ſpe ꝯfidunt. qui cõſeruabũtur ineternũ. hoc ẽ in ꝑpetua vita. g ℟ Iniuſti puniẽtur in vindicta. Peribit ſemẽ. hoc eſt opa eoꝝ cũ ipis puniẽtur in tormẽtis. ꝛ vanitas ꝛ delectatio i peccatis queſita euanet.
h ℟ Juſti aũt poſſidebũt terrã viuẽtium. Et inhabitabũt illam. que ẽ ſine fine. de qua fugit doloꝛ ꝛ gemitus
i ℟ Os iuſti meditabit ſapiam. i. xp̃m. C per os em̃ cogitationes debem⁹ hic accipere. qꝛ ſicut coꝛ meditabit ſapiam. ita lingua loquet ꝑ cũcta iuſticiã ꝛ iudiciũ. ℟ ꝥ aũt fiet cũ oĩa mẽſurate ꝛ nõ frauduleter neq; cũ ira. ꝥ iuſto iudicio ꝗ de dõ ſentit enarrat. qḋ erit ĩ patria beatoꝝ k C Lex dei eius. ꝥ em̃ ꝓnomen gr̃aʒ indicat dñi ſaluatoris Nã cũ ſit oĩm deus ipi⁹ tñ ꝓprie dicitur quẽ liberare dignat⁹ eſt. In coꝛde ipſius. vniuerſũ beati ſenſuʒ tali bono ſignat completũ eſſe ſcʒ in eo q; coꝛ conſonat lingue. vt lex dei nõ ſolum in oꝛe: ſed etiam ſit in coꝛde ꝛ omĩ ſenſu. Hui⁹ greſſus ſupplãtare nullus ꝑualebit. Supplãtare em̃ dicimus plantis foueas ꝑtendere. ne poſſit incidens firmũ repire veſtigium. hoc nullaten⁹ conſtat eſſe faciendũ. vbi ſecura ꝛ eterna ſunt oĩa. qꝛ A verbũ dei in coꝛde cuſtodit a laqueis. bon⁹ cuſtos. xp̃us in coꝛde.
l ℟ Conſiderat pctoꝛ iuſtũ. intuebat em̃ popul⁹ iudeoꝝ: iuſtũ filium dei ꝛ ſtridebat ĩ eũ ꝛ ꝗſiuit ꝑdere eũ. quia grauis erat doctrina eius ad audiẽdũ eis. ꝛ ipe etiã ad videndũ Sic ꝛ nũc inimic⁹ conſiderat vnũquẽq; noſtrũ vt ꝑdat. ꝥ ſi vigilãter reſiſtat euenit qḋ ſequit. m ℟ Sicut nõ dereliqt iuſtũ dñs ĩ manib⁹ iudeoꝝ. i. ĩ poteſtate eoꝝ. ita quelibet iuſtũ nõ derelinqt in ꝑtãte pctoꝝ ſm aĩmã vt anie noceant. i. vt malis in malo conſentiat. Nec dãnabit eũ. C. i. iuſtũ cũ iudicat impiũ. ꝥ diſcretione meritoꝝ. iuſtuʒ ſuſcipiet. ipiũ debita pena toꝛquebit.
n ℟ Expecta dñm. i. patiẽter age. ſiue in ꝓſperis ſeu in aduerſis C ꝗ vias dñi cuſtodis. ꝥ eſt ſacratiſſima pꝛecepta.
℟ Et exaltabit te vt hereditate capias terram. illã bñtudinis. ĩ qua iuſti exaltabũtur. C Tũc iuſti videbũt peccatoꝛes perire. qñdo cõſpecta fuerit penalis aduerſitas. ꝛ illis pereũtibus. ſe in ſũma beatitudine videbũt collocatos. o C Vidiſſe impium ſe dicit. i. creuiſſe. non ad honoꝛem ſed potius ad ruinam. Et ne putares eũ tm̃ ſupꝛa humiles erectuʒ. addidit. ꝛ ele

d Tota die miſeretur ꝛ cõmodat: ꝛ ſemẽ illi⁹ in benedictione erit.
e Declina a malo et fac bonũ. et inhabita in ſeculũ ÷ ſeculi :·.
f Quia dominus amat iudiciũ. ꝛ non derelinquet ſanctos ſuos. ineternũ cõſeruabuntur.
g ÷ In iuſti punientur :·: et ſemen
h impioꝛũ peribit. Juſti autẽ hereditabunt terrã: ÷ ꝛ :· inhabitabunt in ſeculũ ÷ ſeculi :·
i ſuper eã. Os iuſti meditabitur ſapientiã: ꝛ lingua
k eius loquetur iudiciũ. Lex dei ei⁹ in coꝛde ipſius ÷ ꝛ :· non ſupplãtabunt greſſus
l eius. Conſiderat peccatoꝛ iuſtũ. et querit moꝛtificare
m eum. Dñs ÷ autẽ :· non derelinquet eũ in manus eius nec damnabit eũ cum iudi-
n cabitur illi. Expecta dominũ ꝛ cuſtodi viã eius: ꝛ exaltabit te ÷ vt :· hereditate capias terram. cũ perierint
o peccatoꝛes videbis. Vidi impium ſuperexaltatuʒ. et eleuatũ ſicut cedros libani

p Et tranſiui et ecce nõ erat: queſiui eũ ⁊ non eſt inuent⁹ q ÷locus ei⁹:· Cuſtodi innocentiã ⁊ vide equitatẽ quoniã ſunt reliquie homini pa r cifico. Juſti autẽ diſperibũt ſimul: reliquie impiorũ inte s ribunt. Salus autẽ iuſtorũ a dño: ⁊ ꝓtector eorũ in tpe t tribulatiõis. Et adiuuabit eos dñs÷⁊ liberabit eos:· et eruet eos a peccatoribus ÷⁊ ſanabit eos: qꝛ ſperauerunt in eo. ¶ Pſ̃ dauid. in cõmemoratiõnẽ÷de ſabbato. ¶ Uox penitẽtis miſericordiã benigni iudicis depcantis. qui ſe corpe fauciatũ ⁊ aĩo: amicorũ exprobratio ne dicit eſſe cõfuſum

Pſalmus. xxxvij.

a Domine ne in furore tuo arguas me: neqꝫ in ira tua corripias me.

b Quoniam ſagitte tue infi-

uatũ ſicut cedros libani: cui⁹ ꝑfectus in honore ⁊ diuitijs ⁊ ptãte. ideo tm̃ extollitur. vt eius irremediabilis ruina monſtretᷣ. I. Hoc de diabolo phas eſt intelligi. necnõ ⁊ iuda. Et ſi de iuda exponitᷣ ſequens v̾ſiculus ſic exponitur.

p H Et trãſiui. dicat hoc apoſtolic⁹ cetus. Trãſiui tpe paſſionis Jeſu ⁊ illo reſurgente nõ erat iudas. qꝛ abijt ⁊ laqueo ſe ſuſpendit Queſiui ⁊ nõ eſt inuẽtus. i. ipſius impij loc⁹ aplĩcus. q̃ tanta velocitate deficiebat. Sꝫ dũ de iuda exponitᷣ ꝑ cedros. aplĩ intelligũtur. ⁊ qñ de diabolo. ꝑ cedros angeli ſignantur. Dũ vero de diuitibus impijs vel potẽtibus expõitᷣ (q̃ relicto deo in diuitijs mundi cõfiduut. qui quãlibet floreãt. quãlibet. extollãtur ⁊ eleuẽtur. nõ inuenẽtur cũ ab h̃ mundo migrauerint) tũc ꝑ cedros. mali intelligũtur in hoc mõdo eleuati. Sicut em̃ cedr⁹ ſuper excelſos mõtes apparet exaltata. ⁊ ipulſu ventorũ ſepe dilabitur: ita ⁊ impi⁹. Locuſ impij impietas eſt.

q H Cuſtodi innocentiã. ſi nullũ noceaſ ⁊ cũ nullo litigioſus eris. videbis xp̃m q̃ equitas intelligitᷣ ſicut via ⁊ veritas et vita. ¶ Relicte ſunt homini pacifico. qñ ſpes eius dñi remũeratõne pagitur. i. impletur q̃ꝺ ſperauit. Reliquie igitᷣ ſunt que poſt mortẽ relinquũtur. A Relinqt vero iuſtus poſt mortẽ memoriã iuſticie ſue bonaꝫ. ⁊ deus ſibi relinqt premia eterna. ¶ Pacificus vero dicitᷣ. q̃ inter diſcordantes pacẽ facit. r ¶ Juſti aũt ⁊c. Nam ſicut iuſti. poſt hãc vitaꝫ grãtulãtur. ita iniuſti finita iſta luce peribũt. Relicte vt dictũ eſt ſignificãt memoriã iuſtorũ. quã in h̃ mũdo poſt obitũ derelinquũt. h̃ mererĩ impij nullaten⁹ pñt. qm̃ ſupuenĩẽte interitu. falſa laus ⁊ fragilis vita diſſoluitᷣ. A Relicte qꝫ eorũ id ẽ terrena interibũt oĩa. s H Sal⁹ aũt a dño venit. qꝛ ipe eſt ſalus nr̃a. ¶ Tẽp⁹ q̃dẽ tribulatiõis ẽ duplex. nã hic tribulatio tpalis eſt. ꝟ in iudicio extremo ẽ eterna: illa igitᷣ mala ẽ qꝛ eterna. que in die iudicij impijs venit. In h̃ ergo tpe tribulatiõis. protector ẽ xp̃s. qꝛ ex ipa eripit iuſtos t ¶ Et adiuuabit eos. i. fideles famulos in h̃ mõdo adiuuat qñ ꝯtria collucta tione fatigantᷣ liberat dũ fidem illorũ nõ ſinit praua ſuaſione pverti Eruet vtiqꝫ dũ in mõi iſtius ꝯtietate ꝑuat illeſos. Qm̃ ſpauerũt i eũ. i. ſpeꝫ ſuã in dñi pietate poſuerũt. Oro Latitudo oĩm nõ incerta iuſtorũ deus (q̃ ſctõs tuos non derelinq̃s i fame nec i ſtadio tribulationũ ſuperari pmittis) precamur. vt ea nos munias dextera. quam illis ne corruãt. velociter porrigis pparatã. Per.

¶ Dicẽdo in ꝯmẽo ratiõe. hoc titul⁹ ille pronũciat. vt qꝛ peccatũ effugere nõ valeam⁹. certe ipm̃ delictum in ꝯmẽoratione ſp hr̃e debeamus. vt nos a futuris culpis deo adiuuãte tẽperemus. I. Sabbatũ requies interpretatur. i. quãdo requieſcet eccl̃ia in paradiſo. quẽ perdidit adam.

a H Totus iſte pſalmus ex pſona penitentis eſt. ꝟ ⁊ ad chriſtum referri põt. ſicut ⁊ ſexageſimuſoctau⁹. Furor. vĩdicta irrõnabilis cũ fellis amaritudĩe. Jra võ tm̃ ꝯmotio aĩe. Jõ iſte penitẽs q̃ ſe pec

3. pſal pe nitentia

catorē ſcit. nō in ira ſ₃ p miaȝ. nec in furo re. ſ₃ p patiaȝ ſe argui poſtulat.
b Sagitte. vba doctrīe ſūt. q̄ vt iacu lū vberāt cor penitētis. vt agat pniaȝ. Cō firmaſti ꝛc. vt tāq̄ bon⁹ mgr̄. vberib⁹ ca ſtigatū redderes emē datū. c Nō ē ſani tas a facie ire in carne mea. i. vidi faciem ire tue. ꝛ nō ipaȝ irā. ſ₃ ē. itellexi p ſcpturas ſcās q̄ta miabaris pctōrib⁹ ꝛ extimui. petēs ne ipa ira ſup me deſcēderet Nō ē pax oſſib⁹ meis. i. nullā q̄etē idulſi. vl oſſib⁹ vl mēbris meis añq̄ penitēdo mētem purgarē. d Iniq̄ tates nr̄e eleuāt ſe ſup caput nr̄m. q̄ñ āpli⁹ cu mulāt q̄ rō q̄ ē caput mētis ſufferre valeat. quā ſi iniq̄tas oppſſe rit. illa ptin⁹ victa ſuc cūbit. Sic on⁹ g̃ ue. q̄ ñ ē leue on⁹ pcti ſ₃ oib⁹ dȝ eē g̃ue. q̄ oi bus g̃ue iudicij on⁹ i ponit. e Cōpu treſcunt mihi ꝛ fetēt vulnera pctōꝝ q̄uſq̄ i pctis iaceo. ꝛ nūc deſi derāter q̄ro medicū p pniaȝ. Cicatrix ē dicta. qd in ſe vulnus celatum oñdat ſignifi cās occulta pctā. Que ꝯtigit hoīeȝ xp̄ ſuā inſipientiam celare.
f Miſer fact⁹ ſū vſq̄ dū ꝯfitēdo purga rer. q̄ ſine ꝯfuſione ꝛ meſticia. nō dimittūt pctā. Cōtriſtatus. i. in dignū me exiſtimās. vel ad celū oc̄los le uare. ſed pectus meū pcutiens aiebā. ds ꝓpicius eſto mihi peccatori.
g Illuſiōib⁹ ille ꝯfitet ſe penitēs eſſe repletū atq̄ infirmatū. q̄b⁹ dyabol⁹ hūa nū gen⁹ q̄tidie allicit ꝛ ſuadet vt delinq̄t

re ſunt mihi: et confirmaſti
c ſuper me manuȝ tuaȝ. Non eſt ſanitas in carne mea a facie ire tue. nō eſt pax oſſi bus meis a facie pctōꝝ me
d orū. Quoniaȝ iniquitates mee ſupergreſſe ſunt caput meuȝ. ſicut onus graue gra
e uate ſunt ſuper me. Putru erunt ꝛ corrupte ſunt cica trices mee. a facie inſipien
f tie mee. Miſer factus ſum et curuatus ſum vſq̄ in fi nem tota die contriſtatus
g ingrediebar. Quoniaȝ lū bi mei impleti ſunt illuſio nibus. et non eſt ſanitas in
h carne mea. Afflictus ſum et hūiliatus ſuȝ nimis. rugie bam a gemitu cordis mei.
i ✱ Dñe: ante te om̄e deſi deriū meū. ꝛ gemitus meus
k a te nō eſt abſcōditus. Cor meū cōturbatū eſt. dereliq̄t me virt⁹ mea. ꝛ lumē oculo ruȝ meoꝝ ꝛ ipm nō ē mecū.
l Amici mei et ꝓximi mei ad uerſuȝ me appropinqnaue runt ꝛ ſteterunt.

Per lūbos volūtatē corpis deſignat ti tillātē. i. carnis appetitū. h Afflict⁹ ſū ꝛ hūiliat⁹ ad pniaȝ nimis rugiebā pe tēs remiſſionē cū luctu. Aliō ē gemi⁹ cor poris. aliō cordis. Gemit⁹ corpis xp̄e res frenas. Gemit⁹ cordis xp̄e ſua pctā ꝛ alioꝝ. Rugire aūt ꝓprie beluaꝝ ē. leonum ſcȝ. Vel afflict⁹ ſū ꝛ hūi liat⁹ nimijs miſerijs ꝛ calamitatib⁹ xp̄e pec catum. ideo rugio.
i Tale fuit deſide riū ei⁹ vt añ deū eē me reret. dūs em̄ q̄cq̄d ñ aſpnat. āplectit. ille em̄ gemit⁹ ñ abſcōdit a dō q̄ pi⁹ ē. ꝛ ꝑ aīe li beratōe pſoluit. dict⁹ eſt āt gemit⁹ q̄ſi gemi nat⁹ luct⁹ q̄ fit ꝑ exp mēdo magno dolore.
k Nūc venit ad g̃ uiſſimos dolores ani mi decurſis corporeis erūnis. Cō ꝯturbatuȝ eſſe ſuū cor dic. q̄ vir tus cuȝ deſeruit. dic ſ₃ dereliq̄t me vt⁹ mea. Quā habui ante pctm̄. Cur vo vt⁹ me dereliq̄t. q̄ ꝛ lumē ꝛc. Lumē oculoꝝ ſuoꝝ ñ eſſe ſecum narrat Quia p⁹ poſito vi tatis lumie i tenebras deciderat pctōꝝ.
l Hacten⁹ ꝯfeſſus ē q̄ patit a ſe int⁹. nūc dic q̄ foris patit ab his inter q̄s hītat. Amici ſunt extra nei ſāguie. ſ₃ charitate ꝯiuncti. Amic⁹ em̄ di ct⁹ q̄ſi animi equ⁹. i. ſi milis. Proximi ſunt autē qui nobis pa rentela ſociant. Pōt amicus ꝛ pxi mus de diſcipulis accipi. qui in paſſione xp̄i territi in tantum a domino receſſe runt: vt ipe Petrus negaret. Exponant alij deīceps d penitēte. ego ab illo paſſu

vſq ad finē. video dn̄z meū ibꝫ xp̄m a iudeis circūdari. m ℞ Stēterūt delōge diſcipuli xp̄i. de qbꝰ euāgeliſta ait. Stabāt noti eius a lōge. ſ vī faciebāt iudei. ¶ Vel dyabolꝰ cū miſtrꝭ. q̄ q̄to eū videbāt in dei amore pſiſtere tāto ei mortē aīe mitebant inferre.

da crucem. lanceam. fel. acetum. vt p hāc mortem ſuo ſancto ſanguine, pereuntem ppl'm liberaret. Et dolor meus. quaſi dolere xp̄m dictū eſt. donec eijceret ſuā victoriam in iudicium ꝯ iudeos.

n ℞ Mltos q̄dē dolos meditati ſūt cū interrogarēt ſi dep̄hēſa mlier lapidari debuiſſet. ꝛ ſi lꝫ dare cēſū ceſari ꝛ ſilia facerēt. ſed tūc apte dolū inierūt cū falſos teſtes adducūt Locuti ſūt vana. i beelzebub eijcit demōia

o ℞ Sp q̄ſi ſurdꝰ ſuſtulit xp̄s exprobratione iudeoꝝ. ꝛ tāq̄ mutus dicēte pylato, mihi nō r̄ndes. ¶ Nihil pōt eē fortiꝰ. nihil egregiꝰ quā audire noxia: ꝛ nō r̄ndere ꝯtria.

p ℞ Si tacuit xp̄s accuſatuſ a iudeis q̄ſi nō h̄ret. q̄d p ſe r̄ndere deberet exēplū tribuens hoi. vt flagella p dō. patiēter portare debeat. iō nō redarguit ſe iniuſte īcrepātes.

q ¶ Ideo petitōez ſuā exaudiēdaꝫ dic̄. qꝛ ſe ī deū ſperaſſe ꝯfidit tal' ſctōꝝ volūtas. tale fixa mēte ꝯſiliū. vt nō emolimēto aliq̄ p̄ntis tpis. ſ tm̄ dilectōe dei capiant.

r ℞ Inſultarēt inimici xp̄o gaudētes. ſi in paſſiōe hūiliatus non ſurrexiſſꝫ. Pedes dicunt cōmouerī. i. apl'i de fide ad infidelitatē cōmoti. Magna locuti ſunt iudei dicentes. Si filius dei es: deſcende de cruce.

s ℞ Paratus ē xp̄s ad flagella ſuſtinē

m Et qui iuxta me erant alon
ge ſteterūt: ꝛ vim faciebant
quiquerebāt animā meam
n Et q̄ inquirebant mala mi
hi locuti ſunt vanitates: et
dolos tota die meditaban
o tur. Ego aūt tanq̄ ſurdus
non audiebam: et ſicut mu
tus non aperiens os ſuum.
p Et factus ſum ſicut homo
non audiens. et nō habens
in ore ſuo redargutiones.
q Quoniā in te domine ſpe
raui. tu exaudies me domi
r ne deus meus. Quia dixi
nequādo ſupgaudeāt ÷ mi
hi: ÷ inimici mei. et dū com
mouent pedes mei ſup me
s magna locuti ſunt. Quo
niā ego in flagella paratus
et dolor meus in conſpectu
t meo ſemper. Quoniam ini
quitatem meam annuncia
bo. ÷ et: ÷ cogitabo pro pec
v cato meo. Inimici autē mei
viuent ꝛ confirmati ſunt ſu
per me: et multiplicati ſunt
x qui oderūt me inique. Qui
retribuūt mala p bonis de
trahebāt mihi qm̄ ſequebar
y bonitatē. Nō derelinq̄s me

t ℞ Qm̄ iniq̄tatem meā ānūciabo. i. ſicut maledictōi xp̄s ſubiacuit, vt nos a maledicto erueret. ita ꝛ pctōrē ſe pfitet. q̄ pctā nr̄a portaret. Et cogitabo Cogitabat eī vt clemēti cogitatu hūani generis derelicta (q̄ ſibi cōputauit) in ſemetipſo purgaret.

v ℞ Viuēt inimici eius. qꝛ nō ſunt ſtatiꝫ diuīa vltione puniti. Cōfirmati ſūt in legis lr̄a. ī q̄ ſpiritalit̄ nūciatū nō intellexerūt ¶ Vel ꝯfirmati ſunt in malicia. Mltiplicati ſūt āplitudīe ſemīs q̄ oderūt xp̄m inique. ℞ Et certe nō rōnabilit̄: ſ iniq̄ oderūt q̄ ī hac lr̄a ſemē ſuū ceu aſtra celi multiplicari credebāt.

x ℞ Retriebuebant mala p bois. qꝛ afferētē dulcedinē vite et̄ne aceto potauert ꝛ felle detrahebāt mihi dicētes alios ſaluos fec̄ ſe ipꝫ nō pōt. qm̄ ſeq̄bar bonitatē vt īplēs volūtatem p̄ris p vita ppl'i ſuſciperē mortē.

y ℞ Nō derelīq̄s me inq̄t xp̄us cū penetrauero pfunda inferni. ¶ Vl' petit h̄ penitēſ vt ꝯuerſus nō relinq̄t a dō iteꝝ peccare. nec etiā a me diſcēdas. qꝛ neceſſe eſt abn̄te rectiſſima via: ſp errare.

z ℞ Intende ergo dic̄ in adiutoriū. qꝛ graues ſūt pugne carnis, tu intēde in ad

ſutorlū meū. ⁊ eſto nobis ſalus in tēpo/
re tribulatōis ¶ Ecce regl'a penitētis
ɋpleta ē. q̄ grā dei ſe ſaluatū exultat. oro
Mitte ſalutare tuū in infirmitatib⁹
nr̄is vulneꝝ cicatricūq̄ʒ mortalium
potētiſſime medicator

cuit malis auditorib⁹ A Dolor eñ q̄
fuit in loquēdo a quo quieuit ſilēdo. re/
nouatus eſt ex ſilentio quo negauit con/
ſeruis cibaria vite ⁊ verbum dei.
d ¶ Cōcaluit dixit cor meū. i. ab omī
parte ſuccēſum eſt.

vt oēm gemitū dolorē
q̄ʒ noſtꝝ corā te deplo
rātes: valeamus euin
cere inſultatōnes ad/
uerſantiū vicioꝝ. P.
¶ In finē q̄d ſigni/
ficet: iam notū eſt Idi
thū hebreuʒ nomē eſt
q̄d latine dr̄ trāſilitor.
ſignās eū q̄ mūdi iſti⁹
varicata vicia: ſua pu
ritate trāſcendit. Can
ticū vero hūane vocis
diuina laus: letātis ē.
q̄ſq̄ʒ ⁊ dolētis. nunq̄ʒ
vero penitētis.
a ¶ Dixi. hoc ē apd̄
me. in corde meo deli/
beraui. cuſtodiā vias
nō dicit a criminib⁹ q̄
iam ſecūs erat ſ a ſup
fluis ⁊bis q̄ caro pōt
vitare vł̄ continēs. fa
cilius eñ culpa tacen
do refugit: quā loquē
do. I Uias ⁊bo dīc
actiones ⁊ verba.
b ¶ Dicit os eſſe
oſtium lingue. ⁊ bñ il/
la clauſa ſaluabitur ſi
eius ianua cuſtoditur
Dum cōſiſtit peccator
I id ē diabolus. q̄ in
ſtigator eſt eoꝝ: q̄ ſan
ctis inſidiātur.
A Silui ⁊bo a bonis
annūciādis: ꝓpter ca/
lūniatores ⁊boꝝ meo
rū. c I Obmutui.
ne cū litigātib⁹ mecū
litigarē. ¶ Nūlla
tū aūt ſignificat humi
ꝓſtratum contra
eorū improperia ſiluiſſe. Siluit a bonis.
quia maloꝝ mos eſt. q̄ʒuis bona audiant
nullaten⁹ acquieſcāt. Dolor eius reno/
uatus eſt. id eſt dolor pietatis. q̄ bona ta

dñe. deus me⁹ ne diſceſſeris
3 a me. Intēde in adiutoriuʒ
meum. dñe de⁹ ſalutis mee.
In finem pro idithun.
canticum dauid.
¶ Uox iuſti contra inimi
cos vtiliter tacētis. ⁊ peten
tis cognoſcere vite ſue finē
ſi forte incarnatiōeʒ domini
intueri poſſit. petētiſq̄ʒ ſibi
noxia delicta dimitti.

Pſalmus. xxxviij.

Dixi cuſtodi-
am vias meas vt nō
delinquā in lingua
b mea. Poſui ori meo cuſto/
diā. cum conſiſteret pecca/
c tor aduerſum me. Obmu/
tui et humiliatus ſum et ſi/
lui a bonis. et dolor me⁹ re
d nouatus eſt. Concaluit cor
meū intra me. ⁊ in medita/
tione mea exardeſcet ignis
e Locut⁹ ſum in lingua mea.
notum fac mihi dñe finē me
f um. Et numeꝝ dierū meoꝝ
q̄s eſt. vt ſciā quid deſit mi
g hi. Ecce menſurabiles po/

I A recordatiōe de
lictoꝝ ꝓprioꝝ ¶ In
tra me in hoīe interio
re. vbi rō tacite loqui/
tur. Et in meditatione
mea. I Quid me/
ditaris. Iſtud inq̄ʒ q̄lī
ter illum ignē reperi/
re poſſim. i. ſanctiſpūſ
qui pctā cōſumit ⁊ il/
lumīat mētē A Uł
quia vidi ex omī par/
te picula. ⁊ loq̄ndo ta
cenda. ⁊ tacēdo loq̄n/
da. cepit cor meū inq̄e
tum eſſe ⁊ calore ferue
diuino. e ¶ Pro/
clamauit ꝓpheta cōſci
entie ligua: veraci do
mino. q̄ ſiluerat prius
doloſis inimcis: pe/
tit q̄ meditatōe eterno
rū accenſus. vt finē ſu
um nouerit. i. ſaluato
rem. Ipe eñ noſter fi
nis eſt. ad quē puenīſ
ſe: vita eſt. I Non
eñ iſtius vite finem q̄
rit ſibi notū fieri ꝓphe
ta ſed illuʒ. in q̄ deſtru
cta morte xp̄o iūgatur
f ¶ Deinde deſide
rat ꝓpheta ſcire nūerū
dierū. i. vt euidēti⁹ ap
pareret. ſi xp̄i cōſpectū
corporeis oculis me/
reř aſpicere. Addidit
vt ſciam quid deſit mi
chi. Reuera deeſſe ſibi
indicabat ad vitam: ſi
eius nō meruiſſʒ vide
re pñtiam. I Qr aūt nō de ſuis dieb⁹
hec loquař ſequētia docēt. g I Scōm
veterem hoīem: vſq̄ nūc fuerūt dies mē
ſurabileſ. hoc ē ſub iugo pctī. Nūc nouo
deſiderio, vnū eť vnū īmēſurabilē diē appe

to. quē abrahā vidit ⁊ gauiſus ē. in quo alibi hortamur letari. in quo de⁹ dn̄s illuxit nobis. ¶ Merito ſubſtātiā ſuā dicit nihil eſſe ante deuum. que adā peccante damnata eſt. cui niſi aliquid diuinitas cōtulerit de propria ſbſtātia nō habet qd̓ preſumat. A Dicit ꝟo ante te. i. in cōparatōe ad tuam ſbſtātiam vel ante cognitionem tuā. ⁊ in cognitione ⁊ illūinatione tua ante hoīes em̄ aliqd videtur. ſ ante te. tāꝗ̄ nihil in compatōe eternitatis. h ¶ Vanitas em̄ ſicut ſepe diximus mutabilitatem ſignificat. quā omīs hō preter xp̄m ſuſtinet. q̄ hac carne veſtitus eſt. Intellige vero nō mutationē corpis. quam etiā xp̄s ſuſtinuit. ſed mentis inſtabilitatem

i ¶ Verūtamen in imagine ꝑtranſit hō. Imago dei eſt illa cōditio quā hō ſuſcepit. qn̄ dictū eſt. faciamus hoīem ad imaginē noſtram. Et bn̄ dixit fruſtra cōturbat̃. qꝛ puritatem mētis perdūt. q̄ deſiderijs tꝑalibus occupantur. hoc eſt em̄ cōturbari a puritate mentis in actibus ſeculi deduci: ⁊ hoc fruſtra. quia ſine vtilitate imo cum dampno anime. k H Sepe em̄ plerīꝗ theſauriſant ⁊ congregāt multa. que aut deſidia filiorum perdit. aut fiſcus occupat aut diripiunt alieni. Btūs aūt eſt iſte q̄ ibi theſauriſat. vbi audire mereat̃. q̄diu feciſti vni ex minimis iſtis: mihi feciſtis vbi fures nō furātur nec effodiūt.

l ¶ Et nūc que eſt expectatio mea. nōne dn̄s. pronūcians ſibi eſſē expectatōez dn̄m xp̄m. nec in caducis deſiderijs aliā habere ſe ꝓſumptionē. niſi illū ſolū. Sbſtantia: in bonā partē dicit quē ante chriſtum eſſe memorat̃. vbi nihil eſt niſi perfectum. A ¶ Dici vero ſbſtantiam nō ab adam contractā. aut tēporaliū rerum. ſed bone conſciētie poſſeſſionem. illa apud deum eſt. apud homines nō eſt quia apud eis nō videtur.

ſuiſti dies meos. ⁊ ſubſtātia mea tanꝗ̄ nihilū ante te.

b Verūtamē vniuerſa vanitas oīs hō viuēs. Dyapſalma.

i Verūtamē in imagine ꝑtranſit hō. ſed ⁊ fruſtra

k conturbat̃. Theſauriſat. et ignorat cui congregabit ea

l Et nūc q̄ eſt expectatio mea nōne dn̄s. ⁊ ſbſtantia mea

m apud te eſt. Ab oībus iniq̄tatibus meis erue me. opprobriū inſipienti dediſti

n me. Obmutui ÷ et :- nō aperui os meū q̄niā tu feciſti. amoue a me plagas tuas.

o A fortitudine man⁹ tue ego defeci. in increpationib⁹ ꝓpter iniq̄tatē corripuiſti ho

p minē. Et tabeſcere feciſti ſicut araneā aīaꝫ eius. verūtn̄ vane ÷ conturbatur :- oīs

H Petit ſe erui ab iniq̄tatib⁹ preteritis p̄ſitibus ⁊ futuris ¶ Sctūs. n. vir obprobriū erat ſtultis qꝛ ſibi diſſimilē reſpuebant. Sola em̄ ſcelerati laudant. que vidētur habere cōmunia.

A Quia oīa que hic hoīes cupiūt dico vana. ⁊ ignorare auaros cui ꝯgregent ⁊ theſauriſant derideor ab eis ⁊ facis me obprobriū inſipienti auaro. Et ꝗ̄ ꝗ̄ me ſic delirare dicēt tamē obmutui.

n ¶ Obmutui ſcꝫ i ſalubri ſilentio. qd̓ celeſtis largitas cōceſſit Qm̄ tu feciſti. ipſe vel ꝗ feciſt. qui patientie dona dedit Plage ſūt correptiones. quibus pro noſtris pctīs verberamur. ipas deſiderat ſanct⁹ vir a ſe moueri. que culpis debebātur cōmiſſis.

o ¶ Fortis em̄ man⁹ grauiter flagellat. ⁊ neceſſe erat quēlibet illum deficere quē manus excelſa ꝑcuteret.

H Incūbente etiā manu vindicte. ꝟtus delicti deficit. vt Paulus ait apl's. Cum infirmor tūc potens ſum. Increpat̃ oīs hō propter iniq̄tatē quē perdere nō vult diuina maieſtas.

p H Tabeſcit aīa. cum caro luxurijs ⁊ concupiſcētijs refrenatur. Eſt em̄ tabeſcere obſtupeſcere de anteriorib⁹ delictis Ille ꝟo q̄ ea agit. q̄ mundane vanitates ſūt: telas texit aranee. hō eſt die noctuꝗ̄ i ope vano vacat ⁊ nō vtilia ſ diſſolubilia ⁊ corruptibilia opat̃. ſ qꝛ ip̄a aīaꝫ ceu

araneā tabeſcere dicit. hoc ē intelligēdū vt ad tantā ſubtilitatē afflicti. aīa vigilijs ⁊ obſecratiōib⁹ ꝑ abſtinētiā decoqꝫ vt inſtar filioꝝ illoꝝ deducatꝫ.ſ. vt nihil craſſum duꝝve pctī cōtineat. Qui ī vanitatibus viuit. vana eſt ei ⁊ nō vtilis hec mundana cōturbatio Sed ⁊ q̄ in deo viuit vana ē ei ⁊ ñ vtilis hec mūdana cōturbatio.

q ℭ Pri⁹ itaqꝫ orōnē dixit. poſt deprecatiōnē. Oratio eſt oris ratio. quā proni referimus. vota noſtra pandentes. Deprecatio ē frequēs ⁊ aſſidua ſupplicatō. que ab imo pectoris ꝓfertꝫ archano Addidit lacrimas. q̄ violente ſunt ſemꝑ in precibus ⁊ ad clementiā medicinalē adducūt animaz miſerātis.

r ℭ Ne ſileas dixit id ē audiaz te dicētem dimiſſa ſunt tibi peccata. Incola xͦ dicitꝫ q̄ terrā colit alienā ad tēpus. ſicut oēs ſancti ī iſto ſeculo cōſtituti.

Ꝛ qꝛ ⁊ illi dū erāt in corꝑe ꝑegrinabātur a dñō ℭ Omēs enim a diuina ciuitate nos peccatū fecit extraneos. ⁊ in iſta regione tenuit captiuos. Omīs etiā qui recipitꝫ in eternam beatitudinē peregrinus dicitꝫ. quia incipit eē vbi nō erat. Peregrinus dicitꝫ quaſi ꝑgens lōgius. Ꝛ Vel peregrinus dicitꝫ hic viuens. quia etiā apud deū eſt in fide ⁊ in charitate. ℭ Addit omēs. ne quis ab hac cōditione putaretꝫ exceptus.

s ℭ Merito ergo ſe refrigerari de ſecuritate regni celeſtis petebat q̄ tāti deſiderij calore flagrabat. Addit ꝑuſq̄ eā.i. anteq̄ de iſta luce diſcedaz Amplius nō ero.ſ. in hoc mūdo, vel nō ero p⁹ mortez

homo. Dyapſalma.

q Exaudi oratiōnē meā dñe: et deprecationē meā: auribus percipe lachrimas meas. r Ne ſilias quoniā aduena ego ſum apud te: ⁊ peregrinus ſicut omnes patres s mei. Remitte mihi vt refrigerer priuſq̄ abeam: et amplius non ero:

ℭ In finē pſalmus dauid.

ℭ Vox eccleſie gratias agentis: qꝛ de merore mundi liberata eſt: ipſeq̄ dominus ſanctā incarnationē et iuſticiā ſue predicatōnis exponens: patris auxiliū deprecatꝫ. Pſalmus.xxxix.

a Expectans expectaui dominū: et intendit b mihi. Et exaudiuit preces meas: et eduxit me de lacu c miſerie et de luto fecis. Et ſtatuit ſuꝑ petrā pedes meos. et direxit greſſus meos

ſi hic deſinas ſubuenire. qꝛ nō eſt eſſe. in eternis afflictiōib⁹ ꝑmanere. Merito ergo dicebat ſe nō eſſe. ſi ſe nō intellexiſſet nō hr̄e cū electis portionem. Ꝛ qꝛ illi ſoli ſūt. q̄ īmutabiliter in deo beati ſunt. Qui igitꝫ in īferno ſūt in comparatiōe illius eſſe non ſunt. quia in eterna corruptiōe ⁊ dolore nō finiēdo. ſunt.

Cuſtodi dñe Orō viaz noſtrā ne delinquamus in lingua. vt in meditatiōib⁹ noſtris ſpiritali igniculo ardeſcēte. ea theſauriſemus ī ſeculo. que te tribuēte capiamus exordio. Per do.

ℭ Sepe diximus ꝑ finem ⁊ dauid xp̄m dominum ſignificari. cui pſalm⁹ iſte aptādus ē a Ꝛ Expectās vox ecclīe dicit ſe expectare dñm in ꝓmiſſiōibus ꝓphetarū. quia ꝓuidebat ꝓpheta ꝑ ſpiritum ſanctū xp̄m ventuꝝ in carne. Ꝛ Et intendit mihi ꝑ ſplēdorem euāgelij. in quo me illumīauit. b Ꝛ Et exaudiuit p̄ces meas. qꝛ ipſe mihi ī nouo teſtamēto reſulſit. ⁊ eduxit me de lacu in quo ī merſa erā cum ſimulachra muta adorarē. et de luto fecis ℭ Nā ſicet lut⁹ laci fetid⁹ ē atz grauis. ita ⁊ hoīm delicta limoſa ſūt ⁊ fetorib⁹ horreſcūt Ꝛ vñ de luto fecis. i. terrenis deſiderijs. Vel lac⁹. ꝓfundū infidelitatis lutū deſideria carnalia. c Ꝛ Statuit ſupra petrā. i. ſuꝑ chriſtū Pedes meos. ſenſus meos. Et direxit greſſ⁹ meos. i. ſenſus bonꝝ opꝫm dirigit eccīe. qꝛ vnuſq̄ſq̄ ꝑ ſe tortuoſus ē niſi dirigatꝫ a xp̄o. Direxit igitꝫ greſſ⁹ meos ne ad eū veniēs. poſtergū r̄ſpicerē ad terrena q̄ reliq̄ſſez. Vl' pedes, affect⁹. greſſ⁹. opa

ſunt. d Ih Et imiſit in os meũ cãticũ nouũ. Laudẽ vticꝫ ſuã. qꝛ nouus hõ venit in mundũ. ⁊ nouã legẽ. dedit mundo carmẽ. C .i. laudẽ carminũ lege cõpoſitã deo nr̃o. Ih vt iã nõ ſonos turpes ⁊ theatrales cõcinã. ſꝫ in deiviuẽtis hymnis ꝑ armoniã noui teſtamẽti delecter e Ih Uidebũt multi ãnũciatũ veniſſe ⁊ multa mirabilia feciſſe. ⁊ timebũt qꝛ ſe ĩtelligũt peccatores. Et ſperabũt. vt eiſ p̃ſtina delicta remittanꝰ f Ih Btũs vir. felix illa aĩa. q̃ hꝫ firmã fidẽ. ⁊ ſpeꝫ directã in xp̃o C Spes enĩ dicta ẽ. q̃ſi ſtabiliſ pes. Jlle enĩ habꝫ ſpẽ nois dei firmã. q̃ ſolũ dñm auidꝰ cõcupiſcit nõ tp̃alia. Uanitas ẽ a ſancta religiõe. ſubita varietate mutare. inſanie falſe. ſũt ſaxis deũ formaſſe. dicte inſanie qꝛ mentẽ fallunt Ih Et oĩa ꝓ q̃bus hoĩes inſaniũt vt peccẽt que noĩat ap̃ls opa carnis inſanie falſe ſũt qꝛ fallũt g Ih Multa feciſti. narrat ꝓp̃ha diuina miracula. i. oſ̃diſti patribꝰ nr̃is mirabilia tua multa. Nõ eſt q̃ ſil'ls ſit tibi

d Et immiſit in os meũ canticũ nouũ. carmẽ de noſtro.
e Uidebunt multi ⁊ timebũt
f ⁊ ſperabũt in dño. Beatus vir cuiꝰ eſt nomen dñi ſpes eius. ⁊ non reſpexit in vanitates
g ⁊ inſanias falſas. Multa feciſti tu dñe deus meus mirabilia tua ⁊ cogitationibus tuis nõ eſt q̃ ſimilis ſit
h tibi. Annunciaui ⁊ locutus ſum: multiplicati ſunt ſuper
i numerũ. Sacrificiũ et oblationẽ noluiſti. aures autẽ ꝑ
k feciſti mihi. Holocauſtũ ⁊ ꝓ peccato nõ poſtulaſti. tunc
l dixi ecce venio. Jn capite libri ſcriptũ eſt de me vt facerẽ voluntatẽ tuã. deꝰ meus volui ⁊ legem tuã in me
m dio cordis mei. Annunciaui iuſticiã tuã in eccleſia ma

ſunt digni numerari in numero iuſtorũ Ih A C Uel peccatores quicũcꝫ dãnãdi etiã xp̃iani. dicti ſunt ſup numeruꝫ ſaluandoruꝫ. id eſt extra. i Ih Dicit noluiſſe patrẽ ſacrificiũ. qꝛ veniente dño ceſſabãt ſacrificia iudeorũ. Aures aũt perfeciſti mihi. i. ad obediendũ p̃ri. C Uel ſanctã incarnationem eius ſignificat. in qua patri obediens fuit vſcꝫ ad mortẽ. et in qua ſacrificiũ ⁊ oblationẽ ⁊ holocauſtũ patri acceptũ pro peccatis omniũ obtulit.

k lh Holocauſtũ autem pro peccato nõ tibi placuit. niſi memetipſum pro totius mundi delicto tibi ſacrificium exhiberes. Tũc dixi. ecce venio. id eſt aſſumã carnẽ in qua patiar. l lh A C in capite libri ſcriptũ eſt de me. ĩ libro iſto pſalmoꝝ. in capite de ſe dicit eſſe ſcriptũ. cum dicitꝰ beatus vir qui nõ abijt ⁊c̃. lh vel ĩ euãgelio. Jn principio erat verbũ. vel in capite libri veteris teſtamẽti vbi dicitꝰ A Jn principio. id ẽ filio creauit deus ⁊c̃. Uoluntatẽ patris fecit. q̃ñ deſcendit de celo. Uolui vt pro vita oĩm mortem ſuſtineã. C Lex diuina in medio cordis ipſius fuit. dum in lege domini meditabaꝰ die ac nocte.

C Nũquid tale ẽ. ignis facibꝰ in theatro ludere. quale ſit in camĩo ignis tribꝰ pueris ambulaſſe? A Proſpicis in fune ambulantẽ quaſi mira facientẽ. Attẽde petrum noſtrũ nõ funiambulũ. ſed vt ita dicam mariambulũ. hec miracula fecit deꝰ ipſa intuere oculo fidei. non eſt q̃ ſil'ls ſit ei. h Ih Hucuſcꝫ credentiũ populuſ locutus eſt. hinc ipſe dominus ad patrẽ ita exorſus eſt. Annũciaui dicẽs. penitẽtiã agite. C Locutus ſum. ſcilicet cũ inter nos ꝯuerſatus euãgeliſauit. multiplicati ſunt ſuper numeruꝫ. lh Judei in macula ſua foris numerũ ſunt. qꝛ non

m C Bene nunciauit iuſticiã dicens. Nõ ſic impij nõ ſic Jn eccleſia magna id eſt in toto mũdo diffuſa. Non prohibuit labia ſua. quia nõ deſtitit predicãdo admonere populũ perfidoruꝫ. in qua parte teſtem patrem inuocat. quia nulla pericula timuit. lh Labia quocꝫ chriſti ſancti ſunt. non prohibet illos predicare. ſicut ſanctus paulus dicit verbum dei nõ eſt alligatum.

n ℭ Juſti voluntas eſt cū pōt ꝓdeſſe. nō abſcondere veritatē. qđ dñs ſaluator fecit qñ turbas increpabat. arguebat in credulos. ℞ Veritatē tuā dixi ꝗꝛ ve-rax es. Et ſalutare. ꝗꝛ ſalus es oīm.

ℭ Cor nos ꝟo dereliquit. qñ petis hō eger ꝓfutura nō appetit ℞ Vľ qñ hō peccat. cor ſuū nō hꝫ. vñ dauid dixit. Jn uenit ſu⁹ tu⁹ cor ſuū s ℭ Cōplaceat. i. cōiter placeat. ↄcordia ħ trinitatꝭ oñdit

o ℭ Nō abſcōdit mi ſericordiā patris cum dixit ſi cū vos ſitis ma li. noſtꝭ bona data da re filijs veſtris. quan-tomagis pr̄ veſter ce-leſtis. ℞ Veritas ꝛ ſalutaris xp̄s ē quē ꝑdicant ſancti.

ℭ Jn cōgregatione quoqꝫ denſiſſima veri tatē dixit xp̄s. qñ Eſa ie librū accipiēs ꝛ le-gens dixit. Hodie im pleta eſt hec ſcriptura

p ℭ Narratis ſan-ctis opib⁹. ad paſſio-nis ſue gl'iā redit. vbi merito patrē ꝓcať ne longe ab eo faciat mi ſericordias ſuas. Mi ſericordia enī fuit. vt humanā naturā vicio ſauciatā ꝓuaricatiōis ſua incarnatiōe ſalua ret. veritas. vt reſurre ctiōis bñficio, ſederet ad dexterā patris Su ſceperūt me. ſ. ad gl'ifi candū. q ℭ Dicit de membris ſuis quo rū ipe caput eſt ſe cir-cūdediſſe mala. vt ſe pati ꝓfitereť id quod turba fideliū ſuſtine-bat. nec eē numerū. ſ.

gña: ecce labia mea nō ꝓhi
n bebo dñe tu ſciſti. Juſticiaꝫ
tuā nō abſcōdi ī corde meo:
veritatē tuā ꝛ ſalutare tuuꝫ
o dixi. Nō abſcōdi miām tuā
ꝛ veritatē tuā: a ↄcilio mľto
p Tu ÷ aūt: dñe ne longe fa-
cias miſeratiōes tuas a me:
miſcōdia tua ꝛ ꝟitas tua ſem
q per ſuſceperūt me. Qm̄ cir-
cūdederunt me mala quorū
nō eſt numer⁹. cōprehende-
runt me iniq̄tates mee ꝛ nō
r potui vt viderē. Multipli-
cate ſunt ſup capillos capi-
tis mei: ꝛ cor meū dereliquit
s me. Complaceat tibi dñe vt
eruas me: dñe ad adiuuan-
t dū me reſpice. Cōfundanť ꝛ
reuereanť ſimul: q̄ querunt
animā meā vt auferant eaꝫ.
v Conuertantur retrorſum et
reuereantur qui volunt mi-
x hi mala. Ferant confeſtim
confuſionē ſuaꝫ: qui dicunt

Nā qđ placet prī. ħ fi lio. ħ ꝛ ſpūiſcō. Addit tibi vt ſctām trinitatē vnū deū eē cognoſce-res. Dñe ad adiuuan dū me reſpice vt intel ligam⁹ cōſpectū ei⁹ no ſtrū ꝑſidiū eē. aliť eñi liberari nō poſſum⁹ ni ſi nos diuinitas clem̄ ter reſpiciat t ℭ Cō fundanť dixit. i. mira biliū ↄſideratiōe tur-benť Et reuereanť. ħ eſt reſurrectōis gloria corrigant. vt illū ↄfi-teanť deū quē duduꝫ putauerūt occiſū. Si mul. i. quot ꝑſequebā tur xp̄m. Qui q̄rūnt aiam ad mortē. vt au ferant eā. i. q̄ ↄtendūt a corpe meo ſegrega-re eam in mortē.

v ℭ Vox xp̄i Retror ſum hic in bonā ꝑtem dicit vt redeāt in bo-nū. ℞ Qui malū curſum habuerť. Qui cogitant mala mihi.

ℭ Significat iudeo rū improbas volūta-tes. q̄ male nō erāt do mino. ħ ſuis auctori-bus. Cogitatio. dicta a coagitādo ſeu cogē

apud homīes. Addit cōꝑhendere ſe ini q̄tates. dñs eī ſaluator nec mala ꝑpetra uit. nec iniq̄tatib⁹ patuit ħ hoc a ꝑte mē broꝝ dixit. a q̄b⁹ talia ſuſtinenť pietatis eī nr̄i capitis fuit. vt q̄ de ſe multa dixe-rat. de fidelib⁹ faceret mētōnē ℞ Cō ꝑhenderť hūanū gen⁹ iniq̄tates. i. origi nale pctm̄ ex q̄ pullularūt iniq̄tates. Et nō potui vt viderē. qꝛ lux ꝟitatis fuit ab ſtracta. r ℞ Multiplicata ē ipa ini-q̄tas ſup capillos. i. ſup gen⁹ humanū.

do. ℞ Nō ſolū q̄ dicūt vel faciūt ħ eti am q̄ volūt mihi mala. hūiles ſequāť me q̄ ſupbe ꝑibant. x ℭ Ferant dixit qua ſi pond⁹ immenſum. cōfeſtim vt peccare ceperint. ne longius ꝓgrediendo. pecca tis ꝑiculoſi⁹ grauenť. Cōfuſionē ſuā. i. cogitatōnē prauā veritate cōuictā. Qui dicūt mihi euge euge. ħ falſos arguit lau datores. q̄ adulando pl⁹ nituť decipe q̄ꝫ poſſint vitupatiōib⁹ ſauciare. ℞ Duos ꝗppe hoſtes habꝫ eccia. adulatio

nes ꝺ blaſphematões. A Duo eñ ge nera hoſtiū maxime cauēda ſunt.ſ.q̄ bo/ na dicunt malo aīo.de q̄b⁹ dixit ſupra q̄ volunt mihi mala.ꝛ q̄ mala dicunt.dolo ſe laudando.de q̄bus hic. y O Exul tent.ſ.iuſti.ꝛ letentur in gaudio eterno.Su per te. N Id ē in xp̄o. O Qui dili/ gunt.i.q̄ me ſpiritali charitate ꝑquirunt. N Magnificet do min⁹ in membris.ma gnificet ppl's ſctõꝝ et glorificat in eis deus vñ dixit videant ope/ ra vr̄a bona ꝛ glificēt pr̄em in celis. A Iſti igit̄ q̄ chri/ ſtū diligūt ſalutare no ſtrū.ſemꝑ dicant.non euge euge vt mali me laudando.ſ; te patrez magnificando in me. z N Egen⁹ ꝺr qui aliquid hꝫ ꝛ aliquo in diget.paup q̄ nihil hꝫ Inops.i.ſine ope. O Paup dict⁹ do/ minus.de noſtro.diu/ nes de ſuo.q̄ ideo in/ digentiā humanitat̄ aſſumpſit.vt abundā tie ſue nos faceret eē ꝑticipes. A Sꝫ vi de pauperū cõſolatio nē dñs ſollicitus ē ꝑ eis.ſecuri ſunt. ꝛ O Adiutor ꝛ ꝓ/ tector.eum dicit.oſtē dit patientiā diuerſa rū paſſionū.vñ ꝛ ipſe pſal.fecit initiū q̄ꝛ eo dē fine cõcludit. qua propter tot⁹ virtuti patientie merito de/ putat.

y mihi euge euge. Exultent ꝛ letent̄ ſuꝑ te oēs querentes te ꝛ dicant ſemꝑ magnificet̄ domin⁹ qui diligūt ſalutare
z tuū.Ego aūt mendicus ſū ꝛ pauper.dominus ſollicitus
ꝛ eſt mei.Adiutor meus ꝛ pro tector meus tu es.deus me⁹ ne tardaueris.

In finez pſalmus dauid.

C Uox ꝓphete beatū pre dicantis elemoſyne largito/ rem et de paſſione ac reſurre ctione xp̄i. Pſal.xl.

a Beatus q̄ intelligit ſuꝑ egenū ÷ ꝛ pauperez ⁘ in die mala liberabit eū dñs
b Dñs cõſeruet eū et viuificet eū. ꝛ beatū faciat eū in terra et nō tradat eū in aīaz inimi
c coꝝ eius.Dñs opem ferat il li ſuꝑ lectū doloris eius.vni uerſum ſtratum eius verſa/
d ſti in infirmitate eius. Ego dixi dñe miſerere mei. ſana
e aīaz meā q̄ꝛ peccaui tibi Ini mici mei dixerunt mala mi/

Oratio.

Xpectatio tuoꝝ vnica famuloꝝ de⁹ quē venturū in mundū caput libri principalis edocuit.inſere precamur le/ gem tuā in medio cordis nr̄i.vt tuas iu/ ſticias nūciātes.iminent/b⁹ ꝑiculis eru/ amur,Qui, O Titul⁹ iſte iā notiſſi/ mus eſt.ſ; magnificat hūc pſalmū.q̄ꝛ ĩ q̄/ dragenario nūero noſcit̄ collocat⁹ q̄ cal cul⁹ emūdatõi ꝛ purificatõi freq̄nt̄ aptat̄ a A O Beat⁹ q̄ intelligit.i.vt etiā nō petētib⁹ paupib⁹ offerat̄ elemoſina. Nā q̄ petēti tribuit bonū op⁹ efficit.q̄ xͦo tacen tē paupez ĩtelligit btī tudinē ſine dubitatõe cõq̄rit. Quē dñs libe rabit in die malo.i.in die iudicij.q̄ mal⁹ di/ es ꝺr malis. q̄ꝛ pctõri buſ tūc debita pena ꝑ ſoluit̄. b O Cõſer uet dixit.i.int̄ mala ſe culi ꝑire nō ſinit ſ; ad ſuā grãz ꝑducit. Uiui ꝓprie dicūt̄ q̄ ſe a xp̄i ana fide nō diuidunt. Et btm̄ faciet. vtiq̄ ĩ reſurrectõe.cū eū ĩ de xtera collocabit ꝛ ĩ pa triā beatoꝝ admittit. N Et nō tradat ĩ ma nus vl' aīam.i.in ptã/ tes diaboli. q̄ creduli tati nr̄e ſꝑ inimic⁹ exi ſtit. A N Ul' ĩ ter/ ra.i.eccl'ia. vl' etiā hic viuentem in ſpe. c N Opē ferat illi. ſ; eſt adiutoriū pſtet il li ĩ lecto doloris.i.in infirmitate carnis. q̄ in delectatõe ſua q̄ſi q̄ dam lectulo ſautiat̄. Stratū eius corp⁹ hic ꝑ ſtratu accipit̄. O Nõ hic diuerſis calamitatib⁹ verſaſti inquietaſti ꝛ afflixiſti. vt eterne btitudis re/ quiē ꝯſequat̄.ſicut fa ctū eſt ĩ Iob. d C Exclamat ꝓpha pie trepid⁹ vt ipē miām dñi ꝯſeq̄t̄ ſana ani mā.Oē eī pctm̄ morb⁹ ē aīaꝝ.q̄ creſcen te ſal⁹ interioris hoīs diſſipat̄. N Uel hic ꝓpheta immutat ordinē ꝛ deinceps ĩ ꝑſona xp̄i loquit̄.q̄ aīam ppl'i ſui ſanari a peccato petit. e C Inimici xͦo dixe/ rūt mala in paſſiõe xp̄i.q̄ñ falſa locuti ſīt

neceſſe em̄ erat vt ſpij mēdacia cogitarēt
q̄ diabolo auctore fremuerīt. Qn̄ morieť
v̄ba ſūt demētiū iudeoꝝ. vt cayphas ait
expedit vt vn⁹ moriať ꝓ pplo. Perijt no
mē ei⁹ ſ ipis vtiqȝ q̄ ei credere noluerūt

ciderēt ñ reſurgeret k ¶ Hoīeȝ pacis
dicit iudā. q̄ illi oſculū pacis dedit qn̄ eū
tradidit. In q̄ ſperabā. i. in q̄ ſperare pu
tabar. quē añqȝ naſceretur ꝯgnoſcebā Ma
gnificauit qn̄ igrātib⁹ q̄s eēt eis eū ipſe

f ¶ Tps illud dn̄ice
paſſiōis exponit qn̄ iu
das nō ad venerandū
dn̄m ſ ad ꝑdendū. do
loſus intrabat. Uana
loquebať pplꝰs iudeo
rū qn̄ de illius morte
crudeliter tractauit.
Ꝉ Cōgregauit cor
ei⁹ iniq̄tatē (dn̄ reruȝ
dn̄m. ſcelerata cohors
crucifigere decreuit)
ſibi dicēdo. ſāguis eis
ſuꝑ nos g ¶ Egreſ
ſa ē foras ab archano
recte fidei plebs iuda
ica. que intus ſtare nō
poterat. qꝛ increduli
tate fidei a fidelib⁹ di
ſcrepabat. Loq̄bať in
idipm̄. ſ. vanitatis. i.
infidelitate quā itroi
bat a veritatis ſinu ex
eūdo. loquebať vana
ꝛ falſa ꝛ ita loquebať
in idipm̄ qȯ ingreſſus
fuit. ſ. dolū ꝛ falſuȝ. q̄
ingreſſus fuit. Maluſ
ingreſſ⁹ mal⁹ egreſſus
h ¶ Suſurratio eſt
oris ꝑuiſſimus ſonus
ſineqȝ aliquā vocis di
ſtinctōe ꝯfuſus ſermo
tract⁹ ab apibus. q̄rū
vox ꝑlata. ſuſurrus ē
qȯ inter illos euenit q̄

hi: qn̄ morieť ꝛ ꝑibit nomen
f ei⁹. Et ſi ingrediebať vt vi
deret vana loquebať cor ei⁹
congregauit iniquitatē ſibi
g Egredebať foras: ꝛ loque
h bať in idipm̄. Aduerſuȝ me
ſuſurrabāt oēs inimici mei
aduerſū me cogitabant ma
i la mihi. Uerbū iniquū cōſti
tuerīt aduerſum me: nunqd
qui dormit nō adijciet vt re
k ſurgat. Etem̄ hō pacis mee
in quo ſperaui: qui edebat
panes meos: magnificauit
ſuper me ſupplantationē ÷
l Tu aūt dn̄e miſerere mei :
ꝛ reſuſcita me: ꝛ retribuam
m ei. In hoc cognoui quoniā
voluiſti me: qm̄ non gaude
bit inimicus meus ſuꝑ me.
n Me autē ꝓpter innocentiā
ſuſcepiſti ꝛ cōfirmaſti me in
o cōſpectu tuo ineternū. Be
nedictus dn̄s deus iſrael a
ſeculo ꝛ in ſeculum: fiat fiat

mōſtrauit l ¶ Tu
aūt dn̄e. hūanitas ro
gat ibi h̄ qȯ alibi diui
tas polliceť dicēs. ſol
uite tēplū hoc ꝛ in tri
duo ſuſcitabo illō Re
ſuſcita me. Ꝉ ſcȝ a
morte pr̄ filium. Retri
buā ei qȯ factū ē cū in
teritus debit⁹ occupa
uit iudā. Anticipauit
vltio iudā cū eū interi
tus debitus ſugillauit
Uel retribuaȝ eis. ſcȝ.
A iudeis qȯ factum
nūc cernim⁹ hȝ. n. vna
lr̄a ei. alia eis.
m ¶ In hoc cogno
ui dilectōȝ pr̄is oñdit
ſe in hoc cognouiſſe.
qꝛ glorioſa eſt reſurre
ctio ſecutura. Qm̄ vo
luiſti me ſubaudiſ glo
rificari ꝛ exaltari. qm̄
nō gaudebit inimicus
h̄ erat qȯ dixit. qm̄ vo
luiſti me. ſ. qm̄ inimi
cus ſupra eū gaudere
nō eſt ꝑmiſſus n Ꝉ
Maria innocētia ē cū
iuſtus ꝑ impijs moriť
¶ Et nulla ſe cōten
tōe defēdit Ꝉ Pro
pter quā innocētiā de
uicta morte a pr̄e in ce
leſtib⁹ ſuſcept⁹ ē. ꝛ cō

ore inuiceȝ in aurib⁹ murmurabāt. Oēs
inimici. i. ſupradicti iudei q̄ ſemꝑ cogita
bāt ꝯtra dn̄m mala i ¶ Uerbū iniquū
qn̄ clamabāt pilato ſi hūc dimittis nō es
amicus ceſaris. Cōſtituerūt. i. diffinierīt.
Ꝉ Dicentes. Tu accipe eū ꝛ crucifige
Nunquid qui dormit. ¶ Audiāt iudei
audiāt ꝛ heretici illū qui dormit. ipm̄ ſi
bi adijcere protinus vt reſurgat dicentē
Ptātem habeo ponēdi aiaȝ meā. ꝛ iterū
ſumēdi eā. Putabāt em̄ iudei ſi euȝ oc

firmat⁹ ē ineternū. ¶ Cui⁹ ptās celo
terreqȝ impat cui oē genu flectiť celeſtiū
terreſtriū ꝛ infernoꝝ o ¶ Dn̄s autē
bn̄dictus eſt. ꝛ ſi oēs tacēt. qꝛ ille oē bo
nū non tanqȝ extraneū ſuſcepit. ſ ab iſo
egrediť. A ſcl'o pn̄tē mūdū ſignat. ꝛ vſqȝ
i ſeculū. futurū vult intelligi vbi iaȝ oīa
eterna cōſiſtūt. Ꝉ Addidit fiat fiat. h̄
eſt qȯ hebrei dicūt Amē amē. Ora.
Oſtrorū precaminū miris indultor
qui dignāter inſinuas, effugere dieȝ

In finē intellectus filijs chore. ℌ Vox fideliū dn̄m deſideratātium. ¶ Anime ꝗ ſue dicētium ne deo abiutore in hoc ſeculo turbetur.

Pſalmus. xlj.

a Vēadmodum deſiderat ceruꝰ ad fontes aq̄rū ita deſiderat anima mea
b ad te deus. Sitiuit anima mea ÷ ad :· deum ✳ fontē :· viuuȝ. quādo veniā ⁊ appa
c rebo ante faciem dei. Fuerūt mihi lachrime mee panes die ac nocte dum dicit̄ mihi quotidie vbi eſt deus tuus
d Hec recordatus ſum ⁊ effudi in me aīum meā: quoniā tranſibo in locū tabernaculi admirabilis vſq₃ ad do
e mū dei. In voce exultatōis ⁊ cōfeſſionis: ſonus epulan
f tis. Quare triſtis es anima mea: ⁊ quare cōturbas me.

malū ſi miſcđia ſbſequat̄ egenū. ſer opē queſumꝰ doloribus nr̄is. vt dū carnalia delicta clementer arguis. medicinā anīe placabiliter largiaris. Per do. ¶ Filijs chore. Chore hebraice dī caluaria. Caluaria vero locus eſt vbi dn̄s crucifixꝰ ē. q̄ꝓpter filij chore merito dicūt̄. q̄ glorioſum tropheū celeſtis regis .i. ſignaculū crucis ſuſcipe meruerūt. ⁊ ideo pſalmꝰ hic hoī ꝯuenit xp̄iano. q̄ amore dn̄i ⁊ flāma dn̄ice charitatiſ accēdit̄. de q̄ re hic ꝑmus pſalmꝰ ē. quē octogeſimuſterciꝰ ⁊ cēteſimuſtriceſimuſterciuſ ſubſeq̄t̄ a ℭ Quēadmodū deſiderat ceruus. Nō īmerito hoc aīal ꝯparatū eſt fidelibꝰ eſt enī ꝑrio innoxium. deiū velociſſimū. tcio ſiticuloſuȝ ℞ ℭ Serpētes naribꝰ trahit. quos vt vorauerit eſtuāte veneno ad fonteȝ feſtinat ℭ Hoc nos admonet vt qn̄ venena haurimꝰ antiqui ſerpētis ad fōtē diuine mīe feſtinemꝰ Fōs. n. ſꝑ irriguꝰ eſt xp̄us. vn̄ & dixit ad fluēta q̄ ſiccari pn̄t. fons autē ſꝑ fluit ℌ Nō ḡ eccīe q̄ diu ī actu venenoſo ꝟgebat. cuȝ hūc grā dei vidēs derelinquere cupit clamat quēadmodū ⁊c̄. vt pnīa ablutꝰ. gloria dei videat b ℞ Sitiuit aīa mea. non ad mortua ſimulachra ſed ad illū q̄ dixit. Viuo ego dicit dn̄s ℭ Qn̄ veniā. q̄ tūc manifeſtus apparebit qn̄ nos ī iudicio ſuo miſericordit̄ inſpexerit. ℞ Vel qn̄ veniā qn̄ erit tp̄s vt cū ſanctis in claritate tua te videā. ⁊ ita aū ꝯſpectū diuinitatiſ apparebo te videſ ſicuti es. q̄ ecclīa vult diſſolui a corpe ⁊ eē cū xp̄o c ℌ Quō poteſt de lachrimis panis fieri ꝯpōt, q̄ ſicut corpus ſatiat̄ pane. ita anīa ꝑ lachrimas q̄ exinde ſe hr̄e ſperat remiſſionē pctōꝝ ℭ Diem. ꝓſperitatē. noctē vero debemꝰ accipere triſticiā. ꝑ hec duo. oē tp̄s huiꝰ indicat̄ Dū dicit̄ mihi quotidie. hoc em̄ dicebat̄ aſſidue perſecutionis tp̄e xp̄ianis. nō eſt qui vos vindicȝ ſuſtinere que volumꝰ. que iubemus ⁊ videte an deus veſter vos liberet. d ℭ Dū hec que improperabāt mihi. vel etiam que mihi imputabāt̄ delicta cogitarē. aīam meā in lachrimas ſubita inūdatiōe ꝓfudi. Anīa in ſe fundit̄. quotiēs compūcta inſtinctu dei in ſemetipam reuertitur Sequit̄ cur ſe funderet qm̄ ingrediebat̄ in locū tabernaculi. hoc eſt in eccliam p̄ſentem vbi amplius gemebat differri adhuc illaȝ celeſtem hieruſalē. ℞ In qua ſunt multi admirabiles. virtutibus ſacris pollētes. qui edificati ſupra fūdamentū apoſtoloruȝ tanq̄ vna domꝰ habētur in quā iſte mēte ingrediēs. effudit aīam e ℭ Quomō illuc ire ſanctiſſimus ambiebat. In voce. ſ. exultatiōis ⁊ confeſſionis. Exultatio. ad pſalmodiā reſpicit. Cōfeſſio. ad peccata deplorāda. que duo efficiunt chriſtianū perfectū. Sonus epulantis. diffinitio breuis quid ſit exultatio ⁊ cōfeſſio. quia eſt ſonus epulātis. Nā ſonus iſte animā paſcit. ⁊ epulas ſuaui delectatiōe cōcedit. f ℭ Loquit̄ filiꝰ chore. id eſt filiꝰ crucis dicēs ad aīaȝ ſuā Quare triſtis es. i. quare me tua afflictione cōturbas. neceſſe eſt enim vt te triſti ac meſti. infirmitas corporis mei turbet̄ dicā tibi ſalutare remedium.

g Spera in deo quoniā✱ad⸗
huc:⁘confitebor illi.ſalutare
b vultus mei ⁊ deꝰ meus. Ad
meipm̄ aīa mea ꝯturbata eſt
propterea memor ero tui de
terra iordanis et hermonim
i a monte modico. Abiſſus
abiſſum÷in:⁘uocat:in voce
k catharactaꝝ tuaꝝ. Oīa ex⸗
celſa tua ⁊ fluctus tui. ſuper
l me trāſierunt. In die māda
uit dn̄s miſcdiam ſuā.et no⸗
m cte canticuꝫ eius. Apud me
oro deo vite mee.dicam deo
n ſuſceptor meus es. Quare
oblitus es mei.⁊ quare con⸗
triſtatus incedo dum affli/
o git me inimicus. Dum ꝯfrin
gunt̄ oſſa mea. exprobraue⸗
rūt mihi. q̄ tribulāt me✱ini
p mici mei:⁘. Dū dicunt mihi

g ℭ Spera ī deo.qꝛ ſpes eiꝰ oīa cōmu tat in meliꝰ. Ne forte aūt dicat aīa quō poſſum ſperare in eū.dū mihi mea infir⸗ mitas obſiſtit.dicit filiꝰ crucis.i.hō car⸗ nē crucifigēs cū vicijs ⁊ cōcupiſcētijs re ſpondēdo aīe ſue ꝯfi⸗ tebor illi.i.ō pctīs me is pnīam gerā. vt tui deuotiōe impediri nō poſſim. Sꝫ cui cōfite⸗ ris. Illi q̄ eſt ſalutare vultꝰ mei.hoc eſt xp̄s h IN Turbatā di⸗ cit aīam ſuā ob recor⸗ datōem delictoꝝ prio rū. Proptea memor ero tui IN Memor fuit anime ſue iſte pe⸗ nitens in hūilitate pe nitētie. ⁊ nō ſe eleuat magnū gl'iando.ſ; effi cit puulū penitēdo.

ℭ Dicit etiā vn̄ me mor erit.i.de t̄ra ior⸗ danis qō īterp̄tat̄ de ſcensio.qꝛ ibi dn̄s de⸗ ſcendit in fontē queꝫ nobis ꝯſecrauit.⁊ ſi⸗ gnificat baptiſmuꝫ in q̄ pctā remiſſa ſūt Me mor ē igit̄ dn̄i.de bn̄fi cio baptiſmi ⁊ renūcia tiōe diaboli vn̄ addit. Et hermonim. hermō puus eſt mons iuxta iordaneꝫ. ⁊ interp̄tat̄ anathema.qō dicit hō diabolo. vt ſit ab eo anathema qn̄ ad deū venerit vera pe⸗ nitētia. A mōte modico.qꝛ deꝰ nō elegit ſupbū ſ; hūilē. A monte igit̄ modico q̄ ē hermonim memor eſt dn̄i q̄ ſe nō extollit

i ℭ Abiſſus ⁊ catharacte greca ſunt. N ℭ Duabꝰ ei abiſſis duo teſtamēta ſignificant̄.i.nouū ⁊ vetꝰ.q̄ ſe mutua at teſtatione ꝯfirmant.qn̄ vetus nouū p̄di⸗ cit. IN Ut ibi. ꝓphetā vobis ſuſcita⸗ bit dn̄s. Nouū xo vetꝰ cōmēorat.vt pau lus.bibebāt aūt ō petra. Petra erat xp̄c ℭ Catharacte. ꝓphete ⁊ apl'i ſunt.qꝛ ſic aquaꝝ multitudo p catharactaſ euomit̄ ita de orbe ipoꝝ dn̄i p̄cepta manauerūt. k ℭ Excelſa xo ⁊ fluctus,ſcripturas ſa cras intelligamꝰ. Hec q̄ dicit iuſtꝰ ſup ſe tranſiſſe.qꝛ in eoꝝ noticia.auidꝰ pſcruta tor ſe immerſerat. l IN In die man⸗ dauit dn̄s.i.in luce ſanctaꝝ ſcripturarū pmiſit ſuā miam.Et nocte cāticū.i. ī tri bulatiōe poſitis ipam miam oſtendit.

N Ul' in die.i. pſpe ris p̄cepit deus miam ſuā intelligere ⁊ alijs facere ⁊ nocte p̄cepit canticū.i. ī aduerſ; ex ultatōꝫ.vn̄ apl's in tri bulatiōibꝰ gaudētes. ℭ Ul' in die pſperita tis docet eā ſed nocte tribulatiōis eam ma⸗ nifeſtat clariꝰ.

m ℭ Apud me orō. ac ſi diceret ītra me ſa crificiū eſt qō offeram deo.qō eſt vtiq; oratō quā deꝰ nō ſpreuit Di cā deo ⁊c̄.i. cū me grā baptiſmatis ſuſceꝑe⸗ ris.de tuis bn̄ficijs te laudās ſp ſuſceptoreꝫ voco. n ℭ Quare oblitꝰ es mei.dicit vir ſanctiſſimꝰ more hūa⸗ no.ac ſi dicat.cur tam diu differs vt me non inducas in illā patriā quā ſanctis tuis polli citꝰ es. Quare cōtri⸗ ſtatꝰ incedo.vtiq; ꝯtri ſtamur qn̄ flagella in hoc mundo ſuſtine mus.dū affligit nos inimicꝰ.i. diabolꝰ cū fraudulentis ſurreptōibꝰ ſuis nos tē tat.qn̄ carnis vicia inuito ac repugnāte animo ſuſtinemꝰ. o ℭ Frangunt̄ oſſa dū virtus patientie noſtre affligit̄ hoc ir rident videntes inimici.⁊ velut aliqueꝫ ꝓbroſū abominant̄. IH Uel oſſa forti⸗ ores in eccl'a ſunt q̄ dū ſcandalis ⁊ diuer ſi ; ſupplicijs vrgent̄.ſimplices vidētes ꝯtriſtant̄. IN N Un̄ ⁊ inimici eccl'e. bonis xp̄ianis exprobrāt in martiribꝰ vl' ꝯfeſſoribꝰ.dū a dō vl' occidi vl' tribulari pmittunt̄. p IH Dū dr̄ mihi p ſingl'os dies.ac ſi dicat ſanctꝰ ad xp̄m. Cū ego te p penitentiā ⁊ afflictionē corpis aīeq;

xp̄e placare deſiderarē. inimici mei q̄ſi i caſſum hec facere me dicebant aientes. Ubi eſt de⁹ tu⁹. neſcientes illa occulta q̄ p̄parauit de⁹ diligentib⁹ ſe. ¶ Uel h̄ dicunt in paſſione martires q̄ ipis a pſe cutorib⁹ improperet: vbi ſit de⁹ eoꝝ.

lū. Erue me. ne vita mea ab eis corrūpat̄ ꝛ pn̄t hec oīa ad futurū exponi iudicium ¶ Nemo xpo magis iniqu⁹ atq̄ doloſus. q̄ȝ ille q̄ iniq̄tatis inuentor atȝ emulator eſt ſanctitatis. i. diabol⁹. b ¶

¶ Quare triſtis es q̄ꝛ mecū deſideriū ꝓlongat̄. Repetita cōfortatio. eſt cōtra tribulatiōes frequētes. q ¶ Spera in dō qm̄ adhuc cōfitebor illi. In ipſo nr̄a ſit ſpes ſemꝑ attenta. ipe oēs fluct⁹ mitiget ipe nos cōſeruet in tentatiōibus ipe ſitim nr̄aȝ ſua cōtemplatione faciet. noſq̄ȝ vult⁹ ſui ſalutari viuificet.

Oratio.

Ultus noſtri mirificum ſalutare. quē aīe fideliū ardenter ſitiūt ſeruuloꝝ. tribue. vt dum te (viſibili lacrimaꝝ imbre paſci) requirim⁹ inuiſibiliter te intra pectoris nr̄i tabernaculū collocemus. Per do.

¶ Pſalmus (ſicut ſepe dictuȝ eſt) ſignat melos celeſtiū verboꝝ Dauid aūt fortiſſimū ac deſiderabilē nobis indicat ſaluatoreȝ ad quē de pſona fideliſſimi xp̄iani pſalm⁹ iſte dirigit̄. dū mens ꝛ intentio eius ad ipm̄ deſideranter aptat̄.

per ſingulos dies vbi ē de⁹ tuus: q̄re triſtis es aīa mea.
q ꝛ q̄re ꝯturbas me. Spera in deo quoniā ✱ adhuc :· ꝯfitebor illi: ſalutare vultus mei ✱ et :· deus meus.

÷ In finem pſalmus dauid. ℂ Uox eccīe orātis vt in nouiſſimo examine ab infidelib⁹ diuidat̄. et de ſuo introitu ad deum.

Pſalmus. xlij.

a Udica me deus ꝛ diſcerne cauſaȝ meā d̄ gēte nō ſancta. ab hoīe iniq̄ et
b doloſo erue me. Quia tu es deus fortitudo mea. q̄re me repuliſti quare triſt' incedo
c dū affligit me inimic⁹. Emitte lucem tuā ꝛ veritatē tuā. ipſa me deduxerūt et adduxerunt in montē ſanctū tuū
d ꝛ in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei. ad deū qui letificat iuuentutem me
e am. Confitebor tibi in cithara deus deus meus. qua

Scio me infirmū ꝛ fragilē. nec ſentio me habere aliquā fortitudinē q̄ eruar. niſi tu me ſaluauer'. Tunc nos repellit xp̄s cū peccauerim⁹. Triſtis incedo ꝓpter pctā mea. Et iō affligor tentatōib⁹ varijs ab inimico diabolo. q̄ ſupius hō iniqu⁹ dict⁹ eſt. vñ q̄ꝛ me cōturbāt tenebre peccatoꝝ ad te qui lux es mōi cōfugio ſupplex ꝛc̄. c ¶ Petit ꝓpheta vt pater mittat filiū ad iudicādū. q̄ ē lux ꝛ veritas. vt cū ille venerit. oīs meror cōfuſionis abſcedat a ſanctis ei⁹. ꝛ et̄ne beatitudinis gl̄iam ꝯſequant̄. ℌ Ipſa me deduxerunt. ab errore peccati. ꝛ adduxeſt in eccīam ꝑ fidem.

¶ Tabernacl'm etiam ipam eccleſiam et mons xp̄m ſignificat. ℌ Uel eterna tabernacula ī celis. ad q̄ q̄ fuit in monte xp̄o per fidem veniet.

d ¶ Altare eī dictū eſt q̄ſi alte are. ac ſi dicat. ℌ Ibi introibo vbi iā nō vitulos ꝛ arietes exhibeā. ſ; memet

a ¶ Judica me de⁹ nō eī petit ꝓpheta peccata ſua diſcuti. ſ; ab iniquoꝝ ꝯſortio liberari. eſſet enī periculoſum dicere iudica me. ni ī addiſſet. diſcernere cauſā meā. i. diuide ꝯmixtionē meā ab impijs. De gente nō ſancta. i. de pūerſis. vl' magis viuētib⁹. Iniqu⁹ eſt. q̄ mala facit apte. Doloſuȝ eſt. q̄ occulte machinat̄ ma

ipm̄ hoſtiā viuā d̄o offerā. Ad deū q̄ letificat iuuētutē meā ℂ Juuētutē h̄ ꝓ nouitate poſt vite. q̄ꝛ dn̄s oīa reparās d̄ vetuſtate defecta. ī nouitatē firme fidei iuuētut' reddidit validiſſimā firmitatē credētib⁹ e ℂ In cithara xp̄o ꝯfitet̄ q̄ mōi h⁹ aduerſitatē ſuſtinēs a laude dī n̄ recedit ℌ Ul' q̄. carnē ſuā mortificat. ī citha

ra laudat. q̄re triſt̄ es. ¶ Freq̄nt̄ ad
mōet triſticiā fugiēdā iſtiꝰ ſcli. qm̄ bonis
rebꝰ ſp aduerſa ē ¶ Per hāc ei robur pati
entie frangit̄. charitatis lumē extiguit̄
ſpei deſideriū virtuſq; moleſcit ⁊ oīs vi
ta cōfundit̄. Triſticia
xp̄o de pctīs amplectē
da eſt. qm̄ ad ꝑpetuā
ſoſpitatē dirigit.
f ℟ Spera in deo.
ip̄m ꝯfitet̄ ab ip̄o pec
cata ſua poſtulat di-
mitti. ip̄mq; ſalutare
vultꝰ ſui dicit. quē et
nos cōfitētes expoſci
mus. vt mereamur eꝰ
luce illuminari. via di
rigi. veritate corrigi.
vita locupletari.

Oratio.

E fonte luminis
ꝑpetui oīpotens
deꝰ inuocamꝰ ⁊ qm̄s
vt emiſſam veritatē tu
am cordibꝰ nr̄is noue
nos lucis claritate ꝑ-
fundas. Per do.

¶ Quid ſignificent
filij chore. ſufficienter
iam dictū eſt. nūc aūt
ad intellectū. hoc ē vt
intelligamꝰ illū q̄ ini-
tiū ſumpſit ſc̄m carnē
ex tpe. añ ſecula geni-
tū. ℟ A ¶ Ubi
em̄ in titulis ponit̄ in
tellectꝰ ſpūalē intelli
gentiā querēdā eē de
monſtrat. a ¶ De
us auribꝰ nr̄is audiui
mus. Uerba hec acci-
pienda ſūt dicta in ꝑſona martiꝝ ſiue cō
feſſoꝝ. ac ſi dixiſſet. ℟ Per ſpirita-
lē ſenſum ſe cognouiſſe. iuxta illud. q̄ ha
bet aures audiēdi audiat. Patres apo-
ſtolos ⁊ ꝓphas vocauit q̄ꝝ annūciatiōe
renati ſumꝰ ad vitā. b A ¶ Opꝰ qđ
opatꝰ eſt dn̄s in diebꝰ antiq̄s. hoc ē qn̄ iſ
raeliticū ppl'm illeſū ꝑ maris rubri fluen
ta trāſduxit. c ¶ Per manꝰ ſicut ſe
pe dcm̄ eſt ſignificat̄ ptās. Diſpſit ei po
teſtas dei gentes. qn̄ eūtibꝰ amorreis et
cetheis de ꝓprijs terris. hebrei in eoꝝ ſe
dibꝰ ſūt plātati. Afflixit aūt pplos cū ca
nētibꝰ tubis ſacerdotum. muri hiericho
corruerūt. q̄s tūc de ciuitate cōſtat expul
ſos. d ¶ Ne putarēt hebrei ſe fuiſſe
triūphatores ſuis viribꝰ. iō dixit nō ei in
gladio ſuo. Brachiū
ꝓ robore dicimꝰ. qm̄
ip̄o dimicāte pugnat̄
ꝑ eoꝝ brachiū nō ab
inimicis ſuis eos libe
rauit q̄s ſpālit̄ virtus
diuina ſaluabit.
e ¶ Dextera eni ſi
gnat ꝓſperā ptē. bra-
chiū. fortitudinē illu-
minatiō. ꝯſiliū. q̄ dn̄s
cōiter cōfert qn̄ ꝑliāti
bus victoriā dignat̄
donare. Cōplacuit i il
lis qn̄ illa ſola gēs de
toto mūdo electa ē. de
q̄ ſaluator aduenit.
f ¶ Tu es ip̄e rex. i.
tu ip̄e. nō aliꝰ es dn̄s
⁊ ſaluator. cui nom̄ re
gis manifeſtū ē ꝯueni
re. Addit xp̄o ⁊ deꝰ me
us ne dubitares dn̄m
ih̄m xp̄m eē illū q̄ mā
dauit ſalutē iacob. qn̄
audiuit ꝑ angelū. iā nō
diceris iacob ſꝫ iſrl. i.
vir videns deū. A vl'
ꝑ iacob ppl's iſraeliti-
cus intelligit̄ cui deꝰ
mādauit ſalutes cor-
porales q̄ ꝑ aliū. ſ. an
gelū nō ꝑ ſe. A ¶
Mādare ei ē ꝑ aliquē
aliū ꝑcipe vl' facere.
A Sic deꝰ antiq̄s pa
tribꝰ nō ꝑ ſe ⁊ ſuā eēntiā viſus ē. ſꝫ ꝑ ali-
quā creaturā viderūt eū ⁊ ſaluabantur.
g ¶ Hoc ei ꝯ vētilādi ſunt inimici cor
nu. ℟ id ē in xp̄o. eo q ¶ hoſtis
eſt antiquus ſpernendus. ad iudiciū fu-
turū ptinet. vbi talis eſt victoria. vt pro
bent̄ ſubruiſſe oīa certamina. ℟ A
cornibꝰ aliquid ventilat̄ ſic Sedechias
factis duobus ferreis cornibꝰ aiebat. ſic
ventilabo totā ſyriā. Cornu xp̄o nr̄m xp̄e
eſt. idem ⁊ nomen patris. in quo aduerſa
rij noſtri vel ventilant̄ vl' ſpernunt̄.

re triſtis es aīa mea ⁊ q̄re cō
f turbas me. Spera i deo qm̄
✳ adhuc ÷ ꝯfitebor illi. ſalu
tare vultꝰ mei ✳ ⁊ ÷ deꝰ meꝰ.

In finem filijs chore ÷
ad ÷ intellectū. ¶ Uerba
martiꝝ ſiue ꝯfeſſoꝝ. ꝯcantiū
vt i futuro iudicio đ inimicis
vindicent̄. Pſal. xliij.

a Deus auribus nr̄is au
diuimꝰ. p̄res nr̄i annū-
b ciauarunt nobis. Opus qđ
opatus es in diebꝰ eoꝝ. ⁊ in
c diebus antiquis. Manꝰ tua
gētes diſperdidit ⁊ planta-
ſti eos. afflixiſti ꝑplos ⁊ expu
d liſti eos. Nec eni in gladio
ſuo poſſiderunt terrā. ⁊ bra-
chium eoꝝ nō ſaluauit eos.
e Sed dextera tua ⁊ brachiū
tuum et illuminatio vultus
tui. q̄niā cōplacuiſti in eis.
f Tu es ipſe rex meus ⁊ deus
meus q̄ mandas ſalutes ia-
g cob. In te inimicos noſtros

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ

b ¶ Arcus enī eſt pſidiū bellatoris in qua mens humana cōfidit. in gladiū vo plꝰ pſumit. ſagitta enī ſepe incaſſum mittitur. enſis vo certiꝰ opatur mortis effectū. ꝫ nec in eo cōfidit multitudo ſctōꝝ ſꝫ in protectiōem diuinā. Cuiꝰ

nalē. N Debemꝰ enī inimicos nros ante nos. i. oculos noſtros habere. vt ſciamꝰ qd cauere debemꝰ. Diripiebāt ſibi. ¶ Hoc ſolet effugatis euenire. vt in direptiōem cadāt. q̄ hoſtibꝰ ſuis minime preualebant reſiſtere.

rōem ſubdit. i ¶ Nō eſt dubiū apō ſanctos ſe liberari in ſecundo aduentu dñi a pſecutiōe ſpirituū peſſimoꝝ q̄ eos hic multiplicibꝰ inſidijs affligebant. Cōfundent etiā q̄ beatos oderūt qm̄ illi eterna pena damnantur. iuſti regna celorū recipiunt.
N ¶ Saluaſti enī p ſaluabis dixit ꝓpter certitudinē futuri in cognitiōe ꝓphete.
¶ Uel cōfidētia fidei futura p pteritis dicūt. qm̄ apud eos non eſt dubiū qō abſolute nolunt eē venturum.
k ¶ Qui dicūt laudabimur. in futuro ſe cōfitent eē pdicandos Tota die. ꝑpetuū tps oñdit. qō nō hꝫ noctē Cōfitent in ſeculū. q̄ pconia dñi h iugiter ꝑſonare cōtendunt.
N In deo dicit. q̄ a ipe eſt laus ꝛ glia nra ꝛ i noīe ſuo xpiani dicimur ꝛ in tali noīe cōfitebimur.

ventilabimus cornu. ꝛ in nomine tuo ſpnemꝰ inſurgētes
b in nobis. Non enim in arcu meo ſperabo: ꝛ gladius meus non ſaluabit me. Saluaſti enim nos de affligētibus nos: et odientes nos confudiſti. In dō laudabimur tota die. ꝛ in noīe tuo confitebimur in ſeculū. Diaplal.
l Nunc aūt repuliſti ꝛ confudiſti nos et non egredieris ÷ deus :· in virtutibꝰ noſtris
m Auertiſti nos retrorſuꝫ poſt inimicos noſtros. et qui oderunt nos diripiebant ſibi.
n Dediſti nos tāq̄ oues eſcarum. ꝛ in gentibus diſperſiſti nos. Uendidiſti populū tuū ſine pcio. ꝛ nō fuit multitudo in cōmutationibus eorum. Poſuiſti nos opprobriū vicinis noſtris: ſubſannationem et deriſuꝫ his qui

N Diripiebāt pſecutores martires cuꝫ plagis ꝛ reliquis tormentis eos vexabant.
N vel Nos. qꝛ ſumꝰ retro quaſi victi. Illi aūt pſecutores aū qſi victores irrident ꝛ torquent nos.
n ¶ Eſca enī luporū eſt ouiū māſueta ſimplicitas. q̄ martiribus merito compatur. q̄ occidi a pſecutoribꝰ ſine cōcertatōe acquieſcūt Et in gentibꝰ traditi martyres. libertatē ſuam cū patrimonijs ꝑdiderūt o N Uſq̄ huc locuti ſunt martires. nūc de iudeoꝝ populo dicunt. qbꝰ dcm̄ eſt. In peccatis veſtris venditi eſtis. Iō ſine pcio. qꝛ nō eſt effuſus ſanguis agni p eis.
N Nō fuit multitudo in cōmutatiōibus eoꝝ. ¶ Cōmutatio eſt date rei eq̄lia pſeq̄ N Sꝫ h vilior erat merces q̄ fuit vendita q̄ pciū. iō non eſt commutatio facta. Nā dominus populū quem emit non auro. ſed

l ¶ Dicēdo enī martires. nūc aūt ſignificāt de futuris tpibꝰ ſe aū dixiſſe. qꝛ nūc pñs eſt tempꝰ. Repuliſti. i. dilationē nobis feciſti de illa futura btītudine quam nobis pmiſiſti. Cōfudiſti. illa glioſa cōfuſione quā martires ſubeunt. cū diuerſis iniurijs affligunt. fuſtibꝰ verant ꝛ velut criminibꝰ obnoxij morti mācipāt Nūc etiā nō egrediet deꝰ in virtutibus martyrū. cū eos tribulatiōibꝰ ſubdit ꝛ diuerſis paſſionibꝰ ſubiacere cōcedit.
m ¶ Auerti enī. eſt hoſtem fugere car

comparauit ꝓprio ſanguine. i. humanuꝫ genus in peccatis iacens liberauit.
p ¶ Cum dicit poſuiſti oſtēdit immobilē paſſionē. qua ſancti a vicinis. i. pſecutoribus patiunt. Obprobrium cōtra probū poſitum eſt Nam ſicut omnia proba decora ſunt. ſic indecentia obprobria ſunt. Deriſus vo. vox eſt confuſa leticie inſultationem ſuam denuncians immoderata hilaritate. Qui ſūt in circuitu noſtro, infideles ꝛ pſidos expouit ill'verbis

q ¶ Martires eñi positi sunt in simili
tudinē xpi. qñ eos gētes parib⁹ penis af
fligebāt. Cōmotio capitis ⁊ martirib⁹ cō
tigit (que facta est in passiōe dñi) cū eos
iniqui blasphemabāt. ℞ Cū irrisione.
vel capitis cōmotiōe.

hec via ducit ad sospitatē desiderabilē.
℞ Uel declinasti. i. repulisti viderís no
nostris psecutorib⁹ semitas nr̄as bonas
quas ambulamus in tribulatiōib⁹ in eo
qd̄ sequit̄. x ℞ Humiliati sum⁹ in lo
co afflictionis. id ē in
corpore isto in quo ver
samur ⁊ affligimur ꝑ
pter christum.

Sed ⁊ si quis nūc o Ie
su in te pie viuere vo
luerit. ptin⁹ iniq̄ blas
phemāt cū irrisiōe vel
capitis cōmotione.
r ℞ Dñs hec in assū
pta carne loquit̄ quia
tota die verecundiā ꝓ
nobis patiebat̄ xpus
atq̧ cōfusionē etiā vl
q̧ ad ipsum patibulū
crucis ¶ Solet ve
recūdia ad momentuz
venire et breui tpe se
data discedere. ista vo
grauissima fuit que iu
giter pmanebat.
s ℞ A voce expro
brātis cū diceret̄ ei. si
fili⁹ dei es descēde de
cruce. A facie inimici.
. i. iude. ⁊ psequētis po
puli ℭ Exprobrare ē
in faciem maledicere.
Oblocq̄ absenti detra
here ⁊ dolose aliquem
sermone mordere
t ℞ Hec omnia. vox
martyꝝ. oīa que tu do
mine ptulisti. ⁊ nos ea
dem ptulim⁹. Nec ob
liti sumus sed te semp
ꝯfessi sum⁹. Et inique
nō egimus. i. fideliter

q sunt in circuitu nostro. Po
suisti nos in silitudinē gen
tibus. cōmotionē capitis in
r populis. Tota die verecun
dia mea cōtra me est. ⁊ con
fusio faciei mee cooperuit
s me. A voce exprobrantis ⁊
obloquentis: a facie inimici
t et psequētis. Hec oīa vene
runt super nos nec obliti su
m⁹ te ⁊ inique nō egim⁹ in
v testō tuo. Et non recessit re
tro cor nr̄m: ⁊ declinasti se
x mitas nr̄as a via tua. Qm̄
humiliasti nos in loco affli
tiōis ⁊ cooperuit nos vmbra
y mortis. Si obliti sum⁹ nomē
dei nostri ÷ ⁊ :· si expādim⁹
man⁹ nr̄as ad deū alienum
z Nōne de⁹ requiret ista: ipe
eni nouit abscōdita cordis:
a Quoniā propter te mortifi
camur tota die. estimati su
mus sicut oues occisionis.

¶ Umbra mortis. vi
te istius transitū dicit
qui sanctis ⁊ peccato
ribus probat̄ esse cō
munis. Illa vo mors
vera est qua impij eter
na damnatiōe puniūt̄
℞ Et si eñi sancti hic
affliguntur ⁊ morti de
stinātur viuunt tamen
deo. vo nec mors vm
bra mortis nō mors ē
y ℞ Si obliti su
mus nomē dei. i. xpm.
Si expādimus man⁹
ad deū alienum. id est
ad idolum.
z ¶ Nōne. cum pō
dere pronūciandū est.
qm̄ grauissimuz ē apō
deuz si in eius religio
ne peccet̄. Requirere
aūt solemus. quando
illa desideram⁹ agno
scere. que nostram no
uimus conscientiaz nō
tenere. hoc in deo non
est. quia omnia nouit.
sed dicit̄ requirere. dū
pro eis nos puniēs fa
cit eoruz nos recorda

ṗdicauimus testamētū tuū ⁊ fideliter vi
xim⁹ in testamento. Nec obliti ¶ Nā
qui illū mente retinēt. eius testamentuz
nesciūt obliuisci v ¶ Retro redit cor
eorū. qui de dñi bonitate desperāt. quod
isti minime fecerūt. qui spem in dño ha
bere pbati sunt. Uia eñi a violētia nūcu
pat̄. Semita hic in malo posita est eo q̄
dicit nostras. Recte eni humane semite.
id ē voluptuosi ⁊ vmbrosi calles q̄s am
bulat hūana fragilitas a via supna diui
se dicuntur, quia ille ducunt ad mortem

ri. Et quia agebat̄ de religionis affectu
qui in corde magis q̄ corporis deuotōe
gerit̄ addit ipse nouit cordis abscōdita.
℞ Et que sint illa sequit̄ a ¶ Mor
ti vo affici est. p longas passiōes psentis
vite exitū ꝓ xpo repire. Tota die nō per
momentaneā mortem. sed per vniuersuz
vite tempus protractū nobis fideliū de
clarat exitū pro xpo. Quis eni nō habet
arma. nec dente cōtendit. sed manib⁹ la
tronis patiēter acquiescit. sic famuli xpī
sicut ouis estimati sūt mori, qm̄ sine cōtē

tione aliq̃ videbant᷑ occidi. b ¶ Nõ aũt deo ꝯuenit exurgere. q̃ nunq̃ noſcit᷑ poſſe dormire. ſ; hũano vſu dr̃ dormire. qñ nr̃a expectatio diuĩa diſpẽſatiõe elongat᷑. Repetit᷑ exurge vt q̃bꝰ videt ꝑicula creſcere nõ tardet ſubuenire Ne repellas in finẽ. i. vbi ſũt p̃mia beatoꝝ vbi de martiribꝰ carone ꝑparãt᷑. ℟ In finẽ mortl' et̃ne. ſ. c ℟ Auertit deꝰ faciẽ ad tp̃s. vt ꝓbet ſ electos ſuos. ¶ Obliuiſceris inopie. hoc ẽ cui ꝯſueueras ſubuenire. quam ſic in alijs aĩas. vt te inopem dicas. Addidit tribulatõis nr̃e. Cuiꝰ tribulatiõis clemẽs ſp xp̃s inſpector ẽ. d ¶ Hũiliauerĩt ſe ĩ puluere. q̃ cinere ſuper ſe ſparſo aĩas ſuas diſcruciant ad recordatõꝫ pctõꝝ. ℟ Cõglutinatus ẽ in terra cũ caro ĩfirmatur. ſ; ſenſus ẽ intẽtus in celeſtibus.

e ¶ Exurge. non ad dormitionẽ ſ; ad reſurrectionẽ ẽ potiꝰ applicãdũ. in qua deſtructa agnoſcit᷑ hũana captiuitas Illo eñ reſurgẽte adiuti ſumꝰ. nõ ꝓpt᷑ meritũ nr̃m ſ; ꝓpter nomẽ ſuũ Ideo ſaluator dr̃ q2 ꝑ grãm ſue pietatis ſaluat infirmos.

Xurge dñe Oĩo in anxiliũ noſtrũ ⁊ erue nos ab obprobrijs vicioꝝ. ⁊ q̃ coraꝫ p̃rĩbꝰ nr̃is inimicaꝝ gẽtiũ regna viciſti. a pſequẽtibus inimicis vultus tui illuminatiõe nos eripe. Per do. ¶ In finẽ ꝑfectionẽ ſignificat. hoc eſt dñm xp̃m Filij chore. i. filij crucis. q̃ cõmutabunt᷑ trãſiendo de triſticia huiꝰ mundi ad gaudia

b Exurge quare obdormis dñe. exurge ÷ et :· ne repel/
c las in finẽ. Quare faciẽ tuã auertis. obliuiſceris inopie noſtre et tribulationis nr̃e.
d Quoniã hũiliata eſt in puluere anima noſtra. cõglutinatus eſt in terra venter no
e ſter. Exurge adiuua nos. ⁊ redime nos ꝓpter nomẽ tuum In finem ꝓ his qui cõmutabunt᷑ filijs chore ad intellectum ✱ cãticum ꝓ dilecto :·. ¶ Propheta ſpiritu ſancto repletus incarnationẽ dñi xp̃i ſe eructare ꝓmittit. ⁊ miſticis virtutibus ſpõſaꝫ xp̃i deſcribit eccleſiã

Pſalmus. xliiij.

a Ructauit cor meũ verbum bonum: dico ego
b oꝑa mea regi Lingua mea calamus ſcribe: velociter
c ÷ ſcribentis :·. Specioſus forma pre filijs hoim: diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ꝓpterea benedixit te deus
d ineternum. Accingere gladio tuo: ſuꝑ femur ÷ tuuꝫ :·

eterna. Cãticũ. textũ pſalmi ſignificat. ꝓ dilecto. i. dño xp̃o. de q̃ pr̃ dixit. hic ẽ dilectus filiꝰ meꝰ. Iſtiꝰ nũc ſpũales nuptie referũt᷑ a ¶ Eructare dicimꝰ. qñ ſatietas ciboꝝ digeſtiões ſaluberrimas euaporat. vñ iſte vir ſctũs celeſti largitate ſatiatus eructauit. vñ fidel' ppl's abũdãtiſſime paſceret᷑. Cor meũ ſinuꝫ mẽtis ĩtellige. Verbũ bonũ filium dei vocat Opera Vo. opuſculuꝫ ꝓphe fuit. ⁊ pſalmi huius decora cõtextio. b ℟ Calamꝰ ſcribe ſcriba ĩpe xp̃s ẽ. q̃ ſcripſit fidẽ. ſpeꝫ. charitatẽ. in cordibꝰ ſanctoꝝ. Velociter hoc ẽ q2 nõ tardantur qui dixerat ſed velociter adimplẽtur. c ¶ Specioſus dictus p̃ omibus hoibꝰ xp̃s ẽ. nõ ex forma corꝑali ſ; veraciter hũano generi pulcrior fuit q2 pctã nõ habuit Illud eñ recte ſpecioſum dicimꝰ qd̃ gr̃a mũdiſſime puritat' ornat᷑ ℟ Diffuſa eſt gr̃a. q2 lex ꝑ moyſen data ẽ gr̃a et veritas ꝑ ieſum xp̃m facta ẽ ¶ Bñdictũ eſt aũt. Bñdixit te deꝰ. a forma ſerui. q̃ ⁊ paſſionẽ ꝑtulit. ⁊ ad regna celoruꝫ ꝑuenit. Propterea. q2 diffuſa eſt gr̃a in labijs tuis. gratia. ſ. p̃dicationis. ℟ Et etiã curationis cũ morbida. verbo curas mare deſcere facis lalazarum vocas ⁊ venit. ⁊ omĩa que loqueris gratia labioꝝ tuorum perficiunt᷑. d ¶ Gladiũ h' ſermonẽ diuine p̃dicatiõis debemꝰ accipe. femur ĩcarnatõꝫ ℟ Accĩctꝰ xp̃s gladio Vbo p̃dicatõis diuidit filiũ a pr̃e ⁊c̃. Potẽtiſſime ñ ſegniter. neq̃ leuit᷑ ſ; viriliter

e ¶ Specie tua.hoc ptinet ad huma
nitatē xp̄i.pulcritudo ad deitatē. Inten
de vt peuntē hoīem de celo miſerat⁹ aſpi
cias. Proſpere.qm̄ erat humano gene/
ri liberatōis bn̄ficia p̄ſtitur⁹. ¶ R

fortib⁹ dictū eſt.qm̄ hāc bn̄dictiōꝫ ſupra
oē hūanū gen⁹ xp̄s accepit.vt vnct⁹ ſin/
gularit̄ ceteros vngere debuiſſet. k ¶
Sanctū dn̄i corp⁹.qōdā deitatis cogno
ſcit̄ fuiſſe veſtimentū. qꝛ maieſtas verbi

Procede vt ſponſus
de vtero virginali. Re
gna.i. icredulitati ho
minū.potētiā tue ma
ieſtatis oſtende.
f ¶ Propt̄ verita
tē.illud ſignificat. q̄a
veritas de terra orta
eſt. Manſuetudo mō/
ſtrata ē qn̄ in cruce p
pſequentibus orauit.
Iuſticia ꝟo qꝛ p̄cepta
ſalutaria pl⁹ doctor i/
fudit. Deducet.i. per
curſum vite hui⁹ toti⁹
in offenſa cōuerſatiōe
cuſtodit. Mirabiliter
qꝛ die tercia ſ̄ſurrexit
Dextera potentiā ver
bi ſignificat.
g ¶ Sagitte acute
ſunt ꝟba dn̄i ſaluato/
ris ſalutarit̄ corda ho
minū infigentia. q̄ iō
vulnerāt vt ſanēt. Acu
te ptinet ad tranſfora
tiōis celeritatē. Ppli
ſub te cadent.nō pedi
bus q̄b⁹ corpa ſuſtinē
tur. ſ corde cadent in
hūilitatē.q̄ pri⁹ in ela
tiōe erecti erāt. Inimi
cos xp̄i dicit.q̄ a ſup/
na lege diſſētiūt ꝯtra
ria voluntate. h ¶

e potentiſſime. Specie tua et
pulcritudine tua.intende p
f ſpere pcede et regna. Pro/
pter veritatē ⁊ manſuetudi
nē ⁊ iuſticiā.⁊ deducet te mi
g rabilit̄ dextera tua. Sagit/
te tue acute.populi ſub te ca
dent i corde inimicoꝝ regis
h Sedes tua deus in ſeculuꝫ
ſeculi.virga directionis vir
i ga regni tui. Dilexiſti iuſtici
am ⁊ odiſti iniquitatē. ꝓpte
rea vnxit te deus deus tuus
oleo leticie pre conſortibus
k tuis. Mirra ⁊ gutta ⁊ caſia
a veſtimentis tuis. a domi/
bus eburneis ex quibus de/
lectauerūt te filie regū in ho
l nore tuo. Aſtitit regina a de
xtris tuis in veſtitu deaura
to: circūdata varietate:
m Audi filia et vide et inclina
aurem tuā. ⁊ obliuiſcere po
pulū tuū ⁊ domū patris tui

oculis infideliū vela/
mine carnis videbat̄
abſcondi ab hoc veſti
mento.i.incarnatiōis
archano cōgrue veniſ
ſe dꝛ mirra ⁊ gutta et
caſia. Mirra mortem
xp̄i ſignificat Gutta q̄
dicit̄ ammoniaca.in/
carnatiōi dn̄i compat̄
Caſia q̄ a noſtris fiſtu
la dicit̄ creſcit i aquo
ſis locis. ſignificatq̄ꝫ
aq̄s baptiſmat̄. Ebur
eſt os elephantis.qui
temperant̄ ſue femine
cōmiſcet̄.⁊ ſecūda cō
iuge nō vtit̄.hoc pu/
dicis feminis aptū ē.
que in domib⁹ ebur/
neis manſiſſe noſcun
tur.dū p caſtitatē.p̄ce
pta dei ſecute ſūt. Fi
lie regū dicūt̄ q̄ ſemet
ipos regūt ⁊ aīas ſuaſ
R Uel filie regū.i.
ap̄los p̄dicatiōe ꝯuer
ſe anime. A Uel fi
lie.eccl̄ie ſūt ab ap̄lo/
rū p̄dicatiōe fundate.
l R Regina dicit̄
eccl̄a.⁊ regina eſt que
ſua vicia regit vl̄ pctā
¶ Que a dextris ſte
tiſſe dicit̄. qꝛ dextera

Hic ei ſedes dei ad iudiciū ptinet futuꝝ
in q̄ oīa veracit̄ examinant̄. Uirga. regu
lā ſignificat diuine eq̄tatis. iſta ei virga
iuſtos regit.impios pcutit.q̄ veracit̄ re/
cta dꝛ.qꝛ nulla prauitate curuat̄ Uel for
titudo inuicta ⁊ inflexibil̄ diſciplina. vir
ga eſt directiōis ⁊ clari⁹ q̄ ſit virga iſta ſe
quēdo oñdit dicens. i C Nemo ei pfe
cte diligit iuſticiā.niſi q̄ ⁊ act⁹ peſſimos
execrat̄. Unct⁹ ē xp̄s in regē ⁊ ſacerdotē
R Oleo leticie.i.reſurrectōis ⁊ aſcēſi
onis. ¶ Repetitio iſta q̄ dicit de⁹ de⁹
p̄coniū magne dilectiōis oñdit. Pre cō

ps ē honorabil̄. Aurū ad charitatē debe
m⁹ aptare. Ornat̄ ꝟo eccl̄ia etiā varietate
qꝛ auro apoſtoloꝝ. argento ꝓphetarum.
gemmis virginū. cocco martiꝝ. purpura
penitentiū. m ¶ Dicit audi.ſ. ꝓphe/
tas q̄ incarnationē dn̄i cecinerūt. Filia
ꝓphetarū eſt eccl̄ia dicta.qꝛ eoꝝ p̄dicati
onib⁹ nata eſt. R Et vide.oculo cor
dis. ¶ Inclina aurem.i. honorabilr
verba ꝓphete percipe. Obliuiſcere.i.de/
ſere cōuenticula paganoꝝ. Domū:baby
loniā dicit.i.mundū. Patrē dyabolū. q̄
reuera illā domū confuſiōis poſſidebat.

n ¶ Rex itaqꝫ iſte. ſaluator eſt. ꝗ cõcu
piuit eccīaꝫ. in ſorte diaboli cõſtitutã. ip
ſe eſt dñs deꝰ tuꝰ. nõ ille quẽ patrẽ dice/
bas. ꝗ te fecerat tenebroſam. ſ ꝗ priſtinã
ſubmouẽs feditatẽ. pulcritudinẽ tibi cõ
tulit nuptialẽ quẽ om
nes ppl'i adorabãt xp̄i
ani. o ¶ Tyrus in
terp̄tat' anguſtia.
N Et ſignificat ani
mas in anguſtia poſi/
tas. ille eī muneribus
cordis adorant. Tũc
xp̄o in vultũ eccl'ie. i. ĩ
xp̄iani ppl'i faciẽ intẽ/
dimꝰ. qñ maieſtatem
xp̄i in anguſtijs poſiti
pijs fletibꝰ exoramus
Oẽs diuites. ñ eī ſola
tyrꝰ ſ etiã totiꝰ mũdi
adunata diuerſitas vt
ſic vultꝰ eccl'ie ſit vl' fi
des vl' diuinitatis ma
ieſtas. p ¶ Gloria
eſt ſiquidẽ eccīe. qñ fi
lie principũ ſiue iuſto
rũ cõuertunt' ad dñm
⁊ ſecreta ſe cupiũt cor
dis deuotione offerre
Ab intus eñ eſt in ſe
creto ſenſuũ ſe xp̄o of
ferre. Fimbrie ſunt fi
nitima veſtiũ. ꝑ quas
ſignificat' extrema vi/
ta hoīm. ꝗ auree dicte
ſunt: qꝛ in fine tota ꝑ/
fectio ẽ. vbi charitas pleniſſima velut au
rea reperit'. Circũamicta varietate ꝓpter
varias xrtutes fideliũ dicit. q̄s ſupius ex
poſuimꝰ. q ¶ Adducent' regi. xgi/
nes. deinde vidue. Et vide in ip̄is noībꝰ
nõ minimã eſſe diſtantiã. Uirgines eī di
xit adduci. qꝛ integritate corpis robuſte
ſũt. viduas xo dixit afferri. ꝗ plerũqꝫ fra
cte diuerſis ſolicitudinibꝰ. corpis imbe
cillitate fatigant'. Afferent' igit' ꝓxime
xp̄o. hoc eſt vidue caſte. ꝗ gradu inferio/
ri iungunt'. Nam cũ virginitas habeat
centeſimũ fructũ. iſta ſexageſima vberta
te gloriat'. r ¶ Merito ꝗ dictũ ẽ ad/
ducent' in leticia. qꝛ ille fragil' ſexꝰ vicit
grauiſſimas corpoꝝ paſſiões ꝗ angeloꝝ

n Et ꝯcupiſcet rex decorẽ tuũ
qm̄ ipſe ÷ eſt :· dñs deus tu/
us ⁎ et :· adorabunt eum ÷
o Et :· filie tyri ĩ mũeribꝰ vul/
tum tuuꝫ deprecabunt' oẽs
p diuites plebis. Oĩs gloria
eiꝰ filie regis ab intus in fim
brijs aureis circũamicta va/
q rietatibus. Adducent' regi
virgines poſt eã: ꝓxime eiꝰ
r afferent' tibi. Afferent' in le/
ticia ⁊ exultatione: adducẽ/
s tur in templum regis. Pro
patribus tuis nati ſunt tibi
filij: cõſtitues eos principes
t ſup oẽm terraꝫ. Memor ero
noīs tui. in oĩ generatione ⁊
v generatiõe. Propterea ppl'i
ꝯfitebunt' tibi in eternũ. ⁊ in
ſeculum ÷ ſeculi :·.

In finẽ filijs chore ꝓ archa

ſunt miniſterijs adducte. nõ ſolũ in ꝯſpe
ctũ ſ etiã in templũ. i. in penetralia regl'
i. in iecl'm futurã. vbi veniſſe beatũ gau/
diũ eſt ⁊ gl'ioſa ſecuritas. s ¶ Pro
patribꝰ tuis. Nũc exponit quantũ h' ſpõ
ſa ꝑfecerit vt ꝓ anti/
quis patribꝰ. i. idoloꝝ
cultoribꝰ nati ſint illi
filij ap'li. q̄s principes
p̄dicatõis in toto ter/
raꝝ orbe traſmiſit Sꝫ
quantũ ſũt iſta diſpa/
ria tãtũ laudat' eccīa.
Illa eñ erãt ſeducto
res erroris. iſti magi/
ſtri veritatis. Illi ſe/
miabãt exitia. iſti hor
tabant' ad vitam.
t N Iõ memores
erũt noīs tui. qꝛ ſꝑ te
predicabunt ap'li ſiue
edificabunt in genera
tiõibꝰ ſanctorũ. Siue
ppl's xp̄ianꝰ ap'loꝝ p̄/
dicatõe cõuerſus me/
mor erit noīs xp̄i. ha/
bet eñ romana trãſla
tio quã Hiero. h' ⁊ caſ
ſio. ſequit' memores.
v N Ob eoꝝ p̄di/
catiõem ꝯfitebũt' xp̄o
ſꝑ ppl'i delicta. vel ꝯfi
tebunt'. A ¶ id ẽ
in confeſſione ſimbo/
li. id eſt qñ ſimbolũ in
eccl'ie facie publice cõ
fitent'. A Uel laudando cõfitebunt'
in ſeculũ ſeculi hic ⁊ poſt hanc vitã ine/
ternũ ¶ In ſeculũ ſeculi. futura ſigni
ficat. qñ oĩs aduerſitas cõquieſcit. ⁊ re/
gnat ſola iuſticia. cõtrarietate diaboli de
leta. tunc eī ꝯfitebunt' gl'iam dei enarrã
Chriſte dñe. ver/ do plene. Orõ.
bũ p̄ris (ꝑ quẽ cũcta creata ſt' ⁊ cre/
ant') cuſtodi qm̄s eccl'iam tuã varietate
gẽtiũ ꝯgregatã. vt dũ te ex ip̄a credulita
tis iuſticia corde puro diligimꝰ. p̄ncipa/
tũ eťni ſcl'i cũ p̄ribꝰ mereamur. ꝗ. ¶ In
finẽ notũ ẽ queãdmodũ ad xp̄m poſſit re
ferri filij chore. filij xp̄iãi. ex q̄ꝝ pſona pſ
iſte canit'. ꝓ archãis. aduẽtũ ſcat salua
toris quẽ mirabl'i ſecreto ꝓ hoĩe diſpoſuit

a ¶ Quã pulcra diffinitio. q̃ſi interrogarent xp̄iani filij chore. Quid ē de⁹ nr̄ rñ deāt refugiũ ⁊ virt⁹ ⁊ adiutor. Refugiũ fideliũ qñ eos de anīe piculo liberat Uirt⁹ qñ eoꝝ mētes ſtabilit ab iniq̃ errore cuſtodit. Adiutor ī tribulationibus cũ diuina mīa nos ī tribulationibus ſuſcipit et defendit b ¶ Propterea nõ timebimus. qꝛ in xp̄m credimus. h ¶ Duz turbabitur terra.i.generatõ iudeorũ.q̃ terrena ſapiũt ⁊ dũ traſferaut̃ mõtes .i.apl'i relictis ĩcredulis iudeis. In cor maris. hoc ē ad p̄dicãdũ gētibus tranſierint. ¶ Et inſpiciēduz.ꝙ aride t̃re pfidia iudeorũ. Aq̃s xp̄o ſalſis credulitatē gētiũ ꝯpauit vt illa corda in maluz durata.hec xp̄o euãgelico ſaleꝯdita cognoſceres. c ¶ De aduentu dñi ſanaſſe dic̃ apoſtolos p̄dicatõẽs ſuas quo tpe turbatas aſſerit.aquas.i. innũeras gētes q̃ de tali fuerũt ãnũciatiõe ⁊ miraculorũ admiratõe pterrite Cõturbati ſunt mõtes .i.ſeculi ptãtes. qñ cõtra religionē dei legeſ ſacrilegas pagani ĩferebãt. In fortitudine eius.ſ.ſoni apoſtoloꝝ Apl'oꝝ eĩ grãdiſona p̄dicatiõe tot⁹ mũd⁹ intremuit ⁊ ad dñi ſe credulitatē limpidato poſtea corde reuocauit.

nis pſalm⁹. ¶ Uox fideliũ in perturbatione ſeculi deo ꝓtectore nihil timentiũ

Pſalmus.xlv.

a Deus noſter refugiũ ⁊ virtus. adiutor in tribulatiõibus.que inuenerũt
b nos nimis. Propterea non timebimus duz turbabitur terra.⁊ tranfferentur mon
c tes in cor maris Sonuerũt ⁊ turbate ſunt aque eoꝝ.cõturbati ſunt montes in for
d titudine eius.Dyapſalma. Fluminis impetus letificat ciuitatē dei ſanctificauit tabernaculũ ſuuz altiſſimus.
e Deus in medio eius nõ cõmouebitur: adiuuabit eam
f deus mane diluculo.Conturbate ſunt gētes ⁊ inclinata ſunt regna:dedit vocē ſu
g am mota eſt terra.Dñs virtutũ nobiſcũ ſuſeptor nr̄ deus iacob. Dyapſalma.
h Uenite ⁊ videte opera dñi que poſuit ꝓdigia ſup terrã:auferēs bella vſq; ad fi
i nē terre.Arcũ cõteret ⁊ con

moueri enī nõ p̄ot eccl'a. q̃ in ſolidiſſima petra hoc ē in xp̄o noſcit̃ eē fũdata. Adiuuabit dixit.i.ī ſeculi aduerſitate laborantē In Diluculo.i.inſpectõe ſancta quã merebit̃ cor mũdũ.vel mane.i. boni ogis pꝛĩcipio.⁊ b̄ diluculo.i.illũiatiõe ſp̄ũſ ſctĩ f h Cõturbate ſũt gētes.ſ.viciorũ ac criminũ ¶ Inclinata ſũt regna.i.hũiliata ſē ad adorãdũ.Dedit vocē p ſe p̄dicãdo et per apl'os ad quaz neceſſe fuit tremefieri pctõres q̃ terreni nũcupant̃ vl' gētes idolatre ꝯturbate ſunt ī ſubito ſono p̄dicatiõis ĩcognite religionis. g ¶ Dñs v̄tutũ vtiq; cui v̄tutes celeſtes ſeruiũt Nobiſcũ.qñ aſſumpta carne habitauit in terris Suſceptor. qñ carnez ꝓ ĩfideliũ ſalute ſuſcepit.dicit xp̄o nr̄.nõ eñi deuſ ſoli⁹ iacob ſ; oĩm q̃ filii fide deuoti ſunt. h ¶ Uenite aũ dicit hortat̃ eos vt fide dño ꝓximent̃.que nõ poterãt videre longinquũ. h Opa dñi.i. virtutes dei. ¶ Prodigiũ dictũ.ē eo ꝙ porro dicat. qd̓ factũ ē in natiuitate dñi qñ xp̄o go peperit ⁊ ſtella magis apparuit. Auferēs bella .i.qꝛ in natiuitate dñi regnãte auguſto. tot⁹ orbis legit̃ eē pacat⁹. h Oĩa bella in aduētu dñi q̇euiſſe.multoꝝ narrat hiſtoria.vl' pugnas viciorũ accipe. i h Arcum conteret. id eſt occultas inſidias ſpirituum malorũ.Confringet arma.id eſt p̄ſentes pugnas. Et ſcutum cõburet igni.id ē cõſumit igne ſpiritali. fantaſias dyabolice excuſationis.defenſionis peccatorum.

d ¶ Iſte eñ fluui⁹ xp̄s ē.⁊ bñ dixit fluminis ĩpetus.qꝛ nihil paluſtre.nihil moroſuz curſus ei⁹ ſuſtinet. cũ de potentia diuitatis et⁹ ĩfuderit.Tabernaculũ altiſſimi ē eccl'a.ſine hũani corpis gl'ioſa ſuſceptio e ¶ De⁹ ī medio ei⁹.i.eccl'e.cõ

vel ꝓtectiõis ¶ Uel de armis gẽtiuꝫ
q̇bus fidẽ impugnabãt ⁊ ſe defendebãt
accipe. hec eñ oĩa cõfringẽt dũ veritate
vincunt k ¶ Hũc verſiculũ loquũt
filij chore ex ꝑſona dñi. Merito illis dr̃.

q̇ iudicaturus ẽ mũdũ. ⁊ ne tm̃ putaret
eẽ iudeoꝝ. rex dicit oĩm t̃raꝝ c ¶ Pe
des hic ſignificat ſanctiſſimos p̄dicato-
res. q̇bus ppl'i merito ⁊ gẽtes eẽ ſubiecti
dicebãt d ¶ Elegit nobis ſubaudiẽ

vacate q̇ mũdaniſ illu
ſiõib⁹ armabant. ⁊ di
abolo ſeruiebãt. Quñ
ego ſuꝫ de⁹. non ille q̇
vos priuſ armabat ad
malũ. ſ; q̇ exaltabor in
gentib⁹ ⁊ in terra. i. in
gente iudea. qm̃ terre
ſupra iudeos cõꝑauit
l ¶ Talẽ ſiq̇dẽ ꝓfeſ
ſionẽ. iõ ſcḋo repetũt
filij chore. vt ꝑ eã nob
declararẽt liberatiõꝫ.
p̄ſtitã fuiſſe. Deus ia-
cob. iõ freq̄nter appo-
nit. vt victoria xp̄iani
ppl'i declaret q̇ licꝫ ſit
tꝑe poſterior. p̄muꝫ tñ
ppl'm fideli deuotione
tranſcẽdit. Orõ.

Erſpicuũ in imi-
nẽti tribulatõe re
fugiũ miſericors deuſ
ſanctifica ĩpetu eterni
flumĩſ habitaculũ cor
dis nr̃i. vt te deo v̄tu
tũ nobiſcũ oꝑante. ter
rena p̄lia ꝯfutemus. ꝑ
do. ¶ Loquũt ⁊ in
hoc pſalmo filij chore
q̇s vexillo crucis mat
ſignat eccl'ia Cõmouẽ
tur itaq; primo gẽtes
vt dño laudes debeãt
ꝑſonare. ſcḋo dñi aſcẽ
ſio ⁊ regnũ ei⁹ ſub bre
uitate deſcribit.
a ¶ Plaudũt vero
manib⁹ q̇ elemoſinas

fringet arma. ⁊ ſcuta cõbu-
k ret igni. Uacate et videte
quoniã ego ſum deus. exal
tabor in gentibus ⁊ exalta-
l bor in terra. Dñs virtutum
nobiſcũ. ſuſceptor noſter de
us iacob. * Dyapſalma.
¶ In finem ꝓ filijs. Chore
pſalmus. ¶ Uox eccleſie
deũ laudantis. aſcẽſionẽq;
ei⁹ p̄dicantis. Pš. xlvj.
a Omnes gentes plaudi
te manibus: iubilate
deo in voce exultationis.
b Quoniã dñs excelſus terri
bilis. rex magnus ſuꝑ oẽm
c terram. Subiecit ppl'os no
bis. et gentes ſub pedibus
d noſtris. Elegit nobis here
ditatẽ ſuã. ſpeciẽ iacob quã
dilexit. Dyapſalma.
e Aſcendit deus in iubilo. et
f domin⁹ in vece tube. Pſal-
lite deo ÷ nr̃o: pſallite pſal
g lite regi nr̃o pſallite. Quo-
niã rex oĩs terre deus. pſal
h lite ſapiẽter. Regnauit de⁹

dũ ẽ dare vt q̇ venerat
ad ſaluãdũ iſraeliticũ
ppl'm. hoc magis gẽti
bus pia largitate ꝯce
deret. Speciẽ iacob.
Jacob lẽticule ⁊ ꝑuo
cõmercio carnaliũ ſpũ
alẽ honorẽ aſſecut⁹ ẽ.
hec ip̄a eſt eñ ſpẽs ia
cob quam dñs dilexit
adeo vt ⁊ eadẽ facẽ ve
lit fideles ſuos q̇ ille
miſtica ſignificatiõe ſe
q̄nda p̄monuit. i. deo
offerẽdo t̃rena. ⁊ acq̇
rẽdo celeſtia. ſic eñ ve
re xp̄iani dicimur ¶
Uel de pulcritudĩe ia
cob dilecti. i. de ſtirpe
ſua apl'os elegit.
e ¶ Jõ aſcẽſio dñi ĩ
iubilatõe eẽ dr̃ q2 ſtu-
pẽtes apl'i tale miracu
lũ. ineffabili cordis le
ticia replebãt voce q̇ꝫ
tube v̄ba ſignificat an
gelorũ dicẽtiũ. viri ga
lilei. verba v̄o iſta ma
gno ſtrepitu ꝑcuſſi ae
ris fragore tonuerũt.
f ¶ Pſallere. ẽ bo
nis actib⁹ laudes deo
canere. Regi nr̃o. id ẽ
deo nr̃o ieſu xp̄o. ñ ali
eno cuiq; ſ; deo noſtro
quẽ ſolũ decꝫ iſta lau-
datio g ¶ Quñ rex
oĩs terre. h̃ ꝓpter illoſ
dr̃ q̇ ſibi ꝑ ſingl'a loca

faciũt egrotis ſeruiũt. Jubilare v̄o gau
dere eſt. q̇ ſermo dictus eſt a iuuando. i.
delectãdo quãdo magnitudinẽ gaudij ñ
articulatis ſermonib⁹ ſed cõfuſa voce ꝓ
ferim⁹. Uox exultatõis. pſalmodiã ſigni
ficat que deo ꝓ noĩs ſui maieſtate pſol-
uit. b ¶ Dñs excelſus dict⁹. q2 ce-
los ex potẽtia ſua aſcẽdit ¶ Rex mag
nus, q2 rex regũ ⁊ dñs dñantiũ. Terribil'

diuerſa numina faciebãt. vt venerẽ. ĩ pa
fo. martẽ in tracia. iouẽ in creta. ⁊ alioſ ꝑ
loca diuerſa. Pſallite ſapiẽter. h̃ eſt qḋ
ĩtelligat q̇ pſallit. Nemo eñ ſapiẽter q̇c
q̈ facit qḋ nõ intelligit. ¶ Uel vt q̇
caniris ꝑ lr̃aꝫ. intelligatis ſpũalit dicta.
b ¶ Regnauit dñs ſuꝑ gẽtes. q̇s ĩ he
reditate accepit a p̄re ¶ Sedet ſuꝑ ſe
dẽ ſctãꝫ ſuã. dñm ſaluatorẽ ſignificat q̇ ſe

det ad dexterā p̄ris.regnās ī ſecula ſecl'o
rū. ℞ Vel in angelis ſedet q̄ xp̄s in-
nocētiā ſuā ſedes dei dicit̄.inde dixit ce
lū mihi ſedes eſt. i ℞ Pricipes ppl'o
rū.i.apl'i ꝯgregati ſūt ad iudicādū.cū deo
abrahā.i. cū xp̄o q̄ ſte
deus abrae.Q̄m̄ dij.
¶ Hoc eſt iudei.q̄ fu
erūt fortes:qr tumue
rūt ꝑ ſupbiā facti ſunt
extremi. q̄ potuerūt ꝑ
hūilitatē eſſe precipui
℞ Vel dij. ſcti ſunt
q̄ ꝑ fidē ⁊ p̄dicationē
vehemēter eleuati.in
iudicio ampli⁹ ⁊ glo-
ſius eleuabūt̄.i. apl'i
ſic cōgregati ī iudicio
vehemēter ſunt eleua
ti iudicantes.

Oratio.

Ex oīm ſeculorū
deus(cui⁹ regni
ſup oēs ppl'os dilata-
tur)ſubijce qm̄s gen-
tes viciorū ſub pedib⁹
nr̄is:vt dū tibi ſapien
ter deo nr̄o pſallimus
tuo eos auxilio ſupe-
mus.Per.

¶ Videam⁹ nūc q̄d
ſignificet ſcd̄a ſabbati
Sabbatū ſynagogaꝫ.
i.collectōem debem⁹
accipe iudeorū.q̄ ſab-
batū obſuare videba
tur.Scd̄a v̄o ei⁹ eccle
ſia catholica eſt.Jō v̄
ba pſalmi h⁹ ſacerdo
tib⁹ tribuunt̄ ad xp̄ia
nū ppl'm edocēdū.q̄s
⁊ filios crucis hr̄i poſ
ſe nō dubiū eſt. ⁊ ſecū
dos eſſe tp̄e poſt ſyna
gogā manifeſtum eſt.
a ¶ Magnus dicit̄
dn̄s.qr potēter oīa facit.Laudabilis.qr
pulcra ⁊ mira facit. Addit̄ nimis qd̄ nō
hꝫ terminū:ſꝫ ſua aſſiduitate ſp augetur.
In ciuitate.h̄ eſt in eccl'a.Mons aūt ſan
ctus eſt xp̄s. b ℞ Fūdata eſt terra ex
ultatōe. ab aſcēſiōe xp̄i.q̄ p̄us maledicto

ſup gētes. deus ſedet ſup ſe
i dem ſanctā ſuā. Principes
ppl'orū ꝯgregati ſunt cū deo
abraam. qm̄ dij fortes terre
vehementer eleuati ſunt.

Pſalmus cantici filijs
chore÷ ſecunda ſabbati.

¶ Vox pphete laudātis
deū ꝙ eccleſiam ſuaꝫ dilata
uerit. Pſal.xlvij.

a Magnus dn̄s ⁊ lauda-
dabilis nimis.ī ciuita-
te dei noſtri in monte ſancto
b eius. Fundatur exultatiōe
vniuerſe terre. mons ſyon
latera aquilonis. ciuitas re-
c gis magni. Deus in domi-
bus eius cognoſcet̄.cū ſuſci
d piet eā. Quoniā ecce reges
congregati ſunt. cōuenerūt
e in vnum. Ipſi videntes ſic
admirati ſunt. ꝯturbati ſunt
cōmoti ſunt. tremor appre-
f hendit eos. Ibi dolores vt
parturientis.in ſpiritu vehe
menti conteres naues thar-
g ſis. Sicut audiuimus ſic vi
dimus ī ciuitate domini vir

⁊ pctīs ſubiacebat.Mōs ſyon. ¶ Ra
tio iudeorū.Latera aq̄lonis.ppl'i gentiū.
facta eſt ciuitas regis.h̄ eſt eccl'a catholi
ca quā de vniuerſo mūdo cōſtat eē colle-
ctā. c ¶ Cognoſcit̄ dn̄s ī domib⁹.i.in
mēbris ſuis ſctiſſimis
virtus ſua ⁊ potentia
declarabit̄.qn̄ ī eccl'ia
beatos viros ip̄o lar-
giēte illi offerre demō
ſtrabitur. d ¶ Re
ges terre h̄ loco ſigni
ficant̄ p̄ncipes iudeo
rū q̄s herodes congre
gās in vnū q̄rens vbi
xp̄s naſceret̄.et illi cō
gregati dixerūt ī beth
leem. Et cōuenerūt in
vnū. quia oēs vnā ꝑ-
tulerūt ſententiam.
e ℞ Ipſi iudei.ſ.vi
dētes gloriā redēpto-
ris. admirati de tanta
gloria. Cōturbati: q̄a
ſe nouerāt pctōres:cō
moti de īfidelitate ad
fidē. Tremor appḣen
dit eos a conſcia deli
ctorū. vn̄ dictuꝫ eſt.A
timore tuo ꝯcepim⁹et
peperim⁹ ſpm̄ ſalutis
f ℞ Ibi dolores:
cū corpa affligere per
abſtinentiā ceperint.
In ſpū vehemēti.hoc
eſt fortiſſimo.ſ.ſancto
ſpū cōteres naues.hu
miliabis ſupbiā genti
um:qr tharſis a naui
gatōne negociorū ſuꝑ
ba facta eſt:ſignificās
eos q̄ huius ſeculi ne
gocijs circūferuntur.
¶ Iſti igit̄ nūc con
triti credētes dicunt.
Sicut audiuimus.
A Dolores penitentis ſunt. vt dolo-
res parturientis. g ℞ Sicut audi-
uimus ꝑ pphetas ita videmus in euāge
lio.qd̄ eſt ciuitas v̄tutū.In ciuitate dei.
.i.in eccl'ia catholica. ¶ De⁹ fundauit
eā.qr ſola illa veracit̄ cītas dei nūcupat̄

b ¶ Jlli enī miſcdiam dei ſuſcipiūt. q̄ non ſolū ꝑ fidē ſunt vocati ſ; etiā ꝑ occultā ṗdeſtinationē ad eternā btītudnē ſūt electi. ℣ Jn medio tēpli in eccleſia. ¶ Mia (q̄ xp̄s ē nō ab oībus ſuſcipit) ſ; ab his catholicꝭ qui ei⁹ ṗcepta ſunt ſecuti.

credituri ſunt. ¶ Per alterā enī ꝓgenīe ſignat ppl'm xp̄ianū. q̄ ab hebreo q̄ṗmū dn̄s elegit ſecundus eſſe dinoſcit. ℣ Jdō vos doctores eccl'iaꝝ diſtribuite ei⁹ ordinationū ḡdus: canonice ꝛ ſancte. nō premijs corrupti. nō ꝑſonaꝝ acceptiōe ꝑ adulatiōez elapſi. vt enarretis. Et q̄d enarrabim⁹: qm̄ h̄ ꝛc̄.

tutū. i ciuitate dei nr̄i. deus fundauit eam ineternum.
b Dyapſalma Suſcepimus deus miſcdiaȝ tuam. in me-
i dio templi tui. Scd̄ȝ nomē tuū deus ſic ꝛ laus tua in fines terre. iuſticia plena eſt
k dextera tua. Letetur mons ſyon ✶ ꝛ: exultent filie iude propter iudicia tua ÷ domi-
l ne: Circumdate ſyon ꝛ cōplectimini eam. narrate in
m turribus eius. Ponite corda veſtra in virtute eius. et diſtribuite domus eius vt enarretis in progenie altera
n Quoniaȝ hic eſt deus deus noſter ineťnū ꝛ in ſecl'm ÷ ſeculi: ipſe reget nos in ſcl'a.

Jn finem filijs chore pſalmus. ¶ Vox chriſti de meritis iuſtoꝝ. penis impiorū. ꝛ ne diuites in hoc ſeculo timeant. Pſal. xlviij.

a Udite hec oēs gentes auribus percipite oēs
b qui habitatis orbē. Quicꝫ

i ¶ Nomen eīn dei in toto orbe terrarūȝ: ſine dubio credit' adorādū. Plena eſt ergo dextera ei⁹ iuſticia locum ſignificat. vbi iuſti ſunt collocandi. ad dexterā enim veniunt in iudicio. qꝛ in illā ꝑtez dexterā recipiunt q̄ eius mūere iuſti eſſe meruerunt. A Vel Scd̄m nomen tuū ꝛc̄. id eſt quō noīatus es ꝑ vniuerſas t'ras. ſic ꝛ laudaris ꝑ oēs t'ras. illi aūt laudāt q̄ bene viuūt nec pōt eē ſalus niſi in ſanctis eius.

k ¶ Per montē ſyon eccl'iaȝ ſignificat catholicam. ℣ Exultent filie iude. i. anīe cōfeſſorū. qꝛ iudas cōfeſſio interpretat'.

¶ Que ꝑt' iudicia dn̄i exultēt quibus ſe ad beatitudinē eternā ſciant eſſe venturas.

l ℣ Circūdate ſyon id eſt defendite eccl'iaȝ in credulitate vr̄a. Cōplectimini eā in charitate. Narrate h̄ eſt ṗdicate. in turrib⁹. i. in ṗncipibus eccleſie. qꝛ ſic̄ turris fortis eſt et vndicꝫ ſpeculat'. ſic ꝛ ſancti ꝛ fortes ꝛ ṗdicatores debent eſſe in genere hūano.

m ℣ Ponite. h̄ eſt intelligite corda veſtra in virtute. hoc eſt in charitate xp̄i.

¶ Qua virtute nihil pōt eſſe ṗſtantius ℣ O vos doctores eccl'iaſtici. diſtribuite dom⁹. i. ḡdus eccl'iaſtici ordīs. vt enarretis, nō ſolū his q̄ credūt: ſ; etiā his qui

n ℣ Exponit iſte v̄ſiculus. q̄d eccl'iaſtici ſacerdotes narrare debēt. Qm̄ hic eſt deus deus noſter. ¶ Jn eternū. contra illos dictū q̄ ſibi temporales hoīes deos eſſe ſomniabant. Regat vtiqꝫ ille nos. qꝛ ipſe eſt rex noſter. ℣ Regat lubricos et tortuoſos greſſus noſtros.

Oratio.

Laudabil' atqꝫ terribilis de⁹. qui in celeſti hieruſalem ṗnceps magnific⁹ inueniris: dilata mentē noſtrā ſpiritali intelligētia vt miſcdia tua ī noſtri pectoris tēplo ſuſcepta. digni narratione tui nominis habeamur. Per.

¶ Tituli huius verba cōtrahunt' ad dn̄m ſaluatorē. Jpe eī et in finem ſignificat. ꝛ per filios cruc' intelligit' ꝛ ꝑ pſalmiſtā ſine dubio denunciat'. Et per totū pſalmū v̄ba ſunt omīpotentis filij.

a ¶ Admonet' vniuerſal' eccl'ia vt veniāt ad audiēdū xp̄m. qꝛ nō vult xp̄s tm̄ paucis ꝓdeſſe. ſ; oīb⁹ eū puro corde q̄rētib⁹. Aurib⁹ ṗcipite. i. vt ī finib⁹ ſue mēorie reponāt. Hītatores orb' xp̄ianos. ꝛ iuſtos accipim⁹. q̄ ſic nouerint habitare ī orbe. vt in eius ſceleritatis nō implicent' erroribus, b ℣ Quicꝫ terrigene. ꝑ h̄ in

terrigene ꝛ filij hoīm: in vnū
c diues ꝛ pauper. Os meum
loquet̄ ſapientiā: ꝛ medita-
tio cordis mei prudentiam.
d Inclinabo in parabolā au/
rem meā: aperiā in pſalterio
e propoſitionē meam. Cur ti/
mebo in die mala: iniquitas
calcanei mei circūdabit me.
f Qui cōfidūt in virtute ſua:
ꝛ in multitudine diuitiarum
g ſuarū gloriant̄. Frater non
redemit. redimet homo: nō
dabit deo placationē ſuam.
h Et precium redēptionis ani
me ſue: et laborauit ineter-
num ꝛ viuet ✳ adhuc ⁏ in fi/
i nem. Non videbit interitū
cū viderit ſapiētes moriētes
ſil' inſipiēs ꝛ ſtultus ꝑibunt.
k Et relinquent alienis diui-
tias ſuas ⁏ ✳ et ⁏ ſepulchra

telligendū ē. ꝙ oēs habitatores terre.
ad audiendū ꝟba dei vocent̄. ℭ Ter
rigene pctōres ſūt. q̄ vicia terrena ſectā
tur. Filij hoīm iuſtos dic̄. qm̄ ꝛ ipe xp̄s
fili⁹ hoīs dict⁹. Ꝍ Per diuitē ꝛ pau/
perē liber ꝛ ſeru⁹ acci
piūt. c ℭ Os xp̄i
loquit̄ ſapiaꝫ. i. ad di
uina myſteria decla rā
da. q̄ occulta ſunt ab
huius ſcl'i ſapiētibus
Prudentia ꝑtinet ad
mores ꝓbabiles īſti/
tuēdos. ſic oīs diuin⁹
ſmo. his duab⁹ ꝟtuti
buſ pleniſſime īdicat̄
I Semꝑ in corde
meditabor. vt hoīes
relinquētes ſtultā va
nitatē. xp̄i prudētiā ſe
querent̄. d ℭ Aurē
inclinaturū ſe ꝓmiſit
xp̄s vt cognoſceret ſ̄
p̄dicationē ei⁹ pp̄lus
deuotus impleret. In
ꝑabolā. Siſitudo eīn
rei. veri imitatio eſt ꝛ.
ē ſenſus vt qđ nob̄ ad
exēplū datū ē deuota
emulatione ꝓmpte do
mino p̄ſtāte faciam⁹.
Aperire ſe dixit ī pſal
terio ꝓpoſitōꝫ. i. decla
raturū p̄cepta diuini-
tatis in ſctitate ꝓprij
corpis. vt ꝓbaret do
cere ꝟbo et exemplo.
pſalteriū ei ſic̄ ſepe diximus. corpis dn̄i
decora ſilitudo ē ℭ Cur timebo. Sub
interrogatōe ꝛ rn̄ſione ꝓpria ꝟſus iſte ē
ꝓnūciādus. i. q̄re formidulosa cogitati/
one ꝯfundar. ī die mala. ī die. ſ. paſſiōis
q̄ mala iudeis. bona fidelib⁹ fuit Ille eī
dꝫ timē finē vite. q̄ pcōꝝ recordatōe mor
det̄. Xp̄s āt mortē timere nō poterat. quē
nō circūdabat iniq̄tas calcanei quēad/
modū ſolet ꝯtigere pctōri in fine vite. vt
tūc iniq̄tas ſcelerato fine vitā claudat.
M Uel q̄libꝫ hō ſua pctā agnoſcēs di
cit cur timebo in die mala. i. iudicij. Et
rn̄det iō qꝛ iniq̄tas calcanei mei circūda
bit me. Ꝍ Id ē pctm̄ actuale vl' origi/
nale. I Qui ꝯfidūt ī ꝟtute ſua. illi
labunt̄ in calcaneo. ℒ Et in multitu
dine diuitiarū ſuaꝝ: neceſſe ē ei vt tales
timeāt finē. q̄ deſerere mūdana nolūt. ꝛ
pctōꝝ ſuoꝝ penas formidāt. Uirtutē ꝟo
dixit corpis vires. anī
mi robur. ligue diſer/
titudinē. Ꝍ Frat̄ nō
redemit. i. adā qꝛ mor
tuus ipſe nō ſurrexit.
vel frat̄ nō redemit. i.
moyſes redimet hō. i.
xp̄s q̄s moyſes nō re/
demit. Ille non dabit
dō placationē. q̄ non
agit pn̄iaꝫ ꝑ quā pla/
cat̄ xp̄s. ℭ Ul' ſub
admiratōe legendum
eſt ſic. Nō redimet vl'
frat̄ redemit. ſ. xp̄s. re
dimet. ſ. ne hō. ſ. adā.
q̄ſi diceret ſi xp̄s non
redemit vel redimet.
nemo redimet. vn̄ ne/
gatiue legendū. Non
dabit dō ꝛc̄. vllus hō
I Et p̄ciū redēpti
onis ſubaudit̄ nō da
bit qꝛ nō fecit elemo/
ſynā ꝑ quā pctā delē/
tur. Laborauit ineter
nū in tormētis ꝑpetu
is poſit⁹. ꝛ viuet in fi
nē. qꝛ non interficit̄ ſ̄
ſꝑ reparat̄ ad penam
I Nō videbit inte
ritū. h̄ eſt nō intelligit
ſibi īminere tormēta. Cū viderit hoīem
in deo ſapientē. ab h̄ mūdo migrare. di/
cit. q̄d huic ieiunia. quid caſtitas q̄d ele
moſyne ꝓfuerūt. nōne ꝛ ipe mortuus ē.
Tale quidaꝫ redēptori nr̄o iudei inſul/
tātes dicebāt. Nūquid tu maior es p̄re
nr̄o abraā. ℭ Inſipiēs eſt q̄ p̄dicati
onib⁹ ꝓphetarū acquieſcere non vult.
Stultus ꝟo dict⁹ q̄ nec ipm̄ dn̄m venīē
tē vult recipe. Hi ḡ ſimul peribūt. qm̄ in
futuro iudicio dānādi ſūt. k Ꝍ Qui
in diuitijs ꝛ nō in dn̄o ſperāt. ꝑdūt vtrū
ꝙ. ꝛ diuitias ꝛ dei adiutorium. Diuiti/
as ideo ꝑdūt. qꝛ ibi poſuerūt vbi fures
effodiunt: dei adiutoriū quia illum ſpre

nerūt. Et diuitias quas magnope dili/gebāt non ſuis ſ; qd grauius eſt extraneis derelinquēt. ꝓpter quas omīa pctā cōmiſerāt. Et fabricant ſibi ſepulcra de marmore firma magna ⁊ pulcra q̄ſi domos in eternū manſuras. Ecce etiā morientiū pōpa. l Ih Hec erit illis ꝑpetua habitatio. qꝛ nō reſurgunt vt habeāt vitā eternā ſed vt damnent̄ in penā. Uocauerunt ſepe eñ pagani ſupra defūctoꝝ epulant̄ ſepulcra ⁊ in noīe mortuorū bibētes inania q̄dā cū modulatiōe canunt. ℂ Atq; inuocant noīa mortuoꝝ. ⁊ credūt h̄ illis ꝓdeſſe. Ih Sed nihil prodeſt in inferno dānatis. ⁊ ita p terras. ſepulcra accipiunt̄. Et inuocauerunt h̄ alia lr̄a. qd hic exponit̄. m Ih Hō cū in honore eſſet. nō intellexit eſſe ſe ad imaginē dei formatū. ℂ Cōparatus eſt iumentis digna ſimilitudo dat̄ vecordib⁹. vt q ſe imaginē dei geſtare nō intelligūt. ꝯgrue iumētis inſipiētibus cōparent̄. Nā tolle homi dei ſcientiā. ⁊ oīno pecus inſipiēs eſt. ꝓſumptio vana et caduca ſuperbia.

n ℂ Hec via id eſt vita. inqua in hoc ſeculo ambulamus. Sed hec via quid malis faciat non tacet̄. Scandalum vtiq; actoribus ſuis. i. ſtimulū atq; dolorē Nō eñ ad ſecuritatē ſuā quicq; pctōꝛ facit. cui de ſua ꝓuenit actione torq̄ri. Cōſuetudo eſt peccantiū. vt poſtq; impleuerint votū. in pctō mox diuinitati gratiā agūt. in ore nō in corde. vñ dicit poſtea in ore ſuo cōplacebūt. deo gr̄as agētes q̄ ꝓſpere peccauerint. o ℂ Sicut oues lane ſine amiſſione iugiter pſe

eoꝝ dom⁹ illoꝝ ineternum.
l Tabernacula eoꝝ i ꝓgenie
⁊ ꝓgenie. vocauerunt noīa
m ſua in terris ſuis. Et hō cū
in honore eſſet nō intellexit
compatus eſt iumētis ÷ in/
n ſipientibus: ⁊ ſil̄is fact⁹ eſt
illis. Hec via illoꝝ ſcādaluz
ipſis. ⁊ poſtea in ore ſuo cō:
o placebūt. Dyapſal. Si
cut oues in iferno poſiti ſūt
p mors depaſcet eos. Et do/
minabunt̄ eoꝝ iuſti in ma
tutino. ⁊ auxilium eoꝝ vete
raſcet in inferno a gloria eo
q rū. Uerūtamē de⁹ redimet
aiam meaz. de manu inferi
cū accepit me. Dyapſal.
r Ne timueris cum diues fa/
ctus fuerit hō. ⁊ cū multipli
cata fuerit gl̄ia dom⁹ eius.
s Quoniaz cum interierit nō

uerāt. ſic ſemꝑ in illis ſine imminutione ſubſtātie. inuenit pena qd cruciet. Ih Merito a morte depaſcunt̄. q xp̄m noluerunt habere paſtorē. p ℂ Et dominabunt̄ eoꝝ. qd vtiq; in illa reſurrectōe felicium eſt vt malia ꝓmineant boni. hic eñ iuſtos obtinēt peccatores. In matutino. cū gl̄ia reſurrectōnis illuxerit. Quoꝝ auxilia tanq; panni putre facti veteraſcūt. qꝛ eorum diuitie nihil illis ꝓſūt. A gl̄ia ſua. quā in iſto ſcl̄o habuerūt. A id eſt in cōparatione ad gl̄iaz eoꝝ quā hic habuerūt. quanto eñ amplius hic ſunt gloriati. tanto plus in inferno corruptionez patient̄. q ℂ Liberauit deus aīas eorū. q aduentū ei⁹ conſtanti aīo crediderūt. De manu inferni. de ptāte diaboli q añ aduentū xp̄i aīas tenebat obnoxias. r ℂ Diues eñ dict⁹ eſt a diuo. q quaſi deus credit̄ nihil indigere per quē hic impium debemus accipe. Cū eius gl̄ia mltiplicata fue it tūc ne timueris. Ih Diues effectus eſt iudas ꝓditoꝛ vendēdo mgr̄m. ſ; nihil p̄cij qd accepat ſecū cū moriebat̄ deportauit. ſi g̃ nūc vnuſq̄ſq; oppſſo paupe diues efficit̄ noli timē. cito p̄terit ⁊ nihil ſecū de his q rapuerat tollit. dño dicēte. Stulte hac nocte aīaz tuā repetūt. q āt paraſti cui⁹ erūt. s ℂ Ecce reddit̄ rō q̄re timere nō debeat mūdi gl̄ioſus. Cur ei timem⁹ diuitē. q moritur paup. nec aliud ſecū valet portare. niſi vñ poſſit ardere ⁊ bñ dicit̄ deſcēdere in ꝓfundiſſimā foueā ſ; ſine gl̄ia ſcl̄i. ſine turba ſatellitū. Et dom⁹ illa quā mirabaris remanet tota. ſ; onera q nō videbas trāſmittit ingentia ſecū in gehēnā.

t ¶ Iſta bñdictio nõ ad ſanctificatiões ptinet. ſ ad fauoꝛē. Bñdicit͛ enī dictū eſt ꝑ lingua ſatellitū. int͛ epl'as ſuos dños collaudātes. Cū ei bñfeceris. ↄfitebit͛. i. ℞ tūc agit grās deo. qñ aliqd lucri ↄq̄rit. v ¶ Qui in iſto ſeculo pr̄es peſſimos imitāt͛. eoꝛū ſocietate dānādi ſūt. Uſqȝ inet͛nū nõ videbit lumē. i. lumen ſapīe hic et ine ternū. Lumē qđ illūinat oēm hoiēȝ qđ ſoli ſancti in deitate vidēbūt. Sic enī pctā ſunt tenebꝛoſa. ita pctōꝛibus ſapīe lumen auferūt ℞ De quibus dicit͛ pꝛoijcite eū in tenebꝛas exterioꝛes.

x ¶ Cōcluſit ꝓpheta pulcerrimū pſalmū pa rilitate v̄ſus. vt ſe pec catoꝛ a malo ꝓpoſito remouēt. cū ſtulticiaȝ ſuā iterata increpatōe coḡſceret. Oꝛo.

Eple dñe os nr̄m ſapīa tua vt memoꝛes te hoiēȝ fcm̄. noſqȝ re demiſſe de tartaro. me reamur vult⁹ tui lumine decoꝛari. Qui.

℞ Aſaph erat egregius muſicus. cui⁹ nomē interp̄tat͛ cōgregatio. pſalm⁹ iſte. diſcernit iuſtos ab īpijs. celeſtes a terrenis. ſctōs a pctōꝛib⁹: ꝓteſtat͛ ēt nō ſe locutū ꝓpħa. ſed īpm dñm. dicēs ds ⁊c̄ a ¶ De⁹ eī timoꝛ greca ligua dr̄. ℞ Igitur deus ī trinitate pr̄ ⁊ filius ⁊ ſpūſſanctus

sumet omnia. neqȝ deſcen/
t det cū eo gloꝛia eius. Quia
aīa eius in vita ipſius bene:
dicetur. confitebitur tibi cuȝ
v beneſeceris ei. Introibit vſ/
qȝ in progenies patrū ſuoꝛū
vſqȝ ineternū nõ videbit lu:
x men. Homo cum in honoꝛe
eſſet nõ intellexit. cōparat⁹
eſt iumētis ÷ inſipiētibus:
et ſimilis factus eſt illis.

Pſalm⁹ aſaph. Uox ſinagoge de pꝛimo ⁊ ſecūdo aduentu chꝛiſti. ipſiuſqȝ ad: monitio vt ei ſacrificiū lau/ dis fideles offerant.

Pſalmus. xlix.

a Eus deoꝛuȝ dñs locu/
tus eſt. et vocauit ter/
b ram. A ſolis oꝛtu vſqȝ ad oc
caſum. ex ſyon ſpecies deco
c ris eius. Deus manifeſte
veniet. deus noſter ⁊ nõ ſile
d bit. Ignis in cōſpectu eius
exardeſcet: ✳ et :· in circuitu
e eius tempeſtas valida. Ad/
uocauit celum deſurſum. et
terram diſcernere populum
f ſuum. Congregate illi ſan/

b ¶ A ſolis oꝛtu. p ſolis curſuȝ vniuerſuȝ ſignificat mūdū. qꝛ oī terre oꝛit͛ ⁊ occidit claritas ei⁹. Ex ſyon ſpēs. i. irl'm. iñ q̄ mōs iſte puris mētib⁹ velut aurea maſ/ ſa reſplēdet. De hac eī vꝛbe exeūtes apl'i ſpēm decoꝛ' ei⁹ annūciauerūt in toto oꝛbe terraꝝ ſicut Eſaias dicit. Ex ſyon exibit lex ⁊ verbū dñi de hierl'm

c ¶ Nūc de ſecūdo xp̄i aduētu ꝓpħa dicit manifeſte veniet. Manifeſte v̄o tunc veniet xp̄s qñ iā nõ cruci affigēdus: ſ iudicaturus eſt mūdū. ſilet enī mō p patiam cū peccam⁹. tūc aūt nõ ſilebit. cum ſceleratis dictur⁹ erit Ite in ignē et͛nū. Manifeſte v̄o dr̄ q̄ſi a mane dies feſt⁹ dictuȝ ſic a ſacrificijs: quia tota die feſtiuitati vacaret͛

d ℞ Ignis hic duplicē hȝ v̄tutē. illūiat enī ⁊ exurit. Gaudeāt eī iuſti. qꝛ illūīant͛ ex eo. timeāt pctōꝛes: q̄a exurēdi ſt͛ ab eo. ¶ Hec tempeſtas nõ vētis agit͛ nec pcellis ſe uiētibus excitat͛. ſ ex diuina potentia vehe/ mens ſpūs ↄſurgit. vt area dñi. eq̄tatis eius ſentētia vētilet͛. Tūc frumēta ſeq̄ſtrat a pa/ leis. Qđ iudiciū merito tēpeſtas dr̄. qꝛ im/ pꝛouiſuȝ veniet. et nimia celeritate bonos diſcernet. e ℞ Aduocauit] celū. i. apl'os vel reliq̄s ſctōs. q̄ de.

Un⁹ tñ de⁹ deoꝝ: dij eī dicūt͛ boni hoies Locut⁹ eſt. ¶ Per ꝓphas ⁊ apl'os. et vocauit terrā. i. gen⁹ hūanū. ℞ Credētes deos nūcupari voluit. qꝛ dedit eis ꝑtāteȝ filios dei fieri. ¶ Dicūt͛ itaqȝ ſic ⁊ dij: qꝛ vtrūqȝ grā p̄ſtat nõ natura.

ſpect' terrenis. q̄ ſurſum ſunt ſapiūt. Diſcernit aūt terrenos. vt cū celeſtes ponūtur ad dexterā: hi ad ſiniſtrā collocētur.

f ¶ Nūc ſynagoga xp̄i v̄ba fac͛ ad angelos q̄ miniſterio ſuo ī fine ſeculi cōgregabūt. oēs ſanctos de vniuerſo mundo.

Ir Qui ordināt.i. q̄ ſancti p̄dicant vł
implēt teſtamētū nouū ſup vetus vt ꝑ te
ſtamētū nouā legē.ꝑ ſacrificiis veterē in/
telligas. Ir ¶ Vel q̄ ordinant teſtm̄
.i.ordinabiliter dāt et faciāt ſicut teſtat⁹

ſta cōſumant. k ¶ Cū hec duo reſpu
it vniuerſe p̄mi tpis ſacrificia deſigāt mo/
dis oīb⁹ excludenda.ſignificat em̄ a pte
totū. l ¶ Fere ſiluaꝝ.gētes ſignificat
Jumēta in mōtibus. ſimplices i catholi

eſt xp̄s eis.q̄ opa miſe
ricordie exercēt regnū
accepturi eternū.in q̄
rū miſeratiōib⁹ de⁹ ſu
per oīa ſacrificia dele
ctat. g ¶ Celos vi
ros iuſtos dicit.qbus
verbi celeſtis diſpēſa
tio cōdonat.Qm̄ de/
us iudex eſt. ac ſi dice
ret. q̄ neſcit falli.et ſtē
oīa manifeſte nouit.
ita ſine rep̄henſiōe di/
ſcernit. Ir Vel ſan
cti p̄dicabūt iuſticiam
.i.mādata eius.⁊ p̄di
cabūt ꝙ ē iudex viuo
rū ⁊ mortuoꝝ. iō iuſti
cia eſt timēda. h ¶
Audi ppł's meus.hic
ip̄a veritas ex ꝓpria ꝑ
ſona loquit. Ppł's h̄
ſignificat plebem de/
uotā.Cum dicit audē.
id eſt deuota mente ſu
ſcipe. Loquar ſubau/
di pro futura.Teſtifi/
cari.ē teſtimoniū dice
re. Tunc fidelibus te
ſtimoniū dabit cū di/
ctur⁹ eſt.Eſuriui em̄ ⁊
dediſtis mihi mandu
care.Eſt hic autē ma/
gnū ſacramentū dū di
cit ſum. ſum em̄ ꝓꝛiū
eſt diuinitatis verbū.
eo ꝙ ſemꝑ adeſt ⁊ tem
pore nō mutat diuini

ctos eius. qui ordinant te/
ſtamentū eius ſuꝑ ſacrificia
g Et annunciabunt celi iuſti/
ciam eius.quoniā de⁹ iudex
h eſt. Dyapſal. Audi po
pulus meus ⁊ loquar. iſrł et
teſtificabor tibi deus. deus
i tu⁹ ego ſum. Non in ſacrifi/
ciis tuis arguā te.holocau/
ſta autem tua in conſpectu
k meo ſunt ſemper. Non acci/
piam de domo tua vitulos.
neq̧ de gregibus tuos hir/
l cos. Quoniaꝫ mee ſunt oēs
fere ſiluaꝝ. iumenta in mon
m tib⁹ ⁊ boues. Cognoui om/
nia volatilia celi. ⁊ pulchri/
n tudo agri mecū eſt. Si eſu/
riero non dicam tibi.me⁹ eſt
enim orbis ÷ terre :· ⁊ pleni/
o tudo eius. Nunquid man/
ducabo carnes thaurorum:
aut ſanguinē hircorū pota/
p bo. Immola deo ÷ ſacrifi/
cium :· laudis. et redde al/
q tiſſimo vota tua. ✱ Et :· in/
uoca me in die tribulatio/

ca eccłia.q̄ in cacumie
fidei hītare noſcūtur.
Boues.apłos.ꝓphas
⁊ p̄dicatores q̄ i agro
dn̄i aſſiduo laboreuer
ſati ſūt. m ¶ Quis
em̄ omīa volatilia celi
pōt cognoſcē niſi ſola
maieſtas. q̄ verſiculo
cūcta cōplex⁹ eſt. Ir
Pulcritudo agri cuꝫ
illo eſt.qꝛ vbi voluerit
copia oīm rerū vel ad
miniſtrat vel negat.
n Ir Eſurire dei eſt
nō i eſcis carnalib⁹.ſ
vt faciat q̄s volūtateꝫ
eius. ꝗ tacet iſraeli ſu
am eſuriē. qꝛ expectat
pctōꝛis ꝯuerſionē. Or
bis terre illi⁹ eſt.i.ſan
cta eccleſia. ac ſi dice/
ret eaꝫ redimendā eſſe
ſuo ſancto ſanguine.
o ¶ Quō grata erūt
deo. q̄ nō ſunt neceſſa
ria. Ir Vetera.h̄ ſa
crificia euacuāda eſſe
declarat. iō in morib⁹
bonis ſacrificiū reqrit
dicēs. immola ⁊c̄. Sꝫ
pn̄t h̄ r̄pudiata nob̄ ꝑ
ficē cū acceperit a nob̄
iſta indigētes cū eſuri
ens paſcat :ſitiens po
tet ⁊ i paupib⁹ accipit
deus.q̄ ſibi in ſacrifi/
ciis offerri nō ꝑmittit.

tas.Eſt ꝟo ibi ⁊ aliud ſacr̄m:qꝛ.ſ.vna ſil
laba tribus lr̄is cōtinet. vt ſancta trini/
tas vn⁹ de⁹ eē doceat. i ¶ Nō in ſaci i
ficiis tuis.ad ppł'm iudaicū łoquit.nō iā
exq̄renda eſſe ſacrificia pecudū.ſ coꝛ cō/
tritū:holocauſta aūt eſſe accepta in ꝯſpe
ctu ſuo.ſ.qñ mēs nr̄a diuīo amore ſuccē/
ſa.pctā ſua lamētatiōe decoquit ⁊ tribu/
latiōe,vt cruciatu corporeo oīa vicia exu

p ¶ Ille deo immolat ſacrificiū laudis
q̄ a terrenis viciis fuerit ſegregat⁹,⁊ mo
rit mūdo.vt hoſtia fiat xp̄o. Vota q̄ꝫ red
dit altiſſimo.q̄ ei talia īmolanda p̄parauit
q̄lia ip̄e ꝓpici⁹ p̄cepit. H Hoc eſt aūt ſa
crificiū acceptabile. h̄ eſt holocauſtū pin
gue.vt laudet deus ab hoīe quē creauit
q ¶ Precepit ei inuoca me.ne q̄s ſpeꝫ
h̄ret i terreno ſolatio,vbi ſūt caduca vni

nis z eruā te z honorificabis
r me. Dyapſal. Peccato-
ri aūt dixit deus. q̄re tu enar
ras iuſticias meas: et aſſu-
mis teſtamentū meū per os
s tuū. Tu vo odiſti diſciplinā
et proieciſti ſermones meos
t retrorſum. Si videbas furē
currebas cū eo: z cuz adulte
ris portionē tuaz ponebas.
v Os tuū abundauit malicia
et lingua tua ɔcinnabat do-
x los. Sedēs aduerſus fratrē
tuū loquebaris: z aduerſus
filiū mr̄is tue ponebas ſcan
dalum: hec feciſti et tacui.
y Exiſtimaſti inique q̄ ero tui
ſimilis. arguā te z ſtatuā cō-
z tra faciem tuaz. Intelligite
hec qui obliuiſcimini deum:
nequando rapiat et nō ſit q̄
z eripiat. Sacrificium laudis
honorificabit me. et illic iter
quo oſtēdaz illi ſalutare dei.

uerſa. In die qn̄ te affligit aduerſarius. Eruā te. quaſi dicat. circūdatū a ſatellitibus diaboli. ſumma celeritate liberabo. Magnificabis ſiue honorabis me. id eſt magnū me eſſe in eternū pnūcies: romana ſiquidē tranſlatio magnificabiſ hz: gallicana vo honorificabis qđ idē eſt.

r ¶ Interdicit hic ſceleratis q̄ ɔuerti nolūt. ne ſe pſumāt ſmonib⁹ miſcere diuinis. q̄z os dz eſſe iuſtū qđ iuſticias dn̄i enarrare pſumit. Teſtamentuz vero vetus z nouū ſignificat. q̄z dū vnū ſu ſpēſe dī. vtraq̄ memorant. ℟ Audiant hec doctores vel ep̄i eccleſiarū qui pctā populoꝝ reſecāt p̄dicando. q̄ qđ p̄dicāt opere non implent.

s ¶ Odit diſciplinā q̄z ad correctiones iuſtas inq̄ pſumptiōe remurmurat z nōvult deū in ſe vindicare qđ peccat. Proijcit etiā poſt ſe ſermonē dei. q̄ ſeq̄ dina iuſſa ɔtēnit.

t ¶ Ita iſtū vſiculuz debem⁹ accipe. vt in his duob⁹ phibita oīa crimina vetuiſſe videat. Ille currit cum fure. q̄ ei ad faciendū ſcelus ſocia voluntate iūgit. Ponit portionē cū adultero. q̄ ei adiutoriū prebet. qui ſua vota pficiat. Ibiq̄ ſine dubio habere dinoſcitur portionem.

v ¶ Hic eī os cogitatōz cordis debemus accipe: tūc enī abūdāt malicia cogitatōes. qn̄ p diuerſa genera pctōꝝ iniqua volūtate graſſat. Qui enī falſo laudat aliū. dolum in lingua facit.

x ¶ Sedere enī morātis ē. z iō graui⁹ peccat. q̄ morat ī detractōe fratna. Fratrē hic oēm p ximū carnis debem⁹ acci-

pere. q̄z z de ſpūali dictur⁹ eſt. Filiū matris ſobolē dicit eccleſie Ponit g̃ ſcāda lū fratri ſuo. q̄ hereticas prauitates vel alias interceptiōes excogitat q̄bus frat innocēs capiat. Hec feciſti z tacui.

℟ Quia ea examināda in futurū reſuaui iudiciū. tacui eī iaz q̄z nō ſtatim vindicaui ſ; ſuſtinui.

y ¶ Exiſtimaſti iniq hoc ē q̄z deus tacet z differt vindicare pctā. iō credit a ſtultis illi placuiſſe ſcelera humana.

℟ Arguā vero te. cū in ſiniſtra parte ſedis fueris collocatus ¶ Statuā. q̄d ſupi⁹ dixit pctōrē vba ſua. (q̄ ſp an̄ oclos hr̄e debuiſſet vt ſcōm ea viueret) p⁹ tergum z retro piecíſſe ī iudicio. igit pctōr an̄ faciē ſuam videbit. qđ ſe putabat obliuionis bn̄ficio pteriſſe. formido ineſtimabilis. illa homines videre. p q̄ ſe norūt ad eterna ſupplicia puenire.

z ¶ Intelligite. i. obedite q̄ obliuiſcimini deū. Ille obliuiſcit dei. q̄ pcepta ipſius iniq preſumptōne ɔtēnit. Ne qn̄ rapiat. i. diabolus Qn̄ eī ille rapit nō ē q̄ eripiat ad ſalutē. niſi dn̄s p ſuā magnā miam. ℟ Vel alit qn̄ rapit xp̄s obliuiſcētes ſe h̄ ē pcipitat in mortē. ei nemo eripe pt. Qn̄ eī diabolus rapit h̄. ē q̄ eripiat ad ſalutē xp̄s ſcz Cū vo dn̄s rapit ad vīdictā. nō ē q̄ liberare poſſit addictū

z ℟ Sacrificiū laudis. q̄z d̄ oī bono qđ ſctī faciūt d̄s honorat. Iter xp̄s ē p opa ſctōꝝ. Salutaris d̄i pr̄is ē fili⁹ ¶ Vel iter btiſſimā pſalmodiā appellat. qđ ī pedib⁹ ſ; puris mētib⁹ ābulat. z ducit ad xp̄m. ℟ O glioſa ſemita q̄ ducit ad celi terreq̄ creatorē

Eoꝝ dn̄e te rogamus. vti Oɼo nos ſuſcipias in ſacrificio laudis. ꝗ ſine onere pctī tuas iuſticias enarrantes. iter illud qđ ſalutare tuū oñdit gradiamur. Per. Iſte quinqgeſim⁹ pſal. vocē ꝯtinet penitētis. oñdēs vt ꝗ ceciderit in crimē aliqđ. mala ſua ꝯfitendo redeat ad ſalutē.

a Cū ſe audiſſet rex potētiſſim⁹ nathā ꝓpheta redargui. peccatū ſuum nō erubuit publice cōfiteri dicendo iudici Miſere mei Uox iſta non diſcutit̄ ſ ſub trāqllitate ſp audit̄. ſolaqꝫ res eſt per quā poſſum⁹ rei apud dn̄m ſine aliq̄ difficultate defendi. Qui eīm ſe miſerū putat eſſe de ſuis pctis. cū illo facit de⁹ m̄iam magnā b Scdm multitudinē cōfugio ad miſeratōes tuas vt grauibus vulneribus thiriacā vel medicinā tue miſeratiōis infundas. Miſerationū dicit. qꝛ multa ſūt pctā mea ꝛ miſeratōes tue multe. Ille ei ſolus in libro vite ꝯſcribit̄ cui⁹ oīa pctā delent̄. c Ampli us laua me ac ſi dicat Tu potes plus mihi remittere ꝙ ego te itelligā rogare. Addit mūda me q̄tin⁹ in ea nihil remanere poſſit īmundū. p̄t eī aliqs ſic lauari vt nō ſit oīno puriſſim⁹. recte igit̄ addidit mūda me. d Pctā eī illa foꝛtioꝛa ſūt ꝗ agnoſcētes cōmittim⁹. nō āt illa ꝗ p ignoꝛantiā ꝑpetram⁹. Contra ſe dicit ſtare delicta qꝛ iā ħ ꝯſtitut⁹. q̄ſi in vēturo iudicio. delictoꝝ ſuoꝝ aſpect⁹ terrimos ꝑtimeſcit. ꝛ ꝯ ſe ſtare dicit delicta q̄ſi quādā imaginē figuratā ꝛ ħ non ſel̄ aut bis ſ ſp. e Si qs de pp̄lo eīm errauerit. ꝛ deo peccat ꝛ regi. Nā qñ rex delinqt. ſoli deo reus ē. Iſte igit̄ rex ſoli deo peccare ſe dicit. qꝛ hoīeꝫ nō hꝫ. ꝗ ei⁹ facta dijudicet. Et qꝛ illū vbiqꝫ eſſe nouerat iure coꝛā eo malū ſe feciſſe deploꝛabat. Sermōes āt dn̄i merito iuſtificati dn̄r. qm̄ ſine dubio ſp ei⁹ dicta cōplēt̄. Iſta āt v̄ba ꝛ vīcas cū iudicar̄ qdā aptāt ad dn̄i paſſionē cū iudicatus vicit et mūdū dānat⁹ abſoluit. ſ itelligi recte p̄t vīcere ds cū iudicat̄ ab hoīb⁹. qꝛ in oī iudicio ds iuſt⁹ ꝓbat̄. f Hic v̄ſicl's toti⁹ hūani gn̄is caſū expōit Cōcipit̄ ei hō ꝛ naſcitur ī oꝛigianali pctō qđ ex adā trahit̄ ſ baptiſmo p gr̄aꝫ dei purificat̄. g Nō eī delectat̄ de⁹ penis nr̄is ſ ꝯfeſſionē verā q̄rit erroꝛis. dđ igit̄ pctm̄ nō negās. v̄itatē ꝯfeſſus ē. quā ds ſup̄ ſacrificia q̄rit ꝛ diligit. Incerta ħ ꝛ occulta ſunt. ꝗ de⁹ ꝓphe dauid ī filij ſui manifeſtatiōe r̄uelauit. i. vt paſſionē ei⁹ futurā p̄diceret ꝛ reſurrectōis gl'iaꝫ nūciaret. ꝛ inde dicit ſe ñ debuiſſe peccaſſe. cū talia meruiſſet agnoſcere. Incerta ꝓp̄ie ſunt ꝗ oīno diſcerni nō pn̄t ſeđ aliqb⁹ ābiguitatib⁹ colligūt̄. Occulta v̄o ſt̄ ꝗ nec ocul⁹ ꝯſpicit nec mēs hūana dijudicat. h Sicut eī yſopū. i. hūilis herba curādis pulmonib⁹ aptū eſt. ita celeſti qs reſpſus yſopo. i. hūilitate coꝛdis ab oī ſupbie malignitate purgatur. Lauabis me ħ eſt p pn̄iaꝫ. Per yſopū igit̄ xp̄i ſanguinē itelligit. ꝗ non ſolū inqnamēta detergit ſ etiā ſup niuē puritatē relucētꝰ aīe oñdit. qꝛ ſpirital̄ aīa lōge ſupꝛa coꝛpa mūdana (q̄ꝝ nullū

In finē ps dauid cū venit ad eū nathan ꝓpheta cū intrauit ad berſabee. Uox pn̄iam agētis. Pſal. l.

a Miſerere mei de⁹. ſm ÷ magnā :· miſericoꝛdiā

b tuam ÷ Et :· ſm multitudinē miſerationū tuarum dele

c iniquitatē meā. Amplius laua me ab iniquitate mea. et a peccato meo munda me.

d Quoniā iniqtatē meaꝫ ego cognoſco. ꝛ peccatū meū cō

e tra me ē ſemꝑ. Tibi ſoli peccaui ꝛ malū coꝛā te feci vt iuſtificeris in ſermonib⁹ tuis ꝛ

f vincas cum iudicaris. Ecce ÷ eni :· iniquitatibus ꝯceptus ſum. ꝛ in peccatis cōce

g pit me mater mea. Ecce eni v̄itatē dilexiſti. incerta ꝛ occulta ſapiē tue manifeſtaſti

h mihi. Aſꝑges me dn̄e yſopo ꝛ mundaboꝛ. lauabis me et

niue albius eſt reſplēdet. i Ih Audi-
tui meo.i.cū iacēs ī infirmitate pctī au-
dire meruero.hō dimiſſa ſᷓ tibi pctā tua
dabis gaudiū auditui mea ⁊ leticiam.
¶ Gaudiū ptinet ad abſolutōꝫ pctoꝝ

plo remiſſionis meee.ſperare pctōꝛes.⁊
ꝟbo p̄dicabo mirabilia miſeratōis tue.
p ¶ Liberari ſe ꝓpheta petit de ſan-
guinibus qꝺ ꝯ latinā regulā poſitū eſt.
ſ laudandus oīno trāſlatoꝛ eſt ꝗ elegit

i ſup niuē dealbaboꝛ. Audi-
tui meo dabis gaudiū ⁊ leti
ciā.⁊ exultabunt oſſa humi-
k liata. Auerte faciē tuā a pec
catis meis. et oēs iniqtates
l meas dele. Coꝛ mundū crea
in me deus.⁊ ſpiritū rectum
innoua in viſceribus meis.
m Ne ꝓijcias me a facie tua.⁊
ſpiritū ſanctū tuum ne aufe
n ras a me. Redde mihi letici
am ſalutarꝭ tui.⁊ ſpiritu p̄n-
o cipali confirma me. Docebo
iniq̄s vias tuas.et impij ad
p te cōuertent. Libera me de
ſanguinibꝰ deus deus ſalu-
tis mee:÷et:· exultabit lin-
q gua mea iuſticiā tuaꝫ. Dn̄e
labia mea apies.et os meuꝫ
r ānūciabit laudē tuā. Qm̄ ſi
voluiſſes ſacrificiū dediſſeꝫ
vtiqꝫ holocauſtꝭ nō delecta-
s beris. Sacrificiū deo ſpiritꝰ
ꝯtribulatꝰ coꝛ ꝯtrituꝫ ⁊ hu-
miliatū deus nō deſpicies.

Leticia vero ꝑpetua ꝑ
mia poſſidēda. Oſſa
vera ſignificāt animi
firmamenta.q̄ neceſſe
fuerat humiliari.vſqꝫ
duꝫ penitēs potuiſſet
abſolui. Ih Oſſa.i.
ꝟtutes q̄ pctis fuerāt
hūiliate: vꝉ ſpei eter-
nitas.ē oſſa hūiliata.
k In Auerte facieꝫ
tuā.i.ne videas pctā
mea.nec recoꝛderis il
la:⁊ oēs iniqtates p̄-
teritas ⁊ p̄ſentes atqꝫ
futuras dele.
l ¶ Coꝛ mundū pe
tit ꝓpheta ſibi creari.
id ē reſtaurari qꝺ iam
impellētibꝰ pctis cō-
moueri nullo mō ad
culpā. Et ſpm̄ rectum
Nā vt ꝑ adā veteres
ſumꝰ.ita xp̄i dn̄i bn̄fi
cijs innouamur.
In Vel ſpm̄ rectū q̄
recte cōfitear vꝉ rectū
ad videndū ⁊ diſcer-
nendū ſicut antea re-
ctus fuit in me.
m In Ne ꝓijcias
me.vt ſicut cayn exul
efficiar a p̄ntia tua Et
ne auferas ſpm̄ſanctū
tuū a me.ſ ab eo con-
ſumptis delictis.tuo
me ſtatuas ꝯſpectui. Vel ſpm̄ſctm̄ h̓ eſt
ſpm̄ ꝓphetie. n In Redde mihi leti-
ciā.h̓ eſt illā exultatōꝫ xp̄i tui.quā in eo
habui p̄uſqꝫ peccarē. Spū p̄ncipali di-
xit.i.vt ip̄e in me.⁊ nō vicia p̄ncipent.
Vel ſpū p̄ncipali.p̄īeꝫ.ꝑ ſpm̄ rectū.filiū
ꝑ ſpm̄ſctm̄.ip̄m ſpm̄ſctm̄ accipe. o Ih
Docebo iniquos.h̓ eſt puniā meip̄m.vt
meū exemplū imitent. ¶ Qm̄ ſi ꝓ-
phete parcat.maxima ſpes remiſſionis
delinquētibꝰ cōcedit. Docebo igit exē

aliq̄d ꝯ artē ſecularium
ponere qꝫ a ꝟitate po
ſita diſcrepare. Nā ſi
diceret a ſanguīe.foꝛ-
ſitā vnū pctm̄ videret
oſ̄dere.ſ cū pluralem
numerū ponit.multa
eſſe ſine dubio delicta
ꝯfitet. Deus ſalutis.
ſignificat dn̄m xp̄m.ꝑ
quē ſalus pie credēti
bus dat. Exultauit.i.
ſi me liberauerꝭ ꝺ pec
catis.laudem tuā lin
gua mea iuſte loquet
ꝓpter hoc qꝫ in p̄teri-
to pſalmo dictum eſt.
pctōꝛi āt dixit ꝺs ⁊c̄.
Abſolutꝰ ei recte loq̄
potuit illud.a q̄ pctō-
rē diuina lex ſuſpēdit
q In Aperiri ſibi
petit labia que clauſa
erāt ꝑ pctm̄. Quia nō
eſt pulcra laus ex oꝛe
peccatoꝛis. ¶ Os
āt dicit coꝛdis archa
nū.vn̄ veraciter laus
diuina cantatur.
r Ih Audiāt iudei ⁊
ſacrificia ſua ceſſaſſe.
Intelligāt. ¶ Etiā
immolatōnes pecudū
⁊ ritus ſocioꝝ ī aduē
tu dn̄i reſpuendos.
s ¶ Poſtqꝫ dixit
que ſacrificia deus reſpuit.nūc dicit il-
la que poſcit. Iſtud vero placitum ſacri
ficium deo damus.cum ſpiritū ſuperbie
humilitate confeſſionis macta mus.vn
de non ſanguis egreditur.ſed lacrima-
rum fluenta decurrunt. Coꝛ contritum
dicit laboꝛibus penitentie vehementer
afflictū. Humiliatum deo ſcꝫ.non enim
potuerat coꝛ humiliari.niſi fuiſſet fre-
quenti tribulatione cōtritum. Tales ob
lationes deus non ſpernit.

t ℭ Supplicat itaqꝫ ꝓpħa. vt qm̄ ſyna goga peccauit ſub lege poſita ſuccedēs ſyō p gr̄am xp̄i. h̄ ē catholica firmet̄ ec/ cleſia. Et edificent̄ muri. ſi ſm̄ hiſtoriā velis aduertere. ſignificat forte tp̄a the odoſij. qñ eudoxia ei⁹ ꝯiūx feīarū religioſiſ/ ſima. āpliori murorū circulo hiRl'm corona uit. v ℭ Tūc acce/ ptab' o pr̄ ſacrificiū .i. glīoſiſſimā paſſiōꝫ fi/ lij tui. q̄ ſacrificiū ſe ꝓ oīb⁹ obtulit. ꝛ ē eius paſſio ſacrificiū vera/ ciſſimū iuſticie. Obla tiōes ꝛ holocauſta. ꝑ tinēt ad xp̄ianos qui erāt poſt aduentū dn̄i credituri ſignificās ī/ molāda corda hoīm. viuētiū. n̄ pecudū mē bra mortuorū. Uitu/ los q̄ppe poſuit. aut ꝓ innocētib⁹ aut ꝓ p̄ dicatorib⁹ q̄ꝝ imagi/ nē ī vituli figura euā geliſta lucas ſuſcepit vel illos q̄ aīas ſuas in hoſtiā ſuauitatꝭ ſa cris altaribus obtule runt. Oratio.

Roflue miſerationis ineffabile nomē trinitatis d̄s q̄ humani pectoris antruꝫ emūdās vicijs. ſup cā dorē efficis niuis. in noua qm̄s ī viſcerib⁹ nr̄is ſpm̄ ſctm̄. q̄ lau/ dē tuā ānūciare poſſi mus: vt recto p̄ncipa liqꝫ ſpū ꝯfirmati: me/

t Benigne fac dn̄e ī bona vo/ luntate tua ſyon: vt edificen

v tur muri hieruſalē. Tunc ac ceptabis ſacrificiuꝫ iuſticie: oblatiōes et holocauſta tūc imponēt ſuper altare tuum vitulos.

In finē intellect⁹ dauid. cum venit doech ydumeus ꝛ annūciauit ſaul ꝛ dixit illi ecce venit dauid in domum abimelech. ℭ B. Uox ꝓ phete de iuda vel antixp̄o.

Pſalmus. lj.

a Uid gloria ris in malicia: ÷ q̄ :· potens ✳ es :· iniq̄

b tate. Tota die iniuſticiā co/ gitauit lingua tua: ſicut no/ uacula acuta feciſti dolum.

c Dilexiſti iuſticiā ſuper beni/ gnitatē: iniq̄tateꝫ magis q̄ꝫ loqui equitatē. Dyapſal.

d Dilexiſti omnia verba pre/ cipitationis: lingua doloſa.

e Propterea deus deſtruet te

reamur et̄nis ſedib⁹ in hiRl'm celeſti cō/ poni. Per eiuſd̄. H Pſalm⁹ iſte cōti net vocē ꝓphe exprobrātis pctā iudaici pp̄li. Ad ip̄m ei loq̄t̄ dicēs. ℭ Tot⁹ h̄ titul⁹ ad aduētū dn̄i ſcōꝫ. ꝑ tp̄s antixp̄i iure referēd⁹ eſt. qm̄ oīa ad xp̄i māifeſta tionē cōpetent̄ aptātur. vt pſalmo ſuo n̄ diſcrepare videāt̄. a ℭ Quid gl̄iaris in malicia. Cū ſcriptura diuīa nec in bo nis actib⁹ dicat eē gloriādū. ſ; p̄cipiat. q̄ gl̄iat̄ ī dn̄o gl̄iet̄. nūc ꝓpħa ſceleratū vi rū redarguit. q̄ ſola ſe malignitate iactā tē. cur velit d̄ malis gl̄iari. vn̄ debuit cō fundi. b ℭ Tota die. tp̄s vite ſignifi/ cat. qꝛ ſine aliq̄ inter/ miſſiōe ſꝑ mal⁹ malū ꝛ opat̄ ꝛ cogitat. In/ iuſticiā cogitauit h̄ eſt ligua dīc̄ cogitaſſe. qꝛ peſſimoꝝ ē ꝯſuetudo vt añ loquāt̄ ligua q̄ꝫ cogitēt corde. i. incō/ ſulta ꝓferre. Bn̄ āt cō ꝑauit mali hoīs dolū acute nouacl'e qꝛ ſic̄ il la pilos radit. ꝛ hoīeꝫ n̄ ledit ita nec dolus. aīe iuſti nocē valebit qn̄ ei nitit̄ auferre mū dana. Terrena ei bōa pilis cōparāt̄ qꝛ pili ſuꝑfluitates q̄dā ſunt corpiſ ꝛ tp̄alia bōa aīe c ℭ Ille ei diligit ma liciā. q̄ coḡſcit̄ diligē ſꝑ peccare. Sup beni gnitatē. i. ſi animū ma liuoli benignitas tan git. mox eā vt viciū de teſtabile ꝓijcit ꝛ magꝭ diligit loq̄ iniq̄tatē q̄ꝫ v̄ba eq̄tatis ꝓferre. d ℭ De antixp̄o v̄o d̄r q̄ ꝯfuſis morib⁹ di ligit iniq̄tatem. currit ad oīa v̄ba p̄cipitatio nis. iubꝫ q̄d nullū iu/ uat ꝛ totū cū dolo lo/ q̄t̄. a q̄ nulli ꝓfutura cēſent̄. e H Oīa h̄ ī iudaico pp̄l'o īpleta ſūt. q̄ a legis lr̄a deſtru ctus ꝛ euulſus de ciuitate emigrat⁹ ē de tabernacl'o d̄i tp̄ib⁹ Titi ꝛ veſpaſiani. ℭ In finē āt q̄ deſtruet̄ eternis ſupplicijs deputat̄. Et radicē tuā qꝛ ſic̄ ſcti ſctoꝝ. ita imitatores peccātiū. radices coꝝ ap pellāt̄ Radices erāt antixp̄i. ꝯſentaneī ꝛ id̄ radicē ip̄ius cū ip̄o dicit eē euellen dā: qꝛ cū ſctis dn̄i nec antixp̄s nec miſtri ei⁹ hēbūt aliquā portionē ī regno bt̄oꝝ.

f 𝔑 Uidebūt iuſti: hoc eſt intelligūt iā malorꝫ futurā penā ⁊ timebūt ne talia ap petāt ī iſto ſeculo. Hic iuſti flent. ridebūt in futuro. ¶ Sup eū ꝗ lōgam patiam dei ſtulta volūtate cōtēpſit. Ecce cū dī. ex tēſa manu. pctōris ne phāda ſors mōſtrat.
g ¶ Diuitias Vo. ħ vniuerſas pompas ſe culi debemꝰ accipe ꝗ in illas ſpē ſuā ponit ⁊ nō in deū: ſemetipm fefellit. Ipſe eñ ꝑua let ī vanitate ſua qꝛ ſi bi ꝓfutura nullatenꝰ acq̄rit. vanū eñ dī qđ eſt inane. fragile vľ ea ducū: ⁊ ab ipa firmiſſi ma veritate diſcretū.
h 𝔑 Cōparat ſe ꝓ pheta oliue fructifere ꝓpť pinegudinē ſapīe Speraui ī miſcďia. qꝛ nō eſt hūane fragilita tis facultas vt p ſe ꝗs ſaluꝰ fiat ħ ꝑ miſcďiaꝫ dñi.
i ¶ Hic eñ da tū eſt cōfiteri nob. vbi meremur abſolui. ꝗa feciſti: ibi ītelligēdū ē miaꝫ. Mñ bonū. Mō iure dī bonum. vbi et ſpes ſalutis ⁊ totiꝰ vi te palma ſuſcipiť. Ad dutū eſt ꝗꝫ añ cōſpectū ſctōꝝ tuoꝛū. i. qñ iam gaudiū generale iuſto rū eſt. ¶ Uel quia fe ciſti. ſ. ꝙ ſum oliua fru ctifera. ꝙ ſperaui ī mi ſericoꝛdia dei inetnū. ⁊ iō expectabo nomen tuū ⁊c. Oꝛatio.

Otiꝰ mūdane va nitatł deſtructoꝛ omp̄s. fac nos ī domo tua ſiċ oliuā fructife ram floꝛere. vt in tuaꝫ miſericoꝛdiā ſperātes ab iniquitatis maledi cto ſaluemur. Per.

¶ In fine ꝗđ ſignifi cat iā notū eſt. Amalech autē gens fuit ꝗ cōtra dei pplm pugnauit. Eiꝰ nōis inter ꝑtatio talis eſt ꝓ pturiente ſiue dolēte. ⁊ ſignificat ecclīam. ꝗ tanꝗ dolēs atqꝫ ptu riēs. pplm admonet ꝑſidoꝝ. vt a ſuis ini ꝗtatibus conquieſcat

in finem: euellet te ⁊ emigra bit te de tabernaculo tuo: et radicē tuā de terra viuentiū
f Dyapſal. Uidebūt iuſti ⁊ timebunt ⁊ ſuper eum ride bunt ÷ ⁊ dicēt: ecce hō ꝗ nō poſuit deū adiutoꝛē ſuum.
g Sed ſperauit in multitudīe diuitiaꝝ ſuarū: et ꝑualuit in
h vanitate ſua. Ego ÷ aūt: ſi cut oliua fructifera in domo dei: ſperaui in mīa dei inet nū ⁊ in ſeclm ÷ ſeculi:
i Cōfi teboꝛ tibi in ſeclm qꝛ feciſti. ⁊ expectabo nomē tuū qm̄ bo nū ē in ꝯſpectu ſctōꝝ tuoꝝ.

In finē ꝓ amalech. intel lectꝰ ipſi dauid. ¶ Eccle ſia increpat eos ꝗ coꝛde vel ope coꝛrūpunť. ⁊ fideles mo net: vt equanimiter ſeclī mo leſtias ſufferant.

Pſalmus. lij.

a DIxit inſipiēs ī coꝛde ſuo. nō eſt deus.
b Coꝛrupti ſunt ⁊ abomīabiles facti ſūt in iniquitatibus. nō eſt ꝗ fa
c ciat bonū. Deus de celo pro ſpexit ſup filios hoim: vt vi deat ſi eſt intelligēs ÷ aut:
d requirens deū. Omnes de

a ¶ Pꝛopriū eſt lin gue. Vbū dicē. nō coꝛ dis. ħ qꝛ cogitationes nr̄as potētia diuinita tis intelligit. recte di ctū eſt inſipientes coꝛ de dicere. qđ ad aures dñi potuit ꝑuenire nō ad ignoſcendū ħ vin dicādū. 𝔑 Dicit aūt ī coꝛde. dyabolus vel iudeꝰ. nō eſt deus ac ſi dicat nō eſt xp̄s fi lius dei. ¶ Uel inſi piēs eſt ꝗlibet ꝗ male viuit. ⁊ is ſi putat deo placere mala. dicit in coꝛde nō ē deꝰ. vľ ꝗ di cit deū oībus ⁊ ſp pce re. deꝰ eñ ſua iuſticia ⁊ bonitas eſt.
b ¶ Coꝛrupti ſunt oēs he retici vno Vbo notari Mā deo recte nō credi diſſe coꝛruptio ē. Hos ſubſeꝗť pena iuſtiſſi ma vt abomīabiles in voluptatibꝰ ſuis fiant Nō eſt ꝗ faciat bonū: ħ eſt qđ pturiebat ec cleſia plena doloꝛibꝰ. vt in tāta multitudīe ꝑditoꝝ. nō ſit ꝗ bonuꝫ poſſit opari vľ imitari
c ¶ Pꝛoſpexit dñs de celo. i. de vnoqꝙ p̄ dicatoꝛe ſuoꝝ ꝓſpexit ſup filios hoīm ſb ma gna pietate. vt non er rātes ꝑderet. ħ penitē tes ſaluaret. Ut vide at. i. videre faciat ſan ctos ꝗs p̄dicationem eoꝛum intelligat. i. in tus in ſeipō legat aut requirat opere deū.

d C Illos.oēs enī declinaſſe dic. q̄.du rato corde ī ſcelerato ꝓpoſito ꝑmāſerūt. Prius ei fuit vt declinarēt.ſecutū eſt vt inutiles fierēt ſibi.vſqꝫ ad vnū vbo dū dr̄. oēs negant̄. Nā ſi aliquē bonū voluiſſet rito vbo ſpernit̄ a deo q̄ reliq̄rit deū:et q̄s eū reliq̄t.digne tanq̄ ignot⁹ ab eo ꝯfun dit̄.dicēte ap̄lo.ig̃rans ig̃rabit̄. h C Quis dabit.addendū eſt niſi tu dn̄e:cre dētis em̄ vba ſūt nō dubitātis. Ex ſyon

intelligi.nō dicēt vſqꝫ ad vnū. ſed p̄ter vnū. I Oēs hi inſipien tes q̄ nō req̄rebāt deū inutiles facti ſunt:q̄a mādata dei īplere no lūt.ꝛ iō ſibimetipis in utiles ꝛ alijs. qꝛ inuti lis eſt.q̄ non opat̄ ali q̄d boni.ideoqꝫ ꝓijcit̄ ī tenebras exteriores: euangelio teſte.
e I Cognoſcūt im pij ſe agē ꝑuerſe et nō ſolū ſe nō emēdant:ſ etiā dei populū deuo rāt dētib⁹ ſue malicie Sic eſcam panis.q̄ ſꝑ deſiderāter in vſu eſt Nā q̄uis ſingulis q̄ buſqꝫ tꝑibus diuerſi tate eſcarum ſatiemur iugit̄ tn̄ nob̄ panis e duliū eſt. ita ſꝑ deſide rāt mali deuorare bo nos. A Uel nonne ſcient oēs mali ī futu ro iudicio deū eē.q̄ iā ſcire nolūt. ſcient vti qꝫ.penaꝝ experimēto.
f C Deū nō inuoca uerūt. Illa em̄ a pctō ribus cōtra volūtatē ſiūt dei velut fumus ſi ne celerrio euaneſcūt. ꝛ trepidāt.ne honori bus vel diuitijs acq̄ſi tis in iſto ſeculo ꝑuen

clinauerunt. ſimul inutiles facti ſunt non eſt q̄ faciat bo
e nū.nō eſt vſqꝫ ad vnū. Nō ne ſcient ÷ oēs :· qui operan tur iniquitatē. qui deuorāt plebē meā vt cibum panis.
f Deū non inuocauerūt. illic trepidauerūt timore vbi nō
g fuit timor. Quoniā de⁹ diſſi pauit oſſa eorū. qui hoibus placent cōfuſi ſunt.quoniaꝫ
h deus ſpreuit eos. Quis da bit ex ſyon ſalutare iſrael cū cōuerterit deus captiuitatē plebis ſue exultabit iacob et letabitur iſrael.

In finē in carminibus intellectus dauid. cū veniſ ſent zyphei ꝛ dixiſſēt ad ſaul nonne ecce dauid abſcōdit⁹ eſt apud nos. Uox eccleſie de hereticis ad chriſtum.

Pſalmus.liij.

a Eus in noīe tuo ſaluū me fac ÷ et :· in virtute
b tua libera me. Deus exau di orationē meā.auribus ꝑ

illā dic ſpeculatiōē fe licē.in q̄ de⁹ aſpicit̄. Ipſe etiā ī h̄ ſeclo dat ſalutare iſrl̄ ex ſyō. cū labores ſctōꝝ ſuis bn̄ ficijs cōſolat̄. I Ip ſe q̄ꝫ nos auerſa capti uitate vicioꝝ erexit in libertatē vtutū. Exul tabit iacob.i.xp̄ianus pp̄l̄s.dum ſupplātat iudaicū pp̄lm bn̄dicti onēqꝫ ei⁹ accipit. Et le tabit̄ iſrl̄.dū deū ocu lis fidei intuet̄.

Oratio

Eſpiciēs de celo ſācto tuo pijſſime deuſ.pone terminū in ſipiētie nr̄e. vt a terro ribus vanis eruti.tibi ſoli ō puritate cordis ītegra placeam⁹ Per.

C In finē xp̄m ſigni ficat. Iſtud enī carmē laudes xp̄i denūciat. Intellectus dō. dn̄m ſaluatorē indicat quē ille ꝑficue ītellexit eue nire. Nā ziphei a vicu ſyrie ī qua habitabat ziph dicti ſunt.qui ꝓ diderūt dauid apō ſe eſſe celatū. I C Ziphei aūt interp̄tatū ſignificat florētes:qō in iſto mūdo pctōrib⁹ datū eſt. C Dauid

tur. Ubi nō fuit timor (ſubaudiēdū eſt vt delicꝫ) iuſtus. A Ul̄ qꝛ deū nō inuoca uerūt cito ꝑituri ſunt vel iō illic trepida uerūt ꝛc̄. Sꝫ iō trepidarūt qm̄ deus ꝛc̄.
g C De⁹ enī diſſipat oſſa maloꝝ.i.ob ſtinatōes duriſſimas. I Uel ſpē eter nitatis eoꝝ.q̄ in ei⁹ cōtumeliā inſurgere auſi ſunt. Qui hoib⁹ placēt ꝛ nō deo.re cte ꝯfuſi dicunt̄;qm̄ eos de⁹ ſpreuit. Me figurā xp̄i gerebat. I Qui fuit abſcō dit⁹ ī inferiori ꝑte t̄re.ꝛ dn̄s ī vtero ſctē marie.ꝛ ī vna gēte iudeorū.ꝛ diuītas in carne xp̄i. a C Orat enī ꝓpħa in noīe dn̄i a ꝑſequentiū malignitate liberet̄ ſpe rās nō aliūde ſoſpitatē.ſ q̄ a deo venit ꝛ iterū rogat vt ī iudicio futuro ei⁹ vtute liberet̄. I In noīe tuo.i. ī noīe illo hūilitatꝭ qō ē ſaluatio.i.ī noīe ſaluatorꝭ

in noīe ieſu. b ¶ Repetit iterū pro pheta nomē oīpotētis. vt cū frequenter deus imploraẜ, nō tardet ſibi auxilium ferre. ¶ Aurib⁹ ꝑcipe. aures dn̄i dicunẜ. qn̄ exaudire dignaẜ. ¶ Uel auribus. i. mente.

vn̄ ꝛ mens ſcā reficiẜ. ꝛ oīs aduerſitas iſti⁹ mūdi effugaẜ. g ¶ Ex oīb⁹ tribulatōib⁹ ſe teſtaẜ ꝓpħa ereptū. qđ ī iſto ſeculo n̄ p̄t euenire niſi eis q̄ ī dn̄i dilectione ꝑſiſtūt. Reſpexit ocl'us dn̄i ſup inimicos dauid. i. zipheos.

c ¶ Uerū ħ alienigenos nō vult ꝑegrinign̄is viros intelligi ſ; opibus a dn̄o factos extraneos. Merito dū ziphei d̄ tribu iuda fuerūt ab illis auxiliū q̄ſiuit. Apđ ipos tn̄ magis inſidias ꝓditiōis inuenit. Fortes enim ſaulē intellige cū miniſtris ſuis. Perditi iō nō ꝓponunt deū an̄ oculos ſuos. qꝛ illum ignorare credunt que ſcelerata mēte ꝯcipiunt. d ¶ Adiuuat dixit vtiq; laborantē: vt potuiſſet ferre. q̄ ſup eū nitebanẜ ipij ꝯgregare. Seqẜ etiā qđ ſit iſtđ adiutoriū. i. ꝛ dn̄s eſt ſuſceptor aīe mee. e ¶ Orat ḡ ꝓpħa vt mala volūtas remoueaẜ ab inimicis ei⁹. vn̄ eos coḡuerat igrauā dos. Mali ei cū ad veritatē veniūt. a p̄ſtina volūtate diſpereūt ꝛ niſi a mala intētiōe diſcedāt. locum in bonis actibus non habebunt. Diſpereat ſaul ne ꝑſeqẜ inoxiū. diſpereant ziphei ne prodant celatum. f ¶ Volūtarie deo ſacrificat. q̄ ꝑ īimicis ſuis exorat. Sacrificare volūtarie. eſt đo puritatē bone volūtatis offerre. Confiteri q̄q;. hic laudare ſignificat. illū em̄ velle laudare ineſtimabile bonū eſt.

c cipe verba oris mei. Quoniam alieni inſurrexerūt aduerſum me. ꝛ fortes queſierunt aīam meā. ꝛ nō propoſuerūt deū an̄ ꝯſpectū ſuum
d Dyapſaẜ. Ecce em̄ deus adiuuat me. ꝛ dn̄s ſuſceptor
e eſt anime mee. Auerte mala inimicis meis. in v̄itate tua
f diſperde illos. Voluntarie ſacrificabo tibi. ꝛ confitebor nomini tuo domine quoniā
g bonuz eſt. Quoniā ex omni tribulatione eripuiſti me ÷ ꝛ :· ſuper inimicos meos deſpexit oculus meus.

In finem in carminibus intellectus dauid ¶ xp̄s patrē petit. ne eius deſpiciatur oratio. quā ex infirmitate carnis ꝓbatur expetere: ꝛ quid obſtinatis iudeis in ſuis ſceleribus ꝑſiſtentib⁹ debeat euenire oſtendit.

Pſalmus. liiij.

a Exaudi deus orationez meam: ꝛ ne deſpexeris deprecationē meaz intende
b mihi ꝛ exaudi me. Cōtriſtatus ſum in exercitatōe mea: ꝛ ꝯturbatus ſum a voce inimici ꝛ a tribulatione pctōris

qn̄ eos nefarias volūtates mīme cōplere ꝑmiſit. freq̄nẜ ei ꝓpiei⁹ đs. iniq nō ꝑmittit effi cē. vt ꝯpūcti debeamus de nr̄is errorib⁹ ſupplicare. Orō.
Aluifica dn̄e eccleſiā tuā. tui nominis ꝓtectōe ꝯfitentē. vt deſpectis inimicis. volūtaria de ꝯfeſſiōe magnificet. Per.
¶ Bn̄ finis d̄ꝛ xp̄s qꝛ q̄cq̄d recte ac fideliẜ agim⁹. ad ipm conſtat ſine dubitatōe referēdū. In carminib⁹ ī laudib⁹ diē. Intellectus iſte cert⁹ ē. vt cū đō p̄rez dicamus dn̄i xp̄i (vt cec⁹ ī euāgelio miſere mei fili dđ) ꝟz carnē ītelligam⁹. ꝟm diuinitatē v̄o. ꝟuū fateamur eē ipm dđ xp̄i. ſicut ipe ait. Dixit dn̄s dn̄o meo. a ¶ Prima ꝑte petit ꝓpħa exaudiri orōnē ſuā deīde poſtulat ne ei⁹ dep̄catio deſpiciaẜ. ¶ Qua rōe intellige hđ quia niſi pura ꝯſciētia dep̄ceris deū. proꝛſus a deo non exaudieris.
b ¶ Pulcerrīe dn̄i curſus vite. vno ꝟmone exponiẜ. Exercitationē dicim⁹ q̄ nullo ocio ꝯq̄deſcit. Exercitabaẜ miraculis ꝛ ſcītate doctrine. ꝛ ꝯtriſtabaẜ. q̄ p̄dicationib⁹ ſaluberrimis. veſania

obſtinati ppl'i non credebat. A voce ini
mici. ℞ Dicētis ſamaritanus es ꝛ
demoniū hab es. cōturbatus ſum.
℞ Tribulatio erat pctōris. qñ eū oꝛe
cōſpuebāt. ced ebāt alapis. ꝛ alia multa
ingerebant.

trāſponā. vt ab eoꝝ iniq̄tate q̄eſcā q̄ me
pſequunt̄. ſ. iudeoꝝ. g ℞ Ecce elō-
gaui a iudeis. ſ. q꞉ lōge ē a peccatoꝛib⁹
ſalus. Et cū gētib⁹ incredulis māſi. q̄s
in aduētu meo floꝛere feci de q̄bus ali⁹
ait ꝓpha. letet̄ ꝛ floꝛe
at deſtū.

c ℭ Declinauerūt
eñi in dñm iniq̄tatē.
q꞉ nullā volētes reci-
pere rationē effuſionē
ſanguinis innocētis
expetebāt. Audiāt in
ſipiētes iudei tantuȝ
ſe dño feciſſe moleſtiā
accēſa ira. vt ſibi ꝑpe
tuā ꝑpararēt ruinam.
℞ In ira. Ira feſtu
ca. trabis. odiuȝ. Ira
cōturbat trabis. exce-
cat. vt illud. Turbat⁹
eſt p̄ ira oculus me-
us. Moleſtus. i. ſeu⁹.
ℭ Uel moleſtia eſt.
qñ ꝑcacitate ſupflua
reddimur inq̄eti
d ℞ Coꝛ meū con
turbatū eſt in me ſm
hoīem ſ꞉ virtute diui-
na ꝯfoꝛtatū eſt. Et foꝛ
mido ꝛc̄.
ℭ Sua ſuis apte
reddunt̄. cōſequens
eñi erat vt cui⁹ coꝛ cō
turbatū fuerat. eū foꝛ
mido moꝛtis inuade-
ret. Reuera cecidit.
qñ ſup eū venit. vlte-

c Qm̄ declinauerūt in me ini
q̄tates ꝛ in ira moleſti erant
d mihi. Coꝛ meū ꝯturbatū eſt
in me: ꝛ foꝛmido moꝛtiſ ceci-
e dit ſup me. Timoꝛ ꝛ tremoꝛ
venerūt ſup me. ꝛ cōtexerūt
f me tenebꝛe. Et dixi quis da
bit mihi pennas ÷ ſicut ∻ co-
lumbe: ꝛ volabo ꝛ req̄eſcaȝ.
g Ecce elongaui fugiēs. ꝛ mā
ſi i ſolitudie. Diapſalma.
h Expectabā eū qui ſaluū me
fecit. a puſillanimitate ſpūs
i et tēpeſtate. Precipita dñe
diuide linguas eoꝝ quoniā
vidi iniquitatē ꝛ ꝯtradictio
k nē in ciuitate. Die ac nocte
circumdabit eā ſuper muroſ
eius iniquitas ꝛ laboꝛ in me
l dio eius ꝛ in iuſticia. Et nō
defecit de plateis eius. vſu-
ra ꝛ dolus.

h ℭ Pro
nūciat ei ſe ꝑſidiū ex-
pectare p̄ſis. q̄ eū po-
terat a coꝛpoꝛea infir
mitate ſaluare. ꝛ q꞉ ſu
peri⁹ dixit eē turbatū.
ideo nūc modici animi
eē ſeſe teſtat̄. Tēpeſta
tes dic̄ ꝓcellas ſediti
onū q̄s iudei cōmoue
bāt i ℭ Hic iudaico
pp'lo ſalutarit̄ imp̄ca
tur. vt diuiſiōe lingua-
rū ñ iplerēt volūtatē
malicie ſue. ſic in illa
turri factū eſt quā me
tu recētis diluuij i al-
tū hoīes extēdere co-
nati ſunt. Digne igit̄
illos diuidi poſtula-
bat. q̄s iniq̄s eē in ſa-
crilegis ꝯgregatōib⁹
ꝑſciebat. ideo ſubiūxit.
qm̄ vidi iniq̄tatē in ci
uitate. i. ℞ Cōgrega
tiōe. Iniq̄tatē cū non
crediderūt. Cōtradi-
ctionē. cū exp̄bꝛant
Nōne h̄ ē fili⁹ fabri et
alia m'lta k ℞ Dicit
ei die ac nocte. i. oī tē

rius nō valitura. q̄ ꝑus potuit. q꞉ perpe
tua moꝛs moꝛte xp̄i victa ē. e ℞ Hu
mano moꝛe loquit̄. q̄bus eſt timoꝛ aīe.
ꝛ tremoꝛ coꝛpis. Tenebꝛe dicunt̄ mali
hoīes. q꞉ q̄ odit fratrē ſuū in tenebꝛis ē
Cōtexerūt q̄dē ſ꞉ q꞉ lux erā nō cōp̄hēde-
runt. f ℭ Quis dabit mihi. ſ. niſi tu
pr̄ q̄ hūanā naturā ad celoꝝ regna pdu-
cis. Penne ꝯ pēdēdo dicte. Inſpice ꝗ
q꞉ pēnas non aq̄le nō accipitris petijt. ſ꞉
colūbe. q̄ dicta ē q̄ſi celle alūna. auis in
nocēs māſueta. q̄ i nullū aīal fellita vo-
lūtate cōſurgit merito illi⁹ pēnas xp̄us
petijt. i cui⁹ ſpecie ſup eū ſpūſſcūs appa
ruit. Uolabo. i. celerrima me voluntate

poꝛe circūdare eā h̄ ē hirl'm. Super mu
ros ei⁹ iniq̄tas. vt q̄tū muroꝝ machina
i altū potuit creſcere m'ltomag' iudeoꝝ
malicia ſe extēderit. Laboꝛ i medio ei⁹
laboꝛ. i oppſſiōe paupm. ꝛ iiuſticia. i iu-
dicijs. p mediū (q꞉ i vꝛb medio tāq̄ ho-
noꝛabili ſede moꝛari volūt ꝑmates) dā
gnās nobiliſſimos ꝛ ꝑmates eoꝝ. q̄s ñ
lex ñ rō. ſ꞉ laboꝛ ꝛ iiuſticia poſſidebat. l
ℭ Intēde q꞉ ñ dixit occl'te ſ꞉ i plateis ta
lia fuiſſe ꝯmiſſa q̄ lex dīna dānauit. ℞
Uſura ē pl⁹ accipe q̄ dare. Oia ei q̄ i le-
ge ꝓhibita ſ꞉ ad augēdū peti cumulū ex
creuerīt. in lege ei vſure accipi ꝓhibet̄ vñ
ꝓpha ñ feneraui neq꞉ feneravit m̄ q̄ſq꞉

m ℂ Hic mõſtrat̃ magne patiẽ exemplũ. vt inimicis ꝯtra nob̃ loqntib⁹. nõ in cõtentionẽ erũpere vel v̾bis reſiſtere ſed locũ inſanis loquelis dare ſtudeamus.

n ℂ In iſto v̾ſiculo ⁊ p̃cedẽti ac ſeqnti iudas ꝑfidus increpatur. q̃ caueri potuiſſet ſi public⁹ fuiſſet inimicus hũano mõ loquendo. quẽ tñ xp̃s ſi voluiſſet. occultũ nõ ſibi: ſ; alijs cauere potuiſſet. R Hic nõ tantũ de paſſione dñs querit̃: ſ; ⁊ de diſcipulo proditore. A q̃ ſe nõ abſcondit. lic; a iudeis vt in euãgelio legim⁹ ſe abſconderit ſ; etiã cõuiuio ſancto aſciuit.

o ℂ Vnanimis dictus eſt iudas: q̃a int̃ apl̃os fuit nũeratus. Dux q: ad vicos et caſtella ꝑmiſſus eſt. vt p̄dicatiõe verbi imbueret rudes aĩos. No. tus: q: eius ꝓditio nota erat xp̃o. R Vel q: cũ alijs ad p̄dicandũ miſſus fuit notus ei⁹ dr̃. p Qui ſimul mecũ dulces capiebas cibos. id eſt corpus ⁊ ſanguine; xp̄i qđ ipſe accepit ab eo indign⁹ Sepe etiã cu; ip̃o domino in tẽplo ſalomonis cũ cõſenſu p̄dicationis abijt. ℂ Iſti (vt ſuperiori) verſui iũgendũ eſt. cur me tradis. vt tu hõ vnanimis dux meus ⁊c̃. cur me tradis. ⁊ q̃ mecu; cibos ſumpſiſti ⁊c̃. cur me tradis. q R Veniat mors ⁊ deuorabit eos terra viuos: h̃ factũ fuit dathan ⁊ abiron. veĩt ſubito ignis ⁊ mortui ſũt. ℂ More eĩ ſuo emẽdatõe; magl̃ q̃ꝫ ꝯſumptõe; poſtulat ꝑ v̾ba venire inimicl̃. Mors eĩ vite dr̃ finis: ⁊ q̃ ĩ meliorẽ ꝑtem cõuertit̃ finẽ p̃oris ꝯuerſatiõis reperiſſe iudicat̃. In iſernũ deſcẽdũt viuẽtes. qñ cogitatõẽs ſuas peſſimas expaueſcũt. ad meliora vota ferũt̃. Tũc eni qſi viuẽtes ad inferna deſcendimus. qñ maloꝝ nr̃orũ recordatõe terremur. r R Qm̃ neq̃cie ĩ hitaculis iudeoꝝ eteni tã ope q̃ꝫ cogitatiõe illi neq̃cia pleni ſunt.

m Quoniã ſi inimicos maledixiſſet mihi ſuſtinuiſſe; vtiq̃ꝫ
n Et ſi is qui oderat me ſuper me magna locutus fuiſſet. abſcondiſſe; me forſitan ab
o eo. Tu vero homo vnanimis. dux meus ⁊ notus me
p us. Quonia; ſimul mecum dulces capiebas cibos. ĩ domo dei ambulauimus cum
q conſenſu. Veniat mors ſup illos: ÷ ⁊ :· deſcendant in in
r fernũ viuẽtes. Quoniã neq̃cie in habitaculis eorum
s in medio eorum. Ego ÷ autem :· ad deũ clamaui. et do
t min⁹ exaudiuit me. Veſpere ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊ anũciabo ⁊ exaudiet vocẽ
v meam. Redimet in pace animam ab his qui appropinquant mihi. qm̃ inter mul
x tos erant mecu;. Exaudiet deus ⁊ humiliabit illos. qui eſt ante ſecula. Dyapſal̃.
y Non enim eſt illis commu

s ℂ Clamauit igit̃ ex forma ſerui xp̃s iugit̃ ad deũ pro pp̄lo xp̄iano. ⁊ conſeq̃ns erat illũ exaudiri q: nõ poteãt a ſua maieſtate ſegregari. t ℂ Veſpere ſignificat tp̃s traditõnis qñ eũ iudas cohorti tradidit: mane. cũ ad põtiũ pylatũ ductus eſt. Meridie. qñ hora ſexta ſuſpẽſus eſt. Meridies dictus q̃ſi medi⁹ dies. His ſequẽtia verba reddunt̃. nã narrabo ꝑtinet ad veſperũ. qñ oĩa p̄dixit. q̃ iudas peſſim⁹ facere diſpoſuit. Annunciabo ad mane: q: mane ãnũciauit rñdendo pylato in h̃ nat⁹ ſu; ⁊c̃. Exaudiet vocẽ. ad meridẽ ꝑtinet cũ dixit. cõſũmatũ eſt. et emiſit ſpiritum. v R Redimet in pace. narrat vic; q̃ eum velocit̃ exaudiuit. cu; eũ õ tribulatiõib⁹ mortis eripuit ĩ reſurrectione. In pace h̃ eſt ĩ ſemetipo. Ab his q̃ appropinquãt corpe. nõ vita ⁊ merito. Int̃ multos credẽtes erãt mecũ. ⁊ tñ nõ credebãt vl̃ int̃ iſtos q̃ ſunt m̃lti. i. int̃ malos ⁊ nõ int̃ paucos. i. int̃ bonos q̃ ſt̃ pauci vel in multis. i. in baptiſmo ⁊ fide ficta. in paucis nõ ſunt. i. in fide firma. ſpe vera ⁊ caritate. x R Exaudiet de⁹ me bñdicentẽ. nõ illos maledicẽtes. Et hũiliabit eos hoc eſt ſupbos. Qui eſt añ ſecula. pater vtiq̃ꝫ quẽ in me manentẽ nõ cognouerũt y R Nõ eſt illis cõmutatio de malo in

bonū. Et nō timuerūt deū. ⁊ ea cā. advlti
onē deſcēdit. de⁹ ſicut ſequit᷑. extēdit ma
nū ī retribuēdo. qꝛ cū eis ad auxiliū por/
recta fuiſſet. nō eā receperūt. In retribuē
do ꝙ dicit. i. in vindicta ī die iudicij. ħ eſt
qꝛ noluerūt cōuerti et
recipe a manu miſeri/
cordie grām. extendit
manū ī eos vindicte.
vt q̄ noluerūt recipere
tribuēdo. accipient in
retribuendo.

ternū enī ſicut ħ dicit neminē iuſtiſſimū₃
ꝓmittit deus fluctuare. qm̄ cū ipo in eter
nitate cognoſcit᷑ regnare. c ℂ Pri/
us itaqꝫ dixit de iuſtis. nūc de impijs qui
in gehenne profunditate mergēdi ſunt.

3 ℂ Ille enī teſtamē
tū dei cōtaminat quā/
tum ad ſe ptinet. q̄ mi
nime ipſis imperijs ob
edit. Diuidunt᷑ etiā ꝑ
fidi a ppl'o fideli in iu
dicio. ⁊ ſegregant᷑ tan
ꝙ arſure palee a gnis
ira enī ħ pro vindicta
ponit᷑. quā impij ſuſti
nebūt. Et appropinq̄/
uit cor illius ī iudicio
qm̄ cor dn̄i (hoc eſt vo
lūtas eius ī ꝓphetis ⁊
aplis ꝓdicata) oīb⁹ in
noteſcit. ℟ Uel cō
taminauerūt iudei te/
ſtamētū. qꝛ nō intelle/
xerūt dn̄m ihm in lege
ꝓmiſſum. et qd̄ intelli
gūt de ſcꝑturis in ma
lū vertūt. qꝛ trinitatē₃
nō credunt. ⁊ iō diuiſi
ſunt a ſpūali intelligē
tia. ℟ Et ex eorū diuiſione ⁊ cōminati
one. appropīquauit volūtas dei credentib⁹
ita. vt ⁊ ī ſcꝑturis dei volūtatē q̄ latebat
intelligāt. a ℂ Molliti ſunt ſermōes
pſidoꝝ iudeoꝝ dicentiū. Magiſter ſcim⁹
qꝛ a deo veniſti. Sup oleū. ne tanto ſcele
ri par potuiſſet aliqd̄ inueniri. qꝛ nil leui
us eſt oleo. Ipſi etiā fuerunt iacula. quā
do dixerūt. reus eſt mortis. ℟ Uel re
uertitur ſermo ad iudā cuius ſermo Aue
Rabi ſup oleū erat ⁊ oſculo tradidit. Ta
le oleum refugientes boni: in tribulatio
ne deū inuocant. iō ſequit᷑ iacta ⁊c̄.
b ℂ Quādo cogitatio iactat᷑ in dn̄m
nō ſolū nos nō conſumit. quemadmodū
cogitatio iſtius ſeculi. ſed etiā nutriti. ne

**tatio ⁊ n̄ timuerūt deū extē
dit manū₃ ſuā ī retribuēdo.
Cōtaminauerūt teſtamētū
eius: diuiſi ſunt ab ira vul/
tus eius: ⁊ appropinquauit
a cor illius. Molliti ſunt ſer/
mones ei⁹ ſup oleum: ⁊ ipſi
b ſunt iacula. Iacta ſup dn̄m
curā tuā ⁊ ipe te enutriet: nō
dabit ineternū fluctuationē
c iuſto. Tu ꝟo deus: deduces
d eos in puteū interitus. Ui/
ri ſanguinum ⁊ doloſi non
dimidiabunt dies ſuos: ego
autē ſperabo in te domine**

**In finem ꝓ ꝓplo q̄ a ſan/
ctis longe factus eſt. dauid.
in tituli inſcriptione cum te/
nuerūt eū allophili in geth.
ℂ Uox eccleſie in perſe/
cutione poſite.**

Puteus dicit᷑ hiatus
terre patens. ħ ne hūc
vitalē puteū intellige
res. addidit interitus
id eſt fouea mortalis.
O pietas inaudita iu
dicantis: totū homini
bus ꝓdicit᷑. vt culpa
plectibilis vitetur. ex
putei enī ſimilitudine
gehenne tormēta nos
admonet formidare.
d ℂ Uiri ſanguinū
ꝓprie nō dicūt᷑ q̄ inno
cent᷑ humanū fundūt
cruorem. qm̄ ⁊ iuſti iu
dices iuſte fundūt. ꝓ/
pterea addidit ⁊ dolo
ſi. vt ſolu₃ illi notent᷑
qui ꝑ iniquiſſimū do/
lum. querunt alienu₃
exitū. Hos tales non
dic̄ dimidiare dies ſu
os quando cū ſibi lon
gam vitā promittunt.
exitum celerrime mor
tis inueniūt. Iō autē
additū eſt ſuos. vt vo
lūtarios intelligeres
dies ſibi computatos
id eſt illos quos ſe vi
cturos putabant: aut
volebant nō a dn̄o cōſtitutos. Oratio.

Eſu dn̄e qui ante ſecula manēs. con
ditionē qꝫ humanā ſuſcipiēs. ab vna
nimo diſcipulo proditus. mortē₃ ſubiſti
pro ꝑditis. exaudi orationē ſupplicū. ⁊ ꝓ
ſta. vt te veſpe ⁊ mane meridieqꝫ laudan
tes: mereamur ab huius ſeculi tēpeſtati/
bus defenſari. Qui. ℂ In finē iā no/
tū eſt. pro populo dicit q̄ a ſanctis longe
factus eſt qꝛ iudaicus ppl's poſtulabat a
pilato ne inſcriptionē tituli ſic ꝓbatū fu
it ſcriberet. nolens xp̄m ſuū regē dici. Il
la volūtas eos lōge fecit a ſctis q̄ ſancti
xp̄m ſuū regē dici gl'iant᷑ Geth ſignificat
torcular. i. pſſurā quā oīs patit᷑ xp̄ianus
ab alophilis. i. ab alie̅is. Philiſtini eī q̄

nũc paleſtini dicũtur. alio noĩe alophili dicebãtur. a ℂ Virgo mr̃ eccl'iaȝ cele ſtẽ ſpõſuȝ pijs lachrymis rogat ne ſe patiat̃ ab inimicis opp̃mi. I ℞ In homĩe ↄculcãte atq̃ impũgnãte, diabolũ vel reliquaꝶ neq̃ciaꝶ ſpiritaliũ oñdit pſecutõeȝ

ſaltem in extremis. g I ℞ Suſtinuerũt aĩaȝ xp̄i iudei. vt ea ptuȝ in verbis accuſarent principibus. Saluãtur eñ pro nihilo dñ nõ cõmutan tur ad gloriã. ſ₃ ad ſupplicia trãſferũtur.

b ℂ Vinũ eñ nõ ꝓfluit: niſi pedibus vua ↄculcet̃. Sic eccl'iam in membris ſuis ↄculcat inimic⁹. vt ſctõruȝ merita gl'ioſa inde naſcãtur. Tota die. oĩ tpe ↄtra eaȝ rebellant inimici. ſ₃ de his. quia aliqui ↄuertũtur. non dicit oẽs ſed multi. c ℂ Ab altitudine diei. iſtũ mũdum ſignificat vbi tumet altitudo ſupbie. Nã ſicͭ xp̄s hũilitatẽ pcipit. ita diabol⁹ altitudinis culmĩa pſuadet. Sed vñ timere nõ debeat eccleſia ne cadat. Subdit. Ego in te ſpabo. q̃ nũ q̃ in te decipis cõfidẽtes. d ℂ In deo laudat ſmones ſuos. que oĩe qd̃ loquitur bñ. deo applicare nõ ſibi ↄtẽdit. Nõ timebo licet ſeuiat carnificuȝ man⁹. oĩa tñ tormẽta deſpicit eccl'ia in membris ſuis qui expectat mũera dñi ſaluatoris. e I ℞ Tota die execrabãtur v̓ba xp̄i iudei dicẽtes. nõ eſt ꝓpha ſ₃

Pſalmus. lv.

a M Iſerere mei deus: qm̃ ↄculcauit me hõ: tota die impugnans tribulauit
b me. Cõculcauert̃ me inimici mei tota die. qm̃ m'lti bel
c lãtes aduerſuȝ me. Ad altitudine diei timebo. ego vero
d ro in te ſperabo In deo lau dabo ſermões meos in deo ſperaui nõ timebo q̃d faciat
e mihi caro. Tota die verba mea. execrabant̃ aduerſum me oẽs cogitatiões eorũ in
f malũ. Inhabitabũt ⁊ abſcõ dẽt. ipi calcaneũ meũ obſer
g uabũt. Sicut ſuſtinuert̃ animã meã ꝓ nihilo ſaluos faciẽs illos in ira ppl'os ↄfrin
h ges. De⁹ vitã meã annũciaui tibi poſuiſti lacrimas me
i as in ↄſpectu tuo. Sicͭ ⁊ in ꝓmiſſiõe tua. tunc ↄuerten
k tur inimici mei retrorſũ. In quacũq̃ die inuocauero te. ecce cognoui qm̃ de⁹ me⁹ es

In ira ppl'os ↄfringeſ q̃r impacti ſunt in petram offenſionis. ⁊ lapidem ſcãdali. h ℂ Vel q̃uis illi ſuſtineãt in malum. et ab hoc indignos ſe faciãt ſaluatõe. tu tamẽ miſcõia oĩa pctã ſupe rãs. ꝓ nihilo. i. gratis nullus eoꝶ merit⁹ precedẽtib⁹ ſaluos facis ita. vt quaſi irat⁹ multis tribulationib⁹ populos fatigatoſ. recurrere ad te cogaſ. iraſceris ⁊ deducis. ſeuis ⁊ ſaluas. terres ⁊ vocaſ ira videt̃: ſ₃ paterna. h ℂ Vitã ſuã annũciat deo. q̃ pctã ꝓpria cõfiteri non erubeſcit. Lachryme q̃ in cõſpectu dñi ponũtur: iocũ de ſunt. q̃r nõ cruciãt. ſ₃ a cruciatib⁹ liberãt. i ℂ Promiſſio q̃ppe dei eſt. vt pias lacrimas nõ refutet. I ℞ Optãdo dicit eccleſia cõuerti inimicoſ retrorſum. i. vt q̃ currũt ad infernũ: cõuertãtur ad deum. k ℂ Hic clementiã dñi pnũciat mirabilẽ q̃ pietatẽ ꝓpheta. vt i

ſeducit turbã. Cogitatões iudeoꝶ verſe ſunt in malũ cõtra xp̄m. ⁊ pctõꝶ ↄtra ſanctos. f ℂ Inhabitare videnť ſubdoli xp̄iani eccl'iam. ſ₃ malũ ſue ꝑuerſitatis abſcõdũt. nec palam auſi ſunt ꝓdere. qd̃ ſciũt aplicã doctrinã nõ hr̃e. Ipi calcaneum obſeruabũt more diabolico. vel eorũ q̃ miniſtri ipius ſũt. q̃ vltima nr̃a inſidioſa calliditate reſpiciũt. cupiẽtes nos a fide ſuertere, ⁊ ad reatus diſcrimĩa ꝑuenire

quacũq̃ die inuocat⁹ fuerit xp̄us. ſemꝑ ſe miſeratus indulgeat. Quacũq̃ die. ſignificat diuerſi tpis ſatiſfactõem. Alius eñ toto tpe vite dñs ſupplicat. alt̃ media etate ↄuertit̃. ali⁹ ĩ fine vite ſaluat̃ Ecce ↄgnui. ℞ Alij ↄgſcũt deũ ꝑ creaturã celi ⁊ t̃re. ſicͭ paul⁹ dicͭ. Per ea q̃ fctã ſũt itellctã ↄſpiciũť. alij ꝑ iſpiratõeȝ diuinã. alij ꝑ ſig. vt thõe dixit. Infer digitũ tuũ huc. alij ꝑ ĩdulgẽtiã. clemẽtiã ⁊ auxiliũ. vt pe

nitētes. l ℟ Laudat iteꝝ ꝓpha ꝟbū iſtud ſiue ſmonē. ꝗ erat in pꝛīcipio apud patrē: ⁊ ſperās ī eū. nō metuit minas ad uerſarij dicēs. ī me ſunt deꝰ vota tua.
¶ Uel ſmonē. i. euāgeliū ab oꝛe xp̄i ꝓ latum. m ℟ Hec ſūt vota ꝓphete: vt laudē dn̄icaꝫ ſedule celebꝛet ⁊ cur hec faciat adie-cit qm̄ eripuiſti.
n ¶ Qm̄ eripuiſti aīam meā. i. ppl'os fideleſ de moꝛte ꝑpetua ⁊ bn̄ ſuā aīam ſctā mr̄ dicit ereptā. ꝗ in liberatione filioꝝ gaudebat. Dicit vero pedes ereptoſ a lapſu. qꝺ nō ſit hic. ẜ in futuro ſeculo ꝓſtabiť. Duꝫ em̄ ambulabunt iuſti in h̄ mūdo in lapſu ſunt. ſed miſcꝺia diuīa ꝯtinentur. Sic legiť ſepties cadet iuſtꝰ ⁊ reſurget ℟ Lumē viuētium xp̄s eſt. qui ſibi placētes illuminat.
¶ Uel manifeſtatio ſanctoꝝ eſt. lumen viuentium. Oꝛo.
Elloꝝ inuiſibiliū optime ꝓpugnatoꝝ: ꝗ in te fidētes ab inimicis obꝛui nō permittis. exterge ꝗ̄ſumus ab oculis nr̄is peccati lachꝛymā. vt dū carnalia bella ꝯprimimus. placere tibi ī lumīe viuentiū mereamur. P.
¶ Ne diſꝑdas dauid pꝛohibeť dauid a ſaulo diſꝑdi. In tituli inſcriptōe. hoc nō dauid: ẜ in paſſione xp̄o euenit. ne a pilato ſcriptus tytulꝰ mutareť.
Cū fugeret ⁊c. actꝰ iſte ⁊ dauid ⁊ dn̄o cōuenit. Nā ſicut fugit dauid a facie ſaul: in ſpelūcam. ſic deitas abſcōdita fuit ꝑſ ꝗdis iudeis in coꝛpoꝛe chꝛiſti.

l In deo laudabo verbū: in dn̄o laudabo ſmonē in deo ſperaui nō timebo quid fa-
m ciet mihi hō. In me ſunt deus vota ✱ tua: ÷ ꝗ : redn dā laudatōes tibi Quoniā eripuiſti aīam meā ꝺ moꝛte ⁊ pedes meos de lapſu: vt placeā coꝛaꝫ deo in lumine viuentiū. ¶ In finē ne diſperdes dauid intuli inſcriptōc cū fugeret a facie ſaul in ſpeluncā. ¶ Xp̄s ſcꝺm humanitatē qua paſſus eſt oꝛat ⁊ reſurrectiōis ſue gloriā cōmemoꝛat patriꝗ laudes decantat. Pſ. lvj.

a Miſerere mei deus miſerere mei: quoniā in te
b confidit anima mea ÷ Et: in vmbꝛa alaꝝ tuaꝝ ſperabo donec trāſeat iniquitas
c Clamabo ad deum altiſſimum: deum qui bene fecit
d mihi. Miſit de celo ⁊ liberauit me: dedit in oppꝛobꝛium ꝯculcātes me. Dyapſ.
e Miſit deus miſericoꝛdiam ſuā ⁊ veritatē ſuā: ÷ ⁊ : eripuit aīam meā de medio catuloꝝ leonū: doꝛmiui cōtur

a ¶ Clamat xp̄s ad patrē ex eo ꝙ futuram ſciuit paſſionē. Repetitio iſta: periculū future moꝛtis oſtendit. Oꝛauit aūt vt regulā nobis ſancte oꝛōnis oſtēderet paſſus ꝓpter nos vt nullus pꝛo ipo pati vellet refugiat.
b ℟ Umbꝛa eī ſignificat ꝓtectōem diuinitatis. A caloꝛe em̄ ſol vmbꝛa queriť. ẜ p caloꝛem. ꝑſecutio vel tribulatio intelligitur. Due ale duo teſtamēta. vel duo ꝑcepta charitatis. ꝗbus ꝓtegi ſe petit pꝛopheta. donec trāſeat iniꝗtas. i. diabolꝰ cū ſuis ſatellitibꝰ
c ¶ Clamat ille ab humanitate ſuſcepta. a quo ſupne creature. nō deſinūt opē poſtulare. Qui bn̄ fecit michi. hoc ſignificat archanū incarnatōis domini. qꝺ hūane generi diuina gr̄a collatuꝫ eſt. d ¶ Miſit de celo. nō angelū. nō aliquā creaturā. ẜ intelli ge auxiliū ſupne potētie ſue. Oppꝛobꝛiū ꝑſequētibꝰ fuit. qn̄ illū quē ſe credebāt extinguere viderūt reſurgere ⁊ fideles ppl'os. de ipius reſurrectōe gaudere e ℟ Miſcꝺia ⁊ veritas. xp̄s eſt. quē pater de celo miſit in mūdum. nec vna ſine altera eſſe potuit. ſi ſola miſericoꝛdia fuiſſet licentia eſſet peccandi ⁊ ſi ſola veritas. penā nō potuiſſet homo ſuſtinere.
¶ Catuli leonū ſignificat plebem iudeoꝝ quaꝫ pꝛincepes et ſacerdotes qui ſunt leones. ferali volūtate genuerūt. Doꝛmiuit altiſſima dete in cruce ꝯturbatꝰ a fremitu iudeoꝝ.

f ¶ Filij hoīuz sunt.q̄ in nece dn̄i ipsa volūtate seuiebāt. Quoꝝ dētes fuerīt arma ꝛ sagitte.i.ꝯsilia pessima.ꝛ v̄ba volātia ad opatōez mortis. Acuto gladio cōparāt voces ille q̄ dicebāt: crucifige crucifige.qm̄ sic̄ acut⁹ ensis.celerrimuz mortis opat effectū.ita ꝛ illa v̄ba citatā exitij compleuere sniaz.

g ¶ Exaltare. vt pēdēs in cruce sp in tua maiestate cogitarꝭ regnare. Sup celos dixit.qꝛ dn̄s: supnas v̄tutes noscit h̄re subiectas.ꝛ qm̄ ascēdēs super celos sedensq̄ ad p̄ris dexterā glificat⁹ est. Glificatus q̄z ē super terrā qn̄ totū mūduz replet ecclia. in q̄ laudes deo iugiter cōcinunt.

h R. Laqueū parauerūt: cū interrogatōes xp̄o inferebant dolosas. Sic q̄z voluerunt xp̄m incuruare vt non nomiaret nomē eius.

i ¶ Bene fouea di snia mortꝭ que mittit ad foueā. Dixerūt em̄ Reus ē mortis. ꝛ iō dicti sunt foueā fodere.qꝛ visi sunt eū neci tradidisse. Et ipi inciderunt oīs em̄ iniusta vox: suos dānat autores.ꝛ an̄q̄ alteri noceat se pus ipa ꝯdēnat.

R. Inciderunt. cum post resurrectiōez dn̄i inimicis traditi. capti interfecti. ꝛ dispsi sūt.

k ¶ Agit fili⁹ gratias patri.p id per qd̄ ꝛ resurrexit a mortuis. Paratum se dicit ad agendas gratias. quia sibi sciebat venturam gloriaz resurrectōis. Cantare diximus. gratias vocibus referre. psalmum dicere. p̄dicabili actiōe illum laudare.

f batus. Filij hominū dētes
eoꝝ arma ꝛ sagitte ꝛ lingua
g eoꝝ gladius acutus. Exal
tare sup celos deus ÷ ꝛ: in
h omnē terrā gloria tua. La
queū parauerunt pedibus
meis: ꝛ incuruauerunt ani
i mā meā. Foderunt ante fa
ciē meā foueā: ꝛ inciderunt
in eam. Dyapsalma.
k Paratum cor meum deus
paratuz cor meuz: cantabo
l ꝛ psalmū dicā. Exurge glo
ria mea exurge psalteriuz ꝛ
cithara: exurgam diluculo
m Cōfitebor tibi in pplis dn̄e
ꝛ psalmuz dicā tibi in genti
n bus. Quoniā magnificata
ē vsq̄ ad celos misc̄dia tua
ꝛ vsq̄ ad nubes v̄itas tua
o Exaltare sup celos deus: ꝛ
sup omnē terrā gloria tua.

¶ In finē ne disp̄das. Dauid in tituli inscriptiōe.

¶ Xp̄us exprobrat nequiciā iudeoꝝ ꝛ eoꝝ retributiones declarat ac de leticia iustoꝝ cum vltionē viderint peccatorum.

Psalmus.lvij.

l ¶ Exurge dī q̄si surge. ad miraculuz faciēdū. exurge psalteriū ꝛ cythara. psalteriū fuit. qn̄ opabat diuīa mādata. Cythara v̄o: gliosaz passionē significat. q̄ tēsis neruis ꝛ ossib⁹ dinumeratis v̄tutē patiētie psonabat. Surrexit diluculo. qd̄ ē inter tenebras noctis: ꝛ claritatē diei.

m R. Cōfitebor tibi. hoc ē. postq̄ resurrexero te in pplis xp̄ianis laudabo.

¶ Psalmū dicā. qꝛ p oēs gētes: liguis varijs psalmodia dn̄o deuota mēte psoluit.

n R. Magnificata ē mīa. qꝛ dn̄i resurrectione pacificata sūt oīa patri q̄ in celo. ꝛ que ī terra sunt.

¶ Nubes significāt pphas. q̄s irrigua veritas spūssancti. velut copiosus ymber impleuit. ꝛ celesti fonte satiati: sup steriles pctōres spūalis copie dona fuderūt.

o R. Exaltare. ppheta hec dicit. de gloriosa xp̄i ascensione. Erit glia sup terrā cuz effuderit donū spūssancti sup oēz carnem.

Oratio

Transfer dn̄e iniq̄tatē familie huīlis: sub alaꝝ tuaꝝ vmbra sperātis. vt missa de celo mīa tua a neq̄ssimis insidiaꝝ foueis eruamur. Per.

¶ Commonet itaq̄ pōtius pylatus ne disperdat scriptum titulum qui regem dn̄m declarabat. Regem em̄ illum quis poterit abolere: quem constat esse celi terreq̄ creatorem.

a ¶ Loquunt̃ eñ iudei falſo iuſticiã legis. q̃ nõ ſũt recta iudicaturi. vere eñ iuſta loquunt̃: q̃ iuſta facturi ſunt. Sermo eñ rectus: vite dz eſſe ꝯſilis. Hic arguit ꝓpheta voces illoꝝ q̃ñ doloſe dicebant. Mgr̃ ſcim⁹ q: a dõ veniſti. Nõ recte iudicabãt q̃ñ pylato dicebãt crucifige: crucifige.

b ¶ Eteñ in corde. ac ſi dicerz. quõ potuiſtis de me iudicare q̃ i corde vr̃o iniquitates opamĩ vbi pfectũ ẽ crimẽ añq̃ fiat ppetratũ In t̃ra dl̃c. in archão pectorꝫ. Per man⁹ ſignificat res actuales malaſ. q̃ ꝯcinant̃ mẽte: q̃ñ ex mlt̃ꝫ ptib⁹ ſibi ꝯueñit pueritas adunata.

c ¶ Merito ꝑ ꝓiectos dic̃ petõres tãq̃ abortiuos, a vulua eccl̃e. q̃ nl̃la doctrina ꝯfirmatõe pfecte ĩbuti ſunt ꝑ tãq̃ teneri pecudis fatuata mollicies. nõ ad lucẽ vitalem. ꝑ in pfidie tenebras ꝓbant̃ abiecti. Et recte eccl̃a vterum hr̃e dr̃: q nos ſacro baptiſmate genuit in ꝑpetuã lucẽ. Errauerũt ab vtero q̃ ꝯtria matri dogmata ſecuti ſũt: ipſi ꝛ falſa locuti ſũt. q̃ ab eius ſctis doctrĩs errauert.

d ¶ Obſtinatoꝝ iudeorum furor irreuocabil̃ eſt ſic̃ ſerpentis, quibus etiã mala ꝯſuetudo aſpidis cõpat̃. q̃ nec exaudiat ṽba incãtãtis: ꝛ ſuas latebras dereliq̃t vnã aurẽ dr̃ ſue caude obturare ĩflexiõe. alterã in terrã dep̃mẽ: ſic obturatis auribus cordis iudei noluerũt audire ſaluberrimã iuſſionem xp̃i. ſiue ſancte ſcripture intelligibilẽ veritatẽ.

e ¶ Dic̃ eñ dõ aſpide q̃ nõ exaudiet vocẽ incantãtium. nec paſſa ẽ audire vocẽ: que illã trahere potuiſſꝫ ad lucẽ. Sic eñ iude⁹ vl̃ q̃uis obſtinat⁹ maliuolus nõ ꝯ hit̃ a docẽte ad lumẽ ṽitatꝫ.

f ¶ Cõtriuit dñs dẽtes iudeoꝝ. q̃ñ doloſa verba eoꝝ deducebant̃ ad nihilũ. Leones fuerũt q̃ñ cruẽto ore clamabãt: crucifige crucifige. ꝯfrigedãt̃ mole ĩ ore ipoꝝ q̃ñ nõ poterãt dictꝫ ṽiſſimis r̃ñdere.

g ¶ O iaudita ſeuicia iudeoꝝ: cõparant̃ ill̃ tot mala ĩgẽtia. a q̃b⁹ nouim⁹ ĩmania venire picula. Aq̃ ṽo decurrẽs ẽ torrẽs cito deficiẽs. De⁹ etiã ꝯ malos arcũ ſuũ intẽdit. i. cõminatiõeꝫ ſue ptãtꝫ. ꝛ tãdiu t̃ret donec ĩfirmati cedãt ꝛ ad ꝯfeſſiõis ſalutez ſe ꝯuertãt.

h ℞ Sic̃ cera igne diſſoluit̃ ita ꝛ iſti q̃ in ſua obſtinatiõe pdurãt. futuri iudicij igne pdunt̃ ¶ Auferent̃. dicit a ꝯſpectu dei.

℞ Supceciđit ignis. i. iudiciũ mortis. Et nõ viderũt ſolẽ. ¶ id ẽ. dñꝫ ſaluatorẽ. Illũ eñ cõſpicere nequeũt. niſi q̃ eũ mũdis mẽtib⁹ intuent̃. A ¶ Al̃ ignis ꝯcupiẽ male cecidit ꝑ ſup mẽtes maloꝝ. ꝛ iõ iuſtũ ꝛ bonũ ꝛ ſctm̃ videre nõ pñt. i. bñ agere ꝛ bñ diſcernere agẽda.

i ℞ Hic loquit̃ ad pplm̃ peccãtẽ. Rãnus ſpinaꝝ gen⁹ ẽ aculeis aſprimũ ꝛ flore gt̃iſſimũ. ꝛ ſignificat p flores retributiõnẽ bonoꝝ. p aculeos penã maloꝝ. iuſtꝫ floret ad ornatuꝫ. pctõrib⁹ ꝓbet ſpĩas ad ꝯfigẽdũ. ¶ Dic̃ ṽo, ſic̃ viuẽtes. q: viuere credũt̃ ꝛ mortui ſũt. Oĩs eñ pctõr in petĩs degẽs veritati morit̃. Sic̃ in ira illud ſignificat. q: dñs non iratus: tanq̃ iratus videt̃ pctõres pcellere. Or ãt addit̃, abſorbet eos, hoc ſignificat ſubituꝫ interitũ eoꝝ cũ iuſta vindicta.

a Si vere vtiq̃ iuſticiã loquimini recte iudi

b cate filij hominũ. Etenim in corde iniquitates operamini in terra iniuſticias ma

c nus veſtre concinnãt. Alienati ſunt peccatores a vulua: errauerũt ab vtero locu

d ti ſunt falſa. Furor illis ſm ſimilitudinẽ ſerpentis: ſicut aſpidis ſurde et obturan

e tis aures ſuas. Que non exaudiet vocẽ incantantiũ et venefici incantantis ſapi

f enter. Deus cõteret dentes eoꝝ in ore ipſoꝝ: malas leo

g nũ cõfringet dñs. Ad nihilũ deuenient tanq̃ aqua decurrens: intendit arcũ ſuuꝫ

h donec infirment̃. Sicut cera que fluit auferent̃: ſuper cecidit ignis ꝛ nõ viderunt

i ſolẽ. Priuſq̃ itelligerẽt ſpine veſtre ramnũ: ſicut viuẽtes ſicut in ira abſorbet eos

k ℟ Letabit̃ iuſt⁹.q2 qñ impij dānāt̃ in penis:iuſti letificant̃ in p̄mijs.

¶ Cū em̄ ſāguis pctōꝛis effundit̃.tūc man⁹.i.act⁹ iuſti hoīs coꝛrigunt̃.impio em̄ peunte.ꝯmonet̃ iuſtus ſe cauti⁹ dili gētiuſq̃ cuſtodire.

p̄ceptis eius obuiauerūt. b ¶ Duo genera īimicoꝝ poſuit.ſ.inimicos q̄ ant mū tm̄ habuerūt nocēdi.ꝛ qui iam inſur gebant nocere.nūc ꝟo terciū genus po nit eoꝝ.qui iaꝫ opant̃ malū. ℟ Quia

l ¶ Vult h̄ em̄ hoc ī telligi.q2 nec mali ī h̄ ſeculo oīno a pena ſūt liberi q̄uis floꝛere vi deātur.q2 q̄ nō credi derit iā iudicatus eſt. Nec etiā boni a bene ficio ſeq̄ſtrat.lꝫ mūda nis onerib⁹ opprimā tur. ℟ Tūc erit fru ctus iuſto:cum ei dn̄s celoꝝ regna donaue rit. Illi añ iudictuꝫ in hac terra iudicant̃.de quib⁹ dictuꝫ eſt.Qui nō crediderit iā iudi catus eſt. Oro.

Altiſſime dn̄e cō cede pplo tuo ſeq̄ iuſticiā.diligere recta ne a veritate tua audi tū auertēs: a venefici ſerpētis moꝛſib⁹ ſau cietur.Per.

In finē iā dictū eſt ſi ne fine. Ne diſperdas Dauid in tituli inſeri ptione.Et hoc q̄ꝫ fre quenter ponit̃.vt paſ ſio dn̄i per hec indicia dcelaret̃ Dom⁹ dauid indicat monumētum vbi triduata moꝛte re quieuit.qd̄ ad cuſtodi endū miſert iudei ma la mēte.qd̄ tn̄ inuitis eis factū eſt ad gl̄iam noīs eius.ne p fraudē diceretur reſurgere.

a ¶ Petit humani

k Letabit̃ iuſt⁹cū viderit vin dictā. man⁹ ſuas lauabit in

l ſanguine pctōꝛis. Et dicet hō ſi vtiq̄ ē fructus iuſto. vtiq̄ ē d̄s iudicās eos ī t̃ra.

In finē ne diſpdas. Da nid.in tituli inſcriptōe quā do miſit Saul et cuſtodiuit domū ei⁹vt interficeret eū.

¶ Xp̄s oꝛat ne ei inimici nocere p2eualeant. dicitq̄ queadmodū in fine ſecli cō uertendi ſint iudei. pꝛo qui bus ꝛ oꝛatio mirabili pieta te depoꝛmit̃. Pſal.lviij.

a Ripe me de inimicis meis deus meus.ꝛ ab inſurgentibus in me libera

b me. Eripe me de opātibus iniquitatem. ꝛ de viris ſan

c guinū ſalua me. Quia ecce ceperunt animā meā.irrue

d runt in me foꝛtes. Neq̄ ini quitas mea neq̄ peccatum meū dn̄e.ſine iniquitate cu

e curret direxi. Exurge in oc curſum meū ꝛ vide2 tu dn̄e deus virtutum deus iſrael.

f Intende ad viſitādas oēs

opatij iniq̄tatis effecti ſunt.cū manus arma uerūt ad eius interfe ctionē. Viri ſanguinū fuerūt.cū ſanguinē iu ſti ſup ſe ſuoſq̄ filios ventuꝝ eſſe optauer̃t.

c ¶ Aīa h̄ dicitur vita coꝛpālis.ceteruꝫ aīam xp̄i nulla potuit aduerſitas occupare. ſ per aīam captā tp̄us oſtēdit̃ paſſiōis. Foꝛ tes:diabolū ſignificat h̄ cū miniſtris iudeis.

d ¶ Iniquitas hic pꝛo malicia vel mali uolētia accipiēda eſt. pctm̄ vero p operati one ſceleris.q̄ oīno a dn̄o fuiſſe ꝓbant̃ ex tranea. Xp̄s em̄ mun danā vitā recto trami te cucurrit.nec illi vl lo modo potuit obuia re iniq̄tas.q̄ actus ſp hūanitatis intoꝛquet. hoc em̄ ei erat dirigi. vn̄ venerat vt rediret

e ℟ Ad patrem hic loq̄tur a quo ſe ī euan gelio clarificari poſtu labat.ꝛ vide. hoc eſt fac videri.vt credant me equalem tibi. De⁹ virtutuꝫ.i. angeloꝛuꝫ ꝛ hominum. Deus iſ rael.hoc eſt animaruꝫ deum videntium

f ¶ Intende nunc ad viſitandas omnes

tas ꝟbi ex hūanitate ſine macula pecca toꝛum:diabolum vel miniſtros eius iu deos auerti a ſe. Nos autē ſic petim⁹ ob noxij ab īmūdis ſpiritib⁹ diuīa miſcōia liberari. ℟ Inimici xp̄i fuerūt iudei: cū ei inuidebāt occulte. Inſurrexerūt cū

gētes.vt tibi ex gētibus copia creſcat.q2 ſterilitatem fidei in iudaico populo com periſti. Omnes gentes dicit.quoniaꝫ de vniuerſis gentibus domino adiuuante erant crediturí. Nō miſerearis.oſtendit illis eſſe miſerendū.qui puro ſtudio ſup

plicabūt. Licet oēs opant̄ur iniquitatē. illis tñ pcendū eſt. q̄ ad xp̄m deuota mē/te ꝯfugiūt. g ℭ Declarat̄ hic futura cōuerſio iudaici ppl'i. ⁊ ex eis ī finē mūdi innūeros eē credituroſ. ⁊ ꝗuis ſera tñ aliqñ ſalutifera ꝯuer/ſione ſaluētur.

quē etiā ſuſceptorē ſuū eſſe nōſcebat. I Preuenit illū miſcdia pr̄is. cū pri⁹ centurio eū ꝯfeſſus eſt. quā ab inferis reſurrexiſſe deū videret. Sꝫ ⁊ multi pcutiētes pectora ſua reuertebātur dicētes. vere fili⁹ dei erat iſte.

I Et vſqꝫ ad exituꝫ vite ſue famē ꝟbi dei patiūtur. ℭ Canis dict⁹ a canēdo. nā illius ꝯſuetudo eſt. illa loca defendere: vbi ſe nouit alimoniā repire ita iudei iā ꝯuerſi defendent ciuitatē. id eſt eccl'iam quā correctis p̄dicatorib⁹ circūibūt
h ℭ Loquent̄ certe tūc in ore ſuo: qd̄ nūc hīe nō merent̄ in corde. A ℭ Erit vtiqꝫ in labijs eorꝫ gladius celeſtis ꝟbi dei. q̄ legitur bis acutus. ex vtroqꝫ teſtō feriens. ℭ Quis eñ cū ponderē ꝓferendū eſt. q̄ſi null⁹ gentilis pene. q̄ oīno rariſſim⁹. q̄ eorū p̄dicatōem audiet. ſcꝫ iudeorꝫ. qm̄ qñ ꝯuertētur iudi: pene Xp̄iani ex gentib⁹ antixp̄o adherebūt. vt rariſſimus ſit tūc xp̄ian⁹. ex gētibus natus. i ℭ De gentibus q̄ in antixp̄i ſcelerata religiōe permāſerint. irridendos eos ꝓnūciat: q̄ predicatōes rectas audire noluerint. Gentes. ⁊ in bono ⁊ in malo poni notiſſimum eſt Ipſas eñ ꝓ nihilo hꝫ dñs: qui eū creaturarū oīm nō venerātur auctorē. Mos eſt ſcripture ſicut hic dicere ꝓ pte totum vt oēs gētes nō oēs ſꝫ oēs incredulas accipias k ℭ Fortitudinē hūanitatis ſue dicit criſt⁹ pr̄is bñficijs applicandā. Ad te cuſtodiā mutata ſillaba ſignificat ꝓ te. Cuſtodiā fortitudinē meā: merito illi fortitudinē ſuā ꝓnūciat deputandam:

gētes: nō miſerearis oībus
q̄ opant̄ iniquitatē. Dya
s pſal. Cōuertent̄ ad veſpe
rā ⁊ famē patient̄ vt canes
h ⁊ circuibunt ciuitatē. Ecce
loquent̄ in ore ſuo ⁊ gladius
in labijs eorꝫ qm̄ quis audi
i uit. Et tu dñe deridebis eos
ad nihilū deducis oēs gen
k tes. Fortitudinē meā ad te
cuſtodiā: qꝛ deus ſuſceptor
meus: deus meus: miſcdia
l eius pueniet me. Deus oſtē
dit mihi ſuper inimicos me
os: ne occides eos neq̄n ob
m liuiſcant̄ ppl'i mei. Diſpge
illos in virtute tua. ⁊ depo
ne eos ꝓtector meus dñe.
n Delictū oris eorū ſermonē
labiorꝫ ipſorꝫ ⁊ cōprehēdan
o tur in ſupbia ſua. Et de exe
cratiōe ⁊ mendatio annun/
ciabunt̄ in cōſumatione. in
ira ꝯſumatiōis ⁊ nō erīt. Et
ſcient qꝛ deus dñabit̄ iacob
÷ ⁊ :· finiū terre. Dyapſ.

l ℭ De⁹ oñdit mihi. Scd̄m iā dicit munus bñficij. vt etiā inter inimicos ꝟtus ipſius maieſtatꝭ poſſit oñdi. vt de blaſphemis fiāt religioſi. Ne occidas eos. p̄catur ergo ne gēs iudeorꝫ funditus pereat. ſꝫ magis erraſſe ſe ſatiſfactōe digꝫ ꝯgnoſcat. m I Diſperge illos. h̄ dictum eſt de iudeis. vt in toto orbe diſpſi. ſic emēdati nō ſupbiēt. vel in hac diſpſione ſcel⁹ ſuum penitēdo deplorēt n ℭ Delictum oris eorꝫ i. cogitationū inſanie fuerūt. qñ ꝯſiliū fecerūt. vt neci traderēt dñm. Sermo q̄ꝫ labiorꝫ deteſtabilis fuit qñ dicebāt. Re⁹ ē mortis. Captos eos ꝯſtat in ſupbia ſua. qñ viderūt reſurgētē quē ſpuerūt miracl'a faciētem o I Execrabātur dñm. cū eū filiū ioſeph fabri dixerāt. Innectebāt etiā mēdaciū cum eū demoniū dicebant hīe. Et nō erūt. i. non poſſunt pſeuerare in malicia ſua: ſed ī ea cōſument̄. ℭ Cōſumationē eñ illam dicit qñ vnuſqſqꝫ patit̄: qñ memor petōrum ſe cruciat. Non erūt igit̄ vtiqꝫ ſupbi. ſed penitendo humiliati.
p ℭ Et ſcient. iudei cum fuerint perfecta religione conſtituti: chriſtū eſſe dominū iacob patriarche. quod primitus nō credebant. ⁊ dominū eſſe finium terre. id eſt catholice eccleſie toto orbe diffuſe. qd̄ modo durato corde nō ſapiūt.

q ¶ Poſt iterlectões ſcõi dyapſalma/ tis: venit ad terciū īgreſſuz. vbi ꝯuerſio iudeoꝝ ⁊ reſurrectio dñi oñdit. Canes hꝫ ſignificāt ꝑdicatores ex iudeis ꝯuerſos. vt paulū ⁊ alios. Ciuitas ỽo hꝫ hierlm ſi

quēadmodū grãs agere debeamꝰ oñda Suſceptor: hūanitatis nr̄e ỽbū ē. ꝙ eaꝫ in marie ỽgīs vtero ſibi ſociare dignatꝰ eſt. Deꝰ meꝰ. i. mĩa mea. ibi eñ oĩa ſunt bñficia. ibi vniuerſa mūera deſignata.

gnificat terreſtrē quā paulꝰ circūiuit ꝑdicā/ do gl'ioſe. ⁊ alij iudei mlti credētes. In ſupi oꝛe eñ diuiſiõe veſpe rā dixīmꝰ finē ſecl'i ſi/ gnificare. hꝫ hꝫ initiū ſe xte etatꝫ oñdit. qñ dñs veīt. ⁊ pꝰ eiꝰ reſurrecti onē multitudo credi/ dit iudeoꝝ r ¶ Ipi ỽo q̄ verā meruerunt hr̄e doctrinā diſpgēt ad mādućādū cibū vi delꝫ ſpiritalē. vt ꝯuer tant̄ gētes ad fidē. ſic petro dictū ē in viſiõe Macta ⁊ māduca. Sa turant̄ doctores: qñ ꝑ dicatões ſuas viderīt ppl'os deſiderant̄ aſſu mere. Contra ieiuni murmurāt ſi ỽba ſua fructificare nõ cogue rint in mētibꝰ pfidoꝝ s ℞. Cātabat xp̄s. i. ꝑdicabat fortitudinē pr̄is. quõ cū ip̄o vice/ rit dyabolū. ¶ Ma ne exultabit. cum nox obſcura iſtiꝰ ſcl'i trāſie rit. qñ iam mĩa dñi in reinūeratõe ſctõꝝ elu/ ceſcit. Ibi eñ ip̄e ex/ ultaturus ē tāq̄ rex ⁊ dñs. vbi ſuū pplm ī ſe gaudere ꝯſpexerit. ꝑt etiā cantatio ⁊ exulta

q Conuertent̄ ad veſperā et famē patient̄ vt canes: ⁊ cir

r cuibunt ciuitatē. Ipſi diſp/ gent̄ ad mādućandū: ſi ỽo non fuerint ſaturati ⁊ mur/

s murabunt. Ego autē canta bo fortitudinē tuā: ⁊ exalta bo mane miſericordiā tuā.

t Quia factꝰ es ſuſceptor me us: ⁊ refugiū meū in die tri/

v bulatiõis mee. Adiutor me us tibi pſallā: q2 deus ſuſce ptor meus es deus ÷ meꝰ: ⁘ miſericordia mea.

¶ In finē ꝓ his q̄ immuta/ bunt̄ in tituli inſcriptione. Dauid in doctrinā cū ſuccē dit meſopotaniā ſirie ⁊ ſiri/ am ſobal. ⁊ cõuertit iaob et percuſſit edom in valle ſali narum duodecim milia.

¶ Ppl'S cõuerſus ad xp̄m orat: vt poſt tibulatiões q̄s ꝑtulit deducat̄ ad ip̄m.

Pſalmus. lix.

a Deus repuliſti nos et deſtruxiſti ÷ nos: ⁘ iratꝰ es

Oratio

Omnipotens dñe cuius ỽtutē atq̄ mĩaꝫ matutino lauda mus in tp̄e. q̄ fortitu/ dinē te nr̄aꝫ oꝛamꝰ: ⁊ q̄ms. vt ab oĩ obſcuri tate tenebrarūꝫ eruti. matutīo lumine deco remur. Per.

¶ Cõmutabunt̄ aūt in fineꝫ. q̄ veterꝫ hoīs errore depoſito domi no ſaluatori pura mē te famulāt̄. Tituli in ſcp̄tio xp̄m ſignificat regē. In doctrinaꝫ. i. xp̄ianā. Bella iſta q̄ ſe quunt̄. hiſtoria reguꝫ cõprehendit. ⁊ ſignifi cāt victorias dñi ſal/ uatoris. q̄s ī toto mū do de paganis agit ⁊ pfidis. quoꝝ ỽba iſte pſalmꝰ dicturꝰ ē. chri/ ſtus manu fortꝫ ⁊ deſi derabilꝫ. nõ ferro. hꝫ cõ uerſionis ſtudio. non p igneꝫ viſibilē. hꝫ per charitatis ardoreꝫ (q̄ mõ diuinitas debella re ac vincere inuiſibi/ lit̄ ꝯſueuit) mūdū re/ bellē ſubegit.

a ¶ Ppl'S iſte qui erat ꝑ̄ſcis erroribꝰ illi gatus: repulſum ſe et deſtructū ſub gratiaꝝ

tio iſta ad mēbra magꝭ ꝓprie referri. Cā tauit eñ xp̄s fortitudinem in petro. alijſ q̄ apoſtolis ⁊ martyribus

t ¶ Ip̄e xp̄us ſuſcipit̄ qñ eccl'ia cūcta ſaluat̄. Tūc etiā eternū refugiū efficit̄ xp̄s qñ iſta deſiderātiſſima vox audit̄ Venite bñdicti pr̄is mei. hꝫ ⁊ iā gratū ē refugium xp̄s. qñ tp̄e tribulatõis ꝯdonat̄.

v ¶ Repetit. frequent̄ bñficia. vt nobꝫ

actione cõmemorat. Cum dicit repuliſti. oſtendit ſe fuiſſe gratia dei reuocatū: ne in prauis dogmatibus vita finiret̄. Iſta deſtructio ſic euertit. vt conſtruat. ſic de ponit. vt erigat. Ideo merito ad gratia/ rumactionem venit iſta deſtructio. Ira/ tus eſt qñ ſuperſtitiones eoꝝ ſubuertit. Miſertus eum eos ad cultum vere reli/ gionis adduxit.

b ¶ Terra. vniuerſuȝ cetũ peccãtiũ ſi/
gnificat. q̃ in aduẽtu dñi ꝯmoti ſunt. qñ
culturas ſuas coḡueſt do eẽ abomiabi/
les. Cõturbati ſũt. qñ inť doctrĩas ſuas
alias audieſt. Apphẽdite diſciplinã ne/
q̃ ñ iraſcať dñs ⁊ pea/
tis de via iuſta. Sana
ꝯtritões ⁊c. Celeſti me
dico ꝓdũť vulnera. vt
ꝯtrit medicĩa ſuccur/
rat. Iſta ẽ ꝯtritio que
nos effic fortiores. qꝛ
cõmota eſt. i. a ꝑore er
rore trãſlata ẽ. vt tibi
dño obediat q̃ añ ido
lis ſeruiebat.
c ¶ Oñdit eñi dura ñ
delib⁹ iuſt in iſto mũ
do vt reddat in eťnita
te ꝓcioſa. Uino cõpa/
ta ẽ xt⁹. in q̃ nõ ẽ vici
oꝝ copia. ſ cõpunctio
nis vbertas. q̃ i bono
ꝓpoſito ſtudiũ nr̃e vo
lũtat imutate effic re
cta ſape dũ eą cõpleť.
d ¶ Dedit timẽtib⁹
ſignificatõeȝ. qñ ꝑ ſcri
pturas edocuit in hoc
mũdo fideles mľtipli
ces paſſiões ſuſtinere
facies arc⁹ diẽ iudicij
deſignat vbi noui ⁊ ve
teris teſtl. q̃ſi duobus
ĩflexis iugis oĩs ppľs
iudicať. ſ ille ab iſto
arcu ſagittã. i. ſñiaȝ ñ
ſuſcipit. q̃ ſe in hũili/
tate ꝯfeſſionis deuote ꝓſtrauerit.

b ⁊ miſertus es nobis. Com/
mouiſti terrã ⁊ conturbaſti
eã: ſana cõtritiões eius q̃a
c cõmota eſt. Oſtendiſti po/
pulo tuo dura: potaſti nos
d vino cõpunctõnis. Dediſti
metuẽtibus te ſignificatio/
nẽ vt fugiant a facie arcus
e Dyapſalma. Ut liberenť
dilecti tui: ſaluũ fac dextera
f tua et exaudi me. Deus lo/
cutus eſt a ſancto ſuo: leta/
bor et partibor ſicimã: ⁊ cõ
uallem tabernaculoꝝ meti/
g bor. Meus eſt galaad ⁊ me
us eſt manaſſes: et effraim
h fortitudo capitis mei. Iu/
da rex me⁹: moab olla ſpei
i mee. In idumeã extendam
calciamentũ meũ: mihi alie
k nigene ſubditi ſunt. Quis
deducet me in ciuitatẽ mu/
nitã: quis deducet me vſq̄

ctione hȝ nõ minimã portõeȝ in fide ca/
tholica. Cõuallis dicta. q̃ſi cauata valľ.
g ¶ Galaad iterp̃tať aceru⁹ teſtimonij.
Teſtes ei grece martyres dicũť. Aceru⁹
iſte teſtionij: magnã eẽ ſignificat martyꝝ
ꝯgregatõȝ. Manaſſes
iterp̃tať oblit⁹. meri/
to q̃ fideľ ppľs dic illã
obliuioneȝ ſuã eẽ q̃ e/
rat d abolitõne ſceleꝝ
vẽtura. Effraĩ fructifi
catio dĩ. q̃ ẽ fortitudo
capitis mei. i. dñs ſal/
uator. q̃ nob̃ ꝯtulit co
pioſiſſimã fructum. in
paſſiõe ⁊ reſurrectõe.
qꝛ niſi grñũ frumẽti ⁊c̃
vſq̄ multũ fructum af
fert. h ¶ Uniuerſa h̃
de gẽtiũ vocatiõe di/
cunť. q̃ꝝ diuerſe xtu/
tes. ſb̃ ſinguloꝝ noĩm
iterp̃tatõe intelligẽde
ſũt. h ¶ Iuda. xp̃m
ſignificat. ⁊ cũ exulta
tiõe dicẽdũ ẽ. iuda rex
me⁹. qm̃ hec ẽ fideliũ
glioſa ꝯfeſſio. Moab
ꝓ gẽtib⁹ ponit. vñ cõ
gregãdã ꝑdicebat ec
cleſiaȝ. Per ollã ſpei
tribulatio ſignificať.
quã in h̃ ſcľo ſcĩ ſuſti/
uẽt. q̃ ad ſpẽ vite eťne
dño pſtante porrigiť.
vt paulus ait. ſpes ãt
nõ cõfundit. Olla xo
hic in malaȝ ꝑtem po
niť. eo q̧ in ſenſu prauo velut vnda de/
coctionis exeſtuat. ſ decoctis peccatis ⁊
exuſtis conuertetur nigredo olle.

e ¶ Depcať iſte ppľs fideľ. vt iã a tri/
bulatõibus liberatus dei xtus tribulati
ones eius in alacritateȝ gaudij ꝯuertat.
Et item p̄cať vt saluus fiat dextera. qꝛ
in ipa ꝑte ſtatuẽdi ſunt: q̃ ꝑpetua felicita
te gaudebũt. f ¶ Locutus eſt pr̃ in fi
lio. ſ. euangelicam veritatem. ꝑ quam ve
nit redemptio fideliũ. Letabor. Iuſte le
tabať pplˀus cui ꝓſpera locutus eſt dñs.
h ¶ Sicimã. ſamariaȝ ſignificat. diuidit
xp̃s ſicimã. cũ aliã ꝑtem ad beatitudineȝ
aliã cũ infidelib⁹ ponit. ¶ Cõuallẽ ta
bernaculoꝝ metiebať. i. d iudaica colle/

i ¶ Idumea. interpretať ſanguinea
vel terrena. ac ſi dicat. in iſtos tales extẽ
dam calciamentum. i. predicationẽ euã/
gelij. Mihi alienigene ſbditi ſunt. ſ. xp̃o
⁊ eccľie. k ¶ Exclamat ppľs fidelis
ad dñm. q̃s deducet me in ciuitatẽ muni
tã. i. futurã hierľm. niſi tu ſolus dš. q̃ ſic
munita ẽ: vt nulla vlterius ꝑſecutõe qua
ciať: q̃ eã te duce ingrediť. Quis dedu
cet: ipe. ſ. dš. Deſiderat eñi eccľia illos
ppľos ſibi applicari q̃ adhuc nõ meruerť

eſſe plecti. vt cōpleto nūero pdeſtinatoꝝ ſit ad eťna gaudia treni cū ſcis puenirēt l ¶ Dicēdo: nōne tu ds. oſtdit de q̄ ſuperi⁹ dicebat. ſolū eſſe eū q̄ deduceret. & illū ſolū creatorē debere nob̄ eē ꝓpitium

laudē decātat ppl's xp̄ian⁹ a ¶ Depcatio: aſſidua ē cōiſqꝫ do & hoī ſupplicatio Oro ꝟo ē quā ſcē trinitati iure pſoluim⁹ illā poſtulauit intēdi. i. pſpici a dn̄o atqꝫ miſeri. b ¶ Clamat ꝯgregatio ſcā a finib⁹ tre.

Dic autem. q̄ repuliſti nos. i. a malo ꝓhibuiſti ne in nr̄a voluntate ꝟſaremur erronei. Nō egrediet̄ ds in ꝟtutibus nr̄is. i. cū ita nos ſtus in pñti ſclo defēdas ab aduerſarijs noſtris. vt tn̄ forl nos diuerſ afflictōib⁹ ad ꝓbatiōez nr̄am affligamur. eſtimāt īimici ꝙ nō egrediarl in ꝟtutibus nr̄is. Quis tn mēte nos ꝟtuoſe ꝓtegas m ¶ Orat eccl'ia. vt de tribulatiōe iſti⁹ mūdi quā iugit̄ ſuſtiebat dn̄i ſibi ꝓueniret auxiliū. ſciēs tāto illi cam pli⁹ vnūquēqꝫ ꝯſolandū. q̄to hic ꝓ ei⁹ noīe fuerit vehemēt affict⁹. Et vana ſal⁹ hoīs ſalutem pſtare nō pōt hoi. niſi ſol⁹ ds. ideoqꝫ ſperare nō dꝫ hō in hominem. n ¶ Ipſe in deo faciet ꝟtutē. q̄ in mādatis ei⁹ iugit̄ pſeuerās. dyabolicas tētatiōes xp̄o miſerante calcauerit. Ad nihilū q̄ppe pducit inimicos fideliū. q̄n delet eos de libro viuētiū. vbi ſibi videbantur ſcripti elati. Orō.

i in idumeā. Nonne tu deus qui repuliſti nos. & nō egredieris deus in virtutib⁹ noſtris. m Da nobis auxiliuꝫ de tribulatione. et vana ſalus n hominis. In deo faciemus virtutē. & ipſe ad nihilū deducet tribulantes nos.

In finē in hymnis dauid
L Vox eccleſie petētis vt ſub alaꝝ xp̄i velamine ꝓtegatur. Pſalmus. lx.

a Exaudi deus depcationez meā. intende orab tiōi mee. A finibus terre ad te clamaui dum anxiaretur cor meū. in petra exaltaſti c me. Deduxiſti me qꝛ fact⁹ es ſpes mea. turris fortitud dinis a facie inimici. ÷ Inhabitabo in tabnaculo tuo in ſecula. ꝓtegar in velamē to alaꝝ tuaꝝ. Dyapſal. e Quoniā tu deus me⁹ exaudiſti orōnē meā. dediſti hereditatē timētib⁹ nomē tuū f Dies ſup dies regl adijcies

I. id ē. q̄tuor ptib⁹ mūdi ¶ In q̄b⁹ oīpotētl dei eccl'a ꝯſtituta ē. In āxietate cordis. q̄n enixi⁹ orat & clamat ad dn̄m. ſ. cū piclitāte aīa: aīe neceſſaria remedia poſtulāt̄. Petra ſignificat xp̄m. i hac petra ſe exaltatū eē pnūciat: in q̄ oīs edificat⁹ ē xp̄ian⁹ c ¶ Deduxiſti me. in illā. ſ. futurā regem quaꝫ beatus ſuis dn̄s pollicet̄. Eā etiā reddit̄ q̄re ſit ductus ad pmium. qꝛ poſuit ſibi ſpem dn̄m. Turrl etiā dn̄m ſignificat. turris eni ciuitatl muros defendit. & irruētes hoſtes ex alto vulnerat. Sic virtus dn̄i: pplm ſuū defendit. pugnat ꝟo ꝟbo nō plio. & turris illa ꝟtutibus plena ē: nō gladijs. d I. Inhītabo vtiqꝫ in illo tabernaculo: in q̄ ſine fine māſuri deū iugiter ꝯtemplemus. ¶ Merito ergo ꝓtectio dn̄i alis cōpata ē q̄ nec ſbiectos onerāt & leſiōnē omis ꝓrietatis emendāt e ¶ Cur in velamen

Lementiſſime domine: ſalua ſupplicem populum auxilio dextere tue: & dum ad fructum boni operis in tribulationibus exercitatur: tua ſemper gratia conſoletur. Per.

¶ In finē. xp̄ꝫ ſignificari iā notū ē. In hymnis: grecū vocabulū ē. īterp̄taturqꝫ in laudib⁹. qꝛ tot⁹ pſalm⁹ xp̄i pconia pſonat. Dauid āt ipm xp̄m ſignificat. cuius

to alaꝝ dn̄i letet̄ oſtdit. ſ. q̄n eius exaudita eſt orō. Hereditatem dediſti. ſignificat futuri ſeculi regnū. hec nō habet finē ꝙ cū ſemel ſuſcepta fuerit nunq̄ꝫ a nobis mutatōe aliqua diſcedit.

f ¶ Dies eťnitatē ſignificat ſaluatorl qui vere rex nr̄ dꝫ. q̄n ab ipo regimur.

I. Adijcient̄ etiā anni regis huius & dies int̄ iſtas generatōes vſqꝫ dum con-

gregatis electꝭ ⁊ ſupplãtatꝭ inimicꝭ.tra/
diderit regnũ đo pr̃i: ſil' cũ ipſo regnãs ⁊
cũ ſctis. ❡ Uſqꝫ ꝙ in diẽ generatõis ⁊
generatõis.i.vſqꝫ ad et̃nũ vnũ diẽ in gl'a
dei.q̃ ẽ dies.ad quẽ oĩs generatio hoĩuȝ
ordinate facta eſt

g ℟ Permãebit in/
et̃nũ.ſ. ppl'us ſcũs in
btĩtudine.nullo iã in
eo mortꝭ dñio dñante
❡ Miſericordiã qs
reqret.ibi mĩa nõ req̃
rit̃ vbi nullus ẽ miſer
ibi nec v̾itas: vbi cũ/
cti deũ videbũt. Nul/
lus ſiq̃dẽ eoꝝ idignꝰ
erit bonoꝝ taliũ.cũ in
et̃nũ poſſideãt reg̃ ce/
loꝝ. Negatiue igit̃ le
gẽdũ ẽ qs reqret.q.d.
nullus. h ❡ Sic ſi/
gnificat ita.quẽadmo
dũ in ſubſeq̃ntibꝰ de/
clarat: Pſallere eniȝ
ſp dic̃ ppl'os btõꝝ.ſu/
perno nomĩ: nõ breui
tpe.ſꝫ in ſclm ſcli. Uo/
ta etiã ſua ſe dño red/
dere ꝓmittit.vt ei et̃/
nas grãs ſp exoluat.
De die in diẽ: ſignifi/
cat ſp.vt ⁊ ꝭ vota nr̃a
reddamus. ⁊ ibi lau/
des cãtemus dño ꝑpe
tua hilaritate. Orõ
Anxietatũ nr̃aruȝ
miſericordiſſime
ꝯſolator đs.ꝓtege fa
miliã tuaȝ a facie ini/
mici.vt a te turre for
titudĩs ꝓmunita.iha
bitare tabernacl'a me/
reat̃ eterna.Per.

annos eius vſqꝫ in diẽ ge/
nerationis ⁊ generationis.
g Permanet ineternũ in cõ/
ſpectu dei: miſericordiã ⁊ ve
ritatẽ eiꝰ qs requiret ÷ ei:·
h Sic pſalmũ dicã noĩ tuo in
ſeculũ ÷ ſeculi:·: vt reddã
vota mea de die in diem.

In finẽ ꝓ idithun ps̃.da
uid. ❡ Uox cõuerſi dicẽ
tis animã ſuã deo eſſe ſub/
iectã.monentiſqꝫ errantes:
vt magis in dño q̃ȝ in cadu
ca huiꝰ mundi felicitate cõ/
fidant. Pſalmus.lxj.

a Nonne deo ſubiecta
erit aĩa mea: ab ipſo
b eñ ſalutare meũ Nã
⁊ ipẽ deꝰ meꝰ ⁊ ſalutaris me
us ſuſceptor meus non mo
c uebor amplĩꝰ. Quouſqꝫ ir/
ruitis in hominẽ: interficitis
vniuerſi vos: tanq̃ȝ parieti
inclinato ⁊ macerie depulſe
d Uerũtamen ꝑcium meũ co
gitauerunt repellere: cucur

eſt đo.q̃ ſp hũilit̃ illð agit qð ad eiꝰ man
data ꝯguerit ꝑtĩere.ac p̃ret̃ eũ nihil alið
mẽs btã ꝯcupiſcit. Ab ipſo eñ ſalutare
meũ.i.vnigenitꝰ filiꝰ q̃ recte credẽtibꝰ ſa
lutarꝭ dĩt exiſtit b ❡ Nã ⁊ ipẽ đs meꝰ
nũc deũ ĩuocat quẽ ſu
periꝰ noĩauit ſalutare
Ne crederes ãt mĩorẽ
eẽ filiũ pr̃i dic̃ ipſe eſt
đs meꝰ. Repetit ſalu/
taris meꝰ.ſalꝰ eñ xp̃s
eſt hũani generiſ.q in
adã pierat. ℟ Ad/
didit ſuſceptor meꝰ in
et̃nitate.ſ.iõ nõ moue
bor ãpliꝰ. q2 poſtq̃ȝ fe
lici viſiõe fruar cadere
non timebo. Nec hȝ q̃
currat ãpliꝰ: niſi vſqꝫ
ad deũ. c ❡ Loq̃t
eñ ppl's dei ad pſecu
tores xp̃ianoꝝ.q̃ȝdiu
agmĩe facto ſup hoĩeſ
innocẽtes irruitis.
℟ Addidit.ĩterfici/
tis vniuerſi vos.q2 q̃
volũtatẽ hȝ occidẽdi
hoĩeȝ.etiã ſi ñ ꝑcuſſe/
rit: occidit. ❡ Aptiſ
ſima ꝯpatio. ꝑies icli
natꝰ q̃ȝuis nõ moueat̃
tñ occũbit. q2 in caſũ
vergit q̃cq̃d a ſolidi/
tate ſua fuerit iclĩatũ
⁊ macerie đpulſe.q fa
cile in ruinaȝ cadit.ſi
fuerit aliq̃ ĩpulſiõe q̃ſ
ſata. ℟ Ita homici
de cũ recte ſitis crea/
ti.ad ruinam ꝓni ferĩ
mini. naturãliſqꝫ ĩ vo
bis ſenſus v̾ſus eſt.

❡ Idithun ĩterpretat̃ tranſiliẽs eos.i.
amatores ſeculi huius.qs miles chriſti
ꝯtẽpta mũdi voluptate tranſcendit.⁊ in
dño ſpe firmiſſima ꝑmanebit.talis eñ ꝓ
mittit finem.i.dñm xp̃m.Sequit̃ q̃ȝ pſal
mus hoc eſt ꝓbabilis vita que regul' do
mini obſecũdat.i.obedit.
a ❡ Nõne: v̾tẽdũ ẽ vt planius fiat.di/
camus eñ,nõne đo ſb̃dita erit.Subditꝰ

❡ Eſt autem maceria: ſicca ſaxoꝝ con/
ſtructio,que ſine aliquo ligamine impen
ſo in altum ducta componit̃.
d ❡ Iſte v̾ſus reſpicit ad iudeos ⁊ ad
fictos chriſtianos.Cogitabãt ĩfideles re
pellere chriſtũ.q̃ ẽ caput ⁊ preciũ eccl'ie.
qñ ne puro corde coleret̃ ſacrilegis do/
gmatibꝰ obuiabãt. Tũc ſcũs vir curſũ vi
te ſue in ſiti ſterilitatꝭ pagebat.q2 ĩueĩre
nõ poẽrat,quẽ ſacra doctrĩa potaſſet, Se

quiꝫ ſitis cā. Bñdicebāt ore q̄ legē falla
cie emēdatōe ꝑtrāſeūt. ⁊ nō h̄ opibꝰ. de-
mōſtrāt qđ ore ꝓnūciāt. Corde em̄ male
dicebāt: q̄ ſcripturas ſctās. vicioſe intel
ligebāt. e ¶ Nūc repetit ꝓbā. qđ ſu
periꝰ dixit aīam ſuam
deo eē ſbiectā. vt ipſa
repetitio mēti nr̄e cre-
dulitatē infigeret Pa
tiētia q̄ppe nr̄a xp̄s ē.
ꝓpter quē ⁊ aduerſa li
bēter patimur. ⁊ ſuſce
pte regl'e obſeruatōne
gaudemꝰ. f ¶ Su
periꝰ xp̄m patiā noīa
uit. nūc iteꝝ dixit deꝰ
meꝰ. ⁊ ſalutaris meꝰ.
q2 reuera aīe ſue ſalu-
tem. iā tūc ꝑ incarnan
dū verbū ꝓuenire no
ſcebat. Nō emigrabo.
ſcꝫ de hac crudelitate
quaꝫ teneo: vel ſuaſu
malo veſtro vel perſe
cutione
g ¶ Congeminat
in deo ſalutē eſſe. non
vt gētiū dijs ꝑpetuam
mortē. Et glīa mea. vt
nō ſolū ſalus ſ; etiā il-
lic reddidiſſe ſit glīa.
Deꝰ auxilij mei ne ſi-
bi aliq̄d deputaret hu
mana infirmitas. Di-
xit poſtremo: ſpes mea
in deo ē. vt ⁊ illa p̄teri
ta q̄ ꝑcepat dño depu-
taret. ⁊ futurā ſuā bti
tudinē ipſi applicaret
h ¶ Spare in eo. i.
in illū. ſ. quē ſibi ⁊ de-
um ꝓfeſſus fuerat ⁊ ſa
lutē oīs ꝯuētꝰ plebis
Effūdit añ dñm cor ſu
um. qui peccata ſua vberrimis lacrimis
confitetur. Cor aliter effundi nō poteſt:
niſi creberrimo imbre lachrymaꝝ.
i ¶ Uerūtamē dicit vani filij hominū
vt viciū ſuū ꝯgnoſcens hūanitas: ad au
ctorē ſalutis celeri ſupplicatiōe feſtinet.
Uani eteni hoīes dicūtur ad ꝯpationem
ſupne veritatis. Mēdaces illos tangit.
q̄ ſtateris iniq̄s emētiū decipiūt ſimplici
tatē: vel illos notat q̄ ſanctitatis ſilatio-
ne decipiūt. Ut decipiāt. poterāt em̄ non
decipe ſi eoꝝ neq̄cia poſſit dep̄hendi In
idipm. ſ. in eq̄tate. quā falſo hr̄e eſtiman
tur cū iuſti etiā credūtur. k ¶ Docet
em̄ viciatos ne ſpare
debeāt vbi fructꝰ bo-
ni deſiderij nō p̄t inue
niri. Dic etiā ad pau-
peres. q̄ neceſſitate vi
ctus furtiuū aliqđ cō-
cupiſcūt. ⁊ rapinaſ no
lite ꝯcupiſcere. nō em̄
pōt crimē rapine indi
gētia tollere. nec q̄ vi
dicte ſbiacet culpā ex-
cuſare. Nunc redit ad
diuites dicēſ. Diuitie
ſi affluāt Merito ergo
p̄cepit diuitibꝰ cor nō
apponere ⁊ q̄ poſſidēt
nō amare. cū paulꝰ di
cat. nō ſpare ī incerto
diuitiaꝝ ſ; in deo viuo
l ¶ Locutꝰ eſt fre-
quēter pr̄ibꝰ nr̄is deꝰ
ſ; ſemel locutꝰ eſt filio
ſuo dicēs. Filiꝰ meus
es tu ego hodie genui
te. h̄ eī nulli alteri pa-
trē fuiſſe locutū mani
feſtū eſt. Duo hec au-
diui ī euāgelio. Ptā-
tē habeo ponēdi aīaꝫ
meā. ⁊ iteꝝ ſumēdi eā
Seq̄tur illud ſcđm. et
tibi dñe miſcđia. Ba
dicēdum placet vtrūq;
deitatꝭ eſt. vt ſcꝫ miſe-
ricordiꝭ poſſit ⁊ potē-
ter miſereaꝭ. Et vt h̄
de xp̄o dictū planiꝰ in
telligas. ſeq̄tur tp̄s iu
dicij. Quia tu reddis
pr̄ nō iudicat queq̄;. ſ; oē iudiciū dedit fi
lio. Oñdiꝭ q̄ ex iſtꝭ tribꝰ xp̄o attribuiꝭ. ſ.
locutōe ſingl'ari ⁊ ptāte ⁊ mīa ſilr̄ iudicio
eū vnū eſſe veꝝ cum patre deū. Orō

Ude tibi dñe aīas nr̄as: qm̄ tu es
patiā vera. vt renuētes incerta diui
tiaꝝ. te ſolū ꝯtēpta oīm mūdana vanita
te ſequamur. Per dominū.

¶ Idumea em̄ locꝰ ē vbi dauid fugiēs

ri in ſiti: ore ſuo bñdicebant
⁊ corde ſuo maledicebant.
e Dyapſalma. Uerūtamen
deo ſubiecta eſto aīa mea:
quoniā ab ipo patiētia mea
f ÷ Quia :· ipe ÷ deus meꝰ :·
⁊ ſaluator meꝰ adiutor meꝰ
g nō emigrabo. In dō ſaluta
re meū ⁊ gloria mea: deꝰ au
xilij mei et ſpes mea in deo
h ÷ eſt :·. Sperate in eo oīs
cōgregatio ppl'i: effundite
corā illo corda veſtra: quia
deꝰ adiutor nr̄ ÷ ineternū :·.
i Dyapſal. Uerūtamen va
ni filij hoīm: mendaces filij
hoīm in ſtateris vt decipiāt
ipi de vanitate in idipſum.
k Nolite ſperare in iniq̄tate ⁊
rapinas nolite cōcupiſcere
diuitie ſi affluant nolite cor
l apponere. Semel locutꝰ eſt
deꝰ. duo hec audiui: q2 po-
teſtas dei ⁊ tibi dñe mīa: q2
tu reddes vnicuiq; iuxta
opa ſua. ¶ Pš. dđ. cū eēt in
deſerto idumee. ¶ Eccl'ia

pſecutionē ſaulis ibi latuiſſe cognoſcit. Idumea interp̄tat terrena. ⁊ ſignificat terrenos act⁹. q̄ bonis ſpūalib⁹ oīno nudati ſūt. a ¶ De⁹ de⁹ me⁹. In iſta repetitōe venerādi noīs: affectū pie depcatiōis oſtēdit. Ad ipm vigilat: quotiēs īmūdi ambitōe dormitur. Addit dilucl'o: qñ dñice reſurrectiōis tēpus eluxit. vt tunc laudes caneret qñ genus hūanū exēplo ſue reſurrectionis animauit.

b ¶ Sitit ĝ aīa fideliū deū. qñ mādata eius ⁊ ꝟtutes exīmias ꝯcupiſcit. ⁊ ipm ꝺſiderat videre a quo bonoꝝ oīm fluētia cōſtat emanare.

d Ideo multiplicit caro deū q̄rit. q2 multis afficit iniurijs.

c ¶ In terra deſerta ſicut titulus dixit. i. indigētia hui⁹ mūdi. ⁊ ſterilitate ieiuna In inuia. q2 mūdus in ſe nō habet viā niſi dñm ſaluatorē. qui iter ē cecoꝝ Et inaquoſa. i. arida atq̄ infertili. vt merito ei⁹ aīa nimia ſicitate dureſcat. Uñ p hec tria noīa mōi iſti⁹ neceſſitas iudicatur. Tūc ſe appuiſſe dicit ſctā eccleſia in ſctō fideliq̄ ꝓpoſito. qñ criſtū verū deū eſſe ꝯgnouit. Dicit ꝟo apparui

deſiderās dñi videre virtutē. agit grās q2 ſub ꝓtectione dñi: ꝓcellas mūdi euaſit

Pſalmus. lxij.

a Eus deus meus: ad
b te de luce vigilo. Sitiuit in te aīa mea. q̄ multipli
c citer tibi caro mea. In ✱ terra: ÷ deſerta: inuia ⁊ inaquoſa ſic in ſancto apparui tibi vt viderē virtutē tuā ⁊
d gloriā tuā Qm̄ melior ē miſericordia tua ſup vitas. la
e bia mea laudabunt te. Sic benedicam te in vita mea : ÷ ⁊: in noīe tuo leuabo ma
f nus meas. Sicut adipe et pinguedine repleat anima mea : ⁊ labijs exultationis
g laudabit os meū. Sic memor fui tui ſup ſtratū meū. in matutinis meditabor in te quia fuiſti adiutor meus
h Et in velamento alaꝝ tuaꝝ exultabo. adheſit aīa mea p oſt te. me ſuſcepit dextera

tibi. vt viderē virtutem ⁊ gl'iam tuā. q2 nemo veritatē videt niſi deo prius apperere potuerit. Nā ſi ſol iſte videre nos facit qñ nobis fulſerit. q̄tomagis virtus diuina (ſine qua nec accipe nec tenere aliq̄d boni poſſum⁹) videre ſe facit ſi ante nos illūinans ſibi appere faciat.

d ¶ Miſcdiā dic̄. p̄mia dñi q̄ ſcīs ſuis p̄mittit larga pietate q̄ lōge melior ē vita pñti. Labia mea laudabūt te. poſt bñficia q̄ p̄miſit: deuote laudis obſequiū pollicet. qđ deo nouerat eſſe grauiſſimū.

h Miſcdia tua vitā p̄ſtat etnā: vita pñs ſepe mortē opat. G Uel melior ē mīa tua q̄ vite. i. mōi viuēdi q̄tūcūq ſcti. q2 null⁹ ſua ſcītate ſaluari poſſ3 ſi mīa deeſſ3 di

e ¶ Bñdic̄ em̄ ī vita ſua pfctē deū q̄ bonis opib⁹ ī hac luce ꝟſat Leuat manus ſuas in noīe dñi q̄ opib⁹ ſctis īſiſtēdo tēſis manib⁹ orat dñm. vt ipſa orō deſignet effigiē ſancte crucl

f ¶ Adipes ſūt viſceꝝ craſſa velamīa q̄ intna iecorl opiunt Piguedo ꝟo ē ſagīati pecudis nutrita cib obeſitas. iſta fuert. apta ſacrificijs olī. ſ3 Piguedo aīe dīnaꝝ rerū ſcīa ē. ⁊ recta fides ac incōcuſſa patīa ⁊c̄. vñ ſcl'i iſti⁹ macies ſupat ⁊ labia exultatōis Sica labia ariditate peccati. deū laudare non pñt. ſ3 cū pīguedinē dīutne mīe aīa pceperit. labijs exultatōis laudabit h Hic orōnis in patria exultatōes ⁊ leticia ſempitna ſunt.

g ¶ Nā cū dic̄ eccīa ſic mēor fui tui. oñdit ſe recordatōem dñi ſp habuiſſe. nec oblitam fuiſſe ī reb⁹ ꝓſperl qñ ſolēt hūana corda collata bñficia ī mēoria n̄ hr̄e. Per ſtratū ſcat q̄etē vbi ſolem⁹ corpora nr̄a ī ſomnos remittē. In matutis etiā fidel' vigilat. qm̄ nec ī ꝓſperl ſuiſ poterit obliuiſci lucl auctorē. In picul' fuit adiutor qñ fuit ī inuio ꝺſerto h ¶ Et ī velamēto. i. ī ꝓtectōe celeſtl auxilij ſe dicit eccīa exultare ¶ Et ſe adheſiſſe dño dic̄. vt nūq̄ recedat a bonō ꝓpoſito Dextera pr̄is: xp̄s ē dñs. qui ſuſcepit eccl'iā alarū ſuarum velamēto ꝓtegendā.

i I. ℂ Ipſi ꝟo.hoc ē.inimici.inuano qſierūt aīaȝ xp̄i:qn̄ falſis crimib⁹ ſāguinē ſe effūdere decreuerūt. ℂ Sequit̄. q2 nō ad celos euecti ſūt. ſꝫ deorſū eos vi ſcera t're abſorbuerīt. Tradita ē in man⁹ gladij gens iudea.qn̄ eā p̄ncipes romanoꝝ veſpaſian⁹ ⁊ tyt⁹ cede īncēdioꝗ vaſtabant. Judei q̄ꝫ celeſtia credere nolētes ptes vulpiū facti ſūt:dū ſe doloſis ⁊ fraudulētꝫ p̄ua volūtate ꝯiūxerūt.aut in taliū ptātē redacti. ſiue cuȝ ī hieroſolymitana vaſtatōe cadauera eoꝝ eſce fuerūt vulpiū:ferarūꝗ reliquaꝝ. k ℂ Regē.dic̄ ſaluatorē.ip̄e em̄ rex īeꝛnū qui letabit̄ in dn̄o do p̄re. Adiecit.laudabūtur oēs:cū laudāt xp̄ꝫ ſcī dei:ip̄i ſiūt ſine dubitatōe laudabiles.q2 non p̄nt laudes ei⁹ digne narrare.niſi q̄ ad palmam īdulgētie meruerunt ꝑuenire. Jlli iurāt in eo:q̄ ei mētis obſequium iuiolabile ꝓmittūt. I. ℂ Obſtructū ē os iudeoꝝ ⁊ p̄ncipū ſacerdotū reſurgēte dn̄o ⁊ creſcēte teſtimonio veritatis. ℂ Et os oīuȝ iniq̄ꝝ obſtruet̄ in iudicio.n̄ in illo ſeculo. Oīo.

D te diluculo vigilantibus lumen largire ꝑpetuum auctor lucꝫ eterne.vt te labia noſtra laudent.te vita benedicat.te meditatio matutina:glorificet. Per.

ℂ Tituli hui⁹ ꝟba(ſic̄ ſepe dictū ē)referunt̄ ad dn̄m xp̄m.q̄ ꝑ totū pſalmū locuturus ē.q̄ ſextus eē cogſcit̄ hoꝝ q̄ paſſionē.reſurrectōeꝫꝗ dn̄icā breui reuelatione ꝯtingūt. a ℂ Apte hūanitatꝫ aſſumpte poſtulabat dn̄s xp̄s.vt ei⁹ exaudiat̄ oīo.qn̄ totis viribus petitur.qd ꝓ

deſſe ſentit̄. A timore inimici.i.iudei. I. Al' diaboli ſuos fideles eripi poſtulabat. b ℂ Protect⁹ ē plāe a ꝯuētu iudeoꝝ.q2 dū illi eū crederēt cōit̄ mori.ei⁹ reſurrectōis glīa ꝓbant̄ eē ꝯfuſi. Protect⁹ ē itaꝗ:q2 malignorū īſidias potētie ſue ꝟtute ſupauit. A mlti tudīe dixit. vt actū ex ꝑmereſ paſſiōis.ſupi⁹ em̄ dixit.a ꝯuētu malignantiū.qd ad ꝯſilia ꝑt r̄ferri. Hꝫ āt ad actū eoꝝ.iō dixit.opantiuȝ iniq̄tatē. c ℂ Jam reddit̄ cā cur ꝓtectus ſit ab opantib⁹ iniq̄tatē.nā q̄ꝫtū illi linguas ſuas velut mortiferū gladiuȝ exacuerāt.tm̄ eoꝝ iiq̄tas frāgebat̄ ⁊ eis magꝫ nocebant q̄ꝫ xp̄o.etem̄ mos eſt peccantiū.vt ꝑmū ſibi noceant q̄ alteꝝ ḡuare feſtināt. Linguas exacuerūt qn̄ voce vna dixerīt Crucifige. Jntēderūt arcū.i.īſidias occl'tas Res amara ⁊ oī felle deterior Cōuiuā ad ꝓditōeȝ.diſcipulū ad necē.ꝯſuatorē pecūie ꝑmio pecūie fuiſſe corruptū. Jn occlt' ſic accipiēdū ē vt iudei putarūt:ceteꝝ act⁹ eoruȝ occult⁹ eē xp̄o nō potuit.q̄ freq̄nt̄ an̄ p̄dictus ē q̄ꝫ fieret.īmaculati dicunt̄ etiā q̄ abluti a pctīs dei ſunt mīa.ſꝫ ꝟe īmaculat⁹ ſolus xp̄s ē.q̄ nullā maculā ꝯrit.

d I. Subito.qſi inuiſi vel ex īꝓuiſo. ℂ At iudei demētiſſimi putauerīt.Nō ꝟo dixit.ſagittabūt ⁊ n̄ tiebūt.oñdit maligne volūtatꝫ velocē effectū. Firmauerīt ſibi qn̄ dixerīt.reus ē mortꝫ.ſiue ſanguis eius ſup nos:⁊ ſup filios nr̄os

e ℂ Cōſuetudo peccātiū ē.vt q̄ dolum parat:hoīem ſe putat fallere poſſe. ſic iudei ꝯfuſi xp̄m tm̄mō hoīem putātes ma-

i tua. Jpſi ꝟo inuanū queſierūt aīam meā: introibūt in inferiora terre:tradentur in manus gladij partes vulpiū erūt. k Rex ꝟo letabitur in deo: laudabunt̄ oēs qui iurant in eo:÷ quia obſtructū eſt os loquētiū iniqua:·

ℂ Jn finē pſalmus dauid.

ℂ Xp̄us ꝑ totū hunc pſal. de ſua paſſione loquitur.

Pſalmus.lxiij.

a Exaudi deus orationē meā cū deprecor:a timore inimici eripe aīam meam. b Protexiſti me a cōuentu malignantiū: a mltitudine c opantiū iniq̄tatē. Quia exacuerīt vt gladiū linguas ſuas : intenderūt arcū rem amarā: vt ſagittēt in occul d tis immaculatū. Subito ſagittabūt eū ⁊ nō timebūt firmauerūt ſibi ſermonē neq̄ꝫ e Narrauerunt vt abſconde-

lignitatē ſuā nō credebāt agnoſci ab illo cui cūcti patēt. f ¶ Scrutati ſūt iudei iniq̄tates q̄s vtiq; ꝑtermittē debuiſſent. dū nullū ibi fructū ſue ſalut/ poterāt īue nire. Dixerūt eñi. Si dimittim⁹ eū ſic ve- delitatē ſuā formidat. ita iuſtus tpr̄ ſpez eternitatis ſue exultat in dño. ¶ Recti corde ſunt q̄ ꝑ ſemitas dñi gradiunt̄ q̄ ⁊ dñm laudāt. ⁊ ab tpa xitate laudant̄. q̄d laudabili⁹ q̄ ab ipo audire. Venite bñdi cti. ⁊c. Ozo.

niēt roma. ⁊c. Defece rūt. q2 ſp̄ in cogitatōe deficiūt. q̄ ad res peſſi mas pueīre ↄtēdunt. g ¶ Cor eñi altū eſt tūc. qñ hō celeſtia co/ gitat. ⁊ terrena deuitat Iſte nō deſic̄ ſic ille q̄ ſcrutabat̄ ſcrutinio. ſʒ magis magiſq; creſcit q2 in ei⁹ corde exalta/ bit̄ ds. nō in ſe: deus eñi in eo grandeſcit. q̄ ſanctitate creſcit. h ℞ Paruuloꝝ ſa/ gitte. iania tela ſūt. q̄ ſtudio ludēdi fragiles cānas iacere ↄſueuerūt in modū ſagittaꝝ. Sic iudeoꝝ vota inefficaci malignitate ſeuiſſima nō ītulerūt flēdā mortē ſʒ glīoſiſſimā paſſionē ℞ Infirmate ſūt lin gue. q2 nullā cepit ſta bilitatē elocutio eoꝝ: ſʒ dolus eoꝝ reddidit eos infirmos. i ¶ Cōturbati ſūt ex illis q̄dā credētes. qñ venerūt ⁊ dixerunt ad apl̄os. Quid faciem⁹ viri frēs. ⁊ timuit oīs hō. Dic totū ꝓ pte. vt oīs intelligat̄ q̄ iudi/ ciū dñi futuꝝ formida bat: timuit. q2 iudiciū futuꝝ ſibi īminere for midabat. k ¶ Annūciauerūt. ſ. gl̄iam reſurrectiōis. ⁊

rēt loqueos: dixerunt quis
f videbit eos. Scrutati ſunt
iniquitates: defecerunt ſcru
g tantes ſcrutinio. Accedet
homo ad cor altum: ⁊ exal
h tabit deus. Sagitte paruu
loꝝ facte ſunt plage eoꝝ. et
infirmate ſunt ↄtra eos lin
i gue eoꝝ. Cōturbati ſūt om
nes qui videbāt eos ⁊ timu
k it oīs hō. Et annunciauerūt
opera dei. ⁊ facta eius intel
l lexerunt. Letabitur iuſtus in
dño ⁊ ſperabit in eo: ⁊ lau/
dabunt oēs recti corde.

¶ In finē ps. dauid ✱ can/ ticū :· ÷ hieremie ⁊ ezechie lis de populi trāſmigratiōe cum inciperent ꝓficiſci :·.

¶ Populus a pctō libera tus orationem ſuam poſtu lat exaudiri. diūſas laudes dñi potentiāq; enuncians.

Pſalmus. lxiiii.

a E decet hymnus de/
us in ſyon: ⁊ tibi red/
det votum ÷ in hieruſalē :·
b Exaudi orationem meam:
ad te omnis caro veniet.

Tutela oīuz credē tiū ds. cuſtodi ec cleſiā tuā a ↄuētu ma lignātiū. q̄ eaz occl̄tis iacul̄ īpugnare nitūt̄ vt te ſalubri rectoq; retines intellectum iu ſtoꝝ meritis ꝑpetua ter colletet̄. Per. ¶ In finez pſal. dō. Vba tā nota ſūt. Cāti cū ſignificat ꝓphetiaz hieremie ⁊ ezechiel̄. q̄ ꝓphabāt de ppl̄o trāſ/ migratiōis babylonie eos poſt. lxx. ānos in patriā eē redituros. ſi gnificat ppl̄us rediēs a babylonia. eoſ q̄ mū di h⁹ ↄfuſione dānata ad celeſtē hierl̄z veire ↄtēdūt. a ¶ Reuer ſa plebs ad dñm ō ca ptiuitate pcti. in ma/ gnā exultatōez ꝓrupit dicēs. Decere hymnū ſolū deū. nō demonuz turbas. nec alibi. niſi in ſyō. ℞ id ē. in ec/ cleſia. ¶ Et redde/ re oprere votū ī hierl̄z nō ſic ab īfidelib⁹ vo/ ta reddūt̄ marti ⁊ ve/ neri. ceteriſq; demoni bus. ſʒ dō ſoli ī hierl̄z. id ē. ī viſiōe pac/. in q̄ māet ſp fixa felicitas. b ¶ Ipe ppl̄s q̄ pri⁹ dixerat. te decet hym/ nus. nūc ad dñm hym

priora miracula q̄ fecit. Et facta ei⁹ intel lexerūt. ſ. eſſe diuīa. q2 talia īplere nō po terat hūana fragilitas. ℞ Cōpūcti eñi corde intellexerūt: ⁊ intellecta aliis nūci auerūt: qui deū religioſe timuerūt l ℞ Letabit̄ iuſt⁹. Sic eñi īpi⁹ tpr̄ iſti nica ſupplicatiōe ꝓclamat dicēs exaudi orez meā. rogatq; h̄ vt ei pcēt. ne ī futuro ſe dānaret. ℞ Oīs caro. ac ſi dicerz. ad te ↄuertet̄ oīs hō. ¶ Vr oīs hō ad te in iudiciū veniet. recipiēs ꝓut geſſit. iō ro/ go vt h̄ parcas exaudiēs orōnē meā

c ¶ Preualuerũt ꝟba iniquoꝝ: qñ pa
gani gentes ꝑſuaſerũt filijs ſuis. vt anti
quos ritus ꝛ ſacrilegia colerẽt Sed his
erroꝛib⁹ pietas diuina ſſbuenit. qñ ſalu-
tẽ mũdo aduẽtu dñi indulſit. ꝛ eũ in cru
ce hoſtiã fecit. ꝑ quam
mũdũ ſibi recõciliauit

tionẽ apl'oꝝ. pꝛofundũ maris. i. gẽtiliũ
coꝛda. qui ſeculi hui⁹ (qđ mare dicit̃) ꝓ
funditas fuerũt. qꝛ ꝓfundius in erroꝛes
dimerſi fuerũt. Merito coꝛde turbati ſũt
qñ deos ſuos cõticuiſſe cernerẽt Sonus
eoꝝ. i. dicta crudelia ꝑ
ſecutoꝝ q̃ fuerũt ſon⁹
fluctuũ. i. ꝑſecutionũ
maris. i. mundi.

d ¶ Btũs eſt quẽ
dñs elegit. nec eã ele-
ctionẽ ſuis meritis tri
buit. Aſſumi ꝟo eſt: in
eterna reqe collocari.
Ir. Ergo q̃ ſe dignum
xp̃i electõe ꝓbuerit. in
habitat cũ apl'is ſctis
in tabernaculis ſempi
ternis. e ¶ Reple
bimur. q̃ſi ad mẽſuraꝫ
nr̃am q̃tũ poſſum⁹ ca
pe: potabimur. vt pau
lus. Unicuiq; data eſt
gr̃a ſm mẽſurã donati
onis xp̃i. Ir. Sãctũ
tẽplũ eſt hõ ille quẽ in
habitat plenitudo di-
uinitat' ¶ Qđ di-
xit mirabile ad ꝑdictũ
virũ reſpicit q̃ in eqta
te iudicatur⁹ eſt mõm
Ir. Uel qꝛ mirabilit̃
veritatẽ incredulis iu
deis aperuit.
¶ Põt etiã eccl'ia ĩ
telligi ꝑ dñi templum
q̃ eſt mirabilis ĩ ſctis.
qui eqtatis ꝟtutib⁹ in
ſcrutabilit̃ ſũt ꝑditi.
f ¶ Salutaris nr̃
dicit̃ deus q̃ humano

c Uerba iniquoꝝ ꝓualuerũt
ſup nos: ꝛ impietatib⁹ nr̃is
d tu ꝓpiciaberiſ. Beatus quẽ
elegiſti ꝛa aſſumpſiſti: inha
e bitabit in atrijs tuis Reple
bimur in bonis domus tue
ſanctũ eſt templũ tuũ mira
f bile in eqtate. Exaudi nos
de⁹ ſalutaris nr̃: ſpes oĩm fi
nium terre et in mari lõge.
g Preparãs mõtes in virtu-
te tua accinct⁹ potẽtia: qui
cõturbas ꝓfundum maris
h ſonũ fluctuũ ei⁹ Turbabun
tur gẽtes ꝛ timebũt qui ha
bitant terminos a ſignis tu
is exitus matutini ꝛ veſpe
i delectabis. Uiſitaſti terrã
ꝛ inebꝛiaſti eam: multiplica
k ſti locupletare eam. Flumẽ
dei repletũ eſt aquis: para-
ſti cibũ illoꝝ quoniã ita eſt
l ꝑparatio eius. Riuos eius
inebꝛia: multiplica genimi

Ir. Uel ꝓfundũ ma-
ris eſt ꝓfunda ſecli ia
ctãtia. h ¶ Turba
te ſunt gẽtes. qñ fide-
liſſimos videbãt ꝛ vi-
uos virtutes facere. ꝛ
moꝛtuos ſupplicãtiuꝫ
vota complere. Time
bũt oẽs a ſignis tuis.
Ir. id ẽ a virtute cru
cis q̃ incredulis ſtul-
ticia erat. ¶ Siue a
ſignis. i. miracul' apl'o
rum que pꝛius nũq̃ vl'
viderũt vel audierũt.
Exitus matutini ẽ. qñ
q̃s ex felicitate mundi
ad deũ ꝯuertit̃. veſpe
re ſignificat merẽtium
triſtitiã. quaꝫ vertit in
gaudium deus.
Ir. Per mane: leticia
ꝑ veſpam: triſticia in-
telligit̃. A Dele-
ctat igit̃. i. delectabi-
les fac mane ꝛ veſpaꝫ
dũ ꝛ ex ꝓſpitate ꝛ ad-
uerſitate ſctõs acq̃rit.
i Ir. Uiſitauit terrã
aſſumẽdo coꝛpis ma-

generi ſua pietate ſalutẽ cõtulit: ſpes eſt
dñi nõ eſt localis. nec vni⁹ gentis. ſ; om
niũ finiũ terre. Et in mari longe ſiue ad ĩ
ſulas reſpicit. quas finib⁹ pꝛedictis vi-
debat̃ nõ incluſiſſe. ſiue ad toti⁹ ſecli ha
bitationẽ. que mare longũ vel magnũ re
cte dr̃. qꝛ mũdus iſte falſitatib⁹ diaboli-
cis ꝛ fluctib⁹ ꝑturbationũ amarus eſt.
g ¶ Preparãs mõtes. i. apoſtolos. q̃
ad ꝟbũ ꝑdicatõis electi ſunt: hos pꝛepa
uit in ꝟtute ſua dñs. qꝛ ꝑ eos fecit mgña
miracula. Accinct⁹. i. indutus. potentia
i d eſt maieſtate ſua. Turbauit ꝑ pꝛedica

teriã ꝛ ĩebꝛiauit eã. nõ vino luxurie ſ; ĩfu
ſione ſctiſpũs. locupletauit eã opib⁹ di-
uerſarũ graꝝ. ¶ Locuples dr̃ loca plu
ra tenẽs. k Ir. Nos q̃ credim⁹: iã dei
flumẽ ſum⁹. replebimur aq̃s. i. mĩa dei. q̃
aq̃s ꝯpat̃. vel ſpũſctõ. vel cuꝫ baptiſmo
abluimur. ꝛ locupletamur ab eodẽ ſpiri-
tal' infuſiõis imbꝛe. cũ donis ſpiritalib⁹
irrigamur. cib⁹ iſte ẽ panis vite ¶ Taleꝫ
cibũ nob dñs ꝑpauit quẽ ſumim⁹ cũ de
xp̃i ſanguĩe bibim⁹ ꝛ de ei⁹ coꝛpe ſagiã-
mur l ¶ Riuos h dic apl'os vl' alios fi-
deles q̃ inebꝛiati ſũt ſpũſctõ. Mltiplica

gemina.i.generatiões eius.i.illius riui.
qui de flumine ſctō ꝓfluxit.vt ꝑ generati
ones ſuccedētes btā predicatio nō defi/
ciat.ſ multiplicet in ſequacibꝰ aplorūꝫ
Stillicidia ſunt gutte q̄ de tectis cadūt.

bus creaturis noſcit cōuenire. Orō.
Pes oīm finiū terre.exaudi orōem
ſupplicē familie tue:vt dū te plauſu
ꝯſono hymno modulāte pſultat.infuſio
ne ſpacliti decorata:mltiplici fructu pin/
gueſcat.P. ℭ Cā

nō pōdere ſ aſſiduita/
te penetrātes ⁊ ſignifi
cāt inchoātes:⁊ in q̄s
nō pōt introire larga
doctrina.de q̄bus pau
lus ait.Lac vobis po
tū dedi nō eſcam.
R. Tūc letabit ger/
minās terra.i.ecclia:
cum ex ea d ſpiritalis
fructꝰ exoritur.
m ℭ Corona anni.
Totus h mūdꝰ ꝑ quē
catholica hic dilatat
ecclia accipit.cui be/
ne dicit dñs.Campos
dicit fideles hoīes at/
q̄ iuſtos q̄ pro ſua eq̄
tate cāpi vocant.quia
cāpi equales ſūt Et re
pletur vbertate. quia
fructū tricenariū.ſexa
genariū ⁊ cētenarium
dño largiēte pſtabūt.
n ℭ Pingueſcent
ſpēoſa.i. ecclia.pdica
tione aplorꝫ q̄ prius i
icredulitat macie de/
ſerta torrebat. Colles
vero copioſos marty/
res debemꝰ accipe.qꝛ
ipſi ſunt poſt apoſto/
los celſiores:
R. Qui imēſis a dō
pmijs eleuati:ꝑpetuiſ
gaudijs accingētur.

na eiꝰ.in ſtillicidijs eiꝰ leta/
m bit germinās. Bñdicēs co
rone anni benignitatis tue ⁊
cāpi tui replebunt vbertate
n Pingueſcēt ſpecioſa deſer/
ti: ⁊ exultatiōe colles accin
o gentur Induti ſunt arietes
ouiū ⁊ valles abundabunt
frumēto clamabūt etenī hym
nū dicēt. ℭ In finē ps dd.
canticum ÷ reſurrectiōis:·.
ℭ Vox ecclie vniuerſitatē
hortātis.vt de dñi reſurre/
ctiōe cōgaudeat. Ps.lxv.
Ubilate deo oīs ter/
ra pſalmū dicite nomi
ni eiꝰ.date gloriā laudi eiꝰ.
b Dicite deo q̄ terribilia ſunt
opa tua ÷ dñe:·.in multitu/
dine virtutis tue mentient
c tibi inimici tui Omnis terra
adoret te ⁊ pſallat tibi pſal/
mū dicat noī tuo Dyaps.
d Uenite ⁊ videte opera dei.
terribilis in conſilijs ſup fi/

ticū iſtud ſctā cātauit
ecclia.pmittēs in illo
ſpem reſurrectiōis.nō
ſolū fidelibꝰ ex iudeis
habitaturā:ſ vniuerſ
gētibꝰ. a ℭ Sctā
dic ecclia.eſſe omī tre
gaudēdū.q̄ erat i xp̄o
creditura. Jubilatio
dr exultatio cordis.q̄ i
mēſitate ſua nō pt ver
bis explicari.Oīs ter
ra:oēs fideles ſignifi
cat Pſalmū dicat
.i.ope ipleat ℭ Dat
gliaꝫ laudi.q̄ freq̄nta
ta exultatōne:pconia
xp̄i ꝯcelebrat b Di
cite deo.i. pdicate de
eo.vt non creaturā co
lēt.ſ creatoris vtutez
intelligāt.i bis q̄ ꝯtē/
plāt:qꝛ terribilia ſūt.
h ē timēda. In mltitu
dine vtutis mētiti ſunt
ei.qꝛ vidētes ſigna in
egypto dixerūt:oīa q̄cū
q̄ ꝑceperit faciemꝰ.et
nō faciebāt.Añ dixit:
mētita ē ini.ſi.⁊ inimi
ci dñi mētiti ſunt ei.
ℭ Ut qñ i vtute mul
ta curabat ifirmos:mē
tiētes dixerūt.i beelze/
bub fac ⁊cū reſurrexit

o ℭ Arietes ſunt apli dicti q̄ duces fu
erūt bono pplo xp̄iano in doctrina.⁊ in/
duti illa veſte nuptiali. R. id ē imor/
talitate ꝑpetua. ℭ Ualles.ſignificāt
populos hūiles. Iſti ergo abūdant fru/
mento. R. id ē fructu eterne vite alun
tur. Dicent hymnū:oēs vtiq̄ electi ꝑ di
uerſorꝫ nūerum donis deo ꝑpetuā conci
nūt laudē. ℭ Quia xp̄o dixit clamabūt
ne clamorē ipm crederes ꝯfuſum eē.ad/
didit.⁊ hymnū dicēt.i.laudē q̄ rōnabili/

i mltitudie vtutis dicebāt cuſtodibꝰ dats
pecūia dicite diſcipli eū furati ſūt nocte.
c Te adorat.tibi ꝯcinat nō creature.
quā vſibꝰ eiꝰ ſbiecisti hic interpoīt diapſal
ma.vt ad nos vba ꝯuertat dicēs.veīte ⁊ē
c Pſallat.i.pſalmodiā dicat ⁊ pſalmū
dicat.i.opa ſctā pſalmodie ꝯſona oñdat
d ℭ Eccia iuitat gētes.vt miracul ve
teris teſti pſpectis veniāt ad fidē.ꝓprie xp̄o
dcm̄ ē.veīte q̄ſi adhuc lōge poſitis. Uide
te.h ē lūine cordis agſcite oīa dei.nō iſta

que oēs parit̄ videāt celū terra mare ⁊c̄. ß
illa q̄ fideliſſime ſpiritalit̄ agnouerunt.
l Terribilis. cū vn⁹ reprobat̄ ⁊ alter
eligit̄: reprobā tur iudei ⁊ eligūtur gētes
C Uel filios hoīm fecit terribiles atq̄
metuēdos. cū p̱ eos mi
racl'a mḡna mōſtrauit
e C Nūc oñdit que
ſint opera dī q̄ videre
debeāt. Cōuertit mare
in aridā: qñ hebreum
ppl'm p̱ medios fluct⁹
eduxit. Flumia ptrāſi
būt pede cum iordane
dextera. leuaq̄ diuiſo
in t̄rā ꝓmiſſiōis iudai
cū deduxit exercitum.
l Sꝫ q̄ ptrāſibunt
dicit. nō ptrāſibāt me-
lius intelligit̄ de p̄di
catorib⁹ ⁊ aplis q̄ dñi
flumīe baptiſantes. et
p̱ flumē pſecutōis trā-
ſeūtes. amaros pſecu
tores ꝯuertert ī aridā
⁊ ſitiētē dei grām t̄raꝝ
Ibi letabimur. vbi eſt
gaudij nr̄i fons ⁊ ori-
go p̄ pata et̄ne ſalutis
hoc eſt in chriſto.
f C In illo certe le
tabimur q̄ dñatur ⁊c̄.
dñari em̄ pt̄ ⁊ princi
pes terraꝝ ß nō ī xtu-
te ſua neq̄ inet̄nū. Iō
hec duo addita ſūt vt
oīpotēt̄ regis virtus
poſſit oñdi. Ocl'i eius
ſup̱ gētes l At re-
probēt̄ iudei ⁊ eligāt̄
gētes C Nos ꝓhibet in ſeipis exalta-
ri. q̄s oportet hūiles īueniri: fideles em̄
nō in ſe ß in xp̄o exaltari optet. vbi altitu
do firma ē ⁊ nūq̄ ruitur⁹ aſcēſus.
g C Admonet gētes vt deū veꝝ cōſo
na voce ⁊ p̄dicatiōe glorificēt. Audite. i.
fideli crudelitate ſuſcipite. Uocē laudis
id ē q̄ pr̄ dic̄ de filio. Dic̄ em̄ de eo. h ē fi-
lius me⁹ dilect⁹. h C Duo ſūt ſacra
liberatōis nr̄e Primū q̄ nos p̱ baptiſmū
ducit ad vitā. deinde ne nos exinde pmit
tat expelli. q̄ grauib⁹ vicijs ꝓbamur one

e lios hoīm ÷ Qui: cōuertit
mare in aridā: in flumine p̱
trāſibūt pede ibi letabimur
f in ip̄o. Qui dñat̄ in virtute
ſua ✱ ineternū: oculi ei⁹ ſu
p̱ gētes reſpiciūt: q̄ exaſpe-
rāt nō exaltent̄ ī ſemetip̄o.
g Dyapſal. Benedicite gē
tes deū nr̄m: ⁊ auditā faci-
h te vocē laudis ei⁹. Qui po
ſuit aīam meā ad vitā: ⁊ nō
dedit in cōmotionē pedes
i meos. Qm̄ ꝓbaſti nos de⁹
igne nos examīaſti ſicut ex
k aminat̄ argentū. Induxiſti
nos in laqueū: poſuiſti tri-
bulationes in dorſo nr̄o: im
poſuiſti hoīes ſuper capita
l nr̄a. Trāſiuimus per ignē ⁊
aquā ⁊ eduxiſti nos in refri
m geriū. Introibo in domum
tuā in holocauſtis reddā ti
bi vota mea q̄ diſtinxerunt
n labia mea. Et locutū eſt os
meum: in tribulatiōe mea.

rari. Ip̄e pedes ⁊ greſſus nr̄os non ſinit
ꝯmoueri. q̄ petro manū ne mergeret̄ ex-
tēdit. i C Probari nos fac̄ de⁹ qñ p̱
diuerſa gn̄a paſſionū tolerātiā indulget.
Igne āt aliq̄s examīat̄ qñ amore xp̄i tm̄
charitas ſuccēdit̄. vt
vrētiū flāmaꝝ tormen
ta vincāt̄. Dat̄ aūt ex
emplū argēti. q̄d ideo
igne decoq̄t̄. vt puri⁹
reddat̄. ita ſcti tribu-
lationib⁹ a ſcoria oīs
pctī purgāt̄. k C In
duxiſti nos. i. ītrare fe
ciſti martyres ī carce-
nas cuſtodie. q̄ corp⁹
q̄dē necterēt. ß aīe vi-
cula diſſoluerēt. Tri-
bulatio xo ī dorſo po
ſita ſignificat corp̱eos
dolores. q̄s de illatis
xberib⁹ ſuſtinebant.
Hoīes ſcat pctōres. q̄
capitales ſnīas dede-
rāt in martyres.
l C Trāſiert p̱ ignē
martyres q̄ndo alios
ignīs aſſūpſit. alios aq̄
deuorauit. ſed induxit
eos ī refrigeriū. i. ī lo
ca ſecuritat̄ eterni re
gni. Eſt em̄ refrigeriū
poſt vrētes curas: de-
lectabil' ⁊ amena ſecu
ritas m C Introi
bo ī illā futurā ihr̄lm.
vbi nō holocaſta pecu
dū ß puritas q̄rit aīaꝝ
Reddit vota. h ē lau-
des ī ꝑpetuitate decā-
tat Diſtiguūt labia illa vota qñ ſcti dñm
laudāt ⁊ ſemetip̄os accuſant ī afflictōne
poſiti. i. reputāt ſe meruiſſe pctīs ſuis af
flictiones quas ſuſtinēt. ⁊ in eis gratias
agūt. laudantes deum ⁊ eius iuſticiam ⁊
miſericordiam predicātes.
n C Uide brām tolerātie ſctitatē. mul
ti ī tribulatōib⁹ peccāt carnis imbecilli-
tate ⁊ laudes dei tacēt. ß nouerūt ſcti in
tribulatōib⁹ poſiti pura mēte dñm lauda
re. ſicut ſctūs Iob fecit. Uñ locutū ē os
in tribulatōe, intellige laudes dñi.

o ¶ Holocauſta medullata ſũt ſacrifi-
cia q̄ puro atq̧ intimo corde deo offerim⁹
que hr̄e debẽt medullã.i.fidẽ rectã. Ari-
etes ſignificat ap̄los. addidit ſ̄ƺo incen-
ſum arietib⁹. nõ dixit cum incẽſo ſoluƺ ſ̄
addidit arietũ. q̄ꝛ ip̄m
incẽſuƺ ſuauiſſimũ eſt
dño. qd̄ ap̄loꝝ traditi
onib⁹ probat adiũctũ
Boues: intelliguntur
predicatores. Hircus
dict⁹ quaſi hirſut⁹ ſi-
gnificat diabolo fuĩẽ
tes. qui vicijs veſtiũt
hiſpidis eos offert ec-
cleſia cũ bobus. q̄ñ cõ
uerſi pctõres xp̄o cõfi
tẽtur. p R Venite
vos. q̄ timetis dñm. et
cõſiderate q̄liter anĩe
btõꝝ btitudine ſũt cõ
ſtitute ſempiterna.
¶ Nũc eccl̄ia nõ ru-
des vt prius: ſ̄ fideleſ
⁊ deuotoſ vocat. ⁊ noſ
audiam⁹ ⁊ diſcam⁹ pe
tere que mĩ nr̄e ꝯgno
uimus dñm ꝯtuliſſe.
q ¶ His duab⁹ re-
bus i iſto ƺſiculo exp̄ſ-
ſis diligẽter impletis
ꝑfectus efficiẽ xp̄ian⁹
Ergo ore ſuo clamat.
qui recta ꝯſcĩa nõ vo-
lũtate ꝑuerſa pure ſup
plicat dño. Sub lĩgua
vero dicit. i. in cõſcĩa.
q̄ꝛ cor nr̄m ſ̄b lĩgua no
ſtra ẽ. Et nobis exalta
re illũ videmur ſ̄b lin-
gua. q̄ñ tacita cogita-
tione illum laudam⁹.
qui ſemꝑ ꝓbatur altiſ
ſimus.

o Holocauſta medullata of-
feram tibi cũ incenſo arietũ
offerã tibi boues cũ hircis.
p Dyapſalma. Venite audi
te ⁊ narrabo omnes qui ti-
metis deum: quanta fecit
q anime mee ÷ Ad ⁓ ip̄m ore
meo clamaui ⁊ exaltaui ſub
r lingua mea. Iniquitatẽ ſi
aſpexi in corde meo: non ex
s audiet dñs. Propterea ex-
audiuit deus ⁊ attẽdit voci
t deꝑcatõis mee Benedictuſ
deus qui nõ amouit orõnẽ
meã ⁊ miſcdiam ſuã a me.

In finẽ in himnis pſalm⁹
cantici. ¶ Propheta ſup
plicat vt cũ fidelibus mere-
reaẽ benedici. illiq̧ cõfiten
dum dicit. qui ꝑplos iudi-
cat in equitate. Pſ. lxvij.

a Eus miſereatur no-
ſtri ⁊ benedicat nobis
illuminet vultum ſuum ſuꝑ
nos ÷ ⁊ miſereatur noſtri ⁓
b Dyapſalma. Vt cognoſca
mus in terra viã tuã. in om
nibus gẽtibus ſalutare tuũ

dit ad dñm. qui pollutionẽ rerum nõ ha-
bet humanarũ.
t R Nam ſꝑ pie aures xp̄i precibus in-
ſtoꝝ patent. ſ̄ nos ſuppliciter deꝑcemur
vt aperiat aures ſuaſ ad p̄ces nr̄as. ⁊ ip̄e
noſ data remiſſiõe pec
catoꝝ: de pñtib⁹ erum
nis eripiat.
¶ Duo ƺo iſta con
nexa ſũt. q̄ꝛ q̄ñ de⁹ orõ
nẽ nõ amonet: ſine du
bitatõe miſcdiam con
cedit. ⁊ cũ orõ ſuſpẽdi
tur ⁊ miſcdia ꝓtelaẽ.

Oratio.

Aſſinua dñe men
ti nr̄e gloriã lau-
dis tue: vt dũ hui⁹ ſe-
culi incẽdia deuitam⁹
in eterna refrigeria te
p̄ſule trãſferamur. p.
¶ Iſte hymn⁹ queƺ
nũc propheta canit iõ
premiſit in finẽ. q̄ꝛ to-
ta orõ ad dñm ſine du
bitatõe dirigiẽ. Pſal
mus ƺo cãtici eſt. q̄ ſo
la modulatõne hũane
vocis canebaẽ. Pſal
mus ƺo q̄ñ ſolus po-
niẽ: ſignificat organiſ
⁊ tympanis fuiſſe pla
tus. hymnũ ƺo carmẽ
eſſe metricũ diximus.
cui⁹ lege ẽ ꝯpoſit⁹ ali
ud ẽ q̄ hĩn⁹. altõ pſal
mus aliud pſalm⁹ can
tici a R Prima de
precatio. vt miſcdiam
ſuam nobis p̄beat de-
us. deinde benedictio
nem ſuam.
¶ Hec autẽ eſt peti-
tio benedictõnis. vt il

r ¶ Sic ergo verba orantis accipiũ-
tur. ſi nullis cogitationũ ſordibus pol-
luantur. dicit eñ ſi hoc feci: nõ exaudiet
deus. oſtendens quoniã ſi taliter orant:
inanibus viſionibus illudũtur.
s ¶ Propterea exauditũ ſe dicit. q̄a
nõ conſpexerat iniquitateƺ in corde ſuo.
Ideo intendit voci. q̄ꝛ ille clamor aſcen

luminet vultũ ſuũ ſuꝑ nos. ille eñ huma
us videre nõ põt ſenſus: niſi q̄ ſplẽdoris
ipſi⁹ fuerit claritate ꝑfuſus. b ¶ Pe
tit ꝓpheta vt in h̄ mũdo cognoſcam⁹ il-
lam viam veritatis. i. dñm ſaluatorem. q̄
nos ducit ad viaƺ in qua nemo errare po
terit: niſi qui ab eiuſ regulis deuiare pre
ſumit. cui⁹ ſalutare. i. xp̄s i oẽs gẽtes di

nulgať. ℂ Cõfiteanť tibi ppl'i.ſ.pctã ſua.ꝛ iter͡ꝝ gl'iaʒ dñi p̃dicare nõ deſinant Deniqꝫ xbũ ipm̃ in vno xſu geiatũ.docʒ vt a fideli pplo totũ ꝯgſceres faciẽdũ eẽ ſcʒ vt pctã p̃mo ꝯfiteãť deĩde laudes dñi pſonẽt. d ℟ Letẽť

a ℂ Petit ꝓpħa reſurrectiõeʒ xpi.in q̃ diſſiparẽť aduerſarij.ſ.iudei.Seq̃ť ĩeſti mabil' pẽa maledictõis.vt ab ei⁹ facie fu giãt.cui⁹ vbiqꝫ ꝯſtat eẽ p̃ñtiã. Qui ode rũt ẽ.eos ſignificat q̇ in ſua ꝑtinacia cõ- ſtiterant.

gẽtes.qm̃ d̃ captiuita te dyaboli liberate ſũt qm̃ ppl'os iudicas in eq̃tate. q꞉ ñ accipis ꝑ ſonã vni⁹ gẽtĺ.ſ; oĩuʒ d̃s es.ꝛ gẽtes dirigĺ. vt ãbulẽt viã rectã. q̃ añ nõ recto pede g̃die banť e ℂ Dedit e- tiã ťra fructuʒ ſuũ. qñ dñm ſaluatorẽ. diuer- ſa͡ꝝ gẽtiũ turba ſuſce- pit.ꝛ vitalẽ fructũ ĩtu lit cũ iuſſiõib⁹ dñi obe diuit.ꝛ ſpĩas dyaboli tribuloſqꝫ deſeruit.
f ℟ Bñdicat nos de us.i.d̃s pr̃ d̃s nr̃.i.d̃s fili⁹ q̇ d̃s ẽ oĩuʒ ꝑ na- turã.nr̃ fact⁹ eſt ꝓprie d̃s ꝑ grãʒ.ťcio dic̃ bñ dicat nos d̃s.i.ſpũſſã ctus.Et metuãt eum. ℂ Hoc ẽ ĩcipiẽtiũ vt ꝛ credere ĩcipiãt.ꝛ cre dita cauta ſollicitudi ne cuſtodiãt. ℟ Ti miere.incipiẽtiũ ẽ.dili gere ꝑfecto͡ꝝ. Oro Illumĩa dñe vul- tũ tuũ ſuꝑ nos:ꝛ miaʒ nob̃ vberẽ.bñdi ctionẽqꝫ largire.Per ℂ Ui iſti⁹ noĩs.ſ.in finẽ hĩc debem⁹ ad- uertere.q꞉ dũ finis di cať.ĩicio ſꝑ apponiť Significat em̃ re͡ꝝ ca put ꝛ eťnale p̃ncipiuʒ ſic̃ ipe dixit in euãge- lio.Ego p̃ncipiũ ℟ Pſal.opera:cã- ticum.intelligentiam mentis ſignificat. ℂ Pſal.aũt canti- ci eſt(vt iã dictũ eſt)qui hũana tm̃ ſolet voce cantari.

c Confiteanť tibi populi de⁹
cõfiteanť tibi populi omẽs.
d Letentur ꝛ exultant gẽtes
quoniã iudicas populos in
equitate: ꝛ gentes in terra
e dirigis. Dyapſ. Confi-
teanť tibi populi deus:cõfi
teanť tibi populi oẽs:terra
f dedit fructũ ſuum.Benedi
cat nos deus: deus noſter.
benedicat nos deus ꝛ metu
ant eũ oẽs fines terre.

In finẽ p̃s.cantici dauid.

ℂ Propheta xpi aduẽtũ annunciat: inimicoꝛũqꝫ ei⁹ ſuperbiam cõprimendam ꝛ de eius aſumptione in ce- los.

Pſalmus.lxvij.

a Exurgat deus ꝛ diſſipẽ
tur inimici eius:ꝛ fugi
ant qui oderũt eũ a facie ei⁹
b Sicut deficit fumus defici-
ant. ſicut fluit cera a facie
ignis ſic pereãt peccatoꝛes
a facie dei.Et iuſti epulenť
ꝛ exultent in conſpectu dei.
b ꝛ delectenť in leticia. Cãta
te deo pſalmũ dicite noi ei⁹
iter facite ei qui aſcẽdit ſup
occaſum.dñs nomen illi.

b ℂ Fum⁹ eſt ex flã ma ſurgẽs coꝛruptibi li tenebꝛoſa ꝯgloba- tio q̇ q̃tũ pl⁹ extolliť tm̃ ꝑ ĩane tenuať.ſic pctõꝛes ꝓducũt fumi- feras actõnes.q̇ lʒ ad altioꝛa ſuꝑbia faciẽte ꝯſurgãt.neceſſe eſt vt in ſua elatõe deficiant Sic etiã in iudicio de pereũt pctõꝛes a facie eius.queãdmodũ ce- ra a facie ignis conſu miť. Nõ dic̃ ãt eos cõ ſumi poſſe penit⁹ q̇ ꝑ- petuo igne toꝛquendi ſũt.ſ; a facie dei tollẽ- dos. ℟ Cera em̃ lʒ ab igne ſoluať naturã nõ perdit.ita pctõꝛes molleſcãt a pcti duri- cia ꝛ pñia fluãt vt ſal- uenť. c ℟ Epulẽ- tur iuſti.q̇ ꝑmanẽt in ſua iuſticia ꝛ qui vicia nõ hñt. Delectenť in dño.Exultẽt in cõſpe ctu dei. ℂ Ut illuʒ quẽ hic iuſte metuunt ipi⁹ mũere liberati.ſ; ei⁹ p̃ñtia gaudeãt. In leticia.q꞉ dũ leticiam ſuam ſciunt nullo fine claudendam.ſuauius in ea delectanť
d ℂ Cãtat em̃ dño. q̇ ei⁹ ꝯtẽplatiõeʒ puro ſꝑ ꝛ fideli aĩo ꝯtueť Pſalmũ dic̃.qui opa faĉ q̃ ille p̃cepit. Iter facite ei.i. coꝛda vr̃a purificata p̃parate: q̃ digneť deus introire.qui aſcendit ſuper occaſum. ℟ ſcʒ moꝛtis.ꝛ victoꝛ remo auit ex inferis. ℂ Dicit dñs.nomen

illi. vt nõ dubitaret dñm eẽ ſaluatorẽ et deũ. quẽ iudei vt cõez hoĩez occidẽdũ putabãt. e ¶ Exultate. nõ in hꝰ ſcl'i caduca leticia. ſ in ꝯſpectu eiꝰ vbi ẽ iugiſ ꝟa leticia. Turbati ãt ⁊ nimiũ formidãteſ. a facie dei expelluntᷣ (q̇ orphãos ⁊ viduas. ſeua cupiditate dilacerãt) cũ audierit. ite in ignẽ eṫnũ. Quiſ ãt ſit iſte. a cuiꝰ facie expelluntᷣ exponit. i. pr̃is orphãoꝝ ⁊ iudic' vidua rum. de q̇ ⁊ alibi legitᷣ pupillo ⁊ vidue tu eriſ adiutor. f ¶ Deꝰ i loco ſcõ ſuo. ſbaudiẽdũ ẽ. q̇ imutabilẽ ſeruat ſniaꝫ. vt ſcũs firmus dicatᷣ q̇ mutat tẽpora nõ mutat ꝯſilia. ℟ Uel ds i loco ſcõ ſuo. i. q̃a fideli vbicũq; eẽ ſcitas ẽ. ibi habitaculũ dei ẽ. Qui i hĩtare fac̃ in eccl'ia. in q̃ fideliſ ꝯſiſtentibus ſpm̃ charitat' infũdit q̇ vniꝰ moris ſũt. ⁊ nõ mutantᷣ. Siq̇dẽ iuſtꝰ nõ mutatᷣ. qꝛ ſeſ iudicauit in iuſticia ſua ꝑmãere. In hebreo ꝟo hꝫ. dñs inhĩtare facit mõachos (. i. ſolitarios. q̇. ſ. ſoli ſegregati ſunt a vicijs. ⁊ in q̇bꝰ nõ hĩtat pctm̃) in domo ſolitariꝰ em̃. mõachus interꝑtatᷣ. vt ſit ſolus ⁊ ab oĩ pctõ diuiſus.
g ¶ Eduxit victos. qꝛ alligato dyabolo victos ab iferno liberauit. ⁊ ad gaudia eṫni regni eleuauit. Siſr eos q̇ exaſperãt. i. in irã ꝓuocant dñm blaſphemia Ipi ſunt q̇ habitãt in ſepulcris. i. q̇ in fetida ⁊ carnali actõe ſunt ſepulti. ℟ Al' vinctos. in pctĩs ligatos accipe.
h ¶ Egreditur enim coram populo. qñ reſuſcitantur qui in ſepulcris habitant. Ipm em̃ ꝯtuetᷣ fidelis. qñ in operibus magnis. eiꝰ pietatẽ cognoſcit. Trãſgreſſus eſt in deſertum. qñ ad gentes ve

e ✶Et:·exultate in cõſpectu
eiꝰ ÷ turbabuntᷣ a facie eiꝰ:·
patris orphanoꝝ et iudicis
f viduarũ. Deus in loco ſan
cto ſuo deus inhabitare fa/
cit vnius moris in domo.
g ÷ Qui:· educit vinctos in
fortitudie: ſiſr eos q̇ exaſpe
rãt q̇ habitãt in ſepulchris.
h Deus cũ egredieris in ꝯſpe
ctu ppl'i tui: cũ ꝑtranſieris
in deſerto. Dyapſalmus.
i Terra mota ẽ: ÷ etem̃:· ce/
li diſtillauerũt a facie dei ſy
k nai a facie dei iſrael. Pluui
am voluntariã ſegregabis
deus hereditati tue ÷ ⁊:· in
firmata eſt: tu ÷ vero:· ꝑfe/
l ciſti ÷ eam:·. Animalia tua
habitabunt in ea paraſti in
dulcedine tua pauperi deꝰ.
m Dominus dabit verbũ euã
geliſantibus virtutes mul

nit. q̇ velut heremꝰ ꝺſolate a ꝟbo dei redebantᷣ aliene. ⁊ tũc (ſupplẽdũ ẽ) qñ hec feceris. cog̃ſcerſ. i ¶ Terra mota ẽ. i. terreni hoĩes vidẽdo tã mag̃ miracl'a crediderũt. Celi diſtillauerũt. ℟ ſcꝫ mãna Synai. interꝑtatᷣ tẽptatio. ¶ Qui firmauit. qñ ibi moyſes in duabꝰ tabulis legẽ accepit. ℟ Et ille. q̇ tũc iudaicũ ppl'm preceſſit in deſerto. hodie in euãgelio dexta gentiũ viſitauit. ⁊ q̇ tunc mãna. ille hodie corporis ſanguiſq; manna dedit.
k ¶ Exponit illõ qđ iã dixit Celi diſtillauerũt. Pluuia voluntaria. iſta fuit mãna non iſta q̇ g̃nalitᷣ vbiq; diſfũditᷣ. qđ ſegregauit. qꝛ nõ ħ alijs gẽtibꝰ dedit. Hereditas ipſius fuit pplus hebreoꝝ. q̇ ad tpus infirmata eſt. dño minime credẽdo. quã ꝑfecit. qñ gentes reliq̃s. in ſupplemẽtũ credulitatis admiſit.
l ¶ Oñdit nũc vñ ꝑfecerit ĩfirmatã hereditatẽ. qꝛ de gẽtibus. Aialia fuerũt gentes ꝟa religione vacuate. hec hĩtabũt in ea. ħ ẽ in eccl'a. cũ cultũ religiõis ꝑceperũt. Paraſti. ſignificat ꝓdeſtinatos. In dulcedĩe tua. i. in illa ſuauitate. in q̃ paupes dei reges ditiſſimos añcellũt. nõ in ſcl'i huiꝰ dulcedĩe. vbi ſci magis amara patiuntᷣ. m ¶ Dñs dabit ꝟbũ euãgelizãtibus. i. apl'is. q̇ ꝟbũ eius venerãda ꝯfeſſione predicabãt. virtutes multas. qñ eis ꝯceſſum eſt turbas lãguẽtium ſanare. Nam ipm quoq; euãgeliũ multaꝝ ꝯſtat eſſe ꝟtutum. quid em̃ fortius q̃ animam ſaluare. Al' Dabit etiã dñs. ꝟbũ euãgelizare multa miraculoꝝ virtute. vel multa fortitudine ſm aliam tranſlatiõeꝫ q̇ hꝫ dñs dabit euangelizãti

bus. verbũ fortitudinis vl' ꝟtutis multe
n Œ Rex pr̃ virtutũ. ħ eſt angeloꝝ.
℞ Uel ſctõꝝ ipſius dilecti filij. vt ẽ fili⁹
me⁹ dilect⁹ Œ Et ſpẽi dom⁹. i. pulchri
tudinis dom⁹ diuĩe. i. eccl'ie eẽ ꝯgnoſcit
auctor fili⁹. qñ ſpolia
diaboli. i. hoĩes ſcele-
ratos in eccl'iaȝ addu
xit ad fidẽ. ℞ Uel
qñ apl'i ĩ eccl'is ſpolia
id ẽ hoĩes diuidebant
q̃ acceperũt de idolis.
vn⁹ eĩ achaiã. ali⁹ ca-
padociã in ſortẽ acce-
pit ex ſpolijs ⁊c̃. Du-
plicat ꝟo ſpũſſctũs di
lecti ꝓpter amorẽ quẽ
hȝ in filiũ. q̄ eĩ aliquẽ
diligit: ſꝑ eũ in ore hȝ
o ¶ Si dormiat'. i. ſi
q̄eſcatis ĩ p̄ceptis dei
inter duo teſtamenta.
℞ ¶ Cleri dicũtur
duo teſtamẽta. ħ Et
ſinguli libri veteris et
noui teſtamẽti ¶ Pẽ
ne ſignificãt ꝟtutũ ce
leritatẽ. q̄ nos' ĩ illam
patriã ducũt. ſi ħ in le
ge dei q̄eſcere merea-
mur. Colũbe deargen
tate. eccl'iaȝ vult intel
ligi. q̄ ĩnocẽtiã hȝ co-
lũbe. ⁊ diuinis collo-
quijs. argẽteo cãdore reſplẽdet. quã ĩ il-
la futura reſurrectõne auri ſpẽ dic̃ eẽ ad-
ornãdã. Si itaq; ſic dormiatis. poſterio-
ra dorſi ĩ pallore auri (ſbaudiẽdũ eſt) ſu-
ſcipient vos. vñ eccl'ia ĩ hoc mõdo. argen
to ꝯpat'. in reſurrectiõe ꝟo vltima. auro
poſteriora q̄ eccl'ie nouiſſima ſunt eccl'ie
mũera. p Œ Rex a regẽdo dictus eſt
vñ reges ſignificat apl'os ℞ Quos di
ſcernit dñs celeſt'. cũ paulũ in gẽtes. pe-
trũ in circũciſionẽ ſepauit. qui ſup niuẽ
dealbabũtur. Œ Hoc eſt ſup cando-
rem niuis eluceſcũt. qui eccl'iam regẽ no
ſcũtur fideliter. Selmon vmbra interp̃-
tatur. que hic cõgrue diuina virt⁹ intelli
gitur. ipa ab eſtu vicioꝝ nos defendit.
Mõs dei mõs pĩguis. xp̃s eẽ intelligit'.
ex q̄ ꝑpetua ⁊ ſuauia ſluẽtia deſcẽdũt.

n tas Rex virtutũ dilecti ✱ di
lecti: ⁊ ſpeciei domus diui
o dere ſpolia. Si dormiatis
inter medios cleros penne
columbe deargentate: ⁊ po
ſteriora dorſi ei⁹ in pallore
p auri Dyapſ̃. Dum diſcer
nit celeſtis reges ſup eã: ni
ue dealbabunt in ſelmon:
mons dei mons pinguis.
q Mons coagulatus mons
pinguis. vt quid ſuſpicami
ni montes coagulatos.
r Mons in quo beneplacitũ
eſt deo habitare in eo: etenĩ
dñs habitabit ÷ in finem.
s Curr⁹ dei decẽ milib⁹ multi
plex milia letantiũ: dñs in
t eis in ſyna in ſctõ. Aſcẽdi-
ſti ĩ altũ cepiſti captiuitatẽ:
accepiſti dona in hominib⁹

q ¶ Mõs dr̃ xp̃s coagulat⁹ ꝓpter puu-
los enutriẽdos. q̄ non eſca. ſ; coagulato
lacte potãdi ſũt. Pinguis. q̄ fertilitate
te ſua vberrim⁹ eſt. Dixit ſupi⁹ mõtẽ in-
telligi ſaluatorẽ. nũc dicit. vt q̄d ſuſpica
mini coagulatos mõ-
tes. ħ ẽ cur mõtẽ iſtuȝ
apl'os intelligere vo-
luiſtis. Nõ ſũt eñ ipſi
iſte mõs coagulat⁹ q̄
uis ⁊ ipõs ꝑ dei grãm
doctos eẽ cognoſcat'.
Rephẽdit ẽ ꝓpheta ĩ
hoc illum intellectũ q̄
aliq̄s ꝑ mõtẽ. apl'os in
telligere voluiſſet. oñ-
dẽs hic ꝑ mõtẽ. ſolum
xp̃m intelligẽdũ. q̄uiſ
etiã apl'i mõtes dicãt'
coagulati. ideo ſbdit.
r ¶ Mõs ſcȝ iſte eſt
in q̄ deo bñplacitũ eſt
xp̃s eñ eſt ſol⁹ mõs. q̄
pri ꝯplacuit. vt ĩ eodẽ
habitaret. Etenĩ dñs
habitabit etiã in fineȝ
ſcȝ ĩ apl'is. de illis eñ
nũc loq̄tur q̄ in eis ſit
habitatur⁹ vſq; ad ꝑ-
fectiſſimũ terminũ ma
ieſtatis ſue. q̄ eſt finis
ſine fine. s ¶ Cur-
rus dei ẽ hoĩm chari-
tate iuncta copulatio.
Sctõꝝ ergo vnanimitas. currus. dei eſt.
quẽ ille velut auriga inſidet ⁊ ſalutari le
ge ad ſue volũtatis miniſteriũ moderat'
vt ꝟo iſtũ currũ nõ equis ſ; hũanis cogi
tationib⁹ attributũ oñderet. ait. decẽmi-
libus m'ltiplex. qd̃ ad innũeros ppl'os nõ
ad equos noſcit' ꝑtinere. Milia letãtiũ
qd̃ vtiq; de fidelib⁹ debet intelligi. Dñs
in illis. ħ ẽ in ſctis ſuis. In ſyna in ſctõ.
Syna ĩterp̃tat' mãdatũ. ibi req̄eſcit. vbi
ei⁹ mãdata ꝑficiũtur. t Œ Aſcẽdiſti ĩ
altũ. Aſcẽdit xp̃s vtiq; q̄ ꝓpter nos deſcẽ
dit eruẽdos. In altũ ſcȝ ſup celos celoꝝ
℞ Captiuaſti nos. qui captiui teneba-
mur a diabolo. Œ Dona aũt dñi fue-
rũt ſup apl'os. ſpũſſancti ꝯceſſa munalia
Siue vt apl's ait. Unicuiq; nr̃m data eſt
grã ſcḋm menſurã donatõis xp̃i.

v C Eteni nõ credẽtes.hic ſbaudiẽdũ
eſt eos ↄuertit.nã q̃ nõ credũt inhabita/
re.i.q̃ ad dñi penetralia negligũt pueni/
re.vt ĩ domo ei⁹ cũ fidelib⁹ habitare pre
ualeãt.dñs eos ↄuertit q̃ fidẽ ſuã hũano
generi miſerat⁹ indul
get.ipſa ẽ em̃ gr̃a que
gratis datur.
x C Bñdict⁹ dñs.i.
cũctꝭ dieb⁹.om̃iqꝫ tpe
bñdicẽd⁹ ẽ.Iterq̃ppe
curſum vite ſignificat
qui iã pſper effect⁹ eſt
qm̃ redẽptorẽ ſuũ mũ
dus agnouit R Bñ
dicit ſalutariũ pſalić.
a q̃ tot ſalutes habe/
mus.q̃ꝛ petã ↄmiſim⁹
ab ipſo em̃ ſaluamur.
Secur⁹ eſto pctõr no/
li dubitare ꝙ quoti/
die poſſis deũ bñdice/
re opib⁹.qm̃ pſperuꝫ
iter tuũ faciet ds ſalu
tariũ.q̃ em̃ q̃tidie pfi/
cit.põt q̃tidie deũ bñ/
dicere.Nihil ẽo pro/
deſt heri bñdixiſſe de/
um:ꝛ hodie non.
y C De⁹ nr̃.ſbaudi
amus.hic hꝫ ptãtẽ ſal
uos faciẽdi nos.Exi/
tus mortꝭ.eſt dñi.hoc
eſt reſurrectio votiua
fideliũ.Reuera exitus
illi ſingularis fuit.qꝛ
ipẽ ab inferꝭ egreſſus
eſt.ꝛ inde nos pſtauit

v Etem̃ nõ credẽtes: inhabi/
x tare dñm deũ. Benedict⁹
dñs die quotidie: pſperum
iter faciet nobis de⁹ ſaluta/
y riũ nrõꝝ. Dyapſ. Deus
noſter ſaluos ÷ faciẽdi :· :et
dñi ✱ dñi :· exitus mortis.
z Uerũtamẽ de⁹ cõfringet ca
pita inimicoꝝ ſuoꝝ.verticẽ
capilli pambulantiũ in deli
a ctis ſuis. Dixit dñs ad Ba
ſan cõuertã: ↄuertã in pfun
b dũ maris. Ut intingat pes
tuus in ſanguine: lingua ca
nũ tuoꝝ ex inimicis ab ipſo
c Uiderunt greſſus tuos ds
ingreſſus dei mei regis mei
d ÷ qui eſt :· in ſancto. Preue
nerunt principes coniuncti
pſallentibus.in medio iuuẽ
cularum tympaniſtriarum
e Dyapſalma. In eccleſijs
benedicite deo. domino de

nus poſſederat ariditate pctĩ.ſ eam dñs
ↄuertit ad viriditatẽ ſuã.duꝫ illi fluuios
ſalutis infudit. R Et itẽ ↄuertit po/
pulos de pfundis vicijs peccatiſqꝫ ma/
ris.i.ſeculi. A Cõuertã igit.ſ.me vel
meã miſcdiaꝫ in p fun
dũ maris.i.ſeculi.vel
pctõꝝ.vt liberem exin
de hoies.Et ita ↄuer/
tã vt intingat pes ꝛc.
b C Intingat pes
tuus.i.actio boni pro
poſiti.vſqꝫ ad ſangui/
nẽ glioſi martyrij per
ueniat.Iſti em̃ canes
p dño latrare nõ deſi/
nũt.q̃ canes dicũt ex
inimicis:qꝛ prius ini/
mici fuerunt.q̃ poſtea
clamoroſ latratib⁹ ec
cleſiã dei defendebãt.
Ab ipſo vtiqꝫ deo qui
amarũ vertit ĩ dulce/
dinem:ab ipõ ꝛ nullo
alio.lingua illa canũ
ex inimicꝭ facta ẽ ſalu
bris. c C Uiderunt
ingreſſus tuos ſiue aſ
ſũpti corpis formã:ſi/
ue veſtigia pdicatõis.
quib⁹ in h mũdo ſctis
greſſibus ambulauit.
Dei mei regis.qꝛ ipſe
eſt rex qui ĩ titulo ſcri
ptus ẽ.rex iudeoꝝ.Di
cit ẽo ſcõo.ingreſſus
qꝛ ipẽ in h mũdo ſpẽa
liter eſt ingreſſus.

exire. z C Capita inimicoꝝ.ſũt iudei
qui primo pſecuti ſunt eccliam.vel Ca/
pita inimicoꝝ ſunt hereticorũ doctores.
qui in ipã etiã (ſi dici phas ẽ) deitate de
ſeuiũt.Uertex ſignificat ꝛ capilli ẽſutiaſ
inaniũ queſtionũ eoꝝ qui vtilia deſerunt
ꝛ nõ neceſſaria deteſtabili diſputatiõe p/
quirũt in delictis ſuis pdurãtes vt mani
chei ꝛ ceteri heretici.tales em̃ calũniarũ
minucias querũt.vt ipõs quoqꝫ ẽtices
capilloꝝ pambulare ꝛ pſcrutari poſſe vi/
deãtur. a C Dixit dñs queram⁹ q̃d di
xerit.qꝛ neſcio q̃ magnũ eſt qđ permiſit.
Baſan interptat ſiccitas,que hũanũ ge

R Ul' ingreſſus ĩ celũ viderũt ĩ ſctõ,ſ.in
hoie.i.xp̃o ſctõ viderũt aſcẽſum ĩ celum.
d C Preueneřt pncipes.i.apl'i oẽs pre
uenerũt ĩ ſctitate doctrine.ↄiũctãqꝫ dicit il
lis eſſe multitudinẽ pſallẽtiũ q̃ iam lau/
des dñi nõ voce tm̃ ſ bonis opib⁹ pſona
rẽt.Addit iuuẽculaꝝ.i.prima etate florẽ
tiũ.q̃ tympana ſua.h ẽ corpa ad dñi lau/
des ẽterẽt.macerãtes ſe ieiunijſ.carniſqꝫ
afflictõe gaudẽtes.tẽſiões etiã corpiſ ad
laudes dñi ẽtẽtes.martyrio ↄſũmauerũt
e C Ad fideles ait.ĩ eccĩjs bñdicite deũ
nõ in puerſ ↄuẽticul' paganoꝝ vel hereti
corum,ſed ĩ eccleſia catholica,vbi recta

fides ē ⁊ v̄a ꝯfeſſio. De fontib⁹ ō doctri
na.ſ.xp̄iana.quā gētib⁹ apl̄i īfuderīt.fōs
q̄ppe a fouēdo dici⁹ ē.eo ꝙ nr̄a corpa la
boꝛe feſſa refoueat. Siue a fūdēdo.qꝛ ef
fundit aq̄s. Fōs em̄ ꝓpꝛie ē qui manat.

feras.i.argue ſupbos ⁊ feroceſ.q̄ in ꝓua
volūtate ꝯſiſtūt.⁊ vacillāt velut h̄ arūdo
Cōciliū thauroꝝ.i.hereticoꝝ īdomitoꝝ
q̄ erecta ceruice ſeducūt aīas innocētes
Ir. Vacce ſcāt ſtultas aīas ppl̄i ſeq̄ntes

f Ir. C Ibi beniamī
paul⁹ apl̄s.q̄ de tribu
beniamin deſcēdit.
C Adoleſcētul⁹ exti/
tit in mēt̄ exceſſu.q̄n
dn̄i voce coꝛruit.qui ⁊
miſerat⁹ ītonuit. Sau
le ſaule:adoleſcēs dr̄.
ab adolēdo.i.creſcen
do. Ir. Dict⁹ etiā ad
oleſcēs.qꝛ nouiſſimuſ
oīuz aploꝝ ꝯuerſus in
exceſſu quē ꝑtulit duz
tret in damaſcū.
g C Pꝛīcipes iuda.
dn̄m īdicat.q̄ de tribu
iuda deſcendit.
Ir. Apl̄i em̄ ſūt ꝑnci/
pes iuda.i.dn̄i ſalua/
toꝛ vt iuda ſit gr̄i caſ⁹
Sic dixit iacob. iuda
te laudabūt frēs tui.
C Duces eoꝝ.i.ppl̄o
rū.q̄ erāt in eccl̄a ꝯſti
tuti.zabulō et neptalī
tribus fuerūt.vn̄ apl̄i
traxerīt originē. Iuda
ꝯfeſſio dr̄.zabulō hita
culū foꝛtitudis. Nep/
talī.dilatio mea.q̄ ca/

f fontibus iſrael. Ibi Benia
min adoleſcentulus:in men
g tis exceſſu. Pꝛincipes iuda
duces eoꝝ pꝛincipes zabu/
lon pꝛincipes neptalim.
h Manda deus virtuti tue:
ꝯfirma deus hoc quod ope
i rat⁹ es in nobis. A templo
tuo in hieruſulē.tibi offerūt
k reges munera. Increpa fe/
ras harundinis.congrega/
tio thauroꝝ in vaccis popu
loꝛum ÷ vt ⁘ excludant eos
qui pꝛobati ſunt argento.
l Diſſipa gētes que bella vo
lunt. veneant legati ex egy
pto ethiopia ꝑueniet ma/
m nus eius deo. Regna terre
cātate deo:pſallite domino
n Dyapſ̄. ÷ Pſallite deo ⁘
qui aſcēdit ſuper celum celi

thauros.iō v̄o dic̄ eoſ
arguēdos.vt nō exclu
dāt a reḡ dei q̄ ꝓbati ī
uēti ſunt iuſti.veꝝ iſta
expoſitio hiero.ītitit
trāſlatōi romane q̄ h̄z
vt n̄ excludāt.ſil̄r caſ/
ſiodoꝛi expoſitio. Sꝫ
Aug.exponēs noſtrā
trāſlatōez ait vt exclu/
dāt.i.apparere faciāt
eos q̄ latebāt.q̄ ꝓba/
ti ſūt argēto.i.dei elo
q̄o.opꝫ em̄ vt ait apl̄s
hereſes eſſe.vt ꝓbati
manifeſti fiāt int̄ nos
l C Diſſipa gētes.h̄
eſt hereticos q̄ volunt
bella.i.ꝯtētiōes ꝯ ec/
cleſiā. Cōmonet etiaꝫ
ꝓpħa gētiū ppl̄os.vt
offerāt legati(.i.ab er
roꝛe cōuerſi)mūera.h̄
ē aīas ſuas a mūdana
ſoꝛde purgatas. Sic
ethyopia cōmonet ne
ſe tardet d̄o tradē.ſic
ſe victi ꝑiect̄ armis vi
ctoꝛib⁹ ꝑ man⁹ tradāt
vt ꝑiculū moꝛtis eua/

tholice eccl̄ie ꝯpetent̄ aptab̄.ſi diligent̄
īſpicis. h C Virt⁹ em̄ p̄ris xp̄s eſt.q̄d
āt mādet̄ edicit. Confirma h̄ d̄s ⁊c̄. Ma/
gna petitio certe vt ꝯfirmet d̄s in nob̄ fi/
dē ſuā.quā dōare dig̃tus ē. Op⁹ dn̄i em̄
fuit.vt ceca gētilitas lumīe v̄itat̄ affla/
ta.veꝝ dn̄m ſaluatoꝛem cog̃ſcere poſſet.
Ir. Cōfirma donū baptiſmi.ſpūſſcti īfu
ſione.⁊ auxiliū p̄be.vt in v̄tutib⁹ incede
re ⁊ ꝑmanere poſſimus. i C A tēplo
hierl̄m offerunt reges munera.qui in ec
cleſia dei recte viuentes.ſui coꝛdis offe/
runt puritatē. Ir. Munera chꝛiſti.v̄tu
tes ſunt ſctōꝝ.⁊ qui ſemetipos regūt.re
ges ſunt. Tēplū igit̄ coꝛpus ē cuiuſlibet
ſancti.qd̄ bn̄ viuendo.ſanctum fit.ab il/
lo offerunt,ſancta opa. k C Increpa

dāt. Egypt⁹ v̄o ⁊ ethyopia.mūdū ſcant
vicul̄ grauib⁹ ⁊ tenebꝛis pctōꝝ plenum.
Idolatre ḡ ꝑuenient iudeos.dare manuſ
deo. m C Regna t̄re. Oē gen⁹ hūanū
ſignificare voluit.cātate.ad anīe reſpicit
puritatē.pſallite.ad opa q̄ dn̄o ꝓbant̄ ac
cepta. n C Nā cui d̄o pſalli debeat
oñdat.ſ.ei qui ſup celū aſcendit.dn̄s em̄
ieſus.qui ꝑus deſcendit de celo ad libe/
randū īnfirmitatis nr̄e naturā.ip̄e etiam
aſcēdit qui ſedet ad dexterā p̄ꝛis. Ad oꝛi
entē.hieroſolymā euident̄ oñdit.q̄ ē in
oꝛiētali pte collocata. Vn̄ dn̄s vidētibus
apl̄is aſcēdit ad celos. Ir. Vel ad oꝛien
tē.ſ.qꝛ ip̄e oꝛiēs ē.ſiue qꝛ ꝑ eū oēs adui/
tā oꝛant̄.fert̄ etiā mons oliueti.vn̄ dn̄s
aſcēdit eſſe ad oꝛientē ipi hierl̄m.

o Iᵗ ¶ Dabit etiã voci ſue vocẽ ꝟtutꝭ
qñ ĩ nouiſſimo die vt reſurgat hũanũ ge-
nᵘˢ edixerit. q̃d forti⁹ ꝙ̃ ꝛuocare fauillas
ad corp⁹. date glaꝫ deo. nã q̃ deo dat gl̃iaꝫ
ſe fac̃ eẽ laudabilẽ Iꝫ Suꝑ iſrl̃. i. magꝭ
bonorate deum ꝙ̃ car
nal̃ iſ. l̃ bonorat. qꝛ il-
le labijs. vos corde.
¶ Magnificentia. qꝛ
ſp magna fac̃. Uirtus
qꝛ impio ei⁹ famulat̃
opus ſiue effect⁹. Nu
bes. apl̃i ꝛ ꝓphe.
p ¶ Mirabil̃. ſiue in
ãgel̃. ſeu in hoĩb⁹ ſcis
Dabit dñs fidelib⁹ ſu
is ꝟtutẽ patie. ꝛ fidei
fortitudineꝫ. vt poſſit
ad et̃na p̃mia ꝑuenire
Bñdictus ds. ille põt
dare q̃ ſupi⁹ dixit. i. q̃
oĩuꝫ ore ſp ꝓ bñficijs
dꝫ bñdici. vt ſic̃ ſp bñ
ficia p̃ſtat. ita bñdicti
ones ſp accipiat. Fit
aũt bñdictio iſta mul-
tiplicit̃. Nã ꝛ q̃ ſcptu
ras ſctãs meditat̃ bñ
dicit deũ. ꝛ q̃ ei⁹ iuſſa
cõpleuerit. bñdicit. et
qui ei cõfitet̃ bñdicit
deum. Orõ.
Dominator dñe. q̃
iuſtꝭ ſpiritale epu
lũ tribuens. facis eos
in leticia delectari. cõ
cede gregi tuo. mortẽ
tuã ĩtelligere. teq̈ꝫ tri-
umphatorẽ mortis ſe
dentẽ ad p̃ris dexterã
cõfiteri. Qui cum eo-
dem patre.
¶ Pro his q̃ cõmu-
tabunt̃. Iſta igit̃ cõ-
mutatio ſignificat po
pulos xp̃ianos. q̃ vete
ris homĩs prauitate depoſita. in noue re
generatõnis ſunt munere cõmutari. Qꝛ
aũt dĩ ꝓ his oñdit. ꝓ his. i. cunctis fide
lib⁹ xp̃i paſſionẽ factã. Dauid quoq̈ꝫ ſb-
iunctũ eſt vt finis ꝛ initiũ tituli dño xp̃o
congrueret qui ẽ a ꝛ o. i. p̃ncipiũ ꝛ finis.

o ad orientẽ. Ecce dabit voci
ſue vecem virtutꝭ: date glo
riã deo ſuper iſrael magnifi
centia eius ꝛ virtus eius in
p nubibus. Mirabilis deus
in ſanctis ſuis: de⁹ iſrael ipſe
dabit virtutẽ et fortitudinẽ
plebis ÷ ſue :· benedict⁹ de⁹
¶ In finẽ ꝓ his qui cõmu-
tabunt̃ dauid. ¶ Xp̃us de
precat̃ vt ſalu⁹ fiat a patre:
qm̃ gratis eſt a iudeis odio
habitus: poſtulatq̈ꝫ ne deci
piat̃ ſpes fideliũ in eius re-
ſurrectione confiſa: petẽſq̈ꝫ
ſe a luto huius ſeculi libera
ri ꝓnunciat que inimicis cõ
tingere nouerat.

Pſalmus. lxviij.

a Aluum me
÷ fac :· deus: qm̃ in
trauerũt aque vſq̈ꝫ
b ad aĩam meã. Infixus ſum
in limo ꝓfundi ꝛ nõ eſt ſub
c ſtantia. Ueni in altitudinẽ
maris: ꝛ tẽpeſtas dimerſit
d me. Laboraui clamãs. rau
ce facte ſunt fauces mee: de

In fine enĩ vt ſepiſſime dictũ ẽ xp̃m ſignĩ
ficat. ꝛ dauid eundẽ chriſtũ denotat.
a ¶ Poſtulat hũanitas a p̃re auxiliuꝫ
reſurrectõis. Aq̃s ꝓ ſeditiõib⁹ pleb̃. mo-
tuq̈ꝫ pplõꝝ debere ſuſcipi. ſepi⁹ diuĩa te-
ſtat̃ ſcptura. vt ibi for
ſitã aq̃ abſorbuiſſent
nos. vñ ꝛ hic iudeoꝝ
ppl̃us intraſſe vſq̈ꝫ ad
aĩaꝫ ſaluatoris dĩ. qñ
eũ crucifigere ſcelera-
ta mẽte p̃ſumpſit
b ¶ Facti ſũt homĩ
nes limũ ꝓfundi. q̃ñ
ꝛ originali ꝛ q̃tidiãis
pctis tenent̃ obnoxij.
Per hũc limũ infixus
eſt xp̃s. qñ dementium
turba clamabat cruci-
fige. Limus. dictus eſt
quaſi ligans humum.
Iꝫ Nõ eſt ſubſtantia
euadẽdi. niſi tu ſalues
p̃r. qꝛ ĩfixus ſum inve
terib⁹ pctis hui⁹ ppl̃i
ſcelerata calliditate ſe
uientꝭ. c ¶ Hic alti-
tudo matris. copioſa
ppl̃i ĩſania. Eadẽ tem
peſtas ẽ ꝯcitata demẽ
tiũ ſeditio Ipſa demer
ſit dñm. qñ eum veni-
re fecit ad crucẽ
d ¶ Laborabat er-
go clamãſ. qñ dicebat
Ue vob̃ ſcribe ꝛ phari
ſei. Dicit etiã eſſe rau
cas fauces ſuas. qꝛ di
cta eius neq̃q̈ꝫ ſacrile
gus ppl̃us audiebat.
Oculos iſtos. carna-
les intelligamus q̃ in
morte paſſionis clauſi
ſũt. Sperauit in eũ. i.
in p̃rem. Nota ꝟo re-
cte dici laboraui. qđ
inauditum ſignificat clamorem. Labora
re enĩ illum dicimus. qui votum clamo-
ris non eſt aſſecutus. id eſt. vbi audiri
recuſatur.
e ¶ Ergo vt oñderet plus eſſe numerũ
infidelium. quam deuotorum. dicit mul-

tiplicatos pſidos iudeos ſup nūex capil
loꝝ.i. credētiū. Grat[~] eñ odiſſe dicimur
qñ qppiā ſine aliq̄bus offenſionibꝰ exe/
cramur. ſicut iudei chriſto fecerūt.
f ℂ Cōfortati ſūt iudei. qñ id qđ cona
bant efficere iplebāt.

ei credere noluerūt. q̄s hic frēs appellat
Filios mr̄is. ipos dic̄ q̄s ſupius frēs no
minauit. Sz ſi filij veri fuiſſent mr̄is ſy/
nagoge. nō vt pegrinū. ſ vt frēz chariſſi
mū xp̄m ſuſcepiſſent. m ℞ Comedit

Iniuſte. reuera iniu/
ſtuz fuit. vt q̄ venerat
ad iudaicoſ pplos ſal
uādos. eos potiꝰ lue/
niſſet inimicos. Xp̄us
pctā nō rapuit. q̄ deli/
cta nr̄a abluit. tū cru/
cez excepit. ⁊ ſoluit p
nobis. qđ pro ſe iuſte
nō pertulit.
g ℂ Dñ dic̄. d̄s tu
ſcis inſipiētiā meā. lo
quit̄ p pte mēbroꝝ. in
ſipiēs eñ non pōt eſſe
xp̄s. cū dei ſapia eē di
noſcit̄. ꝯuerſi igit̄ ad
fidē añ erāt inſipiētes
nūc in xp̄o ſapientes:
iſti eñ ſunt de q̄bꝰ di/
xit titulus. q̄ cōmuta
bunt̄. ſ. de inſipientia
infidelitatis. vel pctō
rū ad ſapiaz xp̄i. Idē
dicendū ē de delict[~] q̄
nō ſunt capitis. ſ mē/
broꝝ chriſti.
h ℂ Precat̄ q̄ xp̄s
ne de ſeipſo erubeſcāt
q̄ reſurrectōez eiꝰ ma/
gno deſiderio expecta
bāt. Cū dic̄. Dñe dñe
virtutū. oñdit nihil ím
poſſibile eſſe omnipo/
tētie ipſius.
i ℞ Nō ꝯfūdant̄. i.

fecerunt oculi mei dū ſpero
e in deū meum. Multiplicati
ſunt ſup capillos capitiſ mei
f q̄ oderūt me gratis. Cōfor
tati ſunt qui pſecuti ſūt me
inimici mei iniuſte: que nō
g pui tūc exoluebā. Deus tu
ſcis inſipientiā meā: ⁊ deli/
cta mea a te nō ſunt abſcon
h dita. Nō erubeſcāt inme q̄
expectāt te dñe: dñe virtutū
i Non confundant ſuper me
qui querunt te deus iſrael.
k Quia ppt̄ te ſuſtinui oppro
briū: operuit confuſio faciē
l meā. Extraneꝰ factꝰ ſum fra
tribꝰ meis: ⁊ peregrinꝰ filijs
m matris mee. Quoniā zelus
domꝰ tue comedit me: ⁊ op
probria exprobrantium tibi
n ceciderunt ſup me. Et ope/
rui in ieiunio animā meā: ⁊
factū eſt in opprobriū mihi.
o Et poſui veſtimētū meū ci
liciū ⁊ factꝰ ſuz illis i pabolā

eū zelus domꝰ dei qñ
eos de tēplo eiecit. q̄
domū meā fecerūt ſpe
lūcā latronū. ℂ Ex
probratū ē pr̄i ab eis.
qñ dicebāt. Hi ſūt dij
tui qui eduxerunt te.
℞ Qui xp̄o exprobrāt
patri. exprobrāt filio.
ℂ Ceciderūt ſup me
dixit. vt effectū mortis
oñderet. quē cruc[~] di/
gnatōne ſuſcepit. Ex/
probrabāt etiā pr̄i: cū
xp̄m dicerēt ioſeph fa
bri eē filiū. ⁊ demoniū
habes. opprobriū eñ
filio dictū. redit in pa
trem.
n ℂ Opuit ieiunio
aīaz. q̄ boīum fidem.
quā valde eſuriebat.
minime poterat īueni
re. ⁊ ideo q̄ſi aliq̄ pal/
lio triſticie circūdedit
aīaz ſuam ieiunio tali
afflictā. Sꝫ boni mal̄.
opprobriū ſunt. q̄ mi
nime eoꝝ ſcelerībꝰ ac
quieſcūt. ⁊ ill̄ ſtudioſe
detrahūt. q̄bus nulla
ſocietate iūgunt̄
o ℂ Per ciliciū. tri/
ſticia ſignificat̄ ⁊ lacri
me. qñ dñs hūani ge/
neris ībecillitate per

ne euacuet̄ ſpes credentium de paſſione
mea. ſ cognoſcant. quia voluntatem tuā
veni facere. ℂ Vel nō hūanas inſulta
tiones diutius de mea dormitione ſuſti/
neant. qui querunt te deus iſrl̄
k ℂ Suſtinuit eñ chriſtus opprobri/
um. cum dicebatur a iudeis. in Beelze/
bub eijcit demonia. ℞ Operuit con/
fuſio faciem meam. quando negauerunt
apoſtoli.
l ℂ Extraneꝰ xp̄s factus eſt iudeis. qñ

motus. ſuſcitaturus Lazaꝝ fleuit. dicēti
bus iudeis. Ecce quō amabat eum. Fa/
ctus eſt q̄z iudeis in parabolam. qñ p ſi/
militudines quaſdam. carnalem populū
docere videbat̄: ſicut in euangelio legit̄
dixit Ieſus parabolam ad turbā. Eſt au
tem parabola natura diſcrepantiū rerū.
ſub aliqua ſimilitudine facta compatio.
Ideo xp̄o ſic loquebat̄. vt qui celeſtia ca
pere non poterant. p terrenas ſimilitudi
nes intelligerēt.

p ¶ Porta ꝗppe dicta ē. eo ꝙ ĩde portant͛ oīa. In porta āt ſedēt. ꝗ ꝯuētibus hoīm ſedula curioſitate miſcēt͛ ꝗ dic̃ paſſionē ſuā. genti iudaice fuiſſe fabulā. In deũ pſallũt. ſi ĩ bonũ accipit͛ ꝗ actōe ꝓbabili dirigũt͛.

t I. Nō me demergat. i. hec paſſiōis tēpeſtas. nō eũ ĩ ꝓfũditate abyſſi retiẽat ĩfernal'. ¶ Profũdũ itaqꝫ ē pctōꝝ. qꝺ ꝺ gluttit aĩas ĩpioꝝ. ita vt ad plenitudinē redire nequeāt. Urgere dicim⁹ ꝯcludere

Uinũ ſil'r nō ebrietat͛. ꝫ ſpiritale. Ipi eñ pſallebāt ꝗ ꝑ ĩtelligētiā ſupnā ſalutari doctrĩa potabātur. Et ita caſſiodorꝰ pſallē ꝺ fidelib⁹ ⁊ bonis exponit ⁊ ſeꝗntia Sꝫ ſm Hiero. ſcribe ⁊ pharisei in porta. i. iudicio ſedebāt. ꝗ clauē ſciē hñtes nec introibāt. nec alios introire ſinebāt. Illi repleti vino iniꝗtat͛. ꝗlit͛ eũ interficerent ꝯcinebant.
I. Uel ebrij erāt vino. qñ velātes faciem ei⁹ dicebant, ꝓphetiſa nob͛ xp̃e ꝗs ē ꝗ te ꝑcuſſit. q ¶ Illud tp̃s ē bñplaciti. qñ ĩcarnationis ſue bñficio. ꝑiclitātē mundũ. ab ĩminēte excicio liberauit.
I. Ul' tp̃s bñplaciti. tp̃s ē paſſiōis. ꝗ tpe iudeis crucifigētib⁹ xp̃s orauit. ne ſtatuas illis pr̃ h͛ pctm̃. ⁊c̃. ſũme ei pr̃i placuit. hoīum redēptio. r ¶ Nam ſi mltitudĩes mīe nō fuiſſent. nequaqꝫ redimi poteram⁹ obnoxij Nō eñ ꝑua mĩa fuit ꝗ tã ingentia pctā ſupauit

p Aduerſum me loquebātur
qui ſedebāt in porta: ⁊ ÷ in
me :· pſallebāt qui bibebāt
q vinum. Ego vero orationē
meā ad te dñe: tp̃s benepla
r citi de⁹. In multitudine mi
ſericordie tue: exaudi me in
s veritate ſalutis tue. Eripe
me de luto vt nō infigar: li/
bera me ab his qui oderunt
me. ⁊ de profundis aquaꝝ.
t Nō me demergat tēpeſtas
aꝗ neqꝫ abſorbeat me ꝓfun
dũ neqꝫ vrgeat ſup me pu/
v te⁹ os ſuũ. Exaudi me dñe
quoniā benigna eſt miſeri/
cordia tua: ſcōm multitudi
nē miſerationũ tuarũ reſpi
x ce in me. Et ne auertas faci
em tuā a puero tuo: qm̃ tri/
bulor velociter exaudi me.
y Intende aīe mee ⁊ libera eā
ꝓpter inimicos meos eripe
z me. Tu ſcis improperium
meum ⁊ confuſionē meā: ⁊
a reuerentiā meā. In conſpe/

I. Petit ꝗ. vt adit⁹ ĩfernal'. nō ꝯcludat os ſuũ ſup eũ ſiue dyabolus. ¶ Pute⁹ āt excauata terre ꝓfũditas eſt. ꝗ ⁊ in bono ⁊ malo in ſcp̃tura ponit͛. Hic ꝟo in malo accipit͛.
v I. Hec ſm hũanā fragilitatē poſtulat dicēs. ꝗ alios mea paſſione redimis. me ꝗꝫ ꝑcurrente miſericordia ꝯtemplare.
x ¶ Puer eñ freꝗnter legit͛ dñs ab innocētie puritate. cũ ſimplex etas h͛ bñficium largiat͛. vt vicia mũdi nō diligat. Ueloci͛ exaudi me. I. Ut reſtituā ſpm̃. quē tuis manibus cōmendaui.
y ¶ Intēde aīe mee vt ruera libera fiat cũ eā diuitas ꝯpiciata reſpexerit Propt͛ inimicos etiā petebat. celerrimũ reſurrectōis auxiliũ. vt ꝗ cōtēpſerant crucifixũ. tercia die reſurgentē crederēt.
z ¶ Improperiũ. cōfuſionē ⁊ reuerētiā ꝓ hũano genere ſic ſuſcepit ſaluator libēs vt mortē. nō ei iſta ꝓ ſuo reatu ſuſtinuit. ſꝫ omnia ꝓ nobis ꝑtulit. vt nos bonus magiſter in talibus rebus poſitos. exemplo ſue patiētie miſeratus inſtrueret.

Exaudi me. rogat patrem. nō natura deitatis. qua ei equalis eſt. ſꝫ ex infirmitate hũana, in qua minor eſt patre.
s ¶ Expoſcit xp̃s a p̃re mēbroꝝ. vt aīa eius a deſiderijs luteis. i. hui⁹ mundi cupiditatibus reddat͛ aliēa. Libera me ab his qui me oderũt. i. a iudeis. De ꝓfundo aquaꝝ. ad illum ppl'm ꝑtinet. qui ⁊ ꝓfundus erat ꝯſilio malignitatis, ⁊ ſeditionibus turbulentis,

a I. Tu vides pr̃. ꝗles mihi tribulationes inferant. ⁊ illuſiōes oſtendant. ¶ Improperiũ expectauit cor eius. qñ iniquitates iudeoꝝ ⁊ diuerſa ꝗ paſſus ē ꝓ ſua volũtate ſuſtinuit ⁊ paſſione benign⁹ excepit. I. Uel ĩproperiũ paſſionis ⁊ miſeriā. i. ꝯtumeliam crucis.

ctu tuo ſunt oēs q̄ tribulāt
me: improperiū expectauit
b coꝛ meū ⁊ miſeriā. Et ſuſti/
nui q̄ ſimul cōtriſtaret ⁊ nō
fuit: q̄ ꝯſolaret ⁊ nō inueni.
c Et dederunt in eſcā meam
fel: ⁊ in ſiti mea potauerunt
d me aceto. Fiat menſa eoꝝ
coꝛā ipſis in laqueū: ⁊ in re
tributiones et in ſcandalū.
e Obſcurent oculi eoꝝ ne vi
deāt: ⁊ doꝛſum eoꝝ ſemꝑ in
f curua. Effunde ſuꝑ eos irā
tuā: ⁊ furoꝛe ire tue cōꝓhen
g dat eos Fiat habitatio eoꝝ
deſerta ÷ ⁊ ∴ in tabernaclis
h eoꝝ nō ſit q̄ inhabitet. Qm̄
quē tu ꝑcuſſiſti ꝑſecuti ſūt:
⁊ ſuper doloꝛē vulneꝝ eoꝝ
i addiderūt. Appone iniqui
tatē ſuꝑ iniquitatē eoꝝ: ⁊ ñ
k intret in iuſticiā tuā. Deleā
tur de libꝛo viuētiū: ⁊ cū iu
l ſtis non ſcribant. Ego ſum

b Ir Et ſuſtinui. nō fuit vllus de tāta multitudine iniquoꝝ. aut cōpaſſus doloribus ei⁹. aut q̄ extitit ꝯſolatoꝛ ¶ Nō em̄ de fidelib⁹ ſ infidelibus loq̄tur ꝑſecutoꝛib⁹. fideles em̄ auditores. doctorez cōſolant dū in eis verba ꝑdicationū ꝑficiūt iudeoꝝ igit ꝑtinacia xp̄m non ꝯſolabat. qꝛ eius v̄ba nō ſuſcepit.

c ¶ Oblatū eſt illi fel cuz aceto mixtū. vt reuera facta iudeoꝛuz amaritudo potōis īdicaret. Ipe em̄ dixit. ſitio. qꝛ fidē in ipis deſiderauit īuenire. illi obtulerīt amariſſimoſ mores ſuos. q̄ nulla ꝯpūctione cōuerſi ſunt.

d ¶ Nō maledicendi voto. ſ p̄ſciētis more ſequentia ꝑmūtur. Mēſa dn̄i. eſt vtriuſq̄ legis intellectūal epulatio quā pꝛīo habuerūt iudei. qn̄ mandata dei cuſtodierūt. poſtq̄ xp̄o a fide ieiunare ceperūt. coꝛā ipſis. gētibus tradita ē. vt ſui⁹ colerēt vidētib⁹ ipſis adempta felicitate In laqueuz. ſ. vt de lr̄a ī q̄ alios aſtrigere conabātur. ipſi ī ea potius caderēt obligati. Retributio maloꝝ fuit. qꝛ ſbtracta illa mēſa. fuit ⁊ gentib⁹ tradita ſcandalū. qꝛ deſerētes pacis auctoꝛē ſibi ꝯcitabāt rixam ⁊ prauą ſtudia. e ¶ Prenūciat digna pena. ne videant ī ſcriptura ſua veriſſimuz iuſticie ſolē. ⁊ hoc illis euenit. qui etiam nimio pōdere delictoꝝ ꝑgrauati. ceruicem ſuā in terrā cernui ſꝑ incuruant. nec eis ad celū reſpiciēdi poſſibilitas datur. Doꝛſum dictū. q̄ſi deſcēdens deoꝛſum. Ir Vel incurua vt rhomanis ſeruiāt ſꝑ vel ſb onere legis maneāt. quā ſm lr̄am ferre nemo poterat.

f ¶ Dū dicit effunde. magnitudo ire ſignificat. q̄ in moꝛē flumīs copioſa deſcēdit. Appꝛhēdit eos furoꝛ. q̄ſi dānatos ⁊ ꝑterritos. vt nō liceat effugere. qđ dat pro ſceleribus ſuſtinere.

g ¶ Fiat habitatio eoꝝ deſerta. ⁊ ī tabernaculis ⁊c̄. hoc eſt vtrūq̄ iudeis ꝯtigiſſe manifeſtū eſt. cum ciuitas ihꝛl'm frequēti captiuitate deleta ē. Tabernacula dei tēplum vel regis palaciū. ſine cultoꝛe remāſerūt. Et nota q̄ꝛ priuatis domibus poſuit habitatio/ habitatōem. ſ dei templo inhabitatōem. q̄s ibi habitam⁹ coꝛpe. h aūt inhabitamus. vbi deuote mentis affectu locū frequētamus.

h Ir De ſe hec xp̄s ad p̄rez loquit de ſua paſſione. dicēs ſcriptū eſt. ꝑcutiam paſtoꝛē. ⁊ in alio ꝓpheta ex ꝑſona patris loquētis. ꝓpter pctā ppl'i mei percuſſi eum dicitur. ¶ Quia ꝑcuſſum. ſ. cōceſſum ꝑſecuti ſunt. ſibiq̄ traditū deteſtabili feritate negauerīt. Ir Addiderūt ſuper doloꝛē. cū vel eccl'iam vel ap'l'os ꝑſecuti ſunt

i ¶ Iniq̄tas prima fuit iudeis vt ꝓphetaſ extinguerēt. Appoſita ē iniq̄tas ſuꝑ iniquitatē eoꝝ. qn̄ ipum dn̄m crucifigere maluerūt. Addit pena peccati. ne intrent in iuſticiā dei. ſ. ne ꝑticipes xp̄o fiant. in illo regno iuſticie.

k ¶ Dicit ꝯ iudeis. deleātur de libꝛo viuentiū. nō qꝛ ſcripti erant. ſ quia ſcriptos eſſe ſe iudicabant. Ibi em̄ qđ ſcribitur. deleri nō pōt quia totū in p̄deſtinatione ſolidatum eſt. Et cum iuſtis nō ſcribātur. hoc eis accidere negat. qui nō ſūt (vt titulus ait) pijs ſatiſfactionib⁹ immutati. l ¶ Ego ſum paup. hanc ꝓprietatem ſibi vendicauit. quia nemo ſic

hanc paupertatē. ⁊ hūc dolorē. p toti⁹ mū
dī culpa ſuſtinuit. Suſcepit itaq͡ꝫ hūani-
tatē ſalus. i. forma filij in qua equalis ē
pr̄i qñ recōciliauit mūduꝫ pr̄i. ℟. Uel
paup ⁊ dolens fuit ī paſſione. ſalus autē

q ¶ In celi ꝯmēoratōe dat̄ intelligi.
vt oīa debeant celeſtia laudare. Terre q̄
q͡ꝫ ꝯmēoratōe intellige terreſtre. Maris.
vniuerſa natātia. ⁊ ita ad dn̄i laudes in-
uitat̄. quicq̄d creaturaꝝ eſſe cognoſcit̄.

eū in reſurrectōe ſuſce
pit. m ¶ Laudat
em̄ caput nr̄m nomen
dei cū cantico. qñ ī ec-
cleſia hymnidica exul
tatōe fideliū fit aduna
tio. ip̄e em̄ in nob̄ lau
det ⁊ magnificat. quod
nos veraciter laudare
cognoſcit n ¶ Mul
to em̄ eſt acceptior ef-
fūſa laus puro corde
deo. q͡ꝫ pōt pecudū pla
cere veteris legis ma-
ctatio. ℟. Uel pla-
cebit deo pr̄i ſup̄ vitu
lum nouellū. i. xp̄um.
cornua p̄ducētēꝫ. id ē
fortitudinē eccl̄ie dan
tem. ⁊ vngulas q̄b⁹ ſa
crilegia ꝯculcet gētiū
ac diuellat. vitul⁹ no-
uell⁹ dicat̄ xp̄c q̄ ſeipꝫ
pr̄i obtulit. Nec ſuper
denotat cōparatione ſed
materiā notat oblatā.
vt ſit ſenſus. Deo erit
cōplacētia. de tali vi-
tulo nouo nō carnali:
ſ; myſtico. nō veteri fi-
gurāti ſ; nouo figura-
to o ¶ Uideāt pau
peres. q: deus reſpuit
oblationē pecudum ⁊
mūdiſſimū cor req̄rit.
ido letētur: q: in mēt
affectu poſita eſt oblatio. vbi ⁊ paup pōt
eē ditiſſim⁹. Querite dn̄m admonet pau
peres vt eſcā mentis querāt. vñ aīa ſa-
ginetur. illud q̄ꝫ ꝓp̄rie viuere dicim⁹. qd̄
in btitudinis iocūditate ꝯſiſtit.
p ¶ Paupes ſunt xp̄iani. q̄ deſpiciūt
voluptates ⁊ diuitias mūdi iſtius. ⁊ eli-
gūt. hūanarū rerum indigentiā. vt epul̄
ſpiritalib⁹ impleātur. Uinctos ſuos libe
rat a laqueis carnalib⁹. quos ſuis regul̄
cōnexos cognouerit.

pauper ⁊ dolēs: ſal⁹ tua de⁹
m ſuſcepit me. Laudabo no-
mē dei cū cātico. ⁊ magnifi
n cabo eū in laude. Et place-
bit deo ſup̄ vitulū nouellū:
cornua producentē ⁊ vngu
o las. Uideant pauperes ⁊ le
tent̄: querite deū ⁊ viuet ani
p ma veſtra. Quoniā exaudi
uit pauperes dn̄s ⁊ vinctos
q ſuos nō diſpexit. Laudent
illū celi ⁊ terra: mare ⁊ oīa
r reptilia in eis. Qm̄ de⁹ ſal-
uā faciet ſyō ⁊ edificabūt̄ ci
s uitates iude. Et inhabita-
būt ibi: ⁊ hereditate adqui-
t rēt eā. Et ſemen ſeruoꝝ ei⁹
poſſidebit eā: ⁊ qui diligūt
nomē ei⁹ habitabunt in ea.

In finē dd̄. in rememora-
tione ÷ eo:· q͡ꝫ ſaluū eū fecit
dn̄s. Uox martiꝝ ⁊ ꝯfeſſoꝝ
dep̄cantiū vt a pſequētiū pe
riculis liberent̄. Pſ̄. lxix.

a Eus in adiutoriū meū
÷ intēde:· ⁜ dn̄e:· ad

r ¶ Syō em̄ puus
collicul⁹ eſt q̄ coheret
hieroſolomitano tem
plo. ſ; nois qualitate
grādeſcens. ſignificat
em̄ eccl̄iam. ℟. Ci-
uitates iude. aīe ſunt
ſctōꝝ. q̄ p ꝯfeſſionē in
tēplū ſctm̄ tanq͡ꝫ viui
lapides deferūtur.
s ¶ Hāc em̄ eccl̄iaꝫ
hic habitāt xp̄iani. he
reditate xp̄o adq̄rēt eā
qñ ad hieroſolymā il-
lam eternā dei miſera
tione peruenerint.
t ¶ Semen em̄ hic
opus pfectū. nō carnis
ꝓgeniē debemus acci
pere. qd̄ futurā terraꝫ
poſſidebit. q̄ nullo iaꝫ
fine mutāda eſt. ſ; ī ea
habitabūt. qui diligūt
nomen eius. ⁊ ꝑpetua
felicitate potiētur.

Oratio.

Benigniſſime dn̄e
exaudi nos in ve
ritate ſalut̄ tue vt eru
ti a ſqualore pcti. me-
reamur ī libro vite di-
gno celeſti ꝯſcribi. p.
¶ Finis ⁊ dauid cri
ſtum ſignificat. ī reme
moratōe. ſpem ſignifi-
cat liberatōnis ⁊ certi
tudineꝫ futuri p̄miȷ. que ſuis ſctīs pol
licitus eſt. a ¶ Tūc em̄ adiutorium
poſcimus. quando periculis ſbiacemus.
vt tali remedio ſubleuati. calamitates di
uerſarū paſſionū vincere poſſimus. In-
tende. i. propicius reſpice. quia oīa deus
agnoſcit. etiam cū non rogatur. Feſtina
ſic dicitur. quaſi miſericordia diuina tar
daret. ſed tardum videtur ei auxilium.
qui de huius ſeculi clade liberari feſti-
nat.

b ¶ Cōfundāt̄ vox martyꝝ expoſtulās
emēdatōe īimicoꝝ ſuoꝝ. Cōfūdi ē. qñ hō
turbat̄ d̄ factꝭ ſue ꝑuerſitatꝭ. Revereri ē
qñ cogſcimus nr̄a opatiōe iuſticiā leſam
⁊ ꝓ his opibus. pēas incurrere formida
mus. Querebāt inimi
ci aīam fideliū nō ī bo
no. ſ͡ʒ vt eā a corpe ſe-
gregarēt.
c ¶ Auertāt̄ retror
ſū. q̄ꝛ a praua cogitati
one deſcendens. iuſſa
dñi ſb̄ſequit̄. Qui vo
lūt mihi mala. hāc re-
tributōꝫ ſuſcipiāt ne ī
ſua iniq̄tate ꝑſiſtāt. O
pia ſcōꝝ etiā ipa q̄ pu
tat̄ adūſitas. meliꝰ op
tabāt inimicꝭ q̄ꝫ īimici
ſibijpis i. ꝓſpis ꝯſtitu-
ti d ¶ Auertāt̄ petit
vt a ſuo ꝓpoſito erube
ſcētes. velocit̄ ſe ꝯuer
tāt. q̄ dicūt euge euge
Euge ſmo laudātis ē
ſ͡ʒ hic ironia ē. Seu il-
los īcrepat. q̄ afflictio
nes martyꝝ ꝓpenaſq̄ꝫ
collaudāt. ⁊ nō ad au
toris glīaꝫ referūt. qđ
eis larga pietate ē cō-
ceſſum.
e ℟ Poſt ꝑſeq̄ntiū
iniq̄tatē ⁊ ꝯuerſioneꝫ
ad glīaꝫ ꝯuertit̄ btōꝝ
vt exultent q̄ ꝑ lachry
mas pnīe. dñm q̄runt
¶ Magnificat̄ autē
dñs in nob. q̄ in ſe nō
hꝫ vñ creſcat. cum lau
des deo pura mente ꝑ
ſoluimus. nr̄aq̄ꝫ ꝯſcia
ſꝑ auget̄. cum xp̄m di
gne laudamus. Illud quoq̄ꝫ verbuꝫ ma
gnificet̄. ab hūana ꝯſuetudine mutuatū
eſt. magnificat̄ eū ille. q̄ laudibus creſcit
qui bona opinione grandeſcit.
f ¶ Egenos ⁊ paupes eos nōat. qui
ſemꝑ acquirere grām dei exoptāt. Deus
adiuua me. id eſt. in tribulatione mun-
dana. vbi cum viciorum pugnamus ad-
uerſitate.

b adiuuandū me feſtina. Cō-
fundant̄ ⁊ revereant̄: q̄ que
c runt animā meā. Auertant̄
retrorſum ⁊ erubeſcant: qui
d volunt mihi mala. Auertā
tur ſtatim erubeſcētes: qui
e dicunt mihi euge euge. Ex
ultent ⁊ letent̄ in te omnes
qui querūt te ⁊ dicant ſemꝑ
magnificet̄ dñs qui diligūt
f ſalutare tuum. Ego ꝟo ege
nus ⁊ pauper ÷ ſum :· deus
g adiuua me. Adiutor meus
⁊ liberarator meꝰ es tu dñe
ne moreris.
¶ ÷ Pſalmus :· dd̄ filioꝝ
ionadab ⁊ prioꝝ captiuoꝝ.
¶ Vox deuotoꝝ qui ab hu
manis iniquitatibus ſe pe-
tunt liberari vt dño grās li
berius referre poſſint.

Pſalmus. lxx.

a In te dñe ſperaui non
cōfundar ineternū: in iuſti
cia tua libera me ⁊ eripe me
b Inclīa ad me aurē tuā ⁊ ſal
ua me Eſto mihi in deū ꝓte

g ¶ Adiutor meꝰ in neceſſitatibꝰ. ⁊ de
ſcli clade libator. Ne tardaueꝛꝭ. Nos ē
piclitātiū. iudicare tardū auxiliuꝫ. Quis
celerrīe ꝑſtet̄. Xp̄s eñ mēſurate fac̄ oīa:
ſ͡ʒ nos tardū putamus. qđ magno deſide
rio req̄rimus. Oro
Nexhauſti adiu-
torij d̄s et̄ne. ad
adiuuādū familie ſup
plici feſtinꝰ occurre vt
euictꝭ macl̄oꝝ oppro-
brijs. tuis ſꝑ auxilijs
muniamur. Per
¶ Ionadab. iterp̄ta
tur ſpōtaneꝰ dei. q̄ fu-
it dei ſacerdos. ⁊ p̄ce-
pit filijs ſuis in dei tē
plo degē. ac ſobrie ſer
uire. qđ eos ꝯſtat feciſ
ſe. q̄ nūc ꝓ fidelibꝰ po
nūt̄. Et p̄oꝝ captiuo-
rū q̄ freq̄nt̄ admonitꝭ
ſe emēdare noluerūt.
ſ͡ʒ ꝯtūaces effecti. deo
p̄mie ſcōe ⁊ tercie ca-
ptiuitati ſubiacebant
Monemur ꝗ h̄ titulo
vt habeamus volūta-
tem ⁊ deuotōeꝫ filioꝝ
ionadab. nō ꝯtumaci
am iudeoꝝ. qui capti-
ui eſſe meruerūt.
a ℟ Orat ꝗ media-
tor nr̄. vt hec confuſio
mortis nō ſit vt cetero
rū hoīuꝫ diuturna Iu
ſticia dei ē. qui fecerit
volūtatē eiꝰ trāſeat d̄
morte ad vitā. ꝑ quam
hic xp̄us eripi precat̄
¶ Vel mēbroꝝ xp̄i
vox ē petētiū. ⁊ ſi hic
tp̄alit̄ ⁊ vtilit̄ ꝯfundā
tur. nō tñ ineťnū ꝯfundi. Et q̄ꝛ dic̄ in tua
iuſticia. oñdit ſuā iuſticiaꝫ nō ſufficere. ſ͡ʒ
neceſſariū eſt ſibi miſericordiā. Iuſticia
dei eſt parcere penitēti.
b ℟ Aures dñi dicunt̄. qñ exaudire di
gnat̄ hūilē poſtulātē veniā ꝓ delictꝭ ſuis
c ℟ Eſto mihi i deū ꝓtectorē. q̄ꝛ abſq̄ꝫ
eo neq̄ꝫ refugiū neq̄ꝫ mūitio neq̄ꝫ ꝓtectio
a q̄q̄ꝫ ꝑſtari pōt. Nec ideo d̄ꝛ locꝰ muni-

tus vt ſit local'.q2 vbiq3 dñs ē. ℭ Sʒ locus iſte diuina ꝓtectio eſt.
d ℭ Firmamẽtũ in h' ſcl'o dñs dr̃.vbi ꝛ patiẽtia q̃rit.Refugiũ in illa btĩtudi/ne.vbi iam aliqđ periculũ nõ timet.
e ℭ Cõtra legẽ agit q̃ accepta lege.facit ꝯ regulas mãdatoꝝ.vt ſũt iudei.Iniq̃ vo ſũt pagani qui nulla lege dñi refrenant.ſʒ more feraꝝ faciũt qđcũq3 li buerit.ſic oẽʒ pctõrẽ.duab' his ptib' cõple ctit. f ℭ Pri' em̃ eſt.vt cũ dei gr̃a ꝓbe/mur ꝑ patiaʒ.ꝛ tũc il/lã fructuoſam ſpẽ ipo donante hr̃e merebi/mur.de q̃ ait apl's.tri bulatio.patiaʒ opat̃.patia ꝓbatõeʒ.ꝓba/tio ſpem.A iuuentute ſignificat exquo cepit hõ ꝯ dyabolũ pugna/re.q2 etas illa ad cer/tamẽ dirigit̃.Nã q̃cũ q3 tẽpe ad ipm veniat̃ merito iuuẽtus dr̃.q2 tũc in ipſo pleniſſimo robore ſolidamur.
g ℭ Tunc em̃ ꝯfir/matio nr̃a ẽ dñs.qñ ad eũ fidei munere veni/mus. Protector.qm̃ aduerſus diaboli neq̃ cias ipſe nos ꝓtegit ac defendit.hic vterũ ſctẽ mr̃is eccl'ie debe/mus accipe.vbi p̃mũ ꝑ rudimẽta fidei ꝯci/pimur.deinde ex aq̃ ꝛ ſpũſctõ regeneramur.
h ℭ Significat em̃ cãtatio ſp ꝛ pñs ſecl'm ꝛ futuꝝ.h' em̃ illi ꝓ liberatiõe cãtamus.ibi ãt gr̃as ꝓ et̃na remũeratiõe pagim'.Prodigiũ in h' ſcl'o erit fidel'.qñ alia ſe/ctat̃.q̃ amare põt multitudo peccãtiũ.q̃ rũt peccãtes.diuitias.fideles pauperiẽ.q̃rũt pctõres epulas.iuſti ieiunia.q̃runt deniq3 illi gaudia,iſti triſticiã,Ne ãt bo

ctorẽ ꝛ in locum munitũ.vt
d ſaluũ me facias. Quoniã
firmamentũ meũ.ꝛ refugiũ
e meũ es tu. Deus meus eri
pe me de manu peccatoris.
ꝛ de manu cõtra legẽ agen/
f tis ꝛ iniqui. Quoniã tu es
patiẽtia mea dñe.dñe ſpes
g mea a iuuentute mea.In te
ꝯfirmatus ſum ex vtero.de
ventre matris mee tu es ꝓ/
h tector meus.In te cantatio
mea ſemper tanq̃ ꝓdigium
factus ſum multis ꝛ tu ad/
i iutor fortis. Repleatur os
meũ laude ÷ vt cantem glo
riã tuã :· tota die magnitu/
k dinẽ tuam. Ne ꝓijcias me
in tempore ſenectutis. cum
deficiet virtus mea ne dere
l linquas me. Quia dixerũt
inimici mei mihi ꝛ qui cuſto
diebãt animã meã cõſilium
m fecerunt in vnũ.Dicẽtes de
us dereliquit euʒ.ꝑſequimi
ni ꝛ cõprehẽdite eũ quia nõ
n eſt qui eripiat.Deus ne elõ
geris a me.de' meus in au/

noꝝ ſemitã ire nimis difficile eſtimet̃ ad dit.ꝛ tu adiutor fort'. i ℭ Nã ſi xp̃s ñ repleat os nr̃m.nec lĩgua mouet̃ :nec de ſideria hõeſta inflãmant̃ nr̃a.Cũ vo po/nit tota die.ſcat oẽ tp̃s.ꝛ nunq̃ a laudi bus dñi ceſſandũ.Cã igit̃ cur petat os reple ri ẽ.vt cãtet dei gl'iam ſine cui' gr̃a oẽs lau/des indigne ſunt.
k ℭ Supplicat fide lis ne ꝓijciat̃ ĩ tpe ſe/nectut' ſue a dõ qñ feſ ſa vt' corpis ſui pl' ĩ/diget adiuuari.tũc q̃ʒ ſe petit ñ debere dere/linq̃ cuʒ defecerit vt' patie.vl' molleſcit ſub onere tribulatõis.bñ tribulatõnib' crebris atq3 martyrijs robur anĩe ꝯſeneſcit.q2 cum xp̃o totũ poẽt ſuſtine re.ſine ipſo vo nihil.
l ℭ Reddit̃ cã cur ad ſubueniẽdũ pietas dei debeat ꝓuocari.q̃ niã debilitate captata feruor ĩſidiãtiũ accen ſus ẽ.dũ credũt facile decipi.a q̃ nõ põt virt/bus defectis obuiari.Truculẽtior ẽ ĩimico rum ſꝑ adunata colle ctio.ꝛ qđ nõ diuidit̃ ſ̃ nius vno faſce portat̃ Innuit ꝙ nõ leues eẽ ĩimicos.Cuiuſmõi vo ꝯſiliũ inierit.ſequenẽ agit. m ℭ Hoſtes em̃ carnales.cũ vide/rint hoĩeʒ crebra cala mitate fatigatum.cre dũt eũ a dõ derelictũ.q̃ diuinã gr̃am putãt ĩ ſol' corpis virib' ꝯſtitutã dicẽtes.dereli/q̃t eũ dñs.ꝑſeq̃mĩ.q2 fugere nõ valet.ꝛ cõ p̃hẽdite.q2 noƀ reluctari nõ poẽt violẽ/tiſſimis. n ℭ Hũana putat ĩfirmitas elõgare ſe deũ.qñ ei veĩre tardat auxiliũ iđ petit.ne gr̃a ei' ab ĩpa diſcedat.ꝛ orat vt ꝑ adiutoriũ dei,ei dig̃ patiã tribuat̃.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ

o ℭ Cōfundant̄ eni dicit. cū tua viderint diſpoſita nō mutari deficiāt detrahē tes. i. oblocq̄ntes inanit̄. Opiant̄ dixit. q̄ ſi q̄dā velo. ſeu verecūdia obtegāt̄ eorū facies. qð ſolet euenire his. q̄ actōes priſtinas meliore vita cō dēnāt. Mala q̄rūt qui prauis blādimētis occulto vulnere mentes vident̄ impetere. duz carnis ſalutē ſuadent ad interitū anime.

ſūt. ſenectā grauſtatē vocāt. ſeniū. etatē finitimā. Larie vo q̄ſi ſili noīe nūcupāt̄ Petit itaq̧ ppl's fidelis vt neq̧ in matura neq̧ ī ſenili etate deſerat̄ a dño. cū ei a iuuētute ſe d . . uerit cuſtodierit. petit id cōtinuari ī ſen ectute.

p ℭ Decurſa emendatōe peccātiū. ad ſuā delcātionē bonūq̧ cō uertit̄. vt ſic illi de diuina potētia deſpabāt ita ppl's fidel' ſpare ſe ſp dic̄ in deo. Adijciaz laudē. Nā cū q̄s dicit vbū p̄ris feciſſe celuz ⁊ terrā. pfctā deuotiōe deū laudat. ſ cū adiū xerit incarnatū eſſe ꝓ ſalute cūctoꝝ. adiecit cumulū laudib⁹ plenū ita laus ſup laudē adijcit̄. q ℭ Juſticia p̄ris ſaluator ē. ⁊ ſalutare d̄r. q̄r inde ſalus mōi p glīoſaz incarnationē puēit. Tota die ꝯtinuū tp̄s oñdit. Oñdit igit̄ ſe pnūciatuꝝ gētib⁹ ſaluatorem.
R Uel ī pſona xp̄i capitis q̄ ī apl'is ſe annūciauit. r ℭ Nō cognoui lr̄aturā. i. ſciam ſecl'arē. ⁊ eloq̄ntiā vanā malitſ actib⁹ inq̄natam.

o xiliū meū reſpice. Confundant̄ ⁊ deficiant detrahentes anime mee: opiant̄ cōfuſione ⁊ pudore: qui querūt
p mala mihi. Ego autē ſemp ſperabo: ⁊ adijciā ſup oēm
q laudē tuā. Os meū annunciabit iuſticiā tuā: tota die
r ſalutare tuū. Quoniā non cognoui litteraturā. introibo in potentiā dñi. dñe memorabor iuſticie tue ſolius.
s Deus docuſti me ex iuuētute mea ⁊ vſq̧ nūc. pnunciabo mirabilia tua. Et vſq̧ in
t ſenectā ⁊ ſeniū. deus ne derelinquas me. Donec annū
v ciem brachiū tuum. generationi omni qui ventura eſt.
x Potentiā tuā ⁊ iuſticiā tuā d's vſq̧ in altiſſima q̄ feciſti magnalia. de⁹ q̄s ſilis tibi.
y Quātas oſtendiſti mihi tribulatiōes multas ⁊ malas. ⁊ ꝯuerſus viuificaſti me ⁊ de abiſſis terre iterum reduxi-

v ℭ Brachiū p̄ris. ſaluator dñs eſt Et ne putares illis tm̄ denūciādū fuiſſe xp̄'m. q̄ eo tpe fuerūt cū ille ꝓ nobis incarnari dignat⁹ eſt. addidit q̄ vētura ē vt hāc p̄dicatōez vſq̧ ad finez ſecl'i ꝯgſceres eē faciēdā. petit ḡ eccleſia ſe ñ derelinq̄ vſq̧ ad finē ſeculi.

x ℭ Potētiā tuam hic q̄z reddēdū eſt donec annūciē potētiam ⁊c̄. Nā potētia ad gratiā incarnatōis reſpic̄ Juſticia ad iudiciū in q̄ adam iudicat⁹ eſt. i. morte punit⁹ cū poſteritate ſua. Uſq̧ in altiſſima. quia deus hō ſedet ad dexterā patr̄ regnans cū eo p infinita ſecula. Magnalia a magnitudine vocant̄ quoniā ad vindicādū fortis eſt deus. ſicut ī adam. ⁊ ad liberandū nullus ei ſimilis inuenitur. ſicut in latrone. deus quoq̧ in operibus ſuis cognoſcitur eſſe ſingularis. Jdeo ſubdit. quis ſilis tibi. quod cū admiratōe legendū eſt.

tam. Jdeo introibo in potentiā dei. hoc eſt in hieruſalē celeſtem. Tunc memorabor. cuz ſequeſtrat agnos ab hedis. ⁊ impios a fidelibus.
s ℭ Docuiſti autē ſiue ad libros pertinet diuinos: ſiue ad infuſam celitus fidem. Juuētus incipit ex quo cepit hō ad diuinā grām puenire. Atq̧ mirabilia fuerunt. vt doceretur indoctus. ⁊ ex perfido fieret deuot⁹. ⁊ ex pctōre iuſtiſſim⁹.
t ℭ Apud grecos duo noīa iſta diuerſa

y ℭ Quantas ſub admiratōne legendum eſt. quaſi innūerabiles paſſiōes. q̄r fidelibus ad p̄ſens. duras tribulationes oſtendit. Multis ergo. q̄titatem. malas indicat qualitatem. Cōuerſus. i. cōuerti me feciſti. quia diſtortus fuerā lege peccati. Sciendum vtiq̧ eſt ideo iterum dictum. vt medicina chriſti. frequentior indicetur. qui nos de abyſſo id eſt de pfunditate peccatoꝝ p multas remiſſiōes

ed::rit a ¶ Multiplicat magnificēti
am qn̄ nos ꝑ diuerſas cās afflictionū. ſb
ueire dignat̄. Cōuerſus ꝯſolat⁹ es me. h̄
eſt. mētē ſanas diuerſ lāguorib⁹ ſaucia
tā ſanas ꝟo. mētē reuelādo ⁊ diuiaꝝ ſcri
pturaꝝ allo⁹o ꝯſolā
do b ¶ Hic iā iuſt⁹
ille let⁹ ꝟitatē ſe pſal
lere confitet̄. in vaſis
hꝰ hoc in fidelibus
eccleſie. ⁊ in cythara.
¶ Id ē actōe digna
ꝑ pſalmū. recta fides.
ꝑ cytharā. rctā opatio
deſignat̄. q꜠ pſ̄ de ſu
perio꜠ib⁹. de inferio꜠i
bus cythara. meloſ ad
ſupna trāſmittit. vl̄ va
ſa pſalmi. pſalmos dic̄
q̄ſi ſpūalia dolia. vinū
dn̄i incorrupto ſapore
ſeruātia.
hꝰ Vel illos ſignifi
cat. qui de vino. euan
gelice apoſtoliceq̄ꝫ do
ctrine nouo repleti. in
pſalmus xp̄um intelli
gunt p꜠econatū.
c ¶ Labia. os inte
rio꜠is hoīs dic̄. habet
em̄ ⁊ mēs voceꝫ ſuā. q̄
tacite clamat ad dn̄m
ſuū. Gaudet ꝗ aīa ſua
que ſe redēptā eē co
gnoſcit. vt eī de labijs
aīe intelligeres. adie
cit ⁊ anīa mea ⁊c̄.
d ¶ Meditabit̄ tūc
liguā. laudes dn̄i ꝑ oē
tēp⁹. qn̄ regnū ei⁹ ī il
la reſurrectōe ꝑcepit. Duob⁹ mōis ꝯfun
dātur ⁊ reuereātur inimici qn̄ aut hic pe
nitētiam gerūt. aut certe in aduentu dei.
dum illa ſuis oculis manifeſta vident. q̄
fieri nō credebant. Tūc ergo ſecure exul
tationis tēpus eſt ſanctis. qn̄ iam locum
dn̄ationis. impij nō habebūt. Orō.

¶ Salomon interꝑtat̄ pacificus. ⁊ ſi
gnificat xp̄m. de q̄ apl̄s ait. ip̄e eſt pax no
ſtra. q̄ fecit vtraq̄ꝫ vnū. Ipſi⁹ ꝟba teſtāt̄
eū eē pacificū. q̄ dixit. pacē meā do vob.
a ¶ Propheta deſiderio inflāmatus
petit a p̄re iudiciū da
ri filio. qd̄ ſciebat eſſe
vētuꝝ. Iudiciū em̄ di
ctū ē q̄ſi iuris dictū. i.
q꜠ ī eo ius dictur. vel
quaſi iuris iudicium.
q꜠ ī eo ius indicet̄. Et
vt veraciſſima ꝓbaret̄
eſſe petitio. eadem ite
rum ingemiauit. h̄ eſt
em̄ quod dicit. ⁊ iuſti
ciam tuam filio regis.
qd̄ ſuperius dixit: iu
dicium tuū regi da. et
hoc ſm̄ hūanam natu
ram qua p̄re mino꜠ eſt.
b ¶ Exponit cām q̄
ſe petierit filio iudici
um dari. ſcꝫ vt iudicet
o꜠bem terrarū per iu
ſticiam p̄ris. Paupes
dei ſunt. q̄ mūdane ſu
perbia derelicta. ſe hu
militati ꝑ oīa ſbdide
re. Nā ⁊ ſi paup ſuper
biat: nō eſt dei paup. ⁊
ſi locuples hūilitatem
diligat: nō eſt ſeculi di
ues. volūtates em̄ ta
lium inſpiciēde ſūt. nō
nomīa.
c ¶ Per montes
ſignificantur apoſtoli
⁊ ꝓphete. q̄ pacē id eſt
chriſtū ſuſcipiūt fideli
pplo p̄dicāduꝫ. Colles dic̄ ceteros btōs
qui recte vident̄ dn̄i p꜠edicare mandata
Et chriſtus iuſticia dicit̄. quoniā diabo
lum ꝑ iuſticiā vicit magis q̄ꝫ ꝑ potentiaꝫ
orbē iudicat in iuſticia b ¶ Paupes
ppl̄i. i. hūiles ſpū ſūt apl̄i. Filij ꝟo pau
perū filij ſūt eccl̄ie ꝑ aplo꜠ꝝ p̄dicatiōeꝫ in
xp̄o regenerati. Calūniato꜠. diabol⁹ xp̄i
potētia hūiliat⁹. Calūniato꜠ q̄ppe d꜠ ⁊ ē
q̄ innocētiā alienā in reatū nitit̄ exq̄ſita
machinatōe ꝑducere. qd̄ diabolū ab ini
tio ſeculi vſq̄ꝫ in finem cōſtat facere.

a ſti me. Multiplicaſti magni
ficentiā tuā: ⁊ cōuerſus con
b ſolatus es me. Nā ⁊ ego cō
fitebo꜠ tibi ī vaſiſ pſalmi ve
ritatē tuā deus: pſallā tibi
c in cithara ſanctus iſrl̄. Ex
ultabūt labia mea cū canta
uero tibi: ⁊ aīa mea quā re
d demiſti. Sed ⁊ lingua mea
tota die meditabit̄ iuſticiā
tuā: cū cōfuſi ⁊ reueriti fue
rint. q̄ querunt mala mihi.

In ſalomonē p̄s. L.

Pph̄a xp̄i aduentū p̄cinēs
ab oībus regib⁹ eū dicit ad
o꜠andū. q꜠ hūanū genus a
diaboli poteſtate redemit.

a **D**Eus iudi- Ps̄. lxxj.
ciū tuū regi da. ⁊ iuſti
b ciā tuā filio regi. Iudicare
ppl̄m tuū in iuſticia. ⁊ pau
c pes tuos ī iudicio. Suſcipi
āt mōtes pacē pp̄lo ⁊ colles
d iuſticiā. Iudicabit paupes
ppl̄i. et ſaluos faciet filios

Excelſi ſolij regnato꜠ immēſe. qui ſpe
rantes in te. dānari eterna ꝯfuſione
nō pateri. reple qm̄s labia nr̄a laude tua
⁊ in his nos ſemꝑ meditationib⁹ bono
rū inſinuato꜠ exerce. Per dn̄m.

pauper: ⁊ humiliabit calū-
e niatorē. Et pmanebit cū ſo
le ⁊ ante lunā: in generatōe
f generationū. Deſcendit ſicͣ
pluuia ī vellꝰ: ⁊ ſicut ſtillici
g dia ſtillātia ſup terrā. Orie
tur in diebus eius iuſticia ⁊
abundātia pacis: donec au
h ferat luna. Et dñabit a ma
ri vſq ad mare: ⁊ a flumine
vſq ad terminos ÷ orbis :
i terrarum. Corā illo pcidēt
ethiopes: ⁊ inimici eius ter
k rā lingent. Reges tarſis et
inſule mūera offerēt reges
arabū ⁊ ſaba dona adducēt
l Et adorabūt eū oēs reges
m oēs gētes ſeruiēt ei. Quia
liberauit pauperē a potēte
⁊ pauperē cui nō erat adiu
n tor. Parcet pauperi ⁊ inopi
⁊ aīas paupeꝝ ſaluas faci-
o et. Ex vſuris et iniqtate re
dimet animas eoꝝ: ⁊ hono
rabile nomen eoꝝ corā illo

e ⲁ Sol qppe legit verbū pris. q deus
⁊ hō vnꝰ ex duabꝰ naturis diſtictis atq
pfectis pmanet xps. hūanitas eni cū ſo-
le. i. diuiītate ſp vnita pmanet. permanet
añ lunā. i. añ ꝯſpectū eccl'ie. que cordꝭ lu
mibus ſp ꝯtuet Eccia
eni a xpo lumen ſicut
luna a ſole recipit.
f ⲁ Exponit miſte-
riū glioſe natiuitatis
Nā dñs virtutū añ cu
ius faciē terra treme-
facta ꝯcutit. voluit le
niter in vterū virgina
lem ſine aliquo ſtrepi
tu tanq pluuia in vel
lus agne deſcēdere.
ⲁ Arida ei erat ter
ra humani corpis cuȝ
aduenit. nec vllū fru-
ctuȝ exhibere poterat
ſctitatis. ſ ipe eā ſtilli
cidijs pdicatōis ſue fe
cūdatā eternis fructi-
bus impleuit.
g ⲁ Orit ex tpe ſā
cte incarnatiōis, quā-
do erat partu virginis
naſcitura. Juſticia eni
verbū eſt pris. Abun-
dātia vō pacis eſt. dū
religio xpianorū toto
orbe dilatat. Donec
auferat. i. extollat lu-
na. i. qdiu ptendat ⁊
augeat eccl'ia vel quo
uſq pdeſtinatorū nu-
merus cōpleatur
h ⲁ Dñabit. totū
hunc mundū acquiſi-
tū ſua paſſiōe atq ſub
iectū xpo dño ꝓpha teſtat ⲁ A flumie
ſcȝ iordane. vñ p totū orbē terrarūȝ ſalu
berrima regl'a baptiſmatis emanauit pul
cra qdē breuitas. ſ ingentia nobis ſacrā
ꝯſudit. i ⲁ Ethiopes. debemꝰ pctō
res aduertere. q añ illū pcidūt. qñ ſe pe-
nitētie hūilitate ꝓſternūt. Inimici iudei
q t'rā lingēt. i. terrā ſapiūt. et xpm nō cre
dūt, h ei ſapit vnuſqſq qd ligit. illos āt
iudeos ītelligitq ī ſua ptinacia pmāebūt
k ⲁ Reges ꝗ tharſis. i. dñatores vicioꝝ
dona offerūt deo. qñ ei pbant aīo fuiſſe
deuoto. Inſule vō ſunt. qui circūfluen-
tia mūdi vicia. a ſuis corpibꝰ excluſerūt
Reges arabū ſunt. q blādimēta corporū
ſubijciūt rigide diſcipline. Saba (vñ ſa-
bei) dicti ſūt oēs. qui
dona virtutū offerunt
deo ſuauiora q̄ q in il
la terra ſunt aromata
redoleāt l ⲁ Per
oēs reges cunctas vo
luit natiōes ītelligere
Oēs gētes. ſ. que per
vniuerſum munduȝ et
lingnis diuidūt ⁊ pti
bus. Nulla gēs ē que
in pte ppl'i ſui. ꝓprium
nō adoret auctorē. Et
vide. qꝛ reges dic ado
raturos qui putabāt
adorādi. m ⲁ Li-
berauit paupeȝ. i. fide
lem ppl'm a potēte dia
bolo ⁊ paupem cui nō
erat adiutor. qꝛ huma
nū genus ad idoloruȝ
culturā ſe cōtulerāt. ⁊
qd ab eis adiuuari po
terāt. qui vel ſenſuȝ pe
cudū nō habebāt
n ⲁ Cū dicit parcet
generaliter oēs hoīes
peccatores oſtēdis. il
lis eni parcit q in aliq
reatu detinēt. Ipi au
tem ſalui fiūt qui reg-
num dei poſſidebunt.
o ⲁ Uſura ab vſu
nomē accepit que cre-
dite pecunie. pcurant
ſemper augmentū. ſic in peccatis viuen
tibus vſura creſcit malorū quādo quod
in tēporali conuerſatione delinquunt. in
eterna calamitate recipiunt. Ab iſtis er-
go vſuris liberant fideles anīe. quando
per penitentiā reddunt abſolute. Quo-
rum nomē honorabile. reuera preclaruȝ
nomen vt chriſtiani dicātur ⁊ a ſuo rege
reſplēdeāt vocabuli dignitate. Addidit
etiā coram illo. id eſt coram deo. quoniā
ante ipſum ⁊ in ipius regno victuri ſunt

p ℂ Nā cū dicit ⁊ viuet. oñdit eterni/
tatē xp̄i q̄ nō vita creata. ſ beatitudīe ſā
cta trinitas viuit. Aurū arabie. p̄ ceteris
terris fert̄ eē puriſſimū. qd̄ ad ſapiāz bñ
refert̄ ℞ Offerūt̄ eñi et mētes puri
tate ſctā. tanq̄ʒ aurum
arabicū ſplendore pul
cerrimo rutilantes Et
adorabūt de ipſo. hoc
ad humanitatē ipſius
conſtat referri. qñ ore
ꝓprio quemadmoduʒ
oraret̄ inſtituit. Tota
die toti⁹ vite nr̄e tp̄us
oñdit q ℂ Firma
mētū montiū xp̄us eſt
Sūma montiū excellē
tiā ſignificat ꝓphetaꝝ
℞ Superextollet̄.
ſcʒ gratia baptiſmi ſu
per oēs altitudīes ſe/
culi. p quā pctā tollun
tur ℂ Florebūt er/
go de ciuitate iuſti. i.
de eccl̄ia dei ſicut fenū
cui⁹ etas non cōparat̄
ſanctis. ſed decora vi/
riditas. Et inſpice qd̄
dicit. de ciuitate flore
bunt. nō in ciuitate qꝛ
de iſta ciuitate hui⁹ ſe
culi laborando. in illa
florebunt beatitudine
ſempit̄na coronādo.
r ℂ Sit nomē eius
ac ſi diceret. ineternū
glorificet̄ de⁹ qm̄ eter
nā glīaʒ p̄ſtatur⁹ eē co
gnoſcit̄. Añ oēʒ crea/
turā nomē ei⁹ pmanē
ꝓfeſſus eſt (ſicut dī in
euāgelio. in principio
erat verbū.) ne ſanctū
dei filiū tpaleʒ aliquiſ
blaſphema cogitatiōe ſentiret. Nomē āt
dictū eſt. ꝙ notā reʒ faciat. Et hic ſolē. p
oībus creaturis ponit. qm̄ cōſpectibus
nr̄is gratior illuceſcit. vbi ⁊ ſugillantur
ph̄i qui ſolē ponebāt eternū. s ℂ Et
benedicet̄ in ip̄o. dño videlicet ieſu xp̄o
Cū dicit magnificabūt. laudabūt vtiq̄ʒ
ſignificat. Aliter eñi magnificari nō pōt

Et viuet ⁊ dabit̄ ei de auro
arabie. ⁊ adorabunt de ip̄o
ſemp. tota die benedicēt ei.
q Erit firmamētū in terra in
ſummis montiū. ſupextolle
tur ſup libanū ✶ fruct⁹ ei⁹ :·
et florebūt de ciuitate ſic̄ fe
r nū terre. Sit nomē ei⁹ ÷ be
nedictū :· in ſecula : ante ſo/
s lē permanet nomē eius. Et
benedicent̄ in ip̄o ÷ oēs tri
bus terre :· : oēs gentes ma
t gnificabūt eū. Benedictus
dñs deus deus iſrael : q̄ fa/
cit mirabilia ſolus. Et bene
dictū nomen maieſtatis ine
ternū : ⁊ replebit̄ maieſtate
eius oīs terra : fiat fiat.

Defecerūt laudes dauid
filij ieſſe. Palmus aſaph.

ℂ Uox ꝓphe admirātis
cur inimicis dei ⁊ paganis
ꝓſperitas tanta eueniat.

Pſalmus. lxxij.

a Uā bonus iſrl̄ deus:
his q̄ recto ſunt corde
b Mei aūt pene moti ſunt pe

cui oēs ſūmitates deſeruiūt t ℂ De⁹
iſrael. i. de⁹ vniuerſe terre benedicēdus
ſemp eſt. qui facit mirabilia ſol⁹. qꝛ nul/
lo indiget adiutorio Naʒ licet angeli et
multi iuſti faciāt mirabilia. nō ſoli tñ ſed
adiuuāte dño pficiūt
℞ Debet vero bis
poni deus. qꝛ et trini/
tas in verſu oſtendit̄.
v ℂ Bñdictum no
mē eſt. ſ. qꝛ de xp̄o xp̄i
ani ſūt dicti. qd̄ voca/
bulū totū orbem ſacra
veneratiōe cōpleuit.
Terrā eñi hic ſanctos
dicit. qꝛ ipſius clarita
te replēdi ſunt. Optā
tis ē dicere fiat ſed ni/
miū deſiderātis. ipſuʒ
repeteret ⁊ dicere fiat fi
at. Oratio.
Omē tuū op̄s de
us. añ cūcta ſecu
la bñdictū. inuocātes
oram⁹, vt hūiliato ca/
lūniatore. pacē popu/
lo iuſticiā q̄ʒ largiri di
gneris. Per do.
℞ Defecert̄ laudes
dauid filij yeſſe. ad fi/
nē ſeptuageſimi primi
pſalmi ptinet. Id vo
qd̄ ſequit̄ pš aſaph in
intiū ſit ſequētis. ℂ
Aſaph vo ſinagoga i
terp̄tat̄. q̄ ex tipo ſina
goge p totū loq̄t̄ pſal
mū. Defecert̄ vo lau/
des dauid. i. defecert̄
imolatōes. pecudū ⁊ i
molatiōes nūc corpis
⁊ ſanguis xp̄i. ſctā per
agit eccl̄ia a ℂ Bo
nus eñi deus. his q̄ re
cto ſt̄ corde. i. q̄ opa eius ſtudio pietatis
intelligūt. ℞ Et eū viſuri ſunt ſicut
ait dñs. Beati mūdo corde qm̄ ip̄i deuʒ
videbūt b ℂ Pes. ſignificat arbitriū
mentis. hunc dicit pene fuiſſe cōmotum
qñ a vero ītellectu ei⁹ anim⁹ diſcrepabat
Greſſus ſignificat act⁹ humanos q̄ ꝓpe
effuſi ſunt, cū a vera cogitatione diſcre/

pare ceperūt. c ¶ Secuta est cā. cur gressus ei⁹ viderent effundi. qr pctōrib⁹ incōgruū zelū adhibuit. vt eos putaret felices. q̄s certū ē eterna dānatōe puniri. Pacē inq̄t pctōꝝ q̄ putant ꝫ reuera non est pax. Nā cū pctōres vident locupletes. et nihil eē in mundo qd̄ timeāt. putant habere pacē. ꝫ pax ista cuz cōscia sp litigat ꝛ intrinsecus rixat secumq̄ decertat.

d ¶ Adhuc dicit d̄ ꝓsperitatib⁹ impioꝝ. qr nō est respect⁹ morti. i. qr mortē suā non ꝓuidet ad emendādū se nō ꝯuertunt. Et firmamentū subaudiendū nō ē. qr si cōtingit eos ꝑstrīgi aliq̄ua aduersitate. nō in eis videt diutina ꝑmanere tristicia. ꝛ iō nō statim ad medicū verū recurrunt. e ¶ Hoīes. hic sanctos viros intelligam⁹ q̄ ꝛ labores in hoc seculo sustinēt ꝛ diuersa flagella patiunt. vt correcti ad dñm redeant. hoc peccatorib⁹ nō ꝓueit. qd̄ ad salutē dat deuotꝰ. qr in hoc mundo congruas nō recipiūt vltiones. f ¶ Tenuit aūt dixit. i. quasi q̄buſdā apphēdit manib⁹ eos supbia vt euadere nequeāt. Dixit q̄z ꝫm aliā trāslatōem supbia eoꝝ. qr reuera diaboli est hoc facin⁹ ꝑpetrare. Opti sūt iniq̄tate. Nō dixit amicti sunt: ꝫ opti vt eos intelligam⁹ totos esse dimersos. Addidit impietate. q̄ maloꝝ oīm ꝓbat extrema. iniquitas eñi mediocris esse potest. g ¶ Ex adipe ꝓcedit iniq̄tas. qñ hi q̄ affluētia pn̄tis seculi ꝑstante deo repleti sūt in diuina detractiōe peccāt. Pingue eñi ē pctm̄ qd̄ magis ex arbitrio q̄ necessitate cōmittit. Pctōres trāsieīt i affectū

cordis. i. errauerūt qñ insensatꝰ idol' ful ebāt. ℟ Uel in affectū. i. cōcupiam. vt suā nō dei facerēt volūtatē h ¶ Duplex malū est nequiciā cogitare. eāq̄z tam q̄ bonū aliq̄d palā ꝓferre. Iniq̄tatē i excelso locuti sūt. h̄ ē qm̄ mens pfida ꝑturiebat vt cōtra auctorē suuz blasphema v̄ba loq̄retur. i ¶ Posuit i celū os suū q̄ iouē mercuriū ceteraq̄ portenta. deo putat eē silia. Et lingua eoꝝ trāsiuit in terra. q̄ vltra q̄ decet loquūt. ꝛ dū sunt ipi fragiles. tenere se imortales estimant dignitates. vl' q̄ deū peccata nō punire putāt. ℟ Aut q̄ ꝓ supbiaz sciē locuti sūt ꝯtra habitatorē celi. illi posuerūt in celū os suū. ꝫ hūiliatū ē iniquū eloquiū eoꝝ vsq̄ in terrā ꝛ ꝑtrāsiuit. qr firmani statiōnē nō habuit. k ¶ Cōgruū ē illos ꝑplos hic aduertere. q̄ aliq̄ñ in accepta dei lege māserūt ꝫ ꝑuaria desideria dispsi. iterū v̄o correcti. ad dei ꝑcepta redierūt. Dies pleni sūt. qñ xp̄s dñs i plenitudine tp̄is aduenire dignatus est. ℟. Uel de q̄buslibz bonis loquit. q̄ visis his q̄ dicta sūnt. plus ad deū cōuertunt l ℟ Ignorāt ci pctōres deū oīa posse cognoscere. nesciētes miseri. qr nihil ab ei⁹ ocul' abscōdit. m ℟ Ecce ipi peccatores abūdātes diuitijs secl'i pdiderūt dona padisi. ¶ Putabāt isipiētes deum nescire qd̄ agebāt mali. ex eo qr pctōres diuitias possidebāt. ꝛ iusti nō. q̄si iustis ꝛ fidelib⁹ talia sit pollicit⁹. ꝛ nō magis paupes i mōdo esse voluerit. q̄b⁹ celorū regna ꝓmisit n ¶ Uox aīe fluctuātꝰ ꝛ anxie d̄ ꝓspitate pctōꝝ. ꝛ affluētia eoꝝ

des. pene effusi sunt gressus c mei. Quia zelaui super iniquos. pacem peccatoꝝ vi- d dens. Quia nō est respect⁹ morti eoꝝ. ꝛ firmamentū in e plaga eoꝝ. In labore hoīm nō sunt. ꝛ cū hoībus nō fla- f gellabunt. Iō tenuit eos superbia. opti sunt iniq̄tate et g impietate sua. Prodijt q̄si ex adipe iniq̄tas eoꝝ. trāsie- h runt in affectū cordis. Cogitauerunt ꝛ locuti sunt nequiciā. iniquitatē in excelso lo- i cuti sunt. Posuerūt in celū os suū. ꝛ ligua eorū trāsiuit k in terra. Ideo ꝯuertet ppl's meus hic. ꝛ dies pleni inue- l nient i eis. Et dixerunt quō scit deus. ꝛ si est sciētia in ex m celso. Ecce ipsi peccatores ꝛ abundantes in seculo. ob- n tinuerunt diuitias. ÷ Et :- dixi ergo sine cā iustificaui

coꝛ meū: ⁊ laui inter innocē-
o tes manus meas Et fui fla-
gellatus tota die: ⁊ caſtiga-
p tio mea in matutinis. Si di-
cebā narrabo ſic: ecce natio-
nem filioꝝ tuoꝝ reprobaui.
q Et exiſtimabā vt cognoſce-
rem: hoc laboꝛ eſt ante me.
r Donec intrē in ſanctuarium
dei: ÷ et ∴ intelligā in nouiſ-
s ſimis eoꝝ. Dyapſal. Ue-
rūtamē ꝓpter dolos poſui-
ſti eis: deieciſti eos dum alle
t uarent. Quō facti ſunt ī de-
ſolationē. ſubito defecerūt:
ꝑierūt ꝓpter iniqtatē ſuam.
v Uelut ſomniū ſurgētiū dn̄e
ī ciuitate tua imaginē ipoꝝ
x ad nihilū rediges. Quia in
flamatū eſt coꝛ meū. ⁊ renes
mei ꝯmutati ſūt. ⁊ ego ad ni
hilū redact⁹ ſū ⁊ neſciui. Ut
y iumētū fact⁹ ſuz apō te ⁊ ego
z ſp tecuz. Tenuiſti manuz de

Juſtificatio eſt coꝛdis. cogitatōes mūde Ablutio manuū. opa rectitudinis. Cā āt a caſu dicta ē q ſepe bona fit ſepe mala. qō gen⁹ cauſe anceps dr. qm̄ dubi⁹ ē animus qd ſequat o C Anīa eſtuans adhuc de tribulatiōe ſua loquit quaz in p̄ſenti ſeclo velut tota die ſuſtinuit qſi irrite ſuſtinuerit. dū diuitias ſeculi (ꝓpter bona opa ⁊ tribulatiōes) nō obtinuerit. p N Sē ſūs iſte eſt. ac ſi dicat aīa dū me accuſo ī oꝛōnib⁹ matutinis. ſi voluero taliter dicere. et ſic dei occulta rimari. īcipio a filijs tuis alienus fieri. q ꝑ meā ꝑdicatōnē tui filij facti ſūt A Ul reprobaui nationē filioꝝ tuoꝝ. id ē oīm patriarcharū ꝓphetaꝝ ⁊ ſanctoꝝ. qui dixerūt ⁊ ſcripſerūt te humana curare ⁊ iuſtū eſſe in premijs. q N Hic ꝓpheta loquit exiſtimabā. i. ꝑſcrutatus ſum cūcta ⁊ ꝯuis laborioſe exiſtimaui tn̄ cū aplo q nō ſunt cōdigne paſſiōes hu⁹ tpis ad futurā glīā C Ul pri⁹ exiſtimaui me intelligere cum ſtulte cogitarē ſꝫ nunc illuminat⁹ video eſſe laborē magnū ſcrutari. cur ds iſta ꝑmittat. r C Sāctuariū dei. eſt lex. qō cōtuet. vt intelligēt nouiſſima pctōꝝ. qm̄ ī futuro iudicio felicitas hūana dā nabit q hic ad tp̄s floꝛere mōſtrat. Ex iſtis nouiſſimis qō ſoluta ē. cur malos floꝛere ꝫ de⁹ ꝑmittat ⁊ iuſtos vexari in paucis. in nouiſſimo xo optīe diſpōi ꝑmio. s A Uerūtn̄ ꝓpter dolos. ꝫ ē qꝛ dolū faciunt dolū patiant. vt decepti terrena eligāt ⁊ relinquant eťna. Qō cōtingit cū tradūt reprobi in deſideria coꝛdis. vt faciāt q ſi ꝯueniūt C Quoꝝ eleuatio. delectio ē q ei celſi⁹ ruinoſa ꝯſcēdūt, eoipo ꝑiculo

ſi⁹ ruūt. ſic ei efferri iā cadere ē. t C Quō admirantis ē vox vt ſubito deſolatus appareat q tāta felicitate pollebat. Expōit etiā modū deſolatiōis. qꝛ ſubito defecerūt qō ſignificat rep ētine moꝛtē aduētū. Perierūt. qꝛ mali ſic ī ꝫ ſeclo deficiūt. vt iterū ꝑpetua clade moꝛiant v C Pulcra cōpatiōe talē dicit eē felicitatē maloꝝ qle ſomniū euigilantiū Sic ei iā moꝛtui diuitias poſſidē nō pn̄t ſicͭ euigilātes ſua gaudia ꝑdiderunt. Perijt qꝫ imago pctōꝝ. qn̄ ſe eis ipa veritas alienata ſubtraxerit ī celeſti ieruſalē. ibi ei eoꝝ effigies nō videbit. q in gehēne ſeqſtratōꝫ mittēdi ſūt. x N Xp̄c dn̄s nūc loqt qꝛ inflamatū ⁊c. Inflamatū ē ei coꝛ xp̄i. vt facit voluntatē pr̄is. Renes cōmutati ſūt. ne m̄ ꝑuaret vlla inqnatio cogitatiōis hūane. hūiliatū qꝫ ſe dicēt vt mōſtraret ſe eſſe veꝝ hoīem. Ignoꝛāt xo ſe dicit. qꝛ pctōꝛes ⁊ pctā ignorat q nulla ignoꝛatōe fallit. C Uel ij loqt idē zelatoꝛ q doluit ſuper tpalia abūdātia maloꝝ ponēs cāz cur imago eoꝝ ad nihil redigat. qꝛ īflamatū eſt coꝛ meū noxia īuidētia ꝑ eoſ. i. ipi bonos faciūt peccare vt qſiq dubitēt de diuina ꝓuidētia ⁊ renes. i. mētē ꝯſtātia bonoꝝ mouet ad qrēdū tpalia ꝓ ſuis laborib⁹ qb⁹ dn̄t eťna. ⁊ ita ad nihil. i. pctm̄ redact⁹ ſū ⁊c. y M Ut iumtū fact⁹ ſū, dic xp̄c poꝛtās ī carne pctā ppl̄i. ⁊ ego ſp tecū. vt ē illō. ego ī te ⁊ tu ī me C vel ille loqt c⁹ pene moti ſūt pedes. Qui iure iumētū ſe dic. qm̄ carnal emulatō eū qſi aīal irrōnabile īſidebat ſup ꝓſꝑitate maloꝝ. ⁊ tn̄ adhuc tecū ſū ī fide lꝫ pctōꝛ z M Tenuit dexterā pr̄ filio, eo deſcēdēte ī infernū

qꝛ ſiniſtra diaboli aduerſabat̃ ei in f̃ris
Deduxit in volũtatẽ reſurgẽtẽ. ſuſcepit
in glia ad celos redeũtẽ ¶ Uel ꝑ ma⸗
nũ dexterã remiſſio pctõꝝ accipit̃ ⁊ fidei
virt⁹ ⁊ celeſtiũ deſideriũ. ⁊ gratuita volũ
tate ſi meis meritis de
duxiſti me. ⁊ naturam
meã ĩcarnatõe tua glo
rioſe ſuſcepiſti ad dex
terã pr̃is a ℟ Quid
enĩ mihi ẽ.i. ad ꝯpatõ
nẽ celeſtis gr̃e quã ele
ctis tuis ꝑparaſti. ꝙ⸗
vilia ⁊ caduca ſũt que
a te voluit hũana mẽs
ſup terraꝫ. Aliter neqꝫ
ĩ celo neqꝫ ĩ terra aliũ
ꝑter te q̃ſiui. a te ĩple⸗
ta eſt voluntas mea vt
mihi flectãt oĩa genu
celeſtiũ terreſtriũ ⁊ in⸗
fernoꝝ. b ℟ Uox
eccīe ¶ Defecit coꝛ
vtiqꝫ a mala cogitatõe
Deus cordis. bonũ in
tellectũ ſignificat. cuꝫ
ſe erraſſe ſentiebat. Il
lius hoĩs ꝑs de⁹ eſt. ꝙ
ſe maieſtati ip̃i⁹ credu
litate ꝯſociat. Ineťnũ
ſeip̃i adherere ꝓmiſit
qδ eſt ꝑfectoꝝ. c ¶
Ip̃i enĩ ſe elõgauerũt
ab eo q̃ idol̃ ſeruiebãt
Fornicari ẽ a deo. qũ
adulterinis cogitatiõi
b⁹ ab ei⁹ caſto amoꝛe
deuiam⁹. ⁊ q̃cq̃d ꝯ ca
tholicã fideꝫ creditur.
pollutis ſenſib⁹ forni
cat̃. d ¶ Is ei di
uinitati adheret q̃ ſe il
li vera fide atqꝫ operũ ꝓbitate cõiũgit. ⁊
ponit ſpeꝫ ſuã ſp in deo. qꝛ nihil põt eſſe
beatius ꝙ illi oĩa ꝯmittere. qui nouit ſu
is cultoꝛib⁹ ꝓ futura preſtare.
e ¶ Syon ſpeculatio interp̃tat̃. Iſti⸗
us ergo cõtemplatiõis filiam catholicaꝫ
conſtat eſſe eccleſiam. vbi reuera laudes
domini reddit. qui pura mente credide⸗
rit. In poꝛtis. ipſum ingreſſum chꝛiſtia⸗
nitatis dicit qñ ad fidẽ vergꝫ ppl̃s noue

xterã meã: ÷ ⁊ :· in volunta
te tua deduxiſti me ⁊ cũ gl̃a
a ſuſcepiſti me. Quid eñ mi
hi eſt ĩ celo: ⁊ a te q̃d volui
b ſup terrã. Defecit caro mea
⁊ coꝛ meũ ds cordis mei: et
c ꝑs mea ds ineternũ. Quia
ecce q̃ elõgãt ſe a te peribũt
ꝑdidiſti oẽꝫ q̃ fornicat̃ abs
d te. Mihi ãt adhere deo bo
nũ ẽ ponere in deo ſpẽ meã
e Ut annũciẽ oẽs ꝑdicatões
tuas: in poꝛtꝫ filie ſyõ. ¶ In
tellect⁹ aſaph. ¶ Synago
ga deploꝛat cur ſui traditi
fuerit gẽtib⁹. Pſ. lxxiij.
a Ut q̃d ds repuliſti in fi
nẽ: irat⁹ eſt furoꝛ tuus
b ſuper oues paſcue tue. Me
moꝛ eſto cõgregatiõis tue:
c quã poſſediſti ab initio. Re
demiſti virgã hereditatis
tue: mõs ſyõ in q̃ habitaſti
d ÷ in eo :· Leua man⁹ tuas ĩ
ſupbias coꝝ in finẽ: quãta
malignat⁹ ẽ inimic⁹ in ſctõ.

regeneratiõis adducit̃. Oratio.
Ac nos dñe tibi iugiter adherere. in
te totaꝫ virtutẽ ſpei nr̃e defigere. vt
mereamur laudes tuas. ĩ poꝛtis eternali
bus nũciare. ꝑ do. ¶ Intellect⁹ ſigni
ficat ſpeculatiõeꝫ diui
nã quã pſalm⁹ iſte de⸗
nũciat. Aſaph interp̃⸗
tat̃ cõgregatio. q̃ nũc
vocat̃ eccl̃ia. a ¶
Iſraelitarũ popul⁹ ꝑ
totũ loquit̃ pſalmũ. q̃
q̃rebat territus cur
ſanctuariũ dñi paſſuꝝ
eſſet nephãdiſſimã va
ſtitatẽ. Repuliſti.i. ab
ieciſti. quaſi alienos a
tua defenſione feciſti.
In finẽ. captiuitatẽ ſi
gnificat que fuerat ſꝫ
tꝑe veſpaſiani ⁊ titi.
Oues dicit populũ iu
deoꝛũ b ¶ Cõgre⸗
gatio iudeoꝝ vehemẽ
ter ꝑualuit cũ eos ſub
egypti pplo creſcere
faciebat. Ab initio di
cit fidei.ſ. culture tra⸗
dite quã ꝑ moyſen ac⸗
cepit ppl̃s hebreus.
c ¶ Hereditas fuit
dei ppl̃s iudeoꝝ ꝙdiu
ei puro aĩo ſeruiebat.
hãc hereditatẽ appel⸗
lauit ⁊ virgã ꝓpt̃ moy
ſen famulũ ei⁹ qui per
virgã ꝓ pplo magna⸗
lia fecit. Per monteꝫ
ſyõ. hieroſolimã ſigni
ficat ciuitatẽ. in q̃ iſra
elitic⁹ ppl̃s habitabat
d ¶ Eleuata ẽ ergo
in ipſis populis potẽtia dei. qñ ſuperbiã
eoꝛũ gratia humilitatis cõmutauit. ꝑdu
cẽs eos in finẽ.i. in dominũ ſaluatoꝛem.
Inimicus ſignificat pplm romanoꝛuꝫ. q̃
in illo tẽpoꝛe in ſignis idoloꝛũ cultoꝛ ha
bebat̃. qui malignatus eſt in locis ſctis
hieruſalẽ. quãdo ſacerdotes totaqꝫ mi⸗
niſteria tẽpli in ꝑdã miſſa patuerũt cũ
ctaqꝫ gens iudeoꝛũ. aut gladio ſubiacu⸗
it, aut captiuitati ſubiugata fuit.

e Iɔ Gloriant̃ pctõres. cũ ĩſtinctu di
aboli ex dei odio. ſãctos martires penis
affligũt ¶ Uel gloriati ſũt romani. dũ
etiã in tẽplo dei in irl'm ſacrilegiũ cõmit
terẽt f ¶ Poſuit romanus exercit⁹ ſi
gna. ſ. aqlas dracones
ceteraq͡ꝫ qbus in p̃lio
vti ſolebat. Addit ſig
na. vt ipa repetitio cõ
moueret iudicẽ ad vin
dictã celerẽ. Et nõ co-
gnouerũt. ꝙ ſi cog̃uiſ
ſent. tibi vtiq͡ꝫ ſacrifi-
carẽt ꝛ nõ elegiſſẽt ad
demonũ redire cultu-
ras. ꝛ ſigna ſua ſup ſũ
mũ in tuo tẽplo facto
poſuiſſe memorãt̃ quẽ
admodũ ſolẽt pricipũ
ſtatue. in plateis p lo-
ca edita collocari. Ut
mẽoria viantiũ inſtru
at̃ viſis talib⁹ g ¶
Janua enim a iano di
cta ẽ. ꝙ p ipſuꝫ annuit
putabãt idolatre p̃be-
ret̃ ingreſſus. Ergo vt
ciuitatẽ illã in moduꝫ
ſiluaꝝ oñderet fũdit⁹
eẽ vaſtatã. p hec inſtru
mẽta fabrilia dicit eſſe
deiectã. Eius ꝟo. tẽpli
ĩtellige. h ¶ Cre-
ſcit dolor. vbi calami-
taꝫ euerſionis auget̃.
Sanctuariũ illud tem
plũ fuit qd ſalomõ mi
rabili edificatõe ꝯſtru
xit. iſtud enĩ tẽplũ qd
viſitabat virtus cele-
ſtis. manus polluit va
ſtatoris. ꝛ vſq͡ꝫ ad terrã culmĩa deduxit.
que ad laudẽ dñi ꝓbabant̃ eẽ cõſtructa
Creſcit ãt hic atrocitas facti in narratõe
ꝓp̃he vt tã ĩmaniter excidẽtib⁹ ꝛ vaſtãti
bus debeat ab oĩpotẽti iudice obuiari.
i ¶ Hic ꝟba referũt̃ iraſcẽtiũ iudeoꝝ
qñ viderẽt ſcrãꝫ ciuitatẽ ꝛ dei ſanctuaria
diruta. furioſe ꝛ inſipiẽter dixerũt. abiici-
am⁹ legẽ dei ꝛ ne pauci viderent̃ eẽ. di-
xit cognatio eoꝝ ſimul. ꝛ mala ſupi⁹ enu
merata potuiſſẽt dñi miſcdiaꝫ cõmouere

e Et gloriati ſunt qui oderũt
te: in medio ſolẽnitatis t
f Poſuerunt ſigna ſua ÷ ſi-
gna:·: ꝛ non cognouerunt:
ſicut in exitu ſuper ſummũ.
g Quaſi in ſilua lignorũ ſecu
ribus exciderũt ianuas ei⁹
in idipſum: in ſecuri ꝛ aſcia
h deiecerunt ÷ eã:·. Incende
runt igni ſanctuariũ tuũ: in
terra polluerunt tabernacu
i lũ nominis tui Dixerunt in
corde ſuo cognatio eorũ ſi-
mul ÷ quieſcere:·faciamus
oẽs dies feſtos dei a terra.
k Signa noſtra nõ vidimus
iam nõ eſt ꝓpheta: ꝛ nos nõ
l cognoſcet amplius. Uſq͡ꝫ
quo deus improperabit inĩ
mic⁹ irritat aduerſarius no
m mẽ tuũ in finẽ. Ut qd auer
tis manũ tuã: ꝛ dexterã tuã
de medio ſinu tuo in finem.
n Deus autẽ rex noſter añ ſe
cula operatus ÷ eſt:· ſalutẽ

niſi adhuc ĩ iudeis fuiſſet obſtinata ſup
bia. Jõ ꝛ ĩpenitenti corde merito nõ fuit
calamitas abſtracta. qñ a blaſphemijs
eoꝝ anim⁹ nõ receſſit etiã ĩ penis k ¶
Adhuc iſta ꝟba ſũt deſpantiũ iudeoꝝ di
cẽtiũ ſigna q̃ p̃rib⁹ eo
rũ fuerẽt collata ſemet
ipſos nõ vidiſſe ĩ illis
calamitatib⁹ ac ꝓphe-
tas de qb⁹ inſtruerẽt̃
non habuiſſe. ꝛ iõ ſe a
deo fuiſſe derelictos.
l Iɔ Facta ſunt hec
q̃ iaꝫ narrata ſunt ẽm
hiſtoriã. cũ nabucho-
donoſor abduxit iude
os in babylonẽ vel cũ
titus ꝛ veſpaſian⁹ ſuc
cenſa ciuitate multos
pimerũt ¶ Irritat
a canib⁹ tractũ ẽ. quo
rũ latratib⁹ r lr̃a pluri
muꝫ ſonat. De iudeis
itaq͡ꝫ ex impatiã cõtra
dñm loquẽtib⁹ querit
q̃diu ita eos imprope
rare ſinis q̃diu inimi
cũ ꝛ aduerſariũ illũ ti
bi ppl'm nõ ꝯuertis ad
cõfeſſionẽ verã laudis
tue. In finẽ. ſ. mundi.
qñ gẽs illa cõuertet̃.
m Spũalit̃ hic eccl'ia
deũ p̃rem deprecat̃ de
vnigenito filio q̃ in ſi-
nu p̃ris eſt. q̃ ꝛ dextera
appellat̃ et manus ne
tardat eũ tranſmittere
in ẽris Iɔ ¶ Tũc
aũt auertere manũ di.
cũ nos peccare finit.
¶ Tũc ꝟo cõuertit manũ cũ pctã h cor
rigit Iɔ Sinus aũt dei. ſanctuariũ ei⁹
eſt tẽplũ ei⁹ vel ei⁹ cuſtodia. ¶ Ul'ad
lr̃aꝫ cur a ſinu. i. iudeis auertis manũ. i.
xp̃m vſq͡ꝫ ad finẽ ſeculi qñ iterũ ad ſinuꝫ
tuũ conuertis manũ. i. iudeos cõuertes
ad xp̃m n ¶ Secula ãt dicta ſũt ꝙ in
ſe reuoluũt tp̃a. ne crederet q̃s tpalẽ dñꝫ
iõ dicit eũ eẽ regẽ añ ſecl'a. In medio ẽre
. i. hoĩm q̃ terre noĩe ſignificãt̃ cũctis. ſ.
cernẽtib⁹ ppl'is opat⁹ ẽ ſalutẽ hũani gñiſ

ℳ Uel in iudea ꝗ mediū terre dicit.
o ℭ Oſtendit nūc eundē ſaluatorē eſſe
eū ꝗ quondā fecit mirabilia. Cōfirmauit
eñ liq̄das rubri maris abiſſos qñ ī duo
bus lateribꝰ ira ē defixū. vt mare nauige
rū. iter faceret eē terre
nū. Capita draconum
ſupbia demonioꝝ. ꝗ ꝑ
ducunt ad nihilū. qñ
aīas q̄s illi inq̄nabāt
fons ſalutaris emun/
dat baptiſmi. In hoc
eñ verſu miſteriū iaȝ
dicti miracli exponit.
ſignificabat eī tranſi/
tꝰ maris rubri. baptiſ
mū ⁊ diaboli victoriā
vñ in aquis. ſ. baptiſ/
mi intellige. p ℭ Cō
fractū eſt caput draco
nis. i. ſathan. qñ ſupꝫ/
bia eꝰ ď celo deiecta ē
⁊ qñ victa ī baptiſmo
ſūt extīcta. Ethiopes
peccatores aduertimꝰ
ꝗ ad dñm cōuerſi eſcā
ceperūt habere diabo
lū. q̄ꝛ a xp̄ianis detra
ctionū morſibꝰ come/
dit. ℳ Siue vt ab
his cōminueret ꝑ ſi/
gnū crucis. q̄s priꝰ de
uorauerat ī ſuaſiōibꝰ
vanis. q ℭ Fon/
tes dixit pctōres quo
rū mala iugit influūt
torrentes. ꝗ ſubito ſu
ſcitati. rapide peccan
do irruunt in bonos.
hos diſrupit deꝰ cū a
famulatōe diaboli diuiſit. Ethan fortis
interp̄tat ⁊ ſignificat diabolū. cuiꝰ flumi
na. i. eiꝰ doctrinā exiccauit deꝰ ⁊ ad nihi
lū redegit. r ℳ Tuus eſt dies. i. cla
ritas euangelij ⁊ nox. i. obſcuritas legis
q̄ꝛ te vtraq; ꝓnunciant. Aurorā. i. illū ho
minē ꝑ quē ſedentes in tenebris lucē vi
derūt. Lunā ṽo ecclām dicit. que in ob/
ſcuritatibꝰ ſeculi lucet. s ℭ Termi/
nos terre. apl'os ⁊ ꝓphetas dicimus.
ℳ Uer ſignificat iuſtos. ꝗ in hoc ſecu
lo bons opibꝰ florēt. ꝑ eſtatē fructū la/
boris ſui ꝑcipiūt. ℭ vl' ver ꝯfeſſores ꝗ
eq̄bili deuotōe ⁊ māſuetudine tpati dño
ſeruiūt. Eſtas ṽo eos martirij calore fer
uēt. t ℳ Memor eſto. i. martir ꝗ ab
amore nōis tui talia patiunt. Inimicus
diabolꝰ. Ppl's inſipi
ens. i. gentil' vl' hereti
ci ꝗ incitāt ſꝑ nomen
dñi. ℭ Uel inimicꝰ
ītelligit iudeoꝝ ppl's
ꝗ ⁊ inſipiēs recte ď.
dū dies feſtos ⁊ legeȝ
dei ſui a t̄ra q̄ſcere vo
lebāt facere. ⁊ talia di
cerēt q̄bꝰ deū incita/
rent. v ℭ Suppli/
cat eī vir ſanctꝰ qď ſci
ebat de iudeis deuotꝫ
eſſe venturū. vt nō tra
dat aīas fideliū. ne di
abolus ad ſua vota ꝑ
ueniat. Beſtias poſu
it diabolū cū miniſtrꝫ
Paupes ſunt ꝗ ſe ad
humilitatē ſctiſſimaȝ
hic cōtulerunt. vt illic
diuites fiant.
x ℭ Reſpice dixit vt
digneris implere. qui
cog̃ſceris añ ꝓmiſiſ/
ſe. q̄ꝛ repleti ſūt. ſ. pec
catores. ꝗ ignorantie
obſcuritate dimerſi ſꝫ
qm̄ lumen ſapientie ꝑ
diderūt. Repleti ſunt
aūt terre domoꝝ iniq̄
tatū. ſiue terre domi/
bus iniq̄tatū. ℳ. i.
terrenis deſiderijs de
domo iniq̄tatū. i. con
ſciētia iniq̄. domꝰ eī iniq̄tatū. i. ꝯſcīe ma
le obſcure ſūt terrenis deſiderijs ⁊ reple
te malicia. y ℭ Rogat ꝓpheta nō debe
re ꝯfundi hūiles ꝗ deū iugit laudāt pau
per dei ď hic. ⁊ diues ſecli nūcupat iſte
eſt regꝫ eterni. ille tpis fugitiui. Iſte dei
paup. ⁊ cū videt ſilere deū laudat. ille di
ues ſeculi ſupbus mutꝰ eſt q̄uis pſallat
z ℳ Exurge deꝰ iudica cām ꝑ his īpro
perijs. ꝗ vl' tu ſuſtinuiſti ꝑ nobis. vl' nūc
eccl'a ſuſtinet. Memor eſto. vt in iudicio
ꝯfundant. ꝗ tibi vl' tuis ſꝑ improꝑabāt

o ī medio t̄re. Tu ꝯfirmaſti in
ṽtute tua mare. ꝯtribulaſti
p capita draconuȝ in aq̄s. Tu
ꝯfregiſti capita draconis. de
diſti eū eſcā ppl'is ethiopū.
q Tu dirupiſti fōtes ⁊ torrētes
✱ tu ſiccaſti fluuios Ethā:·
r Tuus ē dies et tua ē nox. tu
fabricatus es aurorē et ſolē.
s Tu feciſti oēs termios terre
eſtatē ⁊ ver tu plaſmaſti ea.
t Memor eſto huiꝰ. inimicus
improꝑauit dño. ⁊ ppl's inſi
piens incitauit nomē tuum.
v Ne tradas beſtijs aīam ꝯfi/
tentē tibi. ⁊ aīas pauperum
tuoꝝ ne obliuiſcaris in finē.
x Reſpice in teſtm̄ tuuȝ. q̄ꝛ re/
pleti ſunt ꝗ obſcurati ſūt ter
y re domibꝰ iniq̄tatū. Ne auer
tat hūilis factꝰ ꝯfuſus. pau/
per et inops laudabunt no/
men tuū. Exurge deus iudi
z ca cauſam tuaȝ. memor eſto

¶ Uel de⁹ iudicat cām ſuā dū errantes
cōuertēs. facit errorē ſuū cognoſcere. et
illō p̄dicare qd̄ pri⁹ abnuebāt. Et ad lit-
terā illoꝝ improperioꝝ ſupradictoꝝ. Iā
nō ē ꝓpheta ⁊c̄. q ab inſipiēte pplo dicta
ſunt memor eſto.

de⁹. cū accepero tp̄s. ſ. ꝑ id qd̄ fact⁹ ē hō
ſe iuſticiā iudicaturū. vt cōpuncta corda
mortalia. añ temp⁹ iudicij ſe ꝓcarent ab
ſolui. ne in futuro durā ſnīam iudicis ſu
ſtinerent N Nūc eſt iudex ꝟ erit. Si
ei eſſet nūc iudex pec-
catores nō erigerent
⁊ in ſeculo nō obtine-
rēt diuitias. c ¶
Dñs dicit añ aduen-
tū ſuū eſſe terrā. i. ge-
nus humanuz. ab illa
ſoliditate veritat̄ in
pctōꝝ labem reſolutū
eſſe nefandis idol̄ ſer
uiēdo. Colūnas apo-
ſtolos dicit q̄ cōfirma
ti ſunt in reſurrectiōe
xp̄i. qm̄ in paſſiōe ei⁹
nutauerunt. d ¶
Dixit eñi ꝑ ꝓphetas ⁊
ap̄los monita verita-
tis. ne ſcelerati male
agerent. Delinq̄ntes
ſūt. q̄ de⁹ ꝓpria iuſticia
p̄ſumentes ⁊ exaltan-
tes ſe in ſupbia. collū
ſuū ſubmitti iugo xp̄i
cōtemnūt. vl̄ cornu ex
altant. q̄ ſe in pctīs ex
cuſānt. modo diabo-
lū arguentes mō aliū
incuſantes ſuaſorē.
e ¶ Ille q̄z ī altuz
erigit cornu. q̄ contra
deum (ↄcepta iniq̄ta-
te) remurmurat. Loq̄
tur aūt ↄ deū iniq̄tatē
qñ aliq̄s ſe ſic eſtimat
ↄſtitutū a deo. vt pec
cata minime decliare
potuiſſet dicēs. Non

⁊ ¶ Ne obliuiſcar̄
ſcz in dānatōe ꝑpetua
voces obſtiātoꝝ N
Uel q̄ in p̄ſtib⁹ ꝑſſu-
ris te inuocāt cōſolē-
tur. ꝓpt̄ voces pſequē
tiū. ¶ Supbia ē eñi
quaz dñs ſpālit̄ odit.
ꝑ quā ⁊ angel⁹ corruit
⁊ primi hoīs btītudo
diſceſſit. Et hoc con-
grue de romanis acci
pimus q̄ ſupbia elati
ſup templū dei vexil-
la erigebant ⁊ ip̄m in
cenderūt. Orō.
Reator oīm ele-
mentoꝝ dñe. an-
te ſecula rex et̄ne. me
mēto gregis tui. quē
effuſiōe cruoris ꝓprij
redemiſti. atq̄ oīm te
q̄rentiū voces. ꝓpicia
tus exaudi. Qui.
¶ Aſaph ſinagoga
interp̄tat̄. i. cōgrega-
tio q̄ ex iudeis credi-
dit nō q̄ obſtinata per
manſit. Iſte Aſaph ꝟ
admonet ppl̄m iudeo
rū ne fidē ſuā corrum
pat in finē. i. in xp̄m.
pſalmū ꝟo cātici dixi
m⁹ eē cū res actuales
ſpirituali cōtemplati-
one diſcernim⁹.

improperioꝝ tuoꝝ eoꝝ q̄ ab
⁊ inſipienti ſunt tota die. Ne
obliuiſcaris voces inimicoꝝ
tuorum: ſupbia eoꝝ qui te
oderunt aſcendit ſemper.

In finē ne corrūpas ps̄.
aſaph cantici. ¶ Vox fi-
deliuz iudeoꝝ q̄ xp̄i mirabi-
lia narrare ſe ꝓfitēt̄. ⁊ d̄ xp̄i
futuro iudicio. Ps̄. lxxiiij.

a Onfitebimur tibi de⁹
ↄfitebimur: ⁊ inuocabi
b mus nomē tuū. Narrabim⁹
mirabilia tua. cuz accepero
tp̄s ego iuſticias iudicabo.
c Liq̄facta ē terra ⁊ oēs q̄ ha-
bitāt i ea. ego ↄfirmaui colū
d nas eius. Dyaps̄. Dixi
iniq̄s nolite iniq̄ agere. ⁊ de
linq̄ntib⁹ nolite exaltare cor
e nu. Nolite extollere ī altum
cornu vr̄m :÷ nolite :· loqui
aduerſus deum iniquitatē.
f Quia neq̄ ab oriente neq̄
ab occidente neq̄ a deſertis
mōtibus. qm̄ deus iudex ē.

a ¶ Erupit ppl̄s iudaic⁹ ī vocē ↄfeſſi
onis. Seq̄t̄ iterū. cōfitebimur. iſta repeti
tio ſoliditatē ꝓmiſſiōis teſtat̄. deo ei fre
quētata cōfeſſio. nō ꝑturit ꝑiculū ꝟ ſalu-
tē q̄uis t̄reno iudici vl̄ ſel̄ ↄfiteri crimīa
plerūq̄ mortē gñet. Eſt āt ↄfiteri m̄toꝝ
ↄfeſſiōe aliq̄d ꝓfiteri. b ¶ Introdu
cta ē vox fideliū q̄ pura mēte deo merēt̄
ſeruire. mutatio pſ[illegible]ne deinde ē. loq̄t̄ ei

culpa ſua ꝟ neceſſitate ad aliqd̄ ſe flagiti
um ꝑueniſſe qd̄ ꝓpria volūtate peccauit
f ¶ Neq̄ ab oriēte ⁊c̄. addēdū dñs de
eſt vt te ñ poſſit ↄgnoſcere. Oriētē dicit.
hoīes diuina claritate ↄſpicuos. occidē
tē. pctōres q̄b⁹ adhuc lumē veritatis ab
ſcōdit̄. deſertos montes falſos p̄dicato
res. i. hereticoſ. ꝗ cū his oīb⁹ de⁹ p̄ns eē
⁊ cognitor ⁊ iudex iuſt⁹ mōſtrat̄. ne aliq̄

ꝑſumat facere qđ eũ poſſit ĩ futuro iudi-
cio dãnare g ℂ Hũiliat vtiqꝫ ſupbũ.
exaltat hũilẽ.qꝛ ille ĩ ſe iſte ĩ deũ ꝯfidit.
In Calix. ꝟo retributõ ẽ.plen⁹ vini me.
ri.i.veritate.qm̃ ĩ die iudicij vnicuiqꝫ ꝓ
pinabit̃ qđ meret̃.mi

vir videns deũ interꝑtat̃.⁊ ad illos loq̃
tur.q̃ ꝟo lumine radiati.a ꝑfidoꝝ iniqui
tate diſcreti ſunt ⁊ nomẽ dñi puro corde
cõfitent̃.nõ ad eos q̃ in ꝑfidia manẽt.ſo
lo noĩe iudeos ⁊ iſrl̃. b ℂ Ille eĩ pa
cẽ hñe.ꝓbat̃ cũ dño.q̃

xt⁹ ẽ aũt miſa ⁊ iudicio
h ℂ Hic duos pp̃los
ſignificet iudeoꝝ ⁊ gẽ
tiũ.qm̃ tulit ex ore nõ
credentiũ iudeoꝝ.qđ
potãdũ inclinauit. cõ
uerſis pp̃lis gentium
feces enĩ h̃ nõ ſordes
ſed vltimã fidẽ debe-
mus accipe q̃ñ iudei
cũ alijs pctõrib⁹ crede
re meruerint multi ꝟo
pctõres ĩ ſua obſtina-
tiõe manſuri ſunt.
i ℂ Vox eccĩe de fu
turo iudicio ĩ deũ glo
riantes. Cãtat deo ia
cob.dũ pſalmodiã di-
cit eccĩa. k ℂ Cor
nua pctõꝝ ſc̃ regna ſu
pboꝝ ⁊ oĩs eoꝝ ptãs ⁊
iactãtia ĩ futuro iudi-
cio ꝯterenda.Cornua
ꝟo iuſti munera ſc̃ fu
turi iudicij . q̃ reuera
firmit̃ erigunt̃ . qm̃ ĩ
eterna pulcritudine ꝑ
manebũt. Oratio.
Paſtor bone.q̃ ꝓ-
pter mortaliũ oui
um redẽptiõe hauſiſti
calicẽ paſſiõis. nomẽ
tuũ ſupplices inuoca
mus.vt nos ſup colũ
nas ſapĩe.ſtabilit̃ ſe-
ptiformis ſpũs ſctiſi-
catõe cõfirmes. Qui.
ℂ Nota ſc̃ ꝟba iſti
us tituli.ſꝫ de aſſirijs
dicem⁹ q̃ interꝑtant̃

g Hunc humiliat et hunc exal
tat: qꝛ calix in manu dñi vi-
h ni meri plenus mixto. Et in
clinauit ex hoc ÷ in hoc :· ve
rũtñ fex ei⁹ nõ eſt exinanita
bibent omnes pctõres terre
i Ego aũt annũciabo in ſecu
k lum. cantabo deo iacob. Et
oĩa cornua pctõꝝ ꝯfringã. ⁊
exultabunt̃ cornua iuſti.

In finē in laudib⁹ pſal.
aſach canticum ÷ ad aſſiri-
os :·. ℂ Vox eccleſie hor
tantis vt deo potenti. fidelis
anima munera offerat.

Pſalmus. lxxv.

a Notus in iudea de⁹. in
iſrl̃ magnũ nomẽ eius.
b Et factus eſt in pace locus
ei⁹. et habitatio ei⁹ in ſyon.
c Ibi cõfregit potẽtias arcuũ
ſcutum ⁊ gladiuꝫ et bellum.
d Dyapſal. Illuminãs tu
mirabilit̃ a mõtib⁹ et̃nis. tur
bati ſunt ÷ oẽs :· inſipientes
e corde. Dormierunt ſomniũ
ſuũ. ⁊ nihil inuenerũt oẽs vi
ri diuitiaruꝫ in manib⁹ ſuis.
f Ab increpatione tua deus

ſequit̃ iuſſa dñantis.
pax eĩ vera eſt.ꝯcordi
am hñe cũ morib⁹ ꝓ-
prijs ⁊ litigari cũ vi-
cijs. Syon ſpeculatio
interꝑtat̃ ꝑ quã deus
fideliũ corde ꝓſpicit̃
Nã ⁊ ipe mons fit ſy-
on. q̃ eũ meruerit ſin-
cera mente cõſpicere.
c ℂ Ibi in illa. ſcꝫ
pace vbi dñs pac̃ ha
bitare dignatur. iſtic
iſta frangunt̃. Potẽ
tia arcuum. ſignificat
maliciã ſupboꝝ. Scu
tũ h̃ ſignificat cõcerta
tiões diabolica frau-
de ꝑſũptas. Gladius
maĩfeſta vulnera. bel
lũ mõſtrat̃ eẽ paci cõ-
trariũ. hec oĩa fracta
erũt. veniente autore
pacis. d ℂ Illũi-
nare dixit dñm ꝑ eter
nos mõtes. qꝛ ipe ꝑ ꝓ
phetas atꝫ ap̃los. de-
dit xp̃ianũ pp̃lm eorũ
ꝑdicatiõe illuminari.
dicunt̃ aũt illi mõtes
eterni. qꝛ ꝑpetua ⁊ in
cõmutabili ſublimita
te cõſiſtũt. Turbatos
dicit inſipiẽtes. qm̃ re
cedentes a vero lumĩ
ne tenebroſa mõi deſi
deria ſecuti ſunt. ⁊ vñ
iuſti ſc̃ illuminati. in-
de iſti fũt turbati.
e ℂ Dormieñt nan

dirigentes. q̃ deſignãt iudeos fideles. q̃
iã docti regulis fidei. rectis ſemit̃ ãbu-
lare cõtẽdũt. hos alloquit̃ aſaph. laudẽ
dei mirabilr̃ decantans. a ℂ Iudea
eĩ ꝯfitens interꝑtat̃ credẽs in illũ regeꝫ
q̃ ꝑ mariã ꝟginẽ ex tribu venit iuda. Iſrl̃

qꝫ vigilãtes. hñtes ſomniũ ĩ boĩs actib⁹
Nihilqꝫ ĩ maĩb⁹ ſuis inueniũt̃ habuiſſe
ĩ futuro. q̃ diuitias ſuas h̃ relinquũt. q̃s
erogare ꝑ ſe debueñt. f ℂ Dormitaſſe
dic̃ ĩcredulos q̃ ſancta monita dñi (q̃ eſt
de⁹ iacob) audire ꝯtẽpſerũt. Ipi aſcẽde

rūt eq̄s. q2 in ſupbia eleuati. p illecebraſ
iſti⁹ mundi vagant̄ q̄ſi equis currentib⁹
inſiderēt. g ℭ Terribilē dicit eſſe xp̄m
in illo iudicio. q̄ñ in ſede ſue maieſtatis
apparebit. vbi ne pōt reproboꝝ reſiſtere
vbi cognoſcunt dñm
oīa ſcelera damnare.
Ex tūc dicit. i. tp̄e iudi
cij q̄ etiā dies ire dr̄.
q2 nihil vlteri⁹ p pati
entiā diſſimulabit̄ q̄ñ
iā in impios vindicat̄
h ℭ De celo de⁹ p̄r
iudiciū auditū fec̄ q̄ñ
filiū ſuū xp̄ē redēptoꝫ
humani generis i mū
dū miſit. Terra tremu
it q2 pctōres in aduen
tu ei⁹ pterriti ꝓ pctis
ſuis pniām egerūt et
d̄ futuro a prauis opi
bus quieuerūt. ℭ
Uel in extremo iudi-
cio de celo xp̄s veniēs
auditum fecit. i. faciet
iudiciū. i ℭ Exur
gere tractū ē a iudici-
bus mūdi. q̄ q̄ñ aliq̄d
cū ſeueritate cēſuerit
dicunt̄ exurgē. q2 cō-
moti vident̄ cōmiſſa
crimīa vindicare. Mā
ſueti terre ſunt. q̄ nul
lis vicijs iſti⁹ mundi
inflamāt̄. k ℭ Co
gitatio nr̄a cōfitet̄ do
mino. q̄ñ pctā p̄terita
ſatiſfactiōe dānauerit
Reliquie cogitatōnū
ſunt. poſt effuſas la-
crimaſ p̄teritoꝝ crimi
nū recordata pnicies
ꝛ lamentatō. hec agit
diē feſtū deo. q̄ñ ſe ab illo interitu pctōꝝ
ſentit eē liberatū l ℭ Sūt quedā. que
niſi voueam⁹. implere nulla lege cōſtrin
gimur. vt v̄ginitatē ſuare heremū pete-
re. q̄tidie ieiunare. ſ cū pmiſſa fuerit. iu
bet eſſe reddēda deo In circuitu quippe
res agit̄. cū munera fideliū ſacris altari
bus offerunt̄ hoc ē circūeūdo altare offe
runt̄. m ℭ Terribil' dr̄ de⁹ nō repro-

iacob: dormitauerūt q̄ aſcēde
g runt eq̄s. Tu terribilis es ꝛ
q̄s reſiſtet tibi. ex tūc ira tua.
h De celo auditū feciſti iudi-
i ciū: t̄ra tremuit ꝛ q̄euit. Cū
exurgeret in iudiciū de⁹. vt
ſaluos facēt oēs manſuetos
k terre ÷ Dyapſal :·. Q̄m co
gitatio hoīs ꝯfitebit̄ tibi: et
reliq̄e cogitatōis diē feſtum
l agēt tibi. Uouete ꝛ reddite
dño deo vr̄o. oēs q̄ in circui
tu ei⁹ ſunt offerent munera.
m Terribili et ei q̄ aufert ſpm̄
p̄ncipuꝫ. terribili apd̄ reges
terre. In finē ꝓ idithun
÷ p̄s. alaph :·. ℭ Pſalm⁹
hic fideliū ꝯgregationē pti-
net q̄ vicia h⁹ ſeculi trāſiliēs
ad illuꝫ finē puenit cui nihil
pōt ſil'e repiri. Ps̄. lxxvj.
a Uoce mea ad dñm cla-
mavi: voce mea ad de
b um et intendit mihi. In die
tribulatiōis mee deū exqui-
ſiui manibus meis nocte cō-

bi ꝛ. nā ſi deū metuerēt vitā emendarēt. ſ
deuotis ē terribil' ꝛ ſuauis. Qui aufert
ſpm̄. ſ. ſupbie vl' tumoris vtiq̄ ab illis re
gib⁹ q̄ corp⁹ ſuū regere ac moderari dei
munere meruerūt. l. illi vouete ꝛ reddite
q̄ principū ſpm̄ aufe-
rens. ſ. ſupbie. dat ill'
p̄ncipib⁹ elatis hūilē
ſpiritū. vt deiceps cō
tremiſcant ad ſmōes
dī ꝛ ſint vere reges ter
re. i. corpis ſui ꝛ alio-
rū. vl' etiā r̄probis ter
ribil' i iudicio q̄ñ pijs
dulcis erit. Orō.
Cogitatiōib⁹ te cō
fitentib⁹ effectuꝫ
largire terribilis de⁹
vt a mōtib⁹ eternis il
lumīati. dñ reſurrecti
onis tue gl'iam ſuſci-
pim⁹. futuri iudicij ig
minia caream⁹. Qui.
ℭ Tot⁹ hic titulus
a fideli cōgregatōe dr̄
q̄ vicia h⁹ ſeculi glori
oſis paſſib⁹ trāſiliuit
ꝛ ad illū finē puenit.
cui nihil p̄t ſil'e repiri.
a ℭ Ille ei tm̄ cla-
mat ad deū. q̄ talia eū
petit q̄lia ſe fidelibus
daturū pollicet̄. Naꝫ
q̄ eū ꝓ reb⁹ trāſitorijs
rogat. ñ ad deū clama
re cognoſcit̄. Quis ip
ſum petere videat̄. Et
intendit mihi. illi⁹ q̄ p
pe intēdere liberare ē
ꝛ tam magna cōferre
q̄lia nō p̄ualet auiduſ
pcatoꝛ expetere.
b ℭ Iſta ſniā tal' eſt
ac ſi diceret. filiū pdidi. paup fact⁹ ſū In
cenſa ē dom⁹ mea. nō quero illud qd̄ pdi
di. ſ dñm quero. ſi illū inuenio. i ipſo om
nia habeo. ℭ Manib⁹. opib⁹ dic̄ bo-
nis. Nocte. mundi hui⁹ ſignificat vitaꝫ.
Illa reuera nō decipit̄ cui pmiſſa dei cō
plent̄. ℭ Ul nō ſū decept⁹ ab inſidi
is diaboli. Et vide. iſte in tribulatōe deū
maīb⁹ q̄rit. nos q̄ñ tribulamur nihil aliꝰ

tra eũ: ⁊ nõ ſum deceptus.
c Renuit cõſolari aĩa mea.
memoꝛ fui dei et delectatus
ſum. ⁊ exercitatus ſum ⁊ de
fecit ſpiritꝰ meꝰ Dyapſal.
d Anticipauerũt vigilias ocli
mei. turbatꝰ ſum ⁊ nõ ſum
e locutus. Cogitaui dies an/
tiquos. ⁊ annos eternos :÷ in
f mente habui :÷ Et meditatꝰ
ſũ nocte cũ corde meo ÷ ⁊ :÷
exercitabar ⁊ ſcrobebã ſpm̃
g meuz. Nunqd ineternũ ꝓij
ciet ds: ÷ ⁊ :÷ nõ apponet vt
h cõplacitioꝛ ſit adhuc. Aut ĩ
finẽ miſcdiã ſuã abſcidet: a
generatiõe in generationẽ.
i Aut obliuiſcet̃ miſereri deꝰ
aut ꝯtinebit in ira ſua mĩas
k ſuas. Dyapſal. Et dixi
nũc cepi: hec mutatio dexte
l re excelſi. Memoꝛ fui opeꝝ
dñi: qꝛ memoꝛ ero ab initio
m mirabiliũ tuoꝝ. Et medita
boꝛ in om̃ibus opibus tuis

niſi de tribulatõe cogitamꝰ ⁊ ꝯquerimur
c ¶ Cõſolari noluit ĩ ꝑñti de rebꝰ trãſi
torijs ⁊ caducis vt eternã ꝯſolatiõz acci
peret ĩ futuro. Delectatꝰ ſum. Nã cũ dei
mẽores ſumꝰ. totiꝰ ſuauitatis munere re
plemur. qd̃ his euenit
q̃ trãſitorijs nolũt cõ/
ſolari. Exercitatũ ſe di
cit in illa contẽplatiõe
diuĩa. cũ tractat et q̃li
ſapĩa deꝰ cũcta diſpo/
nat Defecit ſpũs in ip
ſa cõſideratõe tali tam
ĩnũerabilia opa dei tã
ĩngẽtia cõpꝛehẽdere ñ
valẽs d ℟ Antici
pauerunt. i. anteq̃ ali
q̃s vigilaret ego vigi/
labã. Ergo monachuſ
q̃ nõ vigilat hũc verſũ
nõ põt dicere. Turba/
tus ſum q̃ſi hõ. Nõ ſũ
locutꝰ vt xpianũ decet
Iracũdiã in corde ha
bui ſ; eã in ỽbo nõ ꝓtu
li. ¶ Uel turbatus
ſum. recordatõe peccã
tiũ ꝓ q̃bus crutioꝛ cõ
dolens. Et id cãm tur
bationis ſubiungit.
e ¶ Cogitaui dies
antiquos. ade vicz. q̃/
bus hũanũ genꝰ pctis
tenebat̃ obnoxiuz. Et
ãnos eternos. qꝛ ſicut
iſti dies antiq̃ in q̃buſ
ſumus momẽto ꝑeunt
ſic futuri dies ⁊ anni ĩ
celo ꝑenni lõgeuitate
cõſiſtũt. In iſtis moꝛs
dñat̃. in illis. vita reg
nat ꝑpetua. f ¶ Meditat̃ etiã cũ coꝛ
de ſuo qui aĩam facit ſuã aliq̃d cuz rõne
tractare. Exercemur ỽbo. qñ ꝑ cogitatões
innumeras eſtuamus. ℟ Scrobebã
ſpiritũ. hoc eſt fodiebã quaſi agrũ vt ibi
mitterez ſemen doctrine dei. Et ita dicit
etiã in epiſtola ad ſumniã ⁊ fretulã hiero
nimus dicẽdum eſſe ⁊ ſcribendũ eſſe. ſcꝫ
ſcrobebã. id eſt ſcrutatoꝛ ⁊ fodiebã quaſi
qui in agro herbas querit g ¶ Nũq̃d
ꝓijciet. i. genꝰ humanũ. vt nõ aduẽtꝰ ſui

miſeratõe ipm̃ adiuuet Iſtud nũq̃d nõ ẽ
negãtis ſ; affirmatis. apponet ei. i. ꝓſta/
bit vt ei bñplacitũ ſit hũanũ genꝰ. adhuc
expectãtis ẽ nõ dolẽtis ℟ Hec erat to
ta cogitatio mea. deꝰ hoĩez fecit ⁊ vitaꝫ
ꝓmiſit ei et̃naz. quõ ſ;
de ꝑadiſo eſt eiectꝰ. et
nõ adijciat vt ei place/
at adhuc h ¶ Mĩa
dei ẽ ꝙ de maria virgi
ne naſci dignatus eſt.
hãc dñs nõ abſcidit a
generatiõe iudaica vĩ
delicz in generationẽ
gẽtiũ ℟ .i. nec a iu
deis nec a gẽtibus ab
ſcidit ¶ In fine ỽbo
ſignificat plenitudinẽ
tpis. de q̃ iohẽs ait. fi/
lioli nouiſſima hora ẽ
i ¶ Huic ꝓnuncia
bat miſereri deũ qꝛ eiꝰ
ꝓuidebat aduẽtũ. Nõ
etiã in ira cõtinebit de
us miſcdiaz ſuã. ſed ĩ
mĩa ſua ab ira ſe potiꝰ
abſtinebit k ¶ Di
cit ẽt nunc cepi. ſ. ſape
vel intelligere ⁊ q̃d ſit
illd̃ qd̃ nũc cepit expo
nit qꝛ hoc cepi intelli/
gere ꝙ ſanctã cõmuta
tionem dextera dñi. i.
xp̃s cõſueuit in nobis
opari. vt de cõditõe ſe
culi cõmutati merea/
mur eiꝰ filij nũcupari.
℟ vl' hec mutatõ ꝙ
iuſte ꝑdito pie miſere
tur l ℟ Mẽoꝛ fui
opm dei q̃ fecerat mo/
yſi. vel alijs ſanctis ¶ Memoꝛ ero ab
initio. q̃d fecit adã ad imaginẽ ſuã. deĩn
ꝙ oblationẽ abel iuſti ſuſcepat ⁊ ꝙ in ar
cha noe diuerſi generis aĩalia. ĩ miſterio
eccle ſaluauit ꝙ tipũ aduẽtuꝰ ſui ĩ yſaac
oblatõe celeſti pietate mõſtrauit ⁊ ſilia q̃
ab initio mirabilia fuerũt. in q̃bꝰ tñ oĩbuſ
dei mĩa hoĩ oñdit̃ m ℟ Tota mea co
gitatio de virtutibꝰ tuis eſt. ⁊ exerceboꝛ
¶ .i. ĩ ꝑceptis tuis ſalutaribꝰ hũili de
uotõe ỽſaboꝛ, vl' meditaboꝛ ĩ oĩbꝰ opibꝰ

.i. ſcripturis diuinis n ℭ Sctūs xp̄s eſt dn̄s. idē ip̄e eſt via. q̄ iuſte dr̄ via p̄ris qꝛ p ip̄m queadmodū trinitas colit̄ acci pim⁹. Dicit enī. ite baptizate oēs gētes in noīe p̄ris ⁊ filij ⁊ ſpūſſcti ℑ Dij di

trāſſoderūt. nō inflicto vulnere ſ̄ ſalute. Per rotā orbē terrarū dicit. q̄ in ſpēꝫ ro te rotūditate cōcludit̄. vbi vox p̄dicatio nis cōſpergit̄. Sed ille nubes illa toni trua q̄d fecerint ſubdit̄ s ℭ Illuxe-

cunt̄ ſancti ſm gratiā tu vo naturaliter de⁹ es. ⁊ tu etiā ex natura ſol⁹ facis mirabilia q̄ tidie. De⁹ facit mira- bilia. vt in latrone. he ri latro. hodie xp̄ian⁹ Alius heri fornicator hodie cōtinēs. heri ra piebas aliena. hodie tua porrigis. o ℭ Notā feciſti. ſ. cum in hūc mūdū miſiſti dn̄m ſaluatorē dei virtus ⁊ dei ſapiā ē. ⁊ notuſ tm̄ corpe infidelib⁹ pplis fidelib⁹ aūt ⁊ diuinitate vt ē beati mūdo corde ℑ ℭ Redemit in brachio. i. i filio. filioſ iacob. iudaicā plebem ⁊ ioſeph gentilē pplm q̄ ei credere puro cor- de maluerūt. Ioſeph enī augmētū interp̄ta tur. iudei ꝗ p̄ceſſerūt ⁊ nos adiuncti fidelib⁹ ſumus p Viderūt. te aque. i. ppl'i gentium. credēdo timuerūt con turbate ſūt abiſſi. ℭ hoc ē hūana corda te- nebroſa que iſta ſalu- bri turbatōe ꝯuerſa ſk ℑ Vel aque. mētes ⁊ aīe pure ſūt ⁊ timue rūt ſed timor non fuit de odio ſed fide.

⁊ adinuentiōib⁹ tuis exerce
n bor. Deus in ſctō via tua :
q̄s d̄s magn⁹ ſicut de⁹ ÷ no
ſter ⁖ : tu es d̄s qui facis mi
o rabilia. Notā feciſti in po-
pulis virtutē tuā : redemiſti
in brachio ÷ tuo ⁖ pplm tu
um : filios iacob ⁊ ioſeph.
p Dyapſal'. Viderūt te aque
d̄s viderūt te aque ⁊ timue
runt. ⁊ turbate ſunt abyſſi.
q Mltitudo ſonitus aquax :
r vocē dederūt nubes Etenī
ſagitte tue trāſeunt : vox to
s nitrui tui in rota. Illuxerūt
choruſcatōes tue orbi terre
cōmota eſt ⁊ cōtremuit t̄ra.
t In mari via tua et ſemite
tue in aquis multis : ⁊ veſti
v gia tua nō cognoſcent̄. De
duxiſti ſicut oues pplm tu-
um : in manu moyſi ⁊ ararō
ℭ Intellectus aſaph.
ℭ Vox pphete ad iudeoſ
enumerātis quāta munera
deus eis tribuerit vel mira
bilia oſtenderit q̄liſqꝫ in eis

rūt choruſcatōes. i. di uina p̄cepta. veritatis lumine radiātia. Com motos et tremefactos illos dicit qui verbuꝫ dei fideliter audientes ad emendatōis ſtudiū xp̄i munere puenerūt. t ℭ In mari via. i. i cogitatōibus hominū q̄ velut mare fluctuāt. vbi xp̄s hꝫ viaſ q̄ſi eoſ gr̄a ſua ſibi ſubdide- rit. Aque multe. cōuer ſarū turba gentiū. vbi ſunt ſemite dei. dū ad eos venire dignat̄. ꝗ dic̄ veſtigia tua nō co gnoſcent̄. ſignificat p̄ ſentiā corpalē quā po pulus iudaicus agno ſcere noluit. v ℭ Deducti ſunt enī ppl'i hebreox ī ma nu moyſi ⁊ aarō. id eſt opatiōe. quā diuerſox miraculox nouitate fa ciebant Et bn̄ dixit ſic̄ oues ⁊ nō abſolute o- ues ſ̄ ſicut oues q̄ nō credēdo facti ſūt hedi Moyſes interp̄tat̄ aſ ſumpt⁹. Aarō fortitu- dinis mōs q̄ nr̄a ip̄ox virtutes quas fecerāt exprimunt. Oratio Irabiliū oīm opa tor īmēſe. q̄ quon dam aquas in aſpectu

q ℭ Multitudo eſt ſonit⁹ aquax. q̄ſi pſalmodia dulcis effer tur dn̄o. q̄ſi gemitibus ⁊ lacrimis. culpa diluit̄. Nubes ſignificat p̄dicatores qui vocē dederūt cū p̄cepta dei vulgauerīt p totū mundū. ex qua vulgatiōe ſonit⁹ iſte aquarū puenit r ℭ Sagittas hic euā- geliſtas dicit. qui p̄dicatōib⁹ ſuis deuo- tos vſqꝫ ad cordis intima medicinaliter

tuo ſiſtētes. deinceps in vina mutaſti. te hūiliter iploramus. vt ſuſcepta voce cla moris noſtri. miſcōlam nobis (quā nūq̄ obliuiſceris) largiaris. Qui.
ℭ Aſaph vt dictū eſt hebrea liguā ſina gogā latine. collectionē ſignificat. ſed qꝛ intellectū p̄miſit. fidelē hic ſinagogam loqui poſſe declarauit.

vindicte ꝑuenerit.

Pſalmus.lxxvij.

a Attēdite ppl'e meus le-
gē meā. inclinate aurē
b vr̄am in v̄ba oris mei. Ape-
riā in parabolis os meū. lo
quar ꝓpoſitiones ab initio.
c Quanta audiuim⁹ ꝛ cogno
uimus ÷ ea :· : ꝛ pr̄es nr̄i nar
d rauerūt nobis. Nō ſunt oc-
cultata a filijs eoꝝ in gene-
e ratiōe altera. Narrātes lau
des dn̄i ꝛ v̄tutes ei⁹. ꝛ mira
f bilia eius q̄ fecit. Et ſuſcita-
uit teſtimoniū in iacob ꝛ le-
g gē poſuit in iſrl̄. Quāta mā
dauit pr̄ibus nr̄is nota facē
ea filijs ſuis. vt cognoſcat
h generatio altera. Filij q̄ na-
ſcent̄ ꝛ exurgēt ꝛ narrabunt
i filijs ſuis. Ut ponāt in deo
ſpem ſuā. et nō obliuiſcātur
operū dei. ꝛ mādata ei⁹ exq̄
k rāt. Ne fiant ſicut pr̄es eoꝝ
generatio praua et exaſpe-
l rans. Generatio que non di
rexit cor ſuum. ꝛ non eſt cre-
ditus cum deo ſpiritus ei⁹.
m Filij effrem intendentes et

a ☙ In hoc principio loquit̄ de⁹. q̄ ꝑ moyſen legē dedit hebreis. Attēdit aūt audita q̄ res dictas deuota mente pſpexerit. Populus me⁹. illos dicit q̄ ei⁹ mandatis obediebāt. Inclinare cognoſcitur aurē ſuā q̄ toto corde vult audita pcipe. vñ ſicut ꝑ hoc q̄ dixit attendite intellectum iubet apponere. ita ꝑ hoc q̄ dicit inclinate aurem. affectū audiendi p̄cipit hēe.

¶ Uel iſta ꝛ ſeq̄ntis verſus verba ſunt xp̄i b ☙ Parabola eſt greco vocabulo dr̄ ſilitudo. qr̄ illud qd̄ itelligi volum⁹ ꝑ aliq̄s cōpatiōes indicamus Propoſitōes obſcuras ꝛ abditas ſignificat qōnes. q̄ adhibita diſputatōe ſoluēdi ſ't. Ab initō v̄o dicit ab initō vicz veteris teſtamēti itellige c ¶ Quāta audiuim⁹ hoc ptinet ad apl'os ꝛ cognouim⁹ ea a patriarchis ꝛ ꝓphetis ☙ Pr̄es ſuos. moyſen ꝛ alios ꝓphetas. q̄ de dn̄i aduentu multa locuti ſ't dicit. d ☙ Nō ſūt occultata. ſ. a ſpiritalibus filijs q̄ eoꝝ imitatores fuerunt. Altera generatio nō hebreorū ſ; gentiū ſignificat ɔgregatiōem e ☙ Narrare q̄ppe opa domini laudaſſe ē. Cui⁹ facta dn̄i narrant̄ glīa ſꝑ auget̄. Uirtutes liberatiōes dicit. q̄s fecit in ppl'o cū eos de pharaone liberauit. mirabilia v̄o q̄ eos in deſerto manna pauit ꝛ modica ꝛ leuiſſima cōcertatōe gentes potētiſſimas ſubiecit. f ☙ Suſcitatū eſt teſtimoniū in iacob dicit. qr̄ cum angelo colluctās tactus vno femore claudicauit. qd̄ ſignificat iſraeliticū pplm ptim fidei firmitate ɔſtare ptim a ſua ſalute diſcedere. Poſuit legē in iſrl̄ vt eos deuotos eē ſuo domino cōmoneret. hoc ē q̄ ſupi⁹ dicit. aperiā in parabolis ꝛ loquar ꝓpoſitiōes. qr̄ iſte v̄ſus figurate loq̄tur. g ☙ Uerſus iſte ſignificat ꝑ generationes hoim̄ fuiſſe mādata dei trāſmiſſa ne q̄s putaret vni datū qd̄ oib⁹ eſt cōceſſū Altera hec generatio extraneos ſignificat ſ; ꝓpinq̄s. ꝛ gētes ſ; iudeos. h ☙ Filij xp̄iani ſūt q̄ p̄dicatiōnes ſanctas ad aīarū ſalutē cōferendā ſuis poſteris tradiderunt. i ☙ Admonet hic vt poſteri ſpem ſuā non ponant in legē q̄ punit ſ; in grām cōceſſā q̄ liberat. ꝛ nō obliuiſcant̄ operū dei. ¶ .i. cōtēnant. ſic fecerūt pfidi iudei. ſed mādata ei⁹ exq̄rant vt xp̄iani. k ¶ Hic notat̄ pfidia iudeoꝝ. q̄ murmurabāt ſp ī deſerto ɔtra dn̄m. ☙ Praua dicta. qr̄ veritatē recipe noluerūt. ¶ Exaſperātes. qr̄ ɔ dn̄m blaſphemabāt irritātes ad vindictā. l ¶ Uſq; hodie ꝑuerſus ē iſrl̄. ꝛ nō ē directus cū deo ſpūs e⁹ ꝛ qm̄ nō recepit filiū ꝓpterea nō recipit ſpiritūſctm̄. ☙ Ille dirigit cor ſuū q̄ ad diuinas ſe corrigit iuſſiones. N Illi⁹ v̄o ſpiritus creditus eſt cum deo qui in deū credit. m ☙ Effrem vel effraim interpretatur frugifer hic fuit fili⁹ ioſeph iunior quem auus ſuus primario loco benedixit. eius v̄o filij paterna benedictione creſcentes de fructu fidei corruerunt

Intenderũt arcũ. cũ admonẽte moyſe di
ſperũt. q̃cunq; locut⁹ ẽ de⁹ faciem⁹. Con
uerſi xo ſũt q aaron dixerũt. Fac nobis
deos q̃s adorem⁹. n ℭ Nõ cuſtodie
rũt teſtamẽtũ dei. iõ ꝯuerſi ſũt in die bel
li. o ℭ Obliti ſunt
iudei bñficiorum dei
ꝛ oĩm ſignoꝝ ei⁹.
p ℭ Narrat eñi fa
cta miracula corã prĩ
bus eoꝝ. i. Moyſe aa
ron ꝛ alijs ſenioribus
vt ꝛ manifeſtis rebus
ꝯſtanti⁹ credere debu
iſſent. ꝛ iõ etiã ꝓuin
ciã dixit ꝛ locũ vbi hec
facta ſũt. Camp⁹ tha
nis ſignificat humile
mandatũ. qđ in terris
poſit⁹ xp̃s docuit di
cẽs. diſcite a me quia
mitis ſum ꝛ humilis.
q ℭ Ruptũ ẽ mare.
qñ in geminũ lat⁹ per
manſit. vt nõ tam pe
lagus q̃ exciſa rupes
putaretur. Perduxit
eos ad ꝓmiſſam. ſ. ter
rã. ſtatuit aq̃s. i. vt ſic
ſtaret vnda imobilis.
tanq̃ fuiſſet incluſa ĩ
vaſis. r ℭ Nubes
diei miſtice ſignificat
dñm xp̃m. q꞉ ꝛ ip̃e ẽ ve
rus dies. tñ pfidis ce
latus nube carnis ſue
Et tota nocte. hic ſi
gnificat xp̃ianos. q̃s
cuſtodit ĩ nocte ſeculi
claritate ſui luminis.
s ℭ Tũc ĩterrupta ẽ
petra ĩ heremo. qñ ꝑ
cuſſit ꝛ fluxerũt aque.
iõ hoc. vt oñderet vni
uerſas creaturas eius
iuſſiõib⁹ obedire. pri⁹
aq̃s. h̃ petrã. Adaqua
uit dixit. vt iumẽta ma
gis videret ſignificare quã hoĩes. q̃ tan
tis bñficijs g̃ras agere noluerũt. In abiſ
ſo multa copiã largiſſime vñ declarauit.
q̃ velut de abiſſo pelagi. ita multa ꝓflu

mittẽtes arcũ: ꝯuerſi ſunt in
n die belli. Nõ cuſtodierũt te
ſtamẽtũ dei. ꝛ in lege ei⁹ no
o luerũt ãbulare. Et obliti ſũt
bñfactoꝝ ei⁹. ꝛ mirabiliũ ei⁹
p q̃ oñdit eis. Corã prĩbus eo
rum fecit mirabilia in terra
egypti: in campo thaneos.
q Interrupit mare ꝛ perduxit
eos ꝛ ſtatuit aq̃s q̃ſi in vtrẽ.
r Et deduxit eos ĩ nube diei
ꝛ tota nocte in illumĩatione
s ignis. Interrupit petrã ĩ he
remo: ꝛ adaq̃uit eos velut
t in abyſſo multa. Et eduxit
aquã de petra. ꝛ deduxit tã
v q̃ flumĩa aq̃s. Et appoſue
rũt adhuc peccare ei. ĩ ira cõ
citauerũt excelſuz in inaq̃ſo
x Et tẽtauerũt deũ in cordib⁹
ſuis. vt peterẽt eſcas aĩabus
ſuis. Et male locuti ſunt de
y deo. dixerũt nunq̃d poterit
de⁹ parare mẽſam ĩ deſerto
Qm̃ ꝑcuſſit petram ꝛ fluxe
runt aq̃. ꝛ torrẽtes mũdaue
a runt. Nunq̃d ꝛ panẽ poterit
dare. aut parare mẽſaz pplo
b ſuo. Iõ audiuit dñs ꝛ diſtu
lit: ꝛ ignis accenſus eſt in ia

xit. t ℭ Petra h̃ ſignificat xp̃m. ĩ
ligno crucis lancea ꝑcuſſum. de c⁹ latere
ſacr̃m baptiſmatis ꝓfluxit v ℭ Appo
ſuerũt. i. adiecerũt. vt inter tanta miracl'a
nõ crederẽt. Peccare dixit ñ credere qđ
nimis ĩprobũ ꝯitat eẽ
delictũ eis q̃ d ꝑceptl'
g̃ras ñ retulerũt. in ira
ꝯcitauerũt excelſum. q̃
tot miracl'is irrigati.
pfidie ſue ſterilitate ĩ
eũ credere nolebãt. vt
ſic ĩ inaq̃ſo vl' ſicco. ñ
tã locũ vbi facta ſũt mi
racula q̃ mẽtẽ eoꝝ ſi
gnificet. x ℭ Tẽta
uerũt. tẽtare eĩ dicim⁹
aliq̃d ſmõib⁹ doloſis
poſtulare. vt videat ĩ
xbis ſimplicitas. cuz
ſit ĩ corde malicia. iſti
q̃ aĩab⁹ ſuis ñ ſpirita
les. ſ carnales eſcas
ſubdole popoſcerunt
y ℭ Atiq; male locu
ti ſunt. q꞉ falſa. nõ cre
dẽtes poſſe parare mẽ
ſam ĩ deſerto q̃ dat eſcã
oĩ carni. ſ mẽſa iſta ſi
gnificat paſſionẽ. ĩ q̃
reficimur eſurientes.
z ℭ Aque miſtice
ſignificãt donũ ſpũſſã
cti ꝛ fluẽta diuĩe p̃di
catiõis a petra. h̃ eſt a
xp̃o ꝓlata. vl' aq̃ apl'os
torrẽtes xo reliq̃s ec
cleſie doctores. ex q̃ꝝ
p̃dicatõe ſitim xbi dei
reſtringim⁹. vl' xp̃o q̃
ẽ petra ꝑcuſſo ꝓpt' pec
cata nr̃a fluxerũt aque
baptiſmi ꝛ martirij.
a ℭ Diffidẽtia ppl'i
iudeoꝝ addit nũq̃d ꝛ
panẽ ꝛc̃. ſ ꝛ panẽ celi
poſſe ſibi dari negãtes
q̃ ẽ xp̃c. ita inq̃ũt. quõ
põt h̃ nob̃ dare ſuã carnẽ ad mãducãdũ.
b ℭ De⁹ eĩ cogitatões murmuratõnũ
etiã lingua tacẽte cognoſcit. ſed ꝛ vindi
ctam. ſ. diſtulit. iõ ne ſi vindicaret ad pre

cob: et ira aſcendit in iſrael.
c ❡ Quia nō crediderūt ÷ in ∴
deo nec ſperauerunt in ſalu
d tare eius. Et mandauit nu-
bibus deſuper: ⁊ ianuas ce
e li aperuit. Et pluit illis mā
na ad manducandū. et pa/
f nē celi dedit eis. Panē an-
geloꝝ māducauit ÷ hō ÷ ci
baria miſit eis in abūdātiā
g Tranſtulit auſtrū de celo. ⁊
induxit in vitute ſua affricū
h Et pluit ſuꝑ os ſicut pulue
rē carnes. ⁊ ſicut arenā ma
i ris volatilia pēnata. Et ce
ciderunt in medio caſtrorū
eoꝝ. circa tabernacula eoꝝ
k Et māducauerunt ⁊ ſatura
ti ſunt nimis. ⁊ deſiderium
eoꝝ attulit eis. nō ſunt frau
l dati a deſiderio ſuo Adhuc
eſce eorum erant in ore ipo
rum. ⁊ ira dei aſcēdit ſuper
m eos. Et occidit pingues eo
rū. et electꝰ iſrael impediuit
n In oībus his peccauerūt
adhuc. ⁊ nō circūdederunt

ſens nō crederet̄ potuiſſe murmurantes
ſatiare. Jteꝝ diſtulit vīdictā. vt oñderet
palam. Et ignis accēſus eſt in iacob. Ja
cob q̄ interp̄tat̄ ſupplantator. ſignificat
gētes q̄ ſupplātabāt iudeos. q̄ illis ītrā
tibꝰ. illi expulſi ſunt. ī
q̄bus accēſus eſt ignis
caritatis. in iſrl' vo. i.
pplo' iudeoꝝ aſcendit
ira formidabilis.
c ❡ Dicit enī ñ cre
didiſſe eos in deo ſuo
vt oñderet eos ꝑtina/
ces fuiſſe. Nec ſpera/
uerūt in ſalutare eiꝰ. i. ī
ſaluatorē dñm. d ❡
Hoc ꝙ ſequit̄ ⁊ ſi ꝑ hi
ſtoriā videat̄ factum.
oꝑtet tñ ad xp̄m refer
ri. Mādatū eſt igr̄ nu
bibꝰ. i. p̄dicatoribꝰ vt
ꝑ ianuas celi hoc ē ſcri
pturas ſacras p̄dicatō
glorioſū aduētū ſalua
toris nūciaret. e ❡
Māna interp̄tat̄ q̄d ē
hoc. qđ ſctē cōine cor/
pis xp̄i decenter apta
mꝰ q̄ dū admirādo ci
bus aſſumit̄ iſte. decla
rant̄ mūera dñici cor/
poris xp̄i. Panis celi
xp̄s ē. vñ celeſtia eſcā
ſpiritalē capiūt ⁊ dele
ctatōe ineſtimabili ꝑ/
fruūt̄ f ❡ Panis
ẜ angeloꝝ hñ d' xp̄us
q̄vicȝ ipius laude pa
ſcunt̄. verū hic panis
in celo replet angelos
nos paſcit in terris.
❡ Cibaria miſit. vt
iā nō lr̄e ordeo. ẜ ſpiri
talis tritici dogmate ſatiēt̄ g ❡ Auſtꝝ
enī ⁊ affricū vētos ſcimꝰ eē meridianos
q̄bꝰ flātibꝰ pigrū frigus expellit̄ ⁊ aeris
tpamēta p̄ſtāt̄ ſic ⁊ vba dñi caritat' igne
flagrātia mūdo ſalutarē p̄ſtiterūt tpantiā
h ❡ Et pluit ſuꝑ eos carnes. i. pabula
doct'ne vñ fideliū aīe ſatiarēt̄ Puluis h'
ſignificat ſb'tilitatē ītelligētie. Arena vo
īnumerabilē prudētiā ſignificat ſalſi ma
ris ſaporē ꝯditā Sȝ pēnata volatilia. ce
leſtia deſideria. q̄bꝰ aīa velut carnibꝰ re
pleta pingueſcat. arenā q̄ȝ maris dixit. q̄
ſalſum ſaporē hȝ. nā eſt ⁊ fluuiorū arena
que hūc ſaporē nō hȝ.
Vide itaqȝ oīa iſta ad
lrāȝ nota. in ꝑabol' di/
cta dū ad xp̄m referūt̄
i ❡ Caſtra eī a caſtī
tate dicta ſc̄. eo ꝙ exer
citꝰ bellis occupatꝰ ſe
do luxui ñ vacaret No
bis āt ſignificat̄ ꝙ ītra
ſepta eccl'ie oīa ſuꝑna
mūera poſſuīmꝰ accipe
ſi expleri bōa ꝯſideria
nr̄a diuio mūere poſtu
lemꝰ ❡ Expleue-
runt deſideria carnis
rōe ieiuni. vētre plenī
ẜ mēte vacuati. fraus
enī d' q̄ſi fracta fides
Satiati ſūt ẜ ad ſuam
ruinā. nō vt inde viue
rēt ẜ potius interirēt.
l ❡ Adhuc eſce erāt
in ore. ſ. dū māna ⁊ co
turnicū carnibꝰ veſce
rēt̄. Eſca aūt ab eden
dicta eſt. Tunc ira dei
aſcēdit qñ dñs iratus
moyſi dixit. grauit' pec
cauit ppl's iſte vitulū
cōflando ⁊ adorando
nā eū colēdo. mugitu/
ri erāt in pena. nā ſeq̄
tur. m ❡ Occidit
pingues eoꝝ. i. fortes
iudeoꝝ ꝓpter peccatū
vituli quē fecit aaron
occiſi legunt̄ vigīti/
tria milia eoꝝ vna die
Sicqȝ quoqȝ factū eſt vt electos iſrl'. pra
uitas peccantiū impediret. ne venirent
in terrā ꝓmiſſiōis. ſ. ip̄m moyſen ⁊ aarō.
n ❡ Peccauit adhuc ille pplus. qui
contra famulū dei moyſen murmurabat
peccāt q̄tidie iniqui. q̄ ſacerdotibus dei
obedire cōtemnūt. ⁊ tādiu peccāt quouſ
qȝ deficiāt. ⁊ cū feſtinatione deficiant.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAN

o ¶ Dies eoꝝ defeciſſe dicit. q̄ſi tabe languida cōſumptos dies eni pctōꝝ cuꝫ feſtinatiōe trāſeūt. ſicut legit̄. viri ſāgui nū ⁊ doloſi. nō dimidiabūt dies ſuos.
p ¶ Nō ipi inq̄ſierūt deū. q̄s dicit occi ſos. ſed exēplo talium ppl's reliquus ſuppli-cauit. Judaicus itaq; ppl's tunc timuit. ⁊ exq̄uit deū q̄n ſuos ſo-cios cernebat extīgui veniebāt diluculo.
Int Flagellati in peccatis reuertebant̄ ⁊ excuſſo infidelitatiſ ſomno. veniebāt mane vt audirent verbum dei.
q ¶ Mēorati ſunt. q̄n iraſcente dn̄o extrema caſtroꝝ diuio igne cōſumpta ſunt. quo facto rogauerūt moyſen vt ꝓ eis dn̄m ſupplicaret Int Intellexert̄ nullū aliū poſſe in tali ꝑiculo adiutoriū ferre niſi illū qui eos de ſeruitute egipti liberauit
r ¶ Sic illis ꝯtigit que ſe putāt ꝑ ſolū nōrē credere. Nā niſi dn̄s metuat̄ mixto amore. toto corde nō querit̄. hoc eni pctm̄ eſt maximū. vt ſe dicat illi cōfiteri lingua. dū cordis ima diſſentiāt. q̄ſi ille oīa nō cognoſcat que agunt̄ in tenebris qui ſcrutator ē rerū ⁊ cordiū. Int Dilexerūt aūt ore q̄n dicebāt moyſi. q̄cunq; ꝑcepit dn̄s faciemus s ¶ Ni ⁊ dn̄s de ipis ꝑ eſaiaꝫ dicit. ppl'us hic labijs me honorat. cor auteꝫ ipoꝝ lōge eſt a me. Fidelis eſt in teſtō dei. q̄ eū veraciter diligit. fides aūt dicta eſt ab eo q̄ fiāt dicta t Int Ipē aūt ē miſericors. dū eni expectat pniaꝫ. nō ſtatim punit delinquentē. q̄m pctōris nō vult mortē ſꝫ ꝯuerſionē v ¶ Abūdauit. q̄n orauit ꝓ iudeis in cruce poſit⁹. pr̄ ignoſce illis. ſic iſti⁹ ſupplicatiōe actū ē. vt ira dei in eis placaret. Miti⁹ eni pctis eorū factus ē cū ad ipi⁹ ſatiſfactionē in cruce. nō q̄dē oēs ſed m'lti ex his redire meruerunt
x Int Scit eni de⁹ q2 caro ſꝑ reſiſtit lege dei ¶ Caro aūt dicta eſt q̄ cara ſit aīe ſue ſpūs vadēs ⁊ non rediens (ſubaudiendū eſt) in hoc mūdo. q̄m ad ſuū eū corp⁹ in reſurrectōne cōſtat eſſe reditur ū vn̄ mirabili breuitate hic hoīs mors tꝑalis definit̄. i. ſpūs vadēs ⁊ nō rediens.
y Int Incredulitate vtriq; atꝫ ariditate cordis ſui exacerbauerūt ī deſerto ꝫ Int Conuerſi ſunt. ſ. retrorſum ⁊ exacerbabāt ſanctuꝫ iſrael. i. moyſen. q̄ deū videbat mēte ⁊ oculis ſed ⁊ nūc eū exacerbāt cū audierit q̄ xp̄m dominū in carne naſciturum annūciat.
a ¶ Recordari eniꝫ dcm̄ ē reuocare ad cor Mēn⁹ et⁹. i. bn̄ficiorū dn̄i Int qui eos liberauit de manu pharaonis. q̄ figuraliter diabolū ſignificat.
b ¶ Thaneos eni ciuitas ē egypti. vbi ſūt facta ꝓdigia q̄ legunt̄ Prodigia xō dicta q̄ſi porro dicētia. i. que ꝑ figurabāt eē aliqua vētur atiōes eni plage ille aliq̄d ſignificabāt.
c ¶ Hinc pria plaga inchoat egyptioꝝ nā ſicut aqua in vinum conuerſa legitur que ſignificat ꝑmutatiōnē ppl'oꝝ ī meli-

o in mirabilibus ei⁹. Et defecerūt in vanitate dies eoꝝ. et anni eoꝝ cū feſtinatione.
p Cū occideret eos querebāt eū ⁊ reuertebant̄. et diluculo veniebant ad deū.
q Et rememorati ſunt q2 de⁹ adiutor ÷ eſt :· eoꝝ. ⁊ deus excelſus redemptor eoꝝ ÷ eſt :·.
r Et dilexerūt eū i ore ſuo. et lingua ſua mentiti ſunt ei.
s Cor aūt ipoꝝ nō erat rectū cū eo. nec fideles habiti ſūt
t in teſtō ei⁹. Ipē autē ÷ eſt :· miſericors ⁊ ꝓpiti⁹ fiet pctis eoꝝ. ⁊ nō diſperdet ÷ eos :·
v Et abundauit vt auerteret irā ſuā ⁊ nō accēdit oēm irā
x ſuā. Et recordat⁹ ē q2 caro ſunt. ſpūs vadens ⁊ nō rediens.
y Quotiēs exacerbauerūt eū in deſerto. in ira cōcitauerūt eū in inaquoſo.
ꝫ Et cōuerſi ſunt ⁊ tentauert̄ deū et ſanctū iſrael exacerbauerunt.
a Nō ſunt recordati manus eius. die qua redemit eos ÷ de manu :· tribulātis
b Sicut poſuit in egypto ſigna ſua. ⁊ ꝓdigia ſua in cā
c po thaneos. Et cōuertit in

ſanguinē flumīa eoꝛuꝫ. ⁊ im
d breſ eoꝛuꝫ ne biberent. Mi:
ſit in eos cinomiam ⁊ come:
dit eos. ⁊ ranam ⁊ diſperdi:
e dit eos. Et dedit erugini fru
ctus eoꝛum. ⁊ laboꝛes eoꝛuꝫ
f locuſte. Et occidit in gran:
dine vineas eoꝛuꝫ. ⁊ moꝛos
g eoꝛū in pꝛuina. Et tradidit
grandini iumenta eoꝛum. et
h poſſeſſionem eoꝝ igni. Mi:
ſit in eos iram indignatiōis
ſue. indignationē et iram et
tribulationē. īmiſſionēꝫ per
i angelos malos. Uiam fecit
ſemite ire ſue. non pepercit
a moꝛte animaꝝ eoꝛum. ⁊ iu
menta eoꝛum in moꝛte con:
k cluſit. Et percuſſit omne pꝛi
mogenitum in terra egypti.
pꝛimitias oīs laboꝛis eoꝝ in
l tabernaculis cham. Et ab:
ſtulit ſicut oues ppl'm ſuuꝫ.
et perduxit eos tanꝗ gregē
m in deſerto. Et eduxit eos in
ſpe et non timuerunt. et ini/
micos eoꝛum opcruit mare.

us. ita h cōuerſa ī ſanguinē ſignificat po
pulū iudaicū ī deterius ꝑmutatū. Imbꝛē
dicit celeſtē ꝑdicatōeꝫ quā ſilr ait in ſan/
guine vſam. vt eos ꝗ ſpūalit̃ intelligē de
berēt: intelligē carnalit̃ oñderet. quō eñ
ſpiritalit̃ intelligerēt:
ꝗ erāt carnalibꝰ ſenſi/
bus occupati. d ℞ In cinomia cintcoꝝſe
ctā īdicauit. ꝗ libidīeꝫ
atꝫ luxuriā ſūmū ꝑdi/
cat bonū. e ¶ Rana ē
loꝗciſſima vanitas hē
ticoꝝ ꝗ ꝯmoꝛata ceno
ſis ſenſibꝰ īpꝛobis cla
moꝛibꝰ garrire nō deſi
nit. e ¶ Erugo. ē a/
moꝛ turpis honeſtatē
ꝯſumens īmunitōe oc
culta. Locuſta ē mali
uola detractio. actꝰ a/
alienos īuida oblocu
tiōe coꝛrodens. f ¶ Grādo ē cōmīatio dei
ꝗ verberat cōtumaces
Pꝛuina: ꝑcurrēs an/
ticipāſꝗ malicia ꝗ la/
boꝛes aliēos ꝑuenire
ad fructū non ꝑmittit
g ℞ In grandine
caſtigatio diuina mō/
ſtrat̃. ¶ Moꝛte pe
cudū ſtultoꝝ ſignifica
tur occaſus. ℞ Ab
hac aūt grandine ⁊ h̃
iumēta occidūt̃. vt eo
rū inſipientia arguat̃
ꝗ diuinū nomē beſtijs
indidert̃. ¶ Ignis
ꝗꝫ immittit̃. vt illumi
nent̃ coꝛda credentiū
⁊ vicia depaſcant̃. Si
cut ait dñs Ignē veni
mittere in terrā ⁊ ꝗ volo niſi vt ardeat.
h ¶ Oꝛdo vindicte vſſima deſcꝑtōne
narrat̃. Priꝰ eñi dñs pctīs hoīm iraſcit̃
qñ nulla cōpunctōe ꝯuertunt̃. ac deinde
malicīā hoīs ī ſua indignatiōe ⁊ ira ⁊ tri
bulatōe derelinꝗt. ⁊ poſtremo nudati de
fenſiōe diuīa ī ꝑdā cadūt diaboli. Cōſtat
ei cūcta ꝗ creata ſt̃ creatoꝛis ꝑmiſſiōi aut
iuſſio ſubiacē. Dic̃ vo īmiſſionē illā ma
loꝝ factā ꝑ angelos malos. ſ. indignatōꝫ
.i. tumoꝛe ſupbie. ira audacie. tribulatōꝫ
deſpatiōis. ℞ Ut ꝗ diuis plagis nō ar
guebant̃. dyabolicis inſidijs tūderent̃.
i ℞ Uiā hꝫ diuīa ira. cū ī pctī vltiōem
ꝗs traditꝰ. nō libēat aīaꝫ ſuā a ſupplicio
gehēne: vel cū inſipiē
tia (ꝗ iumētis ē ſilis)
in moꝛte ſempit̃na cō
cludit̃. ¶ Cū igitur
dicit viā feciſſe dñm ꝗ
poſſit ad vindictā infi
deliū ꝑuenire: oſtēdit
nō poſſe ad eos veni/
re vindictā. niſi fuerit
dñi defenſiōe ꝑuati. ꝑ
moꝛteꝫ vo aīaꝝ hoīm
intellige interitū. ꝗ in
illa clade occiſi ſunt.
k ℞ Sic̃. hec geſta
in egypto referūt̃. ita
⁊ dñs ꝑncipatꝰ ⁊ ptā
tes demonioꝝ ſiue vi
cioꝝ in h̃ mūdo deleuit
ſuo ſctō aduētu. ⁊ triū
phauit ī ligno ſcē cru
cis. ⁊ ab eoꝝ coꝛde de
pulit: ꝗ calliditati dya
bolice dediti erant. qꝛ
cham calliditas interꝑ
tat̃. ¶ Per ꝑmiti/
as vo oē ꝑmogenitū
intellige. ꝑmitie ꝗppe
laboꝝ: ad totū ꝑtinet
ꝗcꝗd hūana poſſibili
tas hēe poterat. l ¶ Nam cū dixit oues et
gregē. ſignificat popu
lū xp̄ianū. ꝗ in hoc ſe
culo tanꝗ in deſto pa
ſcit̃ ſi mūdanaꝝ rerūꝫ
deſideria nō ſequatur
ꝗuis ad lr̃aꝫ iudeos ī
terrā ꝓmiſſiōis indu/
ctos. oues accipe poſſis. tñ ꝗa ī ꝑabolis
ſe locutuꝝ dixit. xp̄ianū ppl'm his ſigtuꝫ
magꝭ ꝗ ſignū intellectu amplecti debes
nam ſequit̃. Et eduxit ⁊c̃. m ¶ Educti
eñ nos ſumꝰ in ſpe a terra egypti. i. a te/
nebꝛis pctōꝝ. ꝗ fidei lumē accepimꝰ. Et
inimicos opuit mare cū nos abluebamur
ī baptiſmo. diabolꝰ mergebat̃ ī abiſſo cū
miſtris ſuis. Sic illis ī figura oīa fcā ſt̃.
vt ait apl's. ꝗ nr̃e ſalutꝭ indicia nūciabāt

n Et induxit eos in mōtē ſan-
ctificationis ſue. montē quē
o acquiſiuit dextera eius. Et
eiecit a facie eoꝝ gentes. et
ſorte diuiſit eis ÷ terram :· in
p funiculo diſtributionis. Et
habitare fecit in tabernacu-
q lis eoꝝ. tribus iſrael. Et ten
tauerunt et exacerbauerunt
deum excelſuz. ⁊ teſtimonia
r eius nō cuſtodierūt. Et auer-
terunt ſe et non ſeruauerunt
pactū. quēadmoduz patres
eoꝝ conuerſi ſunt in arcum
s prauum. In ira cōcitauerūt
eum in collib⁹ ſuis. ⁊ in ſcul-
ptilibus ſuis ad emulatiōez
t ÷ eum :· ꝓuocauerūt. Audi
uit deus et ſpreuit. et ad ni-
hilum redegit valde iſrael.
v Et repulit tabernaculum ſy
lo. tabernaculū ſuum vbi ha
x bitauit in hominib⁹. Et tra-
didit in captiuitatē virtutē
eorum. et pulcritudinem co-
y rum in manus inimici. Et
concluſit in gladio populuz
z ſuum. et hereditatem ſuam
ſpreuit. Iuuenes eorum co-
medit ignis. et virgines eo-
rum non ſunt lamentate.
a Sacerdotes eorum in gla-
dio ceciderunt. ⁊ vidue eoꝝ

n ¶ Mons ſanctificationis: ſctā eccl'ia in latitudīe fidei ſublimata. Siue ſuꝑna illa celeſtis irl'm. in quā ppl'm dei ſua grā ſaluator ītroduxit. Ad lraꝫ ꝟo mōs ſyon vbi circa quē tēplū fuit edificatū ē mons ſctificationis. o ¶ Eiicit a facie nrā gentes: qſi a nob̄ barbarici ⁊ īmites fugant̄ errores: diuidit terrā. cū ꝑ ſua grā vnicuiq̨ beatā dederit portionē regni dei: funiculus aūt diſtributōnis ſic dict⁹ eſt ab illis. ꝗ terrā tenſo fune diuidebant.
p ¶ Myſtice tribubus iſrl'. i. vidētib⁹ deum dabit inhabitare tabnacula. ꝗ añ ruinā ſuꝑbie adhuc innocētes angeli poſſidebāt q ¶ Nūc dicit cōtumaciā iudeoꝝ. ꝗ dñm tentauerūt: et monita eius nō cuſtodierūt. ⁊ ꝗd eis irato dño contigerit. vt talia inobedientes debeāt exempla metuere. r ℞ Auerterūt ſe q̄s nec virtus nec bñficia mollierūt diuīa: ſ ſicut pr̄es occiderūt ꝓphas. ita ⁊ iſti ipm deū ꝑſequūt̄. ¶ Arcus prauus: eſt malicia petōrum. que nō eminus vulnera iaculat̄: ſed in ſe magis ſpicula directa cōuertit. qꝛ doloſus dū nititur īgerere plagas in ſe cōuertere potius ſuas probatur inſidias. ℞ Prauus eñ arcus dicitur ꝗ iacula in tēdentē ſe mittit et dū ꝯtra inimicos ſagittā putat̄ iacere ſautiet tenentē. s ¶ Colles ſuꝑbas ⁊ tumidas hominū cogitaiōes ſigni

ficat. qbus ſꝑ dñs inuenit̄ aduerſus. Ad emulationē q̄ꝫ eū ꝓuocabant: dū ſuū honorē idolis impendebāt. ℞ Relicto eñ deo ſeruierūt idolis. adorātes etiā in montib⁹. t ℞ Illos ꝟo ſpreuit. ꝗ tm̄ noīe ⁊ nō viſiōe iſrael erāt. v ¶ Sylo ciuitas erat. vbi arca dei fuiſſe legit̄ cōſtituta. Sylo auulſio vel dimiſſio ei⁹ interꝑtat̄. ⁊ ſignificat ſacerdotiuz iudeoꝝ a deo reprobatū. x ¶ Traditi ſūt iudei in captiuitatem qñ ab allophilis. i. philiſteis capta arca ſunt victi. Virtutē ⁊ fortitudinē. dicit arcā teſtamēti ꝑ quā inter gentes videbāt̄ inuicti. ⁊ ſumma decoris laude eſſe precipui.
y ¶ Cōſequēs fuit: vt ppl's gladio corrueret in ruinam. cui arce dignitas fuit ablata. Spreuit ſuā hereditatē. qñ ꝑ ſceleruꝫ ſuoꝝ immanitate ꝓiecit populū quē elegerat.
z ¶ Ignē h. irā bellantiū debem⁹ aduertere. Lamētare. vacātis eſt: nā cū oēs īminētia ꝑicula formidarē ⁊ nulli licuit alteri⁹ funeri iuſta ꝑſoluere. Lamēta eñ dicta ſūt. ītra lares monumēta. ſic antiq̨s mos erat ſepelire. a ¶ In ipſa igitur captiuitate filij heli ſacerdot̄ ab allophilis legūt̄ gladio extincti q̄ꝝ vni⁹ vxor vidua fcā. p⁹ ſubitū ꝑtū morte ꝑuēta ē. ⁊ ita cōtigit vt minime ploraret̄ dū vniuerſos interit⁹ cōis occuparet: lꝫ ⁊ id alijs mlt̄ accidiſſe nō

dubitet. b ¶ Excitat' ei dñs ad vindictã nr̃is malis actib' ꝓuocat'. cui' patientia dormitasse credebat'. Resurgẽs ẽt dñs a mortuis. tãq̃ vino passiõis crapulat'. ad irã ã. crapulati ⁊ ebrij vino irasci ɔsueuerũt dũ excitãt ⁊ fortes se exhibere. ita p silitudinẽ de do dcm̃ ẽ. c ¶ Percussit allophilos i posteriora. vt etiã vini. a soricib' execrabili sorde roderẽt q̃d opprobriũ pmanet eis sepitnũ. Sic pctõres i posteriora pcutit. qñ eis sua debita ñ reliq̃t ⁊ q̃si a soricib' ɔsumũtur. dũ eos diaboli cohors ĩimica vallauerit d ℞ ¶ Hic reprobatõ iudeor atq̃ hereticorũ. ⁊ electio narratur scte eccl'ie ¶ Joseph iterp̃tat' augmẽtũ. q̃d hic i ɔtrariũ accipiẽdũ ẽ. q: cõstat eẽ repudiatũ. Effrẽ frugifer seu vbertas. e ¶ Juda iterp̃tat' ɔfitẽs. siue glorificãs Jllã tribũ merito diligit. q̃ ⁊ ɔfessione fuit hũilis. ⁊ ɔuersiõe laudabil' ℞ ¶ Mons significat sctã ecciã f ℞ Unicorn' singularis potẽtia dicit' ℞ ¶ Et vnicã xp̃i ecclesiam quã fundauit in scl'a significat. g ℞ ¶ Dd (interp̃tatur manu fort'. siue dsiderabilis) significat xp̃m ex pplo iudeor velut d gregib' ouiũ desumptũ atq̃ trãslatũ ad ppl'm pascẽdũ ecclesie ℞ Uel q̃ d grege mortaliũ electus ⁊ subleuat' ẽ ¶ Et accept' de p'fetãtes .i.

b nõ plorabant. Et excitatus est tanq̃ dormiens domin'. tanq̃ potẽs crapulatus a vi-
c no. Et percussit inimicos suos in posteriora. opprobriũ
d sempiternum dedit illis. Et repulit tabernaculũ ioseph. et tribum effrem non elegit.
e Sed elegit tribuz iuda. mõ-
f tem syon quem dilexit. Et edificauit sicut vnicornium sanctificiũ suũ. in terra quã
g fundauit i secula. Et elegit dauid seruũ suum. ⁊ sustulit eum de gregibus ouium. de postfetantes accepit eum.
h Pascere iacob seruum suũ. et israel hereditatem suam.
i Et pauit eos in innocentia cordis sui. ⁊ in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Ps. dauid. ¶ Vox iudeor dicentiũ q̃ta in psecutione anthiochi vel gentium ptulerint. deiq̃ potentia supplicãtium correctõis voto vindicari. ℞ que tñ psecutio ad aiam q̃ sepe ciuitas scribitur referenda est.

a Eus venerũt gentes in hereditatẽ tuã. polluerũt tẽpluz san- Ps. lxxviij

ŏ loco q̃ ẽ p'fetãtes .i. fecũdas ⁊ fetosas oues. q: xp̃s pastor est ouiũ fecũdar. spũ aliqs gra. mltos filios generãtiũ i sctã fide ⁊ eccia. pastor q̃ppe seq̃t oues. ĩdo d̃ p'fetãtes. ñ añ. h ¶ Possum' p iacob intelligẽ ppl'm xp̃ianũ q̃ h degit i terris. ℞ Et supplãtat vicia et carnalia d̃sideria. ¶ Hereditatẽ vo i'rl'. futurã ɔgregatõr. q̃ dñi ɔtẽplatiõe pascẽda ẽ. i ¶ Pauit ei p̃ceptor egregi' q̃s docere dignat' ẽ. sic ipse dixit. ñ i solo pane viuit hõ. Jntellect' vo manuũ actualẽ significat sctitatẽ ad quã fideles suos (put ipse tribuit) gl'iosa imitatiõe pduxit. Oratio.

Effice nos mñe spiritual' alimẽto opulẽtissime largitor oþs vt in sensũ manuũ tuarũ directi mereamur in mõte. tua acq̃situm dextera gl'iari. Per.

¶ Asaph: fcat synagogã. ẽ q̃ tot' iste ps. i lamẽtatõe posit' q̃ futura tpa velut p̃terita d̃plorat. Deplorat vo antiochi psecutõr. tpe machabeor factã tũc futurã ß i spũ ꝓphetico q̃si p̃teritã. ꝓpt' certitudinẽ euẽt'. a ℞ Propha de psecutõe gẽtiliũ aduersus ecclesiã d̃i (q̃ est hereditas ei') siue hirl'z dic̃ Deus ⁊c. ¶ Gẽs ei dcã ẽ q: vno sit gñe pcreata Polluerũt. cũ ipse gẽtes in sanctissimis hirl'm ⁊ tẽpli locis simulacra nephãda posuerit. ℞ Sic ei poma cũ maturescẽ ceperit. diligenti' custodi

unť. maturaqꝫ faciliꝰ deuorant. ita aduerſarꝰ ꝯſētiētē ſibi aīaꝫ cuſtodit donec ad plenū eū valeat deuorare. Eſt enī dei hereditas aīa ſctā. ī cuiꝰ figurā. terrene hirl'm captiuitatē deplorat ꝓpħa. b ℭ

primanť. Nec vacat qđ añ dixit ingentes. poſtea in regna. ꝑus ei ppl's imp̄catus eſt. deinde ip̄is regnis: q̄ talia fieri imperabāt. g ℭ Dicēdo enī comederūt. ſeuiciā ip̄ie gētis oñdit. Comederūt

ℭ Dicēdo ꝓpħa poſuerūt morticinia. martyres ſignificat. q̄ ī illa captiuitate copioſa ꝑſecutōe floruerūt. ⁊ elegerūt magis mori. q̄ꝫ cibis a dño vetitis coinq̄nari. Sepelire qꝛ officiū eſt pietat' volatilibꝰ ac beſtijs abijcē magne crudelitatiſ cōſtat exēplū c ℭ Scđꝫ lr̄aꝫ đ ppl'o dic̄ iudeorū. q̄ a gētibꝰ ñ ſolū intra vrbē verūetiā circa muros ciuitatis ē interēptꝰ. q̄tinꝰ offm̄ ſepulture nullꝰ implere voluiſſꝫ dū par ꝯditō oēs tā circa muros q̄ꝫ ī corde cītatis īuolueret. ℭ Hec q̄dē añ xp̄i aduētū in hierl'm acta ſūt. ſꝫ paſſionē infantiū figurarūt vbi ⁊ carnes eorū beſtijs et volucribꝰ expoſite ſūt .i. pſecutoribꝰ. ⁊ tāta ſāguis m'ltitudo effuſa ē. vt vix oīm poſſēt corpuſcula ſepeliri. d ℭ Dicit enī hebreos fuiſſe ī opprobriū et ī deriſū. q̄ ꝑus fuerāt dñi deuotōe reuerēdi. ℭ Opprobriū etiā fiunt ſcī his. qui ꝑus frēs fuerunt. qui

ctum tuū: poſuerunt hierl'm
b in pomoꝝ cuſtodiā. Poſue-
runt morticina ſeruoꝝ tuoꝝ
eſcas volatilibꝰ celi. carnes
ſanctoꝝ tuorū beſtijs terre.
c Effuderunt ſanguinē ipſoꝝ
tāq̄ꝫ aquaꝫ ī circuitu hierl'm
d ⁊ non erat q̄ ſepeliret. Facti
ſumꝰ opprobriū vicinis no-
ſtris. ſubſannatio et illuſio
his qui in circuitu nr̄o ſunt.
e Uſq̄ꝫquo domīe iraſceris in
finem. accendeť velut ignis
f zelus tuus. Effunde irā tuā
in gentes que te non noue-
runt. ⁊ in regna q̄ nomē tuū
g nō inuocauerť. Quia come
derūt iacob. ⁊ locuꝫ eiꝰ deſo
h lauerunt. Ne memieris ini-
q̄tatū nr̄aꝝ antiq̄rū. cito an-
ticipent nos miſcđie tue. qꝛ
i paupes fcti ſumꝰ nimis. Ad
iuua nos deus ſalutaris nr̄.
⁊ ꝓpter gl'iaꝫ nomis tui dñe
libera nos. ⁊ propicius eſto
pctīs nr̄is ꝓpter nomē tuū.
k Ne forte dicant in gentibus

xp̄o ſignificat comedi fecerūt. dū cadauera mortuoꝝ. ferarum morſibꝰ expoſuerunt. Locū deſolauerūt cū pulcerrimā cītatē ciuiū ſuoꝝ hītatōe nudauerūt. h ℭ Preueniat nos q̄s dñe miſicordia tua. q̄ eſt vnigenitus tuꝰ: vt veniens ꝓijcieť iniq̄tatibus nr̄is. ⁊ eruat nos a pctīs. paupes eī facti ſumꝰ ī mūdo ꝓpter illū. ℭ Cōfeſſiōe ita q̄ꝫ delictoꝝ. ꝓpiciū ſibi reddit iudicē ⁊ q̄ timet iudiciū dñi anticipari ſe eiꝰ mīa recte deſiderat paupeſq̄ꝫ factos dicit nimis. paupertas ē eī ī nob bonoꝝ ⁊ nō habemꝰ q̄d offerre iuſticie ſi nos īcipiat vigor eq̄tat' īq̄rere i ℭ Bñ ꝗ infirmitatē ſuā intellexit. q̄ ſaluatorē medicū. totis viribꝰ inuocauit. ⁊ vtiliter ſubdit ꝓpter gl'iaꝫ dei. ñ ꝓpter aliqđ ſuū ꝓpriū meritū. Jđ enī ſaluator dī. qꝛ ī ſe ſperātes ſaluat. ⁊ iminētes penas pctōꝝ. commutat in premia. k ℭ Gētes ſpūaliter.

meliores factos. odij ſtimulo pſequunť

e ℭ Rogat enī piū iudicē. ne vſq̄ꝫ finē iraſcať gēti iudaice. ſꝫ vt intēderet zelꝰ illiꝰ in eis. ſic̄ in mathathia. q̄ zelo p̄ne traditōis incēſus. quēdā iudeū idol' immolātē ſupra ip̄as aras occidit.

f ℭ Effunde irā ſup aduerſarios iudeoꝝ indignationē tuā abūdāter emitte vt ſicut illi nos cōprimūt, ita tuis viribꝰ op

ptātes aduerſe ſunt. q̄ inualeſcūt aduerſuꝫ nos dicētes. vbi eſt deꝰ vr̄. ſicut pagani martiribꝰ ſepe dixerūt.

ℭ Et innoteſcat. ſubaudiendū ē vindicta quā ſolet dñs de pfidis facere. qñ eos cogit praua deſideria dānare. Cum vero dicit coram oculis. celeritatem poſtulat vltionis. vt videat fieri. quod aliquando nouit poſſe concedi.

l ℞ Judiciū ꝟ inuocat. q̄ ſanguis martyrū exq̄raẗ a dño. Cōpeditos apl'os accipe q̄ ꝓpẗ xp̄m colligati ī carcere ſūt ⁊ ī exilio ſunt dānati. ℭ Ul'illos dicit. q̄s ꝓ noīe dñi vinxerat irreligioſa gentilitas.

Aticipa nos dñe mīa tua ꝑuſq̃ zelus ire deſeuiat. vt adiuti patrociniis btōꝝ. q̄ꝝ ꝓpẗ te ſanguis effuſus ē. ꝓpiciatiōez tuā cū pctōꝝ venia cōſeq̄mur. ꝑ. ℭ Finis leg' xp̄s eſt. Aſaph interp̄taẗ

Nō aūt amari cordis vindictā. ītelligas petitā: ſ; eā q̄ ad ꝯuerſionē reſpicit inimici Eſt aūt vindicatio ꝑ quā ius ⁊ iniuria. iuſta retributione defendiẗ.
m ℞ Filij mortificatoꝝ. ſpūal'r ſūt fideles ppl'i. ꝑ apl'os p̄dicationē ī xp̄o regenerati. ℭ Uel filij eoꝝ q̄ pro ei⁹ religiōe morte puniti ſunt. ꝓ quibus orat ꝓpħa vt parentū ꝟtute ꝓficiāt et ita eos dñs poſſideat ne diaboli ꝟtute ſeducanẗ. ℭ Nō cōtra illos ſ; pro illis rogat eccl'ia. Nam afflictio corpoꝝ. ſalutē tribuit aīaꝝ. Septulū ꝑfectionē ſignificat celeſtis doni. qđ accipim⁹: qñ ſpūſſcti illumīatiōe cōplemur. improperiū vt q̄ iniurias fecerūt. dicāt laudes nūc. fuerūt increduli. ſint deuoti. extiterūt ſupbi fiāt humiles. In ſinu ꝟo eoꝝ in aīas eorū ⁊ aīarū ſecreta intellige: vbi ſꝑ ſit glorioſa cōuerſio.
o ℞ Propter innocentiā aūt oues vocāẗ fideles. vel q2 xp̄m paſtorē hn̄t. ℭ Recte vocāẗ oues. q̄ ei⁹ gloriā ꝯfitētes in fidei firmitate ꝑmāſerunt.

vbi ē deus eoꝝ. ⁊ innoteſcat in natōibus corā oculis no-
l ſtris. Ultio ſanguinis ſeruorum tuorū qui effuſus ē. introeat in cōſpectu tuo gemi-
m tus cōpeditorū. Scdm magnitudinē brachij tui. poſſi-
n de filios mortificatorū. Et redde vicinis nr̄is ſeptuplū in ſinu eorū. improperium ipſorum quod exprobraue-
o runt tibi dñe. Nos aūt ppl's tuus ⁊ oues paſcue tue. cōfi-
p tebimur tibi in ſeculum. In generatione ⁊ generatione. annūciabimus laudem tuā.

In finē ꝓ his q̄ cōmutabūẗ teſtimoniū aſaph pſal. ℭ Uox ꝓphete de aduētu chriſti. ⁊ de vinee. i. eccl'ie dilatatiōe. Pſal. lxxix.

a Ui regis iſrl' intēde. q̄ deducis velut ouem ioſeph.
b Qui ſedes ſuꝑ cherubi manifeſtare. corā effraim benia-
c min ⁊ manaſſe. Excita dñe potētiā tuā ⁊ veni. vt ſaluos facias nos. De⁹ ꝯuerte nos ⁊ oñde faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹

colligens ⁊ ſignificat xp̄m ⁊ eccl'iā. a q̄ oēs ī fidē collecti īmutāẗ. .i. de peiorib⁹ ad meliora. de vetuſtate ad nouitatem vite. a ℭ Recte igiẗ dī. regē celi regē iſrl'. q2 ipos ꝓpici⁹ regit. q̄ eū puro corde reſpiciūt. Intende ac ſi dicēt. ſuꝑ nos lumē tue pietat' infūde Joſeph fidelē populū dicit. q̄ ſic ī caulā dei deduciẗ. q̄ſi oues ad paſcua ꝯgregenẗ.
b ℭ Cherubin plenitudo ſcīe interp̄taẗ in q̄ xp̄m ſedē manifeſtū eſt. Rogat dū dicit manifeſtare vt bn̄ficio ſctē incarnatōis appareat. Effrem ꝟo interp̄taẗ fructificatō. Beniamin fili⁹ dextre. Manaſſes. oblit⁹. has virtutes cōſtat ineſſe ſaluatori fructificauit nobis qñ ſurrexit fili⁹ dextre. i. oīpotētis p̄ris. oblit⁹ dī. qñ iniuriarū ſuaꝝ ī cruce poſit⁹ oblit⁹ ē ꝓ ꝑſeq̄ntib⁹ orās
c ℭ Dep̄caẗ tāto ſtudioſi⁹ q̄to nouēat maximā vtilitatē nob̄ dñi īcarnatōe futurā vt excitet potētiā. i. vt veniat ad pctā hūani generis ablucēda. q̄ ei p̄ces vl' q̄ vota ſufficiāt illō expetē. q̄ mōm poſſit a ſua īpietate ſaluare.

p ℞ In generatione. i. in ꝓphetis ⁊ generatōe. ꝟ eſt in euāgelijs. ſꝑ annūciabunẗ laudes xp̄i. ℭ Uel ī gnātiōe iſta ꝟ eccl'ie ⁊ gnātiōe celeſti in patria cū omibus beatis. eternaliter laudabimus te. Oratio.

d ℭ Poſtulat ei ſe magnope ꝯuerti q2 ſe nouerat eē diſtortū. Oñdit faciē p̄r manifeſtatiōe filij cū ait. ip̄m audite. in q̄ ⁊ ſaluati ſum⁹. iō dic: ⁊ ſalui erim⁹. vl' oñdit. cū incarnauit. Nemi ꝟo oñdit deus

faciē niſi ꝯuerſo. e Juſte deū ꝟtutū vocauit. q̄ ſol⁹ ꝓualet de morte increduli tat̄ liberare. N Nō iraſcit̄ de⁹. ſi iuſti ciā petam⁹. ſ; putat ꝯſcia delicti. ob ozo/ nē nr̄az deū iraſci. Et iratū ꝓp̄ha cre debat. q̄n hūano ge/ neri ſbueīre tardabat. ex q̄ innoteſcit pietas ⁊ magnū deſideriū ꝓ/ phete. f Panis eī lacrimaꝝ. vita ē ple na dolozib⁹. ſ; tñ in ea miſatiōe dei cibamur q̄n cladib⁹ ⁊ erumnis nō extiguimur ſpoti⁹ erudimur. Nullū ita/ q; tp̄s a lacrimis oſtē dit poſſe eſſe vacuū. q̄ h⁹ ⁊ ipſa refectio erat ploꝛatio. In menſura ꝟo ſ diſtribato modu lo dic̄ oñdere volēs il lud ap̄li. q; de⁹ ſup̄ vi res nr̄as tēptari nos ⁊ vexari nō ꝑmittit.
g Cōtradictio il/ la gentil̄ erat. q̄ aduer ſum ꝑdicatozes xp̄i. ꝑ nis cōctōib⁹ erigebat̄ N Subſannabāt i̅ imici. i. heretici docto res xp̄i. ſil̄r iudei ⁊ iñ deles oēs. q̄ in circūi/ tu eccie obſtrepūt. nos q; impugnāt. h Repetit ꝟſuz: q2 deſi/ derātis mos eſt ea re/ petere q̄ deſiderat ma gnope adueīre. Ipa ē faciēs. i. pñtia xp̄i. ꝑ quā laq̄os moꝛtis euaſim⁹ ipa deniq; q̄ dignis ⁊ cōſitentib⁹ celoꝝ regna largit̄. i Vineā dic̄ hebꝛeoꝝ gentē quā poſi tā in typo cōſtat eccie. Vinea aūt avitib⁹ dicta ē. hāc ex egipto deduxit magnis mi raculis: ⁊ expulſis gētib⁹ h̄ eſt amoꝛreis ceteriſq; finitimis eoꝝ tanq̄ mirabil̄ agri cola eā plātauit. ꝑ hāc aūt eccia vt dixi in telligit̄ q̄ h̄ in fetis optios fruct⁹ affert q̄ tribulatiōib⁹ ꝑſſi ſapoꝛē dulcē emanāt. ⁊ paſſionū farclo foſſi ⁊ putati ſic̄ vites mł tiplicāt̄. Sola ei h̄ bz ꝓpriū eccia. vt ꝑſe

e **Dn̄e deus virtutū: quouſq; iraſceris ſuper oꝛationē ſer/**
f **ui tui. Cibabis nos pane la/ crimarum: ⁊ potū dabis no bis in lacrimis in menſuta.**
g **Poſuiſti nos in cōtradictio nem vicinis noſtris: ⁊ inimi ci noſtri ſubſannauerūt nos**
h **Deus virtutū conuerte nos ⁊ oſtende faciē tuam et ſalui**
i **erimus. Vineam de egipto tranſtuliſti: eieciſti gentes ⁊**
k **plantaſti eam. Dux itineris fuiſti in conſpectu ei⁹. ⁊ plā/ taſti radices eius ⁊ impleuit**
l **terrā. Operuit montes vm/ bꝛa eius: et arbuſta eius ce/**
m **dros dei. Extēdit palmites ſuos vſq; ad mare. ⁊ vſq; ad**
n **flumen ꝓpagines eius. Ut quid deſtruxiſti maceriam eius. ⁊ vindemiant eam om nes qui pꝛetergrediunt̄ viā**
o **Extermiauit eā aper de ſil/ ua: ⁊ ſingularis ferus depa/**

cutiōib⁹ creſcat. k Dux ē xp̄s ſctē ec cleſie dei. radices ei⁹ ſūt ꝓp̄he celeſtis re gis opatiōe plātati. ex q̄b⁹ illa felices pal mites tēdēs vniuerſuz mūdū q̄ſi amenis fidei vmbꝛacul̄ occupauit. h̄ eſt q; titulus dicit de ꝯmutatis iu/ deis. vt vineā iudaicā cōmutatā ītelligas in xp̄ianā. ⁊ q̄ de iudaica h̄ dñr. impleta intelli/ gas in vinea xp̄iana.
l N Nos eccia ꝓte git q̄ in ei⁹ eē gremio comꝓꝛobant̄. i. pꝛiar/ chas et diuerſos do/ ctoꝛes ⁊ ap̄l̄os. Iſtos eni opit. q̄s nu trit. q̄m ei⁹ vmbꝛa fru ctificat. ⁊ ampli⁹ facit creſcē. q̄s magl̄ tegit. vñ cedros dei. i. marti res q̄ ī eccia int̄ altiſſi ma cacumia ꝯſtituti ſt̄ ipſa q̄z ꝓtegit ecclia. m Palmites ſigni ficāt diſcipulos dñi. q̄ b⁹ ip̄e dixit. ego vitis vos palmites. Mare oīm gentiū ſctiſſimaz credulitatem. Extēdit ꝟo. dicit. q̄m ab hiero ſolimis h̄ ꝑdicatio. in cūctas ꝑtes mūdi extē ſa eſt. ꝓpagines filios regeneratōnis dicit. q̄ a flumine ioꝛdane ma nauerūt. vbi dñs bap tiſari dignat⁹ eſt. in ex emplū nr̄e ſalutis.
n Nūc de vinea ꝓ ma. i. iudee gētis mirat̄ cur eā d̄s dereliq̄ rit. ⁊ ei⁹ munitō euerſa fuerit. i. dei defen ſio ablata. N Tūc ei mūitio ſinagoge depoſita ē. cū ei cecitas ꝯtigit. dōec plent tudo gētiū ſbintraret. Vidēmiāt. i. di ripiūt. q̄ ꝑtergrediūt̄. i. gētes q̄ viā. i. xp̄z ꝑtrāſeūtes. in idoloꝝ ſacrificijs iugit̄ ꝑ/ manebāt. qō etiā Eſaias ꝑdixit dicēs de ſtruā maceriā ei⁹ ⁊ erit in direptionē ⁊c̄.
o Apꝛū hūc veſpaſianū ꝑncipē romāo rū nōnulli ītelligūt. aper dict⁹ ē ab eo q; ī locl̄ aſperl̄ cōmoꝛet̄. Singl̄arē āt ferū. ⁊

p ſtus eſt eā. Deus virtutū cō
uertere. reſpice de celo ⁊ vi
q der viſita vineā iſtam. Et ꝑ
fice eā quā plantauit dexte
ra tua. ⁊ ſuꝑ filiū quē confir
r maſti tibi. Incenſa igni ⁊ ſuf
foſſa. ab increpatione vult⁹
s tui peribunt. Fiat man⁹ tua
ſuper virum dextere tue. et
ſuꝑ filiū homis quē ꝯfirma
t ſti tibi. Et nō diſcedimus a
te. viuificabis nos ⁊ nomen
v tuū inuocabim⁹. Dñe deus
virtutuȝ ꝯuerte nos. ⁊ oñde
faciē tuam ⁊ ſalui erimus.

In finem ꝓ torcularibus
aſaph ÷ quinti ſabbati:· ℭ
Propheta. fideles admonet
vt multimodis vocib⁹. deuȝ
magnificent. ⁊ ne quiſq̧ ido
la ſed ſolum deum adoret.

Pſalmus. lxxx.

a **Xultate dō**
adiutori noſtro iubi
b late deo iacob. Su
mite pſalmum ⁊ date timpa
num pſalteriū iocunduȝ cuȝ
c cithara. Buccinate in neo

ᵖ O Spūalr aūt aprū ſingularē dic di
ᵃ bolū. q̄ de ſilua gētiliū egreſſus. plebeȝ
ⁱ iudaicā exterminauit ꝑpt̄ incredulitatem.
p ℭ Petit h̄ aſaph vt ſupplices iudeos
ſuos. ops̄ agricola ſeren⁹ aſpicēt ⁊ ꝑicli
tātib⁹ ſubueniret. Vi
ſita. aduētū ſctē icar
natiōis expoſtulat. vt
ꝑſente cultore. vinea
plātata ꝑficat. In
Dicit igit̄ dñe de⁹ vir
tutū ꝯuertē ab ira tua
⁊ ꝯuerte ſinagogā ad
eccl'iaȝ. q M Et ꝑfi
ce eā. ſ. eccl'iaȝ. i. quaȝ
plantauit dextera vel
vtus hoc ē fili⁹ tuus
in reſurrectiōe ſua fū
dauit. Et ſuꝑ filiū ho
mis. i. filiū vgīs queȝ
tibi ꝯfirmaſti ac deui
cta morte ī tua dext̄a
collocaſti. A Perfi
ce ḡ eā ī vera fide ſuꝑ
te ⁊ filiū tuū dñȝ nr̄m
ihm xp̄m fundatā vi
neā. quē ꝯfirmaſti ti
bi. r ℭ Incēdit̄ ig
ne aliq̄s cupiditatis.
qū crimē nefandū cō
miſerit. Effoſſa vo ma
nu ſūt. cū ꝑ opationē
ſceleratā alijs ꝑpara
mus īſidias. ⁊ decipe
volum⁹ neſciētes. dū
nos magis in ipaȝ fo
ueā corruam⁹. Hec ḡ
pctā peribūt ab incre
patione vultus dī. dū
dicit. ite in ignē eter
nū. In Vel incen
ſa ⁊ ſuffoſſa ſynagoga
eſt nō credēs. s O
Fiat manus tua. id ē
opatio ſctā ad effectū
ꝑmiſſa ꝑducat Fili⁹ hoīs. ipe xp̄s ē. q̄ ēt
dext̄a pr̄is ē ⁊ ꝯfirmat⁹ apd̄ hoīes ſic̄ dic̄
ī euāgelio h̄ ē fili⁹ me⁹ dilect⁹. Opatōem
itaq̧ ſctē incarnatōis expoſcit. t M Nō
diſcedim⁹. i. ſi tibi fide adheſerim⁹. tunc
pane illo quē de celo miſiſti reficimur.
O Et ipm nomē inuocabimus in oro
ne dñica. M . i. eū cui dediſti nomē ſuꝑ
oē nomē ℭ Vel ſi miſeris filiū tuū īcar
nādū. nō diſcedim⁹ a te. q̄ tāto deſiderio
eū petiuim⁹. ⁊ dū ñ diſcedim⁹. viuificab
nos ⁊c̄. v O In iſto vſu regulā toti⁹
religiōis exponit. vbi
ꝑmū ēvt nos dñſ ꝯuer
tat. deīde vt oñdat fa
ciē ſuam tercio vt ſal
uos efficiat. Per iſtū
q̄ȝ vſuȝ ſub breuitate
petim⁹ q̄cq̄d nob̄ ex
pedire mōſtrat̄. Oro
Viſita dñe vineaȝ
tuā quā d̄ egipto
tribulationuȝ potenti
dext̄a liberaſti vt r̄ſpe
ctu vult⁹ tui viuificata
bonoꝝ vite fructuum
vbertate letet̄. Per.
ℭ Intētio tituli ē. vt
ī finē xp̄m deſignet ꝑ
torcularib⁹ eccleſiam
Aſaph. ꝯgregatōeȝ fi
deliū. q̄nta ſabb̄ti ba
ptiſatos. nā q̄nta die.
ex aq̄s d̄s aīantia fec̄.
⁊ ī baptiſmo. nou⁹ hō
gñat̄ a ℭ Aſaph iſte
quē ſepe dixim⁹ ſyna
gogā. ppl'os ꝯmonet
fideles. vt nō deſināt
cū ſūma leticia d̄o lau
des dicere. q̄ eos a ſe
uis ꝑiculis dignat⁹ ē
eripere. Deo adiutori
nr̄o. ꝯ ficticios deos
gentiliū dic̄. q̄ iuuare
nec ſe pn̄t. Iubilare a
iuuādo. i. delectando
dictū ē. Iacob ppl'm
ſignificat xp̄ianum.
b ℭ Pſalm⁹ ei ad di
uina vba ꝑtinet ītimā
da. Et date tīpanū. i.
opatōes bonas. Addit pſalteriū iocūdū
date. i. ꝑdicatōȝ ſcāȝ cū cithara. i. carnis
mortificatōe vl' opatōe. Nā pſalteriū idē
qd̄ pſalm⁹ ſcat ⁊ cithara idē qd̄ tīpanū.
c M Canebāt iudei tuba paſca. pēthecō
ſte ⁊ ſcenophegia. nos ꝑcipue ī ichoatōe
euāgelice ꝑdicatōis atq̧ īitio fidei cū re

ſurgim⁹ i xp̄o. cū remiſſionē accipim⁹. ⁊
in dedicatōe dom⁹ pectoris nr̄i cū inoua
ta fuerit p⁹ ruinā. d ¶ Iſrael. ppl'ſ ele
ctus fide vidēs deū. iſdē ⁊ iacob ẜpt' vtrā
q; plebē ex circūciſiōe veniēte ⁊ p̄pucio.
Xp̄s ei vtrūq; fec. ⁊ le
gē dedit ⁊ iudiciū fu
tur ſue ptāt. inotuit.
e ¶ Ioſeph iterp̄tat'
augmētatō. cui⁹ noīs
interp̄tatio teſtimoni
um ē hebrei ppl'i. q de
terra egypti. multipli
catus exiuit. Et ſic il
le p magl' rubri vndas
eiect⁹ ē. ſic nos a terra
egypti. i. a vicijs car
nalib⁹ abſoluti. rege
nerāte ſctā vnda. rena
ſcimur. Et ſic illō ma
re fuit rubrū ita aq̄ ba
ptiſmi (q cū ſāguīe d
latere xp̄i pfluxit.) ru
bra p̄t nūcupari. Au
diuit linguā. h ¶
id ē p̄cepta euāgelica
q p̄us nō nouit f ¶
Euertit deus a dorſo
xp̄ianoꝝ onera pctōꝝ
qn̄ felici hūilitate pro
ſternūt'. Cophinos di
cim⁹. p q̄s ſordiū pur
gamēta abijcim⁹. ma
n⁹ i eis tenēt. q pctōꝝ
imūdicijs occupant'.
Ab hac ſuitute libe
ramur qn̄ ſceleꝝ nr̄oꝝ
ſordib⁹ expiamur.
g h ¶ Nūc itrodu
cit' pſona dei loquēs
ad ppl'm. ¶ Ip̄e em̄
nos d tribulatōe libe
rat. ip̄e i abſcōdita an
guſtia nr̄e tēpeſtatis exaudit & pbat nos
in 9dictōib⁹ hereticoꝝ. q reſiſtētes. ⁊ vo
lūtatē electoꝝ mutare conātes velut vēti
flātes mentē cōcitāt. h ¶ Ip̄e ē ppl'ſ
dei. q neſcit cū malis aliq̄ mixtiōe morū
9fundi. Teſtificat' aūt de⁹. qn̄ in futuro
iudicio vnicuiq; dederit p factoꝝ ſuorū
q̄litate ſniaz. Dixit q̄q;. nō erit in te de⁹
recēs. ne v̄bū p̄ris quiſq; putaret eē ſub

menia tuba in inſigni die ſo
d lennitatis nr̄e. Quia prece
ptum in iſrl' eſt ⁊ iudiciū deo
e iacob. Teſtimonium in io
ſeph poſuit ÷ illud ⸫ cuz exi
ret de terra egipti. linguam
f quā nō nouerat audiuit. Di
uertit ab onerib⁹ dorſuz ei⁹:
man⁹ ei⁹ in cophino ſeruiert
g In tribulatōe inuocaſti me
et liberaui te: exaudiui te in
abſcondito tempeſtatis. p
baui te apud aquā cōtradi
h ctionis. Dyapſal. Audi
ppl'us meus et 9teſtabor te
iſrl' ſi me audieris. nō erit in
te deus recēs. neq; adorabiſ
i deū alienū. Ego ÷ eni ⸫ ſuz
dn̄s de⁹ tuus q eduxi te de
terra egypti. dilata os tuum
k ⁊ implebo illud. Et non au
diuit ppl'ſ meus vocē meaz
et iſrael non intendit mihi.
l Et dimiſi eos ſcdm deſide
ria cordis eorū: ibunt in ad
m inuētionibus ſuis. Si ppl'ſ
me⁹ audiſſet me. iſrl' ſi in vi

tpe. qm̄ ip̄e ē q an oē p̄ncipiū genitus de
p̄ris ſuba. eq̄li cū eo coeternitate 9ſiſtit.
Nec adorabis. oñdit vt pene par ſit zel⁹
recentē deū putare ⁊ nefandis idolis ſer
uire. i ¶ Ego ip̄e q dudū eduxi te de
terra egypti nūc adue
ni p p̄ñtiā carnis. ⁊ e
duco de terra egypti.
qn̄ p regenerationis
grām. a pctīs teterri
mis liberabo te. Dilā
ta os. i. diuulga ⁊ diſ
ſemina 9fitēdo vel ad
monēdo. q dig̃ ſūt au
ditu. h Uis come
dere dn̄z deū tuū dila
ta os tuū. ipſe hortat'
nos vt eū comedam⁹
q̄tū igit' dilatauerl' tā
tū accipies. Si volue
ris totū accipies ſi no
lueris ſaltē accipe p̄tē
Totū accipit qui oīa
ẜpt' eū relinquēs ſeq
tur eū. k ¶ Nō au
diuit ppl'us iudeoꝝ q
xp̄o filio di credē no
luit. h Ego ſto ad
oſtiū ⁊ pulſo. volo vt
aperias ⁊ igrediar et
apire ſi vis. l ¶ Seq
tur vltio dig̃ pctōrl'. n
eī dimittit' ipunit⁹. q
a dn̄i dfenſiōe deſerit'
q̄r maloꝝ oīm retribu
tio ē. tāta bōitate frau
dari. Putat em̄ pctōr
gen⁹ eē bn̄ficij. ſi ſuis
voluptatib⁹ pmittitur
expleri. cū i penā eoꝝ
dicat apl'ſ. tradidit il
los de⁹ i 9cupiſcētias
cordis eoꝝ. h Infe
lix q a dō nō corripit' ſi q̄s peccās nō pcu
tit'. iſte miſer ē. iō ⁊ illos dimiſi. q̄r ſepe
pcuſſi ⁊ diſciplinā nō receperūt. m ¶
Iō ſuū dixit ppl'm. q̄r ei legē dedit ⁊ mi
racula magna mōſtrauit. vt culpa creſce
ret. cū i eū plebs electa peccaſſet. Ille āt
ambulat i vijs ei⁹. q mādatis ei⁹ nō repi
tur aduerſus. n ¶ Uide g̃ q; ſi dō male
agētes reſiſtim⁹. ille nr̄is n̄ 9tradicit ini

micis.i.demonibus.vel vicijs.ſ tñ ⁊ iu-ſtos qñq̄ tēptari ſinit.ſ iuſtos ſic tēptari patit̄. vt nō deſerat.īpios aūt tribulari pmittit.vt ſe ab eis reddat alienū.

o ¶ Mētiūt̄ ei q̄ ſe bonis ꝑmiſſiōib⁹ obligātes.ī peſſimos iterū relabūtur errores. Addidit īeternū erit tp̄s eoꝝ.ſ.punitōnis. qñ illis dr̄ ite in ignē eternū. ℣ Inimici iſti iudei ſūt q̄ mētiti ſūt.i. negauerūt dn̄m ⁊ erit tp̄s cōuerſionis eoꝝ in ſcl'a.i.finē ſcl'i. qñ oīs iſrl' ſaluabitur

p ¶ Adeps frumēti ſacr̄m eſt corpis x̄pi Quid em̄ adeps ī frumēto ſignat niſi diuinitatē ī carne. Petra x̄ps.mel. dulcedo ipius. a q̄ oēs credētes. p̄dicatiōe ſctā ſatiāt̄ ſ pſidi ieiuni fuerūt. q̄ aurib⁹ aggrauatis. x̄po obaudire noluerūt. Ad lrām. cibauit eos manna. Orō.

Jlata dn̄e ſuppliciū ora.ad annūciandū gl'iaꝫ.uā.vt egiptijs opib⁹ retrorſum relictis. noīs tui ꝯfeſſione letemur.Per.

¶ Aſaph (quē ꝓ ſignificatiōe ſui noīs in titulo ꝯſtat appoſitū) ꝯ iudeos de x̄pi aduētu ꝑ totū loquit̄ pſalmū.monēs vt intelligāt ip̄m eē x̄pm q̄ aſſūptiōe carnis. paup eē videbat̄ a ¶ De corporali ſitu hūanitatis x̄pi loquit̄. Nā nō p̄t dici a natura deitatis ſtare vel ſedere. q̄ nulla loci determinatione ꝯcludit̄.Addit etiā deoꝝ.vt euidentius de hoībus dictū aduerteres. int̄ q̄s corpalr̄ hītaſſe cogſcit̄ x̄ps ℣ Deos appellat oēs p̄ſides eccleſiarū. q̄s deus de ꝯrū nō ꝑ alios ſ ꝑ ſemetip̄m diſcernit ac

n is meis ambulaſſet. Pro nihilo forſitan inimicos eoruꝫ humiliaſſem: ⁊ ſup tribulantes eos miſiſſem manū meā

o Inimici dn̄i mentiti ſunt ei:

p et erit tp̄s eoꝝ in ſecula. Et cibauit illos ex adipe frumēti: ⁊ de petra melle ſaturauit eos.

Ps̄ aſaph. ¶ Propheta cōtra iudeos de chriſti aduentu loquit̄: monēs vt intelligāt ip̄m eē chriſtuꝫ. q̄ in aſſumtiōe carnis paup eē videbat̄ Pſal.lxxxj.

a Eus ſtetit ī ſinagoga deoꝝ:in medio ÷ aūt:

b de⁹ dijudicat. Uſq̄ quo iudicatis iniquitatem ⁊ facies pctōꝝ ſumitis. Dyapſal.

c Judicate egeno et pupillo humilē et pauperē iuſtificate.

d Eripite pauperem ⁊ egenum de manu peccatoris liberate.

e Neſcierūt neq̄ intellexerunt in tenebris ambulant. mouebunt̄ oīa fundamēta terre.

f Ego dixi dij eſtis et filij excelſi omnes.

iudicat. ¶ Uel apl'os ⁊ iuſtos dicit deos q̄s de⁹ dijudicat.i. diſcernit ab alijs. Pñt ⁊ angeli dij dici. b ℣ Uſq̄ quo iudicatis.ſcribarū ⁊ phariſeoꝝ.ſiue quorundā redarguit epoꝝ prauitatē.q̄ perſonas accipiētes. ſm̄ faciē ⁊ nō.ſm̄ deū iudicāt.Ac ſi dicat.Si venerit paup habens iuſtū negociū. ⁊ iterum diues hn̄s perverſuꝫ vos pſonam aſpicitis nō negociū.iudicium x̄o nō ꝯſideratis. nō cām ſ pſonas eorū q̄ cās hn̄t. c ¶ Admonet obnixius iudeos. vt debuiſſent ītelligē x̄pm.quē videbāt egenū ꝓpter nos factum ⁊ pauperē.cuius ſunt oīa in celo ⁊ in terra. Pupillū cui pr̄ carnalis ſolacia nō p̄bebat

d ¶ Cōmonent̄ hic ſ q̄ manus ſuas in nece dn̄i minime polluerūt.ne deſināt iniuſte traditū. ſceleratis eripe.q̄ pauptatē ⁊ indigētiā cū hūanitate ſuſcepit ïdō recte paup dr̄ ⁊ egen⁹. e ¶ Uera ſnīa eſt. q̄ illos dic̄ nō intellexiſſe autorē luminis. qui in tenebris ambulabāt. qꝛ ſi cognouiſſent. nūq̄ dn̄m glie crucifixiſſēt.Mouebunt̄ fundamēta ſignum dicit. qd̄ in crucifixiōe dn̄i ꝯſtat eueniſſe.terra mota ē. petre ſciſſe ſunt.Siue qꝛ illo tēpore multi peccatores id eſt terreni viſo tali miraculo crediderūt.vt cēturio.

f ℣ ¶ Uidete qualis ſit dignitas fidelibus.dij vocari ⁊ filij.

¶ Omēs autē eius filij vocantur.qui ſuis iuſſionib⁹ acquieſcūt.Jſte ergo verſus ſolos iuſtos reſpicit.

g ℭ Increpat etiã icredulos q̃ mori po
tius ꝑ ſupbiã voluerũt ꝙ ꝑ obediẽtiã vi
uere dicẽdo ãt. Sic hoĩes. ꝑcat pctõres
q̃ nullo p̃cio ſũt redẽpti nec d̃ pctis libe-
ri ꝓpter pfidiã. An⁹ d̃ p̃ncipib⁹. ſignificat
diabolũ q̃ de celo ꝓie
ct⁹ corruit ⁊ penã ſue
puerſitatis inuenit.

to niſi ĩplere ſatagit ℭ Addidit aduer
ſus ſcõs vt nõ ſolũ mediocrib⁹. verũetiã
ĩpis celeſtib⁹ viris ĩferre conarẽt̃ exitiũ.
d ℭ Talẽ intentionẽ hẽbit aũxps. vt
xpianũ nomẽ de orbe terrarũ fundit⁹ de
leatur. neſciẽs miſer.

h ℭ Surge. d̃r illi. q̃
in ſepulcro triduan⁹
ſõno dormiuit. Et iu-
dica eos q̃ terrena ſa
piẽdo. merito terre cõ
parãt̃. Hẽditabis illã
terrã. ſ. quã bti poſſi-
debũt. H Vel hẽdi-
tab ꝑ fidẽ in oĩb⁹ gẽ-
tib⁹. q² in omnẽ terrã
exiuit ſon⁹ apl'oꝝ ⁊ ex
oĩb⁹ gẽtib⁹. hẽditatẽ
recipiẽt ĩ regno celoꝝ
A nobis Orõ.
dñe ꝑm p̃ceptum
tuũ. ab iniq̃tatis iudi
cio declinare paupe-
rũq̃ neceſſitatib⁹ ſub
uenire vt mereamur fi
lioꝝ tuoꝝ numero co
pulari. Per. a ℭ
Quis ei ſilis erit ei. q̃
celũ terrãq̃. vel cũcta
q̃ ĩ eis ſunt. ſũma ce-
leritate pfecit. quẽ vir
iſte ꝯtuebat̃ talẽ ⁊ tã
tũ. ⁊ iõ. merito nullũ
ei ſilẽm eẽ pfitet̃. Ne
taceaſ ĩ illo futuro ad
uẽtu. Cõpeſcuit etiã
ỽtutẽ ſuã. q̃ñ paſſus
eſt q̃ſi reũ ſe teneri et
pontio pilato tradi.
iſta in futuro iudicio
ceſſabunt vbi potẽtia
diuinitatis eluceſcet.
b ℭ Iſte verſiculus

g Vos aũt ſicut hoĩes morie-
mini: ⁊ ſicut vnus de princi-
h pibus cadetis. Surge deus
iudica terram. qm̃ tu heredi
tabis in omibus gentibus.

Canticum pſalmi aſaph

ℭ Vox fideliũ dep̃cantiũ
ne a ſatellitibus antichriſti
diutius eccleſia torqueat̃. ſ;
cito eorũ cõtumacia oppri-
matur. Pſal. lxxxij.

a Eus ÷ quis ſilis erit ti
bi: ne taceas neq̃ com
b peſcaris deus. Quoniã ecce
inimici tui ſonuerũt. ⁊ q̃ ode
c runt te extulerũt caput. Su
per pp'lm tuũ malignauerũt
conſilium. ⁊ cogitauerũt ad
d uerſus ſanctos tuos. Dixe-
runt. venite ⁊ diſperdamus
eos de gente. ⁊ non memore
e tur nomen iſrl' vltra. Quo-
niã cogitauerũt vnanimiter
ſimul. aduerſum te teſtamẽ-
tum diſpoſuerũt tabernacula
f ydumeoꝝ ⁊ iſmahelite. Mo
ab et agareni: gebal ⁊ amon
⁊ amalech. alienigene cũ ha

q² dum ſeruos xp̃i ne
care cupit. ſcõꝝ nume
rũ aſſidua pſecutione
cõplebit. De gente ſi-
gnificat pplm xpianũ
q̃ cõuis ex plurib⁹ gẽ-
tibus ſit collect⁹. vn⁹
tñ. q² de vno fonte ba
ptiſmatis noſcit̃ pro
creatus. e ℌ ℭ in
felicitas. nõ põt ppl's
dei tm̃ in bono habe-
re ꝯcordiã. quãtũ ma
li hñt in malo. Videte
ℌ. q̃d pugnet aduer-
ſus ſctõs Tabernacu
la idumeoꝝ (q̃ terre-
ni interp̃tant̃) ⁊ iſma
helite. q̃ obediẽtes ſi
bi dñr. hoc ẽ. q̃õcunq̃
cor habuerit et mala
cogitatio ſtatĩ faciũt
ℭ Teſtamẽtũ ĩ ſcri-
pturis diuinis non il
lud ſolũ d̃r qd̃ nõ va-
let niſi teſtatoribus
mortuis. ſ; oẽ pactũ ⁊
placitũ. teſtamẽtũ vo
cat̃ etiã inter viuos.
f ℭ Moab. ex pa
tre interp̃tat̃ hoc eſt
diabolo agareni. i. ad
uene. ſcʒ pplo dei ali-
eni. gebal. vallis va-
na. He d̃r vallis: bal.
vana qd̃ eſt pñs mun
dus. in q̃ vanitas re-
gnat. Amon. ppl's tur
bidus. i. heretici.

ad tpa aũxpi aptat̃. q̃ñ ĩimici dei tumltu
oſis ſediõtib⁹ ĩſonabũt. Sonuerũt ỽbo di
xit ⁊ nõ ꝯit locuti ſũt. vt eis negarẽt̃ ỽba
hoĩm. q̃ voces rõnabiles nõ hẽbãt Dicit
extulerũt caput. dũ cap ita potuiſſʒ dici. ſ;
oĩbus inſanis vnũ eſt caput. antixps.
c Populus dei eſt q̃ p̃cepta veritat' to

ℭ Amalech. ppl's lingẽs. i. fallacit̃ blã
diẽs. H Alienigene. i. philiſtini. q̃ dñr
cadẽtes potione. hoc eſt q̃ inebriati ſunt
de calice diaboli. Tyrus d̃r ſor hebrea li
gua qd̃ interpretat̃ anguſtia aĩe. q̃ oppu
gnant pp'lm dei hi ſunt. Sed videamus
quẽ habeãt p̃ncipẽ. Sequit̃ enim.

g ℞ Aſſur. ꝑ ipo diabolo poſit⁹ ē. ℂ q̄ reuera ſit̄ cū eis venit ad oppugnatiōꝫ fideliū. ℞ Loth declinās interp̄taṫ. ſi lij leth īmūdi. ℂ Nū merito tale nomē ī fine poſitū ē qd̄ declinatiōꝫ ſignificaret ac ſi dicēt oīs hec tur/ba pditoꝝ ſi nl̄ declina uit ī malū. nō eſt q̄ fa/ciat bonū. ℂ Madi an declinās iudiciū ſi ſara. gaudij excluſio. Jabin ſapiēs mōt. Ci ſon duricia eoꝝ. q̄ oēs in torrēte ciſon ⁊ in en doꝛ pierūt. i ℞ En doꝛ. i. fons gnātionis ſcꝫ carnalis nō baptiſ matis. ℂ Facti ſūt vt sterc⁹ terre. dū cada uera eoꝝ corpali putre dine ſoluerēṫ. k ℞ Oreb foramen interp̄ taṫ. in qd̄ coluber in/greditur ʒeb lupus. ℂ Zebee victima. ℞ ſine hoſtia. ſ. dia boli. Salmana pfect⁹ ī malicia. ℂ Hec oīa exercitui optat anti/xp̄i. q̄ nulla ꝯuerſione ſaluādi ſīt. l ℂ Iſti ſupi⁹ noīati dixerunt. poſſideam⁹ ſāctuariū dei. i. ppl̄m xp̄ianum. ℞ ſed nō pfecerūt: qꝛ dn̄s pugbat ꝓ ppl̄o ſuo. m ℂ Impij eī dū mala cogitatōe vol uunṫ rotis ſiūt ſiles. ℞ Non hn̄tes vlla fūdamēta ī malis acti bus. Sic ſtipulā. ℂ vt leuitas peccātiū. qꝛ vēto meabili trāſferaṫ Facies āt venti. pn̄tiā ei⁹ ṗcat. n ℂ Ignē qꝫ ⁊ flāmā. poſuit tp̄s iudicij. qn̄ ſilue dēſiſſi me pctōꝝ ⁊ mōtes ſup bie cōcremanṫ. ℞ Vel ſiluā dixit ſterlles hoīes q̄ frugib⁹ carēt

g bitantibus tyrum. Etenim aſſur venit cū illis facti ſunt in adiutorium filijs loth.
h Dyapſal. Fac ill' ſicut ma dian ⁊ ſiſare. ſicut iabin ī tor
i rente ciſon. Diſperierunt in endoꝛ facti ſūt vt ſtercus ter
k re. Pone principes eoꝛuꝫ ſi/cut oreb ⁊ ʒeb. et ʒebee ⁊ ſal:
l mana. Omnes principes eo rum. qui dixerunt ÷ heredi/tate :· poſſideamus ſanctua
m rium dei. Deus meus pone illos vt rotā. ⁊ ſicut ſtipulaꝫ
n ante faciē venti. Sicut ignis qui comburit ſiluam. ⁊ ſicut flāmaꝫ comburens montes.
o Ita pſequeris illos in tēpe: ſtate tua ⁊ ī ira tua turbabis
p eos. Imple facies eoꝝ igno minia ÷ et querent nomē tu:
q um domine. Erubeſcant et conturbenṫ in ſeculū ÷ ſecu: li :· ⁊ confundanṫ et pereant
r Ut cognoſcant quia nomē tibi dominus. tu ſolus altiſ: ſimus ſuper omnem terraꝫ.

In finem ꝓ toꝛcularib⁹ filijs choꝛe. pſ̄. ℭ Uox eccleſie deum vehemēter de ſiderantis. beatum eſſe pꝛo/fitētis. cui dominus preſtat auxilium.

ſterilitas igiṫ peat in eis. ⁊ ſupbia q̄ mō/tiū noīe ſignificaṫ. o ℂ Ita pſeqr̄ eos h̄ reſpicit ad illa q̄ ſupius dixit. vt ſic de/beāt extermīari. quēadmodū cōpatōꝫ aſi faciē vēti cōmemorat. In tēpeſtate h̄ eſt iudicij tpe. qd̄ tēpeſta ti merito ꝯpaṫ. ꝑmuꝫ. qꝛ īprouiſuꝫ ē. deinde qꝛ ſubito fragore ꝯtur bat. ſepe dixim⁹ irā di uinitati nō poſſe ꝯgru ere. ſ ab hoīb⁹ tractū eſt. q̄ qn̄ ſceleratos iu dicāt. irato aīo mouē tur. ℂ Nūc ꝯuertiṫ ad illos q̄ ſūt dn̄o cre/dituri. nā illoꝝ facies impleṫ ignominia. q̄ pctōꝝ ſuoꝝ nō inuene rūt laudatores ⁊ ſtati q̄rūt inuocare nomen dn̄i. q ℞ Pereant ſm h̄ qꝛ mali ſūt. ⁊ ſal ueṫ ī his qd̄ bonū eſt. Perditio eī h̄ nō abo litiōēꝫ ſonat ſ ſalutē. r ℂ Oēs eī cogno ſcent ſiue ad moꝛtē de ſtinati ſeu ad vitā oi/potētiā dei. ⁊ qꝛ ipe ſo lus ē altiſſim⁹ dū ipm cognouerint. ⁊ cōuer/ſis pcere ⁊ obduratos eterna vltiōe dānare.

Oratio.

Iſcute a nob̄ dn̄e oēm ſupfluitatis errorē. vt relict⁊ genti b⁹ vicioꝝ te ſolū (q̄ ſu p oēs ṫrā altiſſim⁹ iha bitas) metuam⁹. per.

ℂ Tres ſunt palmi. q̄ ꝓ torcularib⁹ deſcri būṫ. i. octau⁹ ⁊ octua geſim⁹ atqꝫ octuageſi muſterci⁹. ⁊ ſignificat ad ſctāꝫ trinitatē hoc myſteriū eccīe ꝑtinere qd̄ trini nūeri repetiti one ſacratū eſt. Choꝛe caluū interp̄tari dixi/mus. cui⁹ noīs interp̄

tatio. denũciat locũ. vbi xp̄s crucifix⁹ eſt
⁊ iō filij chore. xp̄iani vocant᷑. ex quoꝝ ꝑ
ſona. pō̄ iſte cantat᷑. a ℟ Multi deſi-
derāt poſſeſſiões. alij ſeculi diuitias. alij
apparere ī eccleſijs ⁊ glīam h̄re. mihi ſo-
lū h̄ deſideriū eſt vide
re etn̄a tabnacl'a. De-
licta vtiqꝫ ſunt vbi cō
gregatio v̄tutū eſt nō
vicioꝝ. Cōcupiſcit aīa
h̄ eſt ſol⁹ amor me⁹ ac
deſideriuꝫ: vt videam
atria tua. ℂ Deficit
v̄o mens nec̄io ī illud
q̄ directa. ad p̄ns non
valet ꝑuenire. Cōſide
rabat enī ille celeſtia
gaudia h̄ ad ea eueſti-
gio nō poteāt ꝑuenire
b ℂ Hic aduertēduꝫ
eſt. q̄ta vir iſte ſctita-
te fuerit ꝑclar⁹. vt nō
ſolū ei⁹ aīa. verūetiaꝫ
caro (q̄ plus p̄uarica-
tōis vicio ꝓbat᷑ obno
xia) in exultatione dei
felici ſorte ꝓruperit. p̄
uidēs bona futuri ſe-
culi. q̄ ꝯfidebat ſe gr̄a
xp̄i adipiſci. c ℂ
Paſſer ē nimia veloci
tate celerrim⁹. h̄itans
in foraminibus parietū
q̄ dū h̄itationē inuene
rit. valde let⁹ exultat.
ſic aīa dū in regno ce-
loꝝ māſionē ſuā ſenſe
rit eē p̄paratā. gaudꝫ.
Turtur v̄o caſtiſſima
auis eſt. q̄ vna tm̄ ē co
pulatōe ꝯtētus filijſqꝫ
ſuis nidificare cogno
ſcit᷑: ⁊ ſignificat ecc̄iam. q̄ p̄ter xp̄i dn̄i al
teri⁹ neſcit h̄re ꝯſortiū. d ℂ Altaria
tua. vbi iūgendū eſt. qd̄ ī p̄mo verſu dc̄m
eſt. q̄ amabilia ſunt ⁊ dilecta ſunt. vbi ſa
tietas ſp̄ magis incitat. nec btā eſuries.
aliq̄n diſcedit. Rex a regēdo dr̄. de⁹ v̄o a
creādo q̄uis ⁊ timorē nomē illō indicet.
e ℂ Qualis ḡ illius ſeculi vētura leti
cia. vbi dat᷑ copioſe gaudere. ⁊ nunq̄ꝫ ab
ea poſſe diſcedere ⁊ ſine fine deū laudare

Pſalmus. lxxxiij.

a Quam dilecta taberna
cula tua dn̄e virtutum:
cōcupiſcit ⁊ deficit anīa mea
b in atria dn̄i. Cor meum ⁊ ca
ro me: exultauerunt in deuꝫ
c viuuꝫ. Etenī paſſer inuenit
÷ſibi: domum: et turtur ni
duꝫ ſibi vbi reponat pullos
d ſuos. Altaria tua dn̄e virtu-
tum: rex meus ⁊ deus me⁹.
e Beati qui habitant ī domo
tua in ſec'la ſec'loꝝ laudabūt
f te. Dyapſal. Beat⁹ vir
cuius eſt auxiliū ab te: aſcen
ſiones ī corde ſuo diſpoſuit
in valle lacrimaꝝ: ī loco quē
g poſuit. Etenim benedictio-
nes dabit legiſlator: ibunt
de virtute in virtutem: vide
h bit᷑ deus deoꝝ in ſyon. Do
mine deus virtutum exaudi
orōnem meā: auribus ꝑcipe
deus iacob. Dyapſal.
i Protector noſter aſpice de⁹
et reſpice in faciē chriſti tui.

f ℂ Prodit h̄ labores collucta tiões ꝑ
difficiles. cū dic̄ auxiliū abs te. Et q꞉ ꝑ li
beꝝ volūtat' arbitriū dei gr̄a adiutū aſcē
ſio iſta diſponit᷑. adiecit. aſcēſus ī corde
ei⁹. q꞉ cū vicerit q̄s auxilio dei libidineꝫ
aſcēdit p̄mū gradū cū
dn̄at⁹ fuerit ſuperbie.
ſubit alteꝝ. dū ſupaue
rit auariciā. ſubit ter-
ciū ⁊ tot ḡdus euegit᷑
q̄t vicijs fuerit abſolu
tus. Vallis lacrimaꝝ
h̄ūilitas eſt penitētis
loc⁹ quē poſuit regnū
dei ſignificat futuruꝫ.
quē locū de⁹ poſuit vt
mādata ei⁹ cuſtodien
tes illic collecemur et
nalit᷑. g ℟ Legiſ
lator xp̄s eſt q̄ dat bn̄
dictionē h̄ bn̄ pugnan
tib⁹. Et ibūt de v̄tute
in v̄tutē. q̄ hic fortes
apparuerint ibi robu-
ſtiores fiūt. ℂ De
us deoꝝ dr̄. ſicut rex
regū ⁊ dn̄s dn̄antiuꝫ.
℟ Quāta leticia eſt.
ire de virtute in virtu
tē. ⁊ hoc ip̄m h̄re p̄mi
um. vt xp̄m videre me
reamur. deū q̄ppe vi-
dere infinita corona ē
Nō dicit aūt. ibunt de
imbecillitate in virtu
tē. ſed de v̄tute in v̄tu
tē. q꞉ niſi hic habueri
mus v̄tutē. ibi maiorē
h̄re nō poſſumus vis
ibi coronari. h̄ pugna
h ℂ De⁹ virtutū ⁊
de⁹ iacob. ip̄e eſt xp̄s
ieſus. q̄ inimicoꝝ ſuoꝝ eſſe clemētiſſim⁹
ſupplantator cognoſcit᷑. q̄n eoꝝ nequi-
cias. ad virtutū ſemitas facit ꝑuenire di
rectas. dr̄ v̄o deus virtutū. q̄m ab ip̄o ha
bemus vt eamus de virtute in virtutē. ⁊
ab ip̄o ſunt ſolo oēs v̄tutes. i ℟ Re
ſpicit enī p̄r in faciē filij. q̄n in nos ꝑ ſuā
gr̄aꝫ reſpicere dignat᷑. q꞉ xp̄s caput. nos
membra ip̄ius ſumus. q꞉ xp̄us in nobis
eſt. Vn̄ ipſe ait. Qui vos recipit me reci-

pit. Et apl's. an experimentũ q̄ritis ei⁹ q̄ in me loquit̃ xp̄s. q2 itaq3 xp̄s ĩ noƀ eſt ĩ xp̄i faciẽ dz̃ p2̃ reſpicere. cũ ĩ nos reſpicit. q2 ꝓpter eũ nos reſpicit. k ¶ Dies iſta et'na ẽ nec ĩitiũ h3 nec fine ꝯcludit̃

bus nr̄is. q̄bus ad tua tabernacl'a. mereamur ſine lapſu pctĩ trãſcẽdere. p. ¶ Quid ſignificat chore ſepe iã dixim⁹. ƀ tñ ƀ ꝯmonere ſufficiat. hũc pſalmũ dici de ill' q̄ iã dño ſaluatori ſincera mẽte crediderũt.

M Una dies eſt ppetua. q2 ñ h3 noctẽ nec tenebras ¶ Super milia mũdũ iſtũ ſignificat. vbi milia dieruz ſuſtiet ĩ finẽ. ⁊ ab vno illo vincit̃ q̄cq̄d ĩ iſtorũ multiplicatõib⁹ aggregat̃. l ¶ Abiectus eĩ ille ẽ. q̄ hũana exiſtimatione hr̃ extremus. ƀ apud deũ honorabilis iudicat̃. q̄ ꝓpter nomẽ ipi⁹ intra hoĩes videt̃ eẽ deſpectus. Tabernacl'a peccatoꝝ. vita pñs eẽ dinoſcit̃ vel gl'ia ſcl'i et pompa. M Uolui itaq3 ⁊ elegi eẽ minĩ⁹ in regno celorũ. q̄3 in iſto ſeculo primus.
m ¶ Miſcõia di eſt qñ ex pctõrib⁹ efficit iuſtos. Ûitas. q2 ñ negauit iuſtis p̃miũ. Promiſſã p̃mo grãm dat. cũ pctõr cõuertit̃ ad vitã. grã eñ dicta quaſi gratis data. Dabit vero ⁊ gl'iaz. cũ diuino munere iuſtificati. in futuro erim⁹. conſortes angelorũ.
n ¶ Iſte enĩ eſt innocẽs q̄ nulli nocet. Talis q̄ nõ p̃t p̃uari mũeribꝰ xp̄i. dñe virtutuz ſub admiratõe legendũ eſt. i. q̄ tãta facit q̄3 ta hoĩes enarrare nõ pñt. btũs eſt q̄q3 q̄ ſpẽ ſuã in eterna felicitate poſuerit. M Et q̄ ſe ſcit nõ offendiſſe deũ ſuũ. Oro.

k Qm̃ melior ẽ dies ÷ vna :· in atrijs tuis : ſuper milia.
l Elegi abiectus eſſe in domo dei mei magis. q̄3 habitare in tabernaculis peccatorum
m Quia miſcõiam et veritatẽ ÷ diligit deus :· gratiã ⁊ glo
n riam dabit dñs. Non priuabit bonis eos qui ambulant in innocẽtia : dñe virtutũ beatus homo qui ſperat in te.

In finem filijs chore pſalmus dauid. ¶ Deo propheta grãs agit. quoniã de illa antiq̄tate iudaice nationis. ꝑuenit ppl's ad culturã dñi ſaluatoris expetitq3 aduentũ xp̄i in q̄ humana cecitas. fidei lumen accepit.

Pſal. lxxxiij.

a Enedixiſti domĩe terram tuã auertiſti capti
b uitatẽ iacob. Remiſiſti iniq̄tatez plebis tue : operuiſti oĩa peccata eoꝝ. Dyapſal'.
c Mitigaſti oẽm irã tuã. auertiſti ab ira indignatiõis tue.
d Conuerte nos deus ſalutaris noſter et auerte iram tuam a nobis.
e Nunquid ineternũ iraſceri nobis : ÷ aut :·

a ¶ Bñdixiſti terrã. v3 illã ĩ tuo aduẽtu q̄ ĩ adã mal'edicta ẽ. i. carnẽ quã dignat⁹ ẽ aſſumẽ vl' hoĩez Per iacob pplm̃ fidelẽ ĩtellige q̄ liberat⁹ ẽ a captiuitate diaboli. qñ meruit dei grã ſaluari M Ul' terrã. i. btãz ꝟginẽ. vl' pctõrẽ hoĩez. dũ ꝯfitet̃ pctã ſua. q̄ añ ſpinas ⁊ tribulos germĩauit poſtea bñdictõe ꝯtritõnis accepta fructus affert pnĩe. b ¶ Remittere eſt debitũ relaxare nõ aliũde ƀ ex pietate. i. ñ cauſe alic⁹ intuẽtu ƀ mera pietate. Operuit ꝟo pctã nr̃a. qñ ad vĩdictã videẽ ñ voluit. ƀ ĩdulſit. M Uel ꝟtutib⁹ operuit. c ¶ Narrat culpas q̄s in dñz iudeoꝝ ꝑuerſitas exercuit Ab ira ſe ꝟtit qñ iudeoꝝ ĩterritũ auertit. qñ ad egrotos medic⁹ ⁊ autor ſalut'. ad peſtilẽtie plen⁹ aduẽit q̄d ñ ſolũ ad vnã gẽtẽ. ƀ ad bñficiũ toti⁹ orƀ aptãdũ ẽ. M Ul' ƀ oĩa ſup̃dicta feciſti dũ filiũ miſiſti incarnãdũ. d ¶ Pri⁹ ꝓpƀa grãs egit. p ꝑteritl' pctĩs dimiſſis nũc rogat p futuri'. q2 eos p̃uidebat ĩ paſſiõe xp̄i mag̃ ſcelera eẽ facturos. ƀ dic ꝯuerte. vt d̃ ꝑſecutorib⁹ defẽſores fiãt. de blaſphemis p̃dicatores. d̃ ꝯtradictorib⁹ diſcipli

Tabernacl'oꝝ celeſtiũ fundator eterne de⁹. diſpõe q̄m̃s aſcẽſus ĩ cordi

e ¶ Duas generatões ponit. p̃ma eſt

extendēs iram tuā a genera
f tione in generationē. Deus
u cōuerſus viuificabis nos
et plebs tua letabitur in te.
g Oſtēde nobis dñe miſcdiaȝ
tuā: ꝛ ſalutare tuū da nobis
h Audiaȝ quid loquatur ÷ in
me :· dñs deus: quoniā loq̄/
i tur pacē in plebē ſuā. Et ſu/
per ſctōs ſuos. ꝛ in eos q̄ cō
k uertunt ad cor. Verūtamē
ꝓpe timentes eum ſalutare
ipſius vt inhabitet glīa ī ter
l ra noſtra. Miſericordia ꝛ ve
ritas obuiauerunt ſibi. iuſti
m cia ꝛ pax oſculate ſunt. Ve/
ritas de terra orta eſt. ꝛ iuſti
cia de celo ꝓſpexit. Etenim
dñs dabit benignitatē ꝛ ter
ra noſtra dabit fructū ſuum
o Juſticia ante eū ambulabit
ꝛ ponet in via greſſus ſuos.

Oratio ÷ ipſi :· dauid.

Oratio xp̄i ad patrē pro ſe: ſuiſq̄ mēbris quorū ipſe caput eſt. Pſal. lxxxv.

a Inclina dñe aurē tuam ÷ et :· exaudi me q̄m iops ꝛ

vt q̄buſdā placet. ab adā vſq̄ ad xp̄ȝ. Se cūda a xp̄o. vſq̄ ad finē ſcli. Petit ḡ vt q̄ꝛ ꝑori ḡnatiōi p ſua culpa iuſte iraſcit̄ dñs ne ſc̄oe ḡnatōi itē velit iraſci ꝛ ꝑpetua eā dānatōe ꝑcellere. f ℭ Jō viuificab nos qꝛ ꝓmittis cōuerſiōis votū. vt ad introitum vite ꝑuenire poſſim⁹. qd̄ cū donauerꝭ tunc plebs illa p ſpe letabitur in te. q̄ infeliciter gaudebat in ſe. g ℭ Miſicordia p̄ris. ſaluator ē. quē ſibi illuſtratōe ſacre fidei btā cohors poſcebat oſtēdi. Addit da nob ita. ſcȝ vt ī mēte nr̄a celeſti dono ita recipiat̄. vt nullꝭ tēptatōib⁹ auferat̄ h ℭ Jnt⁹ em̄ loq̄t̄ dñs. i. ſpūſſctūs vt pſalmiſta foris fari poſſe videat̄. intrīſecus audit vt extrīſec⁹ audiat̄. Pax dei. xp̄s eſt. quē locutuꝝ dicit plebi ſue. i. ſctīs. q̄ d̄o ꝓbabili cōuerſatione placuerūt. i ℭ Conuertit̄ ad cor q̄ relictꝭ pctīs ad pn̄iaȝ ſe erigit. ꝛ felicia elegit xp̄i ſubire ſeruicia. mūdi peſtifera libertate derelicta. k ℭ Cōuertit̄ etiā ad cor. q̄ legē nō corꝑalit̄: ſȝ ſpūalꝛ ītelligē conat̄. l ℭ Judei q̄uiſ ſoli (accepta lege) vo d̄o viderent̄ deuoti. tn̄ carnalꝛ oīa faciētis diuerſis eum culpis irritabāt. iō nō vere dicti ſꝭ time. ſed ꝓpe timere. q̄ legē ip̄i⁹ carnalit̄ nō ſpūaliter acceperunt ꝛ q̄uis tales fuiſſent. tn̄ dñs ſaluator. de ip̄oꝝ elegit carnalꝛ gēte ꝑcreari. ꝛ v̄ſabat̄ glīa ī terra illoꝝ. i. xp̄s miraculis choruſcās. l ℭ Xp̄o ei p̄ſtāte duo teſtamēta ī vni⁹ copulatōis ſerīē adducta ſūt. Jn nouo em̄ mīa eſt. in q̄ liberamur. ī veteri v̄itas. vbi ꝓpharū annunciatio vera ꝯtinet̄. q̄ ſibi obuiauerūt ad gr̄am ꝓmiſſaȝ ꝑfectōis īplēdā. Oſculate ſūt. pax ꝛ iuſticia. q̄ idē ſignificāt. qd̄ miſericordia ꝛ v̄itas oſculate ſeſe ſꝭ. i. ī vnā venerūt amabilis ſententie cōcordiā. q̄ amoris amplex⁹ fieri ſolet q̄n cā dilectōis hoīes ſe poſt lōgū tp̄s videntes oſculant̄. m ℭ Veritas de terra orta eſt. q̄n ex maria v̄gine verbum caro factū eſt Juſticia ꝓſpexit quādo hūano generi periclitāti fili⁹ dei ſubuenit. n Juſtū em̄ erat. vt ſaluator miſeret̄ pplō ſuo. n ℭ Jſte v̄ſiculus ꝯuenienter aptat̄ ad hūilitatē penitētis. dat em̄ ſua benignitate d̄s affectū ꝛ amorē cōfeſſionis. i. imbrē lacrimaꝝ. vt caro nr̄a piis fletibus irrigata. fructum poſſit afferre pn̄ie. ſh Vꝭ marta q̄ dī terra nr̄a qꝛ caro nr̄a. dedit fructū ſuū et iuſtū fructū d̄dit. iō ait. Juſticia añ eū āmbulabit. o ℭ Juſticia eī ābulauit añ eos. q̄n malorū ſuoꝝ v̄itate recognita. remitti ſibi hūiliter petūt. qd̄ peccādo ꝑpetrauerāt. tūc v̄e ponūt ī via. i. ī xp̄o greſſus ſuos. q̄ añ errauerūt ī ſemitis deteſtabilibus.

Dīo Emitte dñe iniq̄tatē plebis tue. ꝛ oñde nob mīam tuā. q̄ nos ī viā pacꝭ. iuſticia p̄cedēte. ꝑducat. ꝑ ℭ Dīo dī q̄ſi oris rō. ꝑ totū iſtū pſalmū orat xp̄s ad p̄rēȝ p ſe ſuiſq̄ mēbꝛꝭ q̄ꝝ ip̄e caput ē a ℭ Juꝛ fragilitatē corꝑis aſſūpti ad p̄rēȝ fūdit orōȝ ℭ Aurē ñ iſtā corporeā ꝫ auditū illū ſpiritalē dicit q̄ petē-

b paup sum ÷ ego:· Cuſtodi
aīaȝ meā qm̄ ſanct⁹ ſum: ſal
uum fac ſeruū tuū deus me=
c us ſperantē in te. Miſerere
mei dn̄e qm̄ ad te clamaui to
ta die. letifica aiam ſerui tui
qm̄ ad te ÷ dn̄e:· aīaȝ meā le
d uaui. Quoniā tu dn̄e ſuauiſ
et mitis. ꝛ multe miſc̄die oi=
e bus inuocantibus te. Auri=
bus ꝑcipe dn̄e oꝛ̄onem meā.
ꝛ intende voci deꝑ̄cationis
f mee. In die tribulatōis mee
clamaui ad te. quia exaudi=
g ſti me. Non eſt ſimilis tui in
diȷs ÷ domine:· et non ē ſm
h opera tua. Omnes gentes
quaſ ÷ cunqꝫ:· feciſti veniēt
ꝛ adoꝛabunt coꝛam te domi
ne ꝛ gloꝛificabūt nomē tuuȝ
i Quoniā magn⁹ ÷ es tu:· et
faciens mirabilia: tu ÷ es:·
k deus ſolus. Deduc me dn̄e
in via tua. ꝛ ingrediar in ve
ritate tua. letet̄ coꝛ meuȝ vt
l timeat nomē tuuȝ. Confite/
boꝛ tibi dn̄e deus me⁹ in to/
to coꝛde meo. et gloꝛificabo
m nomē tuum ineternū. Quia
mīa tua magna ÷ ē:· ſup me

Rū vota cognoſcit. Dicēdo ꝟo egenū eē
ꝛ pauperē. ꝯditionē quā ſuſcepat hūani
tatis oñdit. Egen⁹ etiaȝ ꝛ paup eſt. qſqs
meruerit mūdi iſti⁹ ꝑuerſitate vacuari. q̄
lis veracit̄ fuit xp̄s. b ¶ Sctūs em̄ di
ctus veracit̄ xp̄us (qꝛ
mūdi iſti⁹ illecebꝛas cō
uerſatiōe celeſtis vite
calcauit) petit ſe ſal/
uū fieri a diuitate. vt
nos inſtruēt. ſalutem
nō eē ꝯſtitutā in hūa/
nis virib⁹. ¶ Unus
atqꝫ idē de⁹ hō xp̄s te
ſus petit miam q̄ do/
nat illā. docēs nos ſꝑ
ſupplicare deū qui fre
q̄nti culpa delinqm⁹.
Cū dī tota die toti⁹ vi
te tp̄s oñdit̄. Letifica
ri petit aīam fons hi/
laritat̄ ex illa parte. q̄
ſeru⁹ eſt: ſeru⁹ ꝟo dici
vult. qm̄ ex ꝟgine ma
ria nat⁹ eſt q ancillam
dei ſe eē fatebat̄ ange
lo nūcianti. vn̄ ꝛ ī alio
pſalmo dic̄ Ego ſuus
tu⁹ ꝛ fili⁹ ancille tue.
d ¶ Oñdit ei q̄d ſit
de⁹. qꝛ eſt ſuauis poſt
amaritudinē h⁹ ſeculi
ad ſe reuertentib⁹. mi
tis. qꝛ ſuſtinet pctōꝛeſ
mlte miſc̄die. qꝛ lȝ ſint
nr̄a innumeroſa pctā:
multo abundātioꝛ eſt
pietas. qui tot relaxat
offenſas ꝛ nulli negat
ſe inuocanti ꝑſidium.
e ¶ Percipe cū di
cit. vult nō tranſitoꝛie
audiri ſ; vt in illis fini
bus maieſtatis ei⁹ oꝛa
tio recōdat̄ ſicut ꝑ au
res ab hoīe mēoꝛie ꝑ
bat̄ infigi. Additūqꝫ
ē. Intēde voci. vt intē
tus ani⁹ apiret auditū. f ℟ In die tri
bulatōis. h̄ ī die paſſiōis clamaui. ſ. ꝯcru
ce: exaudiſti vt ꝯmēdatū tibi ſpm̄ meū re
ſtitueres. g ¶ Nō eſt ī diȷs ſilīs tui. di

cēdo idola ſignificat paganoꝝ. q̄ adhuc
in mundo nefanda deuotōe colebant̄. ꝛ
nō eſt ſm opa tua. ſ. tibi ſilīs. q̄ feciſti ce/
lū ꝛ terrā. h ¶ Cū em̄ tūc ſola eēt iu=
daica gens q̄ vnū deū colere videbat̄. ꝑ̄
dicat eēs gētes q̄ ido
lis tenebant̄ obnoxie
ad culturā ei⁹ eē vēu
ras. ℟ Per paſſio
nē ei meā. cogſcēt ma
gnitudīeȝ ꝟtut̄ tue.
i ¶ Magn⁹ ꝟo ñ ꝑt
dici niſi ds̄ ſolus. cui⁹
ꝑtāti nullaten⁹ ꝑt ali/
q̄d ꝯpari. Solus etiā
dict⁹ ē. qꝛ ſctā trinitas
vn⁹ de⁹ eſt tm̄ ꝑſonis
diſtincta nō nature di
ſcretōe ſepata. k ℟
¶ Hinc ꝓpheta loq̄t̄
vl̄ xp̄s ī ꝑſona mēbꝛo
rū. Uia dn̄i. xp̄s. ipe ē
ꝛ veritas. in q̄ via ꝛ ve
ritate eccl̄ia vt ambula
re poſſit deū deꝑ̄cat̄ ſi
ne cui⁹ auxilio h̄ iple/
re nō valet. Sic letet̄
coꝛ ꝗ ſpe tieat. In h̄
ſeculo q̄ iudiceȝ formi
dauerit re⁹ eſt deū q̄ ti
muerit ſctūs ē. l ℟
Cū a meroꝛe facinoꝝ
erudit⁹ fuero. tūc in te
leticia ſpūali gaude/
bo. ¶ Illa ē ꝟa cō/
feſſio. q in toto exꝑmi
tur mētis arcano. ꝛ il/
le ꝯfitet̄ ex toto coꝛde
q̄ totā ſpem ſuā ponit
in deuȝ. In eternū. il/
lud ſignificat ꝙ inter
ſctōs ei⁹ laudes dn̄o
iugit̄ ꝑſonabit. dū ī il
la btitudine. pꝛomiſſa
recepit. m ℟ A/
git ppl̄s fidelis grās
deo. qm̄ magna eſt mi
ſericoꝛdia ei⁹. ſuamqꝫ
animam dicit eſſe liberatam. ab inferno
inferioꝛi. id eſt pena ī qua peccatores dā
nātur. Superioꝛ infernus. peccatum eſt
inferioꝛ eterna pena. n ¶ Uel

Inferioꝛ infern⁹ pena dānatoꝝ. Supioꝛ limbus patꝝ. in q̄ inferioꝛi diues poſit⁹ inferno. lazarū vidit poſitū in ſuperioꝛi. n ℂ Iterū xp̄s ſm hūanitatē ſuā loq̄t cū dicit iniq̄s. ſignificat iudeos q̄ inſur/rexerūt ſup eū. ſ. vt re/um dicerēt innocētez. ſuūq; regē plebs inſa na trucidaret. ſynago ga potētiū. ſupboꝝ eſt cōgregatio. q̄ beluino fremitu. aīaz xp̄i adi/mere volebant. Addit Ꝙo. Et nō ꝓpoſuerunt ꝛc̄. Quicūq; eī facin⁹ ꝑpetrat. deū añ cōſpe/ctū ſuū oīmodis nō ꝓ ponit. qm̄ ſi illuz hr̄et pñtē ꝑtin⁹ a cogitato facinoꝛe reuocaretur. o ℂ Miſeratoꝛ enī de⁹ eſt: qꝛ ſingulis re/bus mīaz facit. miſeri coꝛs qꝛ ſꝑ pia ē ip̄a na tura deitat̄. patiens: qꝛ pctōꝛes ſuſtīet. mul tū miſericoꝛs. qꝛ plus nob̄ remittit q̄ꝫ imbe/cillitas nr̄a ꝑmeretur Verax. qꝛ neſcit ꝓmiſ ſa ſua. aliq̄ ībecillitate ſubducere. i. ſubtrahe re vel negare. p ℂ Vox xp̄i ſm hūanita/tē ad pr̄em. ip̄e eſt enī puer dn̄i. de q̄ Eſaias ait. Ecce puer me⁹ ſu/ſcipiā eū. Puer ē xp̄s in ſcp̄turis dictus pꝛo pter īnocētiā mētis dr̄ etiā fili⁹ ancille. q̄ an/gelo rn̄dit ſe ancillā dei eē dicēs. ecce an cilla dn̄i. Imperiū Ꝙo intellige ptātez iu dicij. qꝛ eo teſte. pr̄ nō iudicat quēq̄ꝫ. ſ; oē iudiciū filio dedit. q ℂ Signū dr̄ ab eo q̄ꝫ vētura ſignificet. fac pr̄ ſignū. ī reſurre ctiōe. ſ. in bono. i. in bonū credētiū ꝛ ī cō fuſionē negantiū vel ī bonū. vt videāt iu dei ꝛ ꝯfundāt̄ de malo ſuo ꝛ ita reuertāt̄ ꝛ credāt. Adiuuiſti. ꝑtinet ad ꝯ̄dictionez iudeoꝝ altricātiū ꝛ ad iniuſta certamina in q̄bus illi ſꝑ veritatis teſtimonio ſupa bant̄. Cōſolat⁹ es. ad pſecutiōes iſtaꝝ (q̄s ille velut tēpeſtatis impetū patiētiſ ſime ſuſtinebat) reſpicit. Oratio.

Etifica dn̄e vultū familie tue. ꝛ erue aīas nr̄as ex inferno inferioꝛi vt tui vult⁹ cōtēplatiōe ꝑte cti. ꝯ̄ſideria carniſ. ſpi ritali dn̄atōe calcē⁹. p

ℂ Filij choꝛe. ſignifi cāt xp̄ianos. ps̄ autez de ſupioꝛib⁹ ſonās. cō mouet nos celeſtia co gitare. ꝛ in eis hymni ca exultatōe gaudere. a ℂ Fūdamentū ec/cleſie. xp̄s eſt. q̄ ſic eaz cōtinet vt nulla poſſit quaſſatione titubare. In mōtib⁹ ſctīs. ſigni ficat apl̄os ꝛ ꝓphās. q̄ excellētia ſctitatis mō tes vocāt̄. Syon irl̄m celeſtē ſignificat. cui⁹ poꝛte ſc̄ fides: caritas baptiſma: penitētia. ꝛ q̄cq̄d in illā ciuitatem acq̄ſitū ppl̄m ītromit tit. Siue vt q̄dā volūt xij. apl̄os ſignificant. Tabnacula iacob. ec/cleſiā catholicā ſignifi cāt que ſꝑ hic affligit̄ Merito ſupra iſtā. illa ſpiritalis ꝛ celeſtis di ligi dr̄. in q̄ iā nihil ꝑ/turbatōis eē declarat̄ b ℂ. Ciuitas dei eſt ſancta eccl̄a de qua in oī ſerie ſcp̄turarū glo ſa dicta ſunt ꝛ in oīb⁹ ꝓphetis Eſaias eī di/xit. Surge hierl̄m de q̄ ꝛ ſaluatoꝛ. Non pōt inq̄t ciuitas ſup montē poſita abſcō di. c ℂ. Raab interp̄tat̄ ſupbia vl̄ la titudo. Añ p raab. latitudo imperij eccle ſie deſignat̄. ſiue latitudo pctī. Babylon cōfuſio. vtraq; aūt ſignificat plebē genti um: q̄ añ aduētū xp̄i ī ſpacioſis hui⁹ ſecu li vijs p ſupbiā ḡdientes. cōfuſiōi idolo rū ꝛ pctōꝝ tradite fuerāt. ſ; p mīaz illumī nate ſunt. Dicit Ꝙo. ſcientiū me. Nō enī cuiuſlib; raab ꝛ babylonis mēoꝛ erit ī iu

et eruiſti aīam meā ex infer:
n no inferioꝛi. Deus iniqui in:
ſurrexerūt ſuꝑ me ꝛ ſinago/
ga potentiū queſierūt aīam
meāꝛ nō ꝓpoſuerūt te in cō
o ſpectu ſuo. Et tu dn̄e de⁹ mi
ſeratoꝛ et miſericoꝛs. patiēs
ꝛ multe miſericoꝛdieꝛ verax
p Reſpice in me et miſerē mei
da imperiū tuum puero tuo
ꝛ ſaluū fac filium ancille tue
q Fac mecum ſignuz in bono
vt videant qui oderunt me
et cōfundant̄ quoniā tu do/
mine adiuuiſti me ꝛ conſola
tus es me.

Filijs choꝛe ps̄. cantici.
ℂ Vox ꝓphe de celeſti hie
ruſalem. i. eccleſia chꝛiſti.

Pſal. lxxxvj.

a Undamēta ei⁹ in mon
tibus ſctīs. diligit dn̄s
poꝛtas ſyon ſuꝑ oīa taber
b nacula iacob. Glīoſa dicta
ſūt d̄ te citas dei. Dyapſal.

ſilcio dñs. ſ tñ ſciẽtib ſe ꝑ fidẽ ꝛ caritatẽ Trãſlatio tñ hebrea ꝛ rõana ſciẽtib⁹ me bȝ d ℂ Alienigene. ſ a iudaico pplo extranei. ꝛ illis nõ credẽtib⁹. iſti ſũt rece pti ℟ Et nos ſum⁹ iſti alienigene et tirus ꝛ ppl's ethiopũ.

decantãs. Eman. frater ei⁹. q̃ vocabulo xp̃s eos appellat q̃ ei⁹ p̃ceptis obediũt. Iſraelite. deũ vidẽtes. q̃ ꝑ obediẽtiã dei luce radiãt. Hieronim⁹ in cõmẽtario ori genis Melech ꝛ Auguſtin⁹ ꝛ caſſiodor⁹

ℂ Tirus. ſignificat anguſtiã penitentiũ q̃ ex cõtritõne ſup pctis ꝑcreat pplo ethiopũ. q̃ pctõꝝ fuerat obſcuri tate teterrim⁹ ſ in dei ciuitatẽ collectus eſt.
e ℟ Nũq̇d ſyon. i. q̇s hoim poterit dice re ipi ſyon quõ naſcet hõ in ea. ꝛ tũ naſcet ta lis hõ in ea. q̇ eſt altiſ ſim⁹. ſ. de⁹ ꝛ fundauit eã. ſ. ſyon. Et hõ natuſ eſt in ea ℂ Aſſump ta carne de⁹ eſt hõ fa ct⁹. ꝛ fũdauit ipẽ ſina gogaȝ vt deus qui tñ putabat homo.
f ℂ Narrauit dñs frequẽter in euãgelio. q̃ de ipſo p̃dixerat mo yſes. Ipſi ſunt eni p̄n cipes. moyſes ꝛ ꝓphe te. q̃ fuerunt in ea. i. in ſinagoga ℟ Uel in ſyon. i. in eccl'ia narra uit i ſcripturis aplo ꝝ. q̃ fuerũt in carne viuẽ tes principes in ea.
g ℂ Sicut letantiũ de illa incõp̃henſibili leticia dicit vbi eterna habitatio eſt fidelium ℟ Uel potius de ec cleſia hic dicit. vbi nõ vere ꝛ plene letantiũ. ſed ſicut letãtiũ eſt ha bitatio.

c Memor ero raab ꝛ babilo
d nis: ſcientiũ me Ecce alieni gene ꝛ tyr⁹: ꝛ ppl's ethiopũ
e hij fuerũt illic. Nũq̇d ſyõ di cet hõ: ꝛ hõ natus ẽ in ea: ꝛ ipẽ fundauit eam altiſſim⁹.
f Dñs narrauit in ſcripturis pplo ꝝ ꝛ p̄ncipũ hoꝝ q̃ fuerũt
g in ea. Dyaps. Sic letan tiũ oĩm hitatio ẽ in te. Cã ticũ pſalmi filijs chore in fi nẽ ꝑ melech ad rñdendũ in tellectus eman iſraelite. ℂ Xp̃s a p̃re petẽs auxiliũ. cõ temptuȝ ſuuȝ refert quẽ a iu deis erat ꝑpeſſurus aſſerit, q̃ mortuos ñ eẽ ſuſcitãdos vt poſſint dño ꝯfiteri. reſur rectõȝ ſibi celerrimã venire depoſcẽs. Pſal. lxxxvij.
a [D]ñe ds ſaluti mee i die clamaui ꝛ nocte corã te
b Intret in cõſpectu tuo orõ mea inclina aurẽ tuã ad pre
c cẽ meã. Qꝛ repleta ẽ malis aĩa mea ꝛ vita mea inferno appropiq̃uit. Eſtiat⁹ ſuȝ cuȝ

hñt. verũ in trãſlatiõe hieronimi ex hebreo i latinum nec amelech nec melech ſ ꝑ choruȝ habet qd̃ hebraice dr̃ mahalat. nec iſraelite ſed eſraite Caſſiodor⁹ tñ Auguſtinũ ſequenſ melech expoſuit ꝛ iſra elite vbi in cõmẽtario ieronimi ieſraelite ſcri ptũ inuenit ſed in he breo eſraite. a ℂ Orat xp̃us ad p̃rem. ꝑ id qd̃ d virgine maria natus ẽ. deſignãs hũi litatẽ. ĩbecillitatis hu mane quã eſt dignat⁹ aſſumere. In die. leti ciã ſignificat. ꝛ nocte. aduerſitateȝ declarat: vtroqȝ eni tpe. deũ eẽ depcandũ demõſtrat.
b ℂ Inclinat autẽ aurẽ ſuã dñs. cũ miſe ricors dignat audire. mirabili opatione ſue virtutis. non aure cor poris. c ℂ Malis dicit cõpletã eſſe aĩam ſuã. malis vtiqȝ nõ ſu is. qui peccata non ha buit. ſed delictis mun di. quibus laborabat hũanitas. et vita mea inferno appropinq̃uit hoc ptinet ad paſſiõeȝ xp̃i. vt in euãgelio. tri ſtis eſt anima mea vſqȝ ad mortẽ.

Oratio.

[F]undamẽtũ fidei nr̃e de⁹. q̃ in mẽti bus ſanctis. tanq̃ȝ in excelſis monti bus. eternitatis portas. iuſticia muniẽte cõponis. ꝯcede nobis ĩ te gl'ioſe credere atqȝ ad redẽptionẽ nr̃am hoĩeȝ factũ. p̄ dicabiliter cõfiteri. Dñm nr̃m ihm xp̃m.
ℂ Malech, interp̃tat chor⁹, diuis ꝟba

d ℂ Eſtimatus ſum culpat eos. q̃ pu tabãt eũ mortuũ fuiſſe cõmuniter. vt mo riũtur ceteri. Lacum dixit. vel locum ſe pulcri vel inferni altiſſimã profunditatẽ Factus ſum apud eos. ſcȝ qui deitatem eius inſanis mentibus nõ credebãt. So lus etiam inter mortuos liber fuit. quia

descēdentib⁹ in lacū: factus
sum sicut hō sine adiutorio
e inter mortuos liber. Sicut
vulnerati dormiētes i sepul
chris quoꝝ nō ē memor am
plius: ꝛ ipi de manu tua re
f pulsi sunt. Posuerūt me in
lacu inferiori in tenebrosis
g ꝛ vmbra mortis. Sup me
cōfirmatus est furor tuus ꝛ
oēs fluctus tuos induxisti
h sup me. Daypsal. Lon/
ge fecisti notos meos a me:
posuerūt me abominationē
i sibi. Traditus sū ꝛ nō egre
diebar oculi mei lāguerunt
k ꝑ inopia. Clamaui ad te do
mine tota die: expādi ad te
l manus meas. Nunqd mor
tuis facies mirabilia: aut
medici suscitabunt ꝛ cōfite
m bunt tibi. Dyapš. Nun
quid narrabit aliquis in se/
pulchro misericordiā tuam
ꝛ veritatē tuā in perditiōe.
n Nunquid cognoscent in te
nebris mirabilia tua: et iu/
sticia tua in terra obliuiōis

ipsa q̄z mortis claustra cōfregit. ipi⁹ eñ
tm̄ mors libera fuit. q̄ peccatū nō fecit ꝛ
mors q̄z ei⁹ volūtaria fuit ꝛ licz liber eēt
inter mortuos. tñ a dementib⁹ estimat⁹ ē
sicut vulnerati ꝛc. e ¶ Adhuc eni de
illis vanissimis dicit.
q̄ putabāt deū lancea
vulneratū occisuz. pi/
ter ꝛ sepultū. q̄si vnuz
ex hoīb⁹ sceleratis q̄ꝝ
nō ē memor. i. de q̄bus
nō habs curā qm̄ pec
catis facientib⁹ a te red
debant̄ alieni. Curaz
igit̄ itellige q̄ ad salu
tē eorū. Et ipsi repulsi
sunt. hoc est ipsi a ma/
nu dei. ꝓbant̄ expulsi
dū a gubernatiōe eius
reddebāt̄ alieni.
f ¶ Lacus ꝓ infer
no ponit̄. ꝛ ꝓ sepultu
ra foueali. ꝛ ꝓ mundi
istius ꝓfundissima ca
lamitate. qd̄ h̄ voluit i
telligi. In tenebris. i.
sub obliuiōis cecitate
Umbra mortis pctōꝝ
idicat locū. dū eis gau
diū nō relucet. q̄ i ppe
tuū sue tristicie obscu
ritate manebunt.
g ¶ Putabāt iudei
p furorē dei. ibm̄ xp̄m
ad picula passionis p/
uenisse sicut dicebāt li
beret eū si vult. h ¶
Per fluctus. irā. furo
ris vult intelligi. quez
p effusurus fuisset su
per oēs gētes. sup me
induxisti. q̄ pctā eoruz
suscepi. sicut alibi ait:
ꝓpter pctā ppl'i mei p/
cussi eum h ¶ No
tos eni aplos appellat. ille eni omēs no
tos habuit ex diuitate. ipe aūt sciebat̄ a
paucis. isti ergo noti ſpecialr̄. lōge facti
sunt. vt est scriptū percutiā pastorē ꝛ di/
spergent̄ oues gregis. In abominatōez
vero positus est tūc. qñ crucifixo dicebāt
vah qui destruit templū dei ꝛ illa.

i ¶ Traditus ē a iuda. cohortib⁹ inst
nor. verūtñ nō est igressus. qñ minime qd̄
ꝑualeret ondit. i. qñ deitatē occultabat.
Siue de custa nō est egressus. Lāguerūt
oculi. i. apl'i. Pre inopia. qr necdū acce/
perūt spūmsctm̄. inopia
dr̄ ecōtrario. vbi nulla
ē copia k ¶ Clama
ui ad te dñe tota die.
hic distictio ē ponēda
vt ista ꝯtinuatio toti⁹
diei ad orōnē ꝛ bono/
rū actū op⁹ debeat ptī
nere. Expādi man⁹. ꝓ
manus. opa bona vult
intelligi. qs bonis ac/
tib⁹ sp tetēdit ad deū.
Nā si hec cruci iūxeri/
m⁹. sequētia discrepa
būt. l ¶ Nequaq̄
fecit mirabilia mortu/
is. i. nō credētib⁹. illis
solis mirab lia fiūt. q̄
magnalia dei sub cre/
dulitate cōspiciūt. aut
medici suscitabūt. hoc
dr̄ negatiue. qr medici
dū corpib⁹ ꝑbent curā
aīas tñ pctis mortuas
resuscitare nō valent.
vt ꝯfessione verissima
viuificēt. q̄ infidelita
tis sue vulnera ꝯtule/
rūt vel nec medici cor
porū. sine dei munere
egris salutē dare pñt.
m ¶ Sepulcrū eī si
gnificat infideliū men
tes. ꝛ merito sepulcr̄ā
dr̄. vbi aīa pctis mor/
tua cōtinet̄. aut verita
tē tuā narrat q̄ ē in ꝑ/
ditōe pcti. qr viui ꝛ fi/
deles in actib⁹. miam
narrare cōsueuerūt. et
veritatē ille dr̄ enarrare. q̄ eā inuenit̄ in
actib⁹ custodire. Illos ꝗ notat q̄ nō sūt
vere credituri q̄ꝝ guttur ē sepulcꝝ patēs
n ¶ Nūqd cognoscent̄. qr oīs q̄ facit
pctm̄ odit lucē ¶ Nec iusticia di ꝑt co
gsci ab oppssis i trena obliuiōe. i. crassissi
ma cordis cecitate ꝛ vicioꝝ densissima cali

gine. o ¶ Dicēdo aūt. ⁊ ego. ſignificat cū mēbris ſuis ſe clamaſſe. quoꝝ ipē caput ē. Mane qꝫ dixit ꝑueniſſe oꝛonē ſuā cū aū multa ſecula petebat eccl'ia q̄ adhuc expectam⁹ eē ventura, nō ꝟo ſic itelligam⁹ ꝙ oꝛo graꝫ dei ꝑueniat qꝛ ⁊ ꝙ oꝛamus ex gr̄a eſt. p ¶ Repelli putam⁹ oꝛonē nr̄am ⁊ auertere deum faciē a nob̄ q̄n vota nr̄a diſtulerit. ⁊ q̄ꝫuis ille vtilia faciat. nos tn̄ dilata grauit̄ cōtriſtāt. qd̄ ex ꝑſona martirū dcm̄ nō icōueniēt̄ accipit̄ q̄ talibus deſiderijs in hoc mōo fatigant̄. q ¶ Pauꝑ ſū ego. hoc merito dicit eccl'ia q̄ i pauꝑtate mūdi ⁊ laborib⁹ a ſua iuuētute fatigatur. Exaltat⁹ q̄n q̄ſq; fideliū res humanas tumido corde cogitat humiliat⁹ cū ad ꝯfeſſionē ꝑuenit. ꝯfuſus. cū mala q̄ geſſit in penitentia damnauit. r ¶ Pulcre dictuꝫ eſt tranſierūt. qꝛ non māſure. Nā q̄n fidelis ſe affligit irā dn̄i caſtigat⁹ euadit. Terrores ꝟo dicit venturi iudicij q̄s oīs caro peccatrix formidabit in iudicio. ſ etiam boni in hac vita ꝑhorreſcunt s ¶ Circūdederunt me. vtiq; delicta q̄ legis ⁊ euangelij diſtrictione damnant̄. merito qꝫ aquis cōpata ſunt q̄ nos copioſiſſima inundatione cōcludūt. t ¶ Amicoꝝ dicit. q̄ honeſtis ſtudijs mox in ciuitate ꝯiuncti ſunt ꝓximos ꝟo q̄ nobis parentele ordine ſociant̄. Notos q̄ nec amici nec ꝓximi ſūt ſed ſola viſione vel opinione nos didicerūt. q̄ genera hoīm frequēter longe fecit fidelib⁹ formidata paſſio vl' calamitas

o Et ego ad te dn̄e clamaui: ⁊ mane oꝛo mea ꝑueniet te.
p Ut quid dn̄e repellis oꝛonē meā: auertis faciē tuam ÷ a
q me :·. Pauꝑ ſum ego ⁊ in laborib⁹ a iuuētute ÷ mea :·: exaltatus aūt hūiliatus ſuꝫ
r ⁊ ꝯturbatus. In me trāſierūt ire tue. ⁊ terrores tui ꝯturba
s uerunt me. Circūdederunt me ſicut aqua tota die. circū
t dederunt me ſimul. Elōgaſti a me amicū et ꝓximuꝫ. et notos meos a miſeria.

Intellectus ethan iſraelite. Vox fidelium miſc'dias dn̄i potentiāq; laudantium.

Pſalmus. lxxxviij.

a Iſericordias dn̄i. inet‑
b uum cātabo. In generatione et generatiōe. annūciabo veritatem tuaꝫ in ore
c meo. Qm̄ dixiſti. ineternuꝫ miſc'dia edificabit̄: i celis ꝑparabit̄ ꝟitas tua ✶ in eis :·.
d Diſpoſui teſtamentum electis meis: iuraui dauid ſuo

Oꝛo. Edemptor oīm ineffabiliſq; ſalutis noſtre de⁹. q̄ ꝓ nobis infernā penetrans fact⁹ es inter mortuos liber. exaudi matutinā familie tue p̄cem ⁊ erue nos ab inimici inſidiantis peſſima ſeruitute. Qui.

¶ Ethan interp̄tat̄ robuſt⁹. Iſraelita videns deū ⁊ qꝛ pſalm⁹ iſte erat laudes ⁊ ꝓmiſſiones dei narratur⁹. iō illi tale nomen ē appoſitū. vt fideliū verboꝝ indicaret imutabilē firmitatem.

a ℟ Iilas eī miſericordias. qb⁹ hoīem pctō mortuū viſitare dignat⁹ es ꝑ filium ſꝑ cātabo. b ¶ In generatiōe ⁊ generatiōe duos ſignificat ꝑpl'os iudaicū. ſ. gentilē. quibus ſe veritatē ꝓnunciaturū eſſe teſtat̄. Et bn̄dictū eſt i ore meo. qꝛ qd̄ ore ꝓgredit̄ cito delabit̄. qd̄ ꝟo in ore verſat̄ diutina celebrat̄ deuotōe. ℟ Veritas illa xp̄us eſt ſiue ꝓmiſſiōes dei. c ℟ Qm̄ dixiſti. ſꝑ eī miſeratō tua ſublimat̄. ⁊ nunq̄ deſtruetur. ℟ A ¶ In celis ꝑparabit̄. i. i apl'is p̄dicabit̄ veritas tua hinc vox patris diſpoſuit ⁊c̄. d ℟ Diſpoſui teſtamētū. electis. i. doctorib⁹ eccl'iaruꝫ ut adquiſituꝫ ꝑ gr̄am ppl'm doceant vel informent ¶ Iurat ꝟo iuſtiſſime de⁹. cū ſuo iure ꝓmittit omnia. iurauit eīm dicimus iure orauit. id ē iuſte locutus eſt. Iurat quoq; ⁊ ideo iuſte deus. quia quod iurat ſemper poteſt implere. homo ꝟo iuſte prohibet̄ iurare vel iuramento ꝓmittere. quia non eſt in poteſtate ſua qd̄ pollicet̄ efficere. Preparatus quoq; ē xp̄s. q̄ ex ſemine dauid

originē carnis deſcēdit vſq; ineternū rex
regū ⁊ dn̄s dn̄antiū. qđ ſm humanitatē
intelligi optet. M vl' ſemel nō ſolū xp̄c
eſt caput ſ ⁊ membra ſua. ſ. credētes i eū
e C Et edificabo. iſta pollicitatio ad cri
ſtū ptinet. ſedes ei ei
eſt oīs ſanctꝰ quē qua
ſi ſplendidiſſimū thro
nū ſua gr̄a inſidet.
N Vl' thronꝰ eiꝰ ec
cleſia ē. in qua xp̄s ſe
det ineternū. ⁊ eadem
ſnīa ē cū priore lꝫ ſint
alia v̄ba. f C Cō
fitebunt̄ celi q̇ ſūt veri
p̄dicatores. q̄ntis mi
raculis dn̄s mūdū ad
miniſtret. Et veritatē
eiꝰ. qꝛ verbū caro fa/
ctū eſt. ⁊ habitauit in
nobis ꝯfitent̄. nō vbi
q; ſic̄ mirabilia ſua ſ i
eccl'ia ſanctoꝝ vbi cre/
dit̄ veritas impleta ⁊
verbū caro factum.
N vl' apl'i p̄dicant
mirabilia in xp̄i incar
natiōe ⁊ paſſiōe oſten
ſa ⁊ que p eū facta ſūt
in ꝯgregatōe ſanctoꝝ
g C Nubes ꝓphete
apl'i ⁊ p̄dicatores ſūt
q̇ p ſpm̄ſctm̄ pp'los cō
pluebāt. ſ tn̄ erāt ob/
noxij i lege pcti. Nec
inter filioſ dei. i. ſctōs
potuit hr̄e equalē qm̄
ille p naturā ē filiꝰ dei
ſancti v̄o p gr̄am. iſte
ſine aliquo pctō. iſti p
ipm̄ a pctō ꝓbant̄ exu
ti. h N C Ipſe
ei dn̄s q̇ p̄dicat̄ a ſan
ctis magnꝰ dr̄ q; deꝰ eſt. terribil' a ptāte
mirabil'. q̇ in circuitu eiꝰ ſūt. ſancti. ſ. q̇
dono ipiꝰ eiꝰ gr̄e ꝓximant̄ vite innocē/
tia ⁊ ſanctitate. i C Quis ſil'is tibi.
qꝛ virtutū ⁊ ptātū dn̄s es. ſcti ei ditant̄
v̄tutibꝰ nō dn̄ant̄. tu aūt ill' rebꝰ impas
q̇bꝰ te p̄ſtante alij p̄clari ſūt. Tu ex te po
tens es. illi p te. Illi in veritate tua illu
minati ſūt. tibi aūt veritas tua ſp ineſt.

meo vſq; ineternū ꝑparabo
e ſemē tuū. Et edificabo i ge/
neratiōe ⁊ generationē: ſedē
f tuam. Dyapſal. Confite
bunt̄ celi mirabilia tua dn̄e.
eteni veritatē tuaꝫ in eccl'ia
g ſctoꝝ. Qm̄ q̇s in nubibꝰ eq̄
bit̄ dn̄o. ſil'is erit dn̄o in filijſ
h dei. Deus q̇ glorificat̄ in ꝯſi
lio ſctoꝝ. magnꝰ ⁊ terribilis
ſup oēs q̇ in circuitu eiꝰ ſunt
i Dn̄e deus virtutū q̇s ſil'is ti
bi. potens es dn̄e. et veritas
k tua i circuitu tuo. Tu domi/
naris poteſtati maris. motū
aūt fluctuuꝫ eius tu mitigas
l Tu humiliaſti ſicut vulnera
tum ſupbum. in brachio vir
tutiſ tue diſperſiſti inimicos
m tuos. Tui ſunt celi ⁊ tua eſt
terra orbem ÷ terre :· ⁊ pleni
tudinē eius tu fundaſti. aq̇/
n lonē ⁊ mare tu creaſti. Tha/
bor ⁊ hermon ÷ in :· nomine
tuo exultabūt. tuuꝫ brachiū
o cum potentia. Firmetur ma

k N Tu dn̄aris ptāti maris. i. hꝰ ſcl'i
ptātibꝰ. Motū aūt ⁊c̄. qn̄ feroces motꝰ p
ſecutōnū i martires ⁊ ſctōs ꝓ vtilitate ſā
ctoꝝ ꝯuertis. ac mitigas tētatiōes q̄s cō
mouēt ſeruis tuis pſecutores. C Di
cit v̄o mitigas vt tol/
lerare poſſint. nō dicit
tollis. qm̄ ſi eū motuꝫ
pſecutōnū fundit̄ tol
leret coronā martires
nō haberēt l M Tu
hūiliaſti ſicut vulnera
tū ſupbū. i. diabolum
clauis tue crucis ſau/
ciatū ⁊ hūiliatuꝫ ſuis
ſpolijs abſtractis.
C Inimicos. infide
les iudeos dicit q̇ per
innūeras gētes diſpſi
p brachiū. i. p virtutē
dn̄i xp̄i. m C Sen
ſus iſtiꝰ verſiculi talis
eſt cur voluerūt ſtulti
in te ſeuire in hoc mū
do. cꝰ tu fundator es
xp̄e. Orbis terrarū p/
tinet ad totiꝰ mundi
ſpaciū. plenitudo eiꝰ
ad oēs creaturas q̇ in
eo ſūt. Per aq̇lonē di
abolū itellige. q̇ dixit
ponā ſedē meā ad aq̇
lonē. N vel anti/
xp̄m. de q̇ ait dn̄s ad
hieremiā. Ab aq̇lone
pandet̄ oē malū. C
Mare. ſeculi huiꝰ ela
tas ⁊ iniq̇s hoīm ptā/
tes Creatura eni ñ dꝫ
ſupbire creatori qꝛ ab
eo creata ē. n C A
Thabor int̄ptatū dr̄
veniēs lumē. qđ ſpā/
lit̄ ptiet ad aduētū dei. Hermō v̄o ana/
thema eiꝰ. i. diaboli. qđ veniēte dn̄o ſu/
ſcepit a xp̄ianis. dignū ei fuit vt p̄nte lu
mīe. tenebroſus diabolꝰ anathema eſſet
vn̄ exultabūt i noīe dei ſcti. Brachiū cū
potētia xp̄c ē. q̇ facit q̇ vult in celo ⁊ i t̄ra
Illūinati igr̄ a te ⁊ diabolū abomiantes
exultabūt i noīe tuo tibi gl'iam dantes.
o N Firmet̄ manꝰ. i. opa q̇ facis i h

mūdo ℭ Exalteť dextera.i.clarificeť nūerus pdestinatoꝝ q̇ est ad dexterā col locādus. Sedes q̄dē dei sempiterna ē ꝛ sp̄ pparata. sed tūc nobis apparebit ppa rata. qñ ipm̄ cernim⁹ iudicare iusticiam.

ret pr̄ phibuit testimoniū potenti.i. filio dicēs. clarificaui ꝛ iteꝝ clarificabo. Electū dicit ihm xp̄m. de plebe. de gēte iude orū vel potēs corp⁹ ecclie dr̄. super queꝫ xp̄m posuit regere Ul' vt alia trāslatio hꝫ in vel sup potentē.

ℭ Uel scti. sedes dei sť ꝛ nisi q̇s prim⁹ in se iusticiā ꝛ iudiciū fece rit ñ pōt dei fieri sedes p ℭ Mia est. qua p̄cit ↄuersis veritas ↄ p̄ missa restituit. Beat⁹ ppl's est q̇ intelligit vl' scit iubilationē.i. q̇ im mēsam leticiā suā. nō in ꝓpriis viribus. sed i dei cognoscit posuisse virtute Jubilatio ē co piosa mētis exultatio q̇ verbis explicari nō pōt. q ℭ Nūc pōit pmiū eoꝝ q̇ sciūt iubi lationē. Ambulat i lu mine vultus ei⁹ ppl's xp̄ian⁹. cū in ↄtēplatō ne sctē trinitatis iugiť pseuerat. cū xo dicit i noie tuo. vetat in pro pria p̄sumptōe gaude re. Tota die. toti⁹ vi te tp̄s ostēdit. Exulta bunť in iusticia dei qñ in illa resurrectōne ad dexterā fuerit colloca ti. r ℟ Sicut em̄ eis bñplacita fuerunt tua p̄cepta. ita tibi bñ placitū ē in eis. vt i te exalteť cornu.i. virt⁹ eoꝝ. s ℭ Nr̄a eni assūptio. dñi ē incarna tio que a sctō israel ꝓ bať impleta. in q̄ spem hñtes de ꝓfūdo pctōrū erigimur sursuꝫ. dñ ipius mīa subleuāte i et̄na collocamur gau dia t ℭ Nunc iterū

n⁹ tua ꝛ exalteť dextera tua iusticia et iudiciū pparatio
p sedis tue. Miscdia ꝛ veritas p̄cedēt faciē tuā beatus ppl'us qui scit iubilationē.
q Deus in lumine vultus tui ambulabūt ꝛ in noīe tuo exultabunt tota die: ꝛ in iusti
r cia tua exaltabunť. Quia glīa virtutis eoꝝ tu es: ꝛ i beneplacito tuo exultabiť cor
s nu nr̄m Quia dñi est assumptio ✱ nr̄a :✣: ꝛ sancti israel
t regis nostri. Tunc locutus es in visione sanctis tuis: ꝛ dixisti posui adiutorium in potente: ÷ ꝛ :✣ exaltaui ele
v ctum de plebe mea. Inueni dauid seruū meū: oleo sctō
x meo vnxi eū Man⁹ em̄ mea auxiliabiť ei ꝛ brachiū meū
y ↄfirmabit eū. Nihil ꝓficiet inimicus in eo: ꝛ fili⁹ iniquitatis nō apponet nocere eū
z Et concidā a facie ei⁹ inimicos ei⁹ ꝛ odiētes eū in fugā
a conuertā. Et veritas mea ꝛ miscdia mea cū ip̄o: ꝛ i noīe meo exaltabiť cornu eius.

℟ .i. diabolū vt cōtra vel sup diabolū posit⁹ opprimeret supbiā ei⁹ v ℭ Cuꝫ dicit. inueni dd̄. iesum xp̄m euidēter insinuat quē supius potentē appellauit ꝛ de quo alibi dr̄ vnxit te de⁹ oleo leticie x ℭ Man⁹ brachiūq̧ hic ꝓ fortitudine dei posita ē. que firmauit hūanitatē xp̄i i passione.
y ℭ Nihil ꝓficiet inimicus.i. diabolus qui est ꝓteru⁹ inimic⁹ humanitatis. Filius iniq̇tatis fuit iudas traditor. qui fili⁹ diaboli merito nūcupať qui ē autor oīs iniq̇tatis. q̇ intentōni xp̄i in nullo nocuerūt. z ℭ Facies eni xp̄i cū peccatores dignata fuerit i tueri a suis prauitatibus cōcidunť. Conuertunť quoq̧ in fugam. quando impia vita derelicta ad xp̄i ceperint festinare remedia. pctī eni mēores sua facta refugiunt. ꝛ ad dñi beneficia cōuertunť.
a ℭ Ueritas patris est filius ꝑtinet hoc ad iudiciuꝫ. misericordia xo ad pietatē. qꝛ peccata dimittit. Cornu significat inuictissimaꝫ

ꝓpheta ad pr̄em loquiť. Locut⁹ est de⁹ ꝓphetis reliq̇sq̧ sanctis in visione. dum eos fecit aspicere que dicebant. vnde videntes appellati sunt. Posuit adiutoriū. id ē ac si dice

potestatē. de qua dicit. data est mihi omnis potestas ℟ Ul' veritas xp̄s q̇ q̇ a pr̄e audiuit locutus est. mīa qꝛ sanat infirmos mēte ꝛ corpe. Cornu fortitudo ecclesie eius sanguine redempte diciť.

b Et ponã in mari m anũ ei⁹
ꝛ in fluminib⁹ dexterã eius
c Ipẽ inuocabit me pr̃ meus
es tu: de⁹ meus ꝛ ſuſceptoꝛ
d ſalutis mee. Et ego pꝛimo
genitũ ponã illuz: excelſum
e ÷ p̃ :· regib⁹ terre. In eternũ
ſeruabo illi miam meã: ꝛ te
ſtamẽtum meum fidele ipſi
f Et ponã in ſeclm ÷ ſeculi :·
ſemẽ ei⁹ ꝛ thꝛonum ei⁹ ſicut
g dies celi. Si ✶ autẽ :· dereli
querint filij ei⁹ legẽ meã ꝛ in
iudicijs meis nõ ambulaue
h rint. Si iuſticias meas pfa
nauerint ꝛ mãdata mea nõ
i cuſtodierit. Viſitabo in vir
ga iniquitates eoꝝ: ꝛ in ver
k berib⁹ pctã eoꝝ Miſcdiã at̃
meã nõ diſpergã ab eo neq̧
l nocebo in veritate mea. Ne
q̧ pfanabo teſtamẽtum me
um. ꝛ q̃ pcedunt de labijs
m meis nõ faciã irrita. Semel
iuraui in ſctõ meo ſi Dauid
mẽtiar: ſemẽ ei⁹ in eternum
n manebit. Et thꝛon⁹ ei⁹ ſicut
ſol in conſpectu meo: ÷ ꝛ :·
ſicut luna pfecta in eternum
ꝛ teſtis in celo fidelis.

Dyapſalma.

b ¶ Mare ſignificat vniuerſas gẽtes in q̄bus ſaluatoꝛ nr̃ gloriã dñatõis accepit. Iꝛ Et in flumibus .i. ſup pꝛicipatus ꝛ ptãtes ipſius mũdi ptãtẽ eius. Vel mare mũdũ ſignificat. man⁹ opatõꝛ ¶ Vel flumia aq̄s baptiſmi oñdũt. c Iꝛ Sepius eũ iuocaſſe prẽm in euãgelio legim⁹. vt eſt. clarifica me pr̃ apd̃ temetipm̃. ꝛ ibi. pater in man⁹ tuas cõmẽdo ſpiritũ meũ d ¶ Eſt ergo pꝛimogenitus vt in euangelio. ego ſum alpha ꝛ o. Et dicit ponã .i. conſtituã. Iꝛ Excelſum p̃ regib⁹ terre hoc ẽ regna mũdi ei cũcta ſubijcio. Vel pꝛimogenit⁹ ex moꝛtuis dicit̃. pꝛimogenitus q̄ q̧ pr̃is eterni ꝛ mr̃is vginis. e ¶ Et hoc dicit̃ a foꝛma ſerui. qꝛ miam pr̃is eterno honoꝛe ſuſcepit. cui data eſt ptãs in celo ꝛ in terra. Teſtamentũ fidele eſt. qꝛ quecũq̧ ꝓphete de ipſo p̃dixerũt omĩa cõpleta ſunt.

f ¶ Seculũ ſeculi. ſignificat eternitatẽ ſemẽ dauid ẽ xp̃s. thronus ei⁹ ptãs eſt futuri iudicij. in q̃ fulgebunt iuſti celeſti claritate.

g ¶ Hos duos verſus dicit de pplo xp̃iano filij enĩ dicũt̃ xp̃iani qm̃ eccia mr̃e ex aq̃ ꝛ ſpũſctõ regenerant̃. h ¶ Si iuſticias xp̃i .i. mãdata ei⁹ nõ cuſtodierint ſup̃ noĩati filij i ſbſeq̃ntib⁹ eis digna pmittit̃ eu ẽire vĩdicta i ¶ Viſitat in virga quãdo diſtricte iudicat. vt apl̄s. q̄d vultis in virga, veniaz ad vos. viſitat q̧z in verberibus, quãdo in nobis leuius vindicat̃ qd̃ delinquimus. Vel virga percutit. flagella vero verberãt. k ¶ Superioꝛa de mẽbꝛis dixit. nunc vero de capite loquit̃. Dicit enĩ pater miſcdaz ſuã non ſe a xp̃o diſpgere ſ tota plenitudine condonare Neq̧ nocebo naz ꝛ ſi inimici pmiſſi ſunt nocere. in veritate tñ pr̃is nõ eſt fili⁹ leſus cui⁹ totũ mũdũ redemit ſanguĩe. ꝛ quia oĩa veritatis oꝛdĩe cõſtat ĩpleta in xp̃o. q̃ pr̃ p ꝓphetas dixit. vñ et addit. Nõ pfanabo ꝛc̃ l ¶ Nõ pfanauit pr̃ teſtm̃ ſuũ .i. ſcripturaz ſanctã mentiẽdo. ſ rerũ fide honoꝛabile fecit. dũ que ꝓgreſſa ſũt de labijs ei⁹ .i. p ſctõs ꝓphas. nlla falſitate d̃ſtructa ſĩt m ¶ Hoĩm cõſuetudo ẽ frequent̃ iurare vt eis aliq̄d poſſit credi. de⁹ aũt ſemel iurat. qui nulla varietate tpis immutat̃ Iuramentũ autẽ eius diximus vẽtura pmittere. Si dauid mentiar. id eſt nõ mẽtiar. ſi enĩ eſt negatiue poſitũ q̄d etiã vſus cõis habz a tuo ſemẽ xp̃i ſunt oẽs ſancti ꝛ vere xp̃iani. q̄ in ſancta cõuerſatõne vſq̧ in finẽ pmanebũt h⁹ vite ꝛ poſt in eternũ n ¶ Thronus dei ania fidelis eſt in qua reuera xp̃s inſidet. atq̧ lucet ſic̃ ſol. ꝛ ſicut lũa .i. ꝯpago coꝛpiſ nr̃i p⁹ reſurrectõz clarificata Iꝛ Et teſtis fidelis ẽ xp̃s q̄ teſtim phibuit d̃ veritate. q̄ eſt ipẽ ꝛ de ope pr̃is in mũdo. Dicit vero eũ in celo eſſe. qꝛ ibi poſt aſcenſionem ſuã eſt ¶ Vel in celo .i. celeſti homine ꝛ ſancto, in illo ipſa caro gloꝛifica-

ta. teſtis eſt fidelis h⁹ ꝓmiſſiõis ĩplete. ñ
in dãnato homĩe. o Hec depulſio ⁊ de
pectõ de regno ſalomõis facta ẽ ĩ poſte
ris ei⁹. ꝙ aũt ait diſtuliſti. nõ de ſalomõe
nec dauid dictũ eẽ manifeſtũ eſt ꝫ ð xp̃o
A Quẽ a pplo iude
orũ pr̃ diſtulit nõ ab-
ſtulit q̃ꝛ reliquie ſalue
fient in fine.
p C Auertiſti teſta
mentũ. i. ĩ aliã ptẽ trã
ſtuliſti vt qð iudeis fu
erat ꝓmiſſũ. ad genti
um vtilitatẽ puenret
nõ ei eis remanſit tẽ-
plũ ſacerdotiũ. obla-
tio vel regnũ. ꝫ xp̃ia-
ni oĩa pleniſſime ſꝫ cõ
ſecuti. teſtamentũ. h̃ ẽ
ꝓmiſſio natiuitat. dei
Prophanũ. dictũ eſt
irreligioſũ. q̃ꝛ venien
te xp̃o ĩmolatio pecu
dũ ⁊ obſeruatõ ſabba
toꝝ ſubmota ſũt ĩ ter-
ra. hoc ẽ in toto orbe
vbi eſt eccl̃ia xp̃i.
q A Deſtruxit ſe-
pes. i. verba legis.
C Firmamẽtũ iude
orũ. defenſio eſt dei ⁊
xp̃i. quã ĩ formidinez
poſuiſti vt culpis faci
entib⁹. ip̃m dñm for-
midarẽt cui⁹ ſolebãt
munitioni vallari.
r A C Diripuerũt
ciuitatẽ irl̃m oẽs trãſ
euntes viã. hoc ẽ gen
tes. C Merito q̃z
ppl̃s iudaic⁹ fact⁹ eſt
obprobriũ vicinis. q̃m
xp̃o credere noluit.

o Tu xo repuliſti ⁊ deſpexiſti:
p diſtuliſti xp̃m tuũ. Auertiſti
teſtamentũ ſerui tui ꝓpha-
naſti in terra ſanctuariũ ei⁹.
q Deſtruxiſti oẽs ſepes eius.
poſuiſti firmamentũ ei⁹ for-
r midinẽ. Diripuerũt euz oẽs
trãſeũtes viã. fact⁹ ẽ obpro-
s briũ vicinis ſuis. Exaltaſti
dexterã deꝑmentiũ euz: leti
ficauiſti omẽs inimicos ei⁹.
t Auertiſti adiutorium gladij
ei⁹: ⁊ non es auxiliatus ei in
v bello. Deſtruxiſti eũ ab emũ
datiõe: ⁊ ſedẽ ei⁹ in t̃ra colli-
x ſiſti. Minoraſti dies t̃pis ei⁹
ꝯfudiſti euz ꝯfuſiõe. Dya-
pſalma. Uſq̃ꝫ q̊ dñe auer-
tis in finem: exardeſcet ſicut
y ignis ira tua. Memorare q̃
mea ſubſtãtia. nũquid enim
vane ꝯſtituiſti ÷ oẽs :- filios
a hoĩm. Quis ẽ hõ qui viuet
⁊ nõ videbit mortem: eruet
aĩam ſuam de manu inferi.
b Dyapſal. Ubi ſũt mĩe tue
antiq̃ dñe: ſic iuraſti dauid

s C Exaltauit dexterã deprimẽtiũ. q̃n
iudei hoſtib⁹ ſuis traditi vaſtiſſimas ce
des ptulerũt. tũc ei letus efficit̃ inimic⁹
q̃n corã eo humiliat̃ aduerſarius.
t C Auertit adiutoriũ gladij ei⁹ cũ ille
ppl̃s armat⁹ ſicut inermis fact⁹ ẽ. vt cũ
plus pauci pl̃es vincerent. pl̃es p⁹ paucꝭ
reſiſtere nõ valerẽt. v A C Deſtruxi
ſti eũ, i, remouiſti eos q̃ obſtinatiõe men
tis xp̃m ſpernere maluerũt. eos ei ab emũ
datõe. i. fide q̃ emũdat corda deſtruit. q̃s
etiã dãnare decreuit Sedeſ etiã hic ꝓ re
gno poſita eſt q̃ merito ð ĩ terra colliſa.
q̃n diuiſus ppl̃s ĩ toto orbe ẽ diſpſus. vl
teri⁹ regere ⁊ regnum
nõ habitur⁹. x C
Minorati ſꝫ dies re-
gni iudaici. q̃ꝛ pollicꝭ
tationẽ abrae ꝓmiſſã
de regni eternitate ha
bere nõ meruit. cõfuſi
ſꝫ etiã. ſ. ſorde ĩcredu
litatis ſue. dũ gentes
ad ſuũ dñm cõuerti vi
dẽt quẽ ip̃i occiderũt
y C Petit nũc ꝓpha
dñm. vt iudaico ppl̃o
miſerat⁹ ĩdulgeat. In
finẽ ſeculi terminũ ſi-
gnificat q̃n iudei con
uertẽt̃. Exardeſcim⁹
ira. cũ vindicare diſpo
nim⁹ iraſcimur xo me
diocriter. q̃n aliquem
ſmonẽ corripim⁹. ad
iecit itaq̃ꝫ ſicut ignis.
q̃ obiecta cõſumit.
z C Rogat ꝓpheta
vt iſtã carnẽ. peccatis
obnoxiã aduent⁹ ſui
gloria liberare digne
tur. q̃ꝛ nõ ẽ ad hoc cre
ata. vt eã ꝑmitteret q̃ſi
vanũ aliq̃d interire.
a C Quis ẽ hõ. ĩter
rogatiue legẽdũ ẽ vbi
ſubaudiẽdũ null⁹ om
nes ei hoĩes ſiue iuſti
ſiue pctõres mortẽ vi
debũt. q̃ prio hoĩ inflĩ
cta eſt lege pctĩ eruet
aĩam. hic ſilr̃ ſubaudiẽ
endũ null⁹. De manu. i. de ptãte inferi.
que a nullo de iſta ptãte põt eripi. niſi ꝑ
illum. q̃ moriendo ꝓſtrauit mortem.
b C Ubi ſũt miſcdie. nõ ſub dolore di-
cit̃. ſed quaſi tardãs dñs poſtulat̃ vt ci
to p̃ſtet. qð cum nouerat eẽ facturũ. An
tiquas dicit. quas abrae feciſſe ſciebat.
antiquas enim non diceret. niſi ante da
uitica tempora factas eſſe cognoſceret.

c ℭ Obprobriũ ꝯtigit ſuis dei. qñ gẽ-tes amore idoloꝝ ꝑſequebant̃ xp̃ianos. Hoc erat in ſinu xp̃ianoꝝ. i. in ſecreto mentis affectu. q2 palã timebãt loq̃ vñ ꝓbabant̃ extingui. d ℣ Exprobrauerũt. iudei vicȝ ⁊ phariſei. ℭ Ipſa eſt cõmutatõ xp̃i q̃ obſtinatos deſeruit ⁊ fideles ad dona ſue pietatis aſciuit.
e ℭ Bñdict⁹ dñs cõtra maledictões gentiliũ poſitũ ẽ. qm̃ q̃ dicunt illi caduca ſunt. Laus aũt dñi ꝑmanet ineternũ. Sequit̃ fiat fiat. vt de tantis ꝓmiſſionib⁹ nemo dubitaret vbi cõfirmatio iterata ſuccederet.

Oratio.

Rue dñe aĩas noſtras de manu inferi q̃ ꝓ nobiſ inferna fortiter ꝯfregiſti vt tuas mĩas decantantes ⁊ a cõfuſiõe criminuȝ ⁊ a morte ꝑpetua liberemur. Qui.

a ℭ Moyſes ille venerabilis in typo ſancte eccl'ie. quã ꝑfiguratõe geſtabat dño fuſa orõe grãs agit. q̃ fact⁹ eſt illi refugiũ. cuȝ ab vniuerſiſ periculis noſcit̃ eẽ liberat⁹. verũ vt hoc nõ tm̃ d̃ vno hoĩe. ſȝ d̃ vniuerſali eccleſia aduerteres. nobis poſuit nõ mihi. A generatiõe dicit illud tp̃s exquo ceptũ ẽ genus hũanũ. ꝓgenie vſq3 in finẽ ſecl'i ſignificat. ac ſi diceret ſemp. b ℭ Mõtes. ſȝ ponam⁹ ꝑtãtes celoꝝ eximias, ac ſi dicat. tu es anteq̃ celeſtia ⁊ terrenaq3 formares. A ſcl'o ⁊ vſq3 ĩ ſcl'm eternitatẽ debem⁹ aduertẽ. Tu es cõpetent̃

c in veritate tua. Memor eſto
dñe obprobrij ſeruoꝝ tuoꝝ.
qd̃ ꝯtinui in ſinu meo mul-
d taruȝ gentiũ. Qd̃ exprobra
uerũt inimici tui dñe. qd̃ ex
probrauerunt cõmutationẽ
e chriſti tui. Benedictus dñs
ineternum. fiat fiat.

Oratio moyſi hoĩs dei.

ℭ Orõ fideliũ ppl'oꝝ ꝓ ec-
cleſia ad deũ. Ps. lxxxix.

a Omine refugiũ * tu
factus es nobis. a gene-
b ratione ⁊ generatione. Pri-
uſq̃ mõtes fierẽt aut forma-
ret terra ⁊ orbis. a ſeculo et
c vſq3 in ſeculuȝ tu es de⁹. Ne
auertas hoĩem in humilita-
tẽ: ⁊ dixiſti. cõuertimini filij
d hoĩm. Quoniã mille ãni añ
oculos tuos. tanq̃ dies he-
e ſterna q̃ ꝑterijt. Et cuſtodia
in nocte. q̃ pro nihilo habẽt
f eoꝝ anni erunt. Mane ſicut
herba trãſeat. mane floreat
⁊ trãſeat veſpere decidat in-
g duret ⁊ areſcat. Quia defe-
cimus in ira tua. et in furore
h tuo turbati ſumus. Poſui-
ſti iniquitates noſtras in cõ
ſpectu tuo. ſeculuȝ noſtrum
in illuminatione vultus tui.

deo d̃r. q2 nõ hȝ ꝑteritũ nec futurũ. ſic eñ moyſi dixit. ego ſũ q̃ ſũ. c ℭ Ne auertas hoĩem ĩ hũilitatẽ. i. ne ĩ modi iſti⁹ cõcupiã ambitiõemq3 ꝓijcias. merito ḡ petit ne deferant̃ hoĩes in lubricꝭ lapſib⁹ q̃b⁹ dcm̃ ẽ cõuertimini. d ℭ Mille ei anni nõ ſolũ pauci ſũt ante oculos dei. ſȝ oĩno tãq̃ heſterna dies habẽtur ꝑteriti. Finitũ q̃ȝ ꝓ infinito poſuit. id ẽ mille ꝓ oĩb⁹. e ℭ Pulcre aũt humanã vitã nocturnis cõpauit excubijs. vbi totũ ſub obſcuritate ⁊ trepidatõe gerit̃ qñ mẽs hoĩm vicijs carnalib⁹ circũdata pulſat̃. Cuſtodia vero nocturna trib⁹ horis expletur. Quatuor eĩ cuſtodie noctẽ cõplent.
f ℟ ℭ Mane infantia ⁊ pueritia ſiue adoleſcẽtia nũcupat̃. veſperũ xo ſenectutẽ hoĩs appellat. ℟ Mane nr̃m non ſtat ſȝ trãſit. i. iuuent⁹ nr̃a ⁊ perit a ſenectute. nec ip̃m veſperũ manet. ſȝ decidit. g ℭ Defecim⁹ eñ dictũ ẽ. i. humana ſum⁹ infirmitate fatigati. Cõturbati ſum⁹. cogitata mortiſ formidine quã omẽs timem⁹. ℣ Nõgentis ⁊ ampli⁹ annis viuebam⁹. ⁊ ecce in breuẽ vitã nr̃a vita cõtracta eſt. q2 defecim⁹ in ira tua. h ℟ Poſuiſti ⁊c̃. hoc eſt te latet nihil de peccatis nr̃is. Seculũ nr̃m ĩ illũinatõe ℭ Quia ſtatꝭ vt delinq̃m⁹ vindictã expectam⁹. ℣ Quicq̃d ẽt ĩ ſecreto nos facere putam⁹ illũinatõe tua ⁊ in

oculis tuis pꝫ.hꝫ ei hebꝛea veritas. vita nr̄a i illuminatōe vult⁹ tui. i ℭ Breui tatē hūane vite. dicit ꝓpter irā dn̄i ꝓue nisse. nā ꝙ dicit oēs dies nr̄i defecerunt ad annos ptinet inumerabiles. ꝙ aūt se quit. ꝛ in ira tua defe cim⁹. ad tribulatiōes erūnasqꝫ respicit q̄s i ip̄a vita puissima susti nem⁹. k ℭ Aranea est aīal debile ac tenu issimū qd̄ trāseūtibus muscis ad escā sibi p parādā quedā rhetia dolosa ꝯtexit. sic anni eoꝝ q̄ sceleratis opib⁹ dediti sunt inanib⁹ ꝛ subdolis machinatōi bus occupāt̃ Aranea dctā ꝙ sit arida. nimisqꝫ subtilis Meditabā tur vo nō opabant̃ di xit. qm̄ sub nullo fru ctu opeꝝ ꝑ inani me ditatiōe vixerūt.

Erudit⁹ dr̄ qi ex oī rure elicit⁹. ip̄e ei est dei virt⁹ ꝛ sapīa pr̄is. quē ꝯ postulat. nō corpoꝛeis oculis ꝑ eruditos coꝛde ꝯsp̄icere. p ℭ Postulat ꝓpha dn̄m. vt iusti ciā suā aliq̄ lenitate retempet. q̄tin⁹ exo rari possit a pctōꝛib⁹. qb⁹ iuste noscebat̃ ira tus M Usqꝫ q̄ tu quē ꝓphete dixer̄t ventuꝝ tardaueris dn̄e.

i Qm̄ oēs dies nr̄i defecerūt ÷ et :· in ira tua defecimus.
k Anni nostri sicut aranea me ditabunt̃: dies annoꝝ nr̄oꝝ
l in ip̄is septuaginta anni. Si aūt in potentatib⁹ octogīta anni: ꝛ amplius eoꝝ laboꝛ ꝛ
m doloꝛ. Quoniaꝫ superuenit māsuetudo. et coꝛripiemur.
n Quis nouit ptātē ire tue. et pꝛe timoꝛe tuo irā tuā dinu
o merare. Dexterā tuā sic no tā fac. ꝛ eruditos coꝛde in sa
p piētia. Cōuertere dn̄e vsqꝫ q̄ ꝛ depcabilis esto sup seruos
q tuos. Repleti sumus mane miscdia tua. ꝛ exultauimus et delectati sumus in oībus
r diebus nr̄is. Letati sumus ꝓ dieb⁹ q̄bus nos humilia sti. annis q̄bus vidimus ma
s la. Respice in seruos tuos ꝛ in opa tua. ꝛ dirige filios eo
t rum. Et sit splendoꝛ dn̄i dei nr̄i sup nos. ꝛ opa manuum nostraꝝ dirige sup nos: ✱ et op⁹ manuū nr̄arū dirige :·.

l M Licꝫ hoc ꝯm hi storiā de bꝛeuitate hu mane vite nō icōgrue accipi debeat. tn̄ vtqꝫ numer⁹ a spiritali sa cramēto nō vacat. M ℭ Septuagesi mus deniqꝫ numer⁹ le gē. octuagesim⁹ euan geliū significat. ℭ Quisqs ei hic leg ꝑ cepta ꝛ euāgelice isti tutiōis excedit. laboꝛi in p̄nti. ꝛ doloꝛi in fu futuro implicat̃. m ℭ Supuenit aūt māsuetudo. i. ih̄s xp̄c nosqꝫ coꝛripit ꝛ emen dat. si testamētū eius

rari possit a pctōꝛib⁹. q ℭ Repletū se di cit a mīa mane. i. luci da cōtēplatōe dei. qm̄ vir scūs dn̄i p̄uidebat aduētū. necesse fuit vt coꝛ ei⁹ exultaret i lau de. ꝛ delectaret̃ oīb⁹ dieb⁹ vite sue. r ℭ Narrat ꝓpheta se esse letū in ill' tribulatiōi bus. p q̄s humiliādū pplm salutarit̃ sentie bat. Sciebat ei fideli bus viris noxiā eē su pbiā. ꝛ iō letat̃ in tri bulatiōib⁹ p q̄s hūili tas custodit̃. s ℭ Cōsidera hic qb⁹ ver bis. pietatē boni iudi cis inuitauit. vt p̄mo diceret. respice i ꝑuos tuos. deinde in opera tua. q̄ten⁹ ꝛ si fact' su is veniā nō mererent̃ accipe eā p opa creato ris ipetraret. Nō ar gumentū apud rheto res dr̄ a laude iudicis t ℭ Splēdoꝛ dn̄i su per nos est qn̄ crucis ei⁹ imp̄ssiōe decoꝛa mur. Opa nr̄a dirigit sup nos qn̄ donat no bis veniā pctōꝝ. vt cū

iplere nō satagim⁹. n ℭ Nā sic p̄mia dei plenissime nequnt itelligi. ita nec mē sura vidicte p̄ualet apphēdi. Bn̄ vo ad dit ꝑ timoꝛe. sic̄ ꝛ ali⁹ ꝓpheta ait. cōside raui opa tua ꝛ expaui o ℭ Dexterā ei dicit dn̄m saluatoꝛē. petēs vt ip̄e ill' no tus fiat. p quē oīa ꝓfutura discim⁹ ꝛ eru ditos ꝛc̄. i. intellectū h̄ntes i dn̄m xp̄m.

fuerim̃ puersi effi ciamur ei⁹ coꝛrectōe re ctissimi. A vl' opa manuū nr̄arū diri gunt̃ sup nos. qn̄ ea nō ꝑ terrenarū rerū mercede facimus. Et opus manuum no strarūꝫ. id est charitatem dirige sup nos vt omnia opera nostra sint vnum opus charitatis. q: ip̄sa est finis p̄cepti ꝛ om nium operum nostroꝝ. Oꝛatio.

Uciſlui ſideris ſator oīpotēs de⁹. q̄ nouā mundo lucē. fugata nocte reſtitues ſatia nos qm̄s remittēte miſc̄dia tua. vt oēs pctōꝶ obſcuritates. te illuminante pellam⁹. Per.

ne ſunt monita ꝓphetaꝶ. q̄ ſi recipiant̄ pura mente. fideles aīaꝫ ad celos vſqꝫ ꝑducunt. Et ſi q̄ras q̄d iſta obūbratio preſtet. dico vt ꝑ diē ſol nō vrat te neqꝫ luna ꝑ noctē. e In Circūdat nos veritas

Laus cantici ē diuina laudatio Dauid eī hic ipm ꝓphetā dicit. q̄ primā ꝑtē h⁹ pſalmi ſuaui relatōe dicturus eſt. Et huc himnū demonib⁹ pia ꝯfidentia ſꝑ oppo nim⁹. vt a nobis potius inde vincant̄. vnō ꝯtra creatorem aliq̄d doloſe dicere tentauerūt. a Qui habitat. habitare enī eſt ꝑmanentis nō diſcedētis. q̄ tantā igit̄ ſpem nō in ꝓprijs virib⁹ ponit ſꝫ ī altiſſimi voluntate cōſtituit. talis vir ꝓtegit̄ a dn̄o celi. dicit eī q̄ hic habitat. illic cōmorabit̄. hoc eſt q̄ in iſto ſeculo ab ipo nō diſcedit ī illo ſemꝑ mā̄ſur⁹ e. b hoc dicet ille. q̄ ſibi ſolum credit vtile. qđ digna ſupna pietas ꝓ̄ſtari. Cū dicit ꝟo ſuſceptor me⁹ es. totum ſe cōfirmat in ei⁹ bn̄ficia ꝓfeciſſe. Refugiū cū dicit nullū ſibi aliud eē ꝓfitet̄ auxiliū. ſed qn̄ h⁹ ſeculi tēpeſtatib⁹ quatit̄. ad portū diuīe miſericordie ſe cōfugere velle teſtat̄. c Sperabo ī eū. cām dicit cur in eū ſperare debeat. qꝛ ipſe nos ab inimicoꝶ ſiue ſpiritualiū ſiue carnalium pōt liberare verſutijs. q̄ laqueos ponunt. vt venatores q̄bus poſſint ignorātes doloſis inſidijs irretire. Uerbū aſperū eſt. omne verbū qđ cōtra regulas diuinas dictū eſt. d Scapule dei. ſunt oꝑationes mirabiliū. ꝑ quas velut q̄buſdā humeris virt⁹ diuina mōſtrat̄. Pen

÷Laus cantici dauid:·.

Propheta ꝓ̄dicit oēm fidelē dei adiutorio circūdari. laudemqꝫ xp̄i denūciat.

a Ui habitat Ps̄. xc.
in adiutorio altiſſimi. ī
b ꝓtectiōe dei÷celi:· cōmora
bit̄. Dicet dn̄o ſuſceptor me:
us÷es tu:· ⁊ refugiū meum
deus meus. ſperabo in eum.
c Qm̄ ipſe liberabit me de la/
queo venātiū. ⁊ a ꝟbo aſpe:
d ro. ✱ In:· ſcapul' ſuis obū:
brabit tibi. ⁊ ſub pēnis eius
e ſperabis. Scuto circūdabit
te veritas eius nō timebis a
f timore nocturno. A ſagitta
volante in die. a negocio ꝑ:
ambulante ī tenebris. ab in:
curſu ⁊ demonio meridiano
g Cadent a latere tuo mille. et
decē milia a dextris tuis. ad
te autē nō appropinquabit.
h Uerumtn̄ oculis tuis ꝯſide
rabis. ⁊ retributionē pctōꝶ
i videbis. Quoniā tu es dn̄e

ſcuto. i. xp̄s ſua ꝓtectōe. ne ardētib⁹ ſagittis diaboli ꝑcutiamur Nō timebim⁹ a timore nocturno. i. diabolū q̄ ſꝑ in' tenebris eſt vt ꝑcutiat. Siue h̄ dicit lꝫ in errore fuerl' q̄ nox eſt. tn̄ nō timebis ſub ſcuto veritatis. qꝛ ꝓteget te illud. f Sagitta volās ꝑ diē. manifeſta ē ꝑſecutio tyrannoꝶ. Negociū in tenebris prauū ſtudiū eoꝶ intelligē. Demoniū meridianū ꝑiculū maximū ē. feruore ꝑſecutōis accenſum. vbi ruina plerūqꝫ metuit̄. qn̄ infirmitas humana ſupat̄ Ruina aūt certe dicta eſt quaſi repetēs ima. g Mille a latere eius. dicit caſuros. id eſt ab illa. ſ. ſummitate iudicatōis q̄ iudicabūt ſcī cū xp̄o vt aſſeſſores. illi enī inde cadūt q̄ falſa ꝓ̄ſūptiōe illud ſibi ꝓmittūt. Sz qm̄ pauci hoc faciunt̄ iō ſubdit. A dextris decē milia. qꝛ multi putāt ſe ad dexterā collocādos falſa opinatōe cūꝫ hoc ī ſuis meritis nō habeāt Ad te nō appropinquabit. ſcz q̄libꝫ q̄ ſibi regnū dei fallacit̄ pollicebat ⁊ ad remediū penitentie nō currebat. ponit ꝟo ꝓ infinito numero numerū finitū h Ocul' tuis dixit diuinū illū cōſpectū q̄ hoim merita iudicat̄. Illa eī' ꝯſideratio retributō erit meritoꝶ. Uideb̄. i. videri facies. illa ſꝫ meritoꝶ ī iudicio dī diſcretio. ocl'oꝶ dei ꝯſideratō dr̄ i Qm̄

tu es dñe ſpeſ mea qꝛ reſurgēte dño ſpez retributiōis reliq̄ mēbꝛa ꝑceperūt. Verū etiā dñs ſaluatoꝛ ꝑ id qȯ moꝛtuꝰ ē. refugiū ſuū noſcit ī altiſſimo poſuiſſe. vñ merito eccīa ſeq̄t eiꝰ exēplū eū ſibi refugiū ponēs quē ille habuit

Cognoſcit nomē pr̄is q̄ filiū nō putat eē minorē pr̄e p ❡ Exaudit q̄ clamat ad dñm. dū ei p̄mia ꝓfutura ꝯcedit. Dīc cū ip̄o ſum. i. dū. ſ. mēs in anguſtijs deuota feruētiꝰ tribulat Ereptꝰ vtiq̧ ex h̄ mūdo

k ❡ Licet xp̄s a iudeis cōuicia ꝑtuliſſet tñ nihil mali coꝛꝑi ſuo appꝛopinq̄re valuit. h̄ enī flagellū poſitū eſt qȯ delicta caſtigat tale xp̄o nō appꝛopīquauit. qꝛ nihil caſtigādū ꝛ flagellandū habuit. vñ ypalage eſt. qꝛ ipſe malo aut flagello non appꝛopinquit que ſententia in lr̄a pſalmi vertit. Fagellū q̄z ꝓ ope flagello digne ponit.
l ❡ Nā ꝓ legit angelis eē mādatū vt eā debeāt cuſtodire hūane infirmitatis eſt. vñ ꝛ dr̄ in euāgelio apparuit illi angelꝰ de celo cofoꝛtās eū. ꝛ vt ip̄am hūanitatis naturā ꝑfectiſſimā declararet adiecit. ne foꝛte offēdas.
m ❡ Ne offēdas. i. ne in legē que in lapideis tabulis ſcꝑta videbat incurreret. q̄ venerat gētes legē ꝛ euāgelicā doctrinā edocere. i. ne ſoluat legez ſ; impleat n ❡ Nam iſta noīa diabolo aptātur. Aſpis eſt eñ dum occulte ꝑcutit. baſiliſcus cū palum venena diſſemīat. Leo dū pſequit īnocētes Draco cū negligētes ſpia voracitate deglutit. verū hec oīa. glorioſo aduentu dñi pedibus ipſius proſtrata iacuerūt o ❡ Hūc ergo beatū virū q̄ hītat in adiutoꝛio altiſſimi liberatū dicit. qm̄ ſpez ſuā in ip̄iꝰ virtute repoſuit ꝛ iō etiā ꝓtectū ab oīibꝰ inſidijs diaboli

ſpes mea. altiſſimū poſuiſti
k refugiū tuū Nō accedat ad te malū. ꝛ flagellū nō appꝛopinquabit tabernaculo tuo
l Quoniam angelis ÷ ſuis :· mādauit de te. vt cuſtodiāt
m te in oībus vijs tuis. In manibus poꝛtabunt te ne foꝛte offendas ad lapidē pedem
n tuū. Sup aſpidē ꝛ baſiliſcū ambulabis ÷ ꝛ :· cōculcabis
o leonem ꝛ dꝛaconē. Quoniā in me ſperauit liberabo euz ꝓtegā eum quoniā cognouit
p nomē meum. Clamauit ad me ꝛ exaudiā eum. cum
q ip̄o ſum in tribulatōne. Eripiā euz ꝛ gloꝛificabo ÷ eū :· lōgitudine dieꝝ replebo eū ꝛ oſtendā illi ſalutare meuz

❡ Ps̄. cātici in die ſabbati. Vox eccleſie de exultatōne iuſtoꝝ ꝛ ꝑditione impioꝝ.

Pſalmus. xcj.

a Onū eſt confiteri dño et pſallere noī tuo al
b tiſſime Ad annunciādū mane miſcdiam tuā. ꝛ veritatē
c tuā ꝑ noctē. In decacoꝛdo

gloꝛificādus ē iuſtus. qñ in illa btītudīe collocat. vbi iā tribulatō locū nō hēbit q ❡ Lōgitudo enī dieꝝ vita ē eterna. quaz nullꝰ termīat finis. Oñdaz illi ſalutare h̄ eſt enim qȯ fidelibꝰ in ſūma remūeratōe ꝓmittit. qꝛ ſalutare xp̄m dñm ꝯtinent vbi totū deſideriū ſpēq̧ btōꝝ īplet. Oro

Reſtra nobis dñe ꝑ iuocatiōz noīs tui. aſpidis ꝛ baſiliſci letalia venena calcare vt oñſuz nobis ſalutare tuū aduerſus inſidias inimici. ſpiritalꝭ clipei vmbꝛaculo muniamur. Per. ❡ Ps̄ cātici admonet nos vt in vniuerſis actibꝰ noſtris diuinitati gratias referre debeamus. Dies ſabbati. req̄es īterꝑtat ꝑ quā cōmonemur ab oī ꝑaua actōe ceſſare a ❡ Bonū eſt ꝯfiteri. hoc ē. ꝓmuz age pniam ꝛ dele pctā deīde pſalle altiſſimo.
b ❡ Mirabiliter vita nr̄a duobꝰ ꝯcluſa ē ſermonibꝰ mane ſignificat gaudium. ꝛ tunc mīas ip̄iꝰ ānūciare debemꝰ. Nox īdicat triſticiā ꝛ ſilr̄ tūc in tribulatiōibꝰ xitatē ip̄iꝰ ꝑcipimur annūciare. qꝛ iuſte ꝛ merito patimur. Sicut eñ in ꝓſperis mīa oſtēdit q̄ dat indignis. ꝛ malis bonꝰ eſt. ita ī aduerſis veritas mōſtrat qua dixit pctōꝛes puniēdos c ❡ Decacoꝛdū pſalteriū. decē ꝑcepta legis ſunt. Cātic ū ꝛ cithara eſt

gaudiū boni opis.i. elemoſinaꝝ iocūda largitio. Cithara ꝯo cātat.q̄ opa bōa pfi cit ſine aſpitate triſticie d ℂ Delectā ſe dicit mr̄ eccīa in factura dn̄i. qm̄ q̄c q̄d boni accepit. nō ſuis meritis ſed ſuo dn̄o applicauit. Et exultare ſe ī dei opib⁹ nō ꝯo ī ſua felicitate ſ3 in ipi⁹ volūtate ꝓfitet̄ vt ait apl's ipi⁹ eni figmē tū ſumus. e ℂ Obſtupeſcit ꝓpha vehemēti⁹ ipa opa ⁊ dn̄i magnificētiā. Nimis ꝓfū de ſr̄ facte cogitatōes ei⁹. vt ſic̄ diabol⁹ p ſupbiā corruit ita humanū gen⁹ bn̄ficio hūilitatis poſſit abſolui q̄ſ hoc ⁊ ſil'ia ꝓfundabit f ℂ Eſt vir iſipiēs q̄ celeſti ſapīa euacuat⁹ ⁊ hūanis verſutijs ꝓbat̄ eē pleniſſimus. iſte nō coḡſcit opa dei quia caſuale credit q̄ geritr̄. Sic̄ q̄dā ph̄i dixerūt. Stult⁹ āt vtiq3 ē q̄ nec diuinare coḡſcit nec ipſos ſcl'i act⁹ itelligit. q̄s vulgo brutos vocam⁹ g ℂ Dicit eī ħ florere pctōres ſic̄ fenu3. ſ3 in illo iudicio eos aſſerit celerit̄ interire. ⁊ ibi cū ad iudiciū venerit hūanis cōſpectibuſ apparebunt corda eorū alijs q̄ hic apparere nō potuerūt h ℂ Sequit̄ cā cur appareāt. nō vtiq3 ad gloriā ſed vt intereāt. Pulcre enī expoſita ē pena dānatoꝝ nō enī ſic pereūt vt eē iā deſināt ſ3 in ſeculū ſeculi deficiūt. q̄ nūq3 a ſuis afflictōib⁹ exuūtur. tu āt altiſſim⁹. ſubaudiendū eſt pmanebis ℞ Et nihil ē bonū niſi q̄ eternū eſt; q̄cūq3 bonū finē h3 nec int̄ bona numerādū ē. q̄d enī ꝓdeſt ſi aū diem rex fui. hodie in carcē morior. oē q̄ ē pteritū ⁊ finē h3 nihil eſt i ℂ Inimici dei ſr̄ demonū cultores ⁊. q̄cūq3 pceptis ei⁹ obuiare ſatagūt Illi eī diſpgēt̄ qn̄ a grege dn̄i fuerīt ſegregati k ℂ Hic. n. vnicornis exaltatō3 ſignificat vnitatis Illa eni vnitaſ fortitudo lū minis ē. vbi ſctōꝝ glīa decorat eccīa3. Senect⁹ cādidū caput h3 q̄ ſilitudo dat̄ rctē eccīe qm̄ oīa merita ſctōꝝ tāq3 cani capitis puriſſima luce fulgebūt. c⁹ ſenect⁹ ad vitā duc t ꝑpetuā l ℂ Inimici ſr̄ ſ. eccīe opārij iniq̄tat̄ q̄s tūc deſpicit de⁹ qn̄ in ſiniſtra pte ſegregatos ſe eē coḡſcūt. inſurgētes ſr̄ malignantes. diuites. q̄ hic paupt atē deſpiciunt. Hos audiēt aures hoīm fideliū. qn̄ dicūt. q̄d nobis ꝓfuit ſupbia nr̄a. m ℂ Juſt⁹ recte ꝯpatur palme. hec eni ſup terras hiſpida ē. ſ3 vbi ad ſupna pceſſerit. dulciſſimoꝝ fructuū ſuauitate cōplet̄. Et dicta ē palma q̄ſi pacis alūna ſic vita iuſtoꝝ duris ē in ħ mūdo laboribus plena. ſ3 ī ſupnis ē pulcerrima Cedrus lignū bn̄ olens. ad pondera portāda aptiſſimum ⁊ fortiſſimū. ⁊ ml'tū palma celſi⁹ creſcens (q̄ maxīe ī libano celſius īuenit̄) iuſtos ſignificat repletoſ boniſ operibus n ℂ Plantatio hic predeſtinatio dei ītelligit̄ q2 niſi q̄s ī ea plātat⁹ fuerit. cremtū feliciſſimū n̄ h̄ebit Atriū eī initiū dr̄ māſiōis. ibi florebit iuſtus. qn̄ ī illo initio reſurrectōis audita felicitate gaudebit. i. qn̄ dicē audiet veīte bn̄dicti ⁊c̄. o ℂ Senecta hoīm. arida ē. eccīa ꝯo tūc magis īcipit eē vberrima

pſalterio: cū cātico in cithara. d Quia delectaſti me dn̄e in factura tua. ⁊ in opibus manuū tuarū exultabo.
e Quā magnificata ſūt opa tua dn̄e. nimis ꝓfunde ſunt
f cogitatiōes tue. Uir inſipiens nō cognoſcet. ⁊ ſtultus
g nō intelliget hec. Cū exorti fuerint pctōres ſic̄ venū. et apparuerint oēs q̄ opant̄ ini
h quitatē. Ut intereāt in ſeculū ÷ſeculi:⁖ tu aūt altiſſim⁹
i ietnū dn̄e. ÷Qm̄:⁖ ecce inimici tui dn̄e ✱ quoniā ecce inimici tui:⁖ pibunt ⁊ diſpergent̄ oē q̄ opant̄ iniquitatē
k Et exaltabit̄ ſicut vnicornis cornu meū. ⁊ ſenect⁹ mea in
l miſcōia vberi. Et deſpexit ocul⁹ me⁹ inimicos meos. ⁊ inſurgētib⁹ in me. malignā
m tibus audiet auris mea. Juſtus vt palma florebit. vt cedrus libani multiplicabit̄.
n Plantati in domo dn̄i. in atrijs domus dei noſtri flo
o rebūt Adhuc multiplicabū

qñ ad finē ſeculi fuerit dño miſerāte ꝑdu
cta Bñ patiētes erūt. qꝛ paſſiones btõꝝ
celoꝝ regna cõquirūt. Et tūc annūcient.
qm̄ iuſt⁹ eſt dñs:ꝛ qm̄ rect⁹ eſt ꝛc̄.
p ℂ Qm̄ rect⁹ dñs. q̄ ꝓuis ſuis ꝓmiſ
ſa cõpleuit. ꝛ nõ ē ī eo

Extūc. i. ab incarnatiõe xp̄i. A ſeclo. dei
tatē (q̄ coeterna regnās cū p̄ꝛe. neſcit eē
ſub tp̄e) oñdit ī xp̄o. d ℂ Flumīa dñi
ſūt vicꝫ apl̄i. q̄ de ſpūſctõ potati ſt̄. q̄ me
rito voces eleuaſſe dicta ſt̄. qm̄ auctori

iniq̄tas. vt in hoc mū
do ꝓmiſiſſet ꝑiclitari
martirio quos ibi nõ
coronaſſet p̄mio.
Xultatio eťna ſā
ctoꝝ de⁹. q̄ iuſtoſ
diuerſis bonoꝝ refe
ctos impēdijs florere
palmiferis atrijs im
marceſſibiliter facis.
q̄ſum⁹ vt remiſſis mo
lib⁹ delictoꝝ. eoꝝ no
bis ſocietatē dignanť
inꝑtias. Per.
ℂ Canticū ad laudē
ꝑtinet diuinitatis. ip̄i
dauid. xp̄o aptať. In
die ante ſabbatū ſexta
feria eſt q̄ ſabbatū p̄
cedit. Terra. hic ho
minē ſignificat cui dꝛ
terra es ꝛ in terrā ibis
quē inter inicia reruꝫ
ſexto die creator con
didiť. a ℂ Cõſide
rans ꝓpheta q̄ ventu
ra erāt regnaturū eſſe
dñm. cū magna exul
tatiõe cõcelebrat. De
corē induit. i. pulcri
tudinē ſue maieſtatis
oñdit qñ trāſfigurat⁹
eſt ī monte corā diſci
pulis. Indut⁹ eſt dñs
fortitudinē. qꝛ diabo
lū opp̄ſſit. ℟ Et p̄
cinxit ſe. cum multitu
dine angelica circun
dat⁹ remeauit ad p̄ꝛeꝫ

tur i ſenecta vberi. ꝛ bene pa
tientes erunt vt annuncient
p Qm̄ rectus dñs deus nr̄. et
non eſt iniquitas in eo.
÷ Laus cātici ip̄i dauid
in die ante ſabbatuꝫ qñ fun
data eſt terra:· ℂ Laus ec
cleſie de incarnatiõe ꝛ de re
gno xp̄i. Pſal. xcij.
a Omin⁹ regnauit deco
rē indutus ē. indut⁹ eſt
dñs fortitudinē ꝛ p̄cinxit ſe.
b Eteni firmauit orbē ÷ ťre:·:
c q̄ nõ cõmouebiť. Parata ſe
des tua extūc. a ſecl̄o tu es.
d Eleuauerť flumīa dñe. eleua
uerunt flumina vocē ſuam.
e ✳ Eleuauerūt flumina flu
ctos ſuos:·: a vocibus aq̄ꝝ
f multaꝝ. Mirabiles elatio
nes maris. mirabilis in altiſ
g dñs. Teſtionia tua credibi
lia facta ſunt nimis domuꝫ
tuā decet ſctitudo dñe in lõ
gitudie dieꝝ ÷ Pſal. da
uid q̄rta ſabbati:· ℂ Orõ
fideliū. vt a ꝑſecutoribus q̄
deum i gnorant liberentur.

ſuas laudes ſalutariť
obtulerūt. e ℂ Ele
uauerūt flumīa fluct⁹
. i. apl̄i ſermones irri
guos. ip̄oſq̄ in p̄dica
tiõib⁹ erexere ſctiſſi
mis. A vocib⁹ aquaꝝ
genteſ ſignificat q̄ ad
catholicā fidē deū lau
dando cõueniunt.
f ℂ Elatiões maris
ſapientes ppl̄os in ec
cleſia catholica ſigni
ficat q̄ꝝ mirabiles ela
tões tūc fiūt qñ māda
tis dei firma mēte cõ
ſiſtūt. Mirabilis in al
tis dñs ℟ Qñ reſi
det ad dexterā patris
g ℂ Teſtimonia. eň
ꝓphetaꝝ. nimis credi
bilia facta ſūt. qꝛ icar
natiõe dñi reuelata ſť
q̄ in ſacris libris tene
banť occulta. Dom⁹.
eſt vtiq̄ vniuerſal̄ ec
cleſia hāc decet ſancti
tudo. i. copioſa bñdi
ctio xp̄i aduent⁹ quõ
aduentu eā ſic ornat.
vt nunq̄ deſerat. lon
gitudo dieꝝ eternita
tē ſignificat. Nā ſicut
q̄dā dixit. lõgitudo ñ
eſt. in qua ē aliq̄d ex
tremū. Oratio.
Omine oīpotēs
q̄ paťna p̄cinct⁹
ꝟtute celū. mare. ťrā
q̄ locaſti. exaudi ſup

b ℂ Firmauit orbē terre. i. eccīam. vt
in euāgelio. tu es petr⁹ ꝛ ſuꝑ hāc petraꝫ
edificabo eccl̄iam meā. q̄ nõ cõmouebiť
vllaten⁹. q̄uis ꝑſecutiõe freq̄nť vexeť.
c ℂ Parata ē ſedes. i. mēs fideliū. ſic̄
eſt. ſuꝑ quē requieſcit ſpūs me⁹. niſi ſuꝑ
humilē ꝛ trementē verba mea ꝛ quietuꝫ

plices tuos. ꝛ da credulitatē ī teſtimonī
is tuis indue nos fortitudinē ꝛ decorē
ſanctificatiõis. Qui. ℂ Pš. ſctām ſi
gnificat oꝑatõꝫ q̄rta ſabbati feria q̄rta ē
in quo die luminaria in firmamento celi
facta narrāť ſic in eccīa ſť fundari electi
de q̄ꝝ patia pſalm⁹ iſte plurimū narrat.

a ℭ Deus eſt terribile nomen ē. q̄ꝛ ex greco qḋ ſignificat timorē deſcēdit. Ul/ tionū dn̄s eſt q̄ iudicaturꝰ erit mundū.ꝛ vltiōibꝰ iuſtis affliget obſtinatos. Libe re egit.i.nullo impediente totū mundū iudicabit. b ℭ Tūc exaltatꝰ eſt corā diſci/ pulis.q̄ꝛ eū in maie/ ſtate ſua ad glīam cō/ ſtat reſurrexiſſe ꝑpetu am. Judicabit terraꝫ. q̄ꝛ maieſtatis ſue diti one iudicabit ꝉrenos homines. Supbi aūt illi ſūt q̄ in ſua mali/ gnitate deficiūt. illis ergo retributio reddi tur.cū audierint. ite i iguem. c ℞ Non ſufficit eis pctōres eē ſed etiā ī peccatis glo riant̄ Prima quippe infelicitas eſt peccare ſecūda in finevite pe/ nitētiā n̄ agere qḋ glo riabundis in malicia euenire ſolet. ℭ Qui in die iudicij ſi h̄ nō emendant gloriari non poſſunt. Dicit er go quouſq̄ʒ gloriant̄. quaſi diceret. vſq̄ʒ ad finē vite. q̄ꝛ poſtea ceſ ſabit glīatio ī malicia d Qui ſūt q̄ loquūt̄ iniquitatē niſi illi qui dicunt. q̄d nobis ꝓde rit ſi iuſte vixerimus. aut q̄d illis ꝓfuit. qui in hac vita conuerſati ſunt innocenter. q̄ vt ceteri mortui ſunt

reticī interficiūt. ſicut ꝛ praui diuites. ce teros humiles affligūt. g ℭ Eſtimāt eīm dementes deū nō vidiſſe mala illorū cū peccāt. q̄ꝛ ſe nō ſentiūt ſub celebrita/ te ꝓcelli. dū ille piꝰ moderator exclamat nolo mortem pctōris. Deꝰ iacob ē deꝰ xp̄i/ ani ppl̄i h ℭ Inſi piētes illos appellat. q̄ in eccīa cōſtituti. fe licitate hꝰ ſeculi gau/ dent. ſtultos aūt dicit ſapite. i. vos q̄ vere re ligiōis expertes blaſ/ phematis apte dicen/ tes deū nec videre nec intelligere hoīm fctā. vos inq̄ʒ ſtulti ꝛ demē tes aduertite pietateꝫ dei. i ℭ Iſti v̄ſus increpatiue legēdi ſt̄ oñdūt eī in deo eē vir tutes audiendi vidē/ diq̄ʒ. ac ſi dicat. q̄ tibi plātauit aurē nō audi et. audiet vere. ꝛ q̄ fin xit oculū ad videndū nō videt. ℞ Cer/ te totꝰ oculꝰ eſt q̄ oīa videt. totꝰ manus eſt q̄ꝛ oīa opat̄. ꝛ q̄cquid membra nr̄a valēt ipe opat̄ k ℭ Qui cor/ ripit gētes. i. q̄ erudit gentes ꝑ legē ſuā ꝛ ꝓ phetas nō arguet. ar/ guet vtiq̄ʒ. q̄ docet ho minē ſciam. ipe nō hʒ hʒ vieʒ. q̄ꝛ plenitudo ſcientie in deo eſt.

Pſalmus. xciij.

a Deus vltionū dn̄s: de/
us vltionū libere egit.
b Exaltare q̄ iudicas terram:
redde retributionē ſuperbis
c Uſq̄ʒquo pctōres dn̄e vſq̄ʒ/
quo pctōres gloriabuntur.
d Effabunt̄ ꝛ loquent̄ iniq̄ta/
tē: loquunt̄ oēs q̄ opant̄ in/
e iuſticiā. Ppl̄m tuū dn̄e hūi/
liauerunt. ꝛ hereditatē tuaꝫ
f vexauerūt. Uiduā ꝛ aduenā
interfecerūt. ꝛ pupillos occi
g derunt. Et dixerūt nō vide
bit dn̄s. nec intelliget deus
h iacob. Intelligite inſipiētes
in ppl̄o. ꝛ ſtulti aliq̄n ſapite.
i Qui plantauit aurē nō au/
diet: aut q̄ finxit oculū nō cō
k ſiderat. Qui corripit gētes
nō arguet. q̄ docet hoīeʒ ſci/
l entiā. Dn̄s ſcit cogitatiōes
m hoīm q̄niaꝫ vane ſūt. Btūs
hō quē tu erudieris domine
et de lege tua docueris eum.

e ℭ Per ppl̄m vi ros dicit fideles. quos dicit humiliatos q̄ꝛ deo contumelias fieri audiebant. ne ceſſe eſt enim deuotum famulum dolore cruciari q̄n aliquid irreuerenteſſimū de deo audierit. Hereditatē dicit ppl̄os xp̄i anos. quos innumeris cladibꝰ a ſupbis ꝑſecutoribus conſtat eſſe vexatos. f ℞ Uidua ſm tropologiā eſt anima peccatrix que deū verū amiſit. pupilli v̄o illi ſunt q̄ patrem deū nō habēt quos be

l ℭ Cogitatiōes eī taliū hoīm oīno vaniſſime ſt̄. q̄s dn̄s no uit. q̄ꝛ ipi ꝑ ſe noſſe nō pn̄t q̄ prauis cogi tatōibꝰ occupāt̄. vanū eī dicimꝰ q̄cq̄d a v̄itate diſcedit. q̄cq̄d vtilē n̄ hʒ fructum m ℭ Cōtra vanos. bn̄ ponit̄ btūs. q̄ꝛ ſi cut illi caducꝭ cogitatōibꝰ eludūt̄ iſta iu ſti doctrīe celeſtꝭ v̄itate firmāt̄. ſūtq̄ʒ re uera btī. q̄ꝛ mūera celeſtꝭ ſapīe ꝑceperūt ℞ Qñ certe felix q̄ꝛ dō mgr̄o vtit̄. De le ge. i. ſcp̄turꝭ ſctīs. Lectō q̄ʒ illiꝰ ſcp̄ture ſctē mitigat t̄bulatōes. vn̄ ſeq̄t̄. vt miti.

n Ut mitiges ÷ ei :· a diebus malis. donec fodeatur peccatori fouea.
o Quia non repellit dñs plebẽ ſuã. ⁊ hereditatẽ ſuã non derelinquet
p Quoadusqꝫ iuſticia cõuertetur in iudiciũ. ⁊ qui iuxta illam omnes qui recto ſunt corde. ÷ Dyapſalma :·.
q Quis cõſurget mihi aduerſus malignãtes : ÷ aut :· qs ſtabit mecuꝫ aduerſus operãtes iniquitatẽ.
r Niſi quia dñs adiuuit me paulominꝰ habitauit in inferno anima mea.
s Si dicebam motꝰ eſt pes meus. miſcdia tua dñe adiuuabat me.
t Scdm multitudinẽ doloꝝ meoꝝ in corde meo. cõſolationes tue letificauerũt aĩam meã.
v Nunquid adheret tibi ſedes iniquitatis. qui fingis laborẽ in ꝑcepto.
x Captabũt in animã iuſti. ⁊ ſanguinen innocentem condemnabunt.

n ℂ Cõſtat eſſe bñficiũ ſancte legis vt in aduerſis iſtiꝰ mũdi xpianꝰ diſcat patiẽtiã qua oĩa ei mitigãt aduerſa. Dies mali pñs mũdus eſt in q̃ iuſtus expectat tolerãdo ꝑ patiam aduerſa donec oĩbus pctõribꝰ fouea dãnationis ꝑparet eterna.
o ℂ Plebẽ ſuã. dicit fideliſſimos xpianos q̃ ad dñm tota mẽtis intentiõe feſtinant Hereditas ẽ hũana. q̃ ad ſucceſſoreꝫ prioris dñi morte trãſfert ſed licet hereditas xpi ſit ſuo ſancto ſanguĩe acq̃ſita tñ nũqꝫ ꝑdit ſuũ auctorẽ. ſ cũ ipo poſſidet ſemꝑ
p ℂ Tũc cõuertet iuſticia hoĩm in iudiciũ qñ ſedẽtibꝰ aplĩs ſuꝑ. xij. ſedes dabunt iuſtis p̃mia eterna. ⁊ iuſti iudicabũt ĩpios. Et qui iuxta illã (ĩterrogãdo dicit). ſ. iuſticiã. Rñdet oẽs recto corde
q ℂ Teſtat eni xps ſibi ſolum deũ eẽ adiutorẽ ꝯ malignos ſpũs. Et interrogatiue legẽduꝫ eſt. qs cõſurget. i. nemo ꝓ me aduerſus demões certaturus aſſiſtet. dũ potius hoĩes eos malis imitatõibꝰ ſubſequãt Aut qs ſtabit. i. nullꝰ ſtabit ĩ acie certaturꝰ q̃ſi diuerſis iacul' vulnerãdꝰ. vt nõ defendẽdo ſed patiẽdo ſtet.
r ℂ Dicit enĩ. niſi q₂ dñs. vox xpi in ꝑſona mẽbroꝝ. ac ſi dicat. in illã foueã ꝓtinus incidiſſem. in qua pctõres certum eſt poſſe demergi. Paulominꝰ habitauerat. i. vanis ꝑſuaſiõibus potuiſſet decipi aĩa mea. niſi meruiſſet a dño liberari.
s ℂ Hic bñficiũ celerrime cõfeſſionis oñdit. vt cũ ſe hõ lapſum in pctĩs cõfitetur. ſtatim munera diuina dimittẽdi peccata ſubſequunt. Si igit dicebã. motus eſt pes meus. id eſt peccaui q̃ſtatim dixi vero corde. miſericordia tua adiuuabat me. tantũ valet accelerata confeſſio vt ab remittat peccatũ q̃ puniat.
t ℞ Scdm multitudinẽ. id eſt q̃tum fuit pondus penitẽtie tãtus fuit nũerꝰ cõſolationũ. q₂ quãdo egi penitentiaꝫ ⁊ ſuſtinui tribulationẽ in preſenti vita. tunc conſolari gaudebaꝫ in futura. ⁊ quãtomagis egi penitentiã tantomagis cõſolatus es me. Unã fudi lacrimã. vnam merui conſolationẽ. decẽ fudi lacrimas. decem merui ꝯſolatões quot patimur vulnera. tot meremur ⁊ coronas. ⁊ magnitudo tribulationũ magnitudo premiorum eſt.
v ℂ Nunquid negatiue legẽdũ eſt. Sedes iniq̃tatis ẽ mũdi huius voluptuoſa poſſeſſio. q̃ dño adherere nõ poteſt. preceptum enĩ dñi habet beati qui lugẽt ⁊ qui perſecutionẽ patiunt ꝓpter iuſticiã. quoniam iſtoꝝ eſt regnũ celoꝝ ⁊ preceptũ dñi in p̃ſenti ſeculo laborẽ ⁊ dolorẽ habet. non requiem nec gaudiuꝫ. q₂ arta ⁊ anguſta via eſt que ducit ad vitã. Fingere eſt plaſmare dicimus. ⁊ q̃ mentit aliq̃d ſibi plaſmare videt. Hic aũt fingere deo attribuitur ille formauit laborẽ in precepto.
℞ Nemo enĩ dormiens coronatur.
x ℂ Captabũt enĩ dixit quaſi captioſe tractabũt. quia verã cauſam criminis in martiribꝰ perſecutores inuenire nõ poſſunt. Et ſanguinẽ innocentẽ. Ad chriſtũ hoc poteſt referri. quia vere innocẽs pro noſtra redemptiõe ſententiã iniuſte condemnationis accepit.

y ℂ Hic oſtdit nihil valere pſecutões hoim ↄtra xp̄m: vel cõtra martyres. ⁊ eo tpe magis dicit diuinũ ſibi pueniſſe refugiũ qñ ſupbia hũane pſecutõis ſtudio inflata ẽ. qꝛ p hãc. illa btitudo coronal' palme pparat'. et de⁹ me⁹ in adiutoriũ ſpei mee. qm̃ hic adque ſpez habemus. nõ rẽ tenemuſ ſꝫ ſpez in futuro relinquim⁹. qꝛ iã nr̃m deſideriũ poſſidem⁹ z ℂ Et reddet illis. i. retribuet malis ſm vota neqtie ſue. Et nota ꝙ hoc nomẽ malicia ẽ capax oĩm criminũ. ſicut charitas ẽ capax oĩm virtutũ. Diſpdet eos. i. a ſuo regno alienos efficiet. Oratio.

Rudi nos dñe beniuolẽtias legis tue. ⁊ eſto nobis in tribulatiõe refugiũ. q homĩes prudẽter inſinuas. ſciant ne derelinquãt. p. ℂ Laus vocis ſignificat deuotionẽ. canticũ. hilaritatẽ mẽtis. qd̃ vtrũqꝫ ĩ ope pſalmodie dꝫ eẽ ſociatũ. Ipſi dauid ſignificat criſtũ cui laus iſta cãtat' a ℂ Venite em̃ illis dĩ q longe poſiti ſentiunt'. q ſe necdũ fidei ĩtegritate populo fideli iũxerũt Eſt aũt exultatio h⁹ ſeculi que occupat aĩas infideles. iõ addidit deo. de quo vera eſt exultatio. Jubilare eſſe magnũ modum leticie. cui ſermo nõ ſufficit ſepe diximus b ℂ Preocupare. ẽ aliquid ante facere q̃ꝫ ille poſſit videre qui credit' aduenire. Faciẽ dicit. cõſpectum xp̄i in iudicio. id eſt vt cõfiteamur facinora nr̃a ante iudicialẽ eius aduentũ. Jubilemus in pſalmis. ℂ ſcꝫ in cordibus noſtris pſallẽtes. i. grãs agentes.

y Et fact⁹ eſt dñs mihi in refu
giũ: ⁊ de⁹ me⁹ in adiutoriũ
z ſpei mee. Et reddet illis ini
qtatẽ ipoꝝ ⁊ in malicia eoꝝ
diſpdet eos ✳ diſperdet il/
los:· dñs deus noſter.

ℂ ÷ Laus cãtici ipi dd:· ℂ Propheta incitat pp̃los ad laudẽ dei conuenire.

a Enite ex Pſal'. xciiij.
ultem⁹ dño iubilemus
b deo ſalutari nr̃o. Preocupe
m⁹ faciẽ eius in cõfeſſione: ⁊
c in pſalmis iubilem⁹ ei. Qm̃
deus magnus dñs ⁊ rex ma
d gnus ſup oẽs deos. Quia
in manu ei⁹ ſũt oẽs fines ter
re: ⁊ altitudines montiũ ipi
e us ſũt. Quoniã ipi⁹ eſt ma
re ⁊ ipe fec̃ illud: ⁊ ſiccã ma
f nus eius formauerunt. Ve
nite odoremus ⁊ pcedam⁹
⁊ ploremus ante dñm q fe
cit nos: qꝛ ipe eſt dñs deus
g noſter. Et nos ppl's paſcue
eius. ⁊ oues manus eius.
h Hodie ſi vocem eius audie

c ℂ Dicẽdo em̃ qm̃ de⁹ magn⁹. oſtdit illũ eẽ potẽriorẽ. magn⁹ qppe hic non dĩ niſi q ſũme ptãtis arcẽ tenere monſtrat'. Deus etiaꝫ hoies ſctõs appellat. ſup qs dñs rex magnus eſt. qm̃ creat oĩa ⁊ regit vniuerſa d ℂ Fineſ tre ad gẽteſ ptinet vniuerſas. q xp̄o fideli deuotõe ſubiecte ſũt. Altudines mõtiũ ptãtes ſeculi honoreſqꝫ terreni ſũt. q tñ dño ſubiecti ſũt. ⁊ iõ ipius eẽ dicunt' ℂ Pugillo eni. i. ptãte concludit oẽm latitudinẽ terre. e ℂ Mare. ſignificat gẽtes. q in hoc ſeculo varijs vitioꝝ flatib⁹ cõmouent'. Arida ppl's fidelis ẽ. fontes fidei adhuc ſitiẽs qs dono ſue mĩe fũdare dignat⁹ eſt xp̄s. his oĩbus iũgendũ eſt iubilem⁹ ei f ℂ Hortat' nũc xp̄ianuꝫ pplm ꝓpha ad ſatiſfactionẽ pnĩe. Adorem⁹. i. corpis inflextõe incuruemus. pcidam⁹ vt ante ipm nos pſternamus totaqꝫ mẽbroꝝ effuſione tẽdamur Ante deũ plorare ẽ pios fletus effũdere. ⁊ peſſima facta dãnare. naꝫ ſi tota cordis puritate depcemur. facile nos q fecit ⁊ reficit. Et cãm triplicẽ hui⁹ adoratõis hũilis ſubijcit qm̃ ipe fec̃ nos ⁊c̃ g ℂ Dic. n. qd ſint fideles vtiqꝫ oues paſcue dñi qꝛ eternis delitijs. felici ſorte ſatiãt' h ℂ Hic ſubdit vnã ↄditõꝫ neceſſario p̄ reqſitã ad hoc vt ſint hoies vere oues xp̄i dicẽs. Hodie ſi vocẽ eius audieritis. Nã qui vocem domini nõ audit nõ grex dicit' ei⁹. nec ĩ paſcuis ei⁹ collocat'. Hodie xo p qlibet tpe poſitũ eſt. vel ut dicat'. quocũqꝫ tpe vel die. eius vocẽ

audieritis. nolite obdurare corda veſtra
i ☙ Tẽtatio eñi iudaica ꝯ̃ moyſen gra
ui murmuratõe ſurrexit dicẽs. nec eſcã ſi
bi ĩ deſerto dari nec aquã potabilẽ diuĩa
largitate ꝯcedi. q̃ꝓpt̃ culpa pentũ iſtis
repetit̃ vt debita vĩdi
cta timeat̃. k ☙ Ubi
t̃cat in deſ̃to ibi appa
ruit ptãs dei: qñ eſca
venit ex aere. potuſq̧
ex lapide. Ibi ꝓbaue
rũt opa mea. qñ mãna
pluit eſuriẽtib⁹. qñ cõ
turnicũ mlutitudo ve
nit: ⁊ aq̃s lapis dedit
Et viderũt. hoc ipſis
improperiũ dr̃. Nã vi
derũt ⁊ tñ nõ credide
runt. l ☙ Quadra
ginta annis. oẽ tp̃s vi
te pñtis ſignificat de-
narius etem̃ nũerus p
fectus eſt q̃ dũ ac q̃tu
or mũdi ptes adiũgit̃
ad q̃dragenariũ vſq̧
puenit. m ☙ Et iſti
nõ cog̃uerũt vias. q̃a
xl. annorũ tpe bñficia
dei ſcire noluer̃t. Du-
obus modis iurare dr̃
de⁹. iurat placat⁹ atq̧
mitis. hic autẽ iurare
dr̃ iratus. q̃ vindictã
noſcit̃ cõminari. quid
eſt aliud in reqem dei
non introire. niſi ppe-
tua tormẽta ſuſcipere
Negatiue igit̃ legẽdũ
eſt ſi introibũt. i. nõ in
troibũt. Oratio.
Salutare eximiũ
oĩm pplor̃ dñe re
ſpice ꝓpici⁹ ſup oues
gregis tui: eiſq̧ imp-
tiẽs ſal prudẽtie introducẽ eaſdẽ innoxi
as ſempiternã digneris in requiẽ. Qui.
l̃ ☙ Dom⁹ em̃ iſta ẽ vniuerſalis eccĩa
in q̃ xp̃us inhabitat. q̃ deſtructa edificat̃
qñ aĩa poſt captiuitatẽ pcti. ad intelligẽ
tiã v̄itatis ceperit dño p̃ſtante remeare.
nec edificari deſinet: donec vſq̧ ad finez
ſeculi p̃deſtinator̃ numerus impleatur.

ritis: nolite obdurare corda
i veſtra. Sicut in irritatione.
ſcd̃m diẽ tentatõis in deſer-
k to. Ubi tentauerũt me pa-
tres veſtri. ꝓbauerunt ⁊ vi-
l derunt opa mea. Quadra-
ginta annis offenſus fui ge-
nerationi illi. ⁊ dixi ſemp er-
m rant corde. Et iſti nõ cogno
uerunt vias meas. vt iuraui
in ira mea. ſi introibũt in re-
quiem meam.

÷ Qñ domus edificaba
tur poſt captiuitatẽ canticũ
huic dauid: ⁊ Laus fi-
deliũ. d̃ xp̃i incarnatõe et de
exaltatiõe eccl̃ie. Ps. xcv.

a **C**antate dño canticum
nouũ. cãtate dño omĩs
b terra. Cantate dño et bñdi-
cite nomi eius. annũciate de
c die in diem ſalutare ei⁹. An-
nũciate inter gentes gloriaz
eius. in oĩbus pplis mirabi-
d lia eius. Quoniã magn⁹ do
min⁹ ⁊ laudabilis nimis. ter
ribilis eſt ſuper omẽs deos.
e Quoniã omẽs dij gentium

N Totũ q̃ppe myſteriũ hui⁹ pſalmi in
titulo eſt tota vite nr̃e ſacra ⁊ ſalus ĩ titu
lo ſunt. a ☙ Cãtat eñi dño cãticũ no
nũ. q̃ vetere hoĩe depoſito: p grãz baptiſ
matis felicit̃ innouat̃. Oĩs terra. catho
licã t̃cat eccĩam. q̃ per
cũctũ orbẽ noſcit̃ eſſe
diffuſa. Noua domus
nouũ meret̃ canticuz.
Innouata aĩa cãticũ
innouet. b ☙ No-
men em̃ dei bñdicim⁹
qñ nr̃m ſalutare p oĩa
cõfitemur. De die ĩ di
em nũciat̃ qñ aduẽtũ
xp̃i ⁊ ꝓphete ꝓmiſerãt
⁊ euãheliſte veniſſe de
clararũt. Ita factũ eſt
vt duo celeſtes dies
annũciaſſe ei⁹ gloriaz
cõprobent̃. ſ. vetus te
ſtamẽtũ ⁊ nouũ. N
Xp̃s em̃ in vtroq̧ lu-
cet. Nolite eũ tm̃ ĩ ve
teri nũciare ne ſitis iu
dei. nec ſolũ ĩ nouo ne
ſitis manichei. ſed in
vtroq̧ laudate eum.
c ☙ Dñs eñi ſalua-
tor nũciand⁹ erat. ⁊ p
gentes q̃z p̃dicanda
erat glĩa eius. q̃ tanti
miraculi p̃dicabãt au
torẽ. Mirabilia ei⁹ ſi-
gnificat arcanũ incar
natiõis xp̃i. q̃ dũ ſit al
tiſſimus: factus eſt ꝓ
nobis humilimus.
d ☙ Magn⁹. ad ptã
tẽ ptinet. q̃ cũctis po
tẽtior eſt. laudabil' ad
petatẽ. q̃ nos redemit
nimis: ad vtrũq̧ ptiet
q̃ nec q̃ztũ magn⁹ nec
q̃ztũ laudabil' ſit põt explicari. Deos hic
debem⁹ aduertẽ q̃s ſibi gẽtilitas cõpoſu
it. e ☙ Demonia ſunt em̃. q̃ nulli p̃ſtãt
bona. ſ; ĩ ſe credẽtes ſp decipiũt. dicti de
mones q̃ſi ſciẽtes. ſ; qm̃ ſcia illa dici nõ
põt q̃ creatori nõ obſecũdat arbitrio eos
ita ſciẽtes debem⁹ accipere q̃ſi nõ intelli
gentes ſicut ⁊ apoſtolus ſapientiã mun-

di ſtulticiā vocat De⁹ celos fecit.i.apl'os ꝛ ſctōs viros inſtituit q̄ demonib⁹ impe rare cōſueuerūt. f ℂ Cōfeſſionē ſiqui dē bn̄ ſequit̄ pulcritudo. qꝛ nemo pōt eē pulcer: niſi fuerit dei miſeratiōe mūdat⁹ fedos nos faciūt pctā ſ pnīa reddit decoros Sctimonia ꝛ magnifi cētia.i.honoꝛ ꝛ btitu do. In ſanctificatiōe. .i.in illa voce xp̄i.ve nite bn̄dicti. Uel meli us. ℂ In ſctificatio ne gre q̄ ſctificat ꝛ ita magnificat nos. Noli aū magnificari q̄ꝫ ſan ctifica i.qꝛ illud ē rue re ſed ante ſanctifica re.ꝛ ita a deo non a te magnificaris. g ℂ Patria dicta ē: q̄ſi pa tris atria.ſignificat eī patria gentiū oēm ge neralitatē xp̄ianoꝛum quā admonet: vt dn̄o gl'iam afferat ꝛ hono rē. Afferūt vtiq̄ꝫ gl'iam noī eius: q̄ ſtudio de notiōis ꝛ bone volun tatis cōmutant̄ in me lius.et cōſubſtantialē trinitatē ꝑ oīa cōfiten tur: laus eni ꝛ honoꝛ eſt dn̄i bona conuerſa tio ſerui. Uñ ſaluatoꝛ ait. Sic luceat opatio nis bone lux v̄ra corā hoībus: vt glorificet̄ pater veſter in celis. h ℞ Hoſtias hic di cit ꝯſcientie pure liba mīa.vn̄ nō ſanguis: ſ pie lacrime currūt.h̄ eſt coꝛ contritū. Uel opa mīe. Atria aūt dn̄i ſunt apl'i vl' ꝓphe te.ꝑ quos fidelis ppl'us intrat ad deum. Tūc reuera xp̄s adorat̄ q̄ñ in atria eccīe catholice puenit̄. i ℂ Tūc eni terra cō monet̄ q̄ñ pctōꝛ terrena vicia derelinq̄s ad pnīam fuerit dn̄o miſerāte pductus. Dn̄s regnauit ꝑ tropheū crucis ī genere hūano.vn̄ ꝛ romana tranſlatio ex ſeptua ginta interꝑtibus facta hꝫ regnauit a li gno. Siue regnuit.i. apparuit in carne re gnaturus q̄ ſp regnauit. ℞ Uel regna nit i aīab⁹ cōmotis ꝑ pnīam. k ℂ Tūc coꝛrexit oꝛbē: q̄ñ ꝑ regulā fidei paganoꝝ coꝛda cōuertit. Qui.ſ.oꝛbis nō cōmoue bit̄.qꝛ in ſoliditate ve re fidei ꝯſiſtit. Popu los: h̄ fideles homies vult intelligi: q̄ iudi cādi ſunt ſub trāquil litate ſuperne mīe q̄ñ eis p̄mia ꝓmiſſa reſti tuit Et equitas ꝑtinet ad btōs ira ad penas ꝑpetuas impioꝛum. l ℂ Celi: apl'os pro phetas ꝛ p̄dicatoꝛes. terra auditoꝛes cōuer ſos. mare mūdū ſigni ficat. Cāpos do viros dicit non ſupbia tumi dos.nō aſperos iracū dia ſ manſuetos: leni tateq̄ꝫ pleniſſimos q̄ gaudēt.q̄ñ cōuerſatio nis dona ſuſceperint. Oīa: vniuerſitatē gē tiū ſignificat. m ℂ Tunc exulta būt.i.in ſecūdo aduē tu xp̄i.q̄ñ iudicaturus eſt mundū. exultabūt oīa ligna ſiluarū.i.gē tes. que prius fuerāt ſteriles velut ligna ſil uaꝝ.ad culturā fructi ferā tūc pducte: aū fa ciem dn̄i magno gau dio ſūt letature. Qm̄ venit ꝑ h̄ illū nos ad uentū tm̄ voluit intel ligere quē adhuc no ſcimur expectare. ℞ Jō certe iſta ligna gaudebūt.q̄ꝛ non ſunt obnoxia cōbuſtio ni.pctōꝛes ei ſubdet penis: iuſtos p̄mijs remūerabit et̄nis. n ℂ Primo venit vt iudicet̄. poſtea vēturus eſt vt iudicet.

demonia: dn̄s autē celos fe
f cit. Confeſſio et pulcritudo
in conſpectu eius: ſanctimo
nia ꝛ magnificentia in ſancti
g ficatōe eius. Afferte dn̄o pa
trie gētiuꝫ afferte dn̄o gl'iaꝫ
ꝛ honoꝛē afferte dn̄o gloꝛiaꝫ
h nomini eius. Tollite hoſti
as ꝛ introite in atria ei⁹. ado
rate dn̄m in atrio ſancto ei⁹
i Cōmoueat̄ a facie eius vni
uerſa terra. dicite in genti
bus ÷ quia :· dn̄s regnauit.
k Eteni coꝛrexit oꝛbeꝫ terre q̄
non cōmouebitur. iudicabit
l ppl'os in equitate. Letentur
celi ꝛ exultet terra. cōmouea
tur mare et plenitudo eius
gaudebunt campi ꝛ omia q̄
m in eis ſunt. Tunc exultabūt
oīa ligna ſiluaruꝫ a facie do
mini qꝛ venit: ⁎ quoniā ve
n nit :· iudicare terram. Judi
cabit oꝛbem terre in equita
te. et ppl'os in veritate ſua.
Ps ÷ ipſi Dauid :· q̄ñ tra

Oratio.

Actoꝛ celi ꝛ terre crea toꝛ de⁹ quē oīs terra cātici noui mo dulatiōe ꝑſultat: p̄camur. vt ſicut te a li gno regnātē ſupplices ꝯfitemur ita amiſ ſo oī gētilitat' erroꝛe: futuri aduētus tui

glia̅z intentis ſenſibus p̄ſtolemur. Qui. ¶ Terra dauid. caro xp̄i eſt. q̄ p⁹ ſopore̅ mortis lege co̅i. reſtaurata e̅ in glı̅a mu̅e re ſingl'ari reſurrectio̅is. Vel certe terra e̅ eccl̅ia. i. corp⁹ xp̄i miſticu̅ oe̅s. ſ. fideles.

ſuu̅. magis diuinu̅ eligu̅t ſubire ſeruiciu̅. f ¶ Celi. apl'i vl' p̄dicatores. q̄x iſtis p̄ dicato̅ib⁹. iuſticia di̅ innotuit mu̅do. Ut deru̅t, h̄. n̄ carnalib⁹ ocl'is ſ; cordis lumi̅e debem⁹ accipe. glı̅a ei audiri no̅ videri ſolet. Vel vt q̄da̅ volu̅t vider̄t glı̅a̅z. i. xp̄z q̄ e̅ glı̅a p̄r̄is

a ¶ Dn̄s regnauit s q̄ alter cole̅dus e̅. niſi ille q̄ ſol⁹ cog̅ſcit̄ ſperare. Exultet terra. i. gen⁹ hu̅anu̅ in ſua reparato̅e. Letent̄ inſule. i. eccl̅ie ge̅tiu̅. dic̄ vero multe no̅ o̅e̅s. p̄pter hereticas ꝑuitates. b ¶ In h̄ verſu q̄lis ſit dn̄s ip̄ijs vl' religo̅ſ narrat̄ Nubiloſus ⁊ caliginoſus e̅ indeuotl'. du̅ tenebroſa corda. nulla claritate reſplendent. Iuſticia xp̄o ⁊ iudiciu̅ his q̄ in eu̅ credu̅t. et ſedes ei⁹ effici meruerut. q̄ hn̄ correctio vocant̄. qꝛ prauitate exuti. et recti ⁊ dei ſedes facti ſunt. c ¶ An̄ aduentu̅ dn̄i ignis p̄ceſſit. qn̄ a p̄dicato̅e prophetaru̅. corda infidelium fremuer̄t. ita vt ardore iracundie ſue ce̅ſi. de p̄dica̅tiu̅ nece tractare̅t. Et inflam̄abit. ſ. ip̄ios aduerſus electos. In circuitu. qꝛ du̅ pauci ee̅nt electi. erat aduerſarioꝝ circu̅da̅s innu̅erabil' multitudo. d ¶ Alluxeru̅t vulgura ei⁹. i. p̄dicato̅es ꝓphaꝝ vl' miracula ſcto̅ꝝ. Co̅mota e̅ terra. h̄ eſt terreni ꝑterriti in nouitate p̄dicato̅ꝝ. vt ſe intelligere̅t idola inſenſata colere. du̅ h̄ent adorabile̅ ſu̅mu̅ creatore̅. e ¶ Mo̅tes fluxer̄t h̄ e̅ pote̅tes h⁹ ſcl'i. cognito dn̄o hu̅iliati ſu̅t. Ois t̄ra. i. p̄ta̅tes ſcl'i. pagani ſeu heretici q̄ ab errore vocati a dn̄o da̅na̅tes ſup̄ſtitioſu̅ votu̅

eius reſtituta eſt. ¶ Propheta de primo xp̄i aduentu dicit admone̅s fideles in eo letari. ⁊ increpa̅s eos q̄ idola venerant̄. Pſal. xcvj.

a Dominus regnauit exultet terra: letentur inſule multe. Nubes ⁊ caligo in
b circuitu eius: iuſticia et iudicium correctio ſedis eius.
c Ignis ante ip̄m precedet. et inflamabit in circuitu inimicos eius. Alluxerunt fulgu-
d ra eius orbi terre: vidit ⁊ co̅-
e mota eſt terra. Montes ſicut cera fluxeru̅t a facie dn̄i ✱ a facie dn̄i: omnis terra.
f Annu̅ciauerunt celi iuſticiam eius: ⁊ viderunt oe̅s po-
g puli glı̅am ei⁹. Co̅fundant̄ oe̅s q̄ adora̅t ſculptilia. qui glı̅ant̄ in ſimulachris ſuis.
h Adorate eu̅ oe̅s angeli eius
i audiuit ⁊ letata eſt ſyon. Et exultauerunt filie iude. ꝓpt̄
k iudicia tua dn̄e. Qm̄ tu dominus altiſſim⁹ ſup oe̅m terram. nimis exaltatus es ſup
l omnes deos. Qui diligitis dn̄m odite malum. cuſtodit

g ¶ Incre pat. h̄ cultores idoloru̅. idolu̅ dc̄m e̅ q̄ ip̄z ſit dolu̅. i. hoi̅m falſitate reptu̅. Simulacꝝ a ſimulato̅e ſacra ꝯpoſitu̅. eo q̄ illis det̄ honor alien⁹. ſic vtraq̄ fugie̅da. ip̄oꝝ noi̅m i̅terp̄tatio̅e declarant̄. h ¶ Bon⁹ ei angl'us adoret deu̅. q̄ recto corde. ſuu̅ ꝯg̅ſcit auctore̅ nec ſe ab hoi̅b⁹ adorari ꝑmittit ſ; mal⁹ a̅gl's ſe adorari ſatagit. Audiuit ſyon. i. eccl̅ia catholica puro corde iudicia dn̄i ꝑcepit. ⁊ io̅ letata e̅. Na̅ q̄ v̄bu̅ di̅ ſb̄dola me̅te audit. qꝛ ꝯ volu̅tate̅ ſua̅ q̄d no̅ credit audit. triſtl' abſcedit. i ¶ Filie iude ſ̄cat religioſas me̅tes ꝓbataſq̄ ꝑſonaſ q̄ io̅o filie iude dn̄r. qm̄ xp̄o ꝯfiteri ⁊ crede̅ maluer̄ut q̄ ex iuda deſce̅dit. Propt̄ iudicia. ſ. qꝛ triſticia̅ ſ̄uoꝝ tuoꝝ ꝯuertis in gaudiu̅. et ſup̄bn̄ eis diabolu̅ virtutis hu̅ilitate ꝓſternis. k ¶ Terra hic pcto̅res. deos. iuſtos hoi̅es debem⁹ aduertere. per hec em̄ duo. ſignificat xp̄m. ⁊ terrenis creaturis. ⁊ celeſtibus imperare.

l ¶ Hic bonos alloq̄t̄ ⁊ fideles. vt a malicia diaboli ſegrege̅t̄. ip̄e em̄ iure dı̄r malus. p̄ que̅ venit oe̅ malu̅. Et ne quis diabolu̅ timuiſſet offendere. ſequit̄ cuſtodit dn̄s aı̄as ſanctoꝝ. Liberat etia̅ animas

de manu pctõꝝ qñ eas nõ ſinit aliq̃ prauitate ſubuerti. Ne xo. dñm corpa ſctõꝝ a penis cuſtodire ītelligeres (q̃ paſſim tradit ad penas. vt martirib⁹ reddat coronas) dixit aĩas ſctõꝝ. m ℭ Juſto dic̃ ortã eẽ lucẽ. i. veriſſimã fidẽ: vt illumĩat⁹ tl'ia credat. q̃ eũ ad celoꝝ reg̃ pducãt. Rect̃ corde orit̃ leticia. qñ deo pſtãte talia gerũt q̃ ſibi pfutura cogſcunt. n ℭ Admonet h̃ iuſtos nõ ĩ hũano deſiderio. aut ĩ h⁹ ſcl'i ruinoſa iactãtia ſ; in dño letari. Cõfitent̃. iuſti mẽoriã ſctitatis eius qñ ĩ illo regno perpetuo fuerint collocati. recordãtes ꝺ̃ q̃ta clade h⁹ ſcl'i (deo miſerãte) ſũt ſubtracti. Oĩo

Uſtos aĩaꝝ ſcãꝝ de⁹. cui⁹ regnũ ẽ ps pfecta iuſtoꝝ. cõcede pheticas euãgelicaſq; choruſcatões pectorib⁹ nr̃is ĩſeri: ꝛ ſi q̃d eſt obtectũ velamine pſto. ſpũſctõ reuelãte pãdat̃. p. a ℭ Nou⁹ ei hõ cãtare dz cãticũ nouũ ñ ille vetuſt⁹ q̃ necdũ ade pctã deponẽs ĩ eis pſeuerat. Nouũ cãticũ. ẽ de dñi ĩcarnatõe narrare vl' cãtare. nouũ. qꝛ nũq̃ aliq̃d ſil'e mũd⁹ audiuit. Fecit mirabilia qñ cecis. lumẽ. cladis greſſuz donauit b ℞ Xp̃s ei. dextera ꝛ brachiũ dr̃. Dextera pro ꝟtute. brachiũ p robore hic ponit̃. Ipſe ſaluauit hoĩem dext̃a ſua in ſalutẽ. q̃ ſuo vicio pierat ℭ Siue ſemetipm ſaluauit q̃ dixit ptãtẽ habeo ponẽ

÷ dñs :· aĩas ſctõꝝ ſuorũ de manu pctõrũ liberabit eos.
m Lux orta eſt iuſto. et rectis
n corde leticia. Letamini iuſti in dño et confitemini memorie ſanctificationis eius.

Pš. ÷ ipi dauid :· ℭ Propheta cõmonet ppl'm xp̃ianum. cantici noui exultatione letari. qñ mirabilis ẽ xp̃i pceſſus aduentus.

Pſalmus. xcvij.

a Cantate domino canticũ nouũ quia mirabilia fecit
b Saluabit ſibi dextera eius.
c ꝛ brachiuz ſanctuz eius. Notum fecit dominus ſalutare ſuum. in pſpectu gentium re
d uelauit iuſticiã ſuaz. Recordatus eſt miſericordie ſue. ꝛ veritatis ſue domui iſrael.
e Uiderunt omẽs termini ter
f re ſalutare dei noſtri. Jubilate dño omnis terra. canta
g te ꝛ exultate ꝛ pſallite. Pſallite domino in cithara ✱ in cithara :· et voce pſalmi. in tubis ÷ ductilibus :· et voce
h tube cornee. Jubilate in cõſpectu regis dñi. moueatur mare et plenitudo eius. orbis ÷ terrarum :· ꝛ qui habi

di aĩaz meã ꝛ iterũ ſumẽdi eã c ℭ Notũ fecit dñs ſalutare. i. dñm ſaluatorẽ. q̃ ſalutar̃ recte dr̃. qꝛ oĩs ſalutis ẽ autor. Et reuelauit iuſticiũ. i. xp̃m. q̃ pus ſub q̃dã velamĩe pdicat⁹ fuerat a pphis. quo ſubducto. in ei⁹ aduẽtu ip̃a facies ꝟitatis apparuit. ℞ Uel iuſticiã vite. q̃ incredulitate hoĩm. fuit obſcurata. d ℞ Recordatus eſt mĩe. in ppl'o. ſ. gentiũ. ꝛ ꝟitatis ſue q̃ ad ppl'm iudeoꝝ. ſ. ope cõplens. qꝺ̃ patriarchis pmiſerat.
e ℭ Uiderunt oẽs. i. mẽte pſpexert̃ qꝺ̃ p totũ mũdũ pſtat effectũ q̃viſio ñ niſi ad fidẽ ẽ referẽda vt nob̃ poſſit ꝟitas pſtare ꝟboꝝ. p fidẽ ei oẽs t̃mini terre viderũt ihm. f ℭ Jubilate dicrũ ẽ. cum mag̃ delectatõe. i gaudiũ vocis pſilite. Oĩs t̃ra. deſignat vniuerſã eccĩaz. Cantare ẽ offõ oris. laudes pſonare. Exultare cum magno amore. animi vota declarare. pſallẽ. bonis opib⁹ dĩ mãdata pplẽ g ℞ Pſallit dño ĩ cithara. q̃ oĩb⁹ mẽbris ſe caſtũ pbuerit. nõ pt qt eẽ ſon⁹ cithare pfect⁹. ſi vna corda defuerit. ſic etiã hõ ſi vno crimĩ capitali ſubiacebit ñ pſallit dño in cithara qꝛ vna corda deeſt nec ẽ pfect⁹ cithare ſon⁹. ℭ Uox pſalmi q̃z. ad laudatõz dĩnã ptĩet. Tube ductiles. ſignat fideles q̃ diuerſis paſſionib⁹ tũſi. do largiẽte clari⁹ ſonuerũt. Uox tube cornee. eſt fixa tollerãtia pañ

entie ꝗ vt cornu pſeuerat. b ℟ Dixit iubilādū eē.nūc oñdit vbi q̄ ā regē.Cō mouet̄ mare.qn̄ ī futuro iudicio.impio/ rū pectora a recordatōe delictoꝝ cōmouē tur.⁊ plenitudo eius merito dr̄ q̄ multa pctā ɔmiſerūt. Orbis terraꝝ mouebit̄ qn̄ in nouā facieȝ veniet.vt ꝑdictū eſt.erit celū no uū ⁊ terra noua.⁊ qui habitāt.i. hoīes in eo i ℭ Flumīa.ſctōs vi ros ſiḡt ꝗ bona opa ce leſti vbertate manaue rūt.ſimul.i.cū dño ſal uatore cui ꝑdicta opa exhibuerūt ℟ Mō tes.apl'i. ℭ Qui ex/ ultabūt ī ɔſpectu dñi: ī iudicatōe futura.qm̄ venit iudicare.ſ.pctō res.ꝗ terrena ſp vicia ɔcupiſcūt ⁊ idō terra re cte dicūt̄. k ℭ Iſti ſꝫ iuſticia iudicādi ſc̄ ꝗ nulla remiſſiōe libe rabunt̄ a ſua ptinacia Illi vō ppl'i in eq̄tate iudicādi ſc̄ ꝗ ibi pmia recipiūt.qm̄ ꝗ h̄ ꝓpter nomē dñi ḡuiſſima pi cula ptulerūt. Orō.

Mmitte dñe ſalu tare tuū mētibus nr̄is ꝗ reuelaſti iuſtici am tuā gētib⁹ vr̄.tuer ſis. vt ꝗ q̄ndā iudica/ re veniſti ꝓ pditis.mi ſericordiā cū aduene/ ris ꝓ q̄b⁹ iudicat⁹ es largiaris Qui cū pr̄e.

ℭ Per dauid ei.⁊ p ſonā loq̄ntis aduertim⁹ ⁊ xp̄m manu for tē ⁊ deſiderabilē ſentim⁹.ipi⁹ enī honor in h̄ pſalmo regnū potētiaq; cantatur. a ℭ Cū pſalmo dicit dñs regūit.expo/ nit qm̄ glīaȝ ſue reſurrectōnis oñdit.ille eī ꝗ reſurrexit.nēpe ipe regūit Iraſcant̄ ppli. ℟ Uel iudei vl' gētiles nō credē tes. ℭ Nihil vltra xp̄o nocituri.Che/ rubin hebreū.ſignificat plenitudinē ſcie vbi q̄ſi ī throno ſuo deū manifeſtat ſedē.

i tant in eo. Flumīa plaudēt manu ſimul.montes exulta/ bunt a conſpectu dñi qm̄ ve k nit iudicare terram. Iudica bit orbem ÷terraꝝ:· in iuſti/ cia ⁊ populos in equitate.

÷Pſ dauid:· Propheta cōmonet pplos xp̄o dño confiteri.eumq; adorare. q̄ ſuis fidelib⁹ ꝓpicius exiſtit.

Pſalmus.xcviij.

a Dominus regnauit ira/ ſcant̄ ppl'i. ꝗ ſedes ſup b cherubin.moueat̄ t̄ra. Dñs in ſyon magnus. ⁊ excelſus c ſuper oēs pplos.Confitean tur nomini tuo magno. qm̄ terribile ⁊ ſanctum eſt. ⁊ ho/ nor regi ȝ iudicium diligit. d Tu paraſti directiones iudi cium et iuſticiam in iacob tu e feciſti. Exaltate dominū de/ um noſtrum. ⁊ adorate ſca/ bellum pedum eius quoniā f ſanctum eſt. Moyſes et aa/ ron in ſacerdotibus eius. et

moueat̄ t̄ra. poſtulat pctōres ad ɔuerſio nē cōmoueri ℟ q̄diu ei t̄ra.i.pctōr ī/ mobilis ē.ſanari nō p̄t.qn̄ vō mota fue/ rit ⁊ intremuerit ꝓpt̄ pctā. ſanitatē reci/ pit.vn̄ alibi dr̄.ſana ɔtritōes ei⁹ q̄ mota eſt. b ℭ Syon inter ꝓtat̄ ſpeculatio. i. ec/ cleſia.i ꝗ dñs ſpiritali ter ineſſe mōſtrat̄. Et ille quē contēpſerūt ꝑ uerſa mēte.rex ⁊ excel ſus ſup oēs pplos e/ minet c ℭ Magnū dcm̄ eſt nomē xp̄i.q̄ vbiq; diffamatū ē. ter ribile.q̄ ipe vētur⁹ eſt iudicare viuos ⁊ mor tuos.ſctm̄ q̄ īmacula ta ⁊ celeſti ɔuerſatiōe ꝑmāſit. Honor regl' ē glīoſa ꝑdicatio quā il li ſp̄ offerim⁹ ɔfitēdo ipi⁹ iuſtū iudiciū. Uel diligit honor.i. cult⁹ ꝗ deum honoram⁹.a/ mat.i.req̄rit diligēteȝ aduertētiā. deliberati onē.ſuiꝑi⁹ iudiciuȝ ⁊ vilitatē atȝ dei reuerē tiā. d ℟ Preparauit de⁹ directiōes ī pplis ſ ipi ꝓprio vicio dep̄/ uati ſc̄. ℭ Iudiciuȝ fecit in pplo fideli.qn̄ eī donauit bonū malū q; diſcernē iuſticiā vō cū relict' idolis.crea/ tori ſuo meruit deſui re.in iacob.i. in vnoq̄ q; fideli. e ℭ Cōmo net ꝓpha deuotos po pulos ꝑdicādo magni ficare ⁊ exaltare nomē dñi. ⁊ adorare ſca bellū. ℟ A ℭ id eſt corp⁹ xp̄i qd̄ de maria vgine aſſūpſit. ℭ Scabellū hūa nitas diuītatis ītelligit̄.pedes ei⁹ ſtabi bilitatē diuītat' ſignificat.qm̄ ſctm̄ eſt.ſ: corpus xp̄i ⁊ glīoſuȝ ⁊ adorabile. f ℭ Moyſes ⁊ aaron ī ſacerdotib⁹ ei⁹.q̄uis moyſes ſacerdos eē alibi nō legat̄. ℟ Et q̄uis illoꝝ vn⁹.legis.alter ſacerdotij teneat regulā.tn̄ vterq; ſacerdotali ꝑco/

nio vel i legabib⁹ vel i veſtis tintīnabu-lis aduētū dñi nūciauit. ¶ Samuel vn-xit dauid in regē. tñ nō accepit officiū ſa-cerdotꝰ. qꝛ erat de tribu effraim. vñ ſacer dotes fieri nō licebat: ꝛ iō nō int ſacerdo tes. ſꝫ int eos q̄ inuo-cāt nomē dñi ponit ꝫ Leuita ꝟo fuit. qꝛ illd̄ linū ephot portauit. h qd̄ ſignificat. poſ ſe cādidū effici. q̄ ꝑ pe nitētiā nc mē dei inuo cās. nigredinē pctī. la crimis diluerit. g ¶ Quātū valeat ſinceri tas orōnis. in breuita te declaratū ē. qꝛ fide-liť deū inuocātes effi-caciť audiebat. In co lūna nubis loquebať tūc illis nob̄ aūt ꝑ ſan ctū ſcabellū. i. ꝑ incar nationē. ꝛ loq̄ ꝛ appa rere dignatus ē. h ¶ Reddit cās quare eoſ dñs exaudire dignare tur. Ipe ei xp̄s vere il lū diligit. q̄ ei⁹ māda-ta cuſtodit vt ipſe ait. Si me diligitis māda ta mea ſeruate. Teſti-moniū ꝟo hic dr̄. ꝑ ſiḡ aliq̄ pcedētis rei poſi ta ſignificatio. Sic in lege dixit. ꝫ erit vobis in teſtimoniū. i ¶ Dicendo tu exaudie-bas eos. tu eis ꝓpici⁹ fuiſti oſtēdit q̄ dē deſi deria ſctōꝝ i bonis petitiōib⁹ fuiſſe ꝯple ta. Et vlciſcēs i oēs ꝛc̄. ne eis hūana ela tio ſurripe potuiſſet. Nam q̄uis aliq̄ ſcti ſint ꝛ fideles viri. tñ optet i eis vīdicare ꝑ tpe ne cor eoꝝ poſſe videať ad ſupbiā deduci. adinuētiōes ꝟo eoꝝ intellige ſtu dia eoꝝ ꝛ opatiōes deficiētes. h Uel i bonū accipe vlciſcēs. vt de⁹ vlciſci intel ligať i adinuētōes. i. ꝯ adinuentōes eoꝝ faciētes. qꝛ placite erāt dño eoꝝ actiōes ꝛ adinuētōes k ¶ Notādū ē eī. ꝙ ſcm̄ dñm i mōte ſctō pcipit adorādū qm̄ ſicut laus ei⁹ nō ꝯuenit ori prauo. ita nec eius

culture. loci pōt congruere turpitudo. Sublimis throni dñe. te ꝛ Mo-ſes ꝛ Aaron oram⁹ ꝛ qm̄s vt colūna nob̄ lumis refulgēte. modū ſacerdotal ordis. te cu-ſtode ſeruem⁹. Per. ¶ Cōfeſſio ei q̄ſi cōfacio. dr̄ ſiue pnīa ſi ne laus multoꝝ ore ce lebrata. q̄ iōo ſic dr̄. vt ad plurimoſ ptinē mō ſtreť. Con enī ſimul ſi gnificare notum eſt. a ¶ Jubilatio eſt eē magno mētis gaudio cōmoueri. nō tñ i arti-culata ꝟba prorumpe ꝛ ſub iocunditate dño famulari. Ois t'ra nō ad tellurē referēdū ē. ſꝫ allegorice ad hoīes cōſtat intelligi Iſta le ticia vtiq; caritas ē. de q̄ aplꝰs ait. non inflať non agit ꝑperā. nō eīm murmurātes dño ſer-uire debem⁹ qꝛ ſic deū nō diligim⁹. b h Introite. i. nō ioc̄l tur pib⁹ diſſoluimini. ſed oīa q̄ facitis in gliam dei facite. In exultati one. ¶ Hoc eſt. vt gaudia tūc ſumatꝰ hu militatꝰ: qn̄ ſupbis oī bus ꝓbať eē terribil. c ¶ Scitote ꝫ eſt in telligite o iudei ꝙ iſte dñſ (quē filiū dei mint me credidiſtꝰ) ipſe eſt deus q̄ fecit celū ꝛ ter rā: q̄ nos q̄ꝫ ad ſuā imaginē plaſmauit. h Et nō ſolū corpalr. ſꝫ i nouū hoīez re creauit. ꝛ hoc nō nr̄o merito ſꝫ ſuo dono. d ¶ Ueīt ad pplm fidelē ꝑ ꝓpatōes pul cerrias: oñdēs q̄d ſint. Oues. qꝛ ſūt ſim plices. ꝛ ipe eaꝝ paſtor ē ver⁹ Paſcue ei⁹. i. diuia ſcptꝛꝛaꝝ dulcꝰ epulatio. porte: dñi ſꝫ hūilis pnīa. baptiſmū ſacꝝ. ꝛ cari-tas ꝛ alia bona opa ꝛ ſcā. Atria ei⁹ (vt ꝫ ſbaudias itrate) ſignificat ꝓphas ꝛ euā-geliſtaſ. ꝛ q̄cūq; rcē pdicauert. dcā ei illo rū dñi ꝯſtat eē atria qꝛ ꝑ illos ꝛ illa ad eū itur ꝛ ipe ſi duota mēte q̄rif i eiſ iueniť

ſamuel inter eos q̄ inuocāt
g nomē ei⁹. Inuocabāt dñm ꝛ
ipe exaudiebat eos i colūna
h nubis loq̄bať ad eos. Cuſto
diebāt teſtimonia ei⁹. ꝛ pce-
i ptū qd̄ dedit illis. Dñe deuſ
nr̄ tu exaudiebas eos. de⁹ tu
ꝓpici⁹ fuiſti eis. ꝛ vlciſcens
in ÷ oēs ∻ adinuētiōes eorū.
k Exaltate dñm deum nr̄m. ꝛ
adorate in monte ſancto ei⁹
quoniā ſctūs dñs de⁹ noſter

Pſalm⁹ in ꝯfeſſiōe. Ad-
monet ꝓpheta vniuerſitatē
dūm exultando laudare.

a Ubilate Pſ. xcix.
deo omis terra. ſeruite
b dño in leticia. Introite in cō
ſpectu eius. in exultatione.
c Scitote qm̄ dñs ipſe ē deus
ipſe fecit nos et nō ipſi nos.
d Pplꝰs eiuſ ꝛ oues paſcue ei⁹
introite portas eius in con-
feſſione. atria ei⁹. in himnis

e ¶ Reddit cām q̄re p̄dicādū ⁊ laudā dū ē nomē xp̄i. qm̄ ſuauis ē. ſuauitas ei' iſta ne cit hr̄e faſtidiū. Ineternū. q2 cū ſe ſmel p̄ſtiterit et̄na futura bona ſp ab ip̄o ſeruant̄ illeſa. Scl'm ſcl'i ſiue. in gn̄atio/nē ⁊ gn̄ationē. ⁊ iſtud ſignificat ſcl'm qd̄ nūc agit̄. ⁊ illud qd̄ credimus eſſe vēturū. i. ſeculū in btōꝝ gaudio. Hic ei Ṽitas dei iplet̄ ⁊ p̄miſſa ei' i p̄ſia Ṽitate ꝯplent̄. Or̄o.

Ubilam' tibi domine et̄ne. in leticia ⁊ exultatiōe poſcētes vt dū poꝛte pectoꝝ nr̄oꝝ in tuis laudibus referantur. ſp ad miaꝫ veritatēq3 pan/dant̄. Per. ¶ Ipſi dauid vbi ponit̄. totū xp̄i Ṽtutib' applicat̄. vt nihil de iſto terreno rege intelligas. ſ̄ oia de illo celeſti fuiſſe dicta cognoſcas.

a ¶ Audiant vtiq3 miſicoꝛdē dn̄m pctō/res q̄ deſperāt de ſalute ītelligāt ſupbi iudicē. q̄ malū ſuū nō eſti/māt eſſe puniendū. in his ei duob' ſmoni/bus. ⁊ cūcta opa dei. ⁊ toti' ecc̄ie edificatō p̄bat̄ eē narrata Oīa em̄ di opa ſunt mia ⁊ iudiciū. i. Ṽitas. in q̄/bus duob' omēs Ṽtutes cōp̄rehendunt̄.

b H Admonet p̄pha. vt q̄ſq̄s qd̄ pſallit in/ligat. ⁊ ſenſus ipi' pſalmū ꝯtēplet̄. ⁊ nō vaget̄ mēs foꝛas vt oꝛe q̄d evideat̄ pſallere. mens aut ſine fructu ſit. In via im/maculata. ¶ Quia xp̄s nō habuit ꝑctā q̄ hūc mūdū immaculatis greſſib' ambu lauit. ⁊ iō ait ego in h̄ mūdo. ſine macula ambulabo. vt veniat ad me immaculatū H Qn̄ venies. de ſcd̄o ei' aduētu dicit. qn̄ reuertēs dn̄s. facta hoīm exq̄rit.

e cōfitemini illi. Laudate nomen eius quoniā ſuauis eſt dn̄s ineternū miſcd̄ia eius. ⁊ vſq3 in generationē et gene/rationē veritas eius.

Ps ipſi dauid. ¶ Ecclesia dei. iudiciū ⁊ miſcd̄iaꝫ decantat ſecq3 nō cuꝫ iniq̄s ſ̄ cū fidelibus habitare cōgaudet. Pſalmus. c.

a Iſericoꝛdiā et iudiciuꝫ
b cantabo tibi dn̄e. Pſallam ⁊ intelligā in via imacu
c lata. qn̄ venies ad me. Per/ambulabā in innocētia coꝛ/dis mei. in medio dom' mee
d Non p̄ponebā ante oculos meos rem iniuſtam. faciētes
e p̄uaricatiōes odiui. Nō ad/heſit mihi coꝛ p̄rauū declinātē a me malignuꝫ nō cogno/
f ſcebam. Detrahentē ſecreto p̄roximo ſuo. hunc perſeque
b bar. Superbo oculo et in/ſatiabili coꝛde. cum hoc non
b edebam. Oculi mei ad fi/

e H Nihil ſic placere deo vt ſimplicitatē ⁊ innocentiā. ¶ Hinc dat̄ intelligi. q̄ xp̄c ſimplicitatē gratiſſimā. i ſpecie colūbe ſpūſſctūs appuit. ⁊ xp̄c māſuetu/dinē. agnū ſe vocare fili' dei elegit. per h̄ vtiq3 deſignās et̄nam ſapiaꝫ. hītare ī pectorib' placidis ⁊ hūili/bus d ¶ Juſte ḡ dicit ſctā ꝯgregatio añ oculos coꝛdis ſui ſe ñ poſuiſſe rē iiuſtā. quā de penetrabilib' ſue mēti excluſerat. recte ſiq̄dē res illas videre negamur. q̄s null' de/lectatiōib' intuemur. Preuaricatiōes odi/ui. q2 p̄uaricatōes hominū iugit̄ habui odioſas. nā q̄uis añ faciem nr̄aꝫ veniāt tn̄ nō ſt̄ i ꝯſpectu mēti nr̄e. e ¶ Coꝛ p̄uū ei ad/herē nō pōt niſi ligatꝰ funib' pctōꝝ. Decli/nantē a me. i. heretiꝯ cū. q̄ p̄rauis doctrinis a catholica fide diſſē/tit. nō cognoſcebā. cū ſe etiā baptiſatū aſſe/rat. nō tn̄ ī eo agnoſcit̄ diuina dilectio; q̄ blaſphemus p̄bat̄ a dn̄o H Uel q̄cuiq3 malus xp̄ianus. p ma lignū accipit̄.

f ¶ Detrahit heretic' ſecreto. qn̄ abſen/tē catholicū aliq̄ ob/locutōe delacerat nec audet palā ꝯtēdere. q̄ ſe nouit irrōnabilia vīdicare. hos dicit pſeq̄ndos. vt ad ſtudia veritatis cōcitant̄. H Uel de q̄libet detrahēte intellige. g ¶ Supbo oculo eſt. q̄ eſt p̄tumid' p̄raua volūtate. Inſatiabili coꝛde. q̄ nō recedit a blaſphemijs. illos intm̄ dicit vitādos. vt nec cū ipſis debeam' inire ꝯuiuiū. ne aures xp̄ianoꝝ abominādis inquinent̄ ſermonibus.

b ¶ Profitet̄ ſe nūc ſctā ꝯgregatio. il/

los cordis ocl'os ſociare cū ſcīs. q̄s auer
tebit a peſſimis. Fideles t̄re ſt̄ xp̄iani. q̄
p totū mūdū hītāt. ⁊ ſedēt ſil' in vnitate fi
dei. Ambulās ī via. hec ē vera ⁊ manife
ſta pbatio xp̄ianoꝝ. ⁊ in ſuavita clareſcē
⁊ bonoꝝ miſtroꝝ con
uerſatiōe gaudere. ſic
ſupra dixit. cū ſcō ſan
ctus eris. ⁊ q̄uis h̄ a
laicis n̄ ſit exceptū. tn̄
ſpecial'r pbat' ſacerdo
tib⁹ īpoſitū vt tl'es mi
ſtros habeāt. q̄ dīnis
regulis nō repugnēt.
i ℭ Negat eī fidelis
ppl's cū ſupbis ſibi fu
iſſe aliquā portōz. vn̄
coḡſcim⁹ nos debere
hr̄e talia in ſubiectos
iudicia vt nullatenus
peſſimis hoīb⁹ fauea
mus. nec nob̄ grati vi
deāt'. q̄ morū p̄uitate
vitādi ſūt. n̄ direxit. i.
nō pfecit. illos eī dici
mus dirigere. q̄ acce
dēdo pficiūt. vl' aliq̄
pſperitatc meliorant'
qd̄ iſtis nō ɔtingit. q̄
tortuoſis ſtudēt ſemi
tis ambulare. k ℭ
Poſtq̄ꝫ dixit malorū
ſe fugiſſe ɔſortia expo
nit nūc quēadmodū
de penitrabilib⁹ ſuis
expulerit illā ptē tirā
nicā. i. prauā demonū
ſuggeſtionem. In ma
tutinis. ī ipīs vꝫ ini
tijs. cū nob̄ ſuggeſtio
nes diabolice ceperīt
velut dubia crepuſcu
la apparere. tū c oōe
dn̄t eijci. ne paulatim
noxie creſcētes. velut
dies nebuloſiſſima ɔp̄hēdāt. Peccato
res terre ſunt demones. q̄ ſic iuſte dicūt'
qm̄ pctōres faciūt. Ciuitatē dei. aīaꝫ piā
p̄ſes eſſe dixerūt. vn̄ diabolus diſperdit'
cū a ſua intētione remouet'. Orō.
Icōprehēſibilis v̄tute de⁹ q̄ tuis fa
mulis mīaꝫ atq̄ꝫ iudiciū clemēter in

deles terre vt ſedeant mecū
ambulans in via immacula-
i ta hic mihi miniſtrabat. Nō
habitabit in medio domus
mee qui facit ſuperbiaꝫ. qui
loquit' iniqua non direxit in
k cōſpectu oculoꝝ meorū. In
matutino interficiebam oēs
peccatores terre vt diſperde
rem de ciuitate domini om-
nes operantes iniquitatem.

Oratio paupis cū anxi⁹
fuerit. ⁊ coram dn̄o effuderit
precē ſuā. ℭ Propheta di
cit de pſona cuiuſlibet pau-
peris iuſti. dn̄s ad eius p̄ces
attendat. Ps̄. cj.

a Domine exaudi oratio
nem meā. ⁊ clamor me
us ad te veniet. Non auer-
tas faciē tuam a me. in qua-
cūq̄ꝫ die tribulor inclina ad
c me ÷ aurē tuā :· In quacūq̄ꝫ
die inuocauero te. velociter
d exaudi me. Quia defecerūt
ſicut fumus dies mei. et oſ-
ſa mea ſicut cremiū aruerūt

ſinuas. ɔcede nob̄ fideles intelligere. re
ctāq̄ꝫ viā īgredi. vel a vanitate execrabil'
ſupbie declinare. Per. h Paup ē xp̄i
anus nō hui⁹ mūdi carēs diuitijs ſ; ſpū
paup. ℭ Siue etiā egēs in h̄ ſcl'o. ſ; lo-
cuples ī deo. vicijs va
cuus. v̄tutib⁹ plenus
Anxius eſt q̄ in graui
diſcrimīe poſit⁹. nul-
lā ptē quā ſeq̄ debeat
nouit eligē. Corā dn̄o
talē vult oōnē ītelli-
gi. q̄ ꝺ aīe ſacculis an̄
fedes regios. q̄ſi au-
rei metalli copia ꝺco
ra fundat'. a ℭ Vi-
dēs ppha an̄ aduētū
dn̄i hūanos creſcē er-
rores. pſonaꝫ paupis
ɔuenīeter aſſumpſit.
Primo eī poſuit oō
nē. ⁊ adiecit clamorē
vt coḡſceres creuiſſe
ſtudia ſupplicatiōis.
cui⁹ oōnē in clamorē
prupiſſe ſentires.

b ℭ Supplicat itaq̄ꝫ
paup iſte. ne a cōſpe-
ctu dei reddat' alien⁹
In q̄cūq̄ꝫ die. i. q̄cūq̄ꝫ
tpe vrgebat' vulneri-
bus pctōꝝ vl' cū eū de
teſtabilis p̄mebat ini
mic⁹. Inclina aurē. i.
p̄be auditū. Auris ꝺi
p clemētia ponit'. q̄ p̄
ces ſupplicū benign⁹
exaudit. Auris eī ab
auditu dicta ē. licꝫ eī
oēs videat. oēſq̄ꝫ au-
diat. ſolos tn̄ eos au
dire dr̄. qb⁹ p̄ſtare di
gnat' c h In q̄cūq̄ꝫ
die p p̄ſtib⁹ p̄ſſuris
orat. vt ab his dīna ɔtēplatiōe eripiat'.
ℭ Et iā ɔfidēti⁹ petit vt celeri⁹ mereat'
audiri. nā q̄ velocitatē poſtulat. de ei⁹ cle
mētia n̄ diffidit. d ℭ Merito ḡ dies pec
catoꝝ. globis fumiferl' cōparāt'. ⁊ maxie
ad ſupbiā mūdi reſpicit. q̄ quāto pl⁹ ex-
tollit' vt fum⁹. tāto amplius euaneſcit.

N. Oſſa.ſignat animi fortitudinē. ſi ꝙ qđ eſt in me forte ħ aruit ⁊ infirmū factū eſt.quātomagis ꝗ ꝑ naturā infirma ſunt vt caro ℭ Nā ꝗ ſe paueſcit in futuro arſurū.ipſius incēdij pauore iā frigit ꝗſi in frixorio. e ℭ Bene gen⁹ hūanū feno cōparat .qđ ⁊ viriditatē hȝ leticiā . et ꝑcuſſum facile ſentit iniuriam. ſic cū ī lege dei ꝯſiſtimus.tāq̄ viridiſſimū fenū vegetamur. mox xo vt ab ei⁹ p̄ceptis fuerim⁹ diabolice falce ſucciſi. ſtatim areſcim⁹. Reddit ꝗȝ cām cur ei⁹ cor aruit qꝛ nō comedit panē ſpiritalē.i.xp̄m ꝓpter pctm̄. f ℭ In illo em̄ gemitu affligebat̄ iſte paup. quē mūdi amatores poti⁹ irridebāt. Iō addidit mei. vt ſe a mūdanis deſiderijs mōſtraret abſtractū. h Diſcāt penitētes quō agant pniam ab iſto paupe.videāt ꝗd dicat adheſit ⁊c̄. ac ſi dixiſſet iſte paup . ita maceraui memetip̄m vt ſine carne eēm ⁊ adheſit cutis oſſibus meis.carnē.ꝓ pelle dixit. g ℭ Pelicanus auis ē egipcia ſilis ciconijs ī grāditate corpis ꝗ delectatōe ſolitaria ſe cōſolat̄ ⁊ nāli macie ſp ꝯfecta ē.tēſo ei inteſtino ꝑ viſcera. ꝗcꝗd eſcarū accipit ſine aliq̄ decoctōe trāſmittit. ⁊ ſignificat heremitas. Nocticorax.i.nocticorn⁹.quē ꝗdā bubonē.ꝗdā noctuā vocāt que ꝗrit eſcas in nocte.ita ⁊ penitēs iſte nocturno tpe eſcas aīe ꝗrit modulādo. retinēs ſe domicilio a publica viſione remotū. h ℭ Paſſer eſt auis parua ſagacitate ſollicita. nec facile irretit̄ laqueis . ꝗ ad domoꝝ faſtigia cucurrit.ne fet⁹ ꝑdat.cui cōparant̄ ꝗ ſe ꝯferūt ad ſepta eccīe dei. ⁊ in eius faſtigio vigilāt.ac ibi tutiſſime ꝑſeuerāt. He aūt aues genere diſcrepantes ⁊ ꝯſuetudinū ꝗlitate diſſiles, ꝑ iper

e Percuſſus ſum vt fenum et
aruit cor meū qꝛ oblitus ſuȝ
f comedere panē meū. A vo/
ce gemit⁹ mei adheſit os me
g um carni mee. Siīis factus
ſuȝ pellicano ſolitudinis.fa:
ctus ſum ſicut nocticorax in
h domicilio. Vigilaui. ⁊ fact⁹
ſum ſicut paſſer ſolitarius in
tecto. Tota die exprobrabāt
mihi inimici mei. et qui lau:
dabant me aduerſum me iu
k rabant . Quia cinerē tanq̄
panem manducabā. ⁊ pocu
lum meū cum fletu miſcebā.
l A facie ire ⁊ īdignatōis tue
m qꝛ eleuans alliſiſti me. Dies
mei ſicut vmbra declinaue/
runt . ⁊ ego ſicut fenum arui

bolen hoībus cōparat̄ .qđ argumentum dr̄ ex maiore ad minus.maior ē homo q̄ paſſer. i ℭ Diabolice cōſtat eſſe malicie. vt ſeruos dei. ꝗs aptis terroribus tyrāni ſuperare nō valēt.deriſoria magl increpatione flectant ſic em̄ eſt cōſuetudo ꝑuerſis.bonos ꝑus ī vita ſeculari laudare p⁹ iureiurando deteſtari cū eos penitētia affligi conſpiciunt. k ℭ Manducauit xp̄s cinerē vt panē. qꝛ peccatores penitētes ad ſe cōuertit. ℭ Vel cinerē.i. reliquias peccatoꝝ ⁊ parua pctā conſumebāt vera pniā:ne ꝗd eſſet reſiduū qđ impediret meritū regni celorum Et poculū meuȝ tunc em̄ anīe mee penetralia.celeſtis ille potus ingredit̄. qn̄ pijs fletibus irrigatur. N Vel in cinere intingebā panē meū et ſic comedebā . Si ergo ꝓpheta hoc fecit. nos ꝗd faciamus ? et poculū cum lacrimis miſcebā. ⁊ nihil mihi ſuaue erat neq̄ panis neq̄ poculū. ſ; tm̄ veniā ⁊ celeſtē panem xp̄m deſiderabam. l ℭ Ira ⁊ indignatio faciē nō habent corpalē. ſ; timētib⁹ ſub imaginatōe ſemꝑ apparēt. Ira.ad vltionē ꝑtinet. indignatio ad motū animi medio crē. Eleuat aūt deus ſuis bn̄ficijs pctōres.qn̄ illis opes ꝯfert.⁊ honorē ꝯcedit. ⁊ dū ex hoc extollunt̄ .oīa eripit.vt nō pereāt ſ; humiliēt̄ ⁊ cognoſcāt vn̄ ⁊ illa habuerint. m ℭ Pulcerrime dixit iſte penitens. poſt ꝑuaricationē ade.dies declinaſſe ſuos.qꝛ ip̄e declinauit a dn̄o . tāto em̄ ꝗſq̄ imminuit̄ quāto ab illa plenitudine lucis ſegregat̄ ꝯſequēſq̄ fuit vt cui⁹ declinabāt dies. ſicut fenū areſcere debuiſſet. bn̄ficio eni vitali vn̄ vegetabat̄ ſubtracto.in ariditatē ꝑducimur peccati.

n ¶ Poſt dignissimā ſatiſfactionē pec-
catoꝝ penitēs venit ad laudes dī. Fecit
aūt laudis initiū paup̄ iſte. ab aduētu do
mini. p̄ quē mundū nouerat eē ſaluandū
Memoriale. dictū ē ſalutare ꝑmiſſuȝ de
dñi incarnatiōe vētu
rū. qđ p̄ infinita p̄ſeue
rat ſecl̄a. nec aliq̄ pōt
immutare obliuio.
o ¶ Exurgēs dī. q̄ſi
dormiēti q̄ȝ diuti⁹ ſub
uenire diſtulerat. Sy
on mōs ē p̄ quē ſigni-
ficat̄ eccl̄a. cui miſer-
tus ē de⁹. qñ eā de gē
tib⁹ collegit. ⁊ ſua do
ctrina fundauit. ꝟ
Cōfidat ꝗ̄ q̄ agit peni
tentiā. qm̄ venit tp̄us
miſerēdi ⁊ ſaluādi.
p ¶ Seruos dñi apo
ſtolos dicit. iſti bene-
placitos habuerūt la
pides ei⁹. i. xp̄ianos
qñ in eis p̄dicatōȝ ſu
am fructuoſam eē cer
nebāt. Terre ei⁹ miſe
rebunt̄. q̄ȝ p̄ grāȝ dei
mūdādi erāt. q̄ terre-
na tm̄ ſapiebāt. ⁊ la-
be terrena ſordebāt.
q ¶ Poſtq̄ȝ em̄ ad-
uētus xp̄i ſalutaris ī-
fulſit. gētes ꝯuerſe ſt̄
p̄ timorē. Ipſi quoq̄ȝ
gl̄iaȝ dñi veriſſime co
gnoſcūt. q̄ ī firmitate
fidei ꝯſiſtūt. Reges ⁊
em̄ ſūt q̄ corpa ſua ri-
te regūt diuinis ea re
gulis infrenātes.
ꝟ Uel reges q̄ prius
idola metuebāt ⁊ de-
monioꝝ noīa inuoca
bāt. nūc nomē tuū ve
nerabūt̄. r ¶ Edificata eſt ſyō. ꝟ ē mr̄
eccl̄a de viuis lapidib⁹ fabricata. Iſte eti
am dñs q̄ edificauit ſyō. videbit̄ in gl̄ia
ſua qñ ī die iudicij. hedos ſequeſtrat ab
agnis s ¶ Dicit etiā reſpexiſſe dñȝ orō
nē pauperū. i. fideliū. q̄ȝ ille oīa incorpa-
lia ꝯtuet̄. cui⁹ oculis nihil ꝓbat̄ occul-
tū. ꝟ eſt aūt ipſius reſpicē. ſ. n̄ ſpernere.
t ꝟ Scribant̄ hec ī gñatione hoc eſt in
nouo teſtamēto: ⁊ pp̄los. vti q̄ȝ xp̄ian⁹. q̄
p̄us pctīs mortuus. in eo eſt p̄ grām ba-
ptiſmi recreatus. iſte vi cȝ laudabit dñm.

n Tu autē dñe ineternū pma-
nes ÷ ⁊ :· memoriale tuuȝ in
generatione ⁊ generationē.
o Tu exurgēs miſereberis ſy-
on. q̄ȝ tp̄s miſerēdi eius ✱ q̄ȝ
p venit tēpus :· Quoniā pla-
cuerunt ſeruis tuis lapides
eius ⁊ terre ei⁹ miſerebunt̄.
q Et timebūt gētes nomē tuū
dñe: ⁊ oēs reges terre gl̄iam
r tuam. Quia edificauit dñs
s ſyō. ⁊ videbit̄ ī gl̄ia ſua. Re
ſpexit in orōnem humiliū et
t nō ſpreuit p̄cem eorū. Scri-
bant̄ hec in generatione al-
tera. ⁊ pp̄l's q̄ creabit̄ lauda
v bit dñm. Quia ꝓſpexit d̄ ex
celſo ſancto ſuo. dñs de celo
x ÷ in :· terram aſpexit. Ut au
diret gemitus compeditorū
vt ſolueret filios i terempto
rum. Ut annunciant in ſyon
nomen domini. ⁊ laudē eiuſ
ȝ in hierl'm. In conueniendo
pp̄los in vnum et reges. vt
a ſeruiant dño. Reſpondit ei
in via virtutis ſue. paucita-
tē dierū meorū nuncia mihi

¶ Nouo. ſ. cantico.
vt eſt cātate dño can-
ticū nouū. v ¶ Pro
ſpexit de excelſo. i. de
celo. dū fragilitatē no
ſtre hūanitatis aſſum
pſit. ide igit̄ aſpexit ī
t̄rā. i. ad nr̄i corpiſ fra
gilitatē. q̄ mūdi vicijs
tenebat̄ obnoxia.
x ¶ Illi aūt cōpedi-
ti ſiue vinculati. ſunt
viri ſcti vinculis mā-
datoꝝ aſtricti q̄s ge-
mētes atq̄ȝ ad ſe cla-
mātes dñs audire di-
gnat⁹ ē. vt mūdū pro
prijs pctīs irretitum.
bñficio ſue miſatiōis
abſolueret. ⁊ filios in
terēptoꝝ (q̄ diabolica
fraude ꝑēpti ſūt) a p̄ſti-
nis erroribus diuina
fortitudine liberaret.
y ¶ Annūciatū ē no
mē dñi xp̄i in ſyō. duȝ
ibi ꝓmū diuerſis lin-
guis magnalia dei lo
q̄bāt̄ ap̄li. hinc factū
ē. vt a locali hierl'm. p̄
eccl̄iaȝ generalē pia p̄
cepta dī decurrerent.
ȝ ¶ Ideo dicit venire
pp̄los ī vnū. vt v̄tus
catholice vnitatis oñ
dat̄. Addit ⁊ reges. ſi
ue vt alia hȝ trāſlatio
regna terrarū. Ut ſer
uiant dño celoꝝ. tunc
magis libera qñ auto
ri ſuo fuerint fideli ſeruitute ligata.
a ¶ Rñdit xp̄o vocāti ad v̄tutū opa ſctā
eccl̄a ī tribulatōib⁹ ꝯſtituta. ī via v̄tutis
. i. religiōis ſue nō ligua: ꝟ vita. nō voce
ꝟ fide. nō clamore ꝟ corde. cupiēs agno-
ſcere finē ſcl̄i. vt cito ad illā b̄titudinem
quā dñs ꝓmiſit ꝑuēire mereat̄. Dicit ve

ro dies oēs eccle vſqꝫ ad finē ſeculi. pau
citatē dieꝝ reſpiciēs ad eternitatē. qꝛ qđ
cūqꝫ finiendū eſt nō debem⁹ dicere lōgū.
b ¶ Reuocaẜ eni ī dimidio dieꝝ ſuorū
q̄ ad antiq̄ delicta reuertiẜ. ſignificat eni

dauid poſitū ē. ne terrenū regē dauid in
telligēs. ſigt eni xp̄m ſic̄ ſepe iā dictū eſt.
Totus h̄ pſ̄. dñi laude replet⁹ eſt. eſt eni
lucid⁹ tituli ſui claritate. ↄſilis vt ſine dif
ficultate cōtinētia ei⁹ ītelligere debeam⁹

dieꝝ dimidiū. ipam iu
uētutē. in q̄ lubrica vo
luptas appetiẜ ⁊ etatꝭ
feruore. crimina plus
amanẜ. p annos eter
nitatē dñi. c ¶ Luꝫ
dicit initio. oſtēdit. q̄a
creator aū creaturas
ſuas ſine aliq̄ initō co
gnoſciẜ extitiſſe. Per
man⁹. hic ꝟtutē iuſſio
nis debem⁹ accipe. ſic̄
ſcriptū eſt. Ipe dixit ⁊
facta ſunt. manduit et
creata ſꝫ. d ¶ Ipſi
pibūt. Iux̄ illud. celū
⁊ terra trāſibunt. ¶
Tu autē pmanebis in
glia maieſtatis. Veſti
mentū. ad carnis fra
gilitatē videẜ aptādū
hoc eni veteraſcet. qđ
more veſtis morte cō
ſumiẜ. e ¶ Operto
riū celoſ forſitan debe
m⁹ aduertere. q̄ ad vi
cē velamis. ꝯras ope
riūt. q̄ ſiliter vt alia cō
mutanẜ poſtea ſb̄ eter
nitate māſuri. Idē po
ſitum eſt ꝯ illa q̄ dicta
ſunt q̄m dū illa ſint cō
mutabilia. dñs ſp im
mutabilis pſeuerat.
f ¶ Filios dicit di
ſcipulos aploꝝ q̄s p fi
dei vterū. ſctā pdicati
one genuerunt. Inha
bitabūt. Habitatio h̄.
locū btitudis ſignifi
cat. ſemē. opa fideliū:
q̄ in h̄ mūdo ſemianẜ

b Ne reuoces me in dimidio
dierū meoꝝ: in generationē
c ⁊ generatōeꝫ ānī tui. Initio
÷tu dñe:· terraꝫ fundaſti. et
opa manuū tuaꝝ÷ſunt:· ce
d li. Ipſi pibunt tu autē pma
nes: ⁊ oēs ſicut veſtimētum
e veteraſcēt. Et ſicut opto riū
mutabis eos et mutabunẜ:
tu autē÷idem:· ipe es: ⁊ an
f ni tui nō deficiēt. Filij ſeruo
rum tuoꝝ habitabunt. et ſe
men eoꝝ in ſeclm̄ dirigetur.
÷Ipſi dauid. ¶ Pro
pheta vniuerſitatem ad dei
laudes hortādo. ꝯ bñficiorū
plurimoꝝ. q̄ ſuis fidelib⁹ ad
miniſtrat. munere gratulaẜ.

Pſalmus. cij.

a Enedic aīa mea dño. ⁊
oīa q̄ intra me ſunt noī
b ſctō ei⁹. Bñdic aīa mea do
mino. et noli obliuiſci omēs
c retributiōes eius. Qui pro
piciaẜ oībus iniquitatibus
tuis: qui ſanat oēs infirmi
d tates tuas. Qui redimit de
interitu vitā tuam. qui coro
nat te÷in:· miſcdia et miſe
e ratiōibus. Qui replet in bo

a ¶ Loquẜ ꝓpħa ad
aīaꝫ ſuā vt cū fuerit di
uerſis cladib⁹ libēata
bñficōꝝ oīm recordeẜ
autorē ne ſibi aut alte
ri putet eē tribuendū.
qđ a ſolo deo ꝯſtat cō
ceſſuꝫ. Interiora ſunt
cogitatio recta ꝟtut ſ
qꝫ rōnis. b ¶ Mul
taſ retributōes pſtitit
nobis dñs. ¶ Et q̄
eram⁹ digni pene. di
gnos nos fecit eē ho
nore. qđ obliuiſci nul
li fas ē. Que ꝟo ſint il
le retributōes ⁊ bñfi
cia cōſeq̄nẜ enarrat ⁊
vt hō cogitās bñficia
ipi⁹ tota mēte collau
dat. ille ei laudare nū
q̄ deſinit q̄ collata bñ
ficia nō pōt obliuiſci.
c ¶ Prio ei fit ꝓpi
ci⁹ pctis nr̄is q̄n remiſ
ſis delictis. in pace di
gnaẜ ſuſcipe pctōres.
Sanat īfirmitates dū
ſecuritas ⁊ immortali
tas ī reſurrectiōe ↄce
diẜ fidelib⁹ d ¶ Re
dimit de īteritu vitā.
q̄n nos ab eterna mor
te ſūmouerit. vt nō au
diam⁹. ite ī ignē eter
nū. Coronat ī mīa. q̄n
iā btīe pmia dig̃ reſti
tuerit. ¶ pcurrēte
eni mīa. dat victoriaꝫ
vt tribuat palmā. vñ ⁊
dcm̄ ē. ſcuto bone vo
luntatis tue coronaſti

vt ī illa eternitate. eoꝝ laudabilis fruct⁹
apparea t. Oro
Xorabilis dñe. in
tende ī orōnē ſupplicū tuoꝝ vt q̄ in
pctis detēti tanq̄ fenū aruim⁹. reſpectu
celeſtis miſcōie ſubleuemur. p. ¶ Ipſi

nos. Scuto itaqꝫ coronat dum ꝓtegit de
fendit. ⁊ ſic coronat. ſcutū ḡ miſcdia eſt.
qꝛ eni ꝓtegit. nō meriti nr̄i eſt: ſꝫ ei⁹ mīe.
e ¶ Replet ↄſideriū cū eis dꝫ. Ueīte bñ
di. Iō ꝟo aq̄le exēplū ītroduciẜ. qꝛ huic

aul' iam etate ꝑuecta tm̄ ſupnū labiū cor
nea inflexiōe naſutū creſcit. vt eſcas non
valet ſolita libertate decerpe. q̄ ītelligēs
vn̄ ei piculū vite poſſit accedere. dī os ſu
un ī ſaxo expolire. vſq̄ q̄ valeat māduca
re. ⁊ ita ī antiquā vali
tudinē eſcaꝝ ſolita p/
ceptiōe ꝛuocat. ſic aīa
ſi non deſinit pctā ſua
expolire in petra. i. in
xp̄o ī pſtinā ſanitatez
reuertit. recipe ei tūc
valet cibos ſalutares
f ¶ Illis aūt miſcōi
as facit. q̄ miſerti fue/
rit: vt in euāgelio ait.
Btī miſericordes ⁊c̄.
Iudiciū illis ꝓmittit
q̄ patiē mūere decorā
tur q̄b⁹ ⁊ dī. mihi vin
dictā ⁊ ego retribuaz.
Iudiciū ei h̄ vindictā
intellige. g ¶ No/
tas fecit moyſi vias vt
ꝑfecte fidei ḡdib⁹ vi/
as dn̄i ābularet ⁊ eiuſ
iuſticiā legēq̄ ꝯſcribe
ret ⁊ mores docēt. Fi
lijs iſrl'. voluntates ſu
as innotuit. nō vias.
q2 multi eorū viā dn̄i
declinare p̄ſumpſerūt
volūtatē q̄ppe nouerīt
ſ̄ p̄cepta ſuare ⁊ viaz
tre noluerūt. iō nō dī:
vias eis innotuiſſe. ſ̄
volūtates. h ¶ Mi
ſericors ē q̄ nā ſua cle
mētiſſim⁹ approbat.
miſerator. qui mīe ſue
dona largit. Nullus aūt miſericors. niſi
q̄ ⁊ patiens eē ꝓbat. iō addit lōganimis
id eſt patiēs ⁊ ſuſtinēs pctōres lōgo tpe.
Deniq̄ ſubdit. multū miſericors. q2 etiā
ſe blaſphemātib⁹. ſolē oriri facit. ⁊ tribu
it eis ⁊ cōſeruat vite ſpm̄. i ¶ Nō vl
lis ī ꝑpetuū iraſcit. q̄ deuoti ī ſatiſfactōe
eē cognoſcūt. nec eis cōminabit. q̄ eū to
ta mēte diligūt. k A Nō ſ̄m pctā nr̄a
fecit. q2 quā merebamur. nob̄ meliora in
dulſit. Nec ſ̄m iniq̄tates retribuet. ¶
Qm̄ ita pius ē ſupplicantib⁹. vt penitē

nis deſideriū tuuz: renoua-
f bit vt aq̄le iuuētus tua. Fa
ciēs miſcōias dn̄s. ⁊ iudici/
um oībus iniuriā patiētib⁹.
g Notas fecit vias ſuas moy
ſi. filijs iſrl' voluntates ſuas
h Miſericors ⁊ miſerator dn̄s
longanimis ⁊ multū miſeri-
i cors. Nō in ꝑpetuuz iraſcet
k neq̄ ieternū cōminabit. Nō
ſ̄m pctā nr̄a fecit nob̄. neq̄
ſ̄m iniq̄tates nr̄as retribuit
l nob̄. Qm̄ ſ̄m altitudinē ce/
li a terra. corroborauit miſe-
ricordiaz ſuper timentes ſe.
m Quātū diſtat ort⁹ ab occidē
te. lōge fecit a nobis iniq̄ta
n tes nr̄as. Quō miſeret pat
filioꝝ miſert⁹ ē dn̄s timētib⁹
ſe. quoniaz ipſe cognouit fi-
o gmentū nr̄m. Recordatus ē
quoniaz puluis ſum⁹. hō ſic
fenū dies ei⁹. tāq̄ flos agri
p ſic efflorebit. Quoniā ſpiri-
tus ꝑtranſibit in illo ⁊ nō ſ̄b

tē ſtati reſoluat a pctīs. l ¶ Qua cō
patiōe ſignificat. q2 ſicut celū terras ope
rit. ⁊ nccīa bn̄ficia hoī tribuit. mō pluui/
as. mō ſerena. mō ventos. ita et miſcōia
dei nr̄e fragilitati diuerſa bn̄ficia p̄ſtat.
ſuſtinet eī vt corrigat
flagellat vt erudiat. ꝓ
bat vt p̄ſtet. ⁊ vt bre/
uit' dicam⁹. ſi phas ē
vt celū nō operiat ter/
ras. pōt fieri vt dn̄s nō
ꝓtegat ſibi puriſſime
ſeruiētes. m ¶ Ori
ens ſignificat regnuz
dei. occaſus xp̄o gehē
nā: q̄ tm̄ diſſocia eſt a
ſede btōꝝ: quātū dicit
ille paup ī ſinu abrae.
int' nos ⁊ vos cahos
magnū firmatū eſt. Ut'
oriēs. eſt initiuz bone
vite nr̄e occaſus. ma/
le cōuerſatiōis effect⁹
n ¶ Pater enī car
nalis. q̄ bn̄ vult filiuz
ſuū erudiri. frequēter
eum corripit ac flagel
lat. ſic dominuſ flagel
lat oēm filiū quē reci/
pit ⁊ timētes ſe. ad ſtu
diū bone volūtat' ad
ducit. Qm̄ ipe cogno
uit q̄ noſmetipos ab
illa naturali dignita/
te deiecim⁹. figmentū
eſſe mōſtramur ⁊ crea
toris factura. o A
Ac ſi diceret. nō iraſce
ris vt cōteras: ſ̄ recor
dare q̄ vaſa figuli ſu/
mus. q̄ ſemel cōfracta reparari niſi per te
nō poſſunt. ¶ His ergo rebus tranſi
torijs. hūanitas cōparat q̄ pulcreſcit vt
flos ⁊ fenū agri. ſed nō ad vitā longiſſi/
mā pduci t. ac ſi quereres quid eſt homo
⁊ rn̄deret. eſt cuius dies ſunt ſicut fenū.
et qui vt flos agri efflorēt ſed ſtatim flos
decidit qm̄ ſpiritus ⁊c̄. p ¶ Deſcri/
bit enī adhuc q̄d ſit hō. i. ſpūs ꝑtrāſiens
ſcz mūdū p̄ntē. in q̄ diutiſſime nō pōt per
manē. Nō cog̃ſcet ampli⁹ locū ſuū. h̄ eſt
in h̄ ſeculo nō pōt redire vt ſuā vitā poſſit

ſterare q ℭ Reddimur ei ꝑ miaꝫ abſolu
te ꝑpetui. Quis ꝑ nos ſimꝰ fragiles ꝛ ca
duci. Et vſq; ieternũ. deſigat etnitatẽ di
qm̃ ꝛ ille añ ſcl'a. ꝛ in ſcl'o ꝛ poſt illõ ſecu
lũ. miſicors mõſtrat. vide vo illã ꝑpetu
am miam ſolũ in timẽ
tes eũ ꝑtendi. r ℭ
Filios filioꝝ. vn iuſ/
cuiuſq; actꝰ debemꝰ
aduertẽ. Qui dñi pre
cepta cuſtodiũt q̇ mã
data eiꝰ opibꝰ ĩplent.
hi generãt opa. opera
vo retributionẽ pari/
unt ĩ btitudĩe eterna.
s ℭ Memoria eſt eĩ
mãdatoꝝ eꝰ ꝑ quã ani
mus repetit q̄ audit ꝛ
viſa factaq; cogſcit.
Iſti eĩ ſunt filij ſupra
dicti. q̇ mãdatoꝝ eiꝰ
opibꝰ ſr̃ mẽores. ñ ſtu
dio cãtilene. Nã ꝛ ſiq̇ſ
pſalteriũ totum voce
reddat. mẽor eꝰ ñ ẽ ni
ſi q̄ ꝑcipiũt effecerit.
Iõ eĩ dicta ſũt vt fiant
nõ vt ſola vociferatiõe
cãtent. t ℭ Para/
uit ſedẽ ſuã. h̃ ad illõ
ꝑtinet. q xp̃s aſcẽdit
ĩ celũ. vñ vẽturꝰ ẽ iu/
dicare viuos ꝛ mortu
os. Dicit vo ipm̃ dña
turũ. q̇ parauit ſedem
ſuã. ne putarẽt paga/
ni. demones ſuos eſſe
vllo mõ regnaturos.
v ℭ Cõmonet etiam
anglos ꝛ ſpiritales ſb
ſtãtias ad miſteriũ tã
te maieſtatis accede/
re. Ipi aũt vtute pñt.
qui eius iuſſis obedi
unt. Vtus eñi hic pro
vtute morali ñ ꝑ potẽtia accipit. Ad au
diẽdã vocẽ. ſ. vt ſint hũiles ñ ſupbi. ipi eĩ
ſũt digni bñdicere. q̇ ſuũ ꝛ cogſcũt ꝛ ve/
nerant auctorẽ. x ℭ Admonet bñdice
re deũ vtutes eius. i. q̇ vtute illiꝰ robo/
rati vbũ eccleſijs ꝑdicatiõis miſtratis.
ℭ Vel qm̃ ꝑus potentes vtute admo/
nuit bñdicere deũ. q̇ faciũt vbũ eius. ne
vbũ qd̃ vberato aere ab hoibꝰ ꝓferri ſo
let intelligeres. addidit q̇ facitis volũta
tẽ eiꝰ. angl'is eñi. dñi vbũ. ẽ volũtas eiꝰ
y ℭ Nã cũ totũ opꝰ dñi ſit celeſtis terre
naq; creatura. admo/
net. vt oĩa debeãt ſuũ
bñdicere auctorẽ. In
omi loco ſignificat ec
cleſiã. q ꝑ totũ mũdũ
erat dño ꝑſtãte credi/
tura. Nã ſi eũ ſꝑ bñdi
cimꝰ ab eo iugiter cu/
ſtodimur. Iõ digna ẽ
admonitio. q ꝯ oẽs ca
ſus tanq; clipeus in/
expugnabilis aſſuma
tur. Oratio.

Ana dñe lãguo/
res pp'li tui. q̇ ſꝑ
pctõribꝰ ſicut pr̃ filijs
miſereris. vt exempti
ab interitu mortis ꝑ/
petue. te aĩa nr̃a bñdi
cat ꝛ vita clarificet. ꝑ.
ℭ Dauid hic tm̃ ad
ꝑſonã loquentẽ adhi
bet cetex oĩa ꝯſtat de
dño ſaluatore narran
da q̇ in ꝑncipio fecit
celũ ꝛ terrã. a ℭ
Inuitat ꝓpheta ſemet
ipm ad bñdicẽdũ deũ
bñdicere deũ ẽ eiꝰ ma
gnalia ꝯfiteri. magni
ficat deꝰ apud hoĩes
qñ eis magnꝰ atq; ex
celſus claruerit vt ip/
ſum creatorẽ ac redẽ/
ptorẽ atq; iudicẽ ſen/
tiãt. vehemẽter vero
magnificatur. quãdo
ab eo q̇ heri blaſphe/
mus fuit hodie ꝯuer/
ſo predicatur.
b ℭ Induit decorẽ qñ aſſumpſit carnẽ
mortalẽ. Induit vo cõfeſſionẽ. cũ eo ve/
niẽte receſſerũt ꝑfidi a cultu ſimulacroꝝ
ꝛ ꝯfeſſio ac decus ſupne maieſtatis ꝑ mũ
dũ innotuit. Lumẽ aũt eccleſiã ſignificat
q̇ recte velut veſtis aduertit dñi ſaluato
ris. nõ habens maculã neq; rugam.

ſiſtet ꝛ nõ cognoſcet ampliꝰ
q locũ ſuum. Miſcḋia aũt dñi
ab eterno ꝛ vſq; ineternum.
r ſup timẽtes eũ. Et iuſticia il
lius in filios filioꝝ. his q̇ ſer
s uãt teſtamentũ eius. Et me:
mores ſunt mãdatoꝝ ipſius
t ad faciendũ ea. Dñs in celo
parauit ſedẽ ſuam. ꝛ regnũ
v ipſius oĩbus dñabit. Bñdi/
cite dño angeli eius potẽtes
virtute. faciẽtes verbũ illiꝰ
ad audiẽdã vocẽ ſmonẽ eiꝰ
x Bñdicite dño omnes virtu:
tes eius. miniſtri eius qui fa
y tis voluntatẽ eiꝰ. Bñdicite
dño oĩa opa eius in omi lo/
co dominationis eius. bene:
dic anima mea domino.

÷ Ipſi dauid. Vox eccle
ſie magnificẽtis deum. ꝛ in/
numerabiſia opa narrando
collaudantis. Pſal. ciij.

a Benedic anĩa mea dño.
deus meꝰ magnificatꝰ
b es vehementer. Confeſſio/
nem ꝛ decorẽ induiſti. ami:
ctus lumine ſicut veſtimẽto

c Extendens celū ſicut pellē: q̄ tegis aquis ſupiora eius.
d Qui ponis nubem aſcenſuʒ tuū: q̄ ambulas ſup pennas
e ventorum. Qui facis ange⸗ los tuos ſpūs ÷ et :· miſtros
f tuos ignē vrentē. Qui fun/ daſti terram ſup ſtabilitateʒ ſuam: nō inclinabiť in ſecu/
g lum ſeculi. Abiſſus ſicut ve/ ſtimentū amict⁹ eius: ſuper
h mōtes ſtabunt aque. Ab in⸗ crepatiōe tua fugient. a vo⸗ ce tonitrui tui formidabunt
i Aſcendunt montes ⁊ deſcē/ dunt campi in locum quem
k fundaſti eis. Terminum po ſuiſti quem non tranſgredie̅ tur. neq̃ cōuertenť operire
l terram. Qui emittis fontes in conuallibus. intermediuʒ montiū pertrāſibunt ÷ aq̄ :·
m Potabunt omēs beſtie agri expectabunt onagri in ſiti
n ſua. Super ea volucres celi

e ℭ Celū hic. oēm iuſtū debem⁹ aduerte re. cui⁹ ſupiora. i. fideľ aīa aq̄s baptiſmi ſalutarib⁹ emūdata irrigať. Aľ celū extē diť. cū publicani ⁊ meretrices admittūť celū eñ tm̄ iuſtoꝝ ē p iuſticiā ꝭ factū ē ex gr̄e largitate etiā pec/ cātiū. A Uel celum vt dictū ē p̄dicatores dic. q̄ vt pellis extēti ſť p p̄dicatōꝫ eoꝝ ī oī terra. ⁊ ſicut mortuoꝝ aniāliū maior ē vſus pellium. ita mortuis aplis. ā plius doctri/ na eoꝝ p̄dicatōnis in vſū vēit eccłe. Aq̄ xbo ſť gr̄e infuſio ⁊ chari tas vľ ſpūalis ſenſus d Ib ℭ Poſuit nubē qn̄ dn̄s p⁹ reſurrectio nē vi lētib⁹ aplis aſcē dit ī celū. Ambulat ſu per pēnas vētoꝝ. duꝫ ſuas volūtates velo/ ci⁹ opať q̄ pōt excur/ ſus eſſe vētorū. Siue magis vētos. iuſtorū aīas debem⁹ accipe q̄ vtroq̄ teſtō pdocti ve lut duab⁹ alis ad ſup na gaudia trāſferunť ſup q̄s ambulat. dum in eis miaꝫ ſue opati onis oſ̄dit. Per nu/ bē etiā p̄dicatores ac cipi pñt. p q̄s in mem bris xp̄s aſcēdit. dum petā dimittūt eoꝝ au ditores e ℭ Ange lus dr̄ greca ligua. q̄ latina nūci⁹ int̄ptať. nā qn̄ mittūť ange li ſť. q̄ tū natura ſpūs eē noſcūť. Talis ē ordo xboꝝ q̄ ſp̄s ſuos facit anglos. Mi niſter dei eſt oīs q̄ diuinas exequiť volū tates. talis eñ vir ignis celeſtis efficiť. qn̄ xbo p̄dicatōis peccantiū neq̄cias vre re ⁊ ꝯſumere poſſe mōſtrať. f ℭ Fūda uit xp̄s terrā. qn̄ ſolidauit eccłiam. Sup ſtabilitatē. i. ſup ſe q̄ ē īmobile fundamē tū. Nō inclinabiť. ſi ingiť ſupra eū man ſerimus. nullatenus inclinamur.
g ℭ Abiſſus eñ dr̄. aq̄rū copioſiſſima multitudo. q̄ ſignificat pſecutores q̄ ſiē palliū ſubiecta coopit. ita illi mūdū feti/ diſſima ſupſtitōe texeřt. Steterūt aq̄ ſup mōtes. i. ſctōs (q̄ montes. fidei firmitate vocati ſūt) qn̄ eos diuerſis penis affige bant. aque eñ ſicut ⁊ abiſſi. hic īpios ſigni/ ficant. h ℭ Fugiēt abiſſi. i. ſupſtitioſi. ab īcrepatione apľoꝝ. A voce tonitrui. i. p̄dica tionis. qn̄ diabolū pe riturū audierūt cū ſe q̄cibus ſuis. i ℭ Aſcēdūt mōtes. i. ſu/ pbi ⁊ īpij. q̄ diu pmi/ ſit eos dn̄s atq̄ iterū qn̄ placuit fec ī ꝯual/ luiꝫ hūilitate ſedere. Mōtes erāt. cū ſeui/ rēt. cāpi. cū placati re ſederť ī locū. i. ī eccłaꝫ vbi eis viuere licebat. k ℭ Termin⁹ q̄ppe ſcꝫ rit⁹ ⁊ ſupſtitōis pa ganoꝝ ē aduent⁹ dn̄i xp̄i: cui⁹ religiōe cre/ ſcētę. cūcta idolatria cū ſuis auctorib⁹ cor/ rueřt. neq̄ ꝯuertenť. Ib In flagicia. q̄bus p̄us vixerāt. ℭ Uel meli⁹ nō ꝯuertenť vt humanū gen⁹ ſupſtiti onū ſuarū inundatōe operiāt. l ℭ Fōtes. ꝭ ſcripturā diuinā de bem⁹ intelligē. q̄ ī cō/ ualles. i. ī. hoīes hūi/ les exeſtuāt. Montes hereticos ſignificat ac ſupbos. inter q̄s ꝭ ſcp̄ture pennu vbertate decurrūt. q̄ eas ꝭ audire bonis maliſq̄ cōe ē. Pertrāſibūt q̄ tales nō ꝯtingūt iſte aq̄. i. nō rigāt ad aliquē fructū. m ℭ Beſtias agri. gen/ tes itellige. q̄ potāde erāt aq̄s. q̄s ī euā/ gelio dn̄s ſamaritane pollicit⁹ ē. Onager ſilueſter aſin⁹ eſt. ſignificās iudeos q̄ ſa tiari poculo vitali nolūt. ꝭ expectāt in ſi/ ti donec plenitudo gentiū intrauerit.
n ℭ Uolucres celi aīas ſctās pōtificū vult itelligi. q̄ ſupra pp̄los domini, ſctis

habitabunt de medio petra
o rũ dabunt vocẽ. Rigãs mõ:
tes de ſuperioribus ſuis: de
fructu operuꝫ tuoꝝ ſatiabit̃
p terra. Producens fenuꝫ iu/
mentis. et herbam ſeruituti
q hoĩm. Ut educas panem de
terra. ⁊ vinũ letificet cor ho/
r minis. Ut exhilaret faciẽ in
oleo. ⁊ panis cor homĩs ꝯfir
s met. Saturabũt ligna cam:
pi ÷ ⁊ :· cedri libani q̃s plãta
uit illic paſſeres nidificabũt
t Herodij domus dux ẽ eoꝝ.
montes excelſi ceruis. petra
v refugiũ herinacijs. Fecit lu
nã in tpe. ſol cog̃uit occaſuꝫ
x ſuuꝫ. Poſuiſti tenebras ⁊ fa:
cta eſt nox. in ipa ptrãſibunt
y oẽs beſtie ſilue. ÷ Catuli :·
leonũ rugiẽtes vt rapiãt. et
querant a deo eſcam ſibi.

p̃dicatiõibus hitant. De medio petrarũ dabũt vocẽ. qñ aploꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ exẽplis aliq̃ p̃dicare noſcunt̃. i. de illoꝝ traditio ne ſua dicta firmare. o ℟ Rigãs mõ/ tes. h̃ eſt aploſ. De ſupioꝛibꝰ. effundẽs ſup eos ſpiritũſanctũ.

Satiabit̃ terra. i. ter/ reni de bñficijs largi/ tiõis xp̃i. ℭ Ul' mõ tes q̃libet ecclie boni p̃lati irrigãtur celeſti doctrina. ⁊ eoꝝ doctri na ⁊ vita terreni in me lius mutati ſatiantur p ℭ Admonet pro/ pheta. vt terra iſta ce/ leſti imbre ſatiata pro ducat fenũ. i. elemoſy nas faciat iumẽtis. i. paupibꝰ. his qui paſ/ ſim petunt. Herbã vo ſeruituti hoĩum. h̃ eſt vt illi neceſſaria tribu ant̃. de q̃ ſcriptũ ẽ de/ ſudet elemoſyna ĩ ma nu tua: donec inueni/ es iuſtũ: cui eã tradas .i. p̃ verecũdia ⁊ patiẽ tia nõ petẽti. ℟ Uel miniſtris ecclie verbũ dei miniſtrãtibꝰ ⁊ pau peribꝰ. q ℭ Panis noſter eſt xp̃s. q̃ de ter ra ꝓducit̃ qñ aliq̃d in digentibus eiꝰ amore preſtat̃. vinũ letificat cor. i. mentẽ. cũ fuerit ſacratũ ĩ ſanguinẽ xp̃i ⁊ honorifice acce/ ptum. qꝛ nihil ibi culpabile repit̃. r ℭ Exhilarat̃ facies q̃ꝫ ĩ oleo. cũ regale criſ mate vngit̃. ℟ Uel miſcdia exhila/ rat ĩ oleo facies iuſtoꝝ corã deo. Panis hic ad aĩam referẽdus eſt. q̃ pfectos effi/ cit xp̃ianos. ℟ Criſtus ille panis eſt ſi ue iuſticia. s ℟ Saturabunt̃ de vera religiõe xp̃i ligna. i. rõnabiles hoĩes. Ce dri. excelſiores merito ſcti. q̃s plantauit in vnitate eccleſiaſtice fidei. ℭ Paſſer minuta auis eſt ⁊ cautiſſima nimis. et ſi/ gnificat monachoꝝ puitatẽ. q̃ ĩ cedris. i. in hereditate potentũ velut in q̃buſdã ra mis nidos. i. mõaſteria ſibi edificare mõ

ſtrant̃. eoꝛũq; robore ſuſtẽtati velut paſ/ ſeres laudes dñi aſſidua voce freq̃ntant. celeſtis ĩ terra vita. imitatio fideliũ ange loꝝ. ĩ carne p̃ter carnẽ viuere. t ℟ He rodius maior ẽ oĩm volatiliũ. q̃ aq̃lã vin cit ⁊ comedit. ⁊ ſignifi cat hoĩem ſctm̃ habi/ tantẽ in domo dei ad/ iutoriũ p̃ſtãtẽ alijs ad vincendũ dyabolũ. aq̃ la em̃ ſepe p dyabolo ponit̃. ℭ Cerụ ſi/ gnificat fideles q̃ ſer/ pentẽ deuorant. i. dya bolũ. cũ nequiciã eiuſ ad laudẽ dei ꝯuertũt. hitant ĩ mõtibꝰ. i. apo ſtolis ⁊ ꝓphetis. Erina cius vo eſt quã voca/ mꝰ ericiũ aĩal timidũ natura armatũ. ĩ ſaxis habitãs ne inueniat̃: ⁊ peccatorẽ ſignificat q̃ futurũ iudiciũ metu ens. ad petrã xp̃m re/ fugit. v ℭ Luna ſi/ gnificat eccliaꝫ q̃ in tẽ poribꝰ facta eſt. qñ eã minui ꝯtingit ⁊ creſce re. Sol xp̃s. ille ꝯgno uit occaſũ ſuũ. i. gliaꝫ ſue paſſionis cũ diſci/ pulis dicẽt. venit ho/ ra ⁊ filiꝰ hoĩs tradet̃ in manꝰ peccatorum. x ℭ Poſuit tene/ bras in tpe paſſionis. qñ ſol obſcuratus ẽ. nox etiaꝫ illis fuit q̃ carnalit̃ xp̃m ĩ cruce intuẽdo cõit̃ eſtima bãt mori. In hac nocte beſtie exierunt. i. demones q̃rentes aliq̃s deuorare. ℟ Qñ ⁊ nob̃ ſol iuſticie occidit oĩa tenebre ſuut: ⁊ tũc ĩ nos ptrãſeũt iſte beſtie ſilue dyaboli. ſcꝫ. y ℭ Leones. diabolos ſi/ gnificãt ꝓpt̃ crudelitatẽ. Catuli dicti eo ꝙ calleãt ſenſu nariũ. ſignificãt miſtros diaboli q̃ rugiũt vt nocẽtẽ pdãt. q̃rũt vo iſtã eſcã a deo. nemo em̃ ĩmũdis ſpiritibꝰ rapi põt niſi q̃ ſua exigẽte culpa. a deo fu erit derelictꝰ. Nihil eni a quoq; fieri põt niſi ꝙ ipe ſecreto iudicio aut ad ꝓbatio/ nẽ aut vindictã faciendũ eſſe ꝑmiſerit.

z ¶ Tūc ortꝰ eſt ſol. qñ xp̄s reſurrexit. ⁊ tūc ſatellites diaboli cōgregati eiꝰ maieſtatē mīme ſuſtinētes ſe ī ſuis cubilibꝰ .i. in ꝑtinaciū pectoribꝰ collocabāt. Sol eſt dictꝰ. ꝙ ſolꝰ ita lucz. vt ex eo dies fiat vt ei illuderet ab angel'. Sz cū draco ſpiritalis ſit. cuiꝰ eſca deceptio hoīm eſt. nō oīno tñ timeas atrocē. qꝛ niſi dño ꝑmittēte. nō ꝓualet qcq̄ꝫ ſua ꝑtāte ꝑficere. expectat igit̄ eſcā a deo ꝑmittēte ſicut et alia omīa.

a ¶ Iſte eī vſus eſt mortaliū vt q̄zdiu h̄ ſumꝰ veniente die diuerſis occupemur actiōibus vnꝰ colit agrū. alter ſe bellis exercet. iſte diſcet. ille docet: ⁊ qcq̄d mortalitas agit ꝓbat̄ ꝯcludi veſꝑa. i. fine ſeculi. b ¶ Admirādo eī dicit ꝓpha. q̄ magnificata ſūt. nā non ſolū h̄ hoībus arduū (qꝛ excedit humanū ſenſum. oꝑatio) verūetiā ipīs angelis ꝓbat̄ īmenſuz. Iſta igitur ſapīa filiꝰ eſt pr̄is. Terra ſignificat eccleſiā. q̄ repleta ē. qñ vniuerſalis dño deſeruit eccl'ia. poſſeſſio eīm populū fidelē in eccl'ia ſignificat. vñ ⁊ alia trāſlatio hz ipleta eſt terra creatura tua. ſ. iſta in nouitate vite generata ī baptiſmo. c ¶ Mare eīm. p̄ñtem mūdū ſignificat. vbi malicia demonū. velut quibuſdā fluctibꝰ. voluntas aīaꝝ inſtabilis cōmouet̄. mare dictū eſt a meādo ꝙ ſꝑ eat ⁊ redeat. Illic reptilia. i. ſpūs maligni. nob̄ innumerabiles. a deo tñ cōꝓhendi poſſunt.

z Ortus ē ſol ⁊ ꝯgregati ſunt ⁊ in cubilibꝰ ſuis collocabūtur.
a Exibit hō ad opus ſuū: ⁊ ad oꝑationē ſuaz vſq; ad
b veſperā. Quā magnificata ſunt oꝑa tua dñe: oīa ī ſapiētia feciſti. ipleta eſt terra poſ
c ſeſſione tua. Hoc mare magnum ⁊ ſpacioſum ✶ manibus :· illic reptilia quoꝝ non
d eſt numerus. Aīalia puſilla cū magnis illic naues ꝑtranſibunt.
e ſibunt. Draco iſte quem formaſti ad illudenduz ei: oīa a te expectāt: vt des illis eſcā
f in tꝑe. Dāte te illis colligēt aperiente te manum tuam ÷ oīa :· implebunt̄ bonitate
g Auertente aūt te faciem turbabunt̄. auferes ſpiritū eoꝝ ⁊ deficiēt: ⁊ in puluerē ſuum
h reuertent̄. Emitte ſpiritū tuum ⁊ creabunt̄: ⁊ renouabiſ
i faciē terre. Sit gloria dñi in ſeculuz: letabit̄ dñs in operi
k bus ſuis. Qui reſpicit terrā ⁊ facit eā tremere: qui tāgit

f ¶ Exponit adhuc vt cū dyabolica iniq̄tate vexamur. nō illū credamꝰ ex ſua ꝑtāte p̄ſumere. ſ; potius ad illū recurramꝰ: ſine cꝰ ꝑmiſſu nihil facere p̄t. ⁊ celeriꝰ victꝰ abſcedit. dic̄ eñi dāte te illis vt ītelligas. qꝛ niſi datum fuerit illis colligere nō valebūt. Manꝰ ſignificat ꝑtātem ꝑ quā abūde cuncta replet ⁊ mirabilit̄ vniuerſa diſponit.

g ¶ De illis mō dicit. q̄ ꝯceſſa dei mūera ſibi applicāt non deo: ab his ꝗ talibus cū auerterit deꝰ faciē. nudati a p̄ſidio. ſine dubio turbant̄. Auferes ſpm̄ ſupbie. vt accepto ſpūſctō. innouēt̄: ⁊ recreent̄. ⁊ ī puluerez ſuū redeāt. i. ad humilē ꝯfeſſionē pctōꝝ. ī q̄ indigentiā ſue fragililitatis agnoſcāt. ⁊ ita tibi deficiētes ad conuerſionē ſaluberrimā redeāt q̄ in ſuis p̄ſumptionibus errabāt.

h ¶ Emitte ſpm̄ tuum. i. vt reparent̄ ī meliꝰ Recreati ſc̄ vtiq;. q̄ ſe puluerē humilit̄ agnouerīt. Renouabit̄ facies. qñ de vetuſtate pctōꝝ emūdat̄ pctōr. i ¶ Sit gl'ia dñi. nō cuiuſlibz alteriꝰ In ſclm. i. inet̄nū. qꝛ laudiſ eiꝰ nullꝰ ē finis. k Leticia ē dñi qñ nos creatura ipiꝰ bñdicimꝰ eū ī die reſurrectiōis. k ¶ De illis dicit q̄ ꝑ dei grām illūiati pctā ſua p̄terita ꝯtremiſcūt Mōtes h̄ pctōres dic̄. q̄ dū fuerit indigtione dñi ꝑcuſſi tc̄ ad ſalutares lacrīas cur

d ¶ Aīalia puſilla qꝛ inter ipos ſpūs malos ⁊ maiores eſſe neq̄cie probant̄ ⁊ minores. Per naues. gnant̄ eccle. q̄ ꝑiculoſos fluctꝰ mūdi. ꝑ lignū gl'ioſe crucis euadūt. portātes populos credētes. e ¶ Draco iſte. apte ſignificat diabolū. q̄ vere draco dr̄ ꝓpter venenū eue qd̄ p̄me mulieri male ſuadēdo inſpirauit. q̄ ſuis pctīs ita formatꝰ eſt

rũt ⁊ quoſdã fumiferos globos triſticie emittũt. tãq̃ incẽſuʒ ſuauitatꝭ. l ℭ Cũ ait. cãtabo ĩ vita mea. tp̄s ſignãt cũ in h̃ mõo degere videbaꝭ. cũ v̄o adiecit. pſal lã deo meo. ſ. in futuro ſcl'o. vbi ⁊ eẽ ppe tuũ ẽ. ⁊ pſalmodia nõ hʒ finẽ m ℭ Sic eĩ deo fit iocũda nr̄a lau datio. ſi nos delecte/ mur ĩ dño. qꝛ amãs di ligiꝭ. negligẽs ſpniꝭ. deſiderans ſuſtinetur n ℭ Deficiũt o t̃ra pctõꝛes. cũ terrena cu piditate pꝛiuati per d̃i grãm ad melioꝛa ſtu/ dia ↄcitãtur. ſili mõ et iniqui deficiũt. qñ ma li iã eẽ deſinũt. Bñdic aĩa mea. dignũ iniciũ pſalmi ⁊ finis dignus illũ ſp̄ bñdicere a q̃ co gnoſcim⁹ nos ſp̄ dona recipe. Oꝛatio.

Aelite omp̄s ſp̄s. q̃ fructu locuple/ ti terrã aridã ſatiaſti. da nob̃ ſpiritali mente aſcẽſum tue gl'ie ↄtue ri. vt dũ te ĩ cel' ſuſcipi mus. illa ſp̄ q̃ ſũt cele/ ſtia meditemur. Per.

ℭ Hoc v̄bũ decuſ. a p̄nti pſalmo feč initiũ nec añ a quoq̃ reperiſ poſitũ. q̄uis ml'ti ſcri/ ptoꝛes fueri nt p̄mituſ hebꝛeoꝝ Scire aũt de bemus. all'a neutri ge neris eẽ definitũ. qd̃ ⁊ ſctũs hieronym⁹ ĩ ex/ poſitiõe eiuſdẽ pſalmi euidenter deſignat. et vnũ atq̃ integꝝ mane re debet ĩ trãſlatõe. qd̃ nulli⁹ lingue pre ſumptõne mutatũ eſt. All'a v̄o apud he/ bꝛeos diciꝭ laudate deũ. alle em̃ lauda/ te. ia quippe ſignificat inuiſibilẽ deũ.

a ℭ Cõfitemini dño. i. laudate eũ. et bonis factis gratiã diuinitatis vob̃ acq̃ rite. Annũciate hoc euãgeliſtis ↄuenit ⁊ aplis. ⁊ nũc ſacerdotib⁹ vt mĝnalia xp̄i annũciẽt. Cũ v̄o dič ↄfitemĩ. ⁊ poſtea ſb̃/ dit. ĩuocate docet. ĩuocare deũ volentes. pꝛius ei⁹ laudes ↄfiteri. b ℭ Cantate ad hymnos ptinet offerẽdos pſalĩte. ad pia opa exercẽda Oĩa. ſignificat iſta q̃ di ctur⁹ eſt. nõ eſt eĩ hũa naꝝ viriũ. oĩa mirabi/ lia narrare. ſed ſignifi cat a toto pteni.

c ℭ Nõ eĩ vetat vt laudemur: qꝛ actibus bonis. non p̄t res iſta denegari. ſ; vt in dño laudemur p̄cipit. qui p̄ſtat illa q̃ bñ gerim⁹ Leteꝭ coꝛ ⁊c̃. Inde. ſ. leteꝭ coꝛ. ſi dñm q̃rit ⁊ p̄dicaꝭ in dño. nõ aũt ſi de ſuo poſſe laudaꝭ

d ℭ Hoꝛtaꝭ vt ſe ad p̄mia futura ↄfirment q̃ eũ q̃rere delegerunt Iſta ãt inq̃ſitio nõ eſt vllo tp̄e finienda. qm̃ addidit ſp̄. Facieʒ v̄o p̄ntiam eius dicit.

e ℭ Mirabilia ita/ q̃ ptinẽt ad diuiſionẽ marꝭ rubꝛi. Pꝛodigia ad plagas q̄s miſit in egyptũ. Iudicia oꝛis. qm̃ cũcta ↄpleuit. que moyſi ſuo famulo pro miſit. Iudicauit enim pharaonẽ ⁊ ppl'm ſuũ ſicut moyſi dixit.

f ℭ Hic ſb̃audiẽdũ ẽ qd̃ ſupꝛa dixit memen tote. Merito v̄o ſuos dič ↄtumaces iudeos qm̃ pfidia faciẽte. filij eẽ noluerꝭ. Filios v̄o iacob. ſignificat fide/ liſſimos xp̄ianos. qui heredes eẽ merẽtur dñi. g ℭ Dicẽdo ipſe dñs de⁹ nr̄. cõmonet h̃ illũ intelligi debere eẽ deũ. quẽ iudeoꝝ ppl'i crucifigẽ dum eẽ decreuerũt. ⁊ eius iudicia p vni/ uerſum mũdm eẽ faciẽda. nõ in ſola iudea h ℭ Memoꝛ fuit ĩ ſeculũ. cũ pmiſſa cõ pleuit. Teſtamẽti ſui. pphaꝝ ſignt p̄dica/ tiones quas de v̄bi incarnatõe p̄dixerũt

l mõtes ⁊ fumigiãt. Cãtabo dño in vita mea: pſallã deo m meo q̄diu ſuʒ. Iocundũ ſit ei eloquiũ meũ: ego v̄o dele n ctaboꝛ in dño. Deficiãt pec catoꝛeſ a t̃ra ⁊ iniq̃ ita vt nõ ſint: benedic aĩa mea dño.

ℭ All'a. ℭ Pꝛepheta mo uet fideles. ne ſpem in iſtis tranſitoꝛijs ponant ſed pa triarcharũ viã tenẽtes deũ ſpiritaliter ſemp̄ exquirant

Pſalmus. ciiij.

a Onfitemini dño ÷ ⁊: inuocate nomẽ ei⁹: an nunciate inter gẽtes opera b eius. Cantate ei ⁊ pſallite ei narrate oĩa mirabilia eius. c Laudamini in nomine ſctõ ei⁹: leteꝭ coꝛ querentiũ dñm d Querite dñm ⁊ cõfirmamĩ e q̃rite faciẽ ei⁹ ſp̄. Memento te mirabiliũ ei⁹ q̃ fecit. pdi/ f gia ⁊ iudicia oꝛis eius. Se/ mẽ abꝛaã ſerui ei⁹ filij iacob g electi ei⁹. Ipe dñs deus no ſter: in vniuerſa t̃ra iudicia h eius. Memoꝛ fuit in ſecu/

lũ teſtamẽti ſui:verbi quod
mãdauit in mille generatio
i neſ. Qd depoſuit ad abraã
k iuramenti ſui ad yſaac. Et
ſtatuit illd iacob in pceptũ:
τ iſrael in teſtamẽtũ eternũ
l Dicens tibi dabo terrã cha
naan:fumiculũ hereditatis
m vre. Cũ eſſent numero bre/
ui:pauciſſimi τ incole eius.
n Et ptranſiert de gẽte in gẽ
tem, τ de regna ad pplm al
o tex. Nõ reliqt hoiem noce
re eis: τ corripuit p eis re/
p ges. Nolite tange xpos me
os, τ in pphetꝭ meis nolite
q malignari Et vocauit famẽ
ſup terrã ÷ τ :· oẽ firmamtũ
r panis contriuit. Miſit eos
ante vix:in ſeruũ venunda
s tus eſt ioſeph. Humiliauerũt
in cõpedibꝰ pedes eiꝰ, ferrũ
ptranſijt aiam eiꝰ:donec ve
t niret vbum eiꝰ. Eloquium
dñi inflamauit eũ miſit rex
τ ſoluit eũ: princeps pplꝫ
v τ dimiſit euz. Cõſtituit euz
dñm domus ſue τ principẽ

Mãducare. eſt p aliuz aliqd dicere. qd p eos fecit, cũ datũ eſt eis futura pphetare Mille generatiões. finẽ ſeculi ſignificat. i ℂ Hoc ad illud rñdet qd ſupiꝰ dixit teſtamẽti ſui. Qd diſpoſuit. illa eſt q i veteri teſtõ abrae τ yſaac p̃triarchis pmiſſa ſũt. diſpoſita dicũt τ iurata vt firma oñdantur. k ℂ Illud teſtm̃ ſic diſpoſitũ ſtatuit iacob id ẽ firmauit i pceptũ. id ẽ in nouũ teſtm̃. qd pprie dr eternũ. qr nullũ illi aliud aliqñ ſuccedit. i q eſt oĩm pmiſſoꝝ ꝯpleta pfectio. l ℂ Chanaan interpretat hũilis. q ꝯuenienter ſignificat accepturos eẽ xpianos terrã hũiliũ. i. btõꝝ. Funiculꝰ hereditatꝭ. mũdi huiꝰ dic tortuoſas anguſtias qs dñs pro ſalute nr̃a ſua paſſiõe diſſoluit, nã carnis illius ſuſceptio. nr̃a pbat eſſe hereditas. m ℂ Nũc enũerat qñta p̃triarchis vtus diuina preſtiterit. n ℍ Pertrãſiert nõ de captiuitate iudeoꝝ hoc ſ de abraã dicit. q exijt de t̃ra chaldeorũ τ venit i meſopotamiam. de meſopotamia i terrã pmiſſiõis. τ iterꝫ in egiptũ Mlta regna trãſimꝰ. vt pueniamꝰ ad terrã repromiſſiõis et ita de regno egypti huiꝰ mũdi ad alterum pplm in celis. o ℍ Nõ reliquit pharaonẽ: vt noceret abraã in ſara. nec abymelech yſaac i rebecca. ſ corripuit pharaonem τ abymelech pro eis. p ℍ Ecce añ legẽ p̃triarche nõ vncti vnguẽto regali chriſti dicũt. chriſti ãt ſũt. q ſpũ ſctõ vngũt. erubeſcãt g iudei q dicũt nõ poſſe dñm ihm chriſtũ vocari. qr non fuit vnctus regali vnguẽto. cũ τ illi chriſti dicãt qui lõge añ ſaul (a q regalꝭ iſta τ materialꝭ cepit vnctio) fuert q ℂ Vocauit famẽ. tpe pharaonis. qñ in egypto ſeptẽ ãnis fames graſſata eſt. Et oẽ firmamẽtũ. i. fructũ triticeũ pduxit ad nihilũ. hoĩm eñ firmamentũ panis ẽ, cũ ſupra dixerit. τ panis cor homis cõfirmat r ℂ Miſit Ioſeph ante p̃triarchas. qs ſupius mẽorauit q bñ vir dr. qr vt vir virilꝭ cũcta ſuſtinuit. Ordo ãt vborũ talis ẽ. miſit añ eos virũ ioſeph. q in ſuũ venũdatus ẽ s ℂ A putifar prepoſito pharaonis ioſeph miſſus eſt i carcerem. ꝯpedes aũt accepiſſe nõ legit ſ fieri potuit vt qui in carcere retruſus ẽ ferreis nexibus ligaret. Pertrãſit aiam ipſiꝰ ferrũ. qñ i has miſſus eſt anguſtias: ne inter mala q iniuſte paſſus eſt preualerẽt. τ crimina falſitatis. ferrũ aũt hic indicat tribulationem dure neceſſitatis Donec veniret vbũ a rege pharaone. qui eũ liberauit. vel vbũ Ioſeph interp̃tãdi ſõnia. qd vbũ qrebat a rege in eo τ eũ liberauit qd vbũ dei fuit potius q ioſeph t ℂ Inflammauit vtiqꝫ eũ intꝰ lumen celeſtis flãme. vt futura diceret cũ fiducia veritatis. Miſit rex. pharao. ſoluit. a reatu q tenebat obſtrictꝰ. ipſe ẽ p̃ceps dictꝰ pharao. ſcꝫ quẽ ſupius regẽ dixit. ille dimiſit eũ clauſtra exire carcerꝭ. v ℂ Cõſtituit dñm τ principẽ. qñ eũ fecit currũ aſcendere. τ preconis voce nũctari. hũc ſcõm dñm eẽ poſt regẽ. τ principẽ totius egypti.

x ¶ Credebat pharao vt erudire poſſet pñcipes ſuos vt ⁊ ipi ſõnioꝝ iterp̃tes eẽ mererẽt ⁊ iõ eũ eis pfec ñ ſolũ vt regeret ſ ⁊ doceret. neſciẽs eũ a q̃ ſõnioꝝ ſcia eſt deũ ſolũ docere. y ¶ Iubẽte pharao ne. ɔgnatio ioſeph ad t̃ras egypti deducta ẽ Et Iacob diuerſitate noĩuz dicta ſue reuelatiõis variauit. iõ nunc iſrl. nũc Iacob. vnũ ⁊ eũdez dic̃. Chanaã vo fuit fili⁹ cham. nepos noe. ex q̃ egyptij traxerunt originem. nr̃a vo trãſlatio: chã hz. ſ romana quã h ſeq̃t: chanaã y ¶ Auxit pplz ſuũ fecũditate naſcendi. Confirmauit. qñ ill' creſcẽtibus egyptioꝝ turba notiſſimiſ plagl vehement' afflicta eſt a ¶ Cõuertit ds egyptioꝝ cor ad odium ɔ iſraeliticũ pplm. p̃ſtãdo ill' felicia. Et dolũ facerẽt. ɔſeq̃nt' erat vt poſt ɔceptũ odiũ ſeuiens pplus ad doloſas machĩas pueniret. vt fuit in laterib⁹ p̃ceptl duplicãdo op⁹ ⁊ paleas negãdo. ⁊ filibus. b ¶ Iſtos ad pharaonẽ. q̃ſi q̃ſdaz teſtes ɔſtat a do deſtinatos. vt pplm ſibi placitum abire pmiſiſſet illeſuz c ¶ Signa ſunt. q̃ſi aliq̃ veſtigia futurarũ ſiue p̃teritaꝝ rex. pdigia vo ptinẽt ad mirabiles euẽtus q̃ in ordine rex pus nõ fuerũt. pdigiũ ẽ eñi dictũ ab eo q' porro dicat. ita/ q ita mirabilia tũc facta. porro ⁊ pcul dicebãt. pplo xp̃ião aliquid ex eis intelligendũ. d ¶ Legunt' tenebras int' plagas egyptij ptuliſſe. ſ poti⁹ itelligam⁹ corda eo/

x omnis poſſeſſionis ſue. Ut
erudiret pñcipes eius ſicut
ſemetipm: ⁊ ſenes eius pru
y dentiã doceret. Et intrauit
iſrael ÷ in ⁘ egyptũ: ⁊ iacob
z accola fuit in terra chã. Et
auxit pplm ſuũ vehementer
et firmauit eũ ſup inimicos
a eius. Conuertit cor eorũ vt
odirẽt pplm eius: ⁊ dolum
b facerent in ſeruos eius Mi
ſit moyſen ſeruũ ſuũ aaron
c quẽ elegit ipm Poſuit i eis
vba ſignoꝝ ſuoꝝ et pdigio
d rũ in terra cham. Miſit te/
nebras ⁊ obſcurauit: ⁊ non
exacerbauit ſermones ſuos
e Couertit aquas eoꝝ in ſan
guinẽ: ⁊ occidit piſces eorũ
f Edidit terra eoꝝ ranas: in
penetrabilibus regũ ipoꝝ.
g Dixit ⁊ venit cinomia ⁊ ſci
niphes: in oibus finib⁹ eoꝝ
h Poſuit pluuias eorũ gran
dinẽ: ignẽ coburentẽ in ter
i ra ipoꝝ. Et pcuſſit vineas
eoꝝ ⁊ ficulneas eorũ: ⁊ con
k triuit lignuz finiũ eoruz. Di
xit ⁊ venit locuſta: ⁊ brucus
l cuius non erat numer⁹. Et

rũ fuiſſe obſcurata q̃ dñi p̃cepta ɔtẽnebãt Exacerbauer̃t ſmones. ſignificat acerbe acceper̃t. aut certe iiurtoſiſ abomĩatõib⁹ reſpuer̃t. ⁊ ita expoĩt trãſlatõz romanã q̃ hz. q2 exacerbauer̃t. ſ nr̃a hz. ñ exacerbauit. ſ. ds. i. nõ irritauit ſ cõpleuit ſmões ſuoſ miracul' eos ɔfirmãs. e ¶ Cõuertit. eĩ aq̃s in ſanguinẽ. qm̃ erant int' fluẽta maris rubri pituri. Piſces occiſi ſũt. ne ſpes viuẽdi hoĩbus relicta videret' qñ etiã piſces mortui ſũt q̃ in natiuo elemento iſto nutriti ſunt. f ¶ In ranis. poetarũ carmĩa deſignãt': q̃ a catholica regula diſcrepãtes. corda terre noꝝ regũ fabul' replẽt deceptionũ. g ¶ Cinomia. ſignificat muſcã canicã. q̃ ceter' muſcis mordacior ẽ ⁊ importunitate ſua violẽtior. Sciniphes: gen⁹ culicũ fixis aculeis p/moleſtũ. h ¶ Poſuit. i. decreuit vt pluuia q̃ ad fecũditatẽ terris dat' ɔuertet' in grãdis noxiã vaſtitatẽ Ignis vo cõburẽs ſignificat fulmina q̃ ſolẽt excitata tẽpeſtate deſeuire. i ¶ Q2 dic̃. pcuſſit ad grãdinẽ vl' ignẽ cõburẽtẽ refer. ne ãt tñ ficl'neas putares pcuſſas: addidit oẽ lignũ. vt ⁊ ſata nõ dubitareſ euerſa vbi arboꝝ q̃3 robora cog̃ſceres fuiſſe ɔtrita: maiora eñ ɔtinẽt intellectũ minoꝝ. k ¶ Locuſta eſt mr̃ bruci. quem mala fecunditate pgenerat que ad illã predã quaſi ɔuocatus exercitus cũ ſua ple deſcẽdit. l ¶ Et ne crederes inanit' adductũ illũ exercitum. di/

et oēꝫ fructū ꝯſūptū eē t̄re. m ¶ Ueīt ad ſeptimā plagā ī h̄ pſalmo poſitā. Mo uet etiā aliq̄s. cur ī iſto pſalmo ſeptē tm̄ cū ī exodi narratōe decē narrāt̄. ꝫ h̄ factū ē iō. q2 ſeptē bn̄ficia dn̄ꝫ hebreo pplo ꝑſtitiſſe ſtatī dictur⁹ ē ꝑmiſit totidē plagas egyptios acceptiſſe.

pane celi dic: ꝛ optic. ī figura ſacri dict⁹ ē celi pais. Māna em̄ dī q̄d ē h̄. ꝛ tāq̄ q̄ rēti rn̄dēt̄ dictū ē: panis celeſt: illo ſatu rauit eos. r ¶ Hoc q̄ꝫ in figura gerebat̄ dn̄i xp̄i. vt petra aq̄s ꝓfudiſſet irrigu as. Xp̄s em̄ dn̄s petra

¶ Ul' q2 laudāti. de pl'ibuſ pauca attigiſſe ſuffic̄. Narrāti v̄o: oīa cōmēorare opus eſt.
n ¶ Auꝝ ꝛ argētum iſraeliticū ppl'ꝫ ab egyptijs diſcedētē ex p̄cepto dei legim⁹ accepiſſe vt n̄ repētīa ſurreptio. ꝫ lōge opatōiſ merces eē videat̄. Et ſeq̄t̄ ſcōm bn̄ficiū. q2 ibi etiā null⁹ ex iuſſiōe ei⁹ infirmitate corꝑea potuit affligi.
o ¶ Tūc q̄ ī egypto remāſerāt: oīno letati ſūt. q̄n illi dimerſi ſūt. q̄ ad īſeq̄ndos hebreos ire decreuerāt: cur q2 filia mūne ꝑtulerūt Et tiebāt. q2 ꝛ ip̄a clemēta ꝓ eis pugn̄bāt. vt aq̄ maris. aer tenebroſus. ignis ꝯburēs ꝛc̄. Ul' letata ē egipt⁹ ꝓꝑē ſpē liberatōis a morte Jō em̄ eoſ exire coegerūt. ne iteꝝ hoīes ꝛ ꝑmogenita interficerent̄
p ¶ Nubes data ē. vt ſol' tēꝑaret ardorē. ignis ꝯceſſus ē. vt tenebraꝝ potuiſſꝫ auferre caliginē. Et h̄ ē terciū bn̄ficiū. qd̄ iſraelitico pplo ꝯſtat eſſe ꝯceſſū. q ¶ Supata ſūt deſideria petētiū. Carnes petit: ꝛ cōturnices accepit tā em̄ in q̄drupedibus. q̄ꝫ volatilib⁹: carneꝫ ſūt ſine dubio dulciores. inſuꝑ ꝛ panē celi acceperīt. Sūt em̄ iſta exodi lectione notiſſima. q̄n ꝯturnices in modū denſiſſimoꝝ imbriū depluerīt. māna q̄ꝫ (vt iudaicus populus ſatiaret̄) ꝯpluit, qd̄ hic

comedit omne fenū in terra
eoꝝ: ⁎ ꝛ comedit ⁘ omnē ÷
m fructū terre eoꝝ ⁘ Et ꝑcuſſit
omne primogenitū in terra
eoꝝ: primitias oīs laboris
n eoꝝ. Et eduxit eos cū agen
to ꝛ auro: ꝛ nō erat in tribu
o bus eoꝝ infirmus. Letata
eſt egyptus in profectione
÷ eoꝝ ⁘ quia īcubuit timor
p eoꝝ ſuꝑ eos. Expandit nu
bem in ꝓtectiōe ÷ eoꝝ ⁘ et
ignē vt luceret ÷ eis ⁘ ꝑ no
q ctē. Petierūt ꝛ venit cōtur
nix ꝛ pane celi ſaturauit eos
r Diſrupit petrā ꝛ fluxerunt
aq̄. abierūt in ſicco flumina
s Quoniā memor fuit verbi
ſancti ſui ÷ qd̄ habuit ⁘ ad
t abraā pueꝝ ſuū. Et eduxit
ꝑplm ſuū in exultatiōe ÷ ꝛ ⁘
v electos ſuos in leticia. Et
dedit illis regiōes gentiū ꝛ
x labores ppl'oꝝ poſſederunt
Ut cuſtodiāt iuſtificatiōes
eius. ꝛ legē eius requirant.
¶ Alleluia all'a. ¶ Hic in

as. Xp̄s em̄ dn̄s petra ſpirital' ē. q̄ vitaleſ aq̄ſ emanat: q̄ abierīt ī ſicco. i. ī gētiū pctōres. q̄ merito ſicci dicūt̄ q̄ delictꝫ vrētib⁹ ſiccabāt̄ ꝫ ībre dn̄i virētes in nouū hoīeꝫ pullularunt.
s R. Mēor fuit v̄bi. qd̄ īpleuit ī ſeīe ei⁹. i. de xp̄o ꝓmiſſionē ſuā quam abrae ꝓmiſit.
¶ Ul' cāꝫ miraculoꝝ dictoꝝ nunc ꝛ̄ddit. Jō em̄ dicunt̄ facta q̄m abrae ꝯſtat fuiſſe ꝓmiſſa. t ¶ Eduxit electoſ ſuos ī leticia. q̄m illi q̄ murmurauerunt dn̄i furore ꝑcuſſi ſūt illos q̄ n̄ dī eduxiſſe q̄s in heremo culpis exigentibus ꝓſtrauit.
v ¶ Ueīt nūc ad ſeptimū bn̄ficiū q̄ ei dic̄ regiōes gētiū: ad poſſeſſionē videt̄ ꝑtinere t̄raꝝ. labores v̄o pplorum ad diuitias lōgo tempe ꝯgregatas.
x ¶ Juſtificationes xp̄i ſūt vt deū toto corde diligam⁹. ꝓrios vt nos amem⁹. ꝓxīeꝫ veneremur. Lex v̄o ei⁹ fuit die ſabbati requeſci. in paſca agnū īmolari. ꝫ h̄ ſpiritalit̄ ſūt q̄rēda.

tō em̄ addidit. requirāt. Oratio.
Inuocāteſ nomē tuū dn̄e deꝑcamur vt q̄ p̄res nr̄os v̄tute tui nois ꝑeūte: āgelicꝫ paſtib⁹ ꝛfeciſti. nos q̄ꝫ myſticꝫ dapib⁹ foueas ac reformes. ꝑ. R. Hic ītroducit̄ ꝯfitēs ppl's hebreoꝝ. q̄ relicta ꝑfidia patꝝ ſuoꝝ ad pietatē dn̄i ipo miſerāte ꝑduct⁹ ē. vt ītelligam⁹ cū fuerīt conuerſi. ꝛ ip̄os all'a, merito ꝓ ſua redēptōe

troducit ꝯfitēs ppl's hebre
oꝝ.q̄ relicta patrum ꝑfidia
ad pietatē dn̄i ipo miſerāte
ꝑductus eſt. Pš.cv.
a Onfitemini dn̄o quo/
niā bonꝰ: qm̄ in ſecl'm
b miſc'dia eius. Quis loquet
potētias dn̄i auditas faciat
c oēs laudes eiꝰ. Beati q̄ cu
ſtodiunt iudiciū:⁊ faciūt iu
d ſticiā in om̄i tp̄e. Memēto
nr̄i dn̄e in beneplacito ppl'i
tui viſita nos ī ſalutari tuo
e Ad vidēduz in bonitate ele
ctoꝝ tuorū: ad letādū in le
ticia gentis tue: vt lauderis
f cum hereditate tua. Pecca
uimus cū pr̄ibus nr̄is: iniu
ſte egimus iniq̄tatē fecimꝰ.
g Patres nr̄i in egypto nō in
tellexert mirabilia tua: non
fuert mēores multitudinis
h mie tue. Et irritauert aſcen
dentes in mare: mare ✱ ru/
i bꝝ. Et ſaluauit eos ꝓpt no
mē ſuū vt notā faceret potē
k tiā ſuaz. Et increpuit mare
rubrū ⁊ exiccatū eſt: ⁊ dedu
xit eos in abiſſis ſic̄ in deſer
l to. Et ſaluauit eos d̄ manu

cantare. a ¶ Cōfeſſio iſta. ad medici nā penitudis ē applicāda. ſ ⁊ ad p̄conia dn̄i ꝑtinere nō dubiū ē. qn̄ maior gl'ia pie tatis ē ꝑcere ꝯfitēti. quā ſine offenſiōe vi uēti p̄ſtare. bonꝰ em̄ d̄r recte dn̄s. q: ex/ pectat errātē: ⁊ paſcit delinq̄ntē. In ſcl'm āt vite huiꝰ: ꝑcat curſum vbi miſeri ſūt quicūq̄ deliquūt b ¶ Quis em̄ ꝑcat nullū: cui em̄ aut ingeniuz ſuppetit ad cogitandū. aut lin/ gua ad depromēdū vt līgua poſſit r̄ferre ma gnitudinē tante maie ſtatꝭ. Auditas faciet. ⁊ h̄ q̄z ſbaudiēdū ē q̄s illa em̄ pn̄t audiri q̄ ꝓ bant ⁊ dici c ¶ Cu ſtodit ei iudiciū: q̄ int alios recte iudicat: iu ſticiā aūt facit: q̄ eā in oꝑe demōſtrat: merito ꝗ iſti tales bt̄i dicti ſūt q̄ p̄cepta dei pura mē/ te cuſtodiūt omni tp̄e. Qui em̄ ꝑſeuerauerit vſq̄ ī finē h̄ ſalꝰ erit d ¶ Orāt deuoti vt int eos debeāt eſtima ri q̄ dn̄o fideli oꝑe pla cuert. optāt ſe viſitari a deo: cuiꝰ aduentu ſe nouerāt eē ſaluandos ℟ Salutarꝭ: filiꝰ eſt pr̄is. ¶ Ipe ē ſalu/ tare: de q̄ btūs ſymeō ait. videͬt ocl'i mei ſa/ lutare tuū e ¶ Pe tit ppl's p̄dictꝰ a ſalu/ tari dn̄o viſitari. vt bo nitatē eiꝰ videret quā electꝭ ſuiſ erat ſuo mu nere p̄ſtaturꝰ Cū vel ī leticia ſue gētis. ipa ē gēs dn̄i: q̄ de gētiū eſt diuerſitate collectā vt eēt grex vnus ⁊ pa ſtor vnꝰ. ℟ Ut lauderis a noƀ iudeis p̄cepta tua ſeruātibus cū hereditate tua ſcz gētili ppl'o tibi credituro. vt ſimꝰ cuz eis vnꝰ ppl's laudās te eͭnalit. vidit em̄ te abraam pr̄ nr̄ ⁊ gauiſus ē. videamꝰ ⁊ nos ⁊ laudātes gaudeamꝰ. f ¶ Du biū nō eſt iſtū ppl'm ea pctā gemere. q̄ ex neq̄cia patꝝ ſuoꝝ ꝓbat ſuſtinere. cū ma ioribꝰ em̄ ſuis peccāt. q̄ ſe ab eoꝝ delictꝭ nō ſepant. h̄ ē aūt pec cauimꝰ. qd̄ iniuſte egi mus: qd̄ iniq̄tatē feci/ mus g ¶ Duo ſūt q̄ bn̄ficia collata ꝯmē dāt. intellectꝰ ⁊ memo ria. qd̄ vtrūq̄ ī ꝑfidis fuiſſe denegat. vide/ bāt em̄ plagas egypti orū ⁊ bn̄ficia d̄i. ſ qua cā fieret non agnoſce/ bāt: nec mēores erant mie dei. vidētes ei ex/ ercitū pharaonis. cre/ debāt ſe ſbſidia euadē di ꝑdidiſſe anteq̄ ma/ re diuideret. mēores p̄ioꝝ mirabilium. h ¶ Irritauerūt. i. placatū deū iracūduz ſibimet reddiderunt. Aſcēdētes. hoc cōſtat dictū poſitiōe loci. qm̄ egyptꝰ cūctis regionī bus ꝓhibet eē hūilior ⁊ ideo inde aſcendētes petierūt loca altiora. i ¶ Dicendo ꝓpter nomē ſuū: deſignat do minū ſaluatorē: cuius vocabulo ꝯuenit: ſal/ uare periclitātes. Notā fecit potētiā ſuā. vtiq̄ ocul' ſpiritali cogitati one vidētibꝰ k ¶ In crepatōez: vocauit oc cultū diuītatꝭ imperiū q: mare ī exodo: voce dn̄i nō legimꝰ increpa tū. Siccatū ē mare nō ꝑ totū: ſ tātū q̄tū illiſ tūc iter apiret. Deſer/ tū d̄r ⁊ ē ī abyſſis qn̄ aq̄ꝝ inūdatōe deſe/ rūt. ac ſic aruit illa via fluētoꝝ vt vſq̄ ad iter puluerū potuiſſꝫ ꝑueīre. ꝓpt qd̄ de ſerto ꝯpant abyſſi iſte l ¶ Saluauit em̄ xp̄s hūanū genꝰ a coborte demonū.

que plebẽ hũanã ſtimulo pctõꝝ τ odit et ꝑcutit. Redemit pctõres obnoxios: ꝑcio ſo ſãguie ab ipſo diaboli h̃ ẽ de manu inimici. Ad lr̃am eĩ illõ dici nõ videt̃. nõ eĩ egyptijs ꝓciũ dedit: cũ liberaſſꝫ iudeos.

qd tñ redemit ꝓcat ꝑ ꝓphẽ'tice igit̃ dctm̃ habeat̃ in ſh Hec nũc ſilitudo in nr̃o baptiſmo' fit. vbi abluit̃ hõ ꝗds. τ perit diabolus cum ſatellitib⁹ ſuis.

Ad lr̃am ei planũ eſt ĩtelligere hyſtoriaꝫ noſcẽti. n Et credideruut. duriciã in h̃ cordis demonſtrat. qd nõ añ euẽtũ rei. ſꝫ poſt factũ miraculoꝝ credere maluerũt. Et laudauerũt. ſ. canẽtes. Cãtemus dño. glioſe eĩ honorat⁹ eſt. o Cito fecerũt. acſi diceret ſũma celeritate mutati ſũt. vt q̃ dño de collatis mirabilibus laudes canebant poſt: nephãdas murmuratões aſſumebãt. Cõſiliũ mutauerũt ĩ pctm̃. dũ pri⁹ deſparẽt qꝫ ei⁹ pata beneficia ꝑueniſſent. pecierũt eñ eſcã ſb diffidẽtia: qꝫuis añ: nullã famẽ eẽnt paſſi diuia ſꝑ largitate paſti. ita hodie m̃lti dũ ſibi nimia feſtinatõe ꝓuidẽt: incauti diuitat̃ diſpoſitionẽ anticipant.

odientiũ: τ redemit eos de
m manu inimici. Et operuit
aqua tribulãtes eos. vnus
n ex eis nõ remãſit. Et credi-
derũt ÷ in :· vbis ei⁹ τ lauda
o uerũt laudẽ eius. Cito ÷ fece
ruut :· obliti ſunt operũ ei⁹.
p nõ ſuſtinuerũt cõſiliũ ei⁹. Et
cõcupierũt cõcupiſam in deſer
to τ tẽtauerũt deũ in inaquo
q ſo Et dedit eis petitionẽ ip
ſoꝝ. τ miſit ſaturitatẽ in ani
r mas eoꝝ Et irritauerũt moy
ſen in caſtris. aaron ſanctuꝫ
s dñi. Apta eſt terra τ deglu-
tiuit dathan. τ operuit ſup cõ
t gregationẽ abiron Et exar
ſit ignis in ſynagoga eoꝝ.
flama cõbuſſit peccatores.
v ÷ Et :· fecerũt vitulũ in cho
reb: τ adorauerũt ſculptile
x Et mutauerunt gloriã ſuã
in ſimilitudinẽ vituli come
y dẽtis fenũ. Obliti ſunt deũ
qui ſaluauit eos. qui fecit
magnalia in egypto mira-

vt eoꝝ volũtas deſpata rebus emergẽtibus vinceret̃. r Saturitatẽ vẽtris ſecuta ẽ ſeditio. q̃ plerũqꝫ ꝑiculoꝝ ꝑnicioſoꝝ cãs excitat. Irritari aliquẽ dicimus ad iracũdiã ꝓuocari. irritauerũt eñ viroſ ſctõs dathan τ abiron ad interitũ ſuũ. qꝛ ꝑ inuidiã loq̃bant̃. qd dõmio diſplicebat. Et h̃ ꝯgrue inter laudes dĩ ponit̃. quia ſuos famulos vĩdicaſſe declaratur.

s Apta ẽ terra facta ſũt hec ſm̃ lr̃am. ſꝫ τ nũc vorat eos terra. q̃ terrena ſapiũt τ recedũt a mãdatis dei: q̃s nõ illũinat gr̃a ſpũſſãcti: ſꝫ accendit flamma pcti. t Exarſit ignis: h̃ factũ ẽ ſupra. cel, ſocios dathan, et abiron. q̃ eoꝝ infeliciter vota ſecuti ſũt Flãma dicta eſt a flagello comaꝝ ſuaꝝ. Sinagoga vo h̃ ꝯgregatõem ſocioꝝ dathan τ abirõ ſignificat. v Choreb ĩterp̃tat̃ caluaria. vbi poſtea iudei dñm crucifixerũt. vt ĩ eodem noĩe iã tũc ĩ illo deſerto choreb culturã dei nephãda ꝑſũptõe violarẽt. q̃rum poſteritas erat ĩ loco caluarie crucifixura dñm. Adorauerũt ſculptile. nõ ĩ deſerto. ſꝫ in terra poſtea

p Et ꝯcupierũt ꝯcuPiſcẽtias. cuꝫ poſtulabãt ſibi dari ſb murmuratiõib⁹ aquã et cõmeſatiõem ĩ deſerto. oñdit eĩ gemiatio vboꝝ nimietatẽ deſiderij. Et tentauerũt ĩ inaq̃ſo ſh Siccitas eĩ eis erat. qꝛ non agnoſcebãt irrigatõeꝫ ſctiſpũs ĩ colũna nub̃ q̃ ꝓcedebat eos. q Duob⁹ eñ modis aĩam dicim⁹ ſatiatã. cũ eſcis corporalib⁹ pro carnis infirmitate reficit̃. τ cũ ſpiritali iocũditate complet̃. ſꝫ hic animas eoꝝ dicit carnib⁹ potuqꝫ ſaginatas

promiſſionis. x Gloria eoꝝ fuit adorata diuinitas: quam infelici commutatõne perdẽtes. vſqꝫ ad hoc ꝑuenire meruerũt. vt deſerentes celi terreqꝫ creatorem: deum ſibi facerẽt: ſimilitudinẽ vituli fenũ comedentes.

y Obliti ſunt deum qui verberauit multis plagis egyptum. vt ſuũ populũ liberaret. τ miracula in terra cham ſiue chanaã fecit. cũ eiect̃ gẽtib⁹ ipſos ĩ eoꝝ terra plãtauit. Terribiliaqꝫ fec̃ ĩ ma

rl cũ pharaõe extīcto: ſiccũ ppl'ts ꝑhcbat ſceſſũ. 3 ℟ Attēde h̃ o ſacerdos piſſet eñ ppl's niſi mitigaſſet moyſes irã dei. ⁊ tu cũ viderl ppl'm delinq̃ntē. ãnũcia ei de licta ſua. ⁊ ſta ĩ fractõe. i. ĩ piculo rogãs dñm. vt auertat̃ furoꝛ ei⁹ ab eis a ¶ Pꝛo nihilo habuerũt t̃rã. qꝛ ſp carnalit̃ viſa ⁊ audi ta cogitabãt. ſ; aduer- te q̃ bõa illa t̃ra fuerit vt deſiderabil' eẽ dice ret. ℟ Terra eñ vi uẽtiũ ẽ quẽ deſiderabi lẽ dic̃. quã p nihilo ha bebãt. qꝛ iſtã trãſitoꝛi am diligebãt. ¶ Ul' terra iſta ſctã coꝛpalis xp̃i myſteria redẽptio nis nr̃e deſiderabil' in telligẽtib⁹ fuit. ill' x̃o nulla. qui in ea nihil ſpiritale ſenſerũt

b ¶ Nõ crediderũt in x̃bo eius. filiũ ſigni ficat. cui ꝑples nephan diſſima non credebat. Uel h̃ ad lr̃az. qꝛ ideo murmurabãt. qꝛ eius ꝓmiſſionibuſ minime credere maluerũt. Dũ murmuratões exerce- bãt. vocẽ dñi nullate- nus audierunt. In ta bernaculis x̃o dicit vt hoc ꝯtigiſſe videretur nõ laboꝛãtibus. ſ; oci- oſis. mai⁹ eñ crimẽ ẽ. cũ murmurare cõtigit ocioſis. c ¶ Eleua uit manuꝫ. hic iuſticia dñi ꝑmittit̃. vt ſecura pietas maioꝛe gl'a ſen tiat̃. Dic̃ eñ inſurre- xiſſe dñi ptãtẽ vt vidi- caret ĩ excedẽtib⁹ eoſ- q; ꝓſterneret. ⁊ alia q̃ ſequunt̃ faceret.

d ℟ Diſpſi ſũt eñ iudei in diuerſiſ ptib⁹ vt aliq̃n humiliati ſu- um dñm plebs caſtiga ta ꝯgſceret. ſ; ⁊ ille diſpgit̃ cui⁹ ſenſus oĩ vẽto ĩanis gl'ie vl' cupiditatl circũfert̃.

e ℟ Et ĩiciati ſũt. i. q̃ do ſe ꝯſecrare de buerũt. idolo beelphegoꝛ ĩiciati. i. ꝯſecra ti ſũt. ⁊ q̃ pane viuũ eſurire debnerũt. moꝛ tuoꝝ ſacrificia come- derũt f ℟ Irritauerũt eũ ĩ adiuẽtõib⁹ ſuis. i. ꝑuerſ. ⁊ idoloꝝ ruina mlťiplr̃ ẽ facta ¶ Ul' ml'tiplicata ẽ in eis ru ina. qꝛ p ꝑuioꝛib⁹ ſuis pctis ꝑui⁹ vaſtabant̃

g ℟ Stetit phinees. h̃ x̃bũ ſtetit ſoliditatẽ mẽtis oñdit. q̃ ex zelo diuĩo foꝛnicatoꝛes oc cidit. ℟ Sic dꝫ ſa- cerdos cui aĩe cõmiſſe ſũt euagĩare gladiũ. i. ꝓferre x̃bũ. ⁊ occidere foꝛnicatõeꝫ ⁊ ꝯcupĩas in vtroq; ſexu. vt ſibi putet̃ ad iuſticiã.

h ¶ Reputabat̃ illi ſacerdoti phinees ad iuſticiã. id qđ ſupius dixit. h̃ ⁊ in futuro ſe- culo. ſ; ⁊ ſacerdoti cui libet vicia coꝛrigẽti re putat̃ ad et̃nã iuſticiã

i ℟ Aqua ꝯdictõis aque baptiſmi accipi- unt̃. ad quas dyabo- lo ꝯdicit̃ ⁊ opibus ei⁹ poſt quas ſi q̃s ſe co- inquinauerit vicijs ſa cerdos vexabit̃ p eo. eo q; exacerbauerit ſpi ritũ dei quẽ ille pꝛedi cat. ſicut paulus dice- bat. q̃s infirmat̃ ⁊ ego nõ infirmoꝛ.

k ℟ Et diſtinxit in labijs ſuis. vt iugiter ſupplicaret p eis

¶ Uel diſtixit dictũ illud diffidẽtie a ꝑori mẽtl ꝯſtãtia. Nõ diſp- diderũt gẽtes. qꝛ poſt q̃ t̃rã ꝓmiſſiõis ppl's intrauit. o[...]lii⁹ mãda-

bilia in terra cham: terribi- 3 lia in mari rubꝛo. Et dixit vt diſpderet eos: ſi nõ moy ſes electus ei⁹ ſtetiſſet in cõ fractione in conſpectu eius a vt auerteret irã eius: ne di- ſperderet eos. ⁊ p nihilo ha buerunt terrã deſiderabilẽ. b Nõ crediderunt verbo ei⁹. et murmurauerũt in taberna culis ſuis. nõ exaudierunt c vocem dñi Et eleuauit ma nũ ſuã ſup eos. vt ꝓſterne- d ret eos in deſerto. Et vt de ijceret ſemen eoꝝ in nationi bus. ⁊ diſpergeret eos in re e giõibus. Et initiati ſunt be elphegoꝛ. ⁊ comederunt ſa- f crificia moꝛtuoꝝ. Et irrita- uerunt eum in adinuentiõi bus ſuis. ⁊ multiplicata eſt g in eis ruina. Et ſtetit phine es ⁊ placauit. et ceſſauit q̃ſ- ſatio Et reputatũ eſt ei in iu ſticiam. in generatione ⁊ ge- neratione vſq; in ſempiter- i num. Et irritauerunt eum aquaꝫ contradictionis. ⁊ ve xatus eſt Moyſes pꝛopter eos quia exacerbauerũt ſpi k ritum eius. Et diſtinxit ÷ in ∴ labijs ſuis. non diſ- perdiderunt gentes quas

toꝝ dei. ⁊ p̃ceptoꝝ eiꝰ qbꝰ p̃cepat debere eos ꝓpt̃ idoloꝝ culturas occidẽ. cũ ill' ſe gẽtibꝰ magis vetita ſocietate coniunxit. l ℭ Cõmixti ſũt itaq; vetita ſocietate inter gẽtes vt ſe eoꝝ ſupſtitõe polluerẽt. factũq; ẽ ill' in ſcãdalũ.

ĩ dño q̃ ſe adulteris polluert̃ ſupſtitõibꝰ p ℭ Tropica locutiõe iratꝰ furore dñs dr̃. ⁊ iratꝰ ẽ furore dñs li. q2 relıq̃t eũ ⁊ q̃ q̃ndã fuerat plebs dei facta ẽ caſua dyaboli ℭ Abomĩatio ãt ⁊ dei auerſio malo

ſcãdalũ nomẽ grecũ ẽ ſignificãſ ſiniſtꝝ. eo q eoꝝ mẽtes ĩ leuẽ ptẽ p uerſa imitatõe dduxit Ecce facta ẽ t̃ra ꝓmiſ ſiõis ĩ ſcãdalũ q̃ fuit ĩ magnũ p̃miũ dño lar/ giẽte collata. vñ mõe/ mur. recte vti bñficijs diuĩa largitate collatꝭ ne magꝭ ĩde pcamꝰ vñ ſubleuati fuiſſe cogſci mur. m li. Immolauert̃ filios ſuoſ ⁊ filiaſ ſuas demõijs. h̃ ĩtelli/ gẽdũ ẽ moralr̃ ſenſuſ ⁊ aĩas ſuas. ℭ Vel ad lr̃az. nõ illi q̃ t̃rã ꝓmiſſiõis ſunt ĩgreſſi. ſꝫ poſteritas eoꝝ.
n ℭ Effudert̃ ſãgui/ nẽ. nõ añt legit̃ ab he/ breis t̃rã ꝓmiſſiõis ingreſſis effuſũ ſãguinẽ hũanũ ĩ ſacrificijs de/ monũ tñ ab etate ſeq̃nti h̃ fieri poſſe ñ dubiũ ẽ. Et ne putarẽt̃ exnei fuiſſe illi ĩnocẽtes qꝝ ſãguinẽ effuderãt. addidit filioꝝ ſuoꝝ ⁊ filiaꝝ ſuaꝝ vt ꝯ eoſ creſceret ĩuidia. ⁊ ſcelꝰ grandeſceret. ⁊ vt ãpliꝰ grãdeſceret. addidit ſcul/ ptilibꝰ iſtũ ĩnocẽtẽ ſã/ guinẽ effuſũ. Auxeſis em̃ figura iſta apd̃ grecos dr̃. qñ vel laus vl' crimẽ: adiectꝭ dictiõibꝰ ĩcreſcit ⁊ auget̃.
o ℭ Int̃fectã igit̃ terrã: debemꝰ crudeles hoïes accipe. q̃ ſe magꝭ iniq̃ deuotõe trucidabãt ĩterficiẽdo filios. tropica em̃ locutõe ĩterfecta t̃ra. dicũt̃ t̃reni hoïeſ ſuis mal' actõibꝰ ĩ aĩa ĩterẽpti. ⁊ h̃ faciẽdo etiã dicũt̃ fornicati nã illi fornicati videt̃

l dixit dñs illis. Et cõmixti
ſunt inter gentes: ⁊ didice/
runt opera eoꝝ: ⁊ ſeruierũt
ſculptilibus eoꝝ. ⁊ factũ eſt
m illis in ſcãdalũ. Et immola
uert̃ filios ſuos ⁊ filias ſuas
n demonijs. Et effuderũt ſan
guinẽ innocentẽ. ſanguinẽ
filioꝝ ſuoꝝ ⁊ filiaꝝ * ſuaꝝ:·
quas ſacrificauerũt ſculpti
o libus chanaã. Et interfecta
eſt terra in ſanguinibus: et
cõtaminata eſt in operibus
eorum ⁊ fornicati ſunt in ad
p inuentiõibus ſuis. Et iratꝰ
eſt furore dñs in ppl'm ſuũ:
⁊ abominatꝰ eſt hereditatẽ
q ſuã. Et tradidit eos in ma/
nꝰ gentiũ: ⁊ dñati ſunt eorũ
r q̃ odert̃ eos. Et tribulauert̃
eos inimici eorũ: ⁊ humilia
ti ſunt ſub maĩbꝰ eoꝝ: ſepe li
s berauit eos. Ipſi aũt exacer
bauert̃ eum in cõſilio ſuo: ⁊
humiliati ſunt in iniquitati
t bus ſuis. Et vidit cũ tribu/
larent: ⁊ audiuit orõnẽ eoꝝ
v Et memor fuit teſtamẽti ſui

loꝝ oĩum ꝯſtat extre/ mũ. q2 dũ illd̃ qd̃ cõtinet ſbducit̃: neceſſe ẽ vt eaꝝ reꝝ q̃ cõtinent̃ ruina ꝓtinus ſequat̃.
q ℭ Traditi ſũt em̃ opprobrio ſuitutis: q̃ gl'ari videbãt̃ in idol'. dñati ſũt eoꝝ q̃ odert̃ eos. ſuis valde dñatõ nã q̃ ſp odit. ſp iratꝰ ẽ. q̃ Xo ſp iratꝰ eſt ĩplacabil' eſt. duriſſima igit̃ ẽ ſuitꝰ ſuire ſp infenſo.
r ℭ Et tribulauerũt eoſ. recta viciſſitudo vt q̃ amãti dño ſuire noluert̃. odiẽtibꝰ ĩimicis iuſto iudicio ꝓbarent̃ eẽ ſbiecti. ſepe libauit vt ĩtelligamꝰ ĩpꝫ ⁊ bõa ꝓmittẽ. ⁊ flagellatꝭ de nuo ſbueĩre. ꝓmiſit eĩ bñficia. ⁊ hũana ñ ceſſauit iniq̃tas. ĩtulit vĩdictã: ⁊ afflictꝭ iterare dignatꝰ eſt clementiã.
s li. Ipĩ ãt exacerbauert̃ eũ ĩ ꝯſilio ſuo. qd̃ habuert̃. vt eo relicto idol' ſuirẽt. ⁊ hũiliati ſũt. nõ a dd̃. ſꝫ a delictꝭ ſuis humiliabant̃
t li. Et vidit cũ tribularẽt̃. p̃cucurrit eĩ ſolita miſeratio clemẽtis dei. q̃ ꝯuerſos ĩ orõnibus ꝓtinꝰ audiuit. docet em̃ ⁊ te q ſi ꝯuerſus ĩgemueris: ꝓtinꝰ appropĩquãt celſis auribꝰ eiꝰ p̃ces hũilitatꝭ tue. v li. Mẽor fuit teſtamẽti. qd̃ cũ abraã ĩ ĩitio fidei nr̃e pepigit ℭ qd̃ abſcõditũ erat ĩ ꝓphetꝭ. ſꝫ in tp̃e euãgelij reuelatũ ẽ. pẽituit ãt more hũanitatꝭ dr̃. li. q2 ſp ſup penitẽtes pẽitet d̃s. dũ mala q̃ locutus fuerat vt faceret nõ fecit.

¶ Penitet ꝗ tũc dñs qñ nos penitẽtes coḡſcit. tal' eñi ille nob̃ efficit q̃les nos ſi bi eẽ pbauerit. Eſt ꝗ dei pnĩa ħ ñ dolor d̃ imprudent' facto. ẜ remiſſio pene pctĩ.
x ¶ In mĩas datos eos dic. q2 diuerſa cariſmatũ mũera ſuſce perẽt. alij eñi ꝓphẽ. alij apl'i. alij martyres. alij ɔfeſſores. ex ipo pplo gr̃a dei floruerẽt. vl' ad lr̃az gẽtiles eis placa biles fec̃ q̃ captiuarũt eos ſvt ſepe etiã liberos darẽt. q̃s añ captiuos tenebãt. y ℟ Sal/ uos nos fac. ne nob̃ vi cia dñent'. Et ɔgrega nos. q2 gẽs hebreoꝝ in regiõib⁹ nationũ ẽ diſpſa ¶ ppl's eĩ iſte cui ab initio pſalmi v̾/ ba dedim⁹ nũc deũ de p̄cat' vt eccl'az ſuã d̃ gẽ tiũ ɔgregatiõe pficiat.
z ℟ Ut cõfiteamur nomi tuo. i. filio vtiq; tuo. q̃ ꝛ nomẽ ꝛ laus tua ẽ. ¶ Et gl'emur nõ ĩ hũana iactãtia. ẜ in te vbi ẽ reuera fixa gl'ia. ꝛ ſine fine leticia
ꝛ ℟ Merito bñdi/ ctus ĩ ſcl'a. p quẽ facta ſũt ſcl'a. nõ ſolũ facta: ẜ etiã redẽpta. q̃ ꝛ nũc noſ recreare digneť ĩ ſalutari. i. in xp̃o Jeſu dño nr̃o q̃ ẽ in ſcl'a bñ dict⁹. ¶ Dic̃ v̾o ab iſto ſcl'o vſq; ad illõ p/ petuũ ſecl'm deũ bñdi/ cẽdũ vt ɔtinuata laus nũq; debeat hĩe faſti/ dium.

Oro

Emẽto nr̃i dñe in bñplacito ppl'i tui ꝛ a pctĩ ſeruitute nos diſ/ cuſſos ſalutar' tui viſi tatõe ſaluifica. Per.

a ¶ Confitemĩ dño. cõmonet ꝓpheta ꝛ pdere pctã ſua. ꝛ laudes dñi ɔſonare. Dicit v̾o. qm̃ bon⁹. vt pctõribus ſit ɔfidẽria poſt ſatiſfactõz pio dño ſupplicare. In ſcl'm. ħ ẽ inet'nũ. q2 nullũ tp̃s ẽ qd̃ ab ei⁹ mĩa repiat' exce/ ptũ. b ¶ Dicãt vtiq; alla. qd̃ titul⁹ ait ꝛ ſe iocũdis exultatõib⁹ ɔſolẽt. q̃ ad dñi gr̃az venire meruerẽt. ſignificat rñ ſpãlit' pplm gentiũ q̃ dei ſan guie redẽpti. ꝛ de prã te ĩimici. i. dyaboli ip ſi⁹ miſeratõe ſblati ſũt q̃ d̃ diuerſis regiõibus vocati ſũt. vl' q̃ redẽp/ ti ſunt in paſſione xp̃i.
c ¶ A ſol' oztu. cum tres cardĩes mũdi de/ ſignauerit p q̃rto. i. p auſtrali poſuit mare ab illa ptevolẽs ĩtelli gi occeanũ. q̃ cunctuz mũdi marginẽ dĩ cir/ cũire. d ¶ Errauẽrt gẽtes ĩ ſupſticioſa do ctrina. aride d̃ v̾a do/ ctrĩa. ꝛ ĩ ſolitudĩe. cuz nll'os v̾iſſimos docto res adhuc hĩe pbarẽt' ꝛ viã ciuitat'. i. opa q̃/ bus pueniť ad celeſtẽ hierl'm nõ inuenerunt
e ¶ Eſuriẽtes ꝛ ſitiẽ tes: curioſiſſimos vi/ ros ſcl'i hui⁹ ſignificat q̃ ſemitas v̾itat' diuer ſis opiniõib⁹ exquire/ bãt. ẜ qm̃ nõ credide/ rãt vero auctori in ve/ ra ſapĩa nõ poterãt in uenire. Defecit aĩa in ipis. vtiq; cũ laborib⁹ atq; ſtudijs eoꝝ anioſi/ tas laſſata ſuccubuit.
f ¶ Superiorib⁹ v̾ſi/ cul' deſcp̃ſit errantes. nũc refert d̃ redeũtib⁹ ad dona dei. clamaue/ rũt: ſignificat magno deſiderio q̃ſierũt
℟ Tũc q̃q; exaudi/ mur ab eo. qñ nõ ſim/ plex vox. ẜ tribulatio clamat ad deũ. Sz vide quid clamor iſte preſtiterit. q2 d̃ ne ceſſitatibus eripuit eos. ꝛ ſemitas verita tis agnoſcere fecit.

ꝛ penituit eũ ẜm multitudi
x nẽ miſericordie ſue. Et de/
dit eos in miſcδias. in ɔſpe
y ctu oĩm q̃ ceperãt eos. Sal
uos fac nos dñe de⁹ noſter:
ꝛ ɔgrega nos de natitiõib⁹
z Ut cõfiteamur nomini ſan
cto tuo: ꝛ glozíemur in lau/
ꝛ de tua. Benedict⁹ dñs de⁹
iſrael a ſeculo ꝛ vſq; in ſecu
lum: ꝛ dicet omnis popul⁹
fiat fiat.

¶ Alla. ¶ hic cõmonet ppl's xpian⁹ vt p collatis ſi bi bñficijs laudes dño red/ dat.
a Pſalmus. cvj.

Onfitemini dño quo/
niã bon⁹: qm̃ in ſecl'm
b miſcδia ei⁹. Dicãt q̃ redem
pti ſunt a dño: q̃s redemit
de manu inimici: ꝛ de regi/
c onib⁹ cõgregauit eos. A ſo
lis oztu ꝛ occaſu: ab aq̃lõe ꝛ
d mari. Errauẽrt in ſolitudie
in inaquoſo: viã ciuitatſ ha
e bitacli nõ inueneẽrt. Eſurie
tes ꝛ ſitiẽtes: aĩa eoꝝ in ipis
f defecit. Et clamauerunt ad
dñm cũ tribularent' ꝛ de ne
ceſſitatib⁹ eoꝝ eripuit eos.

g ¶ Et eduxit eos ī viā rectā.ſ.xp̄s q̄ti nus q̄ p̄dē ī uio errore vagabanť accepta via ſcıſſime religiōis credētes ī xp̄m ad eccľe btā atria feliciť p̄ueirēt. h ¶ Di gnū ⁊ iuſtū ē ſp̄c̄fiteri pio dn̄o q̄ nos ſua miā ⁊ a p̄icuľ liberat ⁊ ſplēdore ſue pietatꝭ il lumiat. Mirabilia eiꝰ q̄ fec̄ ī mūdo.p̄ euāge liſtas ⁊ apľos:poſterꝭ dic̄ eē predicāda.

i ¶ Tūc erāt aīe gē tiliū īanes ⁊ vacue.q̄ñ boīs fructibꝰ ex cultu idoloꝝ erāt p̄uate.po ſtea eſurientes ſatiate ſunt.q̄ñ dn̄i miſatōne cōmonite.vota ſua ad pn̄ie ſtudia trāſtuleřt.

k ¶ Sedebāt gētes ī tenebrꝭ.q̄m̄ vacuate lumīe fidei. Cū dic̄.ſe dētes:oñdit eas lōgo ſitu ibidē fuiſſe vſitatas Umbra mortꝭ fuit iſti us ſcľi vita vicioſa. Ui cte ī mēdicitate.i.īdi gētia bōi op̄is.ligate funibꝰ pctōꝝ. Ferꝝ ſi gnificat duriciā malo rū l ¶ Quia exacer baueřt.exponit eī quē admodū peccaueřt illi q̄ ſedebāt ī tenebrꝭ.qꝛ ꝯ dn̄i eloq̄a faciētes:ī eiꝰ reguľ viuere reſpu ebāt.⁊ iō eiꝰ ꝯſilia irri taueřt. l ⁊ Que eis dederat vt eligerēt vi tā. ¶ Fuit etiā dei iuſtū ꝯſiliū.ſaluberria medicia.vt morbꝰ ille ꝯtrario remedio curareť ſup̄bia mētis.āguſtia cordis. m ¶ Hūilia tū eſt cor eoꝝ in tribu latōnibus ⁊ āguſtijs.vt q̄ in p̄ſp̄itatibꝰ ſup̄bi extiteřt.in tribulatōibꝰ ⁊ laboribꝰ hūiliarenť. Infirmati ſūt.i.a ſcľi p̄ſum ptione deiecti ſūt. Nec fuit q̄ adiuuaret. ſubaudiendū alť.nemo em̄ p̄ſtat p̄iclitā ti,niſi cui op̄s d̄s p̄cepit ſubuenire,

g Et eduxit eos in viā rectā,
vt irent in ciuitatē habitati
h onis. Cōfiteanť dn̄o miſeri
cordie eiꝰ ⁊ mirabilia eius fi
i lijs hoīz. Quia ſatiauit ani
mā inanē: ⁊ aīam eſurientē
k ſatiauit bonis. Sedentes
in tenebris ⁊ vmbra mortis
vinctos in mēdicitate ⁊ fer
l ro. Quia exacerbaueřt elo
quia dei: et cōſiliū altiſſimi
m irritaueřt. Et humiliatū eſt
in laboribꝰ cor eoꝝ. infirma
ti ſunt nec fuit q̄ adiuuaret
n Et clamarunt ad dn̄m cum
tribularenť. ⁊ de neceſſita
o tibus eoꝝ liberauit eos. Et
eduxit eos de tenebris ⁊ vm
bra mortꝭ ⁊ vincľa eoꝝ diſru
p pit. Cōfiteanť dn̄o miſcdie
eius ⁊ mirabilia eiꝰ filijs ho
q minū. Quia contriuit por
tas ereas. et vectes ferreos
r confregit. Suſcepit eos de
via iniquitatis eorū p̄pter
iniuſticias em̄ ſuas hūiliati
s ſunt. Omnē eſcam abhomi
nata eſt anima eorum. ⁊ ap
propinquaueřt ÷ vſq; ad

n ¶ Clamaueřt ad dn̄z.ſ. p̄pria delicta ꝯfitētes.ſilebāt p̄us ī elatōe poſiti.⁊ ve lut īſenſata pecora nullū ſalutare v̄bū ſū debāt.cōpūctio facta ē.⁊ tunc vocē vtilē reddideřt ⁊ libauit eos.q̄ p̄mebāť ſuitu te dyaboli. o ¶ Edu xit eos d̄ tenebris.i.d̄ cecitate p̄fidie Umbra mortꝭ ē vita pctis ma culata.que illiꝰ future mortꝭ teťrimā portat imaginē. Diſrupit vi cula.ſic dyaboli tyran nica ptās xp̄o veniēte diſrupta ē. vt nūq̄ ī il lā q̄ fuit dn̄atōez redi re p̄ualeat. p ¶ Ad monet enim liberatorꝭ gr̄as agere.qꝛ ianuas pctōꝝ ⁊ maloꝝ omniū clauſtra v̄tꝰ diuīa ꝯfre git. q ¶ Porte eree ſūt ꝯſuetudīes hoīuz vicioſe.que nos ita in pctōꝝ atrijs recludūt vt exeūdi neq̄ant p̄be re licētiā. Uectes aūt ferreos:ſpūs īmūdos dic̄ q̄ illas ianuas pec catoruz ne exire liceat circūdatos obſuare ⁊ claudere nō ceſſant. h̄ē em̄ duo metalla p̄ for titudīe delictoꝝ vidēť eē adhibita r ⁊ Su ſcepit.i. liberauit xp̄s q̄s obſerauerat diabo lus validiſſimis ſeris victoꝝ. p̄pť īiuſticias em̄ ſuas hūiliati ſunt. vt exaltarenť in xp̄o. s ¶ Hic eſcā ſpirita lē.legē dei.ſ.⁊ ſaluta ria p̄cepta debemꝰ ad uertere.vn̄ fideľ aīa vi nit.de qua iniq̄ꝝ mēs exicioſa fama ieiuna eſt.grauis morbus execrāda calamitas.diuine legis appetē tiā nō h̄re.nā vn̄ pōt viuere.qui ſuā vitā cepit nō amare. hinc factū eſt.vt ad illa clauſtra mortifera veniret,niſi dn̄i miſe ratione eſſent liberati.

t ¶ Iſtū v̄ſum ꝯſtat eē repetitū. qm̄ in fili cā vnā decuit eē ſnīam v ℟ Miſit v̄bū ſuū .i. pr̄ filiū. q̄ nos reficeret ⁊ ſanaret. Et eripuit eos de interitiōib⁹ in q̄b⁹ ſeipī dimerſerāt. ¶ Ecce qualis lāguoꝛ ſpūales delicias verbi dei ⁊ ꝯp̄bаꝝ faſtidire. vt ſola celeſtis medici pñtia .ſ. xp̄i tale potuiſſet piculū egritudinis amputare x ¶ Quarta pſalmi ſectio: repetit̄ v̄ſib⁹ introit̄. ꝯmonet aūt ſacerdotes. vt dño cōfiteant̄ .i. vt ſacrificēt illi ⁊ mirabilia ei⁹ nō deſinant pplis p̄dicare y ¶ Dño ſacrificiū reddidit. q̄ letus hoſtiā laudis obtulerit. multo eñ p̄ſtātius eſt cū boīs actib⁹ pſalmodie illi iubilatiōes offerre q̄z pecudum victimas immolare. Et opera eius .i. beneficia eius p̄dicatores profe rāt in exultatōe. illa eſt celeri⁹ credere acqeſcimus q̄ videm⁹ doctores fixa ⁊ grata mente p̄dicare. 3 ¶ Qui deſcendūt mare: ſignificat ſacerdotes. q̄ ſeculi iſtius ꝓcelloſa deſcēdūt. ℟ In nauibus .i. in eccleſijs. que xp̄m portāt. ⁊ a fluctibus hui⁹ mūdi tūduntur. Faciētes opatōez ¶ id ē predicant populis xp̄ianis. qui aqs multis deſignātur.

tribul. Aū videm⁹ nos ſola diuina gratia poſſe liberari. c ¶ Aſcēdūt etiam iſti fluct⁹ vſq ad celos. qn̄ ſcli elatiōib⁹ erigūtur. deſcēdūt v̄o vſq ad abyſſos cū in deſpatione ꝑuenerint Tabeſcebat aīa in malis .i. i formidīe. ⁊ in recoꝛdatōe maloꝝ que geſſit. in bono eñ hic ponit̄ tabeſcere. A Aſcēdūt. audiēdo deſcēdūt timēdo. d ¶ Turbati ſūt ad ꝯfuſionē ptinet ſenſus cōmoti ſūt. ad iras ꝑtin⁹ euomēdas. moti q̄ ſunt vt ebrius. ℟ Quia nihil ſtabile. nihil ſobriū eoꝛum ſenſus habebat Sapiētia eoꝝ deuoꝛata ē. ¶ Quia turbat̄ mētib⁹ nō p̄ualet appere in quib⁹ añ videbat̄ eſſe ſapīa. ſapīa eñ nō pōt niſi apud q̄etos et impturbatos aīos inuenīri ¶ ℟ Bñ q̄ eoꝝ dicit̄ ſapīa deuoꝛata. qui añ ſibi videbātur doctores. ſ iam ꝯturbati a ſapīa dei ſe ſtultos fuiſſe ꝯgſcunt ſic olī draco moyſi deglutiuit dracones egyptioꝝ e ℟ Clamauerunt ad dñm. vt linq̄ntes luxurioſaʒ ebrietatē ſapīam dei ſeq̄rētur ¶ Ecce illi velut ebrij q̄ꝛuʒ ſapīa deglutita videbatur. clamoꝛe ſalubꝛi ad vitalia conſilia redierūt. ⁊ ad dñm cōuerſi: ceperūt iam eſſe ſobrij. ⁊ eduxit eos de neceſſitatib⁹ eoꝝ mō qui ſequit̄ allegoꝛica deſcriptōne.

t poꝛtas moꝛtis. Et clamauerūt ad dñm cū tribularent̄: ⁊ de nc̄itatib⁹ eoꝝ liberauit
v eos. Miſit v̄buʒ ſuū ⁊ ſanauit eos: ⁊ eripuit eos de ite
x ritiōibus ÷ eoꝝ :· Cōfiteāt̄ dño miſcdie ei⁹ ⁊ mirabilia
y ei⁹ filijs hoīm. Et ſacrificēt ſacrificiū laudis ⁊ ānunciēt
3 opa ei⁹ in exultatione. Qui deſcendunt mare in nauib⁹ faciētes opatiōnē in aquis
a multis. Ipſi videt̄ opa dñi et mirabilia eius in ꝓfundo
b Dixit ⁊ ſtetit ſpiritus ꝓcelle et exaltati ſunt fluctus eius
c Aſcendunt vſq ad celos ⁊ deſcēdunt vſq ad abyſſos aīa eoꝝ in malis tabeſcebat
d Turbati ſunt ⁊ moti ſunt ſicut ebrius: ⁊ oīs ſapīa eoꝝ
e deuoꝛata eſt. Et clamauerūt ad dñm cū tribularent̄. ⁊ de neceſſitatib⁹ eoꝝ eduxit eos
f ÷ Et :· ſtatuit ꝓcellā ei⁹ in aurā. ⁊ ſiluerunt fluctus ei⁹

a ¶ Ipſi viderūt ipſi p̄dicatores. qui ei⁹ opa ſpiritali intelligētia cognouerūt In ꝓfundo. ℟ In ꝓfunda eñ caligine p eoꝝ predicatōem lumē veritat̄ illuxit. vt viderēt in tenebꝛis denſiſſimis. clarere lumē deo opante veriſſime trinitatis. b ¶ Spūs procelle ſignificat tēpeſtates tribulationū nr̄arū. quas de⁹ pia miſeratōe ſuſpēdit. ne mal̄ creſcētib⁹ obruamur. Et exaltati ſūt fluct⁹ in mētibus hūanis. qn̄ putam⁹ meritis nr̄is at

f ¶ Et ſtatuit pꝛocellam eius in auram. id ē tempeſtas illa ſeuiſſima. que ab hūana fragilitate nō poterat ſuſtineri. in auras iuſſa diſparuit. Et ſiluerūt fluctus eius. id eſt ℟ penitentiam agentib⁹ in tranquillitatē cōuerſi ſunt. quia ¶ cōfeſtum fragoꝛ ille ſeuientiū maloꝝ imperio dominātis obmutuit.

g Et letati sũt. dicit ꝙ solet post ꝑicu la nauigãtib⁹ euenire. vt se gaudeãt ab i gẽti clade liberatos. qñ ad portũ ceperĩt venire tutissimũ. i. xp̄m. port⁹ eñ a portã dis nauib⁹ dict⁹ est. ⁊ anim⁹ estuãtis in xp̄o portat̃ quietus.

h Quiescẽtib⁹ ten tationũ fluctib⁹ letan tur inq̃etati ⁊ liberati ⁊ deducet deus libera tos ĩ portuꝫ volũtatis eoꝝ eos. s. q̃ integram volũtatẽ in eũ ↄuerte runt ipse eñ est verus portus.

h Inspice hic ꝙ eũdẽ ꝟsum q̃rto repe tiu t. vt q̃drifaria illa mõi diuisio quã supi⁹ dixit a sol' ortu ⁊ occa su ab aquilone ⁊ mari his ↄcordãs ptib⁹ red deret̃. q̃tin⁹ ↄfessio fi del' vbiꝙ eadẽ. vbiꝙ celeberrima cãtaretur vt sicut vbiꝙ ẽ vna ec clesia. vna sit ⁊ vbiꝙ ↄfessio ꝟ Cõfiteant̃ dño mĩe ei⁹ q̃bus ꝓte git hũanũ gen⁹. ⁊ mi rabilia fcã filijs hoĩm q̃ꝛ mirabiliter ↄpescit hos fluct⁹. i Ec clesiã illã. h nobilẽ il lã ⁊ ꝟa religiõe pollẽ tẽ dic. q̃ dñm religios actib⁹ sp exaltat. Et ĩ cathedra. h oẽs do ctores p̃cepit laudes dñi ꝑsonare. q̃ ĩ ca thedra senioꝝ residẽt. i. q̃ successores ve terũ põtificũ eẽ meruerũt. ꝟ Et laudẽt eũ ĩ cathedra senioꝝ. nõ in illa ĩ qua scri be ⁊ pharisei sederũt. q̃ legẽtes legẽ nõ in tellexerũt ĩ ea dñm nũciatũ. ß ĩ illa in q̃ eũ vel ꝓphe vel p̃riarche spiritali oc'lo cõtẽ plãtes ↄgnerũt ĩ miracul' vel oracul' ceci nerũt k Nũc cãm ↄfessiõis ⁊ exal tatõis s̃bdit. q̃ꝛ iudeis reprobat' oĩs aq̃ rũ spũssc̃ti plenitudo. venit ad pp̄lm xp̄i anũ. Jlla sicq̃ dẽ flumĩa. i. ꝓphe vel ap̄li ñ credẽtib⁹ iudeis. ad deserta gẽtiũ trãsie rũt. ⁊ velut fons irrigu⁹ diriuat⁹ ad gen tes. oĩs diuin⁹ s̃mo ẽ trãslat⁹. Et exitus aquaꝝ in sitim. i. ĩ gẽtes. vt q̃ pri⁹ fuerãt siccitate ariditate peti: celestes aquas si tiẽter haurirent h Merito exaltent ⁊ laudẽt deũ q̃ in eccl'ia q̃ prius fuerat de sertũ ⁊ odio habita posuit ap̄l'os q̃ eam ⁊ ↄsolarent̃ alloq̃o ⁊ alluuio fecũdarẽt de

g ∻ Et letati sunt q̃ꝛ siluerũt et deduxit eos in portũ vo
h lũtatis eoꝝ. Cõfiteant̃ dño miscõie eius. ⁊ mirabilia ei⁹
i filijs hoĩm. ✳ Et exaltent eũ in ecclesia plebis: ⁊ in ca thedra senioꝝ laudẽt eum.
k Posuit flumina in desertũ:
l et exit⁹ aquaꝝ in sitim. Ter rã fructiferã in salsuginẽ: a malicia inhabitantiũ in ea.
m Posuit desertum in stagna aquaꝝ: ⁊ terrã sine aqua in
n in exitus aquarũ. Et collo cauit illic esurientes: et con stituerunt ciuitatem habita
o tionis. Et seminauerunt a gros et plantauerũt vineas: et fecerũt fructũ natiuitatis.
p Et benedixit eis et multi plicati sunt nimis: et iumen

dit. ⁊ in anĩas sitiẽtes ꝟbũ exit⁹ p̃dicatiõnũ ⁊ terrã corpis q̃ pri⁹ ꝓ tulit spinas amaritu dinis fructib⁹ repleuit eternis. l Terra eñ fructifera iudea e rat. qñ supna religiõe florebat. ß fc̃tã est sal sa cũ dei p̃cepta cõtẽ psit. humor eñ est sal sus. fructib⁹ ꝓbat̃ ad uersus. q̃ꝛ vbicũꝙ dñã tus fuerit: germẽ fecũ ditat' intercipit qð il lis ↄtigit ꝓpter malici am eoꝝ. q̃ dei tabnacu lũ s̃bdolis mẽtib⁹ hã bitare videbãtur.

m Jste ꝟsus ꝑti net ad pp̄lm xp̄ianũ. q̃ rũ siccitati data est vn da salutaris sacri ba ptismat'. Stagna eñ ꝑ fõtib⁹ eccl'iaꝝ arbi troꝛ posita. stagna siq̃ dẽ a stãdo dicta sunt. Terra sine aq̃ incredu la s̃cãt corda gẽtiliũ. q̃ post irrigata vnda baptismat' ⁊ sc̃tã p̃di catõe floruerũt. h Posuit desertũ ĩ sta gna aq̃ꝝ p̃bẽs ĩ ec̃cia baptismũ. Et t̃rã si ne aq̃ ĩ exit⁹ aq̃ꝝ. i. p̃dicatores ĩ nationũ ariditate ↄstituit. ⁊ collocauit illic esuriẽ tes vt bois celestib⁹ reficerẽt n Col locauit illic esuriẽtes. i. q̃ dñi munera ni mis gl'iosa auiditate ↄplexi sũt. Ciuitas hitatõis eccia cat holica ẽ. i q̃ firmit̃ se cõ stituũt. q̃ supnis iussiõib⁹ obediũt. o Seminãt agros ⁊ plãtãt vineas q̃ corpa sua mõat' ientib⁹ pctõꝝ celesti istitutõe purificãt. Fruct⁹ a fruẽdo dr. ⁊ iõ q̃ fresti spiritalẽ faciũt bñdictõe di ꝑfruũt̃ q̃s ꝟo infecũdos iuenerit: abscidet vt sterilẽ fi culneã. Ager ꝟo ab agẽdo dict⁹ ẽ. ꝙ ibi diuersa: vict⁹ cã ꝑagũt̃ p ꝟ Bñdixit ei de⁹ ill'. q̃ se a puis cogitatõib⁹ custodiũt

Et mltiplicati ſūt nīmis: fecūditate meritoꝝ. Iumēta ſimplices hoīes dēm⁹ accipe. fidei ꝓbitate pollētes. ñ diſertitudie gloſoſ. ſ3 melloresvita ꝙ ligua pluri mūvalētes. ñ ligua: ſ3 corde. hi ñ ſūt mio rati. ſ3 in meli⁹ repati. qm̄ magnam dei graz ſūt ꝯſecuti. Bn̄ dixit aplīs. qꝛ q̄ erant placida ei faciebāt ſp ſic̄ ꝛ ī māu ioſeph bn̄dixit oīa dſ. q Jn his duobus v̄ſicuī deſcribit illoſ: q̄ heretica ꝑuitate decepti ecclaz dei reliquūt. iſti ꝗ pauci ſūt. ꝗuis multi ſibi videāt. nā ad illā vniuerſalē ecclaz cōꝑati: oīmodis ꝓbāt exigui Vexati. qn̄ eos dyabolice īſidie ꝑtulert. hos dolor ꝛ tribulatio ſb̄ſequit̄ qm̄ auctorē ſalutis reliquiſſe noſcunt̄ De iudeis. expoñit q̄s dic̄ paucos factos. eo ꝙ ī ipīs ñ ſint deīceps opa dei mltiplicata. ꝛ vexati a tribulatōe maloꝝ. qꝛ inſontē iniq̄ ſūt ꝑſecuti: ſup q̄ꝝ ꝑncipes effuſa ē ꝯtētio vt q̄ dn̄m ꝯtēpſerāt: ipi ꝯtēnerent̄. ꝛ errare fec̄ eos ī inuio ſathāe. r Hic breuit̄ hereticoꝝ ſacerdotes deſignati ſūt. ſup q̄s ꝯtentio effuſa ē. qꝛ ñ ſalutari doctrīa. ſ3 tm̄ mortifera loq̄citate ꝯtēdūt. hi ꝑ īuios labunt̄ errores. q̄ppe. q̄ viā ſalut deſerit. ꝛ tortuoſis ſemit īmorant̄. ꝛ ita lr̄a Caſſiodori h3 ꝯtētio ꝛ ei⁹ expoſitio. S3 oēs trāſlationes ꝛ origenis ꝛ Hiero. ꝛ Aug. lr̄a hn̄t ꝯtēptio. ꝛ ita exponit̄ ab eis. At q̄ dn̄m ꝯtēpſerāt. ipi ꝯtēnerent̄. Vel ꝑncipes eē voluert ꝯtēpti ſūt ꝛ ab ecclia reprobati. vt ſal īfatuatū. s Redit ad humiles catholicos. adiuuit pauperem. .i. ppl'm xp̄ianum. dapibus ſatiauit et'nis. ꝛ poſuit ſic̄ oues familias: vt audiētes vocē veri paſtoris fide ſequātur. Iſte āt paup ē. qui mūdanis il-

q ta eorum nō minorauit. Et pauci facti ſunt. ꝛ vexati ſūt a tribulatione maloꝝ ꝛ do-
r lore. Effuſa eſt ꝯtentio ſup principes ꝛ errare fecit eos
s in inuio ꝛ non in via. Et ad iuuit pauperē de iopia ꝛ po
t ſuit ſic̄ oues familias Vide bunt recti ꝛ letabunt̄. ꝛ oīs iniquitas oppillabit os ſuū.
v Quis ſapiens ꝛ cuſtodit h̄ ꝛ intelliget miſcdias dn̄i.

Canticū pſalmi Dauid.

Xp̄us patri grās agit. ꝙ poſt paſſionis triumphū ꝑpetuā reſurrexit in gloriā.

Pſalmus. cvij.

a Aratum cor meum deus ÷ paratum cor meum :· : cantabo et pſallam

lecebr dereliet ad celeſt mīe ianuā pulſat. vt ī illā dei familiā mereat̄ admitti. q̄ ſic̄ oues īnoxie ſimplicitat̄ honore decorat̄. t Videbūt recti. q̄ꝝ ſūt iſti ꝑdicatōe ꝯuerſi. Et oīs iniq̄tas. i. dyabol⁹ ſi uc iudei ꝛ heretici cōmureſcūt. qn̄ electis dn̄i ñ erit qd̄ poſſit oppōi v Quiſ ſapiēs. ac ſi diceret. q̄ vere ſapiēs ē cuſtodit iſta q̄ dicta ſūt. vt xp̄i ſe mag velit eē pauperē ꝙ hereticoꝝ ꝑncipē Si eīn ſapient̄ ꝯſtderes. ꝛ ſpiritalit̄ ītelligas. videb in h̄ pſalmo mīas petitas ꝛ clement̄ īdultas Al' videb ī celo mīas. ꝛ ītelliges clement̄ īdultas. i. accipies mīas ī ꝑmio que nllo pn̄t tpe ēmīari. Al' ītelliget mīas dn̄i ñ merita ſua. ñ vires ſuas. ñ potētiā. ſ3 totū ſibi q̄cq̄d boni h3 mīa dn̄i largitū. ꝛ gentes ex mīa ad fidē veiſſe. ꝛ oēs ſaluatos ꝛ ſaluandos ſola mīa eē btōs ꝓpt̄ qd̄ totiens iuſſit dn̄o mīas eius ꝯfiteri. Orō.

Onfitemur dn̄e mīas tuas: q̄s iugiter circa nr̄as exerces iopias ꝑcātes vt q̄ exaltat⁹ in eccl'ijs. reſides ad dextrā pr̄is ī throno: nob tāte miſeratōis ꝛ ītelligere. ꝛ cuſtodire ꝯcedas archanū. Qui Cāticū eīn freq̄nt̄ diximus ad diuiaꝝ reꝝ ꝯtēplatōez referri. Pſalmum v̄o ad opas actuales. q̄ tn̄ diuinis noſcunt̄ cōuenire mādatis. Dauid ſignificat regem xp̄m q̄ ꝑ totū pſalmū loquit̄. a Paratus eīn xp̄s ſp erat ad talia q̄ ad preconia pr̄is ꝑficiēda obſtaculum pcti nō habebat. Sequit̄. cātabo ꝛ pſalmū dicam. merito ille d̄ ſe talia dicebat. cui⁹ ſermo ꝛ actus diuīs regul' ꝯſonabāt: ipa āt geminatio ꝯfidentiā ꝓmiſſiōis oñdit: dū bis dicit. paratū cor meum. Paratus ſum nō ſolū ope: ſ3 etiā corde ꝛ ſenſu can

tabo q̃ ī corde ⁊ pſallã ī ope. Si ī pſalte-
rio vna chorda rupta fuerit extmiat pſal
teriũ. ⁊ ſi in actib⁹ nrĩs vnũ p̃ceptũ p̃ter-
greſſi fuerim⁹ pſalteriũ nr̃m rũpit pſallã
igit in glĩa mea. q̶ ei tibi d̃s pſallo vl cã
to. ñ tibi graz. ſ mihi
facio: qm̃ bonoꝝ meo
rũ nõ eges. igit q̶ tibi
ſuto glĩa mea ẽ. ſi ei vl
ieiuno vl ī ſacco iaceo
ꝓ pcĩſ meiſ facio h̃ tm̃
tibi p̃ſto q̶ aĩam meã
ſaluã facio. de q̃ vt bo
n⁹ medic⁹ gaudeſ. gau
des d̃ ſanatiõe mea: ⁊
ego gaudebo d̃ vtilita
te mea. b ¶ Exurge
glĩa mea. q̃ p pſalteriũ
ĩdicat ⁊ citharã Pſal
teriũ ad moꝝ ptĩet ꝓ-
bitatẽ. cythara ad af-
flictõz cordis. p h̃ oñ-
dẽs ⁊ act⁹ laudabiles
⁊ glĩoſiſſimã paſſionẽ
Exurgã diluculo. h̃ de
reſurrectõe xp̃i p̃t ĩtel
ligi. ⁊ d̃ mẽbris ei⁹ ⁊ q̃
libet fideli. q̃ in ecclĩa
dñi laudaturuſ aſſiſtit
opib⁹ pijſ. nã lȝ ꝓfũda
nocte laudet diluculo
preconij dei irradiat.

ad me. Ut liberẽt electi. h̃ crucifigit dñs
⁊ exaltat vt liberẽt dilecti. factũ ẽ em̃ vt
petiuim⁹ illic exaltat⁹ ẽ ⁊ noſ libati ſum⁹
Exaltare ſup celos: d̃s ñ exaltat niſi ſup
celos. ñ exaltat ſup t̃rã. qñ ei t̃reni ſum⁹
nõ exaltam⁹ deũ. ſ qñ
ſum⁹ ꝯuerſatiõe cele-
ſtes. f ¶ Saluũ fac
ſaluũ ſe fieri deprecat
in paſſiõe. vt credẽtiũ
turba libaret. De⁹ lo
cut⁹ ẽ in ſcõ ſuo. i. filio
vt v̾bũ caro factũ vna
volũtate cũ p̃re loq̃re
tur. g ℞ Sicima. ĩ-
terpretat hũeri. hũeri
aũt ſcat opa. ſenſus ḡ
tal ẽ. ꝓpt̃ea crucifigoꝛ
vt opa mea diuidã ſã-
ctis meis. ¶ Ul p⁹
reſurrectõz ſuã letatu
rũ ſe ⁊ diuiſuꝝ dic opa
. i. grãs ſuas aplĩs ⁊ fi
delib⁹. Et addit. ꝯual
lẽ tabnaclõꝝ. qd̃ ſigni
ficat hũilitatẽ eccliaꝝ
hãc q̃ hũilitatẽ metit⁹
eſt dñs: qñ vnicuiq̶ fi
deliũ ꝓut voluit dona
diſtribuit. h ¶ Ga-
laad ĩterpretat trãſmi
gratio. qua migratiõe

b in gloria mea. Exurge pſal
teriũ ⁊ cithara: exurgam di
c luculo. Cõfitebor tibi in po
pulis dñe: ⁊ pſallam tibi in
d nationib⁹. Quoniã magna
ſup celos miſericordia tua:
⁊ vſq̶ ad nubes v̾itas tua.
e Exaltare ſup celos deus: ⁊
ſup omnẽ terrã gloria tua.
f vt liberẽt dilecti tui Saluũ
fac dextera tua ⁊ exaudi me
deus locutus eſt in ſctõ ſuo
g Exultabo ÷ ⁊ :· diuidã ſici-
mam ⁊ conuallẽ tabernacu
h loꝝ dimetiar. Meus eſt ga
laad ⁊ meus eſt manaſſes ⁊
effraim: ſuſceptio capitis
i mei. Juda rex meus: moab
lebes ſpei mee.

c ¶ Cõfiteri ſe dic ī pplõ iudeoꝝ vbi ꝓ
pria voce locut⁹ ẽ. pſallere ãt ĩ gẽtib⁹ ad
qs directi aplĩ dñi p̃cepta ĩpleuerũt. ⁊ iõ
dic ſe videlȝ pſallere qd̃ p miſtros ſuos
cog̃ſcit effeciſſe. ℞ Confitebor tibi in
pplĩs. i. iudeis. q̃ p̃mo crediderũt. deinde
etiã ĩ natõib⁹ gẽtiũ. d ¶ Magnificata
ẽ mĩa vſq̶ ad celos: qñ ſupne ptãtes ei⁹
bñficijs pfruũt. Uſq̶ ad nubes. qñ p̃di-
catores velut ĩbꝛi fere nubes ĩfideles po
pulos irrigabãt. ℞ Quia magna mĩa
tua ſup celos. nõ ẽ creatura q̃ nõ ĩdigeat
mĩa dei etiã gabriel. michael. cherubi. ſe
raphi. nõ detraho ãgelĩ: ſ creatorẽ p̃dico
de q̃ ⁊ ãgeli gaudẽt. ſ. q̶ creator p̃dicat.
vl mĩa tua d̃ terra eleuat ad celos.
e ¶ Exaltare ſup celos d̃s. vt cui⁹ mĩa
celeſtia ꝯtinẽt iuſtũ ẽ vt ſup celos debeat
exaltari. Et ſup oẽȝ t̃rã. cũ exaltat⁹ fue-
ro. ℞ . i. qñ crucifixus ero: oĩa trahã

gẽtes dñi vocatõe cõpũcte ad deũ felicit̃
migrauert. Manaſſes. obliuio. q̃ v̾bo ſi-
gnificat pplĩm iudeoꝝ. q̃ oblit⁹ bñficia di
uina chriſtũ crucifixit. q̃ tñ ſua miſatiõe
ad ei⁹ culturã remeauit: ſic vtrũq̶ pplĩm
noĩuȝ iſtoꝝ cõmẽoratiõe ſuũ eẽ teſtat.
℞ ¶ Effrẽ. fructificatio dĩ. ⁊ ſignifi-
cat ſpineã coronã. hec em̃ fertilĩ vltra oẽſ
fructus fuit: qm̃ nos liberauit iſta hũili
tate. ⁊ ſuſceptõz ꝓ corõa poſuit
i ¶ Judã. regẽ ſuũ dixit. qꝛ d̃ ei⁹ ſtirpe
deſcẽdit. ℞ Moab ex p̃re dĩ. mo em̃ ĩ-
terp̃tatuȝ dĩ ex. ab v̾o pĩ. qd̃ ẽ ex p̃re. Et
qs ẽ ille q̃ ẽ ex p̃re? ille ẽ q̃ malĩ opibus ꝑ
didit p̃rẽȝ. nec reuerſus ẽ ad p̃rẽȝ dyabo
lus. ſ. ſignificat em̃ dyabolũ q̃ lebes ſpei
dñi ẽ. Lebes ĩt̃pretat olla. quomõ olla
ſpei dñi ẽ? ſic eſt. vt qui nõ recte ãbulant
tradant dyabolo. vt ab ipſo cruciati cõ-
uertant ad dñm.

k ℞ Idumea interp̄tat̄ terrena. miſe/ricor's eñ de⁹ nõ ſolũ celeſtia vult poſſi/dere: ſꝫ ⁊ terrena. ¶ Extẽdens calcia/mẽtũ. i. legẽ ſuã ⁊ euãgeliũ: mõm vniuer/ſali p̄dicatõe ꝯpleuit. alienigene eñ gen/tes ſũt. l ¶ Quis

Repara tibi dñe cor nr̄m ad ꝯfitẽdũ noĩ tuo. vt te intelligẽtes ſurrexiſſe diluculo: illic tẽdam⁹ merito q̄ tu eluces victor in regno. Qui.

¶ Iſte pſalm⁹ referẽdus ẽ ad regez ſu/

deducet me: a pte hũa/nitatꝭ aptiſſima inter/rogatio p̄mittit̄. vt cõ/ſequẽs r̄ſio ſbſeqt̄. ℞ ¶ Ciuitas muni/ta: forte ſignificat ĩfer/nũ: quẽ nulla vis hũa/na potuit apire. niſi q̄ portas ei⁹ fregit. Iſta ciuitas ad egrediẽdũ munita ẽ. apta ẽ ad in/troeundũ. ℞ Idu/mea q̄z interp̄tat̄ ſan/guinea ſignificans lo/cũ penaꝝ. vbi interfi/ciũtur aĩe peccatorũ m ¶ Quis eñ clau/ſtrũ mortꝭ infringeret q̄s ianuas munite ci/uitatis apiret niſi ip̄e xp̄c. repuliſti. caput cũ mẽbris loquit̄. i. diſtu/liſti. q̄ ⁊ ipm xp̄m ad glificatione ſuã cõſtat eſſe dilatũ. cum in hac vita demoraret̄ Et nõ egredieris. tẽpus illõ ſignificat qñ tẽt⁹ a iu/deis ſputa ⁊ flagella ſuſtinuit: tũc eñ ſi vo/luiſſet diuitas illa re/puliſſet. ſꝫ diſtulit mi/raculũ oñdere. vt ordi/nẽ ꝑficue paſſiõis im/

k In idumeã extendã calcia/mẽtũ meũ: mihi alienigene
l amici facti ſũt. Quis dedu/cet me in ciuitatẽ munitam quis deducet me vſq̄ ĩ idu/
m meã. Nõne tu deus qui re/puliſti nos: ⁊ nõ exibis de⁹
n in virtutib⁹ nr̄is. Da nobis auxiliũ de tribulatiõe: quia
o vana ſal⁹ hoĩs. In deo faci/emus virtutẽ: ⁊ ip̄e ad nihi/lũ deducet inimicos nr̄os.

¶ In finẽ pſalmus Dauid

C Xp̄s increpat iudeos: q̄ ſibi mala ꝓ bonis reddide/rũt: ⁊ iude atq̄ ip̄i⁹ pp̄li nar/rat ineternũ. Pſ. cviij.

a Eus laudẽ meã ne ta/cueris: q̄ os peccato/ris ⁊ doloſi ſup me apertuz
b eſt. Locuti ſunt aduerſum me lingua doloſa ⁊ ſermoni/bus odij circũdederunt me ⁊ expugnauerũt me gratis
c Pro eo vt ✱ me: diligerent

pernũ. qm̄ oẽs ſmões ei⁹ tẽdũt ad xp̄m dñm a ¶ Dñs ſaluator ſm hũanitatẽ laudem reſurrectiõis ſue petit nõ taceri dicẽs. Deus laudẽ meã ne tacuerꝭ. id eſt ne tacere facias. decuit eñ qm̄ inimici mẽdacia loq̄bãtur di/cẽtes. diſcipuli furati ſunt eũ. vt ꝯtra eos to/to orbe teſtimonia re/ſurrectõis caneremus vt iudei agnoſcãt rea/tũ ꝑuerſitatis proprie Aptũ vtiq̄ os ꝯtume/lias deſignat. quas ꝑ/tulit a iudeis. nã licet noĩe vnũ dicat ſinglꝭa/riter. intellctũ tñ pluri/mi eẽ noſcũtur in vno pp̄lo. b ¶ Locuti ſunt igit̄ lingua dolo/ſa. cũ v̄bis doloꝭ ſan/ctã dñi ſimplicitatem appetebãt dicentes. liꝫ cẽſum dare ceſari. Et ſermonib⁹ odij. qñ inſi/qua ꝯſpiratiõe pylato dicebãt. crucifige cru/cifige. Expugnauerũt gratis. nam ſicut iuſti amãt deũ gratis. cum eũ nõ ꝓpter aliq̄d tpa/

pleret. n ¶ Da nobis auxiliũ hũani/tatis xp̄i. hic clamat cũ mẽbris ſuis. qua/ten⁹ tãdẽ aliqñ tẽpeſtas hui⁹ ſecli ꝯqui/eſcat. q̄ vana ſalus hoĩs. i. ℞ maledi/ctus hõ qui ſpem ſuã ponit in hoĩem. q̄ nõ habem⁹ ſpem niſi in deo. o ℞ In deo faciem⁹ virtutẽ. ipſe erit virt⁹ noſtra ip̄e panis nr̄ qui cor ꝯfortat. ipſe ⁊ rector nr̄. Et ip̄e ad nihilũ deducet inimicos no/ſtros. q̄ ipſe nos coronat. ⁊ diabolũ ſu/perat. ipſe pugnat in nobis. magis autẽ ipſe vincit in nobis. Oratio.

le ſꝫ tñ ꝓpter ſuã bonitatẽ diligũt. ita im/pij gratis execrãtur. q̄ cãm odij in eo re/perire nõ p̄nt. ℞ Vel gratis. i. ſine cã vel ſine vtilitate. q̄ eñ aliquẽ pſequit̄ et nihil ꝑficit. nõ aſſequit̄ intẽtionẽ ſuam: gratis. i. fruſtra pſecutus dr̄ c ℞ Pro eo vt me diligerẽt. i. ꝓ b̄nficijs que ĩ eos ꝯtulerã. ipſi contumelias mihi fecerũt. ⁊ retribuebãt mala mihi ꝓ bonis. Ego aũt orabã: dñe ne ſtatuas illis hoc pctm̄ A. ¶ Tres ſunt pctõꝝ gradus. p̄mus non reddere bona pro bonis. Secũdus

reddere mala ꝑ bonis. Terti⁹ ꝛ peſſim⁹ tribuere mala ꝑ bonis: illã iuđi extremã ꝛ vicioſiſſimã ptẽ elegert. Ecõtra v̾tutis tres grad⁹ aduerte. prim⁹ impẽdere bona ꝑ bonis. Scđus. malũ nõ reddere ꝑ malo. Terti⁹ ꝛ pfectiſſim⁹ bonũ tribuere ꝑ malo Et ſic iudei peſſimũ vicioꝝ gdũ elegerũt. ita xp̃us ſũmũ illũ bonitatꝭ gradũ tenere voluit. vt etiã in cruce oraret ꝑ crucifixorib⁹ H Ego ãt orabã. pať igſce illiſ. nõ vindictã orabã. ƀ eoꝝ ſalutem. d Li. Poſuerunt aduerſuȝ me mala: ille rogabat ꝑ crucifigẽtib⁹. illi dicebãt. vach q̃ deſtruit tẽplũ ƀ. ſalua temetipm. Et odiũ ꝑ dilectõe. Cõſidera o xp̃iane et monache. ſi xp̃s ꝑ crucifigẽtib⁹ ſe orabat. nos ꝑ fr̃ibus nr̃is q̃d facere debeam⁹. e ¶ Predixit ꝓpħa certiſſim⁹ futuroꝝ. ſupra Judã traditorẽ ꝯſtituẽdũ eſſe diabolũ. q̃ merito pctõr đr. qm̃ pctm̃ traditionis ab ip̃o ſũpſit initiũ. Addit. ꝛ diabolus ſtet a dextrꝭ ei⁹. Nõ potuit dexteram hr̃e liberã. q̃ tot⁹ ſcelera ptis ſiniſtre pficiebat. Sic vnuſq̃ſqȝ facere đr: ſic eſt iſte qui ei⁹ dexterã tenet. f ¶ Hoc đr de futuro iudicio qđ pctõres dãnãdi ſunt a voce iudicãtis dicẽtiſ. diſcedite a me maledicti. Exeat. ſ. a ꝯgregatiõe iuſtorum
Li. Oportebat orõeȝ ip̃ius eẽ ĩ pniam ꝛ v̾ſa ẽ ĩ pctm̃. audiãt heretici ꝛ manichei lȝ orẽt tñ eoꝝ orõ v̾tiť in pctm̃. pn̄ia q̃ȝ iude. i. ſuſpẽſio. mai⁹ pctm̃ ꝑditõe factũ eſt. magis em̃ dñm offendit q̃ ſe ſuſpẽdit q̃ꝫ q̃ dñm ꝑdidit. g Li. Dies ei⁹ pauci ſunt. qm̃ receſſit ab ip̃o ſol iuſticie. ꝛ tenebre ei mľtiplicate ſunt. ¶ Uel q2 nõ tãdiu ĩ ap̃ľatu vixit ſicut alij ap̃ľi. Et epiſcopatũ ei⁹ accepit alter ne nũerus ſacratiſſim⁹ ap̃ľoꝝ iuda mortuo rũpereť. Epiſcopat⁹ ſũm⁹ in ecc̃ľia grad⁹: latine ſup̾inſpector đr. h Li. ¶ Quãuis alibi ñ legať iudã vxorẽ habuiſſe. vľ filioſ. tñ ex iſta ꝓphetia eũ habuiſſe dať intelligi. illo ei mortuo ſine dubio ꝯtigit ꝛ vt vidua fieret vxor ei⁹ relicta ꝛ filij orphani. cuȝ pr̃e caruiſſent. Sp̃ũaliť v̾o ſũt filij ei⁹ dicti iudei. qui eũ in illa traditõne ſecuti ſunt.

detrahebant mihi. ego aũt
d orabã. Et poſuerunt aduer
ſum me mala pro bonis. et
e odiũ ꝑ dilectione mea. Cõ
ſtitue ſuper eũ peccatorẽ. ꝛ
dyabolus ſtet a dextris ei⁹.
f Cũ iudicať exeat cõdẽnat⁹
g ꝛ orõ ei⁹ fiat ĩ peccatũ. Fiãt
dies ei⁹ pauci. ꝛ epiſcapatũ
h ei⁹ accipiat alť. Fiãt filij ei⁹
orphani. ꝛ vxor eius vidua
i Nutãtes trãſferanť filij ei⁹
ꝛ mendicẽt eijcianť de habi
k tatiõib⁹ ſuis. Scruteť fene
rator omnẽ ſubam ei⁹ ✶ ꝛ:
diripiãt alieni labores eius
l Non ſit illi adiutor. nec ſit
qui miſereatur pupillis ei⁹

Li. Et ſinagoga vxor iude q̃ a viro xp̃o repudiata iude traditori relicta ẽ. ¶ Uel vxor volũtas ei⁹ dici pt̃. de qua opa generam⁹. q̃ filij dici pñt i H Nutãtes fuerñt iudei poſt crucifixionẽ dñi. q2 nõ ſũt ĩ ſuis locis. Mẽdicitatẽ hic dic̃ rex ſpiritaliũ. nõ em̃ hñt ꝓphetas. nõ hñt legẽ. nõ ſacerdotiũ. nõ ſacrificiũ ƀ vere mẽdici ſũt facti indigẽtia bonaꝝ rerũ. Qđ figuratũ ẽ ĩ cayn. de q̃ đr exijt a facie dei ꝛ habitauit ĩ ťra naid naid ãt interptať cõmotio. egreſſus g̃ a facie dei nõ ſtetit: ƀ habitauit ĩ ꝯmotõe ꝛ inſtabilitate k H Fenerator. hic diabol⁹ accipiť. hoc nũc optatiuo mõ ꝓphetatur iude. vt deť in ptã tem diaboli. vt oĩbus bonis enudetur. ¶ Alieni q̃ȝ: ſũt ĩmũdi ſp̃ũs. quib⁹ diabolus tã q̃ mãcipijs impat ad nocenduȝ iſti labores diripiũt mãdata dei trãſgrediẽtiũ. dũ pcepta licentia eos bonis oĩbus pnauerint. Li. Siue alieni: romani fuerñt. q̃ eos vaſtãdo labores ꝛ diuitias diripuerñt l H Nõ ſit illi adiutor. Jllo tp̃e habuit ppľs iudeoꝝ adiutorẽ. qñ fuit ĩ babylonica captiuitate ſeptuagita ãniſ. habuit eĩ ibi ezechiel ꝛ daniel ꝓphetas. ꝛ q̃uis tũc colerẽt idola: tñ eoꝝ de⁹ miſerebať. Nũc aũt q̃dringẽti ãni ſunt a xp̃i occiſiõe. ꝛ nõ colũt idola quare dereliquit eos dñs. q2 xp̃m occiderũt. ꝛ iđ nõ eſt eis adiutor ¶ Pupilli v̾o dcĩ ſũt quaſi puſilli. qui puitate etatꝭ ad ſe regẽdos probãtur infirmi.

m ℞ O ꝓphetia o ſacramētū ꝓphetie in generatōe vna deleat̄ nomē iudeorū. poſt paſſionē dn̄i q̄dragītaduo āni trāſie rūt ⁊ ppl's ille delet⁹ ē ac ieroſolima de/ ſtructa ē. ſed ⁊ i hoc clemētia dei erat. qꝛ q̄draginta duos ānos dedit eis ad penitēdū poſtea nullus remāſit ex eis in illa regione.

n ℞ Judas male/ dicit̄. vt in iuda iudei maledicant̄. peccaue/ rūt iudei ī deſerto ſed de⁹ illis dimiſit. nunc p̄cat̄ vt illis reputet̄ q̄ tūc peccarūt tanq̄ nouū ſcel⁹ in interitū ¶ Peccatū matris ē nota proteruitas ſina goge que ꝓphetas oc/ cidit. ⁊ ex illa parte ge nitrix proditoriſ dicta eſt. qꝛ innocentiū ſan/ guinē fudit. nō ex illa pte ei⁹ mater dicit̄ qua viros ſctōs ꝓtulit ſed qua vt dictū ē ſangui/ nē fudit in qua pte eā iudas vt fili⁹ imitat⁹ eſt. o ¶ Fiūt ergo pctōres cōtra dn̄m ſp q̄n de regno ei⁹ aliena ti. ⁊ ab eo diuiſi in ge/ hennā mittēdi ſūt. nā cū ille ſit eterna beati

cōpunctio ꝓprie de pctīs eſt de xp̄i mem bꝛis accipit̄. vt ſtephano ⁊ paulo ⁊ alijs quos iudei pſecuti ſunt in xp̄o. q ¶ Adhuc de pfido ppl'o dicit. qꝛ dilexit ma ledictionē quād o ait. ſanguis ei⁹ ſuper nos ⁊ ſup filios nr̄os noluit benedictōez q̄n illuminato dictū eſt il lis. nūquid ⁊ vos vul tis diſcipuli eius fieri at illi quaſi ſub male/ dictōe acerrimo ꝓuo/ cati dicebāt. tu ſis di/ ſcipulus ei⁹. nos aūt moyſi. Quo dicto pro longata eſt ab eis bn̄/ dictio. quādo illis de relictis venit ad gen/ tiū fidem.

r ¶ Induit ſe p̄dictus populus maledi ctione ſicut veſtimēto quādo inſtigante dya bolo cōſenſum p̄buit vt dn̄m pontio pylato tradere maluiſſet. Ibi eni indutus eſt quaſi onere veſtis. vbi tali voluntate ſe inuolu t. Intrauit ✠o ſicut aq̄ maledictio quādo de/ liberauit facere q̄ ei fuerat iniq̄ſſima inſpi ratiōe ſuggeſtum. quā do eni aqua viſcerib⁹

m **Fiant nati eius ī interitū in generatione vna deleat̄ no**
n **mē eius In memoriaz rede at iniq̄tas patꝝ eius in con ſpectu dn̄i: et pctm̄ matris**
o **eius nō deleat̄ Fiant cōtra dn̄m ſp ⁊ diſpereat de terra memoria eoꝝ: p eo q̄ nō eſt**
p **recordat⁹ facere miam. Et pſecutus eſt hoiem inopē ⁊ mēdicū: et compūctū corde**
q **mortificare. Et dilexit ma/ ledictionē et veniet ei: ⁊ no luit bn̄dictionē et elōgabit̄**
r **ab eo. Et iduit maledictio nē ſicut veſtimentū. et intra uit ſicē aq̄ in interiora eius ⁊ ſicut oleum in oſſibus eius.**
s **Fiat ei ſicut veſtimētū qua operit̄ ⁊ ſicut zona qua ſem per p̄cingitur.**

tudo cōtra ip̄m dicunt̄ fieri q̄ penni vltō ne damnant̄. Diſperit aūt memoria eoꝝ de terra viuentiū. qui in beata patria nō vident̄. nec vllā vlterius miſericordiam cōſequūtur. Pro eo q̄ nō eſt ⁊c̄. dic̄ cau ſam vltiōis iuſtiſſime. q̄n pietatē nō pōt inuenire. qui eā alijs contēnit impēdere per ſingularē ✠o numerū nō ip̄m iudam ſolum ſed totū populum in iude delicto vnū debemus accipere.

b ¶ More aūt ſuo paupez ſe dn̄s ⁊ mē dicū eē memorat. mēdicus de noſtro. di/ ues de ſuo ℞ Cōpunctū corde vt in euāgelio. triſtis eſt aīa mea vſq̄ ad mor tem. Aliter. hoc dolebat. qꝛ eū pſequen/ tes nolebāt pn̄iam agere ✠ ¶ Uel qꝛ

infirmis recipit̄. ſp ingredit̄ ad nocēdū Oleū h̄ ſignificat delectatōz facinoris vn̄ ⁊ tercio influxit iniq̄tas in oſſa vt oleum q̄n effectū rei ī audita puerſitate ꝓpleuit vt iā nō in interiora ſolū carnis ſed etiaz oſſiū venerit. s ¶ Supra dixit iduit q̄ ꝑtinet ad tunicā. nūc dicit opitur. q̄ videt̄ pallio cōuenire. Seminata eni ve ſtis ſignificat onera ingētiū pctoꝝ Et ſic zona qua ſp p̄cingit̄. q̄ ſilitudīe dicit. ſic peccatis illigātib⁹ fuiſſe iſtū ppl'm cōſtri ctū. vt nunq̄ a ſuis onerib⁹ obſtinatio/ nis perfidia grauatus exueretur Iſte ve ſtes ſunt que peccatores ardere faciunt non calere. que in flammā mittūt. non a frigore denfendunt.

t Ꝙ Hūc verſuꝫ nō ſolū ꝯtra iudeos ſ; ⁊ ꝯtra oēs ꝑfidos debem⁹ accipe. detrahūt ei filio apō p̄reꝫ arriani. ꝗ eū mīoreꝫ eē dicūt. loquūt̄ ⁊ mala aduerſus aīam dn̄i appollinariſte ꝗ dicūt ei⁹ deitatē carnē ſolā hoīs ſuſcepiſſe nō aīaꝫ. v Ꝙ Et tu dn̄e. hoc ē. ſi iudas tradidit. ſi iude⁹ crucifixit. tu fac mīam. vt ꝑ illa ꝗ facta ſunt reſurrectio glīoſa ꝓueniat. Siue iō dicit mecū. qꝛ oīa ꝗ facit p̄r opat̄ ⁊ filius. Suauis ē ei mīa in vaſis mīe quā mīaꝫ in iſtis vaſis ſimul facit p̄r ⁊ fili⁹ ⁊ ſp̄ūſſanct⁹. vł ſuauis. ī carnis aſſūptōe x Ꝙ Libera me in paſſiōe ſeuiſſima iudeorū. Egenū et paupem ſe dicit ex hūilitate carnis. Cor ꝯturbatū eſt ſicut ipſe ꝓfeſſus ē. triſtis ē aīa mea vſq; ad mortē y Ꝙ Hic velocitatē pſecutionis oñdit. qm̄ tanta celeritate de medio diſcipulorꝫ rapt⁹ eſt q̄ta velocitate ſolet vmbra noctis diſcedere veniēte ſolis lumīe. Excuſſus ſicut locuſta. ꝗ manus app̄hēdentis euitans ꝗbuſdā ſaltibus euolat In Ꝙ Sic xp̄s a pſecutiōib⁹ crebris fugiēs. loca videbat̄ diuerſa mutare. ne zelū ſuū populus impleret anteq̄ ipſe mori voluiſſet.
z Ꝙ Genua fortes vident̄ mihi mihi in eccl'ia. vt fuerūt ap'li. Ergo Ꝙ Infirmata ſunt genua. quādo ap'li ei⁹ in paſſione ſunt diſpſi ꝗd eīn potuit eſſe infirmius q̄ vt petr⁹ negaret. ⁊ reliqua turba fideliū latuiſſet. In Oleū hic imago ē claritatis dei Ꝙ Siue gr̄a diuina que carnis infirmitatē in gloriā īmortalitatꝭ cōmutauit A Oleū illud ē plenitudo gr̄e in xp̄o. que mortuā hūanā naturā in

t Hoc opus eorū ꝗ detrahūt mihi apud dn̄m ⁊ ꝗ loquūt̄ mala aduerſus animā meā.
v Et tu dn̄e dn̄e fac mecū ꝓpter nomē tuū qꝛ ſuauis eſt
x miſc̄dia tua. Libera me: qꝛ egenus ⁊ pauper ego ſum ⁊ cor meū conturbatū eſt intra me.
y Sicut vmbra cū declinat ablatus ſum. ⁊ excuſ-
z ſus ſum ſic locuſta. Genua mea infirmata ſūt a ieiunio ⁊ caro mea immutata eſt ꝓ
a pter oleū Ego fact⁹ ſum obprobriū illis viderūt me ⁊ mouerūt capita ſua.
b Adiuua me dn̄e d's me⁹ ſaluū me fac ſm̄
c miam tuā. Et ſciāt qꝛ man⁹ tua hec. ⁊ tu dn̄e feciſti eam
d Maledicēt illi ⁊ tu benedices. ꝗ inſurgūt in me cōfundant̄ ſeru⁹ autē tu⁹ letabit̄.
e Induant̄ qui detrahūt mihi pudore. ⁊ operiant̄ ſicut

glorīā reſurrectōis mutauit. a Ꝙ Fact⁹ ē xp̄s in obprobriū iudeorꝫ dicentiuꝫ vah ꝗ deſtruit tēplū dei ⁊c̄. ꝗ īſanis mētibus videbāt̄ obprobria. ſ; ipa fuerūt ꝗ nobis ꝓbata ſūt ꝯferre medicinā. Mouerūt capita. ad ꝯſuetudinē ꝑtinet nimis iraſcētiū qꝛ illi turbulēta capitis cōmotiōe minant̄. b Ꝙ Adiuuari ſe petit ſuſcepta infirmitas In Ꝙ Ipe enī mīaꝫ petit. ꝗ ⁊ auxiliū tribuit. rogat vt hō. preſtat vt de⁹. petit ḡ reſurrectionē corpis c In Et ſciāt. i. ītelligāt iudei. qm̄ nō ipi ꝑualuerūt in xp̄o. ſ; ſua ⁊ p̄ris volūtas erat vt ſuſtineret crucē ꝓ nobiſ qꝛ man⁹ tua hec. Ꝙ .i. ptās tua. ⁊ ſubaudiendū opata hec eſt In Uel man⁹ tua hec eſt. .ſ. in paſſiōe mea ⁊ reſurrectōe. A Et hoc ſciāt poſtea credentes in me. ꝗ nūc pſequūt̄ me d Ꝙ Maledicēt illi. ſ. ꝗ mouētes capita trāſeuntes blaſphemabāt eū. Pater filiū benedixit. cū ait ⁊ clarificaui ⁊ iteꝝ clarificabo. Inſurrexerūt iudei aduerſus dn̄m. vt euꝫ neci traderēt. Confuſi ſunt. qm̄ reſurrectiōis ei⁹ miracula cognouerūt. Seruus ſm̄ hominē vt eſaias ait. ecce ſeruus me⁹. ſuſcipiā eū. In Maledicent illi vſq; hodie. hoc fit illi. maledicūt in ſynagoga. xp̄s bn̄dicit in eccl'ia.
e In Ꝙ Induant̄ pudore detractores hoc eſt vt intelligāt errorē. ⁊ cōfundant̄ pudore. ⁊ inde incipiāt venire ad pn̄iaꝫ qui eni pudore induit̄ ꝓpe ē ſaluti. ſi ꝗs eni vere cōfundit̄. īcipit penitere.
In A Ꝙ Diplois. gen⁹ ē pallij. ſ. duplex palliū. Ꝙ Petit ḡ. ⁊ vtriuſq; legis ītelligētia veſciant̄. ꝗ nūc vtroq; (ſa

electe pfidiã)nudati ſũt.cõfuſio eĩ iudeo rũ ẽ.legẽ nõ intelligere.q̃ totiẽs.ſaluato rẽ pctnuit aduenire.Siue diploide.i.du plici ɔfuſiõe.ſ.añ deũ τ hoĩes. e ℂ Hoc dr̃ a pte membꝛoꝝ.qm̃ poſt reſurre ctõnẽ ſancta dei eccĩa toto oꝛbe diffuſa deũ depcat̃ τ oꝛe τ cõfeſſi one. In medio multo rũ.ipam q̃z eccliaꝫ de ſignat. q̃ circũpoſitis adhuc pfidis, nõ deſi nit deo cõfiteri. f Nimis dici ſolet con ſuetudine ſermõis la tini qđ pl⁹ eſt q̃ꝫ debet Cui ɔtrariũ eſt paruꝫ qđ min⁹ eſt q̃ꝫ dꝫ. Sꝫ nimis grece agan dr̃. Iſte aũt verſus agan nõ hꝫ ꝫ hꝫ aian qđ qñ q̃ꝫ valde q̃nq̃ nimis q̃ dã nr̃i interptati ſſ. ꝫ nimis ꝑ eo qđ eſt val de intelligat̃. vnde τ tranſlatõ hebꝛea non hꝫ nimis ꝫ vehement̃ f ℂ Dicit ſibi aſti tiſſe patrẽ a dextris. q2 pctã nõ habuit. ꝫ τ fidelib⁹ aſſiſtit.cũ de licta remiſerit.Salua facta eſt a pſequẽtib⁹ aĩa ei⁹. qñ pſecutoꝝ nequicijs nulla praui tate cõſenſit.

e diploide ɔfuſione ſua. Cõfi tebor dñ̃o nimis in oꝛe meo. τ in medio multoꝝ lauda eũ f Qui aſtitit a dextris paupe ris vt ſaluã faceret a pſequẽ ribus aĩaꝫ meam. Pſ̃.da uid. ℂ Pſalmus hic ð in/ carnatiõe dñ̃i. τ de eius dei/ tate pleniſſime bꝛeuiterq̃ꝫ de cantat. Pſalmus.cix.

a Dixit domi nus dñ̃o meo, ſede b a dextris meis. Do nec ponam inimicos tuos: c ſcabellum pedũ tuoꝝ. Uir gam virtutis tue emittet do minus ex ſyon.dñ̃are in me/ d dio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecum pꝛincipiũ in die virtutis tue in ſplẽdoꝛibus ſanctoꝛuꝫ ex

b ℂ Scabellũ dictũ ẽ q̃ꝫ ſcãdat̃.i.aſcẽ dat. Donec finitũ eſt ꝑ infinito poſituꝫ eſt eĩ vſus ſcripture.illud verbũ τ ꝑ bꝛe ui tpe dicere τ ꝑ eternitate depꝛomere. Pedes aũt dñ̃i eternã ei⁹ ſtabilitatẽ ſi/ gnificat his eĩ pedib⁹ inimici illi ſubijciunt̃ q̃ derelict' vicioꝝ pec catis ad dñ̃m ſe cõuer tunt. τ tanq̃ꝫ ſcabellũ pedib⁹ ita ei⁹ p̃dicatõ onib⁹ ſe ſubdunt. c ℂ Uirga virtutis eſt ſceptrũ regie ptãt̃ q̃ ſuſtentat fideles et affligit ĩcredulos.tue dixit q2 ptãs illi deita tis ſue ꝓpꝛia eſt τ coe terna.hanc emittit do minus ex ſyon.q̃ ẽ vt q̃ꝫ oĩpotẽs pr̃ dñ̃s aũt ex ſyon dr̃ τ fili⁹.Tũc aũt dñ̃at̃ qñ ad ipſuꝫ delinquẽtiũ turba cõ/ uertit̃. d Dñ̃are dĩ xit.nõ dixit ĩterfice in imicos.ſꝫ dñ̃are.i.fac q̃ inimici τ alieni erãt tui eẽ incipiant.i. di/ gnare eẽ dñ̃s inimico rũ tuoꝝ. d ℂ Hic omp̃s pr̃ de oĩpoten/ ti filio dicit. tecũ prin cipiũ.pr̃ eni principiũ eſt. τ fili⁹ pꝛincipiũ verũ nõ duo pꝛicipia ꝫ ſicut vn⁹ de⁹ ita vnũ eſt pꝛincipiũ. In die.eternitatẽ ſignificat.ibi vn⁹ eſt dies vbi iã a beatis claritas diuina ɔſpicit̃. Splendoꝛes aũt ſũt ſctõꝝ.qñ in reſurre ctione lucebũt ſicut angeli dei. Ex vtero dicit pater filiũ.i. ex archano ſubſtantie mee.τ ex ipa.ſ.deitate. d Cũ ỽo dicit añ luciferũ.vnã creaturã noĩat τ oẽs cre aturas indicat eũ p̃cedere. Nõ etiã pat̃ potuit ſe aliter p̃rem eẽ indicare. niſi hu manis ỽbis loqret̃ genui te. τ ex vtero. Nõ aũt dicit ex vtero nulli ſcãdalũ faci at.pr̃ eĩ vterũ nõ hꝫ ꝫ nõ põteſe aliter in/ dicare p̃rem niſi hoĩs verbis locut⁹ fue rit vt cõtra arrũ nõ creatura q̃ manu ſit xp̃s credat̃ ꝫ dei natural' fili⁹ q̃ ex vtero naſcit̃ nõ adoptiu⁹.

Oratio.

Mice miſeratiõis de⁹.q̃ maledictiõi ſubiacere dignat⁹es vt nos a male dicto legis erueres.qm̃s.vt facias nobi ſcũ mĩam ꝓpt̃ nomẽ tuũ.τ digneris nos a pſequentib⁹ vicijs τ a maloꝝ obtrecta tionib⁹ liberare.Qui. a ℂ Sctiſſi/ mus ꝓpheta ĩ ſecretũ euect⁹ altiſſime cõ tẽplatiõis.in pꝛĩo verſu naturã deitatis oñdit ſil' τ hũanitatis.cũ dicit.dixit dñ̃s naturã deitatis oñdit.dñ̃o meo.de coet̃/ no filio dixit.q̃ dñ̃s dauid τ fili⁹ dr̃.q2 ex ſemine ei⁹ oꝛt⁹eſt.Sede a dextris.victo ri filio τ p incarnatiõꝫ toti⁹mundi triũ/ phatoꝛi cõfeſſus offert̃.vt p hũc ſitũ ſu/ ſcepte hũanitatis glĩa declaret̃. d Iõ aũt dicit dexterã filio datã.ne videat̃ ma ioꝛ q̃ iubet τ dicit ſede q̃ꝫ ille cui iubet̃,

e I C Cũ ei iurauit dñs. nõ ei q̃ añ luciferũ genit⁹ eſt. ſ; ei iurat q̃ poſt luciferꝝ nat⁹ ex virgine ẽ. Nec penitebit eũ.
C q̃m de tãta ac tali diſpẽſatiõe. cuncta gauiſa ſũt. Tu es ſacerdos. h' xp̃o veracit̃ aptari decet. q̃ corpus ac ſanguinẽ ſuuz in panis ac vini erogatõe ſalubrit̃ nobis cõſecrauit. ſacerdos ꝓprie dr̃ xp̃s. q̃ ſemel ſe ꝓ nobis imolãdũ obtulit. Sol⁹ etiã de⁹ licite iurat. q2 ſol⁹ põt exhibere qđ ꝓmittit. hõ nõ p̃t niſi deo adiuuante f C I Domin⁹ a dextr̃ tuis. dr̃ in p̃ncipio. ſede a dextris meis. ſi ip̃e ad dexteraz p̃ris ſedet quõ rurſum p̃r ſedet ad dexterã filij: C Nõ ſõ dictũ eſt. vt cũ hec viciſſitudo equal̃ ponit̃ mai⁹ hic aut min⁹ aliq̃d nullo mõ ſentiat̃. I id ẽ q eq̃lis filio p̃r oñdat̃. C Reges illos ſignificat q̃ ivnũ cõuenerunt aduerſus xp̃m. hos cõfregit. q̃n eoꝝ ſupbiã ꝓſtrauit.
g C Judicare nationes ꝓhibet xp̃e pctã cõia. Implet aũt ruinas. q̃n de cordib⁹ humanis facit pctã corruere. ⁊ emendatiõe ſaluberrima diſperire. Capita quaſſabit illoꝝ vtiq̃ q̃ caput nõ hñt xp̃m ſ; diabolũ. cũ fuerint correcti capite ſuo ſine dubitatiõe quaſſant̃. Terra multoꝝ eſt. q̃ pctõres abũdant̃ enutrit. I Al̃ multoꝝ dicit q̃ ad vindictã damnatiõis. nõ oĩm vt ſpem nõ auferat. ſ; multoꝝ dixit. ſi eĩ oĩm dixiſſet nemo vitã ſperaret.
h C Torrẽs fuit turbulenta pſecutio iudeoꝝ. de q̃ dñs xp̃s bibit in via. i. ĩ hac vita dũ eã ĩ corpe ꝑtulit Exaltabit caput I .i. q̃ ſe hũiliauerat. ip̃e nõ ali⁹ exaltauit ſibi caput q̃ eſt oĩm caput. Orõ.
Ante luciferꝝ gen⁹ te. q̃ es p̃ncipiũ toti⁹ creat̃e. rogam⁹ ⁊ q̃ms vt ſic ſctis tuis inimicos pedib⁹ ad dexterã p̃ris reſidens ſubieciſti. ita nos tuis officijs dignos habeas ablata dãnatõe pcti. Qui.

vtero añ luciferum genui te
e Jurauit dñs ⁊ nõ penitebit euz. tu es ſacerdos ineternũ ſm ordinem melchiſedech.
f Dñs a dextris tuis. cõfredit in die ire ſue reges. Judicabit ĩ natiõib⁹ ĩplebit ruinas:
g cõq̃ſſabit capita ĩ terra multoꝝ.
h De torrẽte in via bibet ꝓpterea exaltabit caput.

Allĩa. C Congregatio iuſtoꝝ vndiq; collecta cõfiteri ac laudare deuz ſe dicit.

Pſalmus. cx.

a Onfitebor ÷tibi:· domine ĩ toto corde meo in cõſilio iuſtoꝝ ⁊ congregatione.
b Magna opa dñi: exq̃ſita in oẽs voluntates eius.
c Cõfeſſio ⁊ magnificẽtia op⁹ eius ⁊ iuſticia eius manet in
d ſeculuz ÷ſeculi:· Memoriã

C Quãuis hoc nomen laudis allĩa generale eẽ videat̃. tñ ibi maxime apponit̃ vbi magna exultatiõe gaudet̃. a C Cõfitent̃ ⁊ q̃ pctã deplorãt ⁊ q̃ xp̃o gr̃as referunt. ſ; illud in lacrimis. iſtud in gaudio ẽ hic autẽ ꝓfuia leticia exultat ppl̃s fidel̃ quãdã imaginẽ futuri ſeculi deſignãs vbi laudes dñi ſp̃ deuota mẽte ꝯcelebrãt. vbi ⁊ verba ⁊ iſte voces ꝯtinue ſunt. Cõſiliũ iuſtoꝝ ẽ I qđ iuſti ꝯſulũt. iuſti aũt ꝯſulũt deũ laudare ⁊ illi ſeruire pro eternis bonis. laudat ẜ ⁊ cõfitent̃ in cõſilio iuſtoꝝ. q̃ nõ temere ſ; ex ratiõe ⁊ deliberatõne ſctã. ꝓ eternis laudat ſicut oẽs iuſti faciũt. Cõgregatio xp̃o ẽ corona btã đ diuerſis ꝑtib⁹ mũdi adunata.
b I Magna opa dñi. rectos dicit. q̃ ante pctõres erãt. C Quid eĩ magnificẽtius q̃ de impio facere iuſtũ de hoſte filiũ Exq̃ſita. i. ſingularit̃ exacta cui ſil̃e nihil p̃t repiri. Sinit eĩ ⁊ diabolũ ſeuire. vt ex iniquitate illi⁹. fideliſſimos ſibi ſeruos inueniat. ita ⁊ in oĩb⁹ fit ſm oẽs voluntates ei⁹ exq̃ſitiſſime vt in ſingulis vl̃ meli⁹ etiã cogitari aliq̃d nõ poſſit c C Cõfeſſio. i. laus ⁊ gl̃ia ⁊ magnificẽtia opus ei⁹. Laudabilia eĩ ſunt valde ⁊ decora q̃ dñs fecit. Juſticia ei⁹ manet in ſeculũ ſeculi. cũ pctõrib⁹ dicit. ite in ignẽ eternũ vl̃ q̃n fideles vocauerit. veĩte bñdicti. ſic in vtraq; pte. iuſticia dei ꝑpetua ⁊ icõmutabilis pſeuerat. d C Memoriã ergo fecit mirabiliũ. q̃n plurima noua mirabilia ⁊ inuſitata mõſtrauit. Miſericors. naturã ei⁹ pietatis oñdit, miſerator, cũ ĩ ad

uētu ſuo hūano generi larga pietate ſub uenit. Dedit eſcā.cibū vtiq; ſpiritalē.q̄s ei eſcā cōem putet fidelib⁹ ad p̄miū datā q̄ ⁊ pctōꝛibus paſſim cogſcit̄ attributa. h Eſcā ḡ dedit.i.panē q̄ de celo deſcē dit e ℭ In ſeculū et

ctū nomē ptinet ad īcarnatiōꝫ.ſic ait.cu ſtodi aīaꝫ meā qm̄ ſctūs ſuꝫ.terribile ad oīpotētiā deitatis hec duo ꝯiuncta ſunt ne nos aut ſol⁹ amoꝛ.negligētes reddat aut tantus timoꝛ.deſperatos efficit. q̄d vero ſit timoꝛ oſtēdit. ſcꝫ initiū ſapientie.

nitatē ſignificat qꝛ ver ba teſtamenti ſui. ſoli diſſima veritate cuſto dit qꝛ ſicut in veteri te ſtamēto xp̄s p̄miſſuſ ē ita ī nouo venit. Virt⁹ opm fuit. quā ī euāge lio dicit ceci vidēt.ſur di audiūt.leproſi mū dant̄ moꝛtui reſurgūt illā virtutē ānūciauit pp̄lo ſuo xp̄iano.vt ex ea ītelligāt eū eſſe deū credētes. ⁊ cā ſequit̄. f ℭ Dedit ſūt eis.i. pp̄lo xp̄iano hereditatē gētiū. qn̄ eccl'iaꝫ de cūctis natiōib⁹ viuis lapidibus fabꝛicauit. Opus ei⁹ veritas ⁊ iu diciū. veritas.q̄ fideli bus p̄miſſa reſtituit iu diciū. q̄ impijs minat̄ futura q̄ debent̄ maliſ ſupplicia g ℭ Fide lia eius mādata ſunt. qm̄ nullo mēdacio di cta variant̄ ſ; firmiter noſ cuſtodiūt.cū ea cu ſtodire dī auxilio feſti nam⁹. Cōfirmata.ne ſcit enī ſermo titubare quē veritas loq̄t̄. Fa cta dixit eē in veritate qꝛ dicta ꝯplent̄.⁊ eq̄ tate.qm̄ pondere iuſti

fecit mirabiliū ſuoꝛū miſericoꝛs ⁊ miſeratoꝛ dn̄s:eſcam e dedit timentib⁹ ſe. Memoꝛ erit ſecl'm teſtamenti ſui. virtutē opeꝝ ſuoꝝ annūciabit f pp̄lo ſuo. Ut det illis hereditatē gentiū. opa manuuꝫ g ei⁹ veritas ⁊ iudiciū. Fidelia oīa mādata ei⁹ cōfirmata in ſecl'm ſeculi:facta in veritate ⁊ eq̄tate. h Redemptionē miſit dn̄s pp̄lo ſuo: mandauit ineternū teſtamentū i ſuuꝫ. Sanctū ⁊ terribile nomē ei⁹: initiū ſapiētie timoꝛ k dn̄i. Intellect⁹ bon⁹ oībus facientibus eū laudatio ei⁹ manet in ſecl'm ÷ ſeculi:.

ℭ All'a ÷ cōuerſionis aggei Zacharie:. ℭ Propheta loquit̄ de beatitudine iuſti. ⁊ de incarnatione xp̄i : atq; damnatione impioꝝ.

Pſalmus.cxj.

b Eat⁹ vir q̄ timet dn̄m in mādatis ei⁹ volet nimis.

k ℭ Iſte ergo intellectus bon⁹.i. ver⁹ et ſalutaris q̄d in timoꝛe dn̄i p̄bat̄ intētus. vtilis atq; fructuoſus eſt qm̄ inde naſcit̄. q̄ð ad pennē gloꝛiā p̄ducere p̄bat̄. Laudatio eius digna ē. qꝛ pctōꝛes liberat hic ⁊ ī futuro coronat. laudatio x̄o ei⁹ nō claudit̄ termino qꝛ nec finē hr̄e pōt beneficiū datū h ℭ Merito ergo ī titulo all'a ſcriptū eſt. qꝛ ⁊ laudeꝫ fecit iniciū ⁊ in ei⁹ laude finit⁹ ē pſ̄. Oꝛo. Anctoꝝ oīm glorioſa cōfeſſio.tribue nobis timoꝛē nomis tui q̄ð eſſe initiuꝫ ſapiētie p̄dixiſti. vt tuoꝛū admixti concilijs. miſcōie tue dapib⁹ ſaginemur. Per do. ℭ Ideo huic titulo cōuerſtiōis ſeu reuerſionis aggei ⁊ zacharie itexit̄. qꝛ ſicut illi a babilōica captiuitate reuerſi templū dn̄i reparare videntes. laudes dn̄i magna pꝛofuderūt exultatōe. ita poſt peccatoꝝ abſolutionē a captiuitate diaboli reuerſi ī dei gr̄aꝫ pfectiſſima debeāt xp̄iani alacritate cātare. oſtēdit enī pſal. iſte. poſt liberationē delictoꝛū q̄ta ſint bona fideliū ⁊ que retributio pctōꝝ. a h Modū dicit btūs vir q̄ diligit dn̄m. viroꝛū ei eſt incipiētiū timere deū. pfectoꝝ āt diligere. In mandatis ei⁹ volet nimis. q̄ ei timet dn̄m. ⁊ q̄ btūs ē. mādata ipi⁹ libēter cuſtodit ⁊ facit. Sꝫ vide qꝛ ēt non

cie p̄ferūt̄ hn̄t ei oīa mādata ei⁹ ⁊ x̄itatē ⁊ equitatē iuſticie b ℭ Miſit ei filiū pr̄ ad redimēdū gen⁹ hūanū. Mādauit ī eternū. mādare dicim⁹. abſentib⁹ x̄ba per medias deſtinare pſonas q̄ð factū ꝯſtat qn̄ teſtm̄ nouū p aploſ traſmiſit ad gēteſ vt vſq; ineternū a ſucceſſoꝛib⁹ p̄dicaret̄ nō ei ei ſuccedit alid teſtamētū. ſic veteri nouū ſucceſſit. merito ergo eternū dr̄. q̄ð nullo alio īdigere cognoſcit̄ i ℭ Sā

dixit mădata ei⁹ fac̄ ꝫ volet nimis. m̄lti eī etiā faciūt mā data ꝫ tiore pene n̄ volū tatis cu‿piditate. btūs āt etiā vult ea ꝛ cu pit ea facere b ℭ Queram⁹ aūt ī qua terra iuſti potētes dicāť effici. q̄ hic pro banť eē deriſui. in illa

nec bonis q̄ capere pn̄t tacēdo ſb̄trahať f ℭ In memoria etna erit iuſt⁹. q2 vocať ad premiū. impijs enī dī. neſcio vos Ab illo auditu malo nō timebit quē audituri ſunt impij. ite in ignē eternū. malus enī illis ille auditus videť. q̄ iuſta ſeueritate puniēdi ſunt.

b Potēs in terra erit ſemē ei⁹
generatō rectoꝝ benediceť
c Gloria ꝛ diuitie in domo ei⁹
ꝛ iuſticia ei⁹ manet in ſecl'm
d ÷ſeculi:⁖ Exortū eſt in te/
bris lumē rectis: miſericors
e ꝛ miſerator ꝛ iuſtus. Jocun
dus hō qui mifereť ꝛ comio
dat: diſponet ſermōes ſuos
in iudicio q2 ineternū nō cō
f mouebiť. In memoria eter
na erit iuſtus: ab auditione
g mala nō timebit. Paratum
cor ei⁹ ſperare in dn̄o: cōfir/
matū eſt cor ei⁹ nō cōmoue:
biť donec deſpiciat inimi/
h cos ſuos. Diſperſit dedit
pauperibus: iuſticia ei⁹ ma
net in ſecl'm ÷ſeculi:⁖ cornu
i ei⁹ exaltabiť in gloria. Pec
cator videbit ꝛ iraſceť: den
tib⁹ ſuis fremet et tabeſcet:
deſideriū peccatoꝝ peribit.

.ſ. ī q̄ cū dn̄o regnaturi ſt̄ ſcti. ſemē xp̄o opa ſignificat bōa. q̄ hic velut ſemina iaciunť. vt fruct⁹ future meſſiſ adoleſcat. Generatio q̄ʒ rectoꝝ. nō ē iſta carniſ ꝫ illa q̄ imitatiōe iuſtorū. p ſiīitudinem opm noſciť eſſe ꝓpagata.

c ℭ Btī domus. eſt mētis ſecretū vbi diuitias ſctās ꝛ glīaʒ ppetuaʒ reponit q̄ſq̄s dn̄i pcepta ɔpleuerit. iuſticia aūt hoīs dī. q̄ dn̄o largiēte p̄ſtať ꝛ ne aliq̄s ſe exiſtimaret dei p̄cepta ſuādo fieri tpaliter btm̄. addidit manet ī ſeculū ſcl'i. Cām xp̄o iſti⁹ btītudīs ſubdit. Exortū ē ꝛc̄ d ℭ Venit enī lux. q̄ ſupat oēm lucē ꝛ vt gratior eēt iſta lux addidit ī tenebris. ꝫ int⁹ ſt̄ ī corde iſte tenebre vbi ſol mūdan⁹ nō pōt accedē q̄s illō lumen expulit qō mortē vicit. Miſericors. ſ. his q̄ ɔfitētur ei. q̄ xp̄o ɔtēnūt ipm iuſtū iudicē ſuſtinebūt e ℭ Jocūd⁹ hō q̄ dī nō tā hoīb⁹ accept⁹ q̄ʒ deo gratus. Qui mifereť .i. q̄ egētibus bona ſua tribuit Cōmodare āt videť. quādo dat homo tpalia ꝛ recepturus eſt eterna. Diſponet xp̄o dicit. i. tranquillo animo iudicabit quomō talentuʒ ſibi a dn̄o traditū duplicet. ipſe ergo diſponit ſermones ſuos. q̄ ſe dona dei geminaſſe ꝓbauerit dicēs. dn̄e quinq̄ʒ talēta tradidiſti mihi. Nō cōmouebiť. id eſt a gloria dn̄i nullatenus ſepabiť.

N ℭ Diſponit etiā ſermones in iudicio. qui diuinas ſcripturas p̄dicat diſcrete. vt nō ꝓijciat margaritas ante porcos

g ℭ Cor eī hic poſitū eſt pro affectu recte mētis. Cōfirmatū ē ergo cor iuſti cū nulla ſecl'i felicitate molleſcit donec deſpiciat inimicos. i. in illa futura iudicatiōe deſpecti ſunt oīmodo aduerſarij q̄ hic deſpexerūt iuſtos. in hoc enī mūdo deus patiť iuſtos ſuos videre inimicos ſuos potēteſ eē vt ibi eoſ poſſint humiliatos aſpicere.

N Vel inimicos. i. pctā hereticos. diabolū ꝛ ptātes ei⁹ peccatores. ſ. deſpiciet

h ℭ Diſpſit. h̄ ſentētia ptinet ad illud p̄ceptum. vade ꝛ vende oīa ꝛ da paupib⁹. q̄ h̄ fecerit iuſticiā opatur q2 dn̄i pcepta ɔpleuit.

N Et iſta manēt in ſeculū ſecl'i. i. opa ipſa pmanēt ℭ Vel q2 p̄miū eoꝝ eternalr manet. dicūť manere i ſeculū ſeculi N Cornu ei⁹. i. regnū ipſius exaltabiť in gloria. q2 cū dn̄o ſp regnabit ℭ Cornu enī p ptāte poniť ſiue regno ſic̄ dicit daniel. q̄tuor autē cornua q̄tuor regna ſt̄. i ℭ Videbit pctōr in die iudicij remunerare dn̄m electos ſuoſ Tuncq̄ʒ iraſceť qm̄ pro ſua malignitate puniť. fremet quoq̄ʒ ꝛ ſe iam mordet ſuis dētibus atq̄ʒ ſe ꝓprio dolore caſtigat. exigēs a ſe cruciatus. quos hic cogebat ſuſtinere innoxios. Et tabeſcet in perditione ſua. ꝛ peccatoꝝ deſideria ſucciſa marceſcent.

Oratio.

Amē ppetuū rectoꝝ cordiū de⁹. cōcede nobis te diligē tua glīa iocūda

ri. ⁊ ſic diſpgere in hoc ſeculo. vt caueamus auditū aſperū in futuro. Per.
Ecce v͛ba tituli ſui ſubſeqn̄s pſ̄. exponit. nā cū ſit all'a. laudate dn̄m. ita ⁊ ipſe facit initiū. vt ſuo initio exponat titulū.

cut ſupbia pbat̄ exoſa vbi ꝫ elati credūt locū h̄re ſupbiā. cū celū ⁊ t̄rā ab hūilitate videāt occupatā. f Hoc bn̄ficiū nō ſoli ſibi inopes ⁊ paupes vendicent. nā de ſtercore ⁊ pauptate erigit̄. q̄ſq̄s de

Et h̄ pſ̄ docet vt depoſita veteri malicia tāq̄ȝ mō geniti infantes in dei laudib⁹ gloriemur.
a Pueri dicti ſ̄t oēs fideles innocētes a puritate eī mētis atq̄ȝ a ſimplicitate cordis nō eī hic etas ē electa ſ̄ puritas Laudat nom̄ dn̄i q̄ v͛tutes ei⁹ ſancta p̄dicatiōe cōcelebrat. dn̄m vero laudat q̄ eū pbabili actōe cōmēdat. b Sit nomē dn̄i bn̄dictū. bn̄dictū fuit an̄ tm̄ ī vna gente iudeoꝝ. q2 illi tm̄ bn̄dicebāt ⁊ credebāt ſ̄ mō in oīb⁹ gentib⁹ credit̄ ⁊ bn̄dicit̄ Ex hoc. ſ. tpe q̄ credere ceperūt Nūc. i. in p̄ſenti. In ſecl'm. h̄ ē ſine fine. c A ſol' ortu. p curſū ei ſol' h̄ declarat⁹ ē tot⁹ mūd⁹. ⁊ q̄ſi p quandā lineā ſignificat⁹ eſt mund⁹. q̄ deſignat eccl'iam in q̄ p totū mundū p̄conia xp̄i pſonare monſtrat debere fideles.
d Excelſus ſuper oēs gētes. i. ſup homines carnales. celos vero ſpiritales debem⁹ accipere vt ſupra oēs creaturas altiſſim⁹ ſētiat̄ q̄ cunctarū rerū ꝯditor eē dinoſcit̄. e Quis ſic dn̄s. ac ſi dicat null⁹ talis Qui h̄itat ī cel'. i. in ſctis. Et hūilia reſpicit vt ip̄e dixit. ſup quē requieſcit ſpūs me⁹ niſi ſup hūilē. In celo ⁊ ī t̄ra Sic ī celo ⁊ ī t̄ra hūilitas de placita reperit̄. ſi

Alla. Propheta monet deuotos vt laudes deo iugiter a cunctis mundi partibus dicant. Pſ̄. cxij.
a Laudate pueri dn̄m:
b laudate nomē dn̄i. Sit nomē dn̄i bn̄dictuȝ. ex h̄ nūc
c ⁊ vſq̄ȝ in ſecl'm. A ſolis ortu vſq̄ȝ ad occaſum. laudabile
d nomē dn̄i. Excelſus ſup oēs gentes domin⁹. et ſup celos
e glia ei⁹. Quis ſicut dn̄s de⁹ noſter q̄ ī altis habitat. ⁊ humilia reſpicit in celo ⁊ in t̄ra.
f Suſcitans a terra inopē. et de ſtercore erigens pauperē
g Ut collocet eum cum principibus, cum principibus po-
h puli ſui. Qui habitare facit ſterilem in domo matrem filiorum letantem.

Alleluia. Memorat ꝓpheta q̄ beneficia dn̄s hebreis ꝯſtiterit ⁊ pplo xp̄iano ⁊ idola gentiū vana eſſe demonſtrat. Pſalmus. cxiij.
a In exitu iſrahel de egipto domus iacob de

hac labe corpis p dei grām ſubleuat̄ rex de niq̄ȝ mundan⁹ inops eſt munere dei. ⁊ ī ſtercore voluit̄. cui carnis vicia dominant̄.
g Principes āt ppl'i ſunt. patriarche ꝓphete. apl'i ⁊ q̄cunq̄ȝ deo pbabili cōuerſatione placuerūt. ibi eīm collocabit̄ paup ⁊ inops xp̄i. Addit popl'i ſui qd̄ ſignat eccl'iam Nō aūt principatuȝ h̄ honorē hoīm ſuffragatiōe cōq̄ſitum intelligas ſ̄ illū q̄ dn̄o largiente p̄ſtat̄. q̄ hūilitate alt⁹ eſt. h Fuit ei ſterilis ſancta eccl'ia an̄ aduentū ſpōſi ſui ſ̄ facta eſt mater leta filioꝝ. p̄dicatōne aploꝝ. aq̄ua ⁊ ſpū ſctō regenerans. quā dn̄s in domo ſua . i. ſeipſa habitare facit. Letantē de ptu. ſ. ⁊ numeroſitate ſctōꝝ.

Oratio.

Laudātes bn̄dcim̄ nomē tuū op̄ȝ deus rogam⁹ vt nos in ſinu mr̄is eccl'ie collocatos. charitatis tue facias ſtabilitate connecti. Per.
Cōmemorat ꝓpheta que bn̄ficia dn̄s hebreis ꝯſtiterit. ⁊ idola gentiū vana eē demōſtrat. ⁊ exponit cōſequenter q̄tū ſit vital' ⁊ ſaluberrima religio dn̄i ꝓpriis cultorib⁹. a Hic exitum illū debem⁹ accipere. qn̄ nos a peccatoꝝ vincul cōtingit exire. tūc ei ab egiptioꝝ. i. tenebris ig̃rātie ⁊ turba d̄monū

liberamur. Barbar⁹ aũt a barba et rure dict⁹ ē ꝙ nũꝗ ĩ vrbe vixerit. ſꝫ ſp vt fera ĩ agris habitaſſe noſcat̃. Dom⁹ aũt iacob efficimur. qñ ꝑcepta dei ſeruam⁹ ℟ Jacob eĩ ſupplantatoꝛ interꝑtat̃. ꝛ nos pꝛio debem⁹ ſupplantare vicia ꝛ cõfiteri ea ſiue fides trinitat̃. qđ iudas interꝑtat̃.

res ꝛ timuiſtis. f ℟ Exultauerũt montes. i. ſancti ꝑdicatoꝛes qñ viderũt illos cõuerſos q̃ ante blaſphemi fuerũt. Exultauerũt arietes. i. pꝛincipes gregũ q̃ generant greges. id ſunt apl̃i. q̃x vn⁹ ait filioli mei q̃s iterũ parturio. ꝛ itez ait. p euãgeliũ vos genui.

b ℭ Judã dicimus nõ ſolũ ad hebꝛeoꝛũ natiõnē ſꝫ ad oēs fideles poſſe reſpicere. Ũer⁹ ei iudas ſaluatoꝛ eſt dñs. in q̃ ptãs iſrahelitaꝝ. i. videntium deũ noſcit̃ ꝑpetua eſſe. itaqꝫ q̃ eũ circũciſo coꝛde ſecũt̃. iſrl̃ appellant̃ veracit̃. iſrl̃ eñ vir videns deũ interꝑtat̃. ℞ Uel veri⁹ videns deũ. c ℟ Mare. i. gentilitas vidit ſctõs ſupplãtatores vicioꝝ. i. ꝑdicatores ꝛ fugit. i. nõ potuit reſiſtere apl̃is. qꝛ deus in illis erat. Joꝛdanis interꝑtat̃ deſcenſio eoꝝ. ſ. baptiſatoꝝ q̃ deſcẽdũt in baptiſmũ. i. hũiliant̃ baptiſati. illi cõuerſi ſũt retroꝛſum ℞ ſcꝫ ad deũ vñ oꝛti erãt. ꝛ a q̃ ꝑ pctã receſſerũt.

b populo barbaro. Facta eſt
iudea ſanctificatio eius. iſra
c hel poteſtas eius. Mare vi
dit ꝛ fugit. ioꝛdanis conuer
d ſus eſt retroꝛſum. Montes
exultauerũt vt arietes. ꝛ col
e les ſicͫ agni ouiũ. Quid ē ti
⁎bi ∻ mare ꝙ fugiſti ꝛ tu ioꝛ
danis qꝛ ꝯuerſus es retroꝛ
f ſum. ⁎ Montes exultaſtis
ſicut arietes ∻ et colles ſicut
g agni ouium. A facie domini
mota eſt terra. a facie dei ia
h cob. Qui conuertit petrã in
ſtagna aquaꝝ. ꝛ rupē in fon
i tes aquaꝝ. Nõ nobis domi
ne nõ nobis. ſed nomini tuo
k da gloꝛiam. Super miſeri
coꝛdia tua ꝛ veritate tua: ne
÷quãdo ∻ dicant gentes vbi
l eſt deus eoꝝ. Deus autē no

g ℭ Cõmota ē terra. audite cõuerſi audite fideles xpiani cõmotionē iſtã. i. ꝑmutationē q̃ humane terre feliciter euenit. nõ tremoꝛe mõtiũ. ſꝫ pſpera cõuerſiõe ppl̃oꝝ. vt in culturã dei cõuerſa. firma ꝑmaneret. Et iſta ē cõpetens vtriſqꝫ verſibus ꝑcedentib⁹ ſecuta reſponſio. qꝛ vterqꝫ ꝟſus q̃ſitiue legend⁹ eſt ſcd̃m caſſiodoꝝ

h ℭ Petrã. hic iudeoꝝ duriciã dic̃. quã in ſacra baptiſmatis ſtagna cõuertit cũ eos ad religionē fecit venire trãquillã. Rupes hoc ē arida ꝛ dura coꝛda gentiliũ diuini eloquij manare fecit fontes irriguos. i ℭ Nõ nobis dñe. nã cũ bona largiat̃ immeritis. ipſius gl̃ie ꝓbat̃

℟ Multi ei q̃ crediderũt qñ viderũt martires paſſos. cõuerſi ſunt retroꝛſum. i. a gentilitate ad fidē. ꝛ fact⁹ eſt illis de⁹ ante. quē poſt tergũ poſuerũt. ꝛ ſic poſterioꝝ pctõꝝ obliti in ea que ſunt añ extenderũt d ℭ Mõtes apl̃os dicit q̃ exultauerũt in opib⁹ ſuis. tanꝗ̃ arietes. i. ꝑdicatoꝛes. ad caulas dñi fidelē gregē ducentes. Colles dicti ſũt a colendo. ꝛ ſignat mediocres ab apoſtolis cõuerſos colentes dñm ĩ veritate. e ℟ Pꝛopheta ſemetipm̃ interrogat ꝛ ipe r̄ndet. ac ſi dicat. q̃d tibi fuit gentilitas ꝙ fugiſti. ꝛ tu ioꝛdanis. ſꝫ eſt ꝛ vobis xpianis q̃d fuit. ꝙ cõuerſi fuiſtis retroꝛſũ. ſcio qꝛ vidiſtis ſanctos ꝑdicatoꝛ

eſſe nõ aliã meriti qđ cõcedit ꝛ eſt affectuoſa ꝛ nimis vera petitio vt ꝓpter nomen ſuũ ꝑſtaret humano generi vtilia q̃ non poterat in pctõꝛib⁹ inuenire merita vlla vñ ꝛ ſubdit Sup ꝛc̃. ꝓpter miam ꝛ veritatē da gloꝛiam noĩ tuo ꝛ fac mirabilia. k ℭ Miſcd̃ia eſt eĩ cũ miſeris ac delinquentib⁹ pctã dimittit. veritas cũ btitudinis ꝓmiſſa reſtituit. Ubi eſt de⁹ eoꝛuꝫ ita dicunt pſecutoꝛes iuſtoꝝ. nam quotiens martires affligunt̃. ipa eſt vox tyrãnoꝝ. vbi ē de⁹ eoꝝ. q̃ſi nõ poſſit eripere. q̃s vt coꝛonet toꝛmenta patit̃ ſuſtinere. ꝛ ꝓpt̃ hoc etiã fecit de⁹ mirabilia in filijs iſrl̃. vt nõ dicerent gentes vbi eſt de⁹ eoꝝ l ℭ Contra dementiũ verba q̃ dicunt

ſter in celo. oīa quecū̄q̄ vo/
m luit fecit. Dyapſal. Si/
mulachra gentiū̄ argentū̄ et
auruz opera manuuz hoīm.
n Os hn̄t ⁊ nō loquent̄. ocu/
los habent ⁊ non videbunt.
o Aures habēt ⁊ nō audiēt. na
p res hn̄t ⁊ nō odorabūt. Ma
nus habēt et nō palpabunt.
pedes habent ⁊ nō ambula/
bunt. nō clamabunt ī guttu/
q re ſuo. Siſes illis fiant q̄ fa/
ciunt ea, ⁊ oēs q̄ cōfidunt in
r eis. ÷ Dom⁹ :· iſrahel ſpera/
uit in dn̄o. adiutor eoꝝ ⁊ ꝓ/
s tector eoruz ē. Dom⁹ aaron
ſperauit in dn̄o. adiutor eo/
t rum ⁊ ꝓtector eoruz ē. Qui
timēt dn̄m ſperauerit in dn̄o
adiutor eoruz et ꝓtector eo/
v rum eſt. Dn̄s memor fuit nr̄i
÷ et bn̄dixit nob :· Dyapſal.
x Bn̄dixit domui iſrael. bn̄di/
y xit domui aaron. Bn̄dixit
÷ oībus :· qui timent domi/
num puſillis cum maiorib⁹.

vbi eſt de⁹ tuus. veraciſſima infert̄ ſnīa. deū nr̄m eē in celo ⁊ oīa q̄cunq̄ vult ī celo ⁊ in terra ꝑficere poſſe. m ¶ Simulachrū iō dr̄. q: ad ſilitudinē alic⁹ hoīs bricat̄ ¶ Nā lȝ īueniāt̄ enea ⁊ lignea ſiīacra tn̄ illud elegit vtili⁹ qḋ gētilitas iudicabat ſuerēt⁹ adorādū. vt erubeſcēt colere viliora. quoꝝ ⁊ ꝑcioſa ꝓbant̄ irriſa.
n ¶ Os hn̄t veriſſime his verſib⁹ notati ⁊ irriſi ſūt idoloꝝ cultores nā q̄d rogo op⁹ fuit illi os q̄ loq̄ n̄ poterat. q̄d oculi q̄ nihil valebant cōſpicere. ⁊ alia membra. q̄b⁹ exercere nullū opus valebat q̄d ꝑderant.
o ¶ Quid etiā auris ꝓfuit illi. q̄ nō erat auditur⁹. q̄d nari, q̄d nullaten⁹ fragrantia ſētiebat Nares a gnaritate dicte ſūt. q̄ nos faciāt odorat⁹ agnoſcere. p ¶ Quid q̄ȝ ꝓſunt manus illi. q̄ res palpabiles ignorabat. q̄d pes. q̄ ſe mouere nō poterat. Addit̄ irriſio. nō clamabunt q: beſtie ⁊ muta aīalia voces hn̄t ſȝ cōfuſus clamor iſtoꝝ ē. Iſta aūt ſiīachra. nec humanū ⁊ articulatū clamorē nec cōfuſū vt beſtie hn̄t. q ¶ Similes illis fiunt q̄ decreuerūt talia ſequi inſenſibilia ſecuntur ⁊ inſenſibiles facti ſūt quiſquis enim ſequit̄ prauos mores alteri⁹. in illis cōfuſus male obligat̄. Cultores igit̄ ⁊ eoꝝ fabricatores pari culpa cōſtringunt̄. ſilis eſt ei iniq̄tas. alios ſuis opib⁹ decipere culturis ſe peſſimis obligare r ¶ Dom⁹ iſrl̄. eccl'iam ſignat q̄ mente videt deū. Adiutor. q: carne laborantes in hoc mundo, inquantū vtile

nouit adiuuat. Protector qm̄ aīas ſanctas nulla ſinit diabolica fraude ſubuerti. s ¶ Domus quoq̄ aaron. xp̄i fideles ſunt. q: fecit nos regnum ⁊ ſacerdotes deo ⁊ patri ſuo. ⁊ iterū. vos autez genus electuz. regale ſacerdotiū. q: aaron ī ppl'o iudeoꝝ prim⁹ ſacerdos elect⁹ eſt. qḋ ſ̄ priori generaliter dixit. hoc nūc d̄ ſacerdotib⁹ decora iteratione retexuit vt excelſus ordo pontificuz ſpeciali ꝑconio laudaret̄.
t ¶ Qui timēt dominū oēs q̄ timēt illū ⁊ amāt ⁊ ſperēt in euz vera ꝓtectōe ꝓtegit ⁊ defendit illos.
¶ Exponit ergo qḋ ſupi⁹ dixit dom⁹ iſrl' ⁊ dom⁹ aaron. ipi ei ſūt q̄ timēt dn̄m ⁊ ſperāt ī eo. duo ei iſta ſūt q̄ beatos faciūt. q̄s etiā cōſequit̄ qḋ dixit vt eis ⁊ adiutor ſit dn̄s ⁊ ꝓtector v ¶ Cū dicit memor fuit nr̄i gratiā diuine pietatis oñdit qn̄ filiū ſuū incarnari miſit q̄ iō venit vt errātes ppl'os doceret ⁊ ꝯuerſos ſua bn̄dictōe ſaluaret. ¶ Memor ſ̄ fuit nr̄i cū nos liberauit ⁊ filiū miſit. ⁊ bn̄dixit nos oī bn̄dictōe ſpiritali. x ¶ Bn̄dixit domui iſrl'. de ſcā maria ꝟgine naſcēdo Bn̄dixit domui aarō. ſacerdotij honore ꝑcipie⁹ vt de ipo ī alio pſalmo dcm̄ ē. tu es ſacerdos ineternuz ſ̄m ordinē melchiſedech y ¶ Bn̄dixit oīb⁹ ſ̄ fecit ī piſcatorib⁹. ſ̄ ī regib⁹. nec vllū gen⁹ hoīm ei credēs ꝓbat̄ exceptū. qḋ ſit ab ei⁹ munere alienū. poſt ſpēales ergo bn̄dictōes. ad generales ſ̄ deſcēdit vbi ſil' oīs bn̄dicunt̄. ¶ Puſilli. i. iferiores merito. maiores q̄ȝ merito oīa

z C Adijciat ſiue bn̄dictiōem. ſeu adij/ciat nūero nr̄o ppl'os fideles. qđ ꝛ in noſtris tꝑib⁹ facit ꝛ vſqꝫ in finē ſeculi n̄ deſinit opari. quſqꝫ oēs fideles ī vnū gregē collecti ſil' gaudeāt. I Ul' adijciat alios p̄dicatoreſ ſuper vos quia p̄mit⁹ pauci fuerīt poſtea mlti facti ſunt. a M C Bn̄dicti vos. ſ. iuſti ꝛ ſcti dn̄o O vide genus bn̄dictionis dn̄o poſuit. qꝛ ipa eſt pfecta bn̄dictio. nō ſibi p̄parari ſꝫ dn̄o vn̄ futura btitudo pueniſe pt Per celū ꝛ terrā. pu/ſillos ꝛ maiores ſignificat. b I Celuz altī⁹ ap'los ſignat. qꝛ ab ipo xp̄o audierunt p̄dicationē ꝛ illumi/nationē ſpūſſancti acceperūt. celū iterū ſūt ſucceſſores ap'lox̄ qs illi p̄dicauerūt. Terra ſimpliceſ ſignificat q̄ terreni erāt lacte nutriti. nō adhuc ſolido cibo. C Celū aūt dictū eſt ꝙ intra ſe celet vniuerſa. c O Nō mortui. hoc ſunt pctōres. pctōr em̄ cū venerit in pfundū malorū cōtemnit. Neqꝫ oms. hoc eſt habitatores īferni laudabūt nomē dn̄i. d O Uiuox̄ ei eſt dn̄s ſiue de⁹. vt in euāgelio legit̄ nō mortuox̄. viuox̄ ꝯo acciplēdū eſt nō iſta vita viuentiū cōi bonis maliſqꝫ. ſed illa de q̄ dr̄ placebo dn̄o in regiōe viuox̄. I Nos eī fideles q̄ viuim⁹. i. q̄ fidē rectā tenem⁹ ꝛ opa habemus. laudam⁹ dn̄m. Ex hoc. i. q̄ incepimus intelligere. Nūc. hoc eſt mō. Uſqꝫ ī ſeculū. i. ſine fine.

z Adijciat dn̄s ꝑ vos * ſuper vos :· ꝛ ſuper filios veſtros
a Bn̄dicti vos dn̄o. q̄ fecit ce
b lū ꝛ terrā. Celū celi dn̄o: ter
c rā aūt dedit filijs hoim. Nō mortui laudabunt te dn̄e neqꝫ oēs q̄ deſcēdunt in īfernū
d Sed nos ÷ qui viuim⁹ :· benedicimus domino. ex hoc nunc ꝛ vſqꝫ in ſeculum.

Alla. C Propheta oñ/dēs ſe de pfunda fouea peccatox̄ eē liberatū. grās agit deo qm̄ exauditū eſſe ſe cognoſcit. Ps. cxiiij.

a Dilexi quoniā exaudiet dominus vocē oratio/
b nis mee. Quia inclinauit aurem ſuam mihi. et in diebus
c meis inuocabo. Circūdederūt me dolores mortis. ꝛ pericula inferni inuenerūt me.
d Tribulationē ꝛ dolorē inueni ÷ et :· nomen dn̄i inuoca/

Oratio.

Ineffabile lumen trinitas de⁹. q̄ ſuenta iordanis aſpectu luminis terruiſti. pſta. vt q̄s ablutos ſacro baptiſmate renouaſti. nunq̄ patiaris a vetitis ſimu

lachrox̄ idolis maculari. Qui.

a O Dauid nō in āplitudīe regni aut mūdi felicitate let⁹ exultat. ſꝫ gaudet oīonē ſuā ī anguſtijs a clemētiſſimo dn̄o fuiſſe ſuſceptā. qđ ſibi pdeſſe ꝑpetue ſentiebat. ī eo ꝙ̄ ꝙ dicit dilexi teſtat̄ ſe habuiſſe dilectōnē dei in corde I ſed vide ꝙ nō dicit diligā ſꝫ dilexi. non ꝑmiſit ſe facere ſed feciſſe Sꝫ quare dilexit qm̄ exaudiet me in tribulatōib⁹ orantē. nec dicit qm̄ exaudiuit. ſꝫ qm̄ exaudiet. Magna itaqꝫ fuit iſta dilectio b O Auris dicta eſt ab auditu quā merito ad nos inclinare dicit̄ deus. qꝛ vt nos dignet̄ audire nulla humana merita ad ipm̄ vident̄ attingere inclinauit aūt aurē pietatis. qn̄ incarnat⁹ eſt Et qꝛ circa ſe vberem ſenſit pietatē cū ī multis tribulatōnib⁹ eēt ꝯſtitut⁹. in dieb⁹ ſuis ſe dicit inuocatux̄. noſtros eī dies illos dicim⁹ vbi ꝓpria iniqtate peccamus ꝛ anxioſ dolores in prauis cogitatiōib⁹ ſuſtinem⁹. c I Dolores mortis. male cogitatōneſ ſc̄. pīcula inferni opa praua. q̄ aīaz circūdātes peccare ſuadēt. ī ꝑmis eī dolor ꝛ pturitio. hic aūt. ſ. in operibus prauis periculum eſt vicinū morti. d I Sctūs quiſqꝫ non requiē ſꝫ tribulationē q̄rit. nouit eī qm̄ tribulatō patientiā operat̄. patientia aūt pbationē. pbatio aūt ſpem q̄ nō cōfundit. Et nomen dn̄i inuocaui.

O Quo pſtāte. ꝛ dolor ꝛ tribulatio vincerent̄ celeriter I Rem itaqꝫ nouā dicit. nō dicit. requiē inueni aut ſaturitatē ſꝫ tribulationē. q̄ſiuit ergo tribulatōnez nō enim inuenit̄ niſi quod queritur.

e ¶ Cū dicit ꝓpheta libera aīaȝ meā cō fitetᷣ eā ſine dubio eē ſꝑ captiuā. Miſeri cors qꝛ īclinauit illi aurē ſuā. iuſtus qm̄ corripuit pctōrē aduenā requirēdā. Mi ſeretᷣ. cū recipit filiū quē flagellat. f ¶ Paruuli ſūt ꝗ certiſſi me ſibi videntᷣ exigui ꝫ dñi largitate grāde ſcūt. ꝗs cuſtodit eximi us paſtor cuȝ eos a ra pacis lupi īcurſiōe de fendit qd̄ facit qñ eos hūiliatos īuenit g ¶ Cātet ꝫ ppl's deuotuſ ꝗ ꝑcioſo ſanguīe ē re dēptus. ꝗ ad deſidera tā requiē ꝑuenire dñi largitate ꝑmeruit. idō aīam ſuā hortatᷣ ꝓphe ta vt ꝯuertatᷣ ad dñm vñ illi ꝛ trāquilla vēit requies ꝛ obolitio pec catorum. Suam vero requiē dicit ꝯſciē. ꝗ il li data eſt ꝑ graȝ. ñ me ritoꝝ cōpēſatōe poſſeſ ſa. iō addit qꝛ dñs bñ fecit tibi Ꝟ. Reqes etiā nrā xp̄s ē. ſi qñ in anguſtia fuerim⁹ pctī dicam⁹. cōuertere aīa mea in requiē tuam. b ¶ Nūc cauſas po nit cur dixerit. qꝛ dñs bñ fecit tibi. eripuit bñ ficiū diuīe ꝟtutis oñdit qꝛ niſi ꝑ ei⁹ ptā tē null⁹ valuiſſȝ a morte ꝑpetua liberari ocl'os meos a lacrimis H .i. plorauit vt rideā. luxi vt in ſempitᷣnū gaudeā que ei in pñti nō plorat. in futuro lacrimabitᷣ. ¶ Cū dicit a lapſu. oñdit lubricū ꝛ ꝑ nū eſſe pctm̄ vñ ſe credit ereptū Ꝟ ¶ Illā aūt ereptionē a morte. a lacrimis. a lapſu dicit ꝓpheta ꝑſciētie virtute de fu turo in regione viuorū. hic enī nō plene ab his eripimur i ¶ Placebo. dixit .ſ. iā ſecurus. ꝗuis enī ꝛ hic dño placeāt iuſti. tñ inſecuri. ſecuri aūt tūc iuſti place būt dño. qñ vlterius de pctōꝝ aduerſita te nil metuūt. In regione viuoꝝ. id eſt in cōgregatiōe ſanctoꝝ. vbi oīs viuēs reue ra colligitᷣ. ꝛ a ſorte morientiū ſeparatᷣ.

e Qui Dñe libera animā meā miſericors dñs ꝛ iuſtus ꝛ de
f us noſter miſeretᷣ. Cuſtodi ens ꝑuulos dñs: humiliat⁹
g ſū ꝛ liberauit me. Cōuerte re animā meā i requiē tuā: qꝛ dominus benefecit tibi.
h Quia eripuit aīam meā de morte: oculos meos a lacri mis: pedes meos a lapſu.
i Placedo dño in regione vi uoꝝ Alla. C Uox marti rū inuictoꝝ: ꝗ glioſam mor tē ꝑ xp̄i noīe ſuſtinuerunt.

Pſalmus. cxv.

a Redidi ꝓpter qd̄ locu tus ſum: ego ÷ autē :- humi
b liatus ſum nimis Ego dixi in exceſſu meo oīs hō men
c dax. Quid retribuā dño ꝓ omnibus que retribuit mi

Blutor peccaminū dāc. qꝛ Dīo. nimiū te fideliter inuocantē velocitᷣ ꝯſolaris. rogam⁹. vt nos a ꝑiculis inferni erutos. in regione viuorū oblata peccati morte reſtituas. Qui. ¶ Alla voꝝ fideliū ſermo beatorū modulatio ſctā canen tiū. vñ ꝛ auditus deli nitᷣ ꝛ aīa feſſa recreatᷣ a Ꝟ. Credidi. quid qꝛ prior pſalm⁹ ita fi niuit placebo dño hoc credidi ꝛ iō hoc locut⁹ ſum. ego aūt humilia tus ſum nimis. qꝛ cōſi derabaȝ meipm̄ ꝙ ēra ꝛ cinis ſuȝ ꝛ tñ dei mi ſericordia ero in regio ne viuoꝝ. iō merito hu miliat⁹ ſū nimis admi rās dñi miām A ¶ Uel credidi ꝯtra illos dicit ꝗ diuina loquūtᷣ añ ꝗ̄ ope credūt ꝗbus deus dicit q̄re tu enar ras iuſticias meas ꝓpᷣ illos dicit. Ego credi di ꝓpter qd̄. ſ. qꝛ credi di locutus ſum diuīa miſteria A Uel qꝛ ꝑ fecte credidi locut⁹ ſū nō ei ꝑfecte credit ꝗ ſi loquitᷣ qd̄ credit. ꝛ ore nō cōfitetᷣ. Sȝ qꝛ etiā ore locutus ſuȝ qd̄ cre didi hūiliat⁹ ſum nimis. i. multa paſſus ꝓpter verbū dei ¶ Ideo ꝗ ſe dicit hūi liatū. qꝛ creſcēte ſancta religiōe ipi mar tires ꝗ ꝓpter fidē locuti ſunt videbātur penis tꝑalibus nimis ſubiacere. b ¶ Ego dixi in exceſſu meo. i. raptu mentis in diuina cōtemplationē. magna ſiꝗdem prudētia eſt. vt ſibi aliꝗs imprudēs eſſe videatᷣ. ꝛ quādo carnis fragilitate men daces ſumus. noſtrū eē fateamur. qñ ve races diuinis munerib⁹ applicemus. qꝛ oīs hō mendax. i. A pctōr. ꝛ ex ſe mē dax. ex deo verax. vt enī in ꝑſecutiōibus a fide nō recedat ex deo eſt. c Ꝟ Re tribuere dicim⁹ qñ ī bonis bona redim⁹ ꝛ malis bona preſtam⁹. dñs eī nobis bo nū ꝑ malo retribuit. qñ ille alapis ceſus

ſpem nob̄ reſurrectõis tribuit. ⁊ celoꝝ re
gna ꝓmiſit. ⁊ ꝑ pctīs nr̄is paſſiõz ſuſti/
nuit d ¶ Digna ꝓmiſſio ſi dei m iere
ꝓmittit. ſꝫ in hūanis virib⁹ ponit. ꝑicu
loſa ꝑſūptio. Calicē ei. i. paſſionē ⁊ mar

diceret ab aliqb⁹. poſſe oīb⁹ pctā dimit
ti. ſi eū in fine vite ſue. tercia cõgeminēt
ꝯfeſſiõe. Et qꝛ diſrupta ſūt pctõꝝ vincl'a
recte ſe hoſtiā dicit ſacrificare laudis. ni
mis enī acceptū eſt deo ſacrificiū. gratia

tiriū ī deſiderio accipi
am q̄s āt p̄t ꝯfeſſorib⁹
tormētoꝝ patiaꝫ dare
niſi xp̄s q̄ calicē paſſi/
onis ꝑ nobis dignat⁹
ē accipe. Et nomē dn̄i
īuocaui. cui⁹ fret⁹ au
xilio ſe credebat ꝯple
re qd̄ voluit. Jd̄ ei iuo
cabo nomē dn̄i qꝛ ſine
ei⁹ auxilio calicē acci/
pe nō valeo e A ¶
Uota mea q̄ deſiderio
ꝯcepi patiendi poſtea
reddā in actu coraꝫ oī
ppl'o. vt exēplū patien
di capiāt a me. ⁊ h̄ idō
faciā qꝛ p̄cioſa mors ē
ſctõꝝ in cõſpectu dn̄i.
R Uota vo. ſc̄ mar
tirū oꝛones ¶ Bn̄
dꝫ mors ſctõꝝ p̄cioſa
q̄ ſanguine dn̄i noſcit
eē ꝯpata. illi⁹ ei paſſi/
one gl'ificata ē. vt ī cõ
ſpectu eēt eximia. ⁊ vt
ſit p̄cioſa. nō diuitijs
efficit oblatis. ſꝫ effuſi
one ſanguīs ꝯpat. O
mors vitalis. o interi
tus ambiēd⁹ o trāſit⁹
gl'ioſus. q̄ mēbꝛa xp̄i
imitatores ſui capitis
facis. f ¶ O dn̄e.

d hi. Calicē ſalutaris accipiā
c ⁊ nomē dn̄i īuocabo ✱ Uo
ta mea dn̄o reddā coraꝫ oī
ppl'o ei⁹ :· p̄cioſa in ꝯſpectu
f dn̄i mors ſctõꝝ eius O dn̄e
✱ qꝛ :· ego ſeruus tuus: ego
ſeruus tuus ÷ ⁊ :· filius an/
g cille tue. Diſrupiſti vincula
mea tibi ſacrificabo hoſtiaꝫ
laudis ✱ ⁊ nomen dn̄i inuo
h cabo :·. Uota mea dn̄o red
dā in conſpectu omnis po/
puli eius: in atrijs dom⁹ do
mini: in medio tui hieruſalē
C All'a. ¶ Iſte p̄s ꝑſone
martirū cõuenit: q̄ glorioſa
paſſione perfuncti: oēs gen
tes ad dn̄i laudes excitant

Pſalmus. cxvj.

a Laudate dn̄m oēs gen
tes laudate eū omnes
b populi Quoniā cõfirmata
eſt ſuꝑ nos miſcdia ei⁹: ⁊ ⱱi
tas dn̄i ÷ manet :· ineternū.

rumactio. h ¶ Cū
dicit. vota mea domio
reddā. ſeipm offerre vi
delicet pollicet. oīm
enim fideliū votum eſt
xp̄o ſe offerre ⁊ in eiuſ
eccleſia recta credu:i/
tate cõſiſtere. In ꝯſpe
ctu dignū eſt vt publi
ce debeat laudari qui
pati pro oīm ſalute di
gnat⁹ eſt. In atrijs do
mus dn̄i. i. in eccl'ia. et
adhuc aptius ipm no
mīat eccl'iam dicēs. in
medio irl'm vbi pax cõ
quieſcit ⁊ vnitas ppl'i
cõtemplatõe dei letat

Oratio.

Alis ſit qs̄ dn̄e
vita ſupplicum. ſi
cut eſt in cõſpectu tuo
mors p̄cioſa ſanctorū
vt a vinculis pctī libe
ri. mereamur future ie
ruſalē gaudia ꝑlibare
Per. a ¶ Clamat
chorus ille ſctõꝝ. om
nes gētes dn̄m lauda
re debere. Collaudatō
eſt oīm fideliū in vnū
redacta laudatio. cõ/
monent enī oēs gēteſ
generalit laudare do

admirat ſe talia bn̄ficia ſuſcepiſſe. qua/
lia ipſe dn̄s pro redemptõe mundi eſt di
gnatus aſſumere Adiecit ⁊ filius ancille
tue. vt humilitatē triplicatis cõfeſſioni/
bus bis ſe ſeruū ⁊ tercio filiū ancille di/
cendo iudicaret. dicēdo vero ſe filiū an/
cille. filiū ſe eccleſie cõfeſſus eſt. que ē an
cilla. dū ſeruit. ſponſa dū iungitur.
g ¶ Diſrupiſti. virtutē h̄ exponit mar
tirij. cui⁹ impetu triūphali. diſrūpūt oīa
vincula pctõꝝ. nulla ei macula ī hoīe re
manere pōt. quā pi⁹ ſanguis abluerit. h̄
ꝗūt verſus tātā virtutē hr̄e creditus ēvt

minū. ne q̄s dicat ſe eſſe in iudicio dei p̄
termiſſum b ¶ Cõfirmata eſt miſeri/
cordia ei⁹ in ppl'o xp̄iano. quādo qui p̄/
ſtitit ipſe nos ſua miſericordia cuſtodit.
Hic veritas domini. filius ſignificat. ſi
cut ipſe ait. ego ſum via ⁊ veritas ⁊ vita
cõuenit enim ⁊ ſaluti noſtre ⁊ veritati cõ
fiteri coeternū. ⁊ cõſubſtātialē per omia
patri filium.

Oratio.

Omnipotētiſſime dn̄ator qui ab oīm
gentiū oꝛe laudaris. p̄camur. vt di/
lates veritate tua mentē noſtrā. ⁊ confir
mes ſuꝑ nos miſericordiā tuā. Per.

Ꝙ In principio q̄ppe iſtiꝰ pſalmi q̄tu-
oꝛ verſus pari fine cōcludit. vt euāgeli-
co nūero totū mōm vni dn̄o laudes red
dere deberet cōmoneret. hoc ⁊ in cēteſi-
vl' etiā diabolū cū ceteris miniſtris ſuis
h Ꝙ Cōfidere ei in ſolū deū debemꝰ. n̄
in hoīem illū. ſ. q̄ veraciter ꝓmittit non
in iſtū q̄ fallaci p̄ſūptiōe ſe decipit dicēs

mo triceſimoquinto
pſalmo ꝑ oēs v̄ſus ab
ſolute facturꝰ eſt.
a Ꝗ Cōfeſſio hec
nō ad pctōꝝ remiſſiōꝫ
ſ ad laudē ꝑtinet dei
tatis. Qm̄ bonꝰ.
Ꝙ Solꝰ ille ꝓprie dr̄
⁊ ꝑ ſe bonꝰ. q̄ bonos
facit īplere ꝙ boni ſūt.
In ſeculū aūt. ꝑpetui
tatē ſignificat futurā.
vbi vnū eſt ſeculum ⁊
vna dies. nec ꝑmuta-
tio vlla ſuccedit.
b Ꝗ Dicat nūc iſrl'
.i. vir videns deū. qui
priꝰ cecabat delictis
nūc aūt mēte ſerena.
dei gl'iam cōtemplat.
c Ꝗ Dicat nūc do-
mus aaron. q̄ an̄ idol'
immolauerat. nūc aūt
altiſſimi illecta boni-
tate ſacerdotiū dignū
gerit anime ſue.
d Ꝗ Dicant nunc
q̄ timēt dn̄m. i. vos q̄
priꝰ ſimulachra muta
⁊ ſurda metuebat' nūc
oīpotētis dn̄i miaꝫ de
cātate cū reuerētia ti-
moris. e Ꝯ Tribu
latio p̄ntis ſeculi. fini
etur. latitudo aūt bti-
tudis. terminū neſcit
eripit latitudo gaudi
orū eternoꝝ ō tpalibꝰ
malis. ⁊ q̄s in hac mū
di breuitate grauabat
tribulatōnū anguſtia
latiſſima p̄mioꝝ gau-
dia excipient. f Ꝙ
Dn̄s m̄ adiutoꝛ. nam
cū ſe dicit auxilio dn̄i

Alla. Ꝯ Vox fideliū
dn̄o ꝯfitentium. ⁊ in eo ſolū
mō ꝯfidentiuꝫ. q̄ aperiri ſibi
poꝛtas iuſticie deprecant̄ ō
angulari lapide. hoc eſt dn̄o
ſaluatoꝛe ſubiungentes.

Pſalmus. cxvij.

a Onfitemini dn̄o q̄niaꝫ
bonus qm̄ in ſecl'm mi-
b ſericoꝛdia eiꝰ. Dicat ÷ nūc :·
iſrl' qm̄ bonꝰ. qm̄ i ſecl'm mia
c eius. Dicat ÷ nunc :· domus
aaron. qm̄ in ſecl'm mia eius
d Dicāt ÷ nunc :· q̄ timēt dn̄m
e quoniā i ſecl'm mia eius. De
tribulatiōe inuocaui dn̄m: ⁊
exaudiuit me in latitudine
f * dn̄s :· Dn̄s mihi adiutoꝛ:
non timebo quid faciat mi-
g hi homo. Dn̄s mihi adiutoꝛ
et ego deſpiciā inimicos me-
h os. Bonum eſt confidere in
domino: q̄ꝫ cōfidere in hoīe
i Bonuꝫ eſt ſperare in dn̄o q̄ꝫ
k ſperare in p̄ncipibus. Oēs
gētes circuierūt me et i noīe
dn̄i * quia :· vltus ſuꝫ ÷ in :·
l eos. Circūdātes circūdede-
runt me et i noīe dn̄i * qꝛ :·
m vltus ſuꝫ ÷ in :· eos. Circum
dederunt me ſicut apes et
exarſerunt ſicut ignis in ſpi-

facio qd̄ volo. nec do-
minū meeuolūtat' ha
beo. i Ꝗ Bonuꝫ
eſt ſpare ī dn̄o q̄ vitaꝫ
largit̄ eternā. q̄ꝫ i p̄n-
cipibꝰ q̄ꝝ ptās cū hoc
mūdo dilatabit̄. Ꝙ
Pricipē ēt hic diabo
lū ītelligere poſſumꝰ.
vt eſt illō venit ei prī
ceps mundi hꝰ ⁊ ī me
nō hꝫ q̄cquā. k Ꝙ
Vox eccle. de ꝑſecuti
one gentiū. q̄ priꝰ ꝑſe
quebant̄ caput qd̄ eſt
xp̄s. deinde eiꝰ coꝛpꝰ
qd̄ eſt eccl'ia. Nō v̄o
dixit gētes ⁊ ſubiūxit
genꝰ maſculinū. vltꝰ
ſum in eos. ſiue ad in
tellectū ꝑtinet. qꝛ ī gē
tibꝰ ppl'i ſignificant̄.
ſiue ſchema eſt exalla
ge. i. īmutatio. qm̄ ge
nus noīs immutauit.
Altꝰ v̄o in eos eſt. qn̄
conuerſi de ſe p̄nie pe
nas exegerūt. q̄s pri-
dē innocentibꝰ inge-
rebāt. l Ꝙ Circun
dātes iudei videlꝫ in
paſſione xp̄m. in q̄bus
tamen eſt in noīe dn̄i
vindicatꝰ qn̄ multi ex
eis penitentes pꝰ ma
la que fecerant merue
runt ſumere vocabu-
la xp̄ianoꝝ.
m Ꝙ Ipſe em̄ xp̄s
a ſeuientibus iudeis
circundatus. ꝑ totum
mundum mella paſſi-
onis ſue ꝑfudit. Apes
dicta. q̄ſi a pedibꝰ. eo
ꝙ ſine pedibus naſcit̄

hoīem nō timere. carnales deſignat ini-
micos. q̄ viſibilit̄ religioſoꝝ hoīm ꝓpoſi
tū ꝑſequunt̄. g Ꝗ Dn̄s mihi adiu-
toꝛ, iō deſpiciā hereticos, Ꝯ vl' iudeos

Ꝗ Ipſi exarſert̄ in inuidia ſua. dū me
exuere voluerunt.
Ꝙ Spine ſignificant peccata ppl'i. ſed
in eis vindicatū eſt. quando de illo mel-

nis.⁊ ĩ noĩe dñi ✱ qꝛ:- vltus
n ſum in eos. Impulſus euer-
ſus ſum vt caderē. ⁊ dñs ſu-
o ſcepit me. Fortitudo mea et
laus mea dñs et fact⁹ ē mihi
in ſalutē. Uox exultatiõis ⁊
ſalutis in tabernaculis iuſto
q rum. Dextera dñi fecit virtu
tē. dextera dñi exaltauit me
✱ dextera dñi fecit virtutē.
r Non moriar ſꝫ viuã. ⁊ narra
s bo opa dñi. Caſtigans caſti
gauit me dñs. et morti non
t tradidit me. Aperite mihi
portas iuſticie. ingreſſus in
eas confitebor dño hec por/
ta domini. iuſti intrabunt in
v eam. Cõfitebor tibi quoniaꝫ
exaudiſti me. ⁊ factus es mi
x hi in ſalutem. Lapidem quē
reprobauerunt edificantes.
÷ hic:- fact⁹ ē in caput angu
y li. A dño factũ ē ✱ iſtud:- et
÷ eſt:- mirabile ĩ oculis nr̃is

ſe ⁊ ipſe ſuauiſſime repleti ſunt. Factum
eſt iudeis. vt apib⁹. q̃ fauũ circũdantes
mel in domib⁹ cereis retundũt. ⁊ cũ pu/
tãt ſibi victualia reponē faciũt vñ hoĩes
poſſint ſua deſideria ſatiare. ita iudei a/
maris conatib⁹ fecerũt
rē cuncto orbi dulciſ/
ſimã. n Ƈ Impul
ſus eñi ille cadit. cui
dñi fortitudo ſubtra/
hit. ſꝫ corp⁹ fideliũ im
pulſũ vt cadēt. nõ ce/
cidit nec cadit. qꝛ de/
xtera dñi tenet. dicit
ſe ĝ nõ cecidiſſe etiaꝫ
euerſũ. qꝛ ſuſceptione
dñi firmat⁹ eſt. iõ eĩ fi
deles tormẽtis tradi/
ti ſũt ⁊ euerſi a quiete
tpali vt caderẽt a fide
ſꝫ dñs ſuſcepit eos. ne
a fide caderẽt. o Ƈ
Nõ pt impulſus cade
re. cui auxiliũ dñi vi/
det fortitudinē pſta/
re. ipẽ eĩ eſt fortitudo
⁊ laudatio atꝫ eterna
btõꝝ ſal⁹ p Ƈ Cho
rus ille fideliũ let⁹ ex
ultat in tabernacul' iu
ſtoꝝ. i. in humani pe/
ctoris ſecretis vbi ſp
ſcti leti ſũt. Quis fori
ſecus affligant. ibi er
go exultabãt qñ eorũ
pſecutores putabant
eos merore cõfici ⁊ tri
bulatiõe cõſumi. Et vt
agſceres vñ eis illud
gaudiũ fuerit. ſubdit
dextera ⁊c. q C Dextera dñi. i. xp̃s. p
quē pr̃ virtutē opat⁹ eſt. in exaltatiõe ſan
ctoꝝ. exaltat eĩ xp̃c ſctõs. qñ terrenis ho
minib⁹. celoꝝ regna cõcedit. ⁊ ita ĩ terre
nis homĩb⁹ fecit vtutē. q̃d eĩ potẽti⁹ q̃
mortales induere ĩmortalitatē. ⁊ de ho/
ſte fortiſſimo. infirmis dare victoriã.
r Ƈ Nõ moriar. vox fideliũ ɔtra pſe/
cutores. i. nõ moriar vt tu putas. ſꝫ viuã
vita quã neſcis ad quã mente ꝑtumidi p
uenire nõ poſſunt. Narrabo opa qꝛ tolle
rantia martirũ p totã ecciam vulgata eſt
s H Caſtigat nos dñs ad emẽdationē

multis vberib⁹. vt pbatos eruat a mor/
te ppetua C Sol⁹ eĩ nõ morti tradit̃ c⁹
ꝺ cõmiſſa vicia purgãt. ille eteñ ſe ꝺ bñ
caſtigatũ eē ɔmẽorat. Ne ergo ſibi aliq̃d
pſecutoꝝ ſupbia. vẽdicaret. tormẽta ipo
rũ caſtigatõꝫ dñi eē cõ
firmat. t C Quib⁹
ãt ꝺꝛ aperite niſi, pphe
tis ⁊ aplis q̃ celoꝝ cla
ues miſticis vtutib⁹
accepẽt. p has eĩ do/
ctrine ĩtroducti ianu
as int⁹ iã poſiti. vera/
cit̃ dño ɔfitemur.
In Ƈ hec porta xp̃c
eſt. p quam introit̃ ad
prẽm vt ipẽ ait. nemo
veĩt ad prẽm niſi p me
Ƈ portaſ itaqꝫ apo/
ſtolos dixit ⁊ pphas.
ſꝫ qꝛ iſte aperiũt p ⁊ ad
xp̃m vnã portã ſubit p
quã oẽs ⁊ q̃ porte di/
cti ſũt. introiert. H
Sꝫ nẽo ĩ eã ingredit̃
niſi iuſt⁹. v Ƈ vox
iſta ē letãtis ppl'i. H
cut⁹ vulnera pcti xp̃s
ſanauit ⁊ ſcũs ꝺꝛ ĩ ſa/
lutē. vl' q̃b⁹ ɔtra ini/
quũ hoſtē fact⁹ ē ĩ ſa/
lutē. qñ redẽptor gen
tiũ oclis hũanis appa
ruit x Ƈ Iõ xp̃s ꝺꝛ
lapis angular'. qꝛ du
os ad ſe ppl'os diuer
ſo veniẽtes. in vnã ſo
liditatis gratiã colli/
gauit quē iudei repro
babãt. Angul⁹ eĩ di/
ct⁹ eſt ex greco ſermone. i. a goni. q̃ꝺ lati
ne dicit̃ genu. hoc eñi inflexũ ſpeciē an/
guli conformi qualitate reſtituit. Iudei
edificabant. In id eſt lr̃am legis eri/
gebãt. Ƈ vel edificabãt. dũ olim ſoli
in verũ deũ credebãt. y Ƈ Cũ eĩ me/
morat iſtud a dño factũ. natura hũanita
tis oñdit̃. In Ƈ mirabilis eſt iſte la
pis ĩ oculis fideliũ q̃ nõ ſolũ eũ corpalr̃
vidẽt verũ etiã illũinati mẽte ɔſpiciũt. vi
derũt ⁊ iudei ſed nõ mirabilē. qꝛ ſolã in/
tuebant̃ carnē. nõ deitatē intus ɔſpicie
bant xp̃i q̃ꝺ ait nr̃is. i. fidelium oculis.

z ℭ Nam licet deus
cūctos dies creauerit
ſingulariter tñ diē fe-
ciſſe dī ꝗ xp̄i natiuita-
te ſacrat⁹ eſt. in ꝗ meri
to exultare cōuenit et
letari. qm̄ in eo diabo
lus ius ꝑdidit. ꝛ ſalu-
tē mūd⁹ accepit a ℌ
O dñe ſaluū me fac. ſ.
ad te veniente. ℭ vt
hic eripiar. ſ. de morte
pctōꝝ ꝛ illic collocer ī
reqe ſempiterna. Pro
ſperari eſt aliqđ aſpeꝝ
tranquillū facere. do-
lores ꝙ quos ꝓ amore
dñi ſuſtinēt ibi ſine du
bio ꝓſperanť qm̄ iā ad
gaudia eterna ꝑueni-
unt. Jllū ꝯſtat eē bene
dictū. id eſt dñm xp̄m.
qui ad nos venire di-
gnatus eſt in noīe dñi
ſicut in euangelio ego
veni in noīe pr̄is mei.
ꝛ non me accepiſtis. ſi
alius. ſ. antixp̄s vene-
rit in noīe nō dñi ſꝫ ſui
illū accipietis b ℣
Bñdixim⁹ vobis. ſctī
de celeſti irl̄m. ꝑuulis
eccīe bñdicūt ℭ Aľ
apl̄i ꝛ eccīe p̄lati dicūt
ad ppl̄m fidelē bñdixi
m⁹ vobis đ domo dñi
.i. eccl̄ia catholica. vñ
ſalutare baptiſma ve-
nit ꝛ ſctā cōicatio ꝓce
dit. vñ ꝛ oīs bñdictio
ꝓcedit. ꝛ dñs de⁹ ſua
reſurrectōne illuſtauit
tenebras nr̄as. c ℭ
Cōſtituite dicit. i. deli
berata ſnīa cuſtodite
ꝛ ꝓmpta volūtate diē
ſolēnē ꝗ honore dei et
ſctōꝝ cōfeſſiōe ſacrat⁹
eſt. Jn cōdenſis hoc ē
in frequētatiōib⁹ crebris. quas turba in
veneratōne dei cōdenſat. Vſqꝫ ad cornu
altaris, i. vt nō recedāt ante ꝙ ad altare

z Hec ē dies quā fecit dñs: ex
a ultemus ꝛ letemur in ea. O
dñe ſaluū me fac o dñe bñ ꝓ
ſperare benedict⁹ ꝗ ventur⁹
b es in noīe dñi Benediximꝰ
vob de domo dñi: de⁹ dñs ꝛ
c illuxit nobis. Cōſtituite diē
ſolennē in ꝯdenſis: vſqꝫ ad
d cornu altaris. Deus meus
✳ es :· tu ꝛ cōfitebor tibi: ds
me⁹ ✳ es :· tu ꝛ exaltabo te.
e ÷ Cōfitebor tibi quoniā ex
audiſti me :· ÷ ꝛ fact⁹ es mi
hi in ſalutē :·. Confitemini
dño quoniā bonus: quoniā
in ſecl̄m miſcďia eius.

ℭ All'a. ℌ Aleph: doctrīa
ℭ Per totū hunc pſalmū
vniuerſalis ſctōꝝ chor⁹ elo
quiť ꝗ ab initio mūdi fuerť
ſiue ſunt ſiue futuri eſſe cre-
dunť: inter quos reperiunť
apl̄i: ꝓphete: martyres: cō-
feſſores: eccl̄iaſtici ordines:
ꝛ oēs ꝗ ſctā dño integritate
famulāť eſt autē hebreis ele
mētis tali ordine depictus
vt ab vnaquaqꝫ littera octo
ni verſus incipiāt: quoꝝ pri
ma littera aleph interpreta
tur doctrina.
B Et ꝓmo immaculati via
dñi: et'na btītudo ꝓmittiť.

Pſalmus. cxviij.

Eati imaculati in via
ꝗ ambulāt in lege dñi.

dei digni cōlcēt. ꝑ hoc
ergo ꝓhibeť (qđ mul
tis ī vſu ē) audita euā
gelij lectiōe diſcedere
d ℭ Rectū eſt enim
vt deū eē nr̄m dicam⁹
quē pura mēte nō ceſ-
ſamus adorare. qꝛ aūt
dicit cōfitebor. ad grā
rū ꝑtinet actionē. Ex-
altabo te qꝛ exaltať de
us ꝑ p̄dicationē ſctōꝝ
e ℣ Cōfitebor tibi
dñe qm̄ audiſti me ꝛ fa
ct⁹ es mihi in ſalutem
.ſ. vt cū ſāctis tuis me
in celeſti irl̄m ſociares
f ℭ Hic quoqꝫ ver-
ſus in capite pſalmi ꝓ
bať eſſe iā dictus. vt ſi
cut a xp̄o fecit initium
ita ipī cōcordare vide
tur ꝛ finis ipe ei dixit.
ego ſū alpha ꝛ o. ꝛ ita
in oī vita nr̄a cōfeſſio-
nē nos oportet aſſumere
ꝛ in ei⁹ delectatione fi
nire. Oratio.

Onſolatio tribu-
lationū nr̄aꝝ piiſ
ſime dñe. ꝗ iuſtorū ta-
bernacula leticia ꝛ ex
ultatiōe ꝓfundis. exal
ta eccl̄iam tuā virtute
potētis dextre. qua fi-
at porta iuſticie et ita
ſe angulari ſtabilitate
cōnectat vt tua miſera
tiōe refulgeat. Per.
a ℭ Videam⁹ nūc ꝗ
in ꝓ celeſti ꝑadiſo. po-
ma naſcunť ſpiritalia
Scti ei īmaculati fiūt
qn̄ īdulgētie mūera cō
ſequūť aliť em̄ ꝛ ꝑ ſe ē
nemo īmaculatus niſi
ſol⁹ de⁹ ille ei ſol⁹ na-
turalr̄ īmaculat⁹ ē. Jn
via. i. ī xp̄o. ibi ei ābu
lare iuſtoꝝ ē nō pedib⁹ corporeis ſꝫ recta
actōe. Jn lege dñi. i. ꝗ aut nō peccāt an ꝑ
grāz dī ſe emēdāt ꝛ digna ſibi ſatiſfactōe

ꝑſpiciūt. Nec vacat ꝙ dicit ī lege dñi vt diſtigueret a lege pctī ī q̄ pctōres ābulāt b H Btī q̄ ſcrutāt .ſ. vt ītelligāt cū pec caverint ſe corā teſtib⁹ delīq̄ſſe vt legē dī teſtē ſuoꝝ pctōꝝ ꝯgnoſcāt In toto corde exquirūt eū N id ē nō leuiter vel ſegniter ¶ Sꝫ q̄ totū cor ſuū ad ſcripturas ſctāſ po nūt nō ad falſitatē am bitū vt heretici nec mū dana gaudia concupi ſcūt. iō ꝑmiſit q̄ ambu lāt in lege dñi. deinde q̄ ſcrutant. qꝛ nō eſt di gn⁹ ſcrutari teſti'nōia dei niſi q̄ ſe ꝓbabili co gnoſcit actōe tractare c ¶ Merito ei dicū tur ī vijs dñi nō ābula re q̄ opant inquitatē. opatio enīꝫ inīqtatis ē ꝯſenſus maloꝝ. q̄ tñ a cordib⁹ ſctōꝛuꝫ dono dei probat alienus. d ¶ Iſta enī eſt dñi ce iuſſiōis venerāda ꝑ ceptio vt mādata eius nō ſolū ſedule ſed ⁊ ni mie cuſtodiāt iſtud āt nimis ſignificat nī l'tū atq̄ꝫ infinitū q̄ ꝓpter vi res nr̄as excedere di/ nīa milicia ē. qꝛ totuꝫ ibi nimiū decꝫ. qm̄ ⁊ il lud infinitū eſt. qd̄ no bis tribui poſtulam⁹. e ¶ Utinā verbū ſꝑ optātis eſt. Uia aūt ac t⁹ ſignificāt. q̄s ī hac vita pagim⁹ .Sed dū dicit dirigant oſtēdit q̄ꝫtū ad imbecillitateꝫ humanaꝫ ptinet. nr̄as vias eſſe tortuoſas ve rūetiā dū addit ad cuſtodiēdas ⁊c̄. qd̄ ſu peri⁹ optauit. hic apuit qꝛ nemo poterat ꝑuenire ad cuſtodiēdas iuſtificatōes do mini. niſi miſcōia dñi ꝓbet attribui f ¶ Tūc nō ꝯfundar. ſ. ſi mādata dei ꝑ ſpexero vniuerſa. ꝑſpicere āt eſt mādata dei ſꝑ aīꝫ oc'los b'reu ſi q̄d tortū ꝯmittit

b Beati q̄ ſcrutant teſtimōia eius: in toto corde exq̄runt

c eū. Nō ei q̄ opant iniqtatē

d in vijs ei⁹ ambulauert. Tu mādaſti mādata tua cuſto/

e diri nimis. Utinā dirigant vie mee. ad cuſtodiēdas iu

f ſtificatiōes tuas Tūc nō cō fundar: cū ꝑſpexero in om̄i

g bus mādatiſ tuis Cōfitebor tibi in directiōe cordis ÷ in eo: ꝙ didici iuſticia iuſticie

h tue. Juſtificatiōes tuas cu/ ſtodiā nō me derelinq̄s vſ/ q̄ꝫquaq̄ꝫ H Beth dom⁹. ¶ B Exponit fidelis po pulus in ſermonibus dñi: q̄ bus delectatiōibus ꝑfruat oñdēs ſe eē domū dñi et re ceptaculū mādatoꝝ ei⁹ cui⁹ myſteriū ſcda lr̄a cōtinet.

i In quo corrigit ado/ leſcētior viā ſuā: in cu ſtodiendo ſermones tuos.

k In toto corde meo exquiſi ui te: ne repelles me a man/

l datis tuis. In corde meo abſcondi eloquia tua vt nō

ꝑtin⁹ corrigat. Cū dicit ī oīb⁹. in nullo ꝯmonet eē peccādū. ſicut ſcp̄tū ē ſi q̄s de lege minimū nō fecerit. re⁹ eſt toti⁹ legis g ¶ Hec ꝯfeſſio laudē ſignificat. Dire ctio cordis. ē reg'la ſācta fidei cū q̄. eū cō fiteri ñ p̄t hereticoꝝ di ſtorta verſutia. Cū di/ cit didici. īdicat a bea tis pr̄ib⁹ ſibi traditaꝫ diſciplinā. nō ſtudio ꝑ uerſitatis inuētā. Ju/ dicia iuſticie ſūt. qꝛ fa mulos ſuos liberauit diabolica ꝑſecutiōe la borātes h ¶ Pro mittit ſe ſcā eccia iuſti ficatōes dñi cuſtodire ⁊ qm̄ nouerat tēptatō nes diabolicaſ vndiq̄ꝫ circuire petit ſe ſtatim a dño cuſtodiri. ne poſ ſit locū nocēdi. hoſtil attrocitas inuenire. i In q̄ corrigit. N Hic ꝓpheta nō ſolū lō geuā etatē dicit corri/ gendā verūetiā adole ſcentiā edocet erudiē/ dā ⁊ ita cuſtodire diui nos ſmones. vt etiā ſi vetuſ culpa defleta ſit caueat nūc ne cogita/ tio ad peccādū vlla cō ſentiat ¶ Cuſtodit enī dei ſermones nō q̄ tm̄ eos mēoria retinet ſed q̄ actione tenet. k ¶ Hoc quoq̄ꝫ ma/ nus eſt dñi. ꝙ ſe eū aſ ſerit toto corde exq̄ſiſ/ ſe. nō eī q̄reret q̄s deū niſi inq̄ſit⁹ ab eo fuiſ/ ſet. Ne repellas me to gat eū. ne ab intelligē tia legis diuīe velut ī/ dign⁹ repellat N Uide igit vt nō ex ꝑte ſed toto corde deū req̄ras ne a māda ris ei⁹ repellaris. l ¶ In corde meo abſcōdi eloquia tua. N ¶ Nā ſicut decet fidelib⁹ ꝑcepta dei ꝑdicare. ſic nō credētib⁹ oꝫ obſcōdi ſic ī euāgelio ne de deritiſ ſctm̄ canib⁹ nec margaritaſ porcis

m peccē tibi. Bñdictus ÷ es:
dñe: doce me iuſtificationes
n tuas. In labijs meis ꝓnun-
ciaui omia iudicia oris tui.
o In via teſtimoniorū tuoruꝫ
delectat⁹ ſum, ſicut in oībus
p diuitijs. In mandatis tuis
exercebor, ꝛ ꝯſiderabo vias
q tuas. In iuſtificatiōib⁹ tuis
meditabor, nō obliuiſcar ſer-
mones tuos. B Gimel:
tributio vl' plenitudo. C H
Poſtulat pplꝰs ſctūs q̇ in
terra incole ſūt, retribui gra-
tiā quā in prio parēte amiſe-
rat ꝫ ꝛ pſecutoribus eorū re-
ſtituēduꝫ dicit eē qđ agunt.
r Retribue ſeruo tuo: vi-
uifica me et cuſtodiam
s ſermones tuos. Reuela ocu
los meos ꝛ conſiderabo mi-
t rabilia de lege tua. Incola
ego ſum in terra: non abſcō-
v das a me mandata tua. Cō
cupiuit anīa mea deſiderare
iuſtificatiōes tuas in oī tpe.
x Increpaſti ſupbos maledi-
cti q̇ declināt a mādatiſ tuis

C Eſt ei pctī gen⁹. obſtinatꝰ eloq̇a dñi
p̄dicare. m C Bñdict⁹ es dñe. h bñdi
ctio laudē ſigt. nā cū nos bñdicim⁹ deū.
ei⁹ facta laudam⁹. cū ille bñdicit nos ſctī
ficat. Doce me. h eſt p̄ſta mihi facere. vñ
electos tuos iuſtifica
re ꝯſueuiſti. i. da mihi
vt nō ſolū mēte ſciā et
intelligā iuſtificatōes
tuas ꝫ doce me facere
quod intelligo. n C
Chor⁹ ille ſctōꝝ ꝓnū-
ciaſſe ſe dicit iudicia
oīa oris dñi. q̇ locut⁹
eſt ꝑ ꝓphas ꝛ aplos ꝛ
q̇ ore xp̄us ſuo p̄dica
uit. oīa aūt iudicia ſi-
gnat q̇ ſcp̄ta vel dicta
didicit. ceterū vniuer
ſaliter nō pōt ꝓnūcia-
ri qđ nulla iuſticia pre
ualet app̄hēdi figura
lic. ꝫ ꝓ pte totū dicit.
o C Via teſtimonio
rū. eſt dñs xp̄s in q̇ ſe
letaturū chor⁹ ſctōrū
narrat. h aūt diuitias
ſpiritales debem⁹ acci
pere. de q̇b⁹ apls. qm̄
in oībus diuites facti
eſtis in ip̄o. in oī ver-
bo ꝛc. p I Exer-
cebor. exercitatio aſſi-
duitas opis eſt. C
Exercet eni in mādā-
tis diuis q̇ frequenti
opatiōe ea implere ſtu
duerit. Et ſic ad intel
lect⁹ ei⁹ penetralia ꝑ-
uenire meretur: nemo
eni tm̄ ſecretū cōſpice
re meret. niſi cui datū
fuerit bona cōuerſati-
one celeſtib⁹ bñficijs
ꝓximare. I Vias xp̄o dicit ꝓpheticas
aplicaſq̧ doctrīas. q C Meditari ei
dicit iuſtificatiōes dei. ne poſſit qđ reti-
neri expedit: vllo mō obliuiſci. r C Re
tribue ſiquidē dicit, non meritis redde. ꝫ
iterū da. vt que p̄ſtitiſti petitiōis affectū:
effectū ꝛ opationē q̇ꝫ poſtulatiōis attri-
bue. ſeru⁹ eni xp̄i dici nō pōt, niſi q̇ nō ſu
is meritis. ꝫ diuīe grē reputat q̧ boni ali
q̇d facit. Diuīa aūt mādata cuſtodire. re
uera viuētis eſt. Sic ecōtra mortu⁹ dī in
euāgelio q̇ mādata nō ſeruat. dicēte dño
Sine mortuos ſepelire mortuos ſuos.
s C Reuelare dictū
eſt remouē velū. q̇daꝫ
eni opimento ignorā-
tie. interior aſpect⁹ ob
ducit ꝛ niſi mia ip̄ius
fuerit hoc velamē ab-
latū. ſcp̄turas ſctās lu
mie cordis non poſſu
m⁹ intueri. mirabilia
ei legꝰ ſunt ſpūali ſen
ſu contenta myſteria.
I Que niſi lre vela
men abducat. intelli-
gere nō poſſumus
t C In hac terra in
ſti ſunt incole. qui pro
priā in mūdo non hñt
māſionē mētis: vt ait
apls. nr̄a ꝯuerſatio in
lis eſt. mādata eni di-
xim⁹. diliges dñm de-
um tuū: ꝛ ſilia hec ro-
gat vt ei nullaten⁹ ce
lent. q̇ pctōribus ab-
ſconſa ꝓbant. v C
Poteſt ei ꝛ infidelis
ad aliqđ tp̄s rem bo-
nā cōcupiſcere. ꝫ h cō
ſtat tm̄ pfectis cōuenī
re qđ addidit oī tpe h
eſt aūt cōcupiſcere qđ
deſiderare. nēo eni de
ſiderat. niſi q̇ cōcupi-
ſcit. q̄propter plenitiſſi-
mā voluntatē indicat
gemīata ꝓfeſſio. ſ. cō-
cupiſcētie ꝛ deſiderij.
x I Increpaſti ſu
pbos. vt eos ad hūili
tatē ſanctā quaꝫ docuiſti reducēs. Vel ꝑ
doctores tuos increpas malos homīes.
Maledicti ſunt q̇ declināt a mādatis dei
ꝫ tūc plenī maledicti erunt qñ dicturus
erit. Ite maledicti ī ignē eternū. C In
crepare aūt dicimus q̄ſi de taciturnitate
crepare ꝛ in mordacia dicta proſilire. qđ
deus ꝑ ſcripturas diuinas freq̄nter facit

y ¶ Intuendū eſt. q̄re petūt martyres
a ſe opprobria remoueri. vñ ſe nouerant
coronari. ſ; hec orō pro pſecutorib⁹ fun-
dit̄ vt ↄuertant̄. q2 dū ↄuerſi fuerint tol
lit̄ martyribus obpro
briū. qñ ⁊ pſecutores
tp̄am religionē colūt.
quā in ſctis pſeq̄ndā
eē putauerūt. z ℟
Nō h̄ loquit̄ ꝓpha de
ſe futuꝝ ī aplīs reliq̄ſ
q; martyribus vidit. q̄
multa corā regib⁹ ⁊ p̄
ſidib⁹ dño nūciante p
peſſi ſunt q̄ exercebāt̄
in iuſtis opibus ⁊ dei
iuſtificatiōib⁹ etiā vſ-
q; ad ſectionē ceruicū
¶ Exercebant̄ etiā
in tormētis ad ꝑfectū
ſuū nō cruciabant̄ ad
penā. dū ſenſū dolo-
ris ſui. eterni p̄mij co-
gitatiōib⁹ molliebant
⁊ eis tormēta ad gau-
dia eterna ꝑficerent.
a ℟ Erant ſctis te-
ſtimōia xp̄i meditatio
vtiq; ī his p̄ſſuris. Et
iuſtificatiōes ei⁹ fuerāt
conſiliū eoꝝ. q2 eis vi
tā pollicent̄ eternam.
¶ Cōſiliū itaq; inuē
tū eſt ↄtra malignātiū
cōſiliū. ⁊ ↄ improbos
furores ⁊ dolores. ſ. te
ſtimōia dñi meditata.
Eorū q̄ppe cogitatio.
q̄ſlibet mitigat dolo-
res. b ¶ Adheſiſſe
ſe dic̄ carni ſue. qd̄ vi-
cioſum eē nō dubiū ē.
aīa eni ſi adhereat cor
pori. delictis fauet.
℟ Jō ne delictū in-
ualeſcat ī me. peto a te
viuificari. ſciens quo
niā cōcupiſcentia car-
nis mortē opat̄. ¶ Pauimentū igit̄
pro corpe ponit̄. eſt eni peuimētū ſoli ali
cuius in lenitatē maximā conſtructa ſoli
ditas. ⁊ corp⁹ nr̄m ſimili nitore leuigat̄.

Aufer a me obprobrium et
cōtemptū. q2 teſtimonia tua
exquiſiui. Et eni ſederūt pri
cipes ⁊ aduerſum me loque
bant̄. ſeruus aūt tuus exer-
cebat̄ in iuſtificatiōib⁹ tuis.
a Nam ⁊ teſtimonia tua medi
tatio mea eſt. ⁊ ↄſiliū meum
iuſtificationes tue.

h B Deleth. paup vel
tabule vl' ianua. B Plebs
fidelis paupertate mūdana
cōſtricta. ianuā ſeueris diui
tijs aperit ⁊ frequenti medi-
tatione quaſi tabulas. ſua p̄
cordia dei mādatis exhibet.

b Adheſit pauimēto aīa
mea viuifica me. ſcdm
c verbū tuū. Uias meas enū-
ciaui ⁊ exaudiſti ÷ me :· doce
d me iuſtificatōes tuas. Uiā
inſtificationū tuaꝝ inſtrue
me. ⁊ exercebor in mirabili-
e bus tuis. Dormitauit aīa
mea p̄ tedio. ↄfirma me ī ver
f bis tuis. Uiam iniquitatis
amoue a me ⁊ in lege tua mi
g ſerere mei. Uiam veritatis
elegi. iudicia tua nō ſum ob
h litus. Adheſi teſtimonijs tu
is dñe. noli me confundere.

c ¶ Uias meas. i. opa pctī mei. Enūcia
ui. p cōfeſſionē. Et exaudiſti me. q2 remi-
ſiſti mihi pctā mea. nūc doctrinā indulge
quā ī iuſtificationib⁹ tuis edocear. ¶
Et doce me iuſtificati
ones tuas. nō ad audi
endū ſ; ad faciendū. il
le eni diuinaꝝ rerū do
ctus oñdit̄. q̄ ſibi cre-
dita feciſſe monſtrat̄.
d ℟ Uiā iuſtificatio
nū. i. iuſtificatiōes q̄s
leg̃ lr̄a ꝓtulit. ſpirita
liter capiā. Et exerce-
bor in mirabilibus. i.
aplicis. ceteriſq; do-
ctrinis ecclīaſticis: q̄
in ea lege ſunt figura-
te. ¶ Prebent ei in
tellecta miraculū. qñ
ſic in pn̄ti ſunt poſita
vt lōge futura ſignifi-
care videāt̄. e h Dor
mitauit aīa ī hui⁹ ha-
bitaculi mortalis ſta-
tione. Pre tedio im-
becillitatis corporee.
Cōfirma me vt ablato
ſomno pctī. inſtant̄ in
his p̄ceptis inuigilē.
¶ Dormire obliuio
ſi atq; ſocordis eſt dor
mitare xo feſſi ⁊ expe
ctātis. hāc aūt dormi-
tatōē caſſian⁹ accidiā
vocat. f ℟ Uiā ini
q̄tatis. i. deſideriū illō
p qd̄ ad peccādū veni
tur. amoue a me Et in
lege tua. apud te ei h̄
lex cōſtituta ē vt ſp mi
ſerearis. g ℟ Uiā
veritatis elegi. i. xp̄m
dei filiū quē audiui vē
turū ī mundū. Illa iu
dicia nō ſū oblitus. q̄
ī euāgelio ꝓferēs ait.
h̄ ē iudiciū vt q̄ credit
ī filiū hēat vitā etnā ¶ Eligē āt eſt ō mit
tē vnū eligē. h h q2 adheſit teſtiōijs tu
is. q2 his adherēs. antiqꝝ facinoꝝ īdul-
gētiā merui. iō peto adiuua me. ne iteꝝ ī

hora pctā reincidā. ⁊ ita ne me patiar ꝺe iteratiōe pcti ꝯfūdi. ⁊ ī iudicio deiñ tuo palā verecūdiā pati. i N Cucurri viā qñ mlta patiebar ꝓpt' vbū tuū ob ſpez futu re btitudīs. Dilataſti cor meū. ſ. in latitu dine charitatꝭ ⁊ ſpei ⁊ fidei ¶ Vl' dī dilata tū ſcīe latitudine. Cū enī aīa lumē veritatis accipit in multifarias agnitōes apit'. ⁊ lati/ or reddit' vtutibꝰ co/ gnitis. k H Pro/ pheta ī pſona eccīe di cit. legē. i. xp̄m pōe mi hi. lex eī xp̄s ē: ac ſi di cat. temetip̄m pōe mi hi. hoc ēvenire digne ris: ⁊ exq̄ram te ſp. vt tua mādata cuſtodiā. ¶ Vel q2 ſupius di/ xit in lege tua miſere mei. qd̄ dictū ē d̄ vete ri teſtō qd̄ nullū potu it ſaluare p ſe. nūc dic̄ de lege noui teſtamē/ ti quā cupit venire. l ¶ Dis eī intelle/ ctꝰ a d̄o tribuit'. ſ tñ nōnūq̄ ad ſtudia pra ua deflectit'. H ſed hic rogat eccīa vt ītel ligat diſcretiōez inter bonū ⁊ malū. int' lr̄az ⁊ ſenſuz. vt cuſtodiat illā in toto corde. i. ex tota dilectōe. ¶ Sz cū pus dixit viā man datoꝝ cucurri q̄d ē q̄ iterū petit q̄ ſe pus ac cipiſſe mēorauit. ſ. le/ gē mādatorū q̄ viā. q2 dona dñi ꝯtinue ſunt petēda vt ꝯſeruēt'. ſp eī dat q̄ donata ꝯſuat

nari cor ſuū petit in teſtimonia dñi. vbi ñ p rapacē auariciā ſ p laudabilē hūilita/ tē p̄ſtāte dño ꝓuenit': ſciēſq̄ cohors illa ſcōꝝ. auariciā capacē eē vicioꝝ iō hāc po ſtulat a ſe amoueri. Auaricia ē eī flagrās oīno deſideriū rerum tpaliū o ¶ Dep̄cat' plebs btā vt ocl'os cor dis auertat a munda nis delectatōibꝰ quia nos p oculos peccare nō dubiū ē dū ī ambi tiōe diuerſarū reꝝ tra ducimur. ſ addit' ap/ ta petitio. vt ī via ſua . i. ī xp̄o viuificare di/ gnet' H hic notāt' illi q̄ diuerſis ſpectacul'oc/ cupāt'. q̄ mulleꝝ fedo amore rapiunt' a q̄bꝰ ocl'os auertere nolūt. p ¶ Statue dic̄ ſtare fac. i. infige. cōſolida atq̄ cōfirma ne ſctm̄ eloq̄uz poſſunꝰ fugaci obliuiōe amittere. q2 plurimi eloq̄a dñi ſu/ ſcipiūt negligēt'. ⁊ tā q̄ fabulas iutiles au dire declināt. iō addi dit in tiore tuo vbi nū q̄ cl'pa acq̄rit' nec ad deſidie diſcrimia pue nit' q M ¶ Jure ſ poſtulat ſibi āputari obprobriū qd̄ ex ſuſpi tōe vēit. ſepe eī aliquē iudicamꝰ talē ex ſuſpi tōe q̄lis nō ē. ⁊ inueni mur mēdaces. ⁊ icur/ rimꝰ ita obprobriū. ta le obprobriū ⁊ ꝯfuſio nē petit amoueri. vñ reus pot'at inueniri: ſuſpicio eī ſepiſſime p

i Viā mādatorū tuoꝝ cucur/ ri. cum dilataſti cor meum. B he h B ipſa vel ſuſci/ piens. ¶ B Beata plebs expetit. vt in lege dñi eiꝰ de/ beat mūere cuſtodiri. B Et bñ ſuſcipiens appellat'. q̄ di cit da mihi intellectuz. Ipſa q̄ iure vocat' q̄ in eadē ſem/ per intētione p̄ſiſtens. a va/ nitate ſeculi oculos auertit.

k Legem pone mihi dñe viā iuſtificationuz tua

l rum. ⁊ exq̄ram eā ſp. Da mi hi intellectuz ⁊ ſcrutabor le/ gē tuā. et cuſtodiā illaz in to

m toto corde meo. Deduc me ī ſemita mādatoꝝ tuoruz. q2

n ipſam volui. Inclina cor me um in teſtiōia tua. et nō in

o auariciam. Auerte oculos meos ne videāt vanitatem

p in via tua viuifica me. Sta/ tue ſeruo tuo eloquiuz tuuz.

q in timore tuo. Amputa ob/ probrium meuz q̄ ſuſpicatꝰ ſuz ÷ q2:· iudicia tua iocun/

r da. Ecce concupiui manda

m H Semita mīor ē quā via. h ē arta ⁊ anguſta via id ſt' mādata artiora q̄ ducūt ad vitam q2 lata et ſpacioſa via ducit ad mortē. q2 ipām volui. ac ſi dicat. nō ꝯcu/ piui aliud niſi tua mādata īplere. ¶ Semita: nouū teſtm̄ ē. via vetꝰ. ſpūalem eī grāz petit q̄ ad celū ducit. n ¶ Incli

bat' incerta. q̄ vo xp̄iano ñ ꝯuenit. Et ſic exponendo oz q̄ poni ꝺiūctōnal'r. Iudi/ cia tua iocūda. p ꝯfeſſus ē īfirmitatē ſuā nūc dñi laudat iudicia. cuiꝰ vbū veꝝ ēve raq̄ ſnīa. iō amator vitatꝭ merito ſibi io cūdū dic̄ dñi eloquiū p qd̄ requiē ⁊ coro/ nā ſe nouit acq̄ſituꝝ. r ¶ In hoc em̄

verbū ſctā cohors ſe dicit ꝯſecutā plenitu- dinē gratiarum. q2 ꝯcupiuit vera mādata dī q̄ verā prudētiā ꝯfert ⁊ ſalutē. Eq̄tas āt ē verbū pris. i. q̄ ſe viuificari poſtulat. vt petro ter negāti ſ nō vſq3q̄3 ablatum ſibi fuit qn̄ culpā fletibꝰ diluit ⁊ ſanguis effuſione mūdauit. x ℭ Cuſtodire ſe le gē dicit dn̄i ſp q2 ī ipa variari: nefandū ē Inꝰ dū ſp pōit vſq3 ad finē hꝰ ſcl'i. ſ h cū

B Nota q̄3 pulcre q̄nta lra: ipa ſexta nō cupet. ⁊ ipe v3 cui dr Tu aūt idē ipſe es. i. eternꝰ. In cuiꝰ fide etiam eccia ipa eē. i. vna eadē q̄3 deuotōe ſp ſ ⁊ in futuro cū eo regnare promeruit. s ℭ Precatr̄ ſ ſctā cōgregatio vt ſup eam dn̄s ſaluator adueniat q̄ ē mīa pctōr. ⁊ vita fide liū. Salutare: ecce vt xp̄m eē mīam iſtā eſſe oñdēt. addidit ſalutare tuū. q̄ bn̄ ſalutare dr. p quē ſalꝰ gentibꝰ vēit. q̄ mūdo egrotanti: medicinā ſue pietatis attribuit. Scd̄m eloquiū. i. ſm pmiſſionē quā p pphas pollicitus es. t ℭ Exprobrāt ei verbo: q̄ filiū dicūt eē minorē. vl' q̄ eū carne paſſū mīme crediderit. Utiq3 etiā ī do dic rn̄dēdū. q2 ſperauit ī ſmonibꝰ dī qbꝰ dixit. Cū veneritis an reges ⁊ pncipes nolite cogitar̄ quō aut q̄d loq̄mī dabit̄ ei vobis q̄d loq̄mī. Exprobrāt etiā īfideles martyribꝰ ī paſſiōe ⁊ tormētī verbū fidei dicētes vbi ē deꝰ vr̄. v ℭ Et ne auferas ſ verbū fidei. d̄ q̄ apl's ait. ſ ē verbū qd̄ p̄dicamꝰ. rogat ſ vt ꝯfeſſionē veritatī de eiꝰ ore nulle pene. nullus terror extorq̄at. ſ ꝯſtanꝰ ī fide maneat iniq̄ ei cū moleſtār deſperāt ſcti aūt viri ſi affligār ſpem magis ſue dilectōis accipiūt. A ℭ S3 cū dic vſq3q̄3. ſignificat verbū veritatis ad tps aliqbꝰ fuiſſe ablatū

ta tua: in equitate tua viuifica me. h B Uau: ⁊ ipſe. ℭ B Poſtulat cōgregatio ſancta ſalutarē ſibi dn̄m debere ꝯcedi. vt inimicos d̄ tāta remuneratiōe ꝯfundat: et in lege dn̄i aſſidua meditatione pficiat. B Ipſe ſ dn̄s ⁊ ſaluator vau lr̄e vocabulo deſignar̄: idē ⁊ ipe vic3 cui dr̄. tu aūt idē ipe es. i. eternus.

s Et veniat ſup me mīa tua dn̄e: ſaluta
t re tuū ſm eloquiū tuū. Et reſpōdebo exprobrātibꝰ mihi verbum. q2 ſperaui in ſermo-
v nibus tuis. Et ne auferas d̄ ore meo verbū veritatī vſq3q̄3: q2 ī iudicijs tuis ſupſperaui
x Et cuſtodiā legē tuā ſp. in ſe-
y culū ⁊ ī ſeculu3 ÷ ſeculi :· Et ambulabā3 in latitudine. q2
3 mādata tua exq̄ſiui. Et loq̄bar in teſtimonijs tuis in cōſpectu regum. ⁊ nō cōfunde-
a bar. Et meditabar in man-
b datis tuis: que dilexi. Et leuaui manus meas ad mādata tua que dilexi. ⁊ exerce

dic ī ſclin ſcl'i illā pennitatē ſignificat q̄ nō h3 finē: nouit ei ꝯſuetudinē anglor ⁊ ptāt dn̄3 ſine fine laudarei y ℭ Latitudo āt iſta ē charitas de qua ſcptū ē. charitas dei diffuſa ē ī cordibꝰ noſtris quā iō meruit q2 mādator ītelligētiā q̄ſiuit h Diligenꝰ ei exq̄ſiuit ⁊ ſcrutatꝰ eſt ad ſ vt credēt ⁊ ītelligeret. 3 ℭ Loq̄bar d̄ teſtionijs dī. q̄m peti erat ⁊ accepat vt rn̄deret exprobrātibꝰ ſibi verbū. q̄ firmitate roboratꝰ. inꝰ reges ſcl'i nō ſe dicit eē ꝯfuſu3 ſ veritatē quā mēte ꝯcepat ītrepidis ſmonibꝰ pferebat. Cōfūdir̄ āt ille cuiꝰ p rēciatō3 dcā vincūt. ad verecūdiā āt venire ñ pt: q̄ veritatī ipiꝰ teſtionio roborat a ℭ Hic oñdit freq̄ntate meditatōis ardorē. meditari ei mādata nō pt. niſi q̄ ea aſſidua lectōe cucurrit. et vt euidētiꝰ hāc freq̄ntiā declararet addidit q̄ dilexi. negligere eñ nūq̄ pt hō ea q̄ diligit b ℭ Leuare āt manꝰ ſignificat bonis operibꝰ occupari: ille leuat manꝰ ad mādata q̄ facit elynas q̄s fieri inbēt mādata. Exercer̄ ī iuſtificatōibꝰ q̄ q̄rit boni opis freq̄ntatōe pficē h Ul q̄ ī his q̄ p lr̄a3 īdicabār. ſpūalē intellectū conar̄ inueīre B Et q2 ſeptiformis eſt ſpūſſcti gr̄a rctē ſeptia lr̄a vocitar̄ oliua.

c ¶ Ex hūana cōſue tudine: memor eſto dñ deo q̃ nihil pōt vllate nus obliuiſci. non ǧ h̄ dicit. qr dignū erat ĩ il la maieſtate ponere in iuriā obliuiōis. ſ pca tur vt cito ſuo ſuo cō ferat p̱miſſionē quaz in euāgelio p̱miſit. be ati q̃ lugēt. qm̄ ipi cō ſolabunt. Seruo tuo ſubaudiendū implere p̱miſſuz. In q̃ mihi. i. in illa. ſ. p̱miſſiōe ver bi tui ſpem dediſti. d ¶ Cū dicit hec me cōſolata eſt. oñdit int erūnas ſecli h̄ ſibi fu iſſe ſolacij: vt ĩ pñti vi ta affligeret: ⁊ de fu tura p̱miſſione gaude ret. In hūilitate: quia ſctā p̱bat humilitas oīa p̱ xp̄o patient ſu ſtinere. Quia eloq̄um tuū viuificauit Cāz cō ſolatiōis ſue ponit: p̱ miſſio q̄ppe tanti iudi cis firmauit aīm ſuſti nētis. ⁊ ſpes ꝯſolatio nis viuificauit affli ctū. e ¶ Supbos. i. malignos atq̃ tyran nos crudelit egiſſe cō memorat. q̃ non viuifi cādi ſ poti⁹ mortificā di ſunt. A lege tua nō decliaui. ſ. vt illi puta bāt q̃ pſeq̄bant inno xios: ſ ſignificat ſe in ꝟitatis manſiſſe iugit ſnīa. f ¶ Memor ē iudicioꝝ: q̃ plectibilia nō preſumit ppetrare pctā: qr metu penaruz reuocat q̃ dñi iudicij recordat. A ſeculo: ſi gnificat cū admiſtrari

bat in iuſtificationibus tuis B Zai. oliua vel fornicatio C B Chorus ſanctorum ſpem p̱miſſionū dñi. ſenſib⁹ nr̄is cōmendās. aſſerit fide les aduerſa mundi ſuſtinere q̄bus eterna vita p̱mittit. B Iſta ǧ vita q̃ hic in ſpe. il lic ĩ re pcipit. oliue noīe quā zai lr̄a deſignat. exprimitur. qr ⁊ hic ſctōꝝ facies exhila ratur in oleo. ⁊ illic pfectius ſpūſſcti eterna viſione pin gueſcit. Nomē aūt fornicatō nis cōgruit pctōribus dere linquētibus legem domini.

c Memor eſto verbi tui ſer uo tuo: in q̃ mihi ſpem d dediſti. Hec me cōſolate eſt in humilitate mea. quia elo quium tuum viuificauit me e Superbi inique agebāt vſ q̄quaq̄: a lege ÷ autē :· tua f non declinaui. Memor fui iudiciorum tuorum a ſeculo domine et conſolatus ſum. g Defectio tenuit me. p̱ pecca toribus derelinquētibus le gē tuā. h Cātabiles mihi erāt iuſtificatiōes tue. in loco pe i regrinationis mee. Memor fui in nocte noīs tui dñe: ⁊ cu ſtodiui legē tuā. Hec facta ē k mihi. qr iuſtificationes tuas exquiſiui. H B Heth: vi ta. H B Agmē beatū de

⁊ ſe dolore defeciſſe di cat. dū aīm⁹ pi⁹ deſide rat ſaluos fieri vniuer ſos. ⁊ quē nō optat ex cedē affligit cū ei pe nas cognouerit īmine re. vñ ſcā cohors mar tyrū. nō tm̄ penis ſuis quātū tyrānicis torq̄ bat exceſſibus. N Iō nō vult quēq̄ pec care: ſ oēs cupit viaz veritatis agnoſcere. h ¶ Cū dicit cātabi les ſignificat pſalmo diā cū magna delecta tiōe pagendā: cantus eni ſp releuat labores ⁊ nō ſinit ſurripe tedi um aīo. Lac⁹ pegrina tiōis ē mūdus. vbi pe grinant omēs q̃ dño xp̄o duoti ſt. i A ¶ Per noctē mūdū iſtū ſignificari poſſe nō du bium eſt in q̃ pctōꝝ re gnat obſcuritas. ¶ Sz vtinā oculos cor poreos clauderet ⁊ nō cordis lumīa piculoſi us excecaret: in hac ei nocte memor eſt noīs dei q̃ bñficia ipius nō ſuis merit: ſ diuinis mūeribus applicat. et p hoc legem dei cuſto dit. A Uel in nocte aduerſitatis: vbi ma gis grās agere oportz q̄ in die p̱ſperitatis. k ¶ Hec. ſ. nox fctā ē mihi. ſubaudi ꝯſola tio. Sequit cā qre illi nox facta ſit ꝯſolatio: qr iuſtificatōnes tuas exq̄ſiui: tuas dicit nō meas. ⁊ iō mūdi tene bris nō potuit exceca ri: quia illi nox tribu

cept⁹ ē mūd⁹. Cōſolat⁹ ſuz: qr nūq̄ deſe rit ſuos famulos diuīa ꝟtus. g ¶ Ne ceſſe ē ei vt ſcm̄ virū alteri⁹ culpa ꝯtriſtet. lationū fctā ē. i. ad vtilitatē ⁊ p̱fectū fcā eſt. h̄ ei alicui fieri dicim⁹ qd̄ frugi illi ē. Heth vita: q̃ ĩ diuīs ſcptur repit q̃ ē xp̄s

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA * POZNAŃ

l ℭ Portio a pte dicta eſt. illius ei par
tis ſum⁹ cui⁹ volūtatib⁹ obedim⁹. vñ me
rito portio piorū de⁹ dr̄. Dixi. i. ſtatui de
creui atq̄ ꝓmiſi p̄cepta dei ſeruare. vñ ⁊
fact⁹ eſt ī dñi portiōe.
m ℭ Poſtulat enī
plebs fidel̓ debere cō/
pleri ꝯniam aduentus
xp̄i. q̄ mūdo potēat ſa
lutarl̓ appere. Scd̄m
eloquiū illud. ſ. q̄ pro
mittit ſctīs ſuā beatā
nimis ⁊ incōpabilem
p omīa viſionē. n ℭ
Ordinē hūane cōuer/
ſatiōis exponit. Pri/
us ei eſt vias ſuas co
gitare. i. actus huma/
nos diſtrictius pēſare
et ſic ad dñi mandata
pedes ſuos ꝯuertere.
in q̄bus ſi aliquis am
bulat pōt firma hr̄e ve
ſtigia. Dicēdo pedes
meos ꝯuerti oſ̄dit p̄/
mitus fuiſſe ꝑuerſos.
o ℭ Paratū ſe ad p̄
cepta dei cuſtodienda
ille teſtať. q̄ nec ꝑſecu
tores metuit. et illece
bras hui⁹ ſeculi a ſuis
ſenſibus affugauit. nō
ſuꝫ turbat⁹ ad tribula
tionē ſuſtinēdā ꝓpter
xp̄m improuiſa enī cō
turbāt: ſed deliberata
ſnīa aīm ꝯturbari non
ſinit. Infert etiam ad
qd̄ paratum ſe eē dice
bat. ſ. vt mandata dei
cuſtodiret. q̄ꝛ ſic inte/
gre ſeruanť cū aduer
ſitas nulla metuitur.
p ℭ Cū dicit funes
pctōꝝ: oñdit tot laq/
os eē q̄t pctā cōmitti/
mus: et h̄ referēdū eſt
ad corpis p̄uitatē. fie/
ri ei potuit vt caro delictoꝝ funib⁹ liga/
reť. aīm⁹ āt incētiuis vitijs reluctās leg̓
dei nō fuiſſet oblit⁹. Funes aūt ſť impli
cita ⁊ tortuoſa ligamīa, talia etiā ſť pctā

ſiderat videre faciez dñi. q̄ꝛ
ei⁹ mādatis noſciť obſecutū
B Et q̄ꝛ h̄ deſideriū ī reſur
rectōnis glīa ꝑficieť octaua
lr̄a: vite vacabulo gaudet.
l Orcio mea domīe: di/
xi cuſtodire legē tuam.
m Depc̄atus ſum faciem tuaꝫ
in toto corde meo. miſerere
mei ſm̄ eloquium tuum. Co
gitaui vias meas. ⁊ conuer/
ti pedes meos in teſtimonia
o tua. Paratus ſum ⁊ nō ſum
turbatus. vt cuſtodiā man/
p data tua. Funes peccatoruꝫ
circumplexi ſunt mee: ÷ et: ·
q legē tuā nō ſum oblit⁹. Me
dia nocte ſurgebā ad confi/
tendū tibi. ſup iudicia iuſti/
r ficationis tue. Participes
ego ſuꝫ oīm timentium te. et
cuſtodientiū mandata tua.
s Miſcd̄ia dñi plena eſt terra
iuſtificatiōes tuas doce me.
h B Teth. bonū. C B
Apl̄s beatus gr̄as agit hu
miliatū ſe fuiſſe. vt ad iuſtifi
cationes domini perueniret
B Nomēq̄ lr̄e p̄ntis expo
nēs. bonuꝫ ſuum dicit verbū
dei humiliť meditari.
t Onitatē feciſti cum ſer
ni exultatiōe gandeť. Sic bonitatē facit
medic⁹ cū ſecat vulnera. ſic pater cū cedit
filiū. Scd̄m v̄bū tuū. illud. ſ. q̄ ōꝛ q̄ ſe hu
miliat exaltabiť. N Uel bonitatē fe/

q̄b⁹ ſe delinq̄ntes ſp aſtringūt. q C Me
dia nocte: ſcit eīm h̄ tp̄e p̄mogenita egyp
tioꝝ ꝑcuſſa: ſcit petri ⁊ pauli vincl̓a reſo
luta: ſcit q̄ꝫ ſpōſum media nocte eē vētu
rū. iō eodeꝫ tp̄e ſurgit
ad laudes ne inť fatu
as virgines ei ianua
clauſa remaneat. nec
vacat q̄ꝓ dic̄ ſurgebaꝫ.
q̄ꝛ ſurgit q̄ ſp ad dei p̄
conia feſtinat. Ad cō/
fitendū. i. ad laudādū
iudicia iuſticie xp̄i.
r ℭ Quiſq̄s ei in no
uitate vite ambulaue
rit erit ꝑticeps xp̄i. et
q̄ꝛ dixit oīum timētiū.
ne illos tm̄ aduertiſ/
ſes q̄ dei iudicia ſuili
timore formidant. ad
dit. ⁊ cuſtodiētiū man
data tua. q̄ deuotiſſi/
mi cōprobanť. timore
caſtiſſimo ⁊ amore re/
uerēdo s C Mīa dñi
cū dic̄. plenā eē terraꝫ
oñdit vtiq̄ dilatiōem
xp̄iane fidei quā ſic mi
ſericorditer īplenit vt
vndiq̄ vaniſſime ſup/
ſtitōis nomē euacuaſſe
doceať. Iuſtificatōes
tuas doce me. N h̄
ē tua mādata vt illa ī/
telligā ⁊ p̄dicē. ⁊ ope
impleā. t A ℭ Nūc
collata ſibi a dño mūe
ra ꝑfiteť. Bon⁹ q̄ppe
dñs ſeruis ſuis tribu/
it bonitatē. Et q̄ ſit il/
la bonitas ſubť expo/
nit dū dic̄. Bonū mihi
q̄ꝓ hūiliaſti me. de affli
ctiōe ei ſalutari. gr̄as
agit. non de felicitate
mūdana: intellexit eīm
bonitatē illā debē di/
ci. vt ꝑficiť. nō vñ ina

ei iſti qñ ĩ carne nos redemiſti. ƺm ꝟbū tu um qd ꝓmiſiſti abrae. aliiſqꝫ pꝛiarchis. v ℭ Donet ãt deꝰ bonitatē. inſpirãdo deſideriū charitatis. docet diſciplinā cū patiaꝫ ĩ tribulatōe donat. ℭ Docet ſciē tiā. vt ſciat hō diſcer/ nere inꝭ bonū ꝛ malū inꝭ vitā ꝛ moꝛtē. Cre/ didi. ℭ .i. ꝓceptis tu is obediui. ꝟl ope ĩpleui. ꝑmittit ãt ſciē diſciplinā. vt qs ꝑmit tꝰ ĩ ſe facē debeat di ſciplinā ꝛ poſtea do/ cēdo ĩ aliis. x ℭ Ui de quō ĩ hoc ꝟſu hu/ mana vita deſcribaꝭ. Prius ei peccaſſe ſe diē cū tenereꝭ oꝛigia li vicio obnoxius. pꝰ hūiliatū ſe eē ꝓfeſſus ē. vt cl'pa careret quā ꝯtraxerat ĩ radice pec cati. ad poſtremū cu/ ſtodiuit dei eloquiū. qꝛ meruit hūiliari. ſicē ait apl's hūilibus aūt dat gr̃az. Et vt excedē tiū licētiā cohiberet. pꝰ hūiliatōꝫ ſuā. eloq̄ um dñi. i. ſcās ſcriptu ras ſe dicit eiꝰ dono cuſtodiſſe y ℭ Pe tit bonū magr̃m vt in ſua bōitate dignetuꝭ docē diſcipulū. vt iu/ ſtificatiōes q̄s lectiōe didicerat opere ſciret tūc em̄ ꝑfecte diſcunꝭ mādata cū fiūt z ℭ Dicit em̄ multiplica/ tā ſup ſe pſeq̄ntiū ini quitatē. ꝛ idō petit ne penis grauibꝰ ſupbo rū eiꝰ deuota hūilitas macularet . ƺ potius quātū illi ꝯtēderēt ſā ctos ſeducere: tm̄ iſti viderēꝭ mādatis dñicis adherere. ꝛ mā/ datoꝝ ſcrutatoꝛes ãpliꝰ effici. ꝛ ita factū ē. vt q̄ penis tp̃alibꝰ ſcōs vincere tētaue rūt ꝛ a lege dī diuidē niſi ſūt. tāto illos

uo tuo domīe: ƺm ꝟbuꝫ tuū
v Bonitatē ꝛ diſciplinā ꝛ ſciē
tiā doce me. qꝛ mādatis tuis
x credidi. Priuſqꝫ humiliarer
ego deliq̄. ꝓpterea eloquiuꝫ
y tuū cuſtodiui. Bonus es tu
ꝛ in bonitate tua doce me iu
z ſtificationes tuas. Multipli
cata ē ſup me iniq̄tas ſupbo
rum. ego autē in toto coꝛde
a ſcrutaboꝛ mādata tua. Coa/
gulatū eſt ſicut lac coꝛ eoꝛuꝫ
ego ꝟo legē tuaꝫ meditatus
b ſum. Bonū mihi qꝛ hūiliaſti
me. vt diſcā iuſtificatiōes tu
c as. Bonū mihi lex oꝛis tui:
ſuper milia auri et argenti.
ℌ ℬ Joth ſcia vel p̄ncipiū
ℭ ℬ Cohoꝛs glorioſa. pe/
tit intellectuꝫ mādatoꝝ ſibi/
met debere ꝯcedi. vt vere vi
te munere ꝓfruaꝭ. expetēſqꝫ
vt dñi mīa fiat immaculata.
ne poſſit in illa iudicatiōe cō
fundi. ℬ Et recte ſcia ꝟl'
pꝛincipiū nuncupatur l'fa in
qua fideles ab illo capiendi
queruut intellectuꝫ: a q̄ viuē
di ſumpſeꝛt exoꝛdiuꝫ.
d Anus tue fecerunt me

mādatoꝝ ſcrutatoꝛes ampliꝰ effecerūt. a ℭ Per lac coagulatū vult ĩtelligi cō duratā ſupboꝝ iniq̄tatē. q̄ moꝛe lactis in craſſioꝛē ſubam fuerat ꝯtracta. Lac aūt dictū a liq̄re. qꝛ de interna ſuba nāli liq̄/ re decurrat: a em̄ in ĩ ꝯuertiꝭ: vt amicꝰ ini micꝰ et his ſilia. Ego ꝟo legē tuā. i. ꝯtū illi ĩ malo dureſcebāt tm̄ iſte a lege dei ſegre/ gari nō poꝭat. b ℭ Bonū ſibi dicit ꝙ pe nis ſeuientiū ſubde/ baꝭ. ſi pn̄tia cogitans ƺ futura deſiderās. ce perat em̄ de illa dulce dine guſtare celeſti. q̄ oēs ſuauitates exce/ dit. talis ſiq̄dē humi/ litas celeſtis hirl'm tā git gl'oſa faſtigia Mā ſiē ſupbia mergit ad tartaꝝ. ita iſte hūili/ tas tollit ad celū. Ut diſcā iuſtificatōes tu/ as. i. vt facerē qd do/ cuiſti. tūc ei ꝑfecte diſ ciꭂ: qñ p̄cepta dī fide li actōe mōſtrāꭂ c ℭ Cū diē lex oꝛis tui. ſi iā ꝓphaꝝ nec apl'oꝝ ƺ p̄cepta euāgelica ſibi teſtaꭂ p̄cioſiſſima. q̄ ſꭂ oꝛe xp̄i ꝓlata. Sup milia. q. d. ſup oīa mi lia auri ꝛ argēti qd in finitū arꝫ incōp̄hēſibi le ē. ſic ei dilectio iſta tāta meruit ĩdicari vt nulla res potuiſſet ei eq̄ri. vt auri argētiqꝫ oīſ copia poſſꝫ vileſcē milia auri ꝛ argēti di xit. q̄cq̄d em̄ dixeris ſup ſp excedit. idō ſcā eſt cōpatio abſqꝫ ſili/ tudīe p̄ctū ſine modo amoꝛ ſine fine d ℭ Manꝰ tue opatiōis dī ꝟtutē oñdūt. Et ꝙ addiꭂ fecerunt me q̄dā volūt feceꝛt ad aīaꝫ ptinere. plaſma ueꝛt ad coꝛpꝰ. qd ō limo terre cognoſciꭂ

eſſe formatū. Juſta voce clamat factura auctori:da mihi ītellectū a q̄ cogſcor eſſe plaſmata. Sꝫ q̄lē:nō iſtū de q̄ ſibi hoīes eſſe videnť ſapiētes.ſꝫ q̄ dn̄i mādata cognoſcat.vt quē adā p inobediētiā pdiderat cohors ſctā p obediētiā adipiſcať. iſtū ꝑ purū ꝯtēplabilē deuotū quē an̄ peccatuꝫ adā poſſidebat petit ītellectū. Ɦ q̄ mādata dī ītelliguňť ꝛ cuſtodiunť. e Ɦ Qui tunēt te vox eccīe.i. illi q̄ timēt deū ꝛ alios vidēt dei mandata obſuare magna leticia letabūtur.qꝛ ĩ xbo tuo ſpero Ɦ C .i.ī xp̄o. C vbi nūq̄ȝ decipit ſpes.petit ꝑ eccīa talia ī ſe fieri.vn̄ oīm deuotō poſſit augeri:ad imitatiōnē eī rex laudabiliū ꝓpoſita ſp exēpla ꝓficiūt.q.di. ſi illā grām mihi ꝯtulerꝭ vt diligēter faciā ꝛ pficiā p̄cepta tua. videbūt ħ q̄ timēt te ꝛc̄. f Ɦ Eq̄tas xp̄i eſt.vt pctōres arguat p delictꝭ. veritas vt ſupbos hūiliet a pſperitatib⁹ ſuis. ꝑ qꝛ me hūiliaſti vt corrigeres fiat nunc mīa tua vt ꝯſoleť me. C Cognoui ꝑ dicit.i. expertus ſuꝫ.ſ.ī meis paſſionib⁹ et bn̄ficijs. qꝛ oīa eq̄ ſť iudicia tua ī puniēdo ꝛ parcendo. g C Cōſolatio ē em̄ qn̄ miſeriarū patiētiā donat.tormenta ſua retēperat. et afflicti animi merores.pmiſſiōe btītudīs ꝯfortat. Scōꝫ eloquiū ſubiūge.fiat.i.ſꝫm promiſſionē.q̄ ſpopōdit ī euāgelio ſe paſſuros tormēta mīme relicturū. h C Per miſeratiōes xp̄i.vitā.ſ.vult ꝯſeq̄ eternā. qꝛ ſola illa bn̄ dr̄ vita quā nulla moleſtia ſollicitat nec mors ſuſpecta cōtriſtat. qꝛ

et plaſmauerūt me. da mihi intellectū vt diſcam manda
e ta tua. Qui timent te videbunt me et letabunť: qꝛ in
f verba tua ſupſperaui. Cognoui dn̄e qꝛ equitas iudicia tua: ꝛ in veritate tua hu
g miliaſti me. Fiat mīa tua vt conſoleť me: ſꝫm eloquium
h tuum ſeruo tuo. Veniāt mihi miſerationes tue et viuā: quia lex tua meditatio mea
i ÷ eſt:. Confundanť ſupbi qꝛ iniuſte iniq̄tatē fecerūt in me:ego aūt exercebor ī man
k datis tuis. Cōuertanť mihi timentes te. ꝛ qui nouerunt
l teſtionia tua. Fiat cor meuꝫ immaculatū in iuſtificationibus tuis. vt nō confundar.

Ɦ B Caph. manus.

C B Peregrinus in hac terra pplus. nimiuꝫ deſiderium ſuū in aduentu dn̄i cōfiteť. enumerās quanta ſup boꝝ inſecutiōe ptulerit. B cui⁹ mentis deuotio p caph lrām deſignať. que manus

lex tua.illa eī meditatio btōs facit q̄ operib⁹ bonis celoꝝ regna cōq̄rit:nō ꝑ p iſtā ſolā meditatōꝫ btī efficimur.q̄ lectōis repetitōe tractať ſꝫ q̄ opib⁹ īpleť. i C Cōfundāť:ad emēdatōꝫ ptinet ñ ad ſuppliciū.tūc eī bn̄ ꝯfundiť ꝯſcīa peccātis:qn̄ mala pſtina ꝓpria volūtate damnanť ꝛ incipit odiſſe qd̄ antea videbať diligē Quia iniq̄tatē fecerūt in me.q̄d eī iniuſti⁹ q̄ȝ eos velle pſeq̄.q̄ mādatis dī vidēbāť occupari.Ego āt exercebor. ponit ſalutare remediū,ſ. exercitiū mādatoꝝ ꝯ pſecutores crudeles ſola eī patīa ī tormentꝭ vincit illos. k C Cōuertanť mihi.i.ad re:ad dn̄ꝫ eī bn̄ ītellr̄ ꝯuerti:q̄ in eccīaſtica ꝯgregatōe ceꝑerit verſari.Et q̄ nouerunt.i. q̄s lectō diuina iā imbuit. ſꝫ nec opa ſalutaris īſtruxit.tales ſť incipiētes bn̄ viuere q̄s petit ſic cōuerti. l Ɦ Hic cor p aīa poniť. ac ſi dicat fiat aīa mea ſine pctō mortali. ꝛ ħ in iuſtificatiōib⁹.i. vt nō ſim reus ī iuſtificatiōib⁹ ſꝫ mūdus a trāſgreſſione eaꝝ. Vel vt ſim īmaculat⁹ ꝛ ħ nō ex me ſꝫ iuſtificatōib⁹ tuis. Vt nō ꝯfundar. hoc ē. vt nō habeā cōfuſionē eťnā. Cōfundāť q̄dē ſupbi ad correctionē ꝛ nō ꝯfundar ego ad penā eťnā.
B Caph aūt ita man⁹ interptať vt eiuſdē man⁹ palmā ſiue volā ſignificet.i. nō ꝯtractā eā ſꝫ aptā. expāſiſq̄ digitis inſinuet. Jō man⁹ opa vł corpis vł cordis vł ipi⁹ amoris interni ſignificat. Aptio vo eī⁹ ſignificat id qd̄ ꝓpħa cōmēdat dicens reuela dn̄o viā tuā ꝛ ſpera in eū ꝛc̄.

interpretat. p quaȝ opa vel
cordis vel corpis exprimūt.
m Defecit in ſalutare tuū
aīa mea. ⁊ in v̄buȝ tuū
n ſupſperaui. Defecerūt oculi
mei in eloquiū tuuȝ: dicētes
o quādo ↄſolaberi me. Quia
factus ſuȝ ſicͭ vter in pruina:
iuſtificatiōes tuas nō ſuȝ ob
p litus. Quot ſūt dies ſui tui.
quādo facies de pſequētibꝰ
q me iudiciū. Narrauerūt mihi
iniq fabulatiōes: ſ nō vt lex
r tua. Oia mādata tua v̄itas
iniq pſecuti ſunt me adiuua
s me. Paulominꝰ ↄſūmauerūt
me i terra. ego autē nō dereliq
t mādata tua. Scdʒ miſcdiaȝ
tuā viuifica me. ⁊ cuſtodiaȝ
teſtionia oris tui. A B La
mech. diſciplina. C B.
Plebs fidelis virtutē domi
ni ſctaqȝ deſcribēs. dicit oīa
tpalia poſſe finiri. mandata
vo eiꝰ neqꝗ terminū repire
B quorū diſcipline ſbdita
pclamat. in eternum nō obli
uiſcar iuſtificationes tuas.
a Aeternū domine: ver
bum tuum permanet

m C Defecit aīa mea. ſignificat laſſata eſt: atqȝ fatigata. qꝛ p nimia ſolet euenire deſideria. mos eñ iſte hūanitatis eſt. vt qd oīno ↄcupiſcimꝰ: i eo laſſari atqȝ deficere videamur. Sȝ vt intelligat q defectus iſte pgat: addit. i ſalutare. qd hebrea ligua dr Jhs. ⁊ ne aliqs ita exponēdū ⁊ ſētiendū dubitaret adiūxit. ⁊ in v̄bū tuū. i. vnigenitū filiū q ē dī xtus. n C Defecerūt oculi cordis. Et vide in eloquiū nō ab eloquio defeciſſe. Deficē eñ ab eloq dī ē totius boni priuatio: in eloquiū vo eiꝰ deficē ſp augeri ē. Dicētes. cū ligua loq ſoleat: dicit oculos locutos. vt oñdat luminoſa cordis deſideria: ſilētioſo qdaȝ ſmone pclamare. ⁊ pclamore ardentiſſimo deficere. ⁊ tādiu ſe dicit defectū iſtū ptuliſſe donec expectata incarnatio dñi cordiſ appareret aſpectibꝰ. o C Tām cur adiuuādū ſe ⁊ ↄſolandum petat hic ponit. Uter eī corpꝰ mortale ſignificat. pruina. celeſte bñficiū cōuerſionis oñdit. p quā euenit vt caro nr̄a laſciuiens afflictōe pnīe cōtrahat. vter igit i pruina. natiuo calore deſertus. glaciali rigore ↄtrahit. ſic corpꝰ ſctōrū incētiuo vicioꝝ calore vacuatū bñficio cōuerſiōis attrahit. ⁊ cū ſic fuerit felicit maceratū puenit qd ſequit. vt iuſtificatōes dei nullatenꝰ valeāt obliuiſci. p C Sciens cetꝰ ſctōꝝ vſqȝ ad finē mūdi ſe tētationibus diaboli ſubiacere. interrogat qñ mūdus iſte finiat. vt de pſecutoribꝰ. i. diabolo cū miniſtris ppata vltio cōpleat. nō qꝛ vite ſue tps volebat agnoſcere. ſ celeritatē futuri poſtulabat iudicij. in q iam btīs erit reqes ⁊ gaudiū ſine fine mālurꝰ q N A C Iniq ſūt heretici vl iudei vl gētiles pbi. C qꝝ doctrina inanibꝰ fabul ē cōpata. qꝛ a lege dī oīno diſcrepat. ⁊ catholica veritate diſcedit. r C Ueritas eñ ſp verū loqt. ſ pñdi eā qbuſdā nebul obcecare ↄtēdūt. Et pſecuti ſūt. iubēdo puerſa. falſa ſuadēdo. Adiecit adiuua me. qi ↄ i manē beluam ⁊ hoſtē crudeliſſimū ſe adiuuari poſtulat ↄ ſic fabulātes s C Dū dic paulominꝰ ⁊ nimietatē pſecutiōis oñdit et ſe tñ ñ defeciſſe dī munere declarauit. In tra in h ſclo. Ego aūt ñ dereliq mādata tua . ſ. qꝛ ſuā ↄſtātiā i martyrio vſqȝ in finē vite oñdit ⁊ tenuit. t C Uiuifica me dixit ſm miaȝ. i. i illa vita eťna ↄſtitue vbi ſctōꝝ vita ē. Ut cuſtodiā. N vel ea q i lege mādaſti. vl illa q i euāgelijs ptuliſti. A nullo modo martyres teſtionia dī . i. martyria (martir eī teſtis dī) cuſtodire nt niſi dñi miā dei viuificarēt viuificati ſūt eñ ne amādo vitā negarēt vitā ⁊ negādo vitā amitterēt vitā. ac ſi q p vita v̄itatē dei erere noluerūt. moriēdo p v̄itate vixerūt. B Et idō lamech diſciplinā ſonat qꝛ dei diſcipline plebs fidel libētiſſime ſubdita eſt. a C Permanet igit v̄bū dei i eternū in

celo.i.i vnoquoque ſctõ.quis de morte facit vi uere.i.p mortẽ tpalẽ viuere etnalr. ẽ eni in illis celũ.vl' illi ſũt celũ q ſe celeſti con uerſatõe tractare noſcũt. Al' in celo.i. in angelis in quibus de⁹ hĩtat. Manet igit in illis ſp̃s vbũ dei.q2 illi iugit i dei miſterio et laude firmiſſima deli beratõe ꝯſiſtũt.

b ℌ ℭ In gñatõe et gñatõe. tpa ſignificat qb⁹ duo ppl'i dño cre diderũt vn⁹ legis ꝛ p phetarũ ali⁹ euãgelij ꝛ apl'oꝝ. ℭ In qb⁹ ẽ vitas.i.ipe dñs xp̃e Fundaſti terrã. hoc ẽ cõſtituiſti ſctõs. q ſic fundati ſũt. vt in xp̃i credulitate pmaneãt. Et hec ẽ cã cur in gñatione et generatione veritas eſt. q2 funda ta ẽ terra.i. credẽtes. Si ei ip̃e nõ fundaſ ſet ſic frã.i. ꝯfirmaſ ſet nec p̃ox gñatõ nec ſequẽs. vl' credere in xp̃m vel pmanere i fi de potuiſſet. c ℭ Quotiẽs ſingl'ari nu mero dies ponit :ven tur⁹ ille ſignificat. q vn⁹ atq3 etern⁹ ẽ.ꝛ ñ hz noctẽ de q ſcriptuz ẽ.ꝛ erit ill' dñs lumen eternũ.ꝛ ne quis quõ hꝫ fieri poſſꝫ interrogaret dubitãdo adiecit.oĩa fuire creatori. q p ſua volũtate ꝛ corpalia ꝛ etna diſponit. d ℭ Meditatio qppe legl' ẽ illa. q pce pit.vl' cogitare vl' facere vt iterioꝛe qſi cõ ſiliario firmat⁹ toꝛmẽta poſſit ſeuẽtia in trepid⁹ ſupare. In hũilitate.in afflictõi b⁹ dic.quis pia volũtate tolerauit.a quibus ſe gaudet ereptũ:qñ meruit ad ſcim pueni re martyriũ. ℌũilitas iſta a qbuſdã neceſ ſitate ſubit.ab alijs vt a ſctis volũtate ſu ſcipit. e ℭ Nullus ei fideliũ dꝫ obliui ſci illoꝝ bñficioꝝ dñi.a qb⁹ vitale mun⁹ noſcit accepiſſe hec ãt bñficia ſt iuſtifica tões,q nob vitã aĩe pſtitert i fide : pñt ei foꝛtaſſe alia memoꝛie decidere.b ñficium

b in celo. In generatõe ꝛ gene ratõe vitas tua. fundaſti trã

c ꝛ pmanet. Ordinatione tua pſeuerat dies. qm oia fuiũt

d tibi. Niſi ꝙ lex tua medita tio mea ÷ ẽ :tũc foꝛte periſ

e ſem i hũilitate mea. Inetnũ nõ obliuiſcar iuſtificationes tuas. qa in ipſis viuificaſti

f me. Tuus ſuꝫ ego ſaluũ me fac.qm iuſtificatões tuas ex

g qſiui. Me expectauert pctõ res vt pderẽt me.teſtimonia

h tua intellexi. Oĩ ꝯſumatiõi vidi finẽ. latũ mãdatuꝫ tuũ

ℌ B Mem. nimis. ex quo vel ex ipſis. B ℭ Ppl's beatus. pphetaꝝ at ꝙ euãgelij meditatiõe pꝛofi ciens. ſup docentes ſe ac ſe nioꝛes aſſerit ſe diuina intel lexiſſe mandata. B ꝙ er

aut null⁹ fideliũ obliuiſcit i q vita pſtat f ℭ Tuus ſuꝫ ego:nõ pt dicẽ vere q ſe nouit pctõ fuire. Seru⁹ ei vicioꝝ:nõ me ret dñꝫ hĩe ſctõꝝ. Illud ãt ꝯſidera.ꝙ dñ pfeſſus fuerit cohoꝛs ſctã ſe eſſe dñi ad huc petit vt ſalua fiat vtiꝙ i illa iudicatiõe futura cũ bti intrãt i requiẽ ſempitnã. Sꝫ qre ſal⁹ iſta petat aſ ſidue:ſubt adiũxit di cẽs. qm iuſtificatões tuas exqſiui: alij ho noꝛes. alij mũdi gau dia. alij cõnubia qrũt ego iuſtificatões tuas g ℭ Me expectauert .ſ. mali ſuaſoꝛes blã diẽdo. qd agebant vt meã aĩaꝫ vulnere pũ tatis ſauciarẽt. Oſtẽ dit vo p hꝫ ꝙ ait expe ctauerũt: penã martyrij nõ fuiſſe acceleratã ꝛ pcipitatã. vt graui oꝛ fieret pena ptracta ꝙ ſubitanea. gũioꝛ ẽ ei iſta pſecutio q ꝛ co ronã martyrij ſuſpen dit ꝛ moꝛtẽ aĩe ſuadẽ ñ deſinit Sꝫ itelligẽs iſte teſtimoniũ dei nõ poterat ad vicia nefan da pduci. vñ illi ſoli a tali piculo liberãt: q dñi illumiatõe firmãt Intellexi ãt exponat id ẽ opat⁹ ſũ. ſic i alio pſalmo dĩ btũs q intelligit ſup egenũ.i. ſubuenit egeno.ille ei q opat fꝫ teſtimo nia nõ põt ad vicia vt diximus nephãda p duci. h ℭ Cõſummatio eſt ei oĩm vtu tũ pfectio : cui ꝯſummatõi xp̃s eſt finis: quẽ ſe vidiſſe dicit:cũ eñ illumiata mẽte credidit eẽ vẽturũ. Latũ mãdatũ ſignifi cat charitatẽ.quã circa deũ hĩe iubemur ꝛ pximũ. Nã qd lati⁹ eſſe dici põt ꝙ qd vniuerſaꝫ legẽ ꝛ pphetarũ dicta ꝯcludit. Nã vt ſaluatoꝛ docuit.in his duob⁹ mã datis charitatis lex oĩs ꝛ pphete pẽdẽt. ℌ Preuidit ꝙ ppheta in ſpũ xp̃m oĩa cõſummaſſe que ſcripta ſunt de eo in le ge pphetis ꝛ pſalmis. pp ter quod in cru

ce dixit. Cõſũmatũ eſt i ¶ Dicẽdo quõ
ꝑmittit ſe dictuꝝ queadmodũ legẽ dei p̃
cipua intẽtõe ꝛ volũtate dilexerit. Tota
die: ꝯtinuũ tp̃s ſignicat. meditaꝛ ei toto
vite tpe legẽ dei. q̃ oĩa q̃ facit: i laudẽ dei
agit. ſi q̃s eñ cũ timo
re dei cibos tpanꝛ ac-
cipit. ſi ſomnos conue
niẽter carpit legez dei
meditaꝛ in oĩbus qñ
ſe honeſta ꝛ probabili
actione cõmendat.
k ¶ Inimici intelli
gẽdi ſunt obſtinati in
dei. heretici et pagani
q̃ p̃cepta dei nõ opanꝛ
ſupra iſtos prudentez
ſe dicit effectũ. qñ iuſ
ſa dei deuot⁹ impleuit
ꝫ vñ fact⁹ prudẽs fue
rit addidit. tuo mãda
to qñ dñ illi obediuit
fideliter. cũctos erran
tes trãſcẽdit. Adiecit
qꝛ ineternũ mihi eſt. ſ.
mãdatũ tuũ. ſ. dilectio
dei ꝛ ꝓximi l ¶ In
tendam⁹ h̃ ſupiorẽ x̃
ſum vbi nõ dixit ſupra
p̃res ꝫ ſup inimicos.
hic aũt arguit mgr̃os
ſcʒ phariſeos quia ad
lr̃am ſe tenentes ſpiri
talẽ intelligẽtiã negli
gebãt Sup̃ tales igiꝛ
oẽs doctores: merito
cohors ĩctã ſe melius
intellexiſſe dicit qꝛ ſin
cerã dei doctrinã acce
pit. ꝫ cur meli⁹ intelle
xerit cãm dicit. qꝛ teſti
monia tua meditatio
mea eſt. m ¶ Sup
ſenes intellexi: ſenes
dicit h̃ nõ canos mẽte
ꝫ corpe. vult igiꝛ dice
re meli⁹ intellexit po-
pulus nou⁹ q̃ feliciter
xp̃m ſuſcepit. q̃ ſenex ꝛ
ille iudaic⁹ q̃ eũ ꝯtem
nẽdũ iudicauit. Qua
re intellexit ſup ſenio-
res addidit vicʒ. qꝛ mãdata tua exq̃ſiui.
nõ hoĩm ꝑuerſoꝝ mandata ſuaui. n ¶
Ab oĩ via mala. ſignificat hẽticorũ ꝑuas
ſuaſiões. q̃bus illi blãdiunꝛ. vel oĩm ma
loꝝ praua opa. Pedes ſũt meos ſignifi
cat aſſenſum mẽtis. q̃
nos q̃dã veſtigio du-
cit ad culpam: niſi pie
tas dei nos abſtraxe-
rit. Et x̃ba tua cuſto-
diã. aliꝛ eĩ x̃ba dei cu
ſtodire nõ poterat niſi
cũ illa peſtifera ſuaſio
ꝓbaꝛ expulſa. o ¶
A iudicijs tuis dic̃. i.
ab illo qd̃ tua volũtas
ꝯſtituit ꝛ viuẽdi regu
lam dedit: ab eo vtiq̃
nõ decliaui: qꝛ tu legẽ
poſuiſti mihi. h̃ ẽ. euã
geliũ qd̃ toti⁹ plenitu
dinis donauit effectũ
nõ ꝫ lex vetus q̃ offici
um pedagogi hʒ h̃ ac
cipiꝛ p ¶ Quãdul
cia. i. plus oĩb⁹ dulcia
ꝛ maxime dulcia. quia
In trãſito melle vel
alio cibo p palatũ. nul
lũ hʒ vltra ſaporẽ. elo
quia x̃o dei ſiue ĩ ore
ſiue ĩ faucib⁹ vel ĩ ar-
chano abditi pectoris
ſp dulcia ſunt meditã
tibus ea. ¶ Cũ enĩ
oĩs guſt⁹ corpalis ſit
in palato ꝛ faucib⁹ tñ
eloq̃a tñ dñi degluti-
ta in cordis dulceſcũt
faucibus.
q ¶ Legem eñ dei
edoctus intellexit ſcri
ptũ illud fili noli ãbu
lare cũ impijs. itez au
dierat ꝑdidiſti abs te
oẽs q̃ fornicanꝛ abs
te. talia quippe in mã
datis dei duʒ audiſſet
viã iniquitatis intelle
xit omnimodis execrã
dum. q̃ iuſto dño pla-
cere nõ poterat.

go mem interp̃tatur ex quo:
ſignificat ex quo. hoc ẽ quod
dicitur. Quomodo dilexi le
gem tuam domine. i. ex quo
affectu dulcedinis ꝛ amoris
vt ſignificet ex intimo. Qd̃
x̃o dicꝛ ex ipis ſignificat ex
ip̃s domini mãdatis eorun-
dẽ concipiendum amorem.
vnde dicit. a mandatis tuis
intellexi.

i Quomodo dilexi legez
tuam domine: tota die
k meditatio mea ÷ eſt ∴ Sup
inimicos meos prudentem
me feciſti mãdato tuo. quia
l ineternũ mihi eſt. Sup oẽs
docentes me intellexi. quia
teſtĩonia tua meditatio mea
m ÷ eſt ∴ Super ſenes intelle-
xi: quia mãdata tua queſiui
n Ab omni via mala prohibui
pedes meos. vt cuſtodiam
o x̃ba tua. A iudicijs tuis nõ
declinaui. quia tu legẽ poſui
p ſti mihi. Quãdulcia fauci-
bus meis eloquia tua. ſuper
q mel ori meo. A mandatis tu
is intellexi. propterea odiui
omnem viam iniquitatis.

lh B Nun. ſempiternũ vꝉ
piſcis C B Cohors beata
pedib⁹ ſuis dominici verbi
lumen radiare congaudẽs.

r C Teſtat̄ btā cohors'pedib⁹ ſuis ver
bū dei.i.ſcp̄turas ſctās lucere. ne abſen/
tia veri lumīs incidat in ruinā. quā p ſuā
ꝓuidentiā vitare nō poterat. Et lumē ſe
mitis meis. N vt hoc lumīe p̄eūte dū
ſemitas vite iſti⁹ g̃di/
mur. ad illaꝫ q̄ xp̄a via
eſt pducamur. lucerna
ḡ. ſcp̄tura ſctā dī pro/
phetaꝝ ꝛ euāgelioꝝ
lumē. Uel vtrunq3 lu/
men ꝛ lucerna. s C
Jurare eſt ei iure ora
re. i. eq̄tateꝫ dicere. ne
velit q̄ſpiā qđ ꝓmiſit
in ptē alterā declina/
re. Jurare igit̄. h non
ſignificat ſacramētuꝫ
p̄ſtare. in q̄ inuocādo
diuinitatē veritat̄ te
ſtē adducim⁹: ſ; iura/
re eſt firmiter ī aīo cō/
ſtituere bonū ꝓpoſitū
implere. Judicia vero
iuſticie ſūt. cū exaltat
hūiles. deijcit ſupbos
t C Dū ſe dicūt mē
bra xp̄i vſq3quaq3 hu
miliata. oñdūt multa/
rū pſecutionū ſe ſuſti/
nuiſſe picula. ꝛ ex hūi
litate ſua ſm ꝓmiſſio
nes dī viuificari ſe pe
tūt. Uerbū ei illud di
ci p̄t: venite ad me om
nes qui laboratis ꝛc̄.
v C Oris aūt volū
taria ſacrificia ſeu be/
neplacita ſūt: deuotio
nē laudis offerre non
alicui⁹ mūdane vtili/
tatis: ſ; ꝓprie volūta/
tis intuitu. illa ḡ petit
vt reddantur accepta
deo: qtūs hac oblatio
ne placat⁹ iudicia ſua
eū doceat. q̄ fidelibus
mentib⁹ dignat̄ ape
rire. x N Aīa mea
ī manib⁹ meis. h ē. q2
aīam meā ī bonis opib⁹. ſm q lex tua iu
bet paratā ſp habeo. vł q2 patus ſuꝫ mar
tyriū ꝓpter te ſuſtinere. C Hoc vbiq3

B Expetit retributiōes do
mini ppetuas. ob quas hec
lr̄a ſempiterni nomē accepit
Porro q piſcis interp̄tatur
oſtēdit eū q̄ in fluctib⁹ ſecu/
li lumen verbi requirit.

r Lucerna pedibus meiſ
verbuꝫ tuū. ꝛ lumen ſe
s mitis meis. Juraui et ſtatui
cuſtodire iudicia iuſticie tue
t Hūiliatus ſum vſq3quaq3:
dñe viuifica me ſm xbū tuū
v Uoluntaria oris mei bñpla
cita fac dñe. ꝛ iudicia tua do
x ce me. Aīa mea in manibus
meis ſp. ꝛ legē tuā non ſum
y oblitus. Poſuerunt pctōres
laqueū mihi. ꝛ de mandatis
z tuis non erraui. Hereditate
acq̄ſiui teſtionia tua ineter/
num. q2 exultatō cordis mei
ꝛ ſūt. Jnclinaui cor meū ad fa
ciēdas iuſtificatiōes tuas in
eternū. ꝓpter tetributionem

B H Samech. adiuto
rium. C B. Catholicū exa:
men. iniquos odio ſibi fuiſſe
dicit. legem xo dñi ſe dilexiſ:
ſe. petenſq3 ille ſctūs pp̄łus
vt ab eo ſuſceptus: mala ſe:
culi euadat. B Nomēq3
lr̄e exponit cuꝫ dicit adiuua

ſemp p̄cipit̄. hoc ſpāliter cōmonemur. vt
ſic redeam⁹ ad legē: ne diſcedamus a le/
ge. p manus itaq3 vel opatōnes vel ptās
intelligit̄ vel promptitudo ad martyriū
ꝛ paſſionē. y N Quid ſunt iſti laquei
niſi tēdicule dyaboli:
vel ſuggeſtiōes eius.
C Jn hac enī ſilua
mūdi tot laqueos īue
nis q̄t vicia cōtueris.
Sequit̄ remediuꝫ qđ
cognoſcit̄ ꝯtra iſta ve
nena pugnare. ſ. q̄a a
mādatis dei mīme de
clinaui. Ab illis eīn q̄
nō declinat vlla dece/
ptiōe non capit̄. q2 iu
xta ipſa mādata nō in
ipſis inſidie ſunt.
N Laque⁹ enī iux̄
viā nō in via ponit̄. et
ſi egreſſus de via fue/
ris mādatoꝝ cades in
laqueum. z C Jſta
hēditas lucratiua et̄/
na poſſeſſio eſt. Teſti/
monia ſctīſſima prece
pta ſunt. Merito exul
tationē ſui cordis eſſe
dicebat hereditatē re
gni celeſtis. ipſe eī me
ret̄ ad eā puenire q̄ p
bat̄ de tali acq̄ſitione
gaudē. N Teſtio/
nia enī ꝛ p̄cepta tua h̄e
ſunt hereditas iuſti. h
ꝛ in futurū ineternuꝫ.
ꝛ N Jnclinaui cor
meū. ſ. ad hūilitatem.
Jnclinaui enī. i. hūili
aui cor meū vt te intel
ligere meruiſſeꝫ: q2 ſu
perbi nō inclinant cor
ſuū in hūilitatē Et ad
dit ad q̄d inclinauerit
ſcꝫ ad faciēdas iuſtifi
catiōes. hoc ē tua mā
data. que ego ꝓpter re
tributionem vite eter
ne facere ꝓpria volun
tate decreui. a N Jniq̄s odio habui
nō naturā q̄ hoīes erāt. ſ; vicia ꝛ pctā q̄/
bus legi dei ꝯrij fuerant. quā ego diligo

ſicut tu ꝓcepiſti vt ope impleā b ℟ Ad
iutor in p̄nti. ſuſceptor: in ſc̄lo futuro.
C Adiutor: ptinet ad iplēda mandata.
qm̄ ſine eiꝰ adiutorio: nec incboari q̄cꝙ
boni poſſumꝰ. nec iplere valemꝰ. Uel ſu-
ſceptor qñ nr̄am nāam
aſſūpſit. Et ī v̄bū tuū
ſperaui. ℟ hoc eſt in
xp̄m. C q̄ ē p̄ſidiū ſū
mū c ℟ Declinate
a me maligni. h̄ ſūt de
mones viciaqꝫ ꝛ pctā.
Q̄diu em̄ ipi tibi tēdi
culas p̄parāt ꝛ ſugge
ſtiones peſſimas: nō
potes ſcrutari māda-
ta dei tui. C nec ad
ea ſcrutāda idonei in
ueniri ꝑ oſſumꝰ. niſi ī
eis totis aīe viribꝰ oc
cupemur. ℟ vñ ſi vo
lueris tu q̄ʒ pfectam
agere pniāʒ: ſegrega
te a ꝯſortio oīm malo
rū. ꝛ ī aliū locū fuge.
d C Petit ſe ſctā co
hors effugatis pſidis
a dño ſuſcipi vt poſſit
eiꝰ ꝓmiſſione ſaluari.
Cū dicit viuā: futurū
tp̄s oñdit: h̄ ei vere ñ
viuiť. vbi fragilitate
carnis peccať. Expe-
ctatio q̄ʒ ſctōꝝ ē: celo
rū regna. angl'oꝝ con
ſortia ꝓmereri. et qđ
ſup̄ totū ē: ip̄m iugiť
videre q̄ ī btōꝝ ſolet
ſp corde dulceſcere.
e ℟ Auxiliū rogat in
aīa ꝓp̄ha ſibi venire ď
xp̄o Addidit ꝛ medita
boꝛ ī iuſtificatōibꝰ tu
is. C cām reddit ob
ſequij. qꝛ q̄diu ī hoc
ſc'lo ſumꝰ ꝛ a pctīs li-
beri eē nō poſſumꝰ: decet nos ī iſta ſp iu-
ſtificatōe q̄ fit ī ꝯfeſſiōe pctōꝝ pſternere ꝛ
eiꝰ volūtatē meditari. f C Merito ꝙ
ſpernūť a dño. q̄ ab eiꝰ iuſtificatiōe q̄ fit
ī ꝯfeſſiōe pctōꝝ diſcedūt. eoꝝ q̄ppe cogi-
tatio iniuſta ē. ꝛ velle peccare. ꝛ iuſtiſſi-
mo iudici ſatiſfacere nolle merito igiť ſu
pbi ſpernūť a dño. q̄ remedio pnīe ſana-
ri deſpiciūt ꝛ iuſtificari. g ℟ Preuari
cātes fuerūt oēs q̄ añ aduentū xp̄i erant
qꝛ ſub debito tenebāť ꝓuaricatiōis ade
p̄mi hoīs. ꝛ oēs ad infernū deſcēdebāt.
Iō dilexi. ne ī his pre
uaricator appaream.
h C Precať ꝙ ſctūs
ppl'us ꝯfigi ſe timore
dñi. vt moriēdo viuat
q̄ p̄us viuēdo morie-
bať: felix q̄ clauo iſto
ꝯfigiť. q̄ tali vulnere
ſauciať: ip̄o clauo ꝯfi
xus ē. q̄ dicebat. mihi
viuere xp̄us ē. ꝛ mori
ri lucrū. ℟ Timore
itaqꝫ iudicij carnē ďs
ꝯfigit illiꝰ. q̄ oēs ꝯcu
piſcētias carnis cruci
figēs: cū xp̄o cōmori
ꝛ cōſepeliri cupit. vt
ſecū reſurgere ꝛ ꝯui-
uere et'nal'r poſſit.
i C Facit ei iudiciū
q̄ſq̄s iudicat ꝯ̄ ſe ꝛ p̄-
uitates ſuas añ exa-
mē dñi iuſta execrati-
one ꝯdēnat. Sʒ ne h̄
iudiciū adulatorium
magis q̄ꝫ veꝝ putares
addidit ꝛ iuſticiā. qm̄
ꝑ illā nos iudicamꝰ.
qñ delictoꝝ nr̄oꝝ vin
dices ſumus. Ne tra-
das me. petit ppl's ſā-
ctꝰ ne tradať pſequē-
tibꝰ ſe. i. diabolo ꝛ eiꝰ
miſtris q̄bꝰ iō iraſce-
bāť imūdi ſpūs. qꝛ vi
debāt ſuaſiones ſuas
ꝛ imiſſiones dānari.
k C Dñi ei mīa ſu-
ſcipimur. qñ pctōrum
nr̄oꝝ cōpulſiōe ꝑcuti-
mur. Seruꝰ em̄ a ſeruādo dr̄: qꝛ eū captuʒ
dñi ſui manꝰ miſerata ab iminēti interi-
tu ſeruauerit. ꝛ iſte a ꝑiculo aīe xp̄i miſe
ratōe liberatꝰ eius ſe ſuū dicit. Ne calū-
nienť. i. imūdi ſpūs. q̄ nob̄ ip̄obe aduer
ſanť ꝛ nos calūniant. qꝛ ꝛ cū ipi nos de
cipiāt tñ ꝛ cū hoc nos ſemꝑ accuſant.

me et ſaluus ero.

a Iniquos odio habui et
b et legē tuā dilexi. Adiutor ꝛ
ſuſceptor meꝰ es tu. ꝛ in ver
c bum tuuʒ ſupꝑſperaui. Decli
nate a me maligni. ꝛ ſcruta-
d boꝛ mādata dei mei. Suſci-
pe ſcḋm eloquiū tuuʒ et viuā.
nō ꝯfundas me ab expecta-
e tione mea. Adiuua me ꝛ ſal-
uus ero ꝛ meditabor in iuſti
f ficatiōibꝰ tuis ſp. Spreuiſti
oēs diſcedētes a iuſticijs tu-
is. qꝛ iniuſta cogitatio eoꝝ.
g Preuaricātes reputaui oēs
pctōres terre iō dilexi teſtīo-
nia tua. Cōfige tīore tuo car
nes meas a iudicijs ÷ ei :· tu-
is timui. ℟ B Ain. fons ſi
ue oculus. C B Membra
dñi inet'nū viuētia petūt ſa-
cre īcarnatōis aduētū. B il
eni cni xp̄s ſcʒ ē fons viuꝰ q̄
q̄riť. iſte oculus mōs q̄ q̄rit.
i Feci iudicium ꝛ iuſticiā
nō tradas me calūniā-
k tibꝰ me. Suſcipe ſeruū tuū i
bonū. nō calūnienť me ſupꝑbi

l Oculi mei defecerunt in ſa-
lutare tuum. ⁊ in eloquiū iu
m ſticie tue. Fac cuz ſeruo tuo
ſm̄ miſcd̄iaz tuā. ⁊ iuſtifica-
n tiones tuas doce me. Seruꝰ
tuus ÷ ſum ⁖ ego: da mihi in
tellectuz vt ſciam teſtimonia
o tua. Tēpus faciēdi dn̄e: diſ-
ſipauerunt legē tuaz. Ideo
p dilexi mādata tua. ſup auꝝ
q et topazion. Propterea ad
oīa mandata tua dirigebar:
oēm viā iniquā odio habui.

ħ B Phe. os ab ore nō ab oſſe. B Sanctus ppl's. aſſerit ſe aperuiſſe os ſuuz ⁊ attraxiſſe ſpm̄. vt eiꝰ audiat oro. C et iō lr̄a: vocaboluz oris accepit. i q̄ puulus q̄ſq₃ et humilis. introituz cordis aperit. ⁊ ſpm̄ diuine charitatis ⁊ pietatis imbibit.

r Irabilia teſtionia tua
÷ dn̄e ⁖: ideo ſcrutata
s eſt ea aīa mea. Declaratio
ſmonuz tuoꝝ illumiat: ⁊ in-
t tellectuz dat puulis. Os me
um aperui ⁊ attraxi ſpiritū.
q₂ mandata tua deſiderabā

l C Cordis eiꝰ oculos dicit defeciſſe ꝑpter aduētū xp̄i. quē tāto deſiderio expectabat: vt nullā requiē hr̄e potuiſſet expectādo. Salutare xp̄s ē. Et ī eloquiū iuſticie. i. euāgelica xba. q̄ dicturꝰ erat populo credituro. m C Miam ſup̄ ſe fieri petijt. q₂ iuſtū ē vt iugit̄ roget̄ q̄ ſi n̄ petat̄ offēdit̄. Seruo tuo. q₂ ſtatī corruit q̄ alteriꝰ eē voluerit. ⁊ vide q₃ iuſtificatōes ſe doceri poſtulauit q̄s iā deuotus accepit. ⁊ p totuz pſalmū frequēter petit vno loco qd̄ alio ſe accepiſſe fatet̄. vt deꝰ qd̄ dedit ꝯſeruet. ⁊ q₂ petēdi nū͠q₃ dz eē faſtidiū: hāc ei aſſiduitatē ⁊ oro dn̄ica deſig gnat q̄ dic̄. panē nr̄m q̄tidianū da nob̄ hodie. n C Seruꝰ tuꝰ ſuz da mihi q̄ ſolitus es donare q̄ iuſte ac fiducialr̄ peterē Ut ſciā. i. vt accepta retineā. Scire ei illud ē qd̄ ī nr̄az noticiā veniens nulla obliuiōe delet̄. Et ꝯ̄tinuis oīa expedientia ꝯtinuis p̄cibꝰ ſint a dn̄o poſtulāda. maxime tn̄ dīnarū ſcp̄turarū ītellectꝰ iugit̄ petēdus ē. q̄ quātoplus pcipit̄ tāto ſuauior īuenit̄. o C Clamat ppl's fidel'. tp̄s faciendi. h̄ ē vt mūdo appareas. pctā diſſoluas. ipm̄ diabolū pſternas addit cām faciēdi qd̄ petiuit q₂ diſſipauerūt iudei legē quā ille eis inuiolabilit̄ cuſtodire p̄cepit. diſſipare eī legē ē alit̄ viuere q̄z lex p̄cipit. ⁊ facere qd̄ lex dānat. p ħ Sicut ei aurū cūctoꝝ metalloꝝ: p̄ciū precellit. ita topaſius oīm gēmarū in ſe hn̄s pulcritudīes. oīm vicit honores. iō pp̄ha ſup oīa hec mādata dei dilexit. q₂ in his aduētū dn̄i q̄ mūdū redemit nūciatū īuenit. q C Qui legē dei diligebat ſup aurū ⁊ gēmas neceſſe fuit. vt ad oīa mādata eiꝰ directꝰ appereret ⁊ ꝯgruū fuit vt odiſſet oēm iniquā viā. q̄ meruit amare rectiſſimā: iniq̄ eñ via ē que nos ducit ad vicia. recta: q̄ ad ſalutē trahit: ⁊ xtutes īdulgētiā q₃ tribuit ⁊ ſalutē. r C Diffinitōem teſtimonioꝝ vno xbo ꝯplexꝰ ē dicēs mirabilia. mirabilia plane. qm̄ p ea celeſtis xtus hoībus terrenis innotuit. et noſſe dederūt puulis vn̄ angeli btā delectatōe ꝯplēt̄ ħec ſꝫ ſcrutari lz. ⁊ aſſidue medītatōe pq̄ri. nō illud timeri qd̄ dicit. altiora te ne q̄ſieris. ⁊ fortiora te ne ſcrutatꝰ fueris. altiora eī dici nō pn̄t q̄ vt pq̄rerent̄ edicta ſūt. s C Sermōes dei ſc̄. q̄s iuſtoꝝ pp̄hetauit auctoritas. vt ē ecce virgo ꝯcipiet. Et alibi videbit oīs caro ſalutare dī. iſtos ſmones declarauit illumiatōe aduētꝰ ſui. q₂ p ipm̄ manifeſta fcā ſūt q̄ ſacris lr̄is tenebātꝰ abſcōdita. Paruuli ſc̄ nō etate dicti ſꝫ de ſimplicitate ⁊ humilitate ꝯſcie. t C Os ei dic̄ mētis introitū. q̄ tūc apit̄. qn̄ aliq̄d diſcere curamꝰ. Attrahit ſpiritū. i. xtutē faciēdi. quā p ſe non poťat adipiſci: attrahit̄ eī ſp̄s qn̄ mēs ſalutaris deſiderij cōplet̄ affectu. ⁊ incipit firma mēte velle qd̄ añ appetiuit. Quia mādata tua ardorē ſiq̄dē mādatoꝝ habuiſſe ſe: ideo enim aperuit os q₂ deſiderabat mādata.

v ℂ Freq̄nter dn̄s aſpicit iratus vt ꝑdat. ſic ſodomā. Aſpicit etiā ꝓpicius vt in mūerib⁹ fecit abel. ꝛ iō ne in partē ſuſciperet aduerſam: adiunxit ꝛ miſerere mei. Iudicium quippe dei eſt. vt nomen ſuū diligētib⁹ largiat̄ auxiliū mīe. ſic ꝛ ſm̄ illud iudiciū ſibi petit miſereri. x ℂ Greſſus ſignificat motus aīe: nā ſicut ꝑ greſſus corpis de loco ad locū trāſferimur: ita ꝛ in illis q̄buſdam paſſibus ſiue ad meliora ſiue ad peiora progrediuur. Scd̄m eloquiū petit ſeſe ſctā cohors dirigi. i. ſm̄ iuſſa ꝛ precepta. q̄b⁹ obſeruatis fit vt nulla illi iniuſticia dānari potuiſſ; Et vide ꝙ caute petat. nō enī petit vt a nulla iniq̄tate pulſet̄. q̄ h̄ cōmuni lege h̄ fieri non pōt. fieri ꝟo pōt. vt nō dn̄et̄: nō ſolū aliq̄ ſed oīs iniq̄tas. y ℂ Calūnie ſunt hoīm ꝯ honorē veritatis controuerſie vel iurgie req̄ſite q̄s merito cohors ſctā ꝑcabat̄ a ſe auferri. vt amotis aduerſitatib⁹ mādata dei poſſet indagare. Eſt enī calūnia cōmentū aliq̄ȯ piculoſe falſitatis obiectū. q̄ȯ bonis ſꝑ hoīb⁹ ſtudio ꝑuerſitat̄ obijcit̄ vt rcā ꝯſcia actū ab eis decolorare coronātes. criari valeāt. vł breui⁹ Ꝺ A Calūnia eſt falſa crimīs obiectio z ℂ Deſiderat ſctā cohors ſaluatoris aduētū. cui⁹ facie: illūiata ſunt tenebroſa pctā. ꝛ q̄ vitā cōfert mortuis ꝛ certiſſima remedia deſpatis. Vel ita illumīa vt illumiatā faciē tuam nō velatā cōſpicere poſſim. legē enī moyſe ferēte. in faciē ei⁹ iudei cōſpicere nō poterāt. q̄ velatis legē cordibus audiebāt. vultus enī moyſi fulgor erat legis. quē q̄ iudei cōſpicere nō valebāt: valebat vultū ꝛ ita reſpicere valuerūt: illud velū cordis h̄ auferri petit vt clarā legis veritatē agnoſcere poſſit. ꝛ ℂ Exitus aq̄rū: ſignificat lacrīas copioſas: q̄s tūc ꝓfundim⁹: q̄n pctōꝝ noſtroꝝ recordatiōe mordemur. nā ſi mādata dn̄i cuſtodiremus. leticiā vtiq̄ haberem⁹ nō ardorē ploratiōis. Et vide q̄ ꝑ oculos dicit ſatiſfactiōz veniſſe. ꝑ quos frequēter illecebras hui⁹ ſeculi attrahimus: vt merito ꝑ illos culpa mūdet̄. per q̄s ꝛ exceſſus admittitur. a ℂ Iuſtus es dn̄e. q̄ iubes pctōres ſe affligere vt eos debeat tua medicina ſaluare: iuſtum eſt enī. vt delinq̄ns ꝑ ſatiſfactionē corrigat̄. ꝛ iuſticia dei hūili cōfeſſione declaret̄: ſuis enī meritis putaret̄ datum ſi pctōr iugit̄ floreret illeſus. b ℂ Mādaſti. i. ꝑcepiſti. ſ. obſeruari nimis. i. valde. teſtimona ꝟo ſunt que ſub teſtificatiōe ſūt ꝓlata. i. ꝑcepta. hec continēt iuſticiā ꝛ ꝟitatē iuſticiā q̄n equaliter oīa diſcernūt. veritatē q̄ ꝓmiſſa retribuunt. Ꝺ Vel oīa que mādante te patimur: iuſta recta ac vera ſunt q̄ aut pro pctīs nr̄is ingruūt. aut vt probati manifeſtemur eueniūt. A Vel dicit teſtimonia dei eſſe iuſticiam ꝛ veritatē. iuſtū enī ſe ꝓbat mādando ꝛ verū. et iō vult cuſtodiri nimis. c ℂ Tabes ē alicui⁹ morbi cōtracta neceſſitas. q̄ nos facit paulatim defluere. dū corpis ſoliditatē cōſumit: quod ſibi accidiſſe teſtatur. cū nō patiebat̄ ꝑfidorū laceratiōe violari legē dn̄i. ꝛ hic zelus eſt bonus. quandoq̄ etiā in malo ponit̄. vt ibi. zelus et inuidia comedit domū iacob.

v Aſpice in me ꝛ miſerere mei
ſm̄ iudicium diligentiū no/
x mē tuum. Greſſus meos di/
rige ſm̄ eloquiū tuū. ꝛ non
dn̄etur mei omīs iniuſticia.
y Redime me a calumnijs ho
minū. ꝛ cuſtodiā mandata
z tua. Faciē tuā illumīa ſuper
ſeruum tuū: ꝛ doce me iuſti/
ꝛ ficatōes tuas. Exitus aqua
rum deduxerūt oculi mei. q̄
nō cuſtodierunt legē tuam.
Ꝺ C Sade. iuſticia. C B
Chorus ſctōꝝ. carnis ſue tri
umphatrix. ſm̄ hui⁹ lr̄e no/
mē iuſticiā dn̄i ꝯfitet̄. ꝛ elo/
quia eius ignita. cōtinua ſe
dicit dilectione venerari.
a Iuſtus es dn̄e. ꝛ rectū
b iudiciū tuū. Mādaſti
iuſticiā teſtimonia tua: ꝛ ve
c ritatē tuā nimis. Tabeſcere
me fecit zelus meus. q̄ obli
ſunt verba tua inimici mei.

d ℂ Ignitũ eſt eloquiũ dñi. qꝛ purgat
mortaliũ corda: mũdana fece ſordentia.
Vehementer ⁊ vt h̃ nõ ad mortẽ credẽs.
ſ ad ſalutẽ addidit. ⁊ ſuus tu⁹ dilexit il/
lud. vtiq꞉ diligebat qđ vitã cõferre noue
rat ⁊ honorẽ nõ quod
mortem afferret. N
Et ſic eloquiũ p̃cepto
rũ pctã ꝯſumit ita pec
cãtẽ ſi ꝯuertat᷑ illũtat
e N Iſte v̾ſiculus
ad pplm xp̄ianũ referẽ
dus ẽ. q̃ p̄us ꝯtẽptus
⁊ de domo p̄ris eiect⁹
recolẽs iuſtificatõnes
dei. p̄mogenita p̄oris
accipiẽs p̄or effect⁹ ẽ.
f ℂ Hic v̾ſus iuſti/
ciã dñi ⁊ legem ab ho
minũ iuſticia ⁊ lege di
ſcernit. hoĩm enĩ iuſti
cia quãtacũq꞉ ſit tp̄a.
lis eſt Juſticia aũt dei
ineternũ manet: q̄a q̄ſ
q̄s eã cuſtodierit: eter
na felicitate gaudebit
ita vt de lege ſentiẽdũ
q̄cũq꞉ eã intelligẽ me/
ruerit celeſti veritate
cõplet᷑. veritas enĩ le
gis xp̄us eſt. g ℂ
Tribulatõ ⁊ anguſtia
ſctis viris magna ſũt
mũera: qꝛ norũt ſe põ
dere taliũ ꝯp̄ſſos exu/
dare pctã ⁊ tẽdere ad
gaudia eterna. Inue/
nerũt me. q̄ſi expectan
tẽ. q̄ſi fixũ: ⁊ ad earuꝫ
certamĩa p̄patũ. Sub
iũgit v̾o illud adiuto
riũ vñ ſe nouerat ĩ di/
uerſis paſſiõib⁹ cura/
tũ dicẽs mandata tua ⁊c̃. qm̄ ſp in diuis
ſcp̄tur erat anim⁹ occupat⁹. h N Eq̃
tas teſtimonia dei ſũt. qꝛ eque oĩa diſcer
nũt. P̄terea viuificari ſe poſtulat. vt pro
eorũ intelligẽtia vitã poſſit cape ſempit᷑/
nã. ℂ Breuit᷑ itaq꞉ diffininit teſtimo/
nia dei eẽ equitatẽ in eternũ cõtra tribu/
latiões ⁊ anguſtias: q̃ tp̄alia eẽ noſcunt᷑
vt tali ſpe tp̄ales anguſtie cõtemnerent᷑.

d Ignitũ eloqutuꝫ tuuꝫ vehe
mẽter. et ſeruus tuus dilexit
e illud. Adoleſcentulus ſum
ego et cõtẽptus. inſtificatio/
f nes tuas nõ ſuꝫ oblitus. Iu
ſticia tua iuſticia ineternum
g et lex tua veritas. Tribula/
tio ⁊ anguſtia inuenerũt me
mãdata tua meditatio mea
h eſt. Eq̃tas teſtimonia tua in
eternũ. intellectũ da mihi et
viuã. H B Coph. voca
tio C B Reuerẽdiſſim⁹
chorus. iuxta huius lr̃e no/
mẽ. in toto corde ſuo clamat
ad dominuꝫ. iuſtificationes
eius ſedulus exquirens.

i Clamaui in toto corde
exaudi me domine. iu/
k ſtificatiões tuas req̄rã. Cla/
maui ad te ſaluum me fac. et
l cuſtodiã mãdata tua. Pre/
ueni imaturitate et clamaui
qꝛ in verba tua ſup̄ſperaui.
m Preuenerũt oculi mei ad te
diluculo. vt meditarer elo/
n quia tua. Vocem meã audi

i N Hũc clamorẽ nõ corporee vocis ſ
ſpirital᷑ mẽtis itellige. ℂ Eſt ei iſte cla
mor deuote mentis affect⁹ q̃ mag̃ cordis
intẽtõe p̄fert᷑ Cogitatões illas ei exaudi
uit altiſſim⁹. q̃ pia intẽtiõe voluunt᷑. In
toto cordẽ dr̃. ne puta
res aliđ cogitãduꝫ qñ
clamat᷑ ad dñm. In ſo
la eñ religioſa cogita
tiõe dꝫ tot⁹ ſp̄ũs occu
pari. ne mẽs diuiſa ne
queat qđ poſtulat im
petrare. Et intẽde q̄d
clamat. nõ diuitias ho
nores voluptates. ſed
iuſtificatões tuas req̄
rã. nõ lectiõe tm̄ ſ ope
k ℂ Clamaui ad te:
ad illũ ei clamat q̃ pe
titionẽ ſuã digne toto
cordis affectu effudit
Cũ dicit ſaluũ me fac:
in aĩa vult intelligi nõ
in corpe. nõ ei corp̄is
ſaluteꝫ petẽ poterat q̃
libent᷑ corporeis paſſi
onibus ſubiacebat.
l ℂ Preuenit ĩma/
turitate. q̄ſq̄s in ãnis
puerilibus anticipat
modeſtiã ſenectutis. ⁊
añ facit g̃uiſſimã men
tẽ: quã poſſit annoruꝫ
nũeroſitate caneſcere
Quia in verba tua. i.
in filiũ ſpare nõ deſti/
ti. A Vel in verba
p̄phetaꝝ ⁊ dei. poten/
tis facẽ qđ p̄miſit. p̄/
miſit eñ ĩ verbis ſuis
redẽptorem miſſuruꝫ.
m ℂ Preuenerunt
oc̄li mei ſignificat ocu
los cordis añ credidiſſe vẽturo in carne
dño. quã ei⁹ irradiaret aduẽt⁹. xp̄s ei eſt
dies. eiuſq꞉ aduẽt⁹ ⁊ incarnatio diluculũ
eſt: diluculũ enĩ initiũ diei ſignificat. Ut
meditarer. cãm reddidit cur añ diluculũ
mens ei⁹ ſurrexit. nõ vt agrũ coleret ſ vt
dei meditaret᷑ eloq̄a. n ℂ Petit ſuaꝫ
vocẽ exaudiri ſm illã miam q̃ ex miſeris
btõs fec̃. ex captiuis liberos. ex mortuis

viuos. Qz aũt addidit viuifica me. ꝯfite
tur ſe mortuũ eẽ lege pctĩ. viuificari em̃
nõ p̃t: niſi q̇ in ſe ꝓpriã nõ hz vitã. Qz ve
ro dicit ſm iudiciũ intellige illud q̇ ſup-
plicãtib⁹ parcit. ꝛ ſe dãnãtes abſoluit.

ꝛ ſcp̃ta leg̃ ꝛ ꝓphaꝝ ꝛ euãgelij fũdata ſẽ
C vñ euidẽter cognoſcit. ab antiquis
mẽte ꝯſpectũ xp̃m r A Uide hũilitatẽ
meã ꝛ eripe me. Quãuis iſta vox videat
martyꝝ. tñ nemo eã a ſe putet alienã: q̇
in xp̃i corpe ẽ ꝯſtitut⁹

o A C Appropi-
quãt em̃ pſeq̃ntes: qñ
poſt oĩa vſq3 ad lace-
ratões carnis vident
accedere. I Iniq̇-
tate ãt appropinquãt.
id ẽ cũ iniq̇tate. h̕ eſt
inique. qm̃ patiebant
martyres mala p bo-
nis. A lege ãt iſti. ſ. p-
ſecutores longe ꝛc. qz
I A C quãto ad
ſanctoꝝ penas appro
pinquabãt: tanto a le-
ge dñi recedebant. Si
xo text⁹ alicui⁹ hẽat
iniq̇tati vel iniq̇ idem
ſenſus redit. q̇ em̃ iu-
ſtos pſequit. ꝓpĩquat
iniquitati ꝛ iniq̇ agit.
p C Dñ dicit ꝓpe es
tu dñe. ꝯfitet eũ vbiq3
pñtẽ. ꝛ eũ noſſe ſi puer
ſa gerim⁹. nec declina
re eũ poſſe cũ fugimus
vna eſt q̇ ſal⁹ ad ip̃m
feſtinare. quẽ nõ poſ-
ſis effugere. Et om̃es
vie t ꝛc. iude⁹ h̕ nõ p̃t
loq̇ qui noluit credere
veritati. p̃t xo dicere:
qui xp̃o credit ꝛ mãda
ta eius cuſtodit.
A Etiã in tormentis
q̇ illa nõ imerito pati
atur. h̕ veꝝ ſit dei in h̕
iudiciũ. Sic heſter. ſic
daniel. ſic tres i cami
no. ſic oẽs ſcti ꝯfitẽtur.

ſm miam tuã dñe: ſm iudi
o ciũ tuũ viuifica me. Appro
pinquauert pſequentes me
iniq̇tate: a lege autẽ lõge fa
p cti ſunt. Prope es tu dñe. ꝛ
q oẽs vie tua veritas. Initio
cognoui d̕ teſtimonijs tuis
quia ineternũ fundaſti ea.
h B Res caput. C B
Ppl̕s vicioꝝ victor. ſe petit
viuiſicari quoniã mãdata
dñi ſummo ſtudio exquiſi-
uit. p̃ncipiũ quoq3 verborũ
dñi teſtatꝰ eſſe xitatẽ ꝛ hoc ẽ
caput qd̕ p̃ſens lr̃a oſtẽdit.
r Jde hũmilitatẽ meã ꝛ
eripe me. qz legẽ tuã ñ
s ſum oblit⁹. Judica iudiciũ
meũ ꝛ redime me. ꝓpter elo
t quiũ tuũ viuifica me. Lõge
a pctõrib⁹ ſal⁹ qz iuſtificatio
v nes tuas nõ exq̇ſiert. Mie
tue mlt̕e dñe ſm iudiciũ tu-
x um viuifica me. Multi q̇ p
ſequunt me ꝛ tribulãt me a
teſtimooijs tuis nõ declina
y ui. Uidi preuaricantes ꝛ ta

Et eripe me.
C ſcz de neceſſitate
penaꝝ ꝛ de pıcl̕o mor
tis. de q̇b⁹ hñi marty-
res ſe libari petũt. vel
de pıculo pctõꝝ Quia
legẽ tuã. h A C ſcz
q̃ dixiſti. Qui ſe exal-
tat hũiliabit: ꝛ qui ſe
humiliat exaltabit.
s A C Petit cho
rus ſctõꝝ iudiciũ ſuũ.
id ẽ cãm q̃ ſe tribulãt ꝛ
pſequũtur iniuſte de-
mones a dño iudica-
ri. ꝛ ſe ab ip̃is redimi.
Addidit ꝓpter eloq̇uz
tuũ C illud. ſ. vbi p
mittit q̇ credit ĩ me nõ
moriet t h C Me
rito q̇ a ſalute facti ſũt
lõge iudei q̇ reſpuerũt
ſalut̕ auctorẽ. ꝛ iuſti-
ficatões legis nõ intel
ligebãt. qz xp̃m in eis
nõ agnouerũt A vl̕
etiã a q̇buſlibet pctõ-
rib⁹ legẽ dei ſpnẽtib⁹
lõge ẽ ſal⁹ v C Mi
ſeratiões dñi ſũt. p q̃s
afflictis ꝛ ſaucijs di-
uerſ modis ſb̃ueñire di
gnat. Scd̃m iudiciuz
tuũ viuifica me.
I Ne iueniat in me
quod iudiciuz mortis
aſſumat.

q C Initio ſi
gnificat a rudimẽtis ſcl̕i. qñ a iuſto abel
nomẽ cepit eẽ ſanctoꝝ. qui innocẽs a ne
phario frẽ in exẽplũ ſaluatoris occiſus ẽ
dicit eccl̃ia cognoui de teſtĩonijs A ſcz
quib⁹ teſtat⁹ es te datuꝝ redẽptorẽ ꝛ re
gnũ eternũ. Quia ineternũ fundata ſũt.
A C q̇ppe q̇ ad fundamẽtũ xp̃m ptine
bãt, ip̃e em̃ fundamẽtũ eſt, in q̇ oĩa dctã

C qz nec ſine iudicio miſeretur. nec ſi-
ne mia iudicat. idõ qñ miſeret iudicat. et
qñ iudicat miſeret x C Narrat em̃ intu
rias ſiue pſecutões vñ nũer⁹ electoꝝ cre
ſcit. veꝝ inter oĩa: nullaten⁹ ſe a teſtimo
nijs dei declinaſſe teſtat⁹ eſt. y C Ui-
di aliq̇s in pſecutõib⁹ ſidẽ quã tenuerũt
abnegãtes. qd̕ cohors ſctã aſpictẽs affli
gebat, dolẽs ſe ſocios fidei pdidiſſe. ſed

vñ tabeſcebat oñdit. qꝛ preuaricatoꝛ ne/
quaq̃ eloq̃a euãgelica cuſtodiuit. ſcꝫ q̃ ꝑ
ſeuerauerit vſq̃ i finẽ ſalu⁹ erit. M Ul'
iudei ꝑuaricãtes ſũt. q̃ dixerũt ad moyſen
oĩa q̃cũq̃ dixerit dñs faciem⁹. ꝛ nõ fece/
rũt Et nos ĩ baptiſmo
diabolo ꝛ opib⁹ eius
renũciãtes. ꝛ renũcia/
ta faciẽtes: ꝑuaricãtes
ſumus. de q̃ ſcti vehe/
mẽter dolẽt. 3 C Bñ
dic̃ dilexi mandata. ſcꝫ
martirij penas vſq̃ ad
mortẽ ꝑferẽdo: dñs eí
aĩoꝝ q̃litates gratius
reſpicit q̃ cruciatũ car
nis. opꝫ ergo hylarẽ
martyrẽ eẽ. Merito ꝗ
viuificãdũ ſe petebat
ĩ btã vita a dño. q̃ vitã
hui⁹ ſcti ꝓ ṽa religio
ne ꝯtẽpſerat ꝛ C Il
lud ꝑncipiũ mihi vide
tur ſignificare initiũ
ſcꝑturaꝝ diuĩaꝝ. ſ. In
ꝑncipio creauit ds̃ ce/
lũ ꝛ terrã. Illd̃ em̃ ꝑn
cipiũ ṽboꝝ dei: ꝓbaꝫ
eẽ ꝑfectio toti⁹ verita
tis. ꝛ ſic̃ in ꝑncipio ve
ra ẽ ſcꝑtura. ita ĩ fine.
ṽitas em̃ q̃ a ꝑncipio
ṽa loquit̃. etiam ṽba
ſua vſq̃ ad finẽ ṽa oñ
dit dicẽs. celũ ꝛ terra
trãſibũt. ṽba aũt mea
non trãſibũt. Iudicia
ṽo iuſticie ipſi⁹ erũt ſi
ne dubitatiõe ꝑpetua.
qñ ei⁹ ſñiam nec tp̃s aliq̃d mutabit. nec
res vlla ſbuertit. Iudicia ṽo illa putat.
qñ dicet̃. Uenite bñdicti pr̃is mei ꝛc̃. et
ite maledicti ĩ ignẽ eternũ. hec iudicia ĩ
eternũ fixa manebũt. Sic ĩ vno ṽſu. ini/
cia nr̃e fidei ꝛ adhuc vẽtura ꝯcluſit oĩa ĩ
ṽitate ꝯplẽda. A Ul' ṽba tua a ṽitate
tua eẽna ꝓcedũt. ꝛ ita eoꝝ ꝑncipiũ ẽ ve/
ritas. ꝛ qm̃ ab illa ṽitate ꝓcedũt. vera/
cia ſũt ꝛ neminẽ fallũt. ꝛ qm̃ neminẽ fal/
lũt. ꝛ eis ꝓnũciãt̃ iudicia iuſticie tue. ſ.
vita iuſto. pena impio. ineternũ erũt iſta
iudicia iuſticie tue vera. ꝛ manebũt ine/

beſcebã qꝛ eloquia tua non
3 cuſtodierũt. Uide qm̃ mãda
ta tua dilexi dñe: in miſcdia
ꝛ tua viuifica me. Principiũ
verboꝝ tuoꝝ veritas ineter
nũ oĩa iudicia iuſticie tue.
M B Sin dentes. C B
Sanctoꝝ cetus. ꝑſecutiões
ſeuientiũ ꝓ charitate dñi ſi
bi dicit eſſe gratiſſimas.
B Dentes autẽ quos hui⁹
lr̃e nomẽ exꝑmit: vel ſctõꝝ
intellige q̃ dñm laudãt vl' ꝑ
ſecutoꝝ de q̃b⁹ dꝛ: filij hoim
dentes eoꝝ arma ꝛ ſagitta.
a Rincipes ꝑſecuti ſunt
me gratis: et a verbis
tuis fomidauit coꝛ meum.
b Letaboꝛ ego ſuper eloquia
tua ſicut qui inuenit ſpolia
c mlta. Iniq̃tatẽ odio habui
et abominatus ſum legẽ au
d tẽ tuã dilexi. Septies in die
laudem dixi tibi: ſuper iudi

ternũ hi in vita. iſti in pena.
a C Principes h̃ ꝑſecutores debem⁹
accipe. ſic em̃ ꝛ diabolũ principẽ dicim⁹
q̃ ſibi priuatũ in ſcelerib⁹ vẽdicauit. Gra
tis: qꝛ ſcti martyres nec eis tributa dari
ꝓhibuerũt. nec obedi
entiã ſbtraxerũt. verũ
etiã ꝓ eis orauerũt. Il
li q̃ꝫ nõ timẽtes eoꝝ ꝑ
ſecutõem dei formida
bãt ꝑterire ꝑcepta. vñ
ſbdit. Et a ṽbis tuis
fomidauit. M For
midauit a ṽbo illo q̃
ait. q̃ me negauit corã
hoib⁹. negabo ꝛ eum
corã patre meo.
b C Ipſe deniq̃ po
pul⁹ xpian⁹ letat⁹ eſt
tãq̃ qui ĩuenit ſpolia
mlta. qñ eloq̃a dei iu/
deis nõ credẽtib⁹ ad
vtilitatẽ ꝓp̃ie ſalutis
eripuit. Eloq̃a q̃ꝫ ſunt
dei. M q̃b⁹ dixit. Cũ
vos ꝑſeq̃nt̃ ꝛ maledi/
cẽt: ꝛ dic ẽt oẽ malum
aduerſum vos mẽtien
tes: ꝓpter me gaudete
ꝛ totũ euãgeliũ eloq̃a
dei ſũt. C Et oẽs ſa/
cre admonitões.
c C Dic̃ ſe odiſſe ini
quitatẽ. q̃d phas ẽ. nõ
hoiem iniquũ: atq̃ eã
ſic abomiatã fuiſſe. vt
lõge redderet eam a ſe
alienã. q̃tin⁹ legeꝫ dei
ꝑfctã volũtate dilige/
ret. d I Septies laudat deũ ꝑ diem
cuius mens ꝑdurans in pleno ſplẽdoꝛe:
ad illũ ſeptimũ diem feſtinat. qui eſt ſab/
batum ſabbatoꝝ. id eſt requies eterna.
C Uel ad litterã horas ꝛ vices ſeptem
quib⁹ eccleſia deum laudat ſignificat. ſ.
matutinã. terciã. ſextã. nonaꝫ lucernariã
cõpletoriã ꝛ nocturnas. A C Uel
oĩe tẽpus ſignificat. vt ẽ dictũ alibi: bñ
dicam dñm oĩ tempe. Super iudicia.
C qꝛ ꝑcit vicꝫ ſupplicãti. ꝛ ſic pius hu
milib⁹ eſt. vt nõ ſoluꝫ culpas dimittat: ſ;
etiam premia eterna eis largiat̃.

e ℭ Sez mētis. ⁊ puritas ⁊ fidei copia ceteꝝ tribulatōib⁹ in h mūdo ſbiacet q̄ legē diligit ⁊ ſe famulū dei ꝓfitef in q̄bus trāq̄lla mēte māet. A Et nō ē ill' ſcādalū. ſ. lex dei. i. nō ſcādalizāt ī lege vbi eā nō ītelligūt. ſ; poti⁹ venerant ⁊ ſe nō ītelligere ⁊ magnū aliq̄d latē ibi affirmāt. Nec etiā ē diligētib⁹ dei legem ſcādalū q̄cq̄d homies agāt. i. nō ſcādalizāt ī mal' hoīuz opib⁹ vt cadāt. etiā ſi religioſos peccare videāt ipi non peccāt. f A ℭ Expectabāt aduentū xp̄i ſci p̄res veter' leg'. Et mādata ei⁹ dilexerūt. i. deū ⁊ p̄rimū diligebāt Expectāt ⁊ iuſti noue leg' ſalutarē xp̄i ſcōm aduētū vt ſecū in gl'ia coronent. Expectat ḡ tota eccl'a (q̄ dei mādata diligit) ieſum dn̄m ſalutare omniū.

g ℭ Cuſtodiuit. ad tollerātiā ptinet martyrij. A Cuſtodiunt em̄ dei teſtīonia. dū ñ negāt. h ē martyꝝ officiū. ℭ Dilexi ꝟo ad charitatē ptiet tormētis oib⁹ fortiorē. q̄ flāmas vicit. gladios ſupat. ⁊ celeſti ꝟtute cūcta trāſcēdit. Ideo aūt vehement' dicit. q2 pfecta dilectio non hz modū. ſ; totius animi niſibus explicat ita vt nec tpe aliq̄ ceſſet. nec animi corpe lenteſcat.

h Ly Seruat mādata ⁊ teſtīonia q̄ vias dei recto curſu icedit. nec q̄cq̄ in actu vel dicto aut cogitatu agit qd diuie ꝯtēplatōe habeat īdignū. q2 oms vie mee, ℭ Ido ſe dic fuaſſe mādata. q2 oms vias ei⁹ dignat⁹ eſt dn̄s intēdere vt nō ſuis virib⁹ ſ; diuie potētie ſuū poſſe ꝯputaret. fuiſſent ei vie ei⁹ ceca nocte ꝯfuſe. niſi veꝝ lumē eas dignaret aſpicē. negat ḡ ei errorē p̄ualere potuiſſe. q̄ ſe ꝓfitef reſpicere auctorē lumīs

e cia iuſticie tue. Pax mlta di
ligentibus legē tuā ⁊ nō eſt
f illis ſcandalū. Expectabā
ſalutare tuū dn̄e: ⁊ manda
g ta tua dilexi. Cuſtodiuit aīa
mea teſtimonia tua: ⁊ dile
h xit ea vehemēter. Seruaui
mādata tua ⁊ teſtimōia tua
q2 oēs vie mee i ꝯſpctū tuo
Ih B Thau: ſignū. vel
cōſummatio. C B Sctōꝝ
chorus quantū ad finē pſal
mi vicinus eſt: tantū ſe xp̄o
deſiderat ꝓximari: atz ideo
aduentū dn̄i ſaluatoris de
ſiderans: petit vt ouē pdi
tā reuocare pietatis ſue mu
nere dignetur.
B Ipſe eſt ergo nobis oīm
cōſummatio virtutū q2 qui
cūq eū videre meruerit nil
vltra querere habebit. ipſi⁹
eſt ſignū: quo redempti ca
nimus. Signatū eſt ſuper
nos lumen vultus tui dn̄e.
i Ꝓpropinquet depca
tio mea in ꝯſpectu tuo
domine: iuxta eloquiū tuū
k da mihi itellectū. Intret po
ſtulatio mea in ꝯſpectu tuo
ſm eloquiū tuum eripe me.
l Eructabūt labia mea hym
nū: cū docueris me iuſtificas

i ℭ Cū petit cohors ſctōꝝ orōnē ſuā ꝯſpectui dn̄ico ꝓpinq̄re. oñdit mlt'ū eē lōge ab eo dē do pn̄tiā pctōꝝ. qm̄ illi nll'a ſiūt ꝓxia. niſi q̄ fuerīt ſctītate purgata petit itaq vt ſm eloquiū dei ſapiat. ne vāitate ⁊ pūerſitate hūane prudētie ſbmergat A Ul' ſm eloquiū. i. ꝓmiſſū. ꝓmiſit ei. itellectū tibi dabo ⁊ īſtruam te. Ly Da mihi igit' talē itellectū vt nihil aliō q̄ qd oz exorē ℭ Nō em̄ intellectū mundanum petit

k ℭ Gradatī aſcendit ſcā petitio. nā q̄ añ dixerat appropinquet nūc dic ītret. ꝓus ei fuerat vt appropinq̄ret. deide vt ad ꝯſpectum dei ītrare potuiſſet. q̄tin⁹ omīa p ipius graz cognſcam⁹ ipleri. Et nihil applicem⁹ hūane ꝟtuti. ⁊ q̄ añ dixit ſz eloquiū tuū da itellectuz h dic. eripe me etiā. ſ. ſm affectū vt ſupna deſiderē.

l ℭ Eructabūt labia hymnuz. q̄ ſpū dei repleta ad ſuū intellectū diſponit ſmo ſenſuſ diuini. Cū docueris me. ꝓmittit em̄ graz ſue deuotōis cū dn̄i dona ſuſcepit. Ly S'. em̄ p purā conſcīaz reſerata fuerit a te labia mea. tunc dignū laudatōis ꝓferunt

hymnũ. m ℞ Nihil ẽ em̃ aliud in eloquijs tuis dñe. niſi pax ⁊ eq̃tas. ⁊ vita. h̃ corde credã h̃ labijs loq̃r. h̃ ligua pnũciẽ ¶ Nimis em̃ culpabile ẽ relict diuis eloquijs. ad ieptas mũdi fabulas ⁊ ocioſa v̇ba trãſire. q̃ ſi ſolũ nõ pſũt. ſ; obſũt. dño dicẽte q̃ oĩ v̇bo ocioſo reddẽt hoĩes rõnem. n ¶ Dũ dic. fiat manus tua. deſignat dñz ſaluatorẽ p quẽ facta ſũt. ⁊ regũt vniuerſa. poſtulat ↄvenire dñm ſaluatorẽ. Or aũt dic elegi mandata tua oĩa ſe picula ppᵉ amorem dei poſtpoſuiſſe teſtaᵗ o ℞ ¶ Salutare pr̃is xp̃s ẽ. q̃ nos ſaluauit. hũc ⁊ veteres ſcti ↄcupierũt. ⁊ nũc eccl'ia ↄcupiſcit videre eᵗnaliᵗ i dextera pr̃is. Jdõ ei legẽ tuã ſp meditor: qm̃ in ea video quẽ expecto. p ¶ Promittẽs eccl'a aiaz ſuã ineᵗnũ viuere quã nouerat ſalutariter crediſſe. laudabo inq̃t te cãtico. ſ. nouo. qd̃ hõ ille ſalutariᵗ inouat⁹ canere dz. Judicia v̇o illa dic ſe adiuuare q̃ ſe in famul' ſuis facturũ pmiſit. ſ. venite bñdicti pr̃is. Tũc em̃ pfecte credit ſe adiuuandũ. qñ erit iuſtoꝝ nũerus ad dexteram collocandus

m tiones tuas. Pronunciabit lingua mea eloquiũ tuũ q̃a omnia mãdata tua equitas
n Fiat man⁹ tua vt ſaluet me quoniã mandata tua elegi.
o Cõcupiui ſalutare tuũ dñe. ⁊ lex tua meditatio mea eſt
p Uiuet aĩa mea et laudabit te ⁊ iudicia tua adiuuabunt
q me. Erraui ſicut ouis q̃ periũt. quere ſeruũ tuum quia mãdata tua nõ ſum oblit⁹.

¶ Canticũ graduũ. ¶ ℞ Cantica graduũ: cãtica aſcẽſionũ ſunt q̃bus ad ſupna cõſcendiᵗ. pp̃heta clamat ad dñm vt libereᵗ ab iniq̃s vehementer q; affligiᵗ qd̃ in hac vita diutius cõmorans maloꝝ pmixtiõe p̃grauaᵗ.

Pſalmus. cxix.

a Ad dñm cuz tribularer clamaui. et exaudiuit
b me. Dñe libera animã meã a labijs iniquis: ÷ et: ⁊ a lin
c gua doloſa. Quid deᵗ tibi

ſto dño dr̃. qm̃ te hũana ibecillitas nõ põt pq̃rere. Additᵗ q; req̃ſitõis cã. q2 mãdata ⁊c. qm̃ iſte iuſte req̃riᵗ. q̃ mandata dei nõ pbaᵗ oblitus. Orõ Alma toti⁹ v̇titudis ds̃ q̃ fideles tuos vt i lege tua ãbuleᵗ teſtionia tua ſcrutenᵗ mãdata cuſtodiãt. ſalubri pniſor iformas. ↄcede nob iuſtificationes tuas toto corde q̃rere. eloq̃a intelligere mirabilia p̃dicare vt q̃ hacten⁹ q̃ſi pdite oueᵗ errauim⁹ tuis pijs humeris reſtituti padiſo gl'iemur. Qui. ¶ Noui q̃dẽ tituli ⁊ mirabiles ichoãᵗ. Canticũ g̃duũ. cũ g̃dus audim⁹ in pſalmis ſi corporeis greſſib⁹ ſuſpicemur ſbeũdos. ſ; mẽtis accipiam⁹ aſcẽſum. iõ em̃ pmiſſuz ẽ cãticũ vt h̃ poti⁹ ad aĩe puectũ applicare d̃beam⁹ Et grad⁹ iſti hũilitatiſ ſũt aſcẽſus. q̃ꝝ pm⁹ ẽ relictio ↄfeſſio pctõꝝ A nihil ei aliõ i iſtis canticis docemur q̃ȝ aſcẽdere i corde. i affectu bono. i fide ⁊ ſpe ⁊ charitate. in deſiderio vite eᵗne. a ¶ Primus itaq; g̃d⁹ v̇tutuz icipit. i q̃ pp̃ha ↄfeſſioni lachrymabili petit ſe q̃ mũdi iſti⁹ tribulatiõe liberari. q̃propᵗ ⁊ auditũ ſe dic. qm̃ i tribulatõe clamauit dñs em̃ neſcit differre quem cõpũcto corde ſibi ſenſerit ſupplicare. q̃ v̇o ſit tribulatio a qua ſe liberari petit ſubdiᵗ. dñe libera aĩam meam ⁊c.

q ¶ Uox illa eccl'ie eſt ⁊ oĩum electoꝝ ſicut ⁊ totus pſalm⁹ iſte. Ait em̃ ille homo generalis qui in Adã errauerat ⁊ ad caulas dei p ſe redire nõ poterat. qm̃ munus illud ſapiẽ pdiderat qd̃ habebat. erraui. quaſi a via tua diſceſſi. ⁊ vicioꝝ inuias ſolitudĩes cecus intraui. Sic ouis ouis iſta vnica eſt cunctoꝝ fideliũ ↄgregatio. Et bñ dictũ ẽ. q̃ pierat. vt agſceres illã miaz dei fuiſſe repatam. Quere. chri

b ¶ Petit ſe liberari pp̃ha ab iniq̃s ſuaſiõibus vñ hũanũ genus corruit. Nã cũ veiſſet ſerpẽs ad euã dixit p labia iniq̃ Cur nõ mãducetis q̃ h̃ lignoꝝ: Cũq; illa rñdiſſet a dõ fuiſſe phibitũ. ait p linguã doloſam. mãducate ⁊ eritis ſic dij.

c ℭ Reuertiť ꝓpħa ad iñrogatõez ſuã
q̃rit ↄtra facin⁹ tã ĩmaniſſimũ q̃le reme/
diũ ſibi crederet eẽ ꝓſtãdũ. ħ ne tardaret
xp̃i auxiliũ medicĩa ſequiť poſtulata. ver
ſu ſeq̃nti. d ℭ Ecce illõ remediũ ĩue
nit. qõ labia iniq̃ de/
ſtruat. Sagitte potẽtľ
acute. Xba ſũt diuĩe le
gis. quibus corda ad
uerſantiũ velut q̃buſ/
dã iaculľ trãſforãť Car
bones deſolatorij. ħ ẽ
digne ↄpũctõis q̃ ſoli
tudinẽ ꝛ deuaſtatõem
ꝛ deſolatõez ĩ mẽte fa
cit pctõꝝ. ꝛ purgat li/
uorẽ pctõꝝ. A Uel
carbones iſti ſũt exem
plaris vita ſctõꝛum.
e ℭ Heu. ꝑmo dolẽ/
tis ẽ. ꝙ hui⁹ mõi ꝓli/
xitate fatigeť. quã q̃re
lã ſctõs habuiſſe ñ du
biũ ẽ. Incolatus ꝑcat
ꝑegrinatõem. incola ẽ
eĩ qui ad tp̃s terrã co
lit alienam. ꝛ a patria
ſua lõge diſiũct⁹ ẽ. qõ
de illis merito dꝛ. q̃ꝛũ
ↄuerſatio ĩ celis ẽ. Ce
dar hebꝛeũ. iñꝑꝛetať
tenebꝛe. ꝛ ꝑcat p̃ntem
mõm quo malicia re/
gnat ꝛ amatoꝛes ipſi⁹
tenebꝛoꝝ actib⁹ inuo
lutos. Multuz incola
fuit. qꝛ ſctõꝝ mẽs ħ in
colatũ patiť. vbi ſub
nullo gaudio habita/
re ↄg̃ſciť. f ℭ Ille
eĩ odit pacẽ: qui non
amat xp̃m. Erã pacifi
cus. cũ pacis. ſ. inimicis. illõ implẽs euã
gelicũ. Diligite inimicos vr̃os. Loq̃bať
etiã pacific⁹. nõ iniuriãs. ꝭ ĩpugnabatur
gratľ. dũ ↄtẽtiões fallaces patereť ab in
flãmata iniquitate. Oratio.

Ribulationũ nr̃aꝝ optĩe mitigatoꝛ
de⁹. liba aĩas fideliũ a labijs detra/
hẽtiũ iniq̃ꝝ. vt adiutoꝛijs ſpiritalib⁹ pre
munite. nullľ ĩpugnatiõib⁹ agg̃uenť. p.
Cãticũ ad ſciaz ꝑtiet. g̃duũ Xo ad acti

aut q̃d apponať tibi ad lin
d guã doloſam. Sagitte po/
tẽtis acute: cũ carbonib⁹ de
e ſolatoꝛijs Heu mihi quia in
colatus me⁹ ꝓlongatus eſt
habitaui cũ habitãtibus ce
dar: multũ incola fuit aĩa
f mea. Cũ his q̃ oderũt pacẽ
erã pacificus cuz loquebar
illľ ĩpugnabãt me ÷ gratľ :.

Cãticũ graduũ. ℭ Pro
pheta ad ſanctoꝛũ merita:
oculos eleuãs petit eoꝛum
adiuuari ꝑcibus ne mẽs ei⁹
hoſtili impugnatõne ſuccũ
bat: indubitãter ſibi ꝓmit
tẽs: qõ ſe integre poſtulare
cognoſcit. Ps̃. cxx.

a Euaui ocľos meos in
montes: vnde veniet
b auxiliũ mihi. Auxiliũ meuz
a dño: q̃ fecit celum ꝛ terrã.
c Nõ det in cõmotionẽ pedẽ
tuũ: neqꝫ domitet qui cuſto
d dit te. Ecce non doꝛmitabit
neqꝫ doꝛmiet q̃ cuſtodit iſrľ

onẽ. Ille eĩ bñ ambulat. q̃ ꝛ cãtat cũ ſcĩa
ꝛ ꝓfectõe graduũ. i. eccľiaſticaꝝ opatione
gradiť. a ℭ Ad ſcõm gradũ iuſt⁹ iſte
veĩt. i. q̃ poſt hũilẽ pctõꝝ ↄfeſſionẽ ꝛ tri/
bulationẽ auſus ẽ leuare ocľos ad mon
tes. Ocľos ſuos ꝓpħa
leuaſſe ſe dic̃. ħ ẽ ad cõ
tẽplationẽ aliquam ſe
oñdit fuiſſe ꝓuectum.
Spiritaliť oculos coꝛ
dis ſeu ad ſctõs viroſ
ſeu ad libꝛos diuinos
vľ ad ſblimes angelos
credať eleuaſſe. q̃ mg̃/
nitudĩe ꝛ firmitate ſua
Xe mõtes ſũt. vñ etiaz
ↄpetẽs expectať auxi
liũ. Sz ne foꝛſitã ſpez
nr̃am ſolũ in ſctõs po
nerem⁹ ↄñter. vñ nob
veraciť veĩre poſſit au
xiliũ: ſeq̃ns Xſus oſtẽ
dit. b ℭ Auxiliuz
meũ a dño. ꝛ ne puta
res alterũ dñm. qm̃ ħ
eq̃uocũ nomẽ eſt. dicit
q̃ fecit celũ ꝛ terrã. ſi/
gnificãs Xbũ ꝑ qõ fcã
ſũt oĩa. ab illo ẽ veruz
auxiliũ. a q̃ eſt ſctis vt
nobis auxilientnr.
c ℭ Pes eĩ ꝑs vlti
ma coꝛꝑis. q̃ mẽtis im
perio nos ꝑmutatõne
locoꝝ trãſponẽs: ꝑcat
cogitatões nr̃as. ꝑ q̃s
in bonas malaſqꝫ ꝑteſ
accedim⁹. hos pedes
optat ꝓpħa ne lubꝛica
tiõe pctõꝝ Xtãť ne ſtã
te coꝛꝑe: ruinam ſuſti/
neat ĩ coꝛde. Doꝛmita
re dꝛ de⁹. qñ nos ĩ ei⁹ fide deficim⁹. in q̃
ei⁹ fides nõ doꝛmit. vigilat xp̃s. dũ ergo
nos ĩ fide deũ nõ reſpicim⁹. nob ei⁹ defẽ
ſio ſbtrahiť. d ℭ Si fueris iſrľ. i. vir
deũ vidẽs nõ doꝛmitat tibi de⁹. Ergo ſu
pra eos q̃ deũ pura mẽte videt. de⁹ nõ dꝛ
doꝛmitare. qꝛ renera talis ĩ nob aſpectuſ
ei⁹ reddiť. q̃lis ĩ ipo fuerit nr̃e mẽtis in/
tuit⁹. iſrľ em̃ iñꝑꝛetať. vir vidẽs deum
Igiť q̃ ĩ eũ recte credit, erit veraciſſim⁹

iſrl̄. cui dn̄s nō dormitabit cuſtodiēs eū.
e ·H· Dn̄s cuſtodit te. ipſe q̄ fecit celū ⁊
terrā. q2 dij q̄ eā non fecerūt pereūt ex ea
Dn̄s ꝓtectio tua ſup manū dexterā tuā.
Ille te ꝓtegit. ne op⁹ tuū dexterꝝ. i. bonū
ꝑs īpediat inimica. i.
diabol⁹. ꝑ dexterā igr̄
h̄ ſpūalia bona intelli
gūt. q̄ ꝑ ſiniſtra. i. tꝑa
lia īpediūt. niſi d̄s cu
ſtodiat. f ·H· Juſtuſ
nec ī ꝓſperꝫ vri. i. ele-
uari valet nec ī aduer
ſis deijci vite pn̄tis. et
vide idē qd̄ in ſole ⁊ lu
na ꝟcat. ꝑ diē noctē q̄ꝫ
ꝟcari A· C· Al̄ vri
ſcādaliſari ītelligitur
q̄ igit̄ nec ī boīs nec ī
mal̄ actib⁹ ꝓximi ſcā-
daliſat̄. nō vritur nec
die nec nocte.
g ·H· Dn̄s cuſtodit te
ab oīb⁹ inſidijs inimi
ci. Cuſtodit aīaꝫ. ne ei
ꝑs dn̄et̄ aduerſe ptātꝫ
ꝑ malū igr̄ h̄ accipe nō
tꝑalia corꝑis incōmo
da q̄ amatores h⁹ ſecl̄i
eſtimāt eē ḡuiſſima. ſꝫ
illud malū qd̄ diuinā
grām tollit aīam ꝑdit.
de⁹ eñ ꝑmittit ſatiſſi-
mos etiā viros. dolori
bus ingētib⁹ cruciari
aīam xo cuſtodit. ido
addit. cuſtodiat ⁊c̄.
h C· Dn̄s cuſtodiat
introitū. h̄ ē de marty
rib⁹ dictū. qꝝ introit⁹ a dn̄o lcuſtodiēduſ
eſt. ne aut violētia tormētoꝝ cedant. aut
blādimētis ſeducātur. Et exitū. ibi eſt to
ta ꝑfectio qn̄ vſq̄ꝫ ad finē vite ꝑmanet in
eis xa ꝯfeſſio. Ex h̄ nūc ⁊c̄. qm̄ q̄cūq̄ꝫ ꝑ-
ſeuerauerit. eterna bn̄ficia poſſidebit.
R· id eſt nō ſolū in hac vita cuſtodit̄. ſꝫ
et poſt ab eterna pena. Oratio.
Protege plebē tuā nō dormitās neq̄ꝫ
dormiēs dn̄e d̄s iſrael ꝓtector. ⁊ ne
vramur ꝑ diē. tu nos a ſcādalis hui⁹ mū
di defende. Per. a A· Venit ad terci
um gradū quo iā nō ſolū eleuat ad mon-

e Dn̄s cuſtodit te. dn̄s prote
ctio tua ſup manū dexterā
f tuā. Per diē ſol non vret te
g neq̄ꝫ luna ꝑ noctē. Dn̄s cu-
ſtodit te ab om̄i malo cuſto
h diat aīam tuā ÷ dn̄s :· Dn̄s
cuſtodiat introitū tuū ⁊ exi
tū tuū. ex hoc nunc et vſq̄ꝫ
in ſeculū.

C Canticū graduū. C B
Gaudet ꝓpheta ſe cōmoni
tū ad ſuꝑnā hieruſalē eē vē
turū. vbi iā ſcti ſecura ꝓſpe
ritate ꝯſiſtūt loquit̄ q̄ꝫ ad ci
ues hieruſalē. paci eis abū
dantiā optās. Ps̄. cxxj.

a Letat⁹ ſum in his q̄ di-
cta ſunt mihi in domū
b dn̄i ibimus. Stantes erant
pedes nr̄i ī atrijs tuis ✱ hie
c ruſalē :·. Hierl̄m q̄ edificat̄
vt ciuitas. cui⁹ participatio
d ei⁹ in idipm̄. Illuc eñ aſcen
derunt tribus trib⁹ domini

tē oculos. verꝝ ſpe ꝯcepta. letat̄ ſe iturus
ad mōtes ⁊ ſctōꝝ ſocietatē ⁊ celeſtē irl̄m.
C· Querēdū xo ē. q̄s ad ꝓphetā hec di
xit. q̄b⁹ ſe letatū eē teſtat̄. vicꝫ ſpūſſctūs
q̄ cordi ei⁹ tacita voce loq̄bat̄. nō ſmo-
ne. ſꝫ diuino ſpiramīe.
R· Al̄ dicta ſūt in ꝓ-
phetis ⁊ lege ⁊ apl̄is.
C· Dom⁹ hec iuſtos
tm̄ recipit. angelos cō
tinet. q̄ eſt celeſtꝫ irl̄m
in q̄ creaturaꝝ oīm au
ctor ꝯſpicit̄. b C Di
cit ſe ꝓpha ſtare ī illa
celeſti domo ad quam
deſiderat ſūmo ſtudio
ꝑuenire. ibi ei ſtat̄ vbi
ſꝑ firma volūtate ꝯſi-
ſtit̄. Atriū eſt introit⁹
domus. in q̄ ꝑmanere
nequeūt habitātes. ſꝫ
aūt atria: ꝓ interiob⁹
ponūt̄. ⁊ ꝑs pro toto.
c C· Edificat̄ plane
celeſtis irl̄m q̄tidie vi
uis lapidib⁹. i. marty-
rib⁹. ꝯfeſſorib⁹. ⁊ qui
dn̄o ſincera mente de-
ſeruiūt. Addit xo. vt
ciuitas. q̄tin⁹ ſilitudi
nē ciuitatis in illa eſſe
mōſtraret. Nam cū ſit
oīs ciuitas dcā a ciui
bus. illa tn̄ veri⁹ ciui-
tas dr̄. q̄ vnanimes ci
ues ꝯtinet. Cui⁹ ꝑtici
patio ⁊c̄. a C. i. ci-
uitatꝫ ipſi⁹ ꝑticipatio
eſt ī dn̄m ſaluatoreꝫ. q̄
eſt ꝓꝑe idipm̄ qd̄ ꝟcat eēnitatē q̄ nūq̄ꝫ de
ſinit eē qd̄ ē. ſꝫ ſꝑ vno eodēq̄ꝫ mō ē xtus
indefecta. vn̄ ⁊ ſupra dixit. Tu aūt idem
ipſe es. ⁊ moyſi ait. ego ſum q̄ ſuꝫ. qua ꝓ
pter ſoli creatori cōuenit eē idipm̄.
d C Dd̄o illuc ꝟcat ciuitatē irl̄m ad quā
bri ſꝑ aſcēdūt. q̄ iugi exercitatōe ꝓficiūt.
trib⁹. i. ſcti. q̄ xp̄m deū eē ꝯfeſſi ſūt. verū
vt xo ab īfidelib⁹ trib⁹ iſtas ſegregaret
addidit trib⁹ dn̄i. q̄ ei⁹ n̄ dicerēt̄ niſi pu
ra mēte crediddiſſent. al̄s ei trib⁹ nō credē
tes. ſ. ꝯſtat eē diaboli. verū q̄les eēnt iſte
trib⁹ dn̄i breuit̄ indicat dicēs teſtioniuꝫ

isrl.h ē ipi⁹ vl ipi isrl. vl qđ ē ipe isrl.h ē q̄ testioniū p̄bēt scītati.i.sibiipis q̄ sint isrl.i.vidētes deū ⁊ sci.testāť eni h acti/ bus suis.⁊ h nō ad laudādū se.s ad ꝯfi tēdū dic.i.ad laudādū dn̄m.est eni vez testioniuz isrl.laudes dn̄i deuotissima mēte cātare. Illō vo testio/ niū post hācvitam ma gis erit q̄ hic.

tis fuandā. Sz de te cū dic.ad hierlm se significat loqui.in q̄ scōꝝ cet⁹ ē.i.aduna tio btōꝝ.⁊ sūma pax. i ¶ Dom⁹ dn̄i est hierlm.in qua ds ē.ad quē bn̄ referť quicquid dilectōis īpēdiť. A Ul ꝓpť istā domū hic.s.ecclaꝝ vt illic ꝑficerēt q̄ sunt adhuc pegrini q̄siui ⁊ opatus sum docendo.

e ¶ Illic sederūt.q̄ ascēdert ⁊ cū dn̄o iudi cabūt. Honorabil ses/ sio.admiranda digni/ tas.p dei grām.hoīes iudices fie i.q̄ fuerāt pctis faciētib⁹ rei.me rito scti viri sedes dei sunt.qz in ipis sedēdo eos grā sue maiestatis illumiat.sedes sup do mū dauid.i.sup fami/ liā xpi. Sedert vo p̄te ritū.p futuro posuit qz d vltio iudicio loquiť f I. A ¶ Rogate sigt h nō supplicate.s interrogate.vn̄ roga/ te.i.īterrogate que ad pacē ptineāt h⁹ ciuita tis. I. ⁊ sequimi eā vt p dilectiōem pacis. fructū ꝯsequami eter ne btitudis. Abūdan/ tia ē illi celestiū bono/ rū.qui relictis caducl deū sup omnia diligit ¶ Uel oīa bōa in ce lesti hierlm abundare manifestū est. g ¶ Pax ei a pcēdo siue a pascēdo dicta ē. tal eni pax illic xpi mi

testimoniū isrl ad cōfitēduz
e noī dn̄i. Quia illic sederť se
des i iudicio: sedes ÷ sup :·
f domū dauid Rogate ÷ que
ad :· pacē ÷ sunt :· hierusalē
⁊ abundātia diligētibus te
g Fiat pax in vtute tua ÷ ⁊ :·
abundātia in turribus tuis
h Propter frēs meos et pxi/
mos meos loquebar pacez
i de te. Propter domū domi
dei nostri. quesiui bona tibi
¶ Canticū graduū. ¶
Propheta qui p̄us ad san/
ctos oculos leuauit nūc ad
ipm dn̄m lumina cordis ere
xit petēs vt ei dn̄s suum do
nec suffragiū: q̄a instigatōe
dyabolica. ab insultātibus
aduersa patiebať multa.

Psalmus.cxxij.

a Ad te leuaui ocl'os me:
os qui habitas i celis.
b Ecce sicut oculi seruoꝝ: in
c manibus dn̄oꝝ suoꝝ Sicut
oculi ancille in manibus do
mine sue: ita oculi nostri ad

Oro

Ambulantibus in atrijs domus tue ops ds.pacis abūdā/ tiā largire dignare. vt dum te tota auiditate cordiū cōfitemur. bōa tua in celestibus capi amus. Per.

a I. Qui in p̄mo di xerat.ad dn̄m cū tribu larer clamaui.⁊ i scdo cātico oculos ad mon tes leuauit.letatus q̄z fuerat. q̄ igressus i do mū dei sibi fuit repro/ missus.nūc ad mai⁹ p ficit.vt etiā ad ipm do minū ocl'os leuare au deat. ¶ Leuāt eni oculos suos sci in q̄cū q̄ tribulatōe positi ad dn̄m.⁊ ad illū respici/ unt.a q̄ sexaciť posse saluari ꝯfidūt. I. Il luc eni ocl'os leuāt.q̄ tēdūt ⁊ puenire deside rāt. b ¶ Attēdūt fui ad man⁹ dn̄oꝝ.si/ ue q̄n p eos desiderāt enutriri.seu q̄n p cul/ pis suis iubēť vapula re. donec audiāt.pce: sic nos ꝯuenit facere.

seratōe ꝯferť quā nulla bella ꝯcutiūt.nec seditio vlla pturbat. Turres āt h signifi/ cāt martyres.q̄ oppositōe sui corpis.ciui tatē dei pia ꝯfessiōe defēdūt.⁊ q̄si eminē tia edificia.ita hostib⁹ fidei.repugnre no/ scunť. h ¶ Monet q̄ ꝓba vt nō ꝓpť laudes.aut cōmoda sua.q̄sq̄s doceat. s ꝓpť frēs ⁊ pxios laboret.pacē vo ītelli/ ge eccl'ie.quā sci docēt.in vinculo charita

vt ocl'os nr̄os leuemus sp ad deū.cū ali/ quam indigentiam sustinemus. vel cū p aliquibus vberamur excessibus. A Manus quippe.potestatem signifi/ cat. c ¶ Sic etenim attendit ancilla in māibus domine sue .sicut serui in ma nibus dominorum.⁊ ita dum dī. Oculi nr̄i serū vtrūq̄ ꝯcludit. Donec.h sp sigt. q̄uis tempaliť dictū esse videať. Sic ⁊

in euāgelio dictū ē. nō coğuit eā. dōec pe
perit filiū ſuū ꝑmogenitū. quā ꝯſtat viꝝ
nllo coğuiſſe tpe. vbi ſilr ꝑ oī tpe ponit.
Nūqd em̄ poſtq̄ꝫ miſtus ē dn̄s oculi nr̄i
ad eū nō erūt. d ℂ Uox martyꝝ gemiā
petitiōe ſibi miſerēdū
deplorat. qꝛ corpa eoꝝ
in paſſiōib⁹ aīa labora
bat opprobrijs. Mltū
repleti. ſiğt abūdātiā
paſſionū. quā tn̄ ſe cu
pide ac libent̄ ptuliſſe
teſtat̄. deſpiciūt̄ eī ſcī
a mal̄ ⁊ vberib⁹ lacerā
tur. flāmis exurūt̄ gur
gitib⁹ mergunt̄ altiſſi
mis. e ℂ Oēs q̄ ſm
xp̄m pievolūt viuere.
opprobriū patiunt̄ ab
ill'. q̄ d̄ t̄rena felicitate
atꝫ abūdātia mūdana
ſupbiūt. ℟ qꝛ ſp di/
uites paupes. ſupbi d̄
ſpiciūt hūiles. n̄ dixit
āt diuitib⁹ ſ3 abūdāti/
bus vt ī malicia abun
dātes accipes. Orō.
Elo ꝝ hitator ds,
ad te leuam⁹ ocu
los nr̄os ꝑcātes. vt cō
futat' opprobrijs ſup
boꝝ. miāꝫ nob̄ ſolitā
clement̄ idulgeas. ꝑ.
ℂ Iſti em̄ grad⁹ ī il
lo ſunt itinere ꝯſtituti
vbi ipē rex pr̄ie. viā ſe
agſcit̄ ꝑbuiſſe. quaꝫ ſi
ipo ꝑſtāte fidelit̄ atq̄ꝫ
hūiliter gradimur. ad
eius ſctā tribunalia ꝑ
uenimus.
a ℂ Uox ſctōꝝ mar
tyꝝ in btītudine iā in
dn̄o exultātiū ⁊ dicen
tium ſe nullatenus po
tuiſſe inflicta picula ſuperare. niſi q̄ dn̄s
erat in ill'. Dicat nūc iſrl'. precipiūt q̄dā/
mō ſctī martyres reliq̄s pijs iuſtiſq̄ꝫ hoī
bus. vt vn̄ ipi fuerāt ſaluati grās ſecum
agāt. hec ē em̄ charitatis ⁊ vnitatis vt⁹
vt ſi quid vni pſpeꝝ acciderit. oēs ſibi ꝑ
ueniſſe ꝯgaudeāt. rurſuꝫ ſi q̄d ꝯ̄riū inge

dn̄m deū nr̄m donec miſere
d atur noſtri Miſerere noſtri
dn̄e miſerere nr̄i: quia mul/
tū repleti ſum⁹ deſpectione
e Quia multū repleta eſt aīa
noſtra: opprobriū abundā/
tibus ⁊ deſpectio ſuperbis.

Canticum graduū. ℂ
Sancti cōfeſſores: fatentur
ſe de tot erūnis ſeculi dei mi
ſeratiōe liberatos: aguntq̄ꝫ
gratias nō ſunt decepti a ꝑ
ſecutoribus: ſ3 eoꝝ inſidijs
contritis erepti.

Pſalmus. cxxiij.

a Niſi ÷ q̄a ⁖ dn̄s erat in
nobis dicat nūc iſrael
niſi ÷ qꝛ ⁖ dn̄s erat in nobis
b Cū exurgerēt hoīes in nos
forte viuos deglutiſſēt nos
c Cum iraſceret̄ furor eoꝝ in
nos forſitā aq̄ abſorbuiſſet
d nos. Torrentē pertranſiuit
aīa nr̄a: forſitan ptranſiſſet
aīa noſtra aquā intollerabi
e lē. Bn̄dict⁹ dn̄s: q̄ nō dedit
nos in captionē dētib⁹ eoꝝ
f Aīa nr̄a ſic̄ paſſer erepta ē:

rit̄ vniuerſi ſibi accidiſſe ꝯdoleāt ℟ ℂ
Quitū igit̄ ğdū aſcēdūt. q̄ in ſpe ſixa cū
ſcīs martyrib⁹ iā ī celo coroāt' ſe exultāt
iuictos tribulatōib⁹ coronādos b ℂ Cū
exurgerēt hoīes ſcelerati. ſ. dic̄ viuos de
glutiſſent nos. hūana
ꝯſuetudo nō ē. viuos
deglutire. ſ3 viui deglu
timur. cū ī hereticas ꝑ
uitates. aut in foueāꝫ
culpaꝝ ꝯ̄mergimur. vl'
ui eī dicūt̄ q̄ ī fide xp̄i
adhuc ſūt. mortui q̄ a
fide deceſſert̄. qd̄ ſcīs
vir' potuiſſꝫ accidē. ni
ſi eos vtus ſupna libe
raſſet.
c ℂ Cū iraſceret̄. di/
xit. qꝛ cāā iuſtiſſimaſ n̄
hēbāt. ira eī ⁊ inuidia
iudicio carēt. dū volū/
tates ſuas mēte ꝑcipi
ti ſbſequūt̄. Aq̄ h̄ iniq̄s
ppl'os vl' paganos ſiğt
hi ſuos dei abſorbere
cupiebāt. cū ī ſuas de
oꝝ ſuoꝝ culturas eos
ꝑducē nitebāt̄. ſ3 eos
vtus diuīa liberauit.
Aquā vo dixert̄ ātiq̄. a
q̄ ſunt oīa. credētes ex
ea oīa ꝑcreata.
d ℟ Torrēs ē mors
carnis. ꝑ quā ſctī mar
tyres trāſeūtes ī refri
geriū ſuut introducti.
℟ ℂ Ul' paſſio tribu
latio ⁊ pſecutio maloꝝ
ℂ Intolerabil' aq̄ dr̄
qn̄ nr̄a īfirmitas cogi
tat̄ ſine dei adiutorio.
nā pctōꝝ gurgites cri
minūq̄ꝫ tēpeſtateſ tole
rare q̄s n̄ valet. niſi cū
ꝯfugerit ad defenſio/
nē xp̄i. ſiūt eī oīa tolerabilia. cū ds̄ ī nob̄
hitat. tūc em̄ nec error ſurripit. nec luxu
ria trahit. nec ſupbia vētoſa ꝑualet. nec
hoſt' maligni ſuggeſtio. e ℟ Dētes
h̄ nūeroſitatē ſiğt viciōꝝ a q̄b⁹ ne capia/
mur. grā dei eruimur. f ℟ Tēdūt̄ nob̄
laquei. in ꝯcupiſcētijs ac diuerſ̄ aſtutie

dyabolice dol. Sz ↄtrito dyabolo ſb pe-
dib⁹ nr̄is(q̄ nob laquſ ē)ſic paſſer ſapiēſ
ꝛ aſtut⁹ euolam⁹ ab illo. g I. Adiuto
riū nr̄m ī noīe dn̄i. h̄ ē nomē qḋ ē ſup oē
nomē. h⁹ noīs adiutorio. mortl' vīcimur
laquei. ſi ī illo manea
mus affixi. ℂ Vn̄ g
in q̄nto gradu dicūt q̄
corpeos in paſſiōe ſen
ſus dn̄o iuuāte ſupare
valuerūt. Orō.

Onclude dn̄e hi-
antia ora maloꝝ q̄ ſe-
uis obtrectatōnū dēti
bus vorare nitūt. vt q̄
de nr̄a ℣tute diffidim⁹
noīſ tui adiutorio mu
niamur. Per.

ℂ Quāuis ſcala iſta
ſalutar' ↄpetēti reme-
dio videat' eē ↄſtructa
nll'a tn̄ firmitate ↄſiſti
mus niſi illic dn̄i regi
mine teneamur que tn̄
aſcēſio fit mēte nō cor
pore. nā ī vno mag' lo
co ſedētes ꝛ cellule ſi
tu ſtruſi. efficaci⁹ iſtoſ
grad⁹ aſcēdim⁹ q̄ ſi p
boīuꝫ ora volitemus.
a A Sextū graduꝫ
aſcēdit. q̄ oīmodis in
dn̄o ↄfidēs. nec ꝑſpita
te maloꝝ hoīꝫ titubat
ī fide ō do. ſz fixis greſ
ſib⁹ iter ī altū ↄtinuat
I. Syō. i. ſpeculatio
ſigt ſcāꝫ electoꝝ ↄgre-
gatōeꝫ ī altitudīe ↄtē
platōis poſitā. mōs iu
xta danielē dn̄ſ xp̄s. q̄
in eū totā ſpē ponit. ſi
cōmouebit' ineternū. qꝛ
cōformis efficit' corpi
glie xp̄i. ℂ Hic q̄ꝫ hierl'ꝫ celeſtē eē pa-
triā aduertim⁹ q̄ e viſio pac'. de q̄ nullus
pōt cōmoueri qui meruit in ea ↄſtitui.
b ℂ Hic eī mōtes viros ſcōs dſignāt. q̄
hierl'm illā celeſtē īhitāt. Et dn̄s ī circūi
tu. ille eī circūit auxilio eꝛne defenſionis
eos q̄s ſibi fideles eſſe cogſcit. Ex h̄ nūc
ſtō ſcl'm ſignificat. Uſqꝫ in ſcl'm. illō di-
cit ſcl'm. vbi iā ſcīs ī maieſtate ſui lumīs
apparebit. Sz cur ꝑbeat' iſta defenſio cō
ſeqn̄t exponit. c ℂ Virga. boni ma-
liqꝫ ptās ſignificat. h̄ āt in malā ptē acci
pi māifeſtū ē. Sors iuſtoꝝ ē religio xp̄ia
na. ſupra quā nō ſinit
xp̄ſ ℣gā pctoꝝ. i. ſiquā
ptāte tyrānoꝝ diuti⁹ ī
ſurgere. ne eccl'iaꝫ dei
poſſint lōgiſſima ꝑſe-
cutōe ↄterere. Ut ſi ex-
tēdāt ad ïiq̄tatē man⁹
ſuas. I. i. vt ſi cogi
tēt quid mihi ꝑdeſt q̄
iuſt⁹ ſū ſi ſp ꝑſequunt
me iniq. h̄ ē. vt ſuſtine
ant malos. ꝛ ſi faciāt
mala. ſi em̄ diu relinq̄t
ds talē ℣gā ſup iuſtoſ
lꝫ diu videat' ībecillis
d ℂ Optat igit' ꝑ-
pheta his fieri bonuꝫ
q̄ neſciūt a dn̄o praua
volūtate ſepari. Recti
corde ſūt q̄ deū ſecūt'.
ꝛ nō ꝑire ↄtēdūt. A
Et q̄ ſuā volūtatē diui
ne volūtati ↄformant.
nō diuinā volūtatē ad
ſuā curuare volūt
e ℂ Pulcre defini
nita ſunt opa iniquita
tis: eſſe obligatio que
nos vinculis prauita-
tis innectit. vt eſſe li-
beri neqamus cū tali-
bus tātiſqꝫ laqueis cō
ſtringimur. Declinan
tes. i. iuſſa dei non ꝑſe
quentes. pari em̄ ſn̄ia
pereūt. ꝛ qui declina-
re iuſſa dn̄i. ꝛ operari
maliciam velle conten
dunt. Pax ſup iſrael.
hec pax ipſe ſaluator eſt. qui ſemper de-
fendit ſe videntes. I. Qui etiam au-i
ferens maceriam inimicicie iudeorum. ꝛ
gentiliū fecit vtraqꝫ in credentibus vnū
qḋ erat an̄ diuiſum. Orō

Epelle dn̄e neqcias īſurgētiū a ſor-
te iuſtoꝝ. vt q̄ ī te toto corde ↄfidūt
null' tēptationū imbribus q̄tiant'. Per.

g de laqueo venātiū. Laque
us cōtritus eſt: ꝛ nos libera
h ti ſumus. Adiutoriū nr̄m in
noīe dn̄i q̄ fecit celū ꝛ terrā.

Cātīcū graduū. C Cla
mat ꝑpheta nobis in dn̄o
cōfitendū: ne laboremus in
caſſum. petēs vt rect' ꝑperi
tas: ꝑuis vīdicta ꝑueniat.

Pſalmus. cxxiiij.

a Ui cōfidunt in dn̄o ſi
cut mons ſyon: nō cō-
mouebit' ineternū qui habi
b tat in hieruſalē. Mōtes in
circuitu ei⁹: ꝛ dn̄s in circui-
tu ppl'i ſui: ex hoc nūc ꝛ vſ-
c qꝫ in ſecl'm. Quia non reli-
quet dn̄s virgam peccato-
rum ſup ſortem iuſtorum:
vt nō extendant iuſti ad ini
d quitatem manus ſuas. Be
nefac domine bonis et rect'
e corde. Declinantes autem
in obligatōnes adducet do
minus cum operātibus ini-
quitatem: pax ſuper iſrael.

Canticum graduum.

a h ¶ Captiuitas ſyō fuit. cũ eccl'ia p̄
mereť a cultura idoloꝝ. ſ ↄuerſa ē ĩ libta
tē. qñ aduētu dñi. ĩferni vĩcl'a diſrupta ſť
¶ Uide āt ꝙ nō diť. facti ſum⁹ ↄſalati.
ſ facti ſum⁹ ſicↄſolati. qꝛ illa captiuitate
expſoſa. non reddidit
nos oĩno ſecuroſ dōec
ĩ iſto corpe mortali v/
ſamur. ſ in btã hierl'm
erit certa ⁊ pfecta ↄſo/
latio. b ¶ Tũc re/
pletũ ē os. i. cordis ar
chanũ gaudio ĩ aduē/
tu dñi ſaluatorl. cũ cō
mutauit captiuitatem
nr̄az ĩ gaudiũ. Et lin/
gua ĩ exultatōe. cui ta
ſia dñi mũere p̄ſtabāť
c ¶ Nō āt diť gētes
ſ inť gētes. qꝛ ĩ aduē
tu dñi gētes vniuerſa
liť nō crediderť. ſ inť
gētes erāt. ex gētib⁹ fi
deles facti. cũ qb⁹ dñz
magnalia facere cerne
bāt. adhuc gētiles ĩfi/
deles. d ¶ Et ne pu
tares gētiles dicētes
de fidelib⁹ magnifica/
uit dñs falſũ dixiſſe cō
firmāt fideles eoꝝ di/
ctũ dicētes. Magnifi/
cauit dñs. i. decreuit
magnos nos oñdere
gētib⁹ donatōe vtutũ.
Facti ſum⁹ vtiqꝫ de tã
ta gr̄a letantes.
e ¶ Poſtulāt ppl'i
fideles ſua iterũ pctã
dimitti. Sicut torrēs.
h A etem flāte au
ſtro q̄ ēvēt⁹ calid⁹ ſol/
uūť glacies ⁊ ĩpletuz
aq̄s torrētē fať curre/
re. ſic flāte ſpũſcō ac/
cepta remiſſione p la
mēta ſoluūť pctã nr̄a
A ¶ Torrēs eñ di
cũ⁹ flumĩa hiemalia.
⁊ pctã nr̄a q̄. frigidan
tia corda cõgelāt. q̄ ca
lore ſpũſcti ſoluunť.

in lacrĩ as. Sz vt nob ſenſus poſſit ↄſta/
re plēitudo. pnũciã dũ ē ↄuertere. i. ↄuer
te (qꝛ deponēs eſt vbũ ãtiquũ ↄuertere)
captiuitatē nr̄az ſiť torrēs ĩ auſtro ↄuer
tiť in liq̄rē. f ¶ Spirital' ſemĩatio ſp ĩ
lacrimis ē. aut ei ſcĩ d
plorāt preterita pctã.
aut cruciãť tĩore ſutu/
roꝝ. aut pſecutiōibus
agitãť ſ q̄ tale ſemē ſe
minãt: metent gaudia
future pmiſſionis. Ep
pctōres ĩ gaudio ſemĩ
nãt. ⁊ metũt ĩ lacrimiſ
g ¶ Eũtes ſcti bōa
opando. flebāt qñ pau
peres aſpiciebāt frigo
reↄſtrictos. ĩopia ſeua
maceratos. mittentes
ſemĩa ſua. Sua diť. vt
de ꝓprijs laborib⁹ non
de rapis elynas face/
re debere eoǵſcas. mit
tētes vbo ĩtellige p̄mit
tētes in celũ. q̄ añ nr̄a
acta pueniũt q̄ nos. il
la ei ſũt thezaur⁹ nr̄ in
celo ↄdēd⁹ h Ul' eũ
tes p̄dicando vbũ dei
flebāt ſup duricia cor/
dis nō credentiũ.
h ¶ Ueniētes. illi ve
niũt ĩ exultatōe qb⁹ ĩã
mĩa diuĩa p̄ſtať q̄ h ta
liť egerť. q̄liť dei iuſſa
p̄cipiũt. ⁊ fecerť mani
pulos. i. fructuoſiſſi/
mas actōes. Et felix il
le q̄ triticeis pōderib⁹
ĩnguať. ne leuitas ſti
pulaꝝ vota meſſorl elu
dat. ⁊ tũc attēdat ĩani
tatē laboris ſui. qñ tã
nō p̄ualet opari. Ořo.
Conſolare dñe po
pulũ tuũ. ⁊ libera
noſ a captiuitate peſſi
moꝝ vicioꝝ. vt qō h in
lacrimis ſerim⁹. te re/
tribuēte cũ gaudio me
tamus. Per.
¶ Salomō. iterpre/

¶ Sanctiſſimi viri domi/
ni miſeratione liberati: gra
tias agunt ꝙ de obnoxieta/
te ſeuiſſima peccatoꝝ: in tã
tam gratiã ſunt recepti: vt
inter gentes ꝓbarentur eſſe
laudabiles: deprecantes vt
captiuitas eorũ conuertere
tur in gaudiũ.

Pſalmus. cxxv.

a In cōuertendo dñs ca
ptiuitatē ſyon: facti ſu
b mus ſicut cōſolati. Tunc re
pletũ eſt gaudio os nr̄m: et
lingua noſtra in exultatiōe
c Tunc dicēt inter gētes ma
gnificauit dominus facere
d cũ eis Magnificauit dñs fa
cere nobiſcũ: facti ſumus le
e tantes Conuertere domine
captiuitatē noſtrã. ſicut tor
f rēs in auſtro. Qui ſeminãt
in lacrimis in exultatiōe me
g tent. Euntes ibant ⁊ flebāt
h mittentes ſemina ſua Ueni
entes autez venient in exul
tatione. portantes manipu
los ſuos.

Cãticũ graduũ ſalomōis
¶ Prouidens ꝓpheta no
ui teſtamenti gratiã. docet
ne quis ꝓprijs viribus ali/
qd boni applicet: ſ dño lar

gitori loquit etiā ꝺ ipo dño
ꝛ apl'is vel quicūq; ipi⁹ mā
data pficiūt. Pſ.cxxvi.
a Niſi dñs edificauerit do
mū: in vanū laborauert
b qui edificāt eā. Niſi dñs cu
ſtodierit ciuitatē fruſtra vi/
c gilat qui cuſtodit eā Uanū
eſt vobis ante lucē ſurgere
÷ſurgite:· poſtq; ſederitis
q̄ māducatis panē doloris.
d Cū dederit dilectis ſuis ſom
nū ecce hereditas dñi: filij
e merces fruct⁹ ventris. Sic
ſagitte in manu potētis: ita
f filij excuſſoꝝ. Beatus vir q̄
impleuit deſideriū ſuum ex
ipis: nō cōfundet cuz loque
tur inimicis ſuis in porta.

Cāticū graduū ¶ Pro
pheta bona timentiū deum
enumerās: eos benedicit vt
eterna gaudia cōſequant.

Pſalmus.cxxvij.

a Beati oēs q̄ timēt dñm
qui ambulant in vijs eius.

tat pacific⁹ ꝛ ſcat dñm de q̄ apl's ait. ipe
eſt pax nr̄a. Dom⁹ hui⁹ ſalomōis. xp̄i ec
cleſia. q̄ ꝛ ciuitas ē ei⁹. a ¶ Edificāt
domū. q̄ i vnūquēq; xp̄ianū. ciuitatē fidei
fabricare ꝯtēdūt. ipſi ei ſūt dom⁹ q̄b⁹ di
cit apl's. vos ei eſtis tē
plū dei. ſ iſtos ſi ſuis
virib⁹ edificare ſe pu/
tāt laborare vidētur i
uanū. niſi gr̄a dei do/
net veriſſime credulit/
tatis effectū. b ¶ Ci
uitas em̄ dñi ihrl'm in
telligit celeſtis cui⁹ ps
adhuc pegrinat i ter/
ris. i q̄ ep̄i vigilare ſu
p gregē ſuū ꝯtēdūt. vt
puigili cura eum cuſto
diāt. q̄b⁹ idē ꝺr qꝺ edi
ficātib⁹. ne credant ſo
las hūanas vigilias p̄
ualere. cū ſola diuitas
incurſiōis picula poſ/
ſit arcere. c ¶ Ad/
huc ipos doctores al/
loquit. vt edificatius
corrigat pplus. dū vi
det etiā mgr̄os p̄moni
tos. Illi āt an̄ lucē ſur
gere q̄runt. q̄ neglecta
hūilitate xp̄i prius vo
lūt exaltari q̄ hūiliari
Surgite. i. pri⁹ hūilia
tionē ſuſtinete. ꝛ poſt
aſcēſū. p̄mia q̄rite gau
dioꝝ. Panē doloris.
pfecti comedūt xp̄iani
cū ſe lacrimis fidelib⁹
caſtigāt. de q̄b⁹ alius
pſ. dic. fuerūt mihi la
crime mee panes. illis
ei dolor panis eſt. q̄ ſe
de afflictōe reficiūt. et de mūdana triſticia
ꝯſolāt. ꝛ ſeq̄t qn̄ debeāt ſurgere. q̄ iuſſi
ſūt an̄ ſedere. Tūc ei ſurgēt. cū dederit di
lectis. i. cū mortui fuerit nō ante mortem
d ¶ Dilecti ſūt dei. q̄ eū nimia charita
te pq̄rūt. Iꝫ cū illi accepto q̄etis ſōno
ab h̄ ſcl'o diſcedūt. tūc ſiūt hereditas dñi
q̄ iā ſbiacēt tētatiōib⁹. tūc nō. Et merces
fruct⁹ vētris. ¶ id ē vteri virgial' ptus.
merces illi⁹ fruct⁹. eſt oīs hō q̄ cū deo p
hēnit gaudebit, ꝛ iſta merces dctā eſt he
reditas. nō aūt deitatis ſ hūanitis merces
ꝺr. vt i ſcꝺo pſalmo ꝺr poſtula a me ꝛc.
e ¶ Sagitte ſcti apl'i vl' ceteri p̄dicato
res. in manu potētis. i. i ptāte xp̄i trāſmiſ
ſi ad p̄dicādū. Sic ei telū vl' ſagitta miſ/
ſa a potēte. rectiſſima
ꝛ cito veīt ad deſtina/
tū locū. ita apl'i i oēm
terrā miſſi. cito q̄ mit/
tebant puenert. ꝛ iuſ/
ſa ipleuerūt. ita ꝛ filij
excuſſoꝝ i loco. ſ. pro/
phetaꝝ ſuccedētes. et
eoꝝ ꝓphetiā interptā/
do ꝛ explanādo diſcu
tiētes. diſcutere eſt te/
ctū aliqꝺ palā facere.
ꝓphe ḡ excuſſores di/
cūtur. q̄m ſecreta cele
ſtia mꝺo ꝓpalart. Illo
rū filij apl'i ſūt. q̄ eoꝝ
dctis credētes. q̄dam
mō fide generati ſunt.
f ¶ Hos ḡ apl'os be
atos dic. cū eoꝝ labor
ad gl'ioſa vota puene
rit. A Ul' ille hō po
pul⁹ btūs ē. q̄ ipleuit
ſuū deſideriū ex ipſis
apl'is. i. ex p̄dicatōe eo
rū ꝯuerſus ea q̄ p̄dica
ta ſūt. ſ. etn̄a ꝺſiderat
ꝛ ipleuit iā h̄ deſideri
um ope. vl' deſideriuꝫ
ex ipis iplet. q̄ qꝺ ipſi
deſiderabāt. ſ. eē i bti
tudie eterna. ꝛ i p̄e de
ſiderat ¶ Porta ci
uitatis irl'm xp̄s ē. i ipa
ei loq̄t q̄ recta p̄dicat
de dño. tali ḡ loco pri
us peccatores ꝛ ifide
les exire fac. ꝛ deuotos itroire. fideles ei
p̄dicatores n̄ ꝯfūdēt i porta q̄ eis apit.
malis xp̄o claudit. iꝺo ꝯfundent. Oro
Omnoꝝ ſpiritaliū edificator deus. vt
nos cuſtodias depcamur. iple in te
deſideriū nr̄m. ꝛ electis tuis nos adiun
ge p meritis. Per. ¶ Quā ſit magni
ficus non⁹ grad⁹. ipſe nūer⁹ declarat. q̄
trina ꝓtentus triplicatōe. ſctm̄ nobis tri
nitatis culmen oſtēdit. a ¶ Primo
timorē dñi ab hui⁹ ſeculi terrore diuiſit.

Dicēdo ei btī oēs q̄ timēt dn̄m on̄dit nō eē btōs.q̄ hui⁹ mūdi picula ī amiſſiōe tē poraliū rez̄ ſollicita mēte formidāt.Luz vijs pluralr̄ dic.apl'os ⁊ ꝓphas ſcat.p q̄s venit ad vnā viā.i.xp̄m.Soli igit iſti ſā cto dei timore.dn̄m ti mēt qui ambulāt ī vijs ei⁹.i.pcept.⁊ ī his q̄ ꝓphe apl'i ⁊ euāgeliſte pdicauert. In ſeqnti bus vſib⁹ trib⁹ enūe rat vtilitates timoris dn̄i. b ℭ Labores manuū.remuneratio ē bonoz̄ opm.⁊ ne iſtō pabulum carneū puta res.addidit.btūs es. nemo ei de carnali co meſtiōe btūs efficit ni ſi q̄ ſpiritali dono ſagi nat.Bn̄ tibi erit cū ac ceper qō ocul⁹ nō vi dit.nec auris audiuit nec ī cor hoīs aſcēdit. qō de⁹ ſe diligētibus ppauit. c ℭ Uxor dcā ē qſi vt ſoror.qua ꝓpter vxorē h ſapiam debem⁹ aduerti.vitis vo mr̄ eſt vuaz̄.q̄ dul cia vina pfundēs cor da nr̄a recreat.ſic ⁊ ſa piētia fruct⁹ inferens iocūdos.ſuaui nos de lectatōe letificat Late ra duo teſtamēta ſunt dom⁹ ꝓpria cogitatio Mēs em̄ in cogitatōe ſua qſi ī ede deñgitur. Cui⁹ cogitatōnis duo latera legē ⁊ euāgeliū accipe.in q̄b⁹ mēs ſctā qſi ī duob⁹ edis laterib⁹ firmata ſolidat. d Filij tui h ſcā ē act⁹ boni aſſiſtētes ī circuitu ſcptu re ⁊ doctrine celeſt.cū pinguedīe pacis ⁊ obūbratōe vtut. ℭ Uel filij vtrūq̄ ſe xū ſcat ſpūalr̄.celeſti vo gemitū.⁊ mēſa dn̄i altare vbi celeſti pane ſaginātur.

e ℭ Cū dic ecce ſic.ſcat ſic ſupi⁹ expo ſitū ē.ſic em̄ meret bn̄dici.qui ſuū timet auctorē. f ℭ Dic em̄ bn̄dicat te dn̄s ex ſyō.i.xp̄s q̄ in h mōte hoīb⁹ appere di gnat⁹ es.⁊ p noīs ſui q̄litate tāq̄ paſto ri optio ſp aſcribit.Syō em̄ ſpeculatio ī terptat.Hierl'm indicat viſio pacis.Op tat g̃ vt ī ihrl'm videat cūcta q̄ bona ſunt Sz ne crederes ī celeſti ihrl'm tpalit iſta bōa videri addidit oī b⁹ dieb⁹ vite tue.i.vite etne. g ℭ Filios ei filioz̄ ſcat nepotes qō vtiq̄ btūs vir ꝓgi gere pt.q̄ pdicatiōib⁹ ſctis pplos mltos ge nerāt. Pax ē dn̄s ſal uator.q̄ inſidet illā be atā ihrl'm.⁊ cūcta bōa fac ⁊ btā.qcunq̄ maie ſtat ſue vtute ꝯplecti tur.illā pacē videas. nō ſolū filios filioz̄

b Labores manuum tuarum *q̄a:·māducabis beat⁹es
c ⁊ bene tibi erit.Uxor tua ſi cut vitis abundās:in lateri
d b⁹dom⁹ tue. Filij tui ſic̄ no uelle oliuarū in circuitu mē
e ſe tue. Ecce ſic bn̄dicet hō
f q̄ timet dn̄m.Benedicat ti bi dn̄s ex ſyō:⁊ videas bōa hieruſalē oībus dieb⁹ vite
g tue.Et videas filios filioz̄ tuoz̄:pacē ſuper iſrael.

Canticū graduū ℭ B Propheta mouet eccleſiaz vt dicat q̄t certamina a ſuis ptulerit hoſtib⁹ ne q̄s fide liū de pprijs tribulatōibus deſperet p̄dicenſq̄ eiſdē ini micis qō eis in iudicia futu ro nouerat eſſe ventuz̄.

Pſalmus.cxxviij.

a Epe expugnerūt me a iuuētute mea dicat nūc iſrl'.
b Sepe expugnerūt me a iuuē tute mea:etenim non potue

Imētib⁹ Orō. nomē tuū dn̄e btī tudinē largire ppetuā. vt tal' nobis actio.ta liſq̄ ſit vita.q̄ celſum de bonis fructib⁹ me ritū reportet ad ſidera Per. ℭ Docet hic ꝓpha tolerāter nos ſe culi moleſtias ſuſtine re.qn̄ eccleſie crebras fuiſſe paſſiōes compro bat. a ℭ Admonet ꝓpham iſrl'.i.eccl'iam. vt dicat bella ſua. Se pe h ſcat freqntiā paſ ſionū a iuuētute.ſcat qn̄ a frē ꝯuerſo iuſtus abel occiſus ē.⁊ cete ri deinceps q̄plurimi ipſi⁹ q̄z paſſiōe xp̄i ex pugnata ē eccl'ia. Di cat nūc iſrl'.i.ī h ſclo qn̄ tp̄s ē pn̄e: vt in ſtruāt reliq̄ fideles patiēt h ferre pſecu tiōes.q2 ī futura vita n̄ expugnat ſctūs. iſtō q̄z dicat nūc iſrl' p tres vſus ſeqntes ſbaudiendū ē b ℭ Bn̄ dic eccl'ia expug tā ſe a iuuētute ſua.vt ītelligas.nūq̄ fini tā eccl'iaz eē pſecutōe ipꝛoboz̄ q̄ ita ſepe ē expugta creſcit ei pſecutōib⁹ ſuaq̄ ꝯtri tiōe grādeſcit.nā ſi h ſcōs viros amittit. future pñte addrit.n̄ pt igr̄ finiri.q̄ ſuis de trimēt auget.vn̄ n̄ potuiſſe tū ſibi pualē

re dic̃ eos q̃s ſupi⁹ ſe expugnaſſe cõmẽo
rat. qꝛ nũq̃ꝫ eis ꝯſẽſit ad malũ c ℭ Fa
bꝛicatũ xp̃o ſup̃ doꝛſum ſuũ eccl'a teſtat̃ a
pctõꝛib⁹ q̃ dolos facẽ feſtinãt. ⁊ occl'tas
ſuaſiões q̃ſi ĩ doꝛſũ eccl'e vbi videri ñ pñt

actib⁹ neutꝝ frugi aliq̃d põt inueniri.
g ℭ Pꝛeteũtes ſũt ſcĩ dei q̃ hũc mũdũ
p̃tereũt. qꝛ ꝓ nihilo hñt ⁊ ad illa celeſtia
toto amoꝛe trãſeũt, a q̃b⁹ ſceleratiſ ianit̃
opantib⁹ nll'a bñdictio p̃ſtat̃ ꝭ ne iſta bñ

agũt q̃ ſic occl'te auer-
tere a ſcã fide aliquos
moliũt̃ vt vl' paucos d̃
cipiãt q̃ eccl'aꝫ totã ſb̃
uertere ñ potuer̃t. ꝓlõ
gatas q̃ꝫ dic̃ ĩpas inſi
dias. q̃s aſſidue hoſteſ
ĩgerebãt fidelib⁹. ꝓlõ
gata eſt em̃ h̃ iniq̃tas
ab abel vſq̃ꝫ huc. ⁊ ĩ fi
nẽ vſq̃ꝫ ſecl'i ꝓlõgabit̃
d ℭ Ceruices ꝓ ſup
bia poſuit. quã ꝯcidit
dñs in ill' ſic expugnã
tib⁹ cũ eos ad miaꝫ ꝑ
hũilitatẽ ⁊ ſatiſfactõꝫ
redire ꝑmittit. Cõfun
dant̃ in extrẽo iudicio
q̃ iã ꝑ pniaꝫ nolũt cõ-
fundi ⁊ reuertãt̃ retro
ad penã et'nã. ĩpi ei. i.
obſtĩati ĩpi oderũt ſy-
on. i. eccleſiam.
e ℭ Fenũ in tectis
ãtiq̃s creſcens. añ tp̃s
collectõis areſcit ⁊ ꝑit
qꝛ nll'a firma radice vi
guit. itaq̃ꝫ ꝯꝑant̃ pctõ
res illi caduco feno.
qm̃ ⁊ hic freq̃nt̃ diſpe
reunt. añq̃ꝫ d̃ hac luce
tollãt̃ naſcũt̃ em̃ in ca
cumibus ſupbie. vbi
nll'a ſoliditate ꝯſiſtũt.
I Nec vllũ granũ
bonitatis ꝓferũt
f ℭ Metẽtes ãgeli
ſũt q̃ vltĩo die iudicij
frumẽtũ electoꝝ ĩ hoꝛ
reo celeſtis pꝛie recon
dũt. ꝭ de iſtis. h̃ ẽ ſup

c runt mihi. Supꝛa doꝛſum
meũ fabꝛicauer̃t pctõꝛes ꝓ
longauerunt iniquitatẽ ſuã
d Dñs iuſt⁹ cõcidet ceruices
pctõꝝ: cõfundant̃ ⁊ conuer
tant̃ retroꝛſum oẽs q̃ oder̃t
e ſyon. Fiãt ſicut fenũ tectoꝝ
qd̃ priuſq̃ꝫ euellat̃ exaruit.
f De quo nõ implebit manũ
ſuũ q̃ metet ⁊ ſinũ ſuũ q̃ ma
g nipulos colligit. Et non di
xerũt q̃ p̃teribãt benedictio
dñi ſuꝑ vos. benediximus
vobis in nomine dñi.

Cãticũ graduũ. C Cla
mat pꝛopheta ad dñm: vt a
pctõꝝ ꝓfundo liberet̃. beni
uolentiã boni iudicis que-
rens de calamitatibus iudi
catis. Pſalmus. cxxix.

a E pꝛofundis clamaui
ad te dñe: dñe exaudi
b vocẽ meã. Fiant aures tue
intendentes in vocẽ depꝛe
c catiõis mee. Si iniquitates
obſeruaueris dñe dñe quis
d ſuſtinebit. Quia apud te ꝓ
piciatio eſt. et pꝛopter le-

dictio putaret̃ hũanis
virib⁹ applicanda ad-
dit. bñdixim⁹ vob̃ ⁊c̃.
ĩpa ẽ ei firma ⁊ xp̃a bñ
dictio. q̃ ſb̃ dñi ꝯmẽo-
ratõe agit̃. a q̃ veit oẽ
qd̃ expedit Oĩo.
B oĩꝫ ĩpugnãtiũ
neq̃ciꝭ eccl'aꝫ tuã
dñe dextera tue potẽ-
tie defẽde. vt ĩimici re
troꝛſũ ꝯuerſis: ſacri a
te bñdictõib⁹ repleat̃.
Per. a ℭ Pꝛofũ
dũ ẽ q̃ſi poꝛro fundũ.
cui⁹ ima oĩno demerſa
ſũt. d̃ iſto ꝓfũdo gl'io-
ſas effudit lacrĩas pe-
trus. pꝑlican⁹ pectoꝛa
tutũdit. ionas tacitus
vociferauit. Dñe exau
di. ſic cũ de ꝓfũdo oꝛa
uit. ad altiſſimi redẽp
toꝛis celerit̃ dõa pue-
nit. Eſt ḡ illd̃ ꝓfũdũ ꝓ
funda hũilitas pnĩe
b I Nõ h̃ carnalẽ
aurẽ ꝓpħa poſtulat ſci
ens deũ ĩcoꝛpoꝛeũ eẽ.
ꝭ xp̃tutẽ qua ſuos exau
dire dignat̃ expoſcit.
c ℭ Iniq̃tatẽ. vult
ĩtelligi oẽ pctm̃ qd̃ p̃t
aliq̃ ꝑuitate ꝯmitti. ĩi-
quũ em̃ ẽ qd̃ iuſtũ ñ ẽ.
vidẽs ḡ ꝓpħa nullũ eẽ
q̃ nõ aut cogitatiõib⁹
excedat. aut vacuo ſer
mone delinq̃t. aut ina
ni actu occupet̃ dic̃ iu
ſticie ĩpi⁹ hũanũ gen⁹

bis manũ nõ implent. qꝛ eos a ſocietate
ſctõꝝ repꝛobatos ſegregãt. De iſtis em̃
ſupꝛa dictũ ẽ. veniẽt in exultatõe ferẽtes
mãipulos ſuos. De iiuſt' h̃ dĩ. q̃ nec ma
nũ plenã fructus ꝯpoꝛtẽt. Man⁹ ad oꝑa
tionẽ. Sin⁹ ad ꝯſciaꝫ ꝑtinet. ĩ maloꝝ em̃

nõ ſufficere. niſi mĩe p̃ſtet auxiliũ. nemo
em̃ ſola dei iuſticia ſuſtinere poſſet.
d ℭ Territ⁹ igit̃ iuſticia dei. ad pꝛonã
miaꝫ ꝯuolat. Hõ ẽ em̃ in nr̃is actibus vt
mereamur abſolui. ꝭ ĩpi⁹ ꝓpiciatõis ẽ vt
ꝯfitentem reum liberari dignet̃. Hec eſt

ā̃t lex.i.euāgelica iuſſio ꝑ quā ſeveīre cre
debat eē ſaluādū.ſuſtinui.īdicat carita/
tē.q̄ totā ſuſtiet.ꝛ pfectos effic̄ xp̄ianos.
vl' lex tua lex ē miſerēdi penitētibus
e ¶ Suſtinuit aīa mea ī ỽbo ei⁹ q2 īcar
natoꝝ dñi credebat eē
venturā.Xp̄s em̄ ỽbū
iſtō ē.qō̄ ſuſtinēdo ite
ri.patienť expectauit.
ꝛ qō̄ ñ dixit trāſitoriū
aliqō ỽbū.expōit ſeq̄n
ter.dicēs illō ỽbū dñꝫ
Spauit aīa mea ī dño
ſcꝫ q̄ ē ỽbū pr̄is.ſpera
uit em̄ aīa mea q̄ futu
ris tpib⁹ ō maria ỽgie
xpē īteritū gñis hūa/
ni auferēdū naſci dig/
reť. f ¶ A cuſtodia
matutīa.Cuſtodia ma
tutīa ē reſurrectio xp̄i
q̄ cuſtodiētib⁹ ſepulcꝝ
militib⁹ matutino tpe
ſurrexit.exq̄ ei xp̄s re/
ſurrexit a mortuiſ ſpeſ
eccl'ie ꝯfirmata ē i dño
Uſq3 ad noctē.i.vſq3 ī
finē mūdi. g ¶ Red
dita ē cā mirabiliſ q̄re
iſrl' debuiſſet ī dño ſpe
rare.q2 i ei⁹ māu mia
ē.q pōt ex puerſo face
re iuſtū.ex ībecillo im
mortalē.ex carneo an
gel' ſilēꝫ.Addidit etiā
ꝛ copioſa redemptio.
h q2 ñ auro nec argē
to.ſ; pcioſo ſanguine
nos redemit A Uel
copioſa dic̄.ne q̄ſq̄ de
ſparet ō venia arbitrāſ
nō vſq3 ad ip̄m redēp/
tiōis pciū poſſe pueire

e gē tuā ſuſtinui te dñe.Su/
ſtinuit aīa mea in verbo ei⁹
f ſperauit aīa mea in dño. A
cuſtodia matutina vſq3 ad
noctem ſperet iſrael in dño.
g Quia apud dñm miſcōia ꝛ
copioſa apud eū redēptio.
h Et ipe redimet iſrael:ex om
nibus iniquitatibus eius.

Cāticū graduū. C Ex
emplo ſuo: ꝓpha hūilitatē
xp̄ianū ppl'm docens.penā
ei gratiſſimā ponit:ſi māda
ta dñi nō cū ſumma humili
tate ſuſcepit: hortať q3 iſra/
elem iugiter ſperare in dño
quatenus ſecl'i aduerſa va/
leat tolerare.

Pſalmus.cxxx.

a Domine non eſt exalta
tū cor meuꝫ: neq3 elati
b ſunt oculi mei. Neq3 ambu
laui in magnis neq3 in mira
c bilib⁹ ſup me.Si non humi
liter ſentiebam ſed exaltaui
d animā meam. Sicut abla/
ctat⁹ eſt ſupra matre ſua:ita

ſ; imptias noſ; mīas tuaſ. Per. ¶ To
tus h̄ pſal.de māſuetudīe atq3 hūilitate
cātať.eoq3 fit vt q̄s labor ꝑmiſſe ꝯfeſſio/
nis afflixerat.dulcedo gl'oſe deuotōnis
reficiat. a ¶ Taliť h̄ hypotetic⁹ ſyllo
giſm⁹ enaſciť.Eſt em̄
ſenſus.ſi ñ ē exaltatū
cor meū.neq3 elati ſūt
ocl'i mei.a ſupbia vicꝫ
reddor alien⁹ attū ſi ē
exaltatū cor meū.neq3
ocl'i elati ſūt.a ſupbia
igiť reddor alien⁹.Et
cū ꝓpha negat ō ſe vi/
cioſa.ꝯfiteť oīno lau/
dāda. b ¶ Ambula
uit pylatuſ in magnis
q̄ dixit xp̄o.neſcis q2
ptātē hēo dimittēdi te
ābulāt in mirabilib⁹ q̄
de virtutibus quas a
deo acceperūt gl'iant.
aut miracula q̄rūt.nō
vitam miraculoſam.
c ¶ Dic̄ ſe nō ſup/
be ſcpturas meditatū
monet ḡ ꝓpheta diui/
nas ſcripturas ſimpli
ci ac puro corde ab v/
noquoq3 eē mediādaſ
non vt arriani ꝛ mani
chei.iſte ḡ ſe dicit hu/
miliť ſenſiſſe.vt apl's
ait. Noli altuꝫ ſape.ſ;
time.Negat itex exal
tatā aīam ad culmē ſu
perbie.ſ; nō negat ele/
uatā ad p̄dicatōes di/
uinas.in ill' em̄ rebus
aīam leuare fas ē.vſ;
celeſti pane paſcať in
illis ſupbis exquiſitio
nib⁹ nō licet.vbi morſ

h ¶ Redemit itaq3 iſrael ſanguine p̄/
cioſo q̄ purificat.nō cruentat.qui nō ma
culat.ſ; emundat ab oibus maculis.Sꝫ
cum dicit ipe.oſtēdit p̄ter ip̄m euadendi
impoſſibilitatem.ꝛ alium nullum potu/
iſſe nos redimere. Oratio

Atēdāt q̄s dñe pietatꝭ tue aures
in orōnē ſupplicū.q2 apud te ꝓpiciatio ē
pctōꝝ.vt nō obſerues iniquitates nr̄as.

reperiť. d ¶ Ablactati dicunť quī
ſunt a lacte ꝓhibiti.Et merito talis ē fa/
cta comparatio.quia ſicut infantes vbe/
ra materna ſugunt.ita fideles puuli ſim
plicitate ſcripture diuine nutriuntur:do
nec preparenť ad ſolidum cibū.Eſt ordo
aūt verboꝝ talis.ſi nō humiliter ſentie/
bā ſicut ablactat⁹ ſ; matre ſua.ſ; exalta/
ui aīam meam,tūc ita retribues,i.ſi ego

e retributio in aīa mea. Spe
ret iſrael in dn̄o: ex hoc nūc
⁊ vſq; in ſeclm̄. Canticū
graduū ❡ Hic pſ̄ incar-
natiōis dn̄ice ſacramēta de
ſcribit: cui⁹ aduent⁹ eccleſiā
bn̄dicat: ſacerdotes glorifi
cet: inimicos cōfundat: ⁊ ſu
p ipm̄ dn̄m floreat ſanctifi-
catio, eterna iuſticie.

Pſalmus. cxxxi.

a Emento dn̄e dauid: ⁊
b oīs māſuetudinis ei⁹. Sic
iurauit dn̄o votū vouit deo
c iacob Si introiero in taber
naculū dom⁹ mee: ſi aſcēde
d ro in lectū ſtrati mei. Si de
dero ſomnū oculis meis: et
palpebris meis dormitatōz
e ÷ Et requiē tpib⁹ meis :· do
nec inueniā locū dn̄o taber
f naclm̄ deo iacob Ecce audi
uim⁹ eā in effrata. inuenim⁹
n eā in cāpis ſilue. Introibi-
m⁹ in tabernaculū ei⁹: ado-

te preſumpſi ꝯtēnere. tūc merito videar ⁊
me abijcere. e ❡ Docet ꝓpheta vnū-
quēq; fideliū. vt ꝯfidentiā ſuā ſp in dn̄m
ponat. dicit em̄ ex h̄ nūc. i. a pn̄ti tpe vſq;
ad eternitatē futurā. cū vnū ſeclm̄ erit et
viciſſitudo tpm̄ i vni-
tatē ꝑpetuā mutabit̄.

Oratio.

Ne ꝑmittas nos ex-
altare i ſupbijs ſcl'i
omp̄s pr̄. ſ; q mitis es
⁊ hūilis corde pr̄. do-
ce nos hūilib⁹ tibi pla
citis conſentire. Qui.
❡ Cū ꝓphetā oīa cā
tica graduū. ad proue
ctū ſpei celſioris eue-
xerint. iſtud tn̄ eū om̄i
modis eleuauit. q; in
carnatiōis dn̄ice ſacrā
deſcribit. a ❡ Me
mēto ei illi d; ex hūa-
no more. q nihil aliq̄n
potuit obliuiſci. cui oē
pteritū ⁊ futurū pn̄s ē
Ille aūt dauid manu
fortis ⁊ deſiderabilis
eſt dn̄s xp̄s. Et om̄is
māſuetudis eius p qd
xtus imēſe patiē eius
oñdit b ❡ Iurauit
dn̄s. ſ. xp̄us. i. iure ora
uit ſm̄ ethimologiā. h̄
ē veracit̄ firmeq; ꝓmi
ſit. ꝓmiſit vero ſe re-
dēptuꝝ hūanū genus
Qđ oñdit q̄ndo petro
ait. mitte gladiū tuū i
locū ſuū. Calicē quem
dedit mihi pr̄ nō bibā
illū. Et hoc idē qđ ꝓmiſit. d; vouiſſe. vo
tū itaq; filij fuit. vt p aduētū incarnatio-
nis eius recōciliaret pr̄i genus hūanum
hoc tn̄ votū nō eſt a pr̄e ⁊ ſpūſctō diuiſuz
q; eoꝝ hoc vnū eſt votum. c ❡ Tab
naculum. dicit celeſtem habitatōem. vbi
poſt reſurrectionē aſſumpta carne vidēti
bus apoſtolis aſcēdit. lectus ipſi⁹. eſt re
quies intelligēda. btiſſime. ſ. paſſiōis cō
ſūmatio. q; ꝯſūmata paſſiōe. reqes erat.
ꝓmittit em̄ ſe xp̄s nō aſcēſuꝝ in celū. nec
carni ſue requiē illam daturū. donec que

patri ꝓmiſit impleuerit. d ❡ Sōnus
iſte intelligēdus ē. requies mortis. quia
triduana tantū pauſatōe ſuſceptus eſt. et
nullā corpi corruptōem intulit. ſ; qetem.
Palpebre a palpādo dicte ſūt. q niſi tre-
mula quadā remiſſiōe
quieuerint. ſomn⁹ ocu
los nō pt introire. Et
idē alijs xbis repeti-
tuz ſequit̄. qm̄ reuera
tpa capitis nr̄i requiē
hr̄e nō pn̄t. qn̄ ocl'i cre
bris motib⁹ agitati vi
gilare noſcūtur.
e ℟ Nec requiē ſe
tpib⁹ dediſſe ꝯfitetur
priuſq; in hoīe dignū
dn̄o pr̄i locū vel eccl'ie
cōgregatōez ꝯſtrueret
ſua reſurrectōe ❡ q;
loc⁹ eius ē tabernacu
luz pectoris xp̄iani. et
atria eccl'ie catholice.
q ille tāq; celū ſp inha
bitat. Et ipe inuenit q
q̄ſiuit ouez pditā. ipſe
repit. q ꝯſtruxit taber-
naculū ſibi ex nobis ⁊
in nob f ❡ Audiui
mus eā. ſ. ꝓmiſſiōem i
plēdaz. Effrata ipa eſt
bethleem. vn̄ euidēter
appet auditū fuiſſe na
ſcituꝝ dn̄m in bethleē
Michea ꝓpħa dicēte.
Et tu bethleem effrata
nequaq; es minima ex
te ei exiet dux xp̄s. Cā
pi ſilue. corda ſunt gē
tiū. que ex pctīs prius
ſilueſtrib⁹ ⁊ dumoſis cubilia fuerūt de-
monū. nūc campi vocitātur dn̄o colente
et extirpante. Campi a capacitate ⁊ ſpa-
cio diffuſo dicti ſunt.
g ℟ Nos introibim⁹ in tabernaculū
dei. qui in adunatōe eccleſie. per dn̄m cō
gregantur.
❡ Pedes ſignificāt euāgelicas iuſſio
nes. ibi em̄ ſteterūt pedes eius. vbi fidei
veritas dinoſcitur eſſe fundata. ſtant em̄
domini pedes, eterna ſoliditate verita-
tis fixi. ℟ Ibi ergo ado-

rabim⁹ in loco vbi ſteterunt
h pedes ei⁹. Surge dn̄e in re
quiē tuā. tu ⁊ archa ſanctifi
i catōis tue. Sacerdotes tui
induant̄ iuſticia ⁊ ſancti tui
k exultēt. Propter dauid ſer
uū tuū nō auertas faciē xp̄i
l tui. Jurauit dn̄s dauid veri
tatem ⁊ nō fruſtrabit̄ eū: de
fructu ventris tui ponā ſup
m ſedē tuā. Si cuſtodierint fi
lij tui teſtamentū meū: et te
ſtimonia mea hec q̄ docebo
n eos. Et filij eoꝝ vſqꝫ in ſecu
lū ſedebunt ſup ſedē tuam.
o Q̄m elegit dn̄s ſyon: elegit
p eā in habitationē ſibi. Hec
requies mea in ſecl'm ÷ ſecu
li: ✝ h̄ habitabo q̄m elegi eā.
q Viduā eius benedicens be
nedicā: pauperes eius ſatu
r rabo panibus. Sacerdo/
tes eius induam ſalutari: et
ſancti ei⁹ exultatiōe exulta
s bunt. Illuc ꝑducam coꝛnu

rabimus vbi apl'ice p̄dicatōes audiūtur q̄ ſuſtentāt totū coꝛp⁹ eccl'ie. locus itaqꝫ iſte. eccl'ia eſt h I. C Surge dn̄e. i. ab inferis. reuertere ī deitatis tue btitu/ dinē ſempiternā C Tuā dico. quā ti/ bi tua maieſtas attri/ buit. Tu ⁊ archa. h̄ ē eccl'ia. quā ſāctificare dignat⁹ es. Jdō ✗o ꝓ/ pheta ad xp̄m dic̄. ſur ge q2 iā ſpū ꝓuidit oīa īpleta ī p̄deſtinatōe q̄ ſupius xp̄s ꝓmiſit. q̄ſi I. diceret. iā expleſti iuramentū. reddidiſti votū. īueniſti locū deo iam ꝓduxiſti ex latere tuo ecc'iaꝫ. exurge nūc reuertere ī tabernacu lum ⁊ requiē tuā.

i I. Sacerdotes dī īduātur iuſticia. vt lo/ rica iuſticie muniti. nō ſautientur a iacul' ini mici C Et ſcti tui ex ultēt. q̄ xp̄m ī baptiſ/ mo induerīt. A Uel oēs ſcti. ſacerdotes di cti ſūt. regali illi ſacer dotio fidei ⁊ charitat' decoꝛati k I. Pro pter illū q̄ ex ſemīe da uid foꝛmā ſuilē ſuſce pit. nō auertat̄ claritat' imagīs tue a ſctīs ī q̄/ bus inhitat xp̄s. ſ; illu mīet eos A C Ut petit ꝓp̄ha. vt a gente iudeoꝝ nō auertat fa/ ciē ſuā ꝓpter moꝛtem xp̄i. exaudita ē oꝛō. q̄a multi de gēte illa ſalui facti ſūt. vt apl'i ⁊ alij multi. l C Quid eī firmi⁹ p̄t di/ ci q̄ꝫ q̄n ille iurat ꝑ quē iurat̄. ille ꝓmit/ tit q̄ nō p̄t falli. fruſtare ē ī irritū ꝓmiſſa deducere. qd̄ h̄ merito denegat poſſe eue nire vbi loc⁹ eē deceptōi nō potuit. Fru ctus ē vētris docf̄na xp̄i celeſt'. de q̄ po/ pul⁹ xp̄ian⁹ ē generat⁹. Sedēs ſup ſedē ei⁹. q̄n ſil'ia mādata illi⁹ docere ꝓbantur Succeſſoꝛes itaqꝫ xp̄i apl'i ⁊ alij poſiti ſt̄ ſup ſedem xp̄i. q̄ fuerūt fruct⁹ pꝛedicatio nis xp̄i. ✗bo illius geniti. ꝑ dauid igitur xp̄s intelligit̄. cui pr̄ hoc iurauit. i. firmi ter ꝓmiſit ſm̄ hūanitatē m C Dicit̄ etiā ⁊ h̄ de apl'is ⁊ xp̄ianiſ. qui filij dei di ci meruerūt integritate fidei. ſi teſtamen tū dei oēſqꝫ doctrinā pura deuotiōe cuſtodi ant. ſedere ſp̄ in celeſti bus ⁊ eternalit̄. h̄ eſt vſqꝫ in ſ. ſl'm. ſ. futurū ī celo. cui⁹ nō erit finis n I. Sedebūt ⁊ fi/ lij nr̄i. hoc ē remeōꝛa/ būtur opa bona. q̄ ob amoꝛē illius opati ſu mus ī conſpectu eius o I. Syō. ſctā eccle ſia. in ipſa eīn req̄eſcit dn̄s. i. in coꝛdib⁹ ele/ ctoꝝ ſuoꝝ. i. ī ſcīs ani mab⁹. ſacrīs celeſtib⁹ ſctificat' p C Ipſa eſt ei req̄es. dn̄m ipm ſpēale tabernaculū in religioſ' hoīm pectoꝛi bus inſidere. ⁊ ſic vbi qꝫ eſſe vt ī his dicatur imēſus ⁊ incōpꝛehēſi bil' hitare q A Uoх p̄ris. de filio ſuo vidu am ei⁹ ⁊c̄. A L Ui/ dua xp̄i dr̄ eccl'ia. que omi auxilio mōano de ſtitura. ſolā ſpem ſuaꝫ ponit ī dn̄o. quā bn̄di cens bn̄dicit. qui iugi eam bn̄dictōe ſanctifi cat. Reuera pauperes xp̄i celeſti pane ſaginā tur. q̄n in mōanis co/ pijs ſp̄ eſuriūt. de q̄b⁹ dr. Btī paupes ſpū r C Sacerdotes dei induātur ſalutari. q̄n dn̄m ſaluatoꝛē ſūma fidei integritate recipiunt. ⁊ ipſius miſcōia veſciūtur. Exultatōne exultabūt ꝑpetuā leticiā vult ſignificare ſanctoꝝ s C Illic cuꝫ dicit̄. illa btitudinis re quies deſignat̄. de qua ſupius dixit. hec requies mea ⁊c̄. Coꝛnu dauid: foꝛtitudo poteſtatis chꝛiſti. in illa iudicatōe mon/ ſtranda eſt. vbi ab ipſo ſanctis eterna pꝛemia conceduntur. Parauit lucernā.

I A ℂ id eſt iohannē baptiſtā vel ei⁹ lumē ꝑdicatiōis.ſ. iohānis baptiſte qui fuit vera lucerna xp̄i. t ℂ Sicut ſacerdotes dei induūt ſalutari ita inimici ei⁹ hoc eſt heretici vel pagani vel quicū

deſcēdit ſpūſſctūs ſup eam in baptiſmo. ſuaqꝫ miſeratiōe ſctificat. I Hermō hebreū nomē eſt mōtis vltra iordanē fluuiū ꝯſtituti. ⁊ interꝓtat anathema. ſignificatqꝫ pplm iudeoꝝ a deo reprobatum.

qꝫ cōtra eius inſtituta vixerūt cōfuſiōis veſtimẽta veſciūt. qn̄ illi audiūt venite benedicti. Iſti. ite ī ignē eternū. Efflorebit āt dixit ad exprimēdā ſctītatē glōrioſe incarnatōis. floruit enim in xp̄o pꝛīna ſpſctificatio. qcqd egit t vl quicqd ꝑtulit. Oro Hoī ingreſſu noſtro. mēor eſto noſtri oīpotēs de⁹. idue nos ſacerdotali iuſticia vt iduti mereamur in tabernacula ſempiterna. Per. a I Hic duo poſuit bonū .ſ. ⁊ iocundū. ⁊ qđ ſibi videbat eē cōtrarium vno ſmone ꝯiūxit. cū martiriū ſit bonū non iocūdū voluptas iocūda nō bona ℂ Dicēdo aūt frēs in vnū. ſignificat non carnales frēs ſed eos q̄ fidei ſocietate ſub vno pr̄e ſūt cōſtituti. q̄bus eſt cor vnū ⁊ aīa vna. b ℂ Unguentū in capite ē ſpūſſanct⁹. q̄ deſcēdit ſupra xp̄m ī baptiſmo in ſpē colūbe. q̄ eſt caput corpis eccl̄ie. Qđ deſcēdit ī barbā. i. idē ipe ſpūs. in apl̄os qui barba bn̄dicti ſūt. qm̄ viriliter fixi ſub criſto ſuo capite velut barba ꝑſeuerāt. Addidit aaron. qui xp̄i ſpeciē geſtabat in ſuo ſacerdotio. vt nō cuiuſcūqꝫ hoīs barbam ſed xp̄i intelligeres. c ℂ Per orā veſtimenti dei ſignificat eccl̄ia in cui⁹ ora deſcēdit vnctio iſta qꝛ vſqꝫ in finem ſeculi

david: paravi lucernā xp̄o t meo. Inimicos eius induā cōfuſione: ſuper ip̄m autem efflorebit ſanctificatio mea.

ℂ Cāticū graduū. ℂ Poſt ꝓcedētis p̄s. glorioſiſſimā ꝑdicationē: ꝓphēta beatā ꝑdicat vnitatē vt q̄ ſe xp̄iana religiōe cōſtringunt in vna charitatis cōuenientia ꝑſeuerent. Pſalmus. cxxxij.

a Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū hītare frēs in vnū.

q Sicut vngentū in capite: qđ deſcēdit in barbā barbā aa c ron. Qđ deſcēdit in ora veſtimēti ei⁹: ſicͭ ros hermon qui deſcēdit in montē ſyon.

d Qm̄ illic mandavit dn̄s benedictionē ÷ ⁊ :· vitā vſqꝫ in

Cāticū graduū. /ſecl̄m

ℂ Poſt mutue dilectiōis monita: nūc cōſequēter ſuadet vt felix adunatio in laudes dn̄i flagrantiſſimo charitatis ſtudio concitetur.

Pſalmus. cxxxiij.

a Ecce ÷ nunc :· benedicite dn̄o om̄es ſervi dn̄i.

Ros hermō. diuia ſcriptura. q̄ prius iudeis credita eſt ⁊ poſtea ad mōtē ſyō. i. xp̄i eccl̄iam tranſcēdit A Vel fides ⁊ gratia dei. Ros iſte ē. a iudea in gētes deſcēdens. q̄ nūc ſpeculant fide deū ⁊ ideo ſyon ſunt d ℂ Illic. ſ. in ſyon. i. ī eccleſia q̄ fratrū adunatiōꝫ cōſiſtit. Mandavit bn̄dictionē. hoc eſt miſit ſaluatorē q̄ creſcētiū ē vita ⁊ btītudo ꝑpetua. Nulla enī diſcordātibus bn̄dictio ꝓſtat. illic ꝗ vbi ꝯcordia ē. bn̄dictio dī mādat. Oro Infunde dn̄e ī eccleſiā tuā. caritatē noſtre fraternitatis ⁊ pacis. vt rore vnguēti ſpiritalis aſperſi. bn̄dictiōis tue gratia iocundemur. Per. a ℂ Ecce. dcm̄ ē vt reb⁹ certis atqꝫ perfectis nō ſolū ſermo. ſed etiā articularis ꝓſtaretur oñſio. Sed nūc dictū eſt. i. ī eterna pr̄ia qꝛ tot gradib⁹ aſcēſis ſol⁹ ille laudari debuit mirabil̄r q̄ tāta conceſſit. Tūc enī maiori ſtudio ꝑdicād⁹ ē dn̄s qn̄ facit ſua largitate ſecuros vel nūc. i. ī pn̄ti vita vbi exercēd⁹ eſt anim⁹ vt ī futuro eternis laudib⁹ occupet. Bn̄dicite. i. laudate. qꝛ nos illū bn̄dicēdo laudamus. ille nos bn̄dicēdo ſctificat I Servi dn̄i ſunt. q̄b⁹ ira nō imperat. q̄bus pctā non regnāt. quibus nō dominant vicia.

b ℭ Illi ſtāt in domo dñi. q̄ꝝ anim⁹ in
religiōe dei firmo veſtigio pſeuerat Atri
um ē ingreſſus māſiōis. ſignificās eos q̄
meruerūt eē vel in penetralib⁹ iā ſꝫ vel ī
ingreſſu ſctē dei eccīe. Dei nr̄i. i. nō quē

eſſe ſup oē nomē Laudate ſerui ℭ .i.
q̄ ſerui ipius eſtis p̄zona volūtate deuo
ti. ⁊ dimiſiſtis ſeruire diabolo. b ℭ
Qui ſtatis. hoc eſt q̄ pſeueranti volūta-
te in ei⁹ credulitate conſiſtitis. Atriū dr̄

gētilitas colit ꝟ quem
vera religio cōfitet̄.
c ℭ In noctib⁹ ſignat
terminū iſti⁹ mūdi tp̄ſ
qd̄ ſp tribulatiōib⁹ ob
ſcurat̄. ibi ei leuande
ſūt manus. vbi meret̄
bōa opatō auxiliū dñi
Cuꝫ dicit extollite. h̄ ē
vberi⁹ elemoſinā ⁊ bo
na opa facite addidit
xp̄o in ſctā. ſ. eccīa vel ī
ſctō. ſ. xp̄o vt ī hebꝛeo
ē. vel ī ſctā opa. q̄ ſolū
in eccīa ſctā ſunt. illaꝫ
ei ſolā elemoſinā xp̄s
accipit quā ei⁹ noīe. i.
ī ſctā eccīa fidelis xp̄i
anus obtulerit. Sꝫ ne
q̄s ſibi aliq̄d arroget.
dñm dic̄ eē bn̄dicēduꝫ
q2 ipē dat ⁊ aīan miſe
ricoꝛdē ⁊ ſubſtātiā lar
gioꝛē d ℭ Iſtū v̄
ſiculū ſpūſſctūs loq̄t
ſiue ꝓpheta ad illuꝫ q̄
p q̄ndecim grad⁹ aſcē
dit ad bn̄dictiōꝫ vt re
cipiat mercedē. Bn̄di
cat te dñs ex ſyon q̄ fe
cit celū ⁊ terram ad di
ſtinctionē eoꝛū dicit q̄
ſunt dij falſi. Orō.
Benedicētes te do
mīe dep̄camur vt
nos mundi hui⁹ nocte

b Qui ſtatis in domo dñi ÷ in
c atrijs dom⁹ dei nr̄i :· In no
ctibus extollite man⁹ vr̄as
in ſancta. ⁊ benedicite dño.
d Benedicat te dñs ex ſyon.
qui fecit celum ⁊ terrā.
℄ Allā. ℭ Propheta lau
des dño dicit eſſe ſoluēdas
magnalia ipi⁹ diuerſa cōme
moꝛās deſtruenſq̄ falſitatē
ydoloꝝ cultoꝛes redarguit
Pſalmus. cxxxiiij.
a Laudate nomē dñi lau
b date ſerui dñm. Qui ſtatis
in domo dñi in atrijs dom⁹
c dei nr̄i. Laudate dñm quia
bonus dñs pſallite nomini
eius quoniā ſuaue ÷ tu :·.
d Quoniam iacob elegit ſibi
dñs. iſrael ī poſſeſſionē ſibi
e Qm̄ ego cogui q̄ magnus
eſt dñs. ⁊ de⁹ noſter p̄ omni
bus dijs. Oia q̄cūq̄ voluit
f dñs fecit in celo ⁊ in terra in
mari ⁊ in omnibus abyſſis.

āpliſſime dom⁹ p̄im⁹
īgreſſus vbi habitan-
tes focos facere ſole-
bant. Et ab atro fumo
appellata ſūt. Atria q̄
ſi atra. illos ei deū bn̄
dicere ī his verbis de
bere dicit. q̄ in p̄imuꝫ
mēbꝛū dom⁹ dñice vi
dent̄ ingreſſi. c ℭ
Cōſiderate q̄ laudate
tercio poſuit vt p lau-
dis ſilem q̄litatē. ſctē
trinitatis indiuiſibilē
vnitatē nobiſ oſnderet
Qm̄ bon⁹ q̄ nō ſolum
bon⁹ ꝟ optim⁹. Pſal
lere xp̄o ad bōas opati
ones coꝛpis refert̄. vt
ī hac ꝯuerſatōe dñm vi
deamur de nr̄a pbita-
te laudare d ℭ Ele
git itaq̄ iacob dñs dū
pplm̄ eccīe diuerſaruꝫ
gētiū adunauit. Poſ
ſidet iſrl̄. q̄ſi in illa re-
ſurrectōe btōꝝ. ipſe in
oībus habitare pbat̄
e ℭ Uidebat ei vir
ſctiſſim⁹ maieſtatē illā
mirabilē virtutib⁹ ce-
loꝝ imperantē. ⁊ illi⁹
magnitudinē reuelāte
ſpiritu cognouit. meri
to p̄ oīb⁹ dijs magnū
dñm dixit a quo cūcta

cōtectos. illuminare digneris. q̄tūs duꝫ
manus noſtras in bonis opibus eleua-
mus. benedictionē a te largiſſimā conſe
quamur. Per. ℭ Per aſcēſis gradi-
bus vſq̄ ad illā ſummitatē que ſecuros
efficit xp̄ianos. ꝯgrue nimis ponit̄ allā
vt laudib⁹ dñi pfruat̄ ſancta eccl̄a cui
tale mun⁹ noſcit̄ eē p̄paratū. q̄ ꝓpter ſin
ceris mētibus allā dicam⁹ vt illi ſancto
pplo. p diuinā grām miſceamur a ℭ
Laudate nomē dñi q̄ p fidē cognouiſtis

creata ſunt. Nō aūt deos dixit. q̄ crede-
ret quos ſtulta gentilitas adoꝛabat ſed
q2 ipſi eos deos dicebāt quos ſuggillā-
do eoꝛū vocabula cōmemoꝛat.
f ℭ Celū poſitū eſt ꝓ cūctis celeſtib⁹
terra. pꝛo oībus que in humo gignūtur
mare. pꝛo iſtis finibus. quos cōmeantiū
diſcurſus inuiſitat. Abiſſus. occeanū ſi-
gnificat q̄ ꝓpter altitudinē ſuā nobis ig
notus eſt. in his omnibus volūtas dei ſi
ne dubitatione cōpletur.

f ¶ Si ſequētia ad lrām accipis. vera ſūt. Sʒ qꝛ de hebreo pplō dicit inferius ꝯuenit hec quoqꝫ hoīb⁹ applicare.

H ℂ Educēs nubes. i. eleuās ꝓphetas ab hūili ꝓpoſito ꝛ fecit ꝑuenire ad faſtigiū ꝑdicatōis. Fulgura ſūt ꝓphetaꝝ ꝑdicatiōes cū terrēdo ꝑcutiūt pctōꝛe r. ꝛ pluuie fiūt. cū diluūt delīquētes a pctīs. ꝛ imbrē ſalutarē infundūt vñ ſpūales fruct⁹ germinēt h ¶ Uentos aplos dicit. quoꝝ ꝑdicatio totū mundū tanꝗ̄ vētus celerrim⁹ percurrit. De theſauris.

H .i. de archanis celeſtib⁹. ℂ Primogenita mūdi ꝑcutit deusquaſi egypti qñ natos hoīes oꝛigīali peccato ſua potētie inſpiratiōe correxit. Ab homine .i. prudētioꝛib⁹ h⁹ ſeculi. vſqꝫ ad manſuetos ac ſimplices viros. oēs eñ hi ꝑ grāꝫ dñi liberent̄ a diabolo. velut pharaōis impia dñatiōe deprimūt̄ i ¶ Miſit ſigna. qñ in paſſiōe xp̄i t̄ra tremuit. ſaxa diſrupta ſūt. Dictū eſt ſignū ab eo ꝙ ſignificet ſic veſtigio viſo. trāſiſſe aīal cui⁹ veſtigiū ē cōgitam⁹ ꝓdigia q̄ſi poꝛro ditia. i. longe ꝑdicētia. q̄ tūc facit cū aīas fideles ꝑ aliq̄ ſigna ꝑmiſſa cōuertit. Pharao diſſipatis interꝑtat̄ ꝛ diabolū ſignificat. In oēs ſuos ei⁹. i. in illos q̄ illi ſuiūt. illi⁹ eñ ſerui ſum⁹ cui ſpōtanea mente ſuim⁹ Submergit̄ eñ cū ſeruis ſuis diabol⁹ qñ ſalutari fonte baptiſmi ppls a diaboli erroꝛe liberat̄. k ¶ Gētes. dicit caternas vicioꝝ. has ꝑcutim⁹ qñ ſatiſfactiōe ꝑ pniam vulneram⁹. qꝺ eñ eſt illis vuln⁹ nobis ſal⁹ eſt. Reges foꝛtes. ſpūs īmundos dicit. q̄s occidit dñs. cū nos mūdat a delictis. ꝛ illō facit a nobis extraneos l ℂ Seon īterꝑtat̄ tentatō oculoꝛum amoꝛrei. amaricātes. vere amara ſꝫ vicia

g Educēs nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiā fecit
h Qui ꝑducit vētos ꝺ theſauris ſuis. q̄ ꝑcuſſit ꝑmogenita egypti ab hoīe vſqꝫ ad pec⁹
i Emiſit ſigna ꝛ ꝓdigia ī medio tui egypte. ī pharaonē ꝛ
k in oēs ſuos ei⁹. Qui ꝑcuſſit gentes multas. ꝛ occidit re/
l ges foꝛtes. Seon regē amoꝛreoꝝ et og regē baſan. ꝛ oīa
m regna chanaā. Et dedit terrā eoꝛuꝫ hereditatē. heredi
n tateꝫ iſrael populo ſuo. Dñe nomen tuum ineternuꝫ. dñe memoꝛiale tuum in genera
o tiōe ꝛ generationē. Quia iudicabit dñs populū ſuum. et in ſeruis ſuis depꝛecabitur.

q̄ nob ab illa btitudine iocūdiſſima deducūt. hec hñt regē diabolū. q̄ ē tentatō oculoꝝ qñ ſe trāſfoꝛmat in angelū lucis vt ꝑ ſpēm boni deuotos decipiat. iſta deus occidit qñ nos a taliū ſuitute liberauerit Og cōcluſio. baſan cōfuſio interꝑtat̄ merito ꝙ ꝯfuſiōis rex ꝯcluſio ꝓhibet̄. Diabol⁹ eñi nobis ꝯcluſit regnū celeſte ꝛ ī ꝯfuſiōnē deiecit. M Chanaan cōmotio interꝑtat̄. qꝛ diaboli illa regna cōmouent. nos a deo. ¶ Que ille occidit q̄ crucē ꝓ oīm ſalute ſuſcepit. m ℂ Terra illa eſt quā ſine dubio xp̄iani et̄na pace poſſideāt hereditatē. iō addit hereditatē iſrl̄ pplo ſuo iſta ergo hereditas btitudinis eſt ip̄a ꝑpetuitas. H ī quā nos ſua grā aſciuit. n ℂ Precat̄ ꝙ vt humano generi nomen eius ſemper debeat ꝑmanere. qtin⁹ ab aduentu xp̄i vſqꝫ ad fineꝫ ſeculi ſp̄ dici ꝛ eē debeāt xp̄iani. H Uel illo noīe in eternū ꝑmanēte. hoc nobis ſit hereditas ſempiterna. ℂ Memoꝛiale dei eſt q̄cq̄d in ſcripturis ſanctis cōmonitiōne ſaluberrima cōtinet̄. Seculū ſeculi. ſignificat diē ſempiternū. vbi eñ nos habem⁹ generatiōe ꝛ generatiōe caſſiodoꝛi trāſlatio hꝫ in ſeculū ſeculi. H vel generatiōe ꝛ generatiōe. ſcꝫ iudeoꝝ ꝛ xp̄ianoꝝ. vt qꝺ legis vmbꝛa ꝑfigurauit in euāgelio agnoſcat̄ A vel ī hoc ſeculo ꝛ futuro. o ¶ Iudicabit. i. damnabit dñs iudeos non credentes. qꝛ noluerūt eē ip̄i⁹. q̄s de cūctis elegit natiōib⁹ ad poſſidendū. Et in ſeruis ſuis. i. fidelib⁹ q̄b⁹ dictū eſt q̄ credit in me nō iudicabit̄. ſ trāſit de moꝛte ad vitā in illis depꝛecabitur. id eſt ꝓpiciabitur q̄bus eterna pꝛomiſſa dat. ab illis depꝛecat̄ quos ꝛ exaudit.

p ℂ Deſignant̃ aũt hic ſimulachra p illud vñ ſũt.i. aurũ ⁊ argentũ.metallorũ ſcȝ q̃litate formata ad irriſionẽ gentium hñ ei gentiles irridenť vt putenť hoĩ p̃ſtare qđ capiũt ab hoĩe.ſ.aurũ.argentũ ⁊c̃.meli⁹ enĩ cõſulerẽt ſibi hoĩes ea frangentes. tũc ei aliqđ pſũt ſi ad pecunias trãſlata deſcẽdũt. vñ de⁹ eorũ nõ exaudit integer ꝑ pſtat poti⁹ ĩminut⁹
q ℂ Quid pdeſt oſ qđ nõ loquit̃: q̃d oculus q̃ nõ videt. vocabula ei ſũt vana. non officia pfutura.
r ℂ Quid pdeſt auris q̃ nõ audit: q̃d nares q̃ non odorant nomina vana ſine reb⁹ p̃ſumptio caduca q̃ vtilitas man⁹ q̃ non palpit. q̃d pes q̃ nõ mouetur. q̃d guttur qđ non ſonat. noxia ſũt deliramenta nõ veritas firma. abũde ei gentiũ ſimulachra deriſa ſũt
s ℂ Dignũ ẽ eñ vt careãt collatis ſenſibus q̃ deos inſenſatoſ ſibimet effecerẽt. Et intuere qm̃ fabricatoreſ ⁊ cultores oẽs idolorũ vna cõplectit̃ damnatio dũ dicit q̃ faciũt ⁊ q̃ cõfidunt in eis.
t ℂ Amonet hic vt vero dño debeãt pſonare laudes fidelium Per iſrl̃.oĩs iuſt⁹ ſignificant̃. q̃ diuina cõtẽplatiõe gradulatur. In aaron. ſacerdotes ſctĩ ſignificãt
v ℂ In leui etiã ſctĩ miſtri.i. dyaconi ſignificant̃ ad poſtremũ q̃ dño in q̃lib3 cõuerſatiõe ſamulant̃. ſic oĩs ppl's deo deuot⁹ p diuerſas ptes deũ laudare p̃cipit
x ℂ Bñdict⁹ dñs.i. xp̃s q̃ ẽ ex ſyon.i. ſuã eccl'iã ſancta incarnatiõe viſitauit. ipe ẽ q̃ hitat in irl'm. q̃ diuerſorũ ſctõꝝ cõgregatiõe pſtruit̃. ⁊ regis ſue pñtia felicitate letat̃ eterna.

Oratio.

Sanitas eximie e⁹ (quẽ oĩs tra p dulcedinis benignitate collaudat) rogamus vt abluto a nobis vane ſupſtitiõis errore. tuis volũtatib⁹ cõnectamur. per.

ℂ Mirabilis pſal. ⁊ nimia v̾tute pfund⁹. c⁹ ei virtutis ſit ĩ paralipomenon oñdit̃. vbi ait. cũ cepiſſent denum laudare ⁊ dicere. Cõfitemi dño ⁊c̃. ĩpleuit̃ dom⁹ nube ⁊ caligine. ita q͛ nec ſacerdotes poterãt ſtare et miñrare pp̄t caliginẽ cõpleuerat ei gl'ia dñi domũ dei. Nã l3 ĩ oĩb⁹ pſalmis ſi pure cantant̃ certũ ſit adeẽ diuinã pñtiã. hoc tñ magis credit̃ qđ legi auctoritate firmat̃.
a ℂ Cõfitemĩ tã confeſſio pctõꝝ q̃ꝫ laudis ĩtelligit̃. Qđ v̾o mĩa in ſingulis v̾ſibus repetit̃ hoc indicat. q̃a oĩa q̃ dicũt̃ ex mĩa dei pcedũt. ſine q̃ nec eſſe nec valere poſſumus. q̃pꝑt nec ab ore noſtro d3 nec a corde diſcedere. qtũs ei ipſa digneť nos iugi tuitione fuare. Bon⁹ v̾o d̾: qm̃ laudes ſuaſ clemẽter audit. ⁊ ſupplicãtib⁹ miſerat⁹ indulget. Addit ineternum mĩa ei⁹. q: hic pſtat vt creet. pcit vt corrigat ⁊ in futuro mĩam tribuit vt coronet.
b ℂ De⁹ ille deoꝝ eſt cui null⁹ ſilis inuenit̃. ⁊ ñ põt de⁹ deoꝝ niſi ſola trinitas ſctã nũcupari.
c ℂ Dñs dñoꝝ ille ſolus ẽ. cui cuncta deſeruiũt. ipſe eſt etiã ſanct⁹ ſanctoꝝ. ipe rex regũ ⁊ oĩm ptãtũ
d ℂ Per iſtos oẽs verſus vſq͛ in finẽ ſubaudiendũ eſt pfitemini vt nobis plena poſſit cõſtare ſnĩa. dicit itaq͛ ſolũ illũ feciſſe mirabilia q̃ſi ⁊ non p angelos

p Simulacra gentiũ argentũ ⁊ auꝝ opa manuuȝ hoim
q Os hñt ⁊ nõ loquenť. ocl'os
r hñt ⁊ nõ videbũt. Aures hñt ⁊ nõ audiẽt. neq͛ eñ ẽ ſpũs
s in ore ipoꝝ. Siľes illis fiãt q̃ faciunt ea: ÷ ⁊: oẽs q̃ confi-
t dunt in eis. Dom⁹ iſrl' bñdicite dño. domus aaron bñdi-
v cite dño. Domus leui benedicite dño. q̃ timetĩ dñm be-
x nedicite domio. Benedict⁹ dñs ex ſyon q̃ hitat in irl'm.

Alľa. ℂ Magnificẽtiã domini ppha declarãs. miracula refert q̃ fecerit in egypto ⁊ gẽte iudeoꝝ. mĩa eius ſepius nobis incultans q: illius ẽ mĩa. oẽ qđ poſſumus. et clementia. oẽ quod viuimus. Pſ. cxxxv.

a Onfitemi dño qm̃ bonus. qm̃ ineternuȝ mĩa
b ei⁹. Cõfitemini deo deoruȝ:
c Qm̃. Confitemi domio dominoꝝ. Qm̃. Qui facit mi-

ꝛ apl̄os fecerit mirabilia. ſꝫ h̄ mēorat iſta mirabilia feciſſe ſolū. qn̄ ꝟbo ſuo ꝯditiones reꝝ fabricaſſe mōſtrat̄. q̄s ſine miniſterio fecit creature. Vn̄ ſeq̄t̄. Qui fec̄ ꝛc̄. e ¶ In ītellectu ſꝫ celos fec̄. q2 nulla ꝯfuſiōe. nulla inordinatōe. nulla informitate creati ſūt. ſꝫ diſtincti atqꝫ ꝯpoſiti. ī ſapīa creatoris ſui pacti ſūt f ¶ Firmauit terraꝫ ſup aquam. i. ſacri baptiſmatis. terra nr̄a. i. corpꝰ nr̄m reficit̄. duꝫ ſtabilitate religiōis fir̄mat̄. Siue ad lr̄am ſit̄ ꝑ aq̄s. i. iuxta aq̄s. Ut etiaꝫ ſupiorē aq̄s vna pte ſui. g ¶ Et ſi ad lr̄am de aſtris verū ſit ſpūalit̄ tn̄ mḡna luminaria fec̄. cuꝫ angelos ac ptātes thronos dn̄ationes creauit. q̄ pietate ſāctiſſima celeſti lumine irradiant. h ¶ Ptās diei. eſt aduēt⁹ ſolis. q2 p euꝫ oībꝰ declarat̄ viſibil̄ creatura. pōt ꝛ de xp̄o dici q̄ illūinat mētiū tenebras. i ¶ Lunaꝫ eccl̄iaꝫ debemꝰ accipe ſtellas: eiꝰ diuerſos ordines. vt ſūt epi. p̄ſbr̄i dyaconi. q̄ velut ſtelle celeſti noſcūtur conuerſatōe radiare. qui ī ꝑtāte noctis. i. iſtiꝰ ſeculi dati ſūt. vt p eos caliginoſa reluceāt corda mortaliū. k ¶ Qm̄ hyſtoria nota eſt. videanꝰ quid h̄ poſſit ſpūalit̄ intelligi. Percuſſit xp̄s ꝑmitiua egypti qn̄ iſtiꝰ ſeculi dānauit gl̄iam q̄ putabat̄ eſſe ꝑcipua. nā luxus ꝛ ſupbia ac auaricia q̄ſi ꝑmitiua ſūt mūdi. ipa em̄ ꝑmo generat peſſimꝰ vēter. ꝛ velut charos filios amplectit̄. dū rerū iſtaꝝ cupiditate gratulatur. hec ꝑcuſſit dū dānauit. l ¶ Per mediū em̄ egyptioꝝ educit iſrael quādo ſcrōs ſuos a ꝯuerſatōe liberauit peſſimorum. ꝛ a mūdi iſtius teterrima habitatōe in lucem ſue veritatis adducit.

m ¶ Manus fortis ad inuincibilē pertinet actionē. Brachiū excelſum. ad om̄i potentiā domini ſingularē. que ſemꝑ demonſtrat omniū rerū auctorē.

rabilia magna ſoliꝰ: Quo/
e niā. Qui fecit celos in intel
f lectu: quoniā Qui firmauit
g terrā ſup aq̄s: quoniā Qui
fecit luminaria magna: qm̄
h Solē in ptātē diei: quoniā
i Lunā ꝛ ſtellas in ptātē no/
k ctis: quoniā. Qui percuſſit
egyptū cū ꝑmogenitis eoꝝ
l quoniā. Qui eduxit iſrael
m de medio eoꝝ: quoniā. In
manu potenti et brachio ex
n celſo: quoniā. Qui diuiſit
mare rubꝝ in diuiſiōes: qm̄
o ineternū miſcōia eiꝰ ÷ Et:
eduxit iſrl̄ ꝑ mediū eiꝰ: quo
p niā. Et excuſſit pharaonē:
q ꝛ virtutē eiꝰ in mari rubro.
quoniā. Et trāſduxit pplm
ſuum per deſertū: quoniā.
r Qui percuſſit reges mag̃s
quoniā ineternū miſeric or/
s dia eiꝰ. Et occidit reges for
tes: quoniā inet̄nū mia eiꝰ.

n ¶ Rubrū mare: ꝫ iſtius ſeculi permixta profunditas. quā multis diuiſionibꝰ tranſimus. quādo ꝯuerſi ad terram viuentiū ſuſtinemus. alter em̄ ꝑ elemoſinas. alter per aſſiduas orōnes. alter per ꝟginitatem. alter per charitatem tranſit ad deum. o ¶ Et eduxit iſrl̄ quoniaꝫ iſte ꝟſiculus repetitꝰ eſt. expoſitio ſuperius dicta ſufficiat. p ¶ Et excuſſit pharaonē. i. diabolū. cum miniſtris ſuis ad fonte ſalutis id eſt baptiſmi. vbi eos ſue potentie ꝟtute remouet. Excuſſit aūt dixit. hoc eſt quaſi puluerem proicit. vt de celeritate et virtutē diuinitat̄ oſtēderet. ꝛ illos terrenas ſordes eſſe mōſtraret. q ¶ Deſertus enī dicitur mūdus. qui diuina electione priuatꝰ fuit. Et merito ſic vocatur. quia ad ſe venientē nō recepit auctorē. Illi ergo a chriſto ꝑ eum tranſducūtur qui illeſi a malis eius pertranſeūt.

r ¶ Percuſſit reges magnos: quādo in corde noſtro celeſtis medicus: impia deſideria extinxit. tūc em̄ nos viuimus: dum illa moriūtur. Econtrario neceſſe ē nos ſuccūbere. ſi cōtingat illa ſupare. s ¶ Reges fortes occidit: quando a nobis expellit demonia. immiſſione varia graſſantia. quorū voluntas mala tūc extinguitur. ſi fidelium anime ab eoꝝ poteſtate tollantur.

t Seon regē amorreorū : qm̄
v ineternū miſcðia ei⁹. Et og
x regē baſan: quoniā ÷ Et de
dit terrā eorū hereditatē :·:
y qm̄. Hereditatē iſrl' ſuo ſuo
a quoniā. Quia in hūilitate
nr̄a memor fuit nr̄i: quoniā.
b Et redemit nos ab inimicſ
c nr̄is: quoniā. Qui dat eſcā
d omni carni: quoniā. Cōfite
e mini deo celi: quoniā ÷ Cō
fitemi dn̄o dn̄or: quoniā :·
÷ David pš :· B Tripli
citer hic pš. intelligi poteſt.
d captiuitate iudaica in ba/
bylone ⁊ de pctōribus ab ec
cleſia eiectis. ⁊ de ea eiectio
ne qua primi noſtri parētes
de paradiſo expulſi ſunt.

Pſalmus. cxxxvj.

a Uper fluminа baby/
lonis illic ſedimus et
fleuimus: dū recordaremur
b ſyō. In ſalicibus in medio
eius: ſuſpendimus organa
c noſtra. Quia illic interro/
gauerūt nos q captiuos du
xerūt nos: verba cantionū

t Seon q̄dē inťpretetť tēratio ocu/
lor. ſiue arbor infructuoſa. amorre⁹ exa/
cerbatio. q oīa vidētur ad diabolū ptine
re. ipe em̄ ē arbor infructuoſa. ipe ē exa/
cerbatio. ß hec ī nob dn̄s occidit. qn̄ noſ
ad inſtituta ſua. morū
ſanctitate pdūxerit.
v Og. ɔcluſio ſeu
coaceruās inťpretatū
dr. baſan: ɔfuſio ⁊ dia
bolū ſcat. q recte ɔfu
ſio dr. qm̄ ſuos ſeq̄ces
ɔfūdit. ⁊ ipe ī iudicio
dei de btītudine diſce
dit ɔfuſus. ipſe q̄z pec
cata nr̄a coaceruat. vt
accuſet ⁊ viā ad deum
ɔcludit ne videať.
x Data ē terra il
la eťne btītudīs pplo
xp̄iano. q fuerat polli/
cita iudeis. illis em̄ in
ſua iniq̄tate piectī ſā
ctis ac fidelib⁹ pmiſ/
ſe hereditatis premia
ɔferūť. y Cū di
cit ſeruo ſuo. i. xp̄iano
pplo. illos ei ſeq̄ſtrat:
q iuſſionib⁹ ei⁹ reſtite
runt. ſiue iudeos. ſiue
xp̄ianos. a Ipſe
em̄ xp̄s mōſtrauit nob
⁊ hūilitatis viā. ⁊ pati
entie diſciplinā. q̄pro/
pter ī hūilitate poſito
rum memor fuit: qn̄ in
aduētu ſuo eos pprio
cruore liberauit. tunc
q̄z latius cepit deſide/
rari hūilitas qn̄ eam ī
ſe dn̄s ſaluator oñdit.
b Redemit enim
nos a diuerſ iniurijs.
de ptāte diaboli. qn̄ a/
lapis ceſus. flagellat⁹
vberatus ē. ⁊ ſanguinē in pciū dedit.
c Dat eſcā carni. cū ſuos fideles cor
pore ⁊ ſanguīe ſuo ſaginare ⁊ ſatiare di
gnať. Si etiā ad lrām intelligas: ſua mi
ſericordia oīa tenet ⁊ cibat.
d Cōfitemini deo celi. i. debitas ei
reddite laudes, q nos a terrenis ad cele
leſtia cōmutauit. e Memorat iter
in fine p ipm̄ vſum quez in capite poſuit
eē ɔfitēdum. neq̄d pter eius laudē ⁊ mi/
ſericordiā agi poſſe crederet. Oro
Emor hūilitatis nr̄e miſerere omp̄s
deus. vt q quondā pa
tribus nr̄is terram ad
uerſarior in heredita
tē donaſti: nos a pctis
liberos cū tua heredi
tate ɔſtitue. Per.
a Babylon ɔfu/
ſio interpťať. ⁊ ſignifi
cat pn̄tē mōm. Flumē
ſignificat vnūquenq̄
pulchr ad horā. cuiuſ
flos ſicut flumē trāſit.
Supra flumīa ſe/
dēt fideles. qui capti/
uitatē in hoc mōo pa/
tiūtur. ⁊ ſuſpirātes de
ſiderio patrie celeſtis
irl'm: amaras lacrimaſ
fundūt. b Sa/
lix ē lignū infructuo/
ſum. ⁊ diciť q ſi q̄s ex
illa accipiat potionē:
aut mādúcet. filios nō
facit. Organū aūt ho/
minis corp⁹ ē. Sicut
em̄ organū ex mltis fi
ſtolis cōpoſitū eſt Ita
corpus nr̄m ex multi ⁊
organis ⁊ mēbris: per
ipm̄ q̄z tactū manib⁹
hoc ē p opera melos ⁊
cātica ⁊ hymnos refe/
rimus dō. Diciť iterū
ſalix radicē nō hr̄e. tn̄
ſi abſcinditur: ⁊ ſecus
aquā plantatur ſtatim
vireſcit. ſic pctōr licet
peccauerit ⁊ ceciderit
tn̄ ſi ſit ſecus aquā. i.
ſi legit ſacras ſcriptu/
ras viret anima eius.
c Demōes qui deceperūt nos ⁊ ca
ptiuos duxerūt. nunc quaſi gloriantes ⁊
deridentes dicūt nobis reddite verbum
de fide veſtra. ⁊ queādmoduz quādo era
tis in hieruſalē. id ē paradiſo hymnū di/
cebatis deo, ita nunc canite. Tenet

q̄ppe nos lex pctī in mēbris nr̄is capti/
uos ſm mētē. vt nō qd volum⁹ faciam⁹ ſ3
qd nolum⁹. d ¶ Et q̄ abduxerūt nos. i.
ↄcupiſcētie carnales q̄ nos iure captiuitatis
illaqueāt freq̄nt̄ ſuadēt. vt vba pſalmo/
die ī loc' īmūdis canē
debeam⁹ c ¶ Quō
cātabim⁹ (ill' rn̄dēdū
ē) nos ī pctīs ↄſtituti
In terra aliēa. i. inter
act⁹ viciosos qui ſūt a
deo alieni. cāticū dn̄o
L Pctōr etenī nō oz
cantare. ſ3 lugere pctā
ſua. Nō pōt enī niſi ſā
ctus ve deuz laudare.
f ¶ Aſtrīgit itaq3 ſe
ꝓpha duris ↄditōib⁹ ꝛ
vīcul' nō ab ei⁹ mente
diſcedē celeſtē hierl'm
q̄ ē regio btōꝝ: quā q̄
ſ3 obliuiſcit̄ in regnuz
dei minime collocat̄.
L Dextera q̄ppe bo
noꝝ ſūt opa recta. Si
vis ſp in mēoria dei eſ
ſe: opa fac dextere.
g ¶ Nūc ꝓponitur
ſcōa penal' ↄditio. q̄d
enī pbat̄ deteri⁹ eſſe q̄3
illō nō poſſe loq̄ vn̄ cō
ſuenit medicia pſtari.
pſalmodia ē enī ↄſola
tio flētiū. cura dolētiū
ſanitas egrotoꝝ. ſ3 aīe
remedium. ſ3 miſeroꝝ
oīuz coḡſcit̄ eſſe ſuffū
giū. Recordari igit̄ ſp
xp̄i debes: ne tali mūe
re puer'. h ¶ Pri
cipiū leticie eſt ſp vali
dū. ſp āpliſſimū qm̄ in
ip̄is inicijs volūtas ac
cendit̄ gaudioꝝ. omnia enim ſubita vio/
lenta ſunt. ꝛ quod diuturnum in hoc ſe/
culo fuerit intepeſcit. Uel principium le
ticie filius natus eſt dei.
i ¶ Edom. alij ſāguineū. alij terenū iter
p̄tant̄ L Quis ſ3 ē niſi dyabol⁹. dya/
bol⁹ ē enī q̄ decipit gen⁹ hūanū. cui petit
ꝓpha retribui vt ſentiat penā quā ip̄e ſua
malicia hoī adduxit trahēs ꝛ adducens

d Et qui abduxerūt nos: hym
nū cantate nobis de cāticis
e ſyon. Quomō cantabimus
canticū dn̄i in terra aliena.
f Si oblitus fuero tui hieru/
ſalez obliuioni detr̄ dextera
g mea adhereat lingua mea
faucibus meis. ſi non memi
h nero tui. ✱ Si nō prepoſue
ro ÷ hieruſalē. in principio
i leticie mee. Mēor eſto dn̄e
k filioꝝ edō in die irl'm. Qui
dicunt exinanite exinanite:
vſq3 ad fundamentū in ea.
l Filia babylōis miſera: bea
tus q̄ retribuet tibi retribu
tionē tuā quā retribuiſti no
m bis. Beatus q̄ tenebit: ꝛ al/
lidet puulos ſuos ad petrā
÷ Ipſi ∵ dauid. ¶ Uni
uerſalis eccleſia: dn̄i benefi
cia ſibi attributa collaudās
monet vt reges terre deum
confiteant̄ excelſum oratq3
ne peccatores cōuerſos de/
ſpiciat q̄s creare dignat⁹ eſt

in babylonē. k ¶ Uerba iſta filioꝝ ſūt
edom pſeq̄ntiū ppl'm xp̄ianū q̄ pſeqbāt̄
vſq3 ad fūdamētū. i. vſq3 ad mortē mar/
tyrij. Dicē āt exinanite: ē dicē lucē tpalē
eripite. a ſilitudīe ciſterne tracta ſūt vba
q̄ q̄to pl⁹ exhaurit̄ tā/
tomag' exinanit̄. vex
q̄d ꝓdeſt mal' vſq3 ad
fūdamētū qd xp̄s ē ex
ianire xp̄ianoꝝ tpalia
dū fūdamētū xp̄m eri/
pere non poſſint. neq3
eterna bona minuere.
l ¶ Filia babylōis
caro nr̄a ē. q̄ ↄfuſionē
nob̄ īgerit pctōꝝ: q̄ mi
ſera ē dicta. q: illicitis
ↄcupiſcētijs ſp ſautiat
aīaz vulnere pctōꝝ cui
retribuere ē eam ieiu/
nijs ꝛ diuerſ tribula/
tiōib⁹ ſbditā facere v/
tutib⁹ q̄ nos ↄcupiſcē/
tijs ſuis ↄcitauit ad vi
cia. vt q̄ traxit ad cul/
pā adiutorio dei pdu/
cat̄ ad gl'az m ¶ Ad
huc loq̄t̄ ad ip̄az car/
nē. btīn eē ↄmeōrās q̄
filios ei⁹. i. vicia nocē
tia tenet ꝛ cohibet. et
nō pmittit ſibi nocere
Et allidet ad petrā. i.
ad xp̄m vt nō moreſ te
nēs. ne voluptas blan
da ſurripiat. ſ3 vt ſtatī
ↄfracta diſpereāt. que
nos terrinis motib⁹
inſtigabāt. Orō
Captiuitatū nr̄aꝝ
potētiſſime abſo/
lutor. ↄcede nobiſ lau
des tuas: ſpiritali ca/
nere ↄcentu: vt quos onus noxe aſ fe/
cit exules. alleuatio potentis dextere. ce
leſtes reſtituat ciues. Per.
¶ Quāuis dauid xp̄m ſignificet. tn̄ ad
dēdo ip̄i pl⁹ īdicat: ip̄' eī reuerēti⁹ pnū/
ciādū ē. q̄ſi altiſſimo. q̄ſi oīpotēti. q̄ſi ce/
leſti regi. ꝛ tūc dauid iūgēdū ē. qd voca/
bulū nō ex deitate ſumit̄: ſ3 p aſſūpte car
nis originem venire monſtrat̄.

a ℞ Si qs ꝓ oībus viciis ꝛ paſſiōib⁹ aīe ſue agit pniaꝫ.iſte ꝯfitet̄ ex toto corde. Si qs vo ꝓ vno vicio cōfitet̄.puta qꝛ auar⁹ ē h̄ ꝯfitet̄ nō āt ꝯfitet̄ qꝛ fornicatoꝛ aut detractoꝛ ē.qꝛ nō ī toto corde ꝯfitet̄ non audit̄ a deo. ❡ Cōſidera aūt meritum oꝛonis vt oīa vba ſua ꝯfiteat̄ audita.

b ℞ Uide pfectōem penitētis.qꝛ poſt ꝯfeſſionē ꝛ pniam cū āgel' meret̄ pſallere:ꝛ gras agere do. ❡ Templū oꝛonis ē btē incarnatōnis aduētus.quē quotidie adoꝛat eccla dū corpus ꝛ ſanguinē xpi⁹ in ſacro veneratur. ꝫ illa adoꝛatio pfecta ē.quam ꝯfeſſio btā comitat̄.

c ❡ Mīa eſt:ꝗ ſine cuiuſcꝫ meritis ad liberādos nos veīre dignatus eſt. veritas.qꝛ ꝓphāꝝ ſuaꝝ ꝓmiſſa cōpleuit. Magnificatū ē nomē cum nobis culture ipi⁹ vtus īnotuit ℞ Pctōꝛ.audiat miſericordiā.iuſtus āt ꝛ ſupbus audiat vitatē

d. ❡ Dies h̄ lucida petitio ſynceraqꝫ eſt. quā nō cupiditas nec vlla auaricia nubilat. ꝫ ō illo ſole lucet:qui oēs caligines moꝛtalitatis emūdat. In talibus petitōibus deuotus ppl's ſe audiri ꝓcat̄. ℞ Multiplicabis.i.multis ſollicitudinibus ſbiacere aīaꝫ facis. ❡ Per h̄ eñ oſtēdit ſe innūera paſſuꝝ.ꝯ que tā multiplicia vtutū petit auxilia. e ❡ Reges terre ſūt qui corpibus ſuis diuinitatis mūere dominant̄.nā ille vere rex nō dr̄.qui viciis ſuire monſtrat̄. Muta audierūt.audire eñ ad illos ꝑtinet ꝗ obediētes eē noſcūtur.illos eñ nō dicimus audiſſe qs ꝯtū maces ſacris iuſſionibus eſſe ſcimus.

f ❡ Uie dñi.ſūt mīa ꝛ vitas.qs cātare ꝛ laudare regib⁹ ꝛ religioſis ꝛ ve xpianis.paſſionū aīe ꝛ ꝯcupiāꝝ rectorib⁹ ꝓcipit̄. Glīa qppe dñi ē.vt ſeclm reſpuētes eius laudes cātare nō deſināt.

Pſalmus.cxxxvii.

a Confitebor tibi dñe ī toto corde meo ÷ quoniā
b audiſti verba oris mei:·. In ꝯſpectu angeloꝝ pſallā tibi: adorabo ad tēpluꝫ ſancū tu-
c um ꝛ ꝯfitebor noī tuo. Sup mīa tua ꝛ vitate tua. quoniā magnificaſti ſuper ✱ oē:·no-
d men ſanctuꝫ tuū. In ꝗcunqꝫ die īuocauero te exaudi me. multiblicabis in aīa mea virtē.
e Cōfiteant̄ tibi dñe oēs reges terre. qꝛ audiert oīa ver-
f ba oris tui. Et cantent ī viis dñi. qñiā magna ē glīa dñi.
g Quoniā excelſus dñs et humilia reſpicit. et alta alonge
h cognoſcit. Si ambulauero ī medio tribulatiōis viuificabis me ÷ ꝛ:·ſup irā inimicorum meoꝝ extēdiſti manum tuā.ꝛ ſaluuꝫ me fecit dextera
i tua. Dñs retribuet pro me. dñe miſcdia tua ī ſeclm. opa manuuꝫ tuaꝝ ne deſpicias.

g ❡ Cū eñ ſit dñs excelſus.tñ hūilia reſpicit.ne qs ſbiectoꝝ putaret nō ſe ab excelſo dño reſpici.cū ſe cognoſceret mag deuotione ꝯſterni. Alta:ſupba ſigt.ꝗ iō lōge cogſcit.qm ei⁹ gre minie ꝓximant̄ ꝛ ne putarēt ſupbi.qꝛ alti ſūt ſe deū nō videre ait cogſcit.

h ❡ Uiuificat̄ ergo ppl's.i.letificat̄ dū eñ in diuers āguſtiis fuerit ꝯſtitut⁹ ē noꝝ gaudioꝝ ſuauitate recordās reficit̄. Sciēs eñ auꝝ igne ꝓbari.ꝛ premiū maximū poſt labores dari.ꝛ tribulatōes dñi vtute ſupandas. letat̄ in tribulatōib⁹ ꝛ in mēte viuificat̄. Extēdit manū ſup irā qñ illi inimici cōuerſi hic graui⁹ tribulāt̄ qꝫ ꝯtriſtauerāt ſbiectos hūiles.ꝛ īcipiūt ſe iuſte ꝑſequi.ꝗ ꝓus innocētibus pcere noluerunt. Dextera vo vtus dī.ꝛ xps ē. i ❡ Dñs retribuet.pfecta nimis:ꝛ qlē fundē monemur oꝛo ē.cauſam ſuā dño cōmendare qui nouit vnicuiqꝫ digna rēpēdere.ꝛ vt nō irato animo dictum putares.addit. Dñe miſericordia tua ꝛc.quā facis etiā in noſtros pſecutores.dū eos ꝯuerſos ꝓ fide tua multa pati facis.ꝑtinet ꝫ qꝺ dicit mīa ad illos qui nos pſequunt̄. Opa manuum.i.inimicos nr̄os qꝛ ꝛ ipi ſūt opa manuū tuaꝝ. Iō ꝫ rogat pius ppl's ꝓ inimicis ſuis vt eis miſera-

tus ĩdulgeat: q̃ in ſe peccauerĩt pſeq̃ndo vt ĩdulgẽtia pcepta ↄuertant. Oĩo.

Multiplica dñe v̄tutẽ tuã ĩ aĩab⁹ ſupplicũ. vt dũ in tẽplo ſcõ ingit̃ adoramus: in ↄſpectu tuo cũ ſcĩs ãgelis gloriemur. Per.

d ❡ Qꝛ dic̃ coĝuiſti oĩa nouiſſima. h̃ ptĩet ad ĩcarnatiõez ipĩ⁹ q̃ facta ẽ nouiſſimis tpib⁹ vt paul⁹ ait. Et iohẽs ait. filioli nouiſſima hora ẽ. Antiq̃. i. et̃na. q̃ nec initio: nec fine claudũt̃. Formaſti me. ſignificat genuiſti. Poſuit pr̃ manũ ſup eum cũ in ipo v̄tutẽ ſue maieſtatis oñdit.

❡ Totus hic pſalm⁹ ad xp̃i dñi pſonã referẽd⁹ ẽ ꝛ ad prẽz. qm̃ d̃ pauſatione ſua ꝛ reſurrectiõe loquit̃. ❡ Pōt v̄o ꝛ d̃ penitente exponi.

a ❡ Probauit pr̃ filiũ. qñ mãifeſtã fec̃ humilitatẽ ipĩ⁹ cũ a iohẽ baptizari voluit. Cognouit eũ. i. oñdit: qñ dixit. hic ẽ fili⁹ me⁹ dilect⁹: in q̃ mihi cõplacui: ipm̃ audite. Uñ ãt appellata ſeſſio mors eſt ſaluatoris: in q̃ nõ pẽa: ſ; redes fuit. ❡ Ul' pbaſti me ĩ paſſiõe ꝛ coĝuiſti. i. cognitum feciſti ĩ reſurrectõe. repetit eñ in q̃ coguitũ eũ fecerit. in ſeſſiõe. ſ. id ẽ paſſiõe qꝛ ſedẽs ſe hũiliat. ꝛ xp̃s hũiliauit ſe vſq; ad mortem crucis. ꝛ ĩ reſurrectõe notũ oĩb⁹ fec̃ ita pbauit. i. pbatũ oñdit ꝛ cognitũ filiũ ſuũ pr̃ et̃n⁹.

b ❡ Alõge. h̃ nõ locũ. ſ; tp̃s ſignificat. qꝛ nõ ſolũ facta nr̃a p̃uidet. veꝝ cogitationes nr̃as: añq; noſipi exiſtimam⁹ agſcit. Semite ptinẽt ad tacitas cogitatiões. funicul⁹ ad iuſta iudicia.

c ❡ Uie ad act⁹ ptinẽt hũanos. Preuiſe v̄o adeo ſunt vie eius id ẽ. opa. vt ꝛ pp̄heta longe añ noſcant̃ xp̃i opa. ſicut de xp̃i mãſuetudĩe Eſaias dixit. Sic̃ ouis ad occiſionẽ ductus ẽ ꝛc̃. Nõ ẽ ſmo vtiq; falſitatis. qꝛ nũq; ſ; aliqua falſitate locutus eſt xp̃s.

In finem pſalmus dauid.

❡ Xp̃s ad patrẽ de pauſatione ꝛ reſurrectione ſua loquit̃. potentiã paterne diuinitatis exponens. qꝛ in eo q̄ homo eſt nuſq; ab eius noticia ſe poſſit abſcõdere. ac ſuper oẽm aſſerens ſctõꝝ cõfortatum eſſe principatum.

Pſalmus. cxxxviij.

a Domine pbaſti me ꝛ cognouiſti me. tu cogno-
a uiſti ſeſſionẽ meã et reſurre-
b ctionem meã. Intellexiſti cogitatõnes meas delonge. ſemitã meã ꝛ funiculu; meum
c inueſtigaſti. Et omnes vias meas p̃uidiſti. qꝛ non eſt ſer-
d mo in lingua mea. Ecce dñe ÷tu:· cognouiſti oĩa nouiſſima ꝛ antiqua: ÷tu:· formaſti me et poſuiſti ſup me ma-
e num tuã. Mirabilis facta ẽ ſcĩa tua ex me. cõfortata eſt
f ꝛ non potero ad eam. Quo ibo a ſpiritu tuo. et quo a fa-
g cie tua fugiam. Si aſcẽdero in celum tu illic es. ſi deſcendero in infernũ ades.

e ❡ Scĩa pr̃is ẽ: q̃ p xp̃m vbiq; terraꝝ p̄dicata ẽ. q̃ eſt facta mirabilis p xp̃m: dũ terrigenis ſacra ſacri leg̃ narrata ſunt. nec potero ad eã: ex hũanitate ꝛ ĩfirmitate carnis loquitur. vt ĩ alio loco. Pr̃ maior me ẽ. vt ſit ſenſus. hũanã naturã quã aſſumpſi: diuĩe ſb̃ſtãtie adeq̃re nõ poſſũ. ❡ Uel penitẽs pctĩs ſuis a diuĩa ↄtẽplatõe deiect⁹. illã dic̃ ſupra ſuã fragilitatẽ cõfortatam mirabiliter q; excelſam.

❡ Dicendo. q̃ ibo ſignificat naturã hũanitatis nõ ſe hr̃e q̃ fugiat. cũ ſpũſſcũs vbiq; ſit totus. Facies autẽ ſb̃ſtãtiã deitatis ſignificat. q̃ omĩa cõplectit̃ oĩa contuet̃. oĩa penetrat. ❡ Uel penitẽs querit locũ quo fugiat ab ira dei.

g ❡ Dit aũt p id q̃d hõ ẽ. ſi aſcẽdero in celũ tu illic eſ. ſ. vbi erat ad dexterã pr̃is collocãdus. Deſcẽdit q̃z in infernũ: cũ diſrupit infernorum loca: ꝛ piiſſimus redẽptor humano generi ſubuent. Ades quoniam triduana celeritate ſurrexit.

❡ Ul' penitẽs ait. ſi ſupbiero me extollens: ibi me punis. ꝛ ſi in pfundũ pctõꝝ deſcẽdero. ꝛ ibi vindicas.

b Si ſumpſero pennas ÷ me
as :· diluculo : ÷ τ :· habita/
uero in extremis maris.
i Etenim illic manus tua de
ducet me: et tenebit me de/
k xtera tua. Et dixi: forſitan
tenebre cōculcabunt me: et
nox illuminatio mea in de/
l licijs meis. ÷ Quia :· tene/
bre non obſcurabunť a te: τ
nox ſicut dies illuminabiť
ſicut tenebre eius: ita et lu/
m men eius. Quia tu poſſedi
ſti renes meos : ſuſcepiſti
n me de vtero mr̄is mee. Cō/
fitebor tibi q̄a mirabiliť ma
gnificatus es mirabilia ope
ra tua: τ aīa mea cognoſcet
o nimis. Nō eſt occultatū os
meū a te qđ feciſti in occul/
to: τ ſubſtantia mea in infe
p riorib⁹ terre. Impfectū me
um videřt ocl'i tui τ in libro

b ¶ Pēnas ſuas: dſ̄ celeritate diuīe maieſtatꝭ. qm̄ ſctm̄ corp⁹ ad ſupna eleua uit. dū q̄z dic̄ meas. intellige glīaz ꝓprie ptātis. qꝛ ꝓpria ptāte deitas. nō āgelico adiutorlo hūanitatē a dexterā pr̄is col d locauit. has pēnas cū ſūpſerat diluculo r̄ſur rectōis. τ hītauit ī ex/ tremis maris. h̄ ē. ſup̄ iſti⁹ ſcl'i āpliſſimū finē man⁹ paterna deduxit i ¶ Vl' pēne. duo p̄ce pta ſūt charitatꝭ q̄bus mīe a pctīs ſurgēs pe nitēs hītat ī extremis ſcl'i. i. in gaudio celeſti qđ poſt finē hui⁹ vite dať. τ tñ iā ī eo ſpe ha bitať. i ¶ Dedu xit xp̄m pr̄na man⁹ q̄ ē dextera pr̄is. q̄ aſſum/ ptā hūanitatē τ ſibi v/ nitā p etna ſcl'a ɔtine bit. k ¶ Iſte v̄ſus ſꝫ yronia ꝓnūciād⁹ eſt quoīem eū tenebre cō/ culcare poterāt q̄ ē lux mūdi. ſꝫ ille poti⁹ tene bras ɔculcauit: cū ce citatē p̄mi homīs luce ſue mīe repauit. Nox ſignificať inferni clau ſtrū: qđ certe illumīa/ uit: cū ptātem dyaboli ɔtriuit. Delicie padi/ ſum ſignificat. ad quē aīe ſctōꝝ p̄ſtāte dn̄o re uerſe ſūt. ¶ Vel pe nitētis v̄ba ſūt a tenebroſis actibus ma/ le ſuadentiū ſeduci timētis.

l ¶ Cauſa reddiť. Cur nox ſit illumi natio in delicijs. Tenebras dic̄ myſtica τ pfunda queq̄ȝ diuīaꝝ ſcp̄turaꝝ. q̄ non obſcurabūť ſꝫ illuminanť a dn̄o. τ q̄ fue/ rāt q̄ſi nox. ſꝫ myſtica cōplexione ꝓphe/ taꝝ tenebroſa dicta: in aduētu dn̄i patu erūt. Sic̄ tenebre eius: ita τ lumē ei⁹. qꝛ in vtroq̄ȝ v̄itas fuit. ſeu cū obſcura. ſiue cū illumīata viderenť ¶ Vel penitēs ait. tenebre pctōꝝ nō reddūť a te magis obſcure. ſꝫ a me duz pctm̄ excuſare volo: tu v̄o ſi ɔfeſſus fuero illumīas noctē τ te nebras. m ¶ Renes ſignificāt fortitu dinē corpalē v̄ñ merito dic̄ renes ſuos eē a pr̄e poſſeſſoſ. qm̄ celeſtꝭ iuſticie firmita te ɔſiſtēs. pctm̄ fragil' corpis īgrauit. de vtero v̄o mr̄is. ð ſinagoge ſinu dic̄ ſe ſu/ ſceptū a deitate pr̄is. q̄ in eo cuz pr̄evna eſt. Nā ſi de v̄ginali vtero vel' accipe. nō ſolū q̄ñ eſt de caſtiſſimo vtero egreſſus. ſꝫ τ q̄ñ ſpū ſcō ɔcept⁹ eſt: a dn̄o pbāť aſſūpt⁹. ¶ Vel v̄ba penitentis ſunt.

n ¶ Terribiliť em̄ magnificat⁹ ē pr̄. q̄ñ in paſſiōe xp̄i t̄ra tremu/ it. ſaxa diſrupta ſūt. ſe pulcra patuerť. Neceſ ſe q̄ȝ fuit illū mirabilē cogſcē: quē tātoꝝ bn̄fi cioꝝ pijſſimū largito/ rē cernebat xp̄i hūāni tas. Vl' penitēs dic̄ in ɔuerſiōe pctōꝝ deū t̄ri biliť magnificari τ mi rabiliť. τ ſeq̄ntes v̄ſuſ ð penitēte exponē va/ les. o ¶ Per os eī ſignificat ſacra diuīa q̄ añ aduētū dn̄i occul ta fuerť. vt baptiſmuz ſacꝝ. τ corp⁹ τ ſāguis dn̄i. q̄ eouenīēte claru erūt. Inferiora t̄re fu/ erūt gētiū culture. ſꝫ ip ſis facta eſt nota ſub a ſaluatoris dei q̄ñ ī ip ſo ītelligētes diuinitatē eū deuotis men tibus p aplīcam doctrinam deū eſſe cre/ diderūt. Terra itaq̄ȝ hūanū gen⁹ eſt. cu/ ius ptes ſupiores in dei fuerūt recte cre/ dendo añ xp̄i natiuitatē. τ ptes ei⁹ infe/ riores gētes. terraz adorātes τ lapides que nūc fide facte ſunt ſupiores.

p ¶ Dixit ex pſona eccl'e ſuū īpfectum pr̄ez vidiſſe. qꝛ illa vſq̄ȝ ad finē ſcl'i ɔgre/ gabiť τ pficieť. ſꝫ deitas iſta iā vidit q̄ ad huc futura poſt lōgis tpib⁹ ꝑnanť. τ in li bro ſcribenť: q̄ eterna felicitate gaude/ būt. Dies formabanť. i. ſcī in ppetuā fe licitate. Nemo in eis. ſubaudiēdū ē infor

tuo omēs ſcribent: dies for
q mabunt ⁊ nemo in eis. Mi
hi aūt nimis honorificati ſūt
amici tui deus. nimis cōfor
tatus eſt principatus eorū.
r Dinumerabo eos et ſuper
arenam multiplicabunt. ex
urrexi et adhuc ſum tecum.
s Si occideris deus peccato
res. viri ſanguinū declina/
t te a me. Quia dicitis in cogi
tatione. accipient in vanita
v te ciuitates ſuas. Nonne q
oderūt te dñe oderā ⁊ ſup ini
x micos tuos tabeſcebā Per
fecto odio oderā illos inimi
y ci facti ſūt mihi. Proba me
deꝰ ⁊ ſcito cor meū introga
me ⁊ cognoſce ſemitas me/
z as Et vide ſi via iniqitatis in
me ē ⁊ deduc me in via eter/na.
In finē pſ. dauid.

mabit. i. informis ⁊ defectuoſus erit ī celeſti patria. qꝛ oīs infirmitas carnis conſūpta diſperibit. q ¶ Amicos dicit ſctōs apl'os. Nimis valde ſcat. Cōfortatus ē pncipatꝰ eoꝝ. quē pſtāte dño pcepe rūt intantū. vt arietes gregū ⁊ pncipes fideliū meruerit eē ppl'oꝝ. r ¶ Arena maris ſignificat iudeos ꝓpter ariditatē fidei. Arena em̄ ē dctā ab ariditate ꝓmittit ꝗ xp̄s ſe dinūeraturū pplm fidelē. q nūeroſior ppl'o iudaico īuenit. Exſurrexi a pauſatōe dormitōis. adhuc tecū ſū nō ꝙ aliqñ ab ip̄o diuidēdꝰ ſit. ſ ꝗ mō nobis ē inuiſibil' ad dexterā pr̄is ī celeſtibꝰ reſidēs. oībꝰ poſtea gētibus appebit. s ¶ Occidit deus pctōrē: cū morit pctō. vt viuat deo. vt paulꝰ ait. mortuꝰ ſuz legi. vt viuā xp̄o. Viri ſanguinū ſūt qui carnalit viuūt. ⁊ q ſūt ſanguis pagūt. qbus dr. declinate a me. A ¶ Videt aūt ſic ꝯnecti vbo rū ordo. Si occideris deꝰ pctōres: accipient ī vanitate ciuitates ſuas. ¶ . i. ſi pctōres a mal' cogitationibꝰ in bona ſtudia tranſferas. ꝑores ꝯſuetudīes ⁊ pctā in qbꝰ habitabāt ī vano accipiūt. i. vanas reſpuēt ⁊ dicēt his q adhuc ī illis vanis ⁊ mal' pmanēt: declinate a me. qꝛ dicitis in cogitatōibꝰ. i. loqmini ī mēte ⁊ murmurat' cōtra illa q voƀ ſpūſſctī vtute pdicata ſūt. ideoq qꝛ ſic loqmini ī cogitatiōe ꝯtra deum: declinate a me. t ¶ Quia dicitis. i. ꝯtra illa murmurat'. q vtute ſpūſſācti vobis pdicata ſūt. v ¶ Merito nr̄os aduerſarios iubemur diligere. qs nos noſtro vicio ꝯtigit offendere. dei vo inimici qñ obſtinati ſunt. cōpetenti ⁊ religioſa execratōe dānātur, qm̄ cum ab ip̄o creati ſint. ipſiq debeāt om̄e qđ viuunt. ſuo tn̄ cōtumaces reddūtur auctori. idō iuſte tales horrēdi ſūt. q ⁊ ſuoꝝ bn̄ficioꝝ memores nō fuerūt. Tabeſcere. hoc vbū iudiciū eſt magni doloris. tabeſcere em̄ illos dicimꝰ. q curis iugibꝰ affligūtur. ⁊ pene vſq ad interitū vite corpe deficiēte perueniūt. x ¶ Perfectū ē odium hoīes diligere ⁊ eorū vicia ſp odire. odiū qppe dictū eſt q̄ſi oris repudiū. Inimicos factos etiā ſibi dic q contrarij pr̄nis iuſſiōibus extiterūt. vt oſtēderet vnitatē ſue diuītatis cū pr̄e. y ¶ Proba me. iſtud nemo pt dicere. niſi ille ſolꝰ q pctā nō fecit xp̄s Scito cor qꝛ te derelinqre in pſecutōe nō noui. Introga. ad inqſitionē ptīet minutiſſimā: pmiſit ei ſcito cor meū. Sciens vo acute interrogat ⁊ falli nō pt. qꝛ nemo ſcienti interrogatꝰ. pt negare q geſſit. Semite ad opatiōes ptinet bonas qs ille iugiter geſſit ⁊ celeſti ſanctitate trāſegit. z ¶ Merito ꝗ hūana in xp̄o ſbſtātia petit ſe deduci ī eterna via. q declinauit a via iniquitatis id eſt ab actibꝰ diabolicis: qđ vero dicit vide ſi eſt intellige nō dubitatōe ꝓlatū. ſ ſciētie ſecuritate. q. d. vide ſi eſt. i. vide bis quod nō eſt.

Oratio

Eli terreq ꝓſpector deꝰ (quo morientē: illuminata ſunt tartara. quo reſurgente: ſctōrum eſt multitudo gauiſa. quo aſcendente: angeloꝝ exultauit caterua) pcamus: tante glorie excellentē vtutem. vt directi ī via eterna: illo tueamur brachio quo honorabiles amici tui tecū gloriātur in celo. Qui.

¶ In finē. dñm ſignificat ſaluatorē q ē finis legis ad iuſticiā oī credēti. q noƀ in

hoc pſalmo q̄ſi preconis voce iudex terri
bil' om̄ibꝰ. plus q̄ȝ ⁊ nimiū deſiderabilis
aduenire p̄dicit̄. a ℭ Sciēs mr̄ eccl̄ia
q̄ta ī mēbris ſuis ab inſidijs diaboli pa
teret̄. clamat ad dn̄m q̄ ſolꝰ pōt eiꝰ ſupa
re neq̄cias. vt ab ipſiꝰ
m̄ltiplici tentatōe libe
ret̄. Hoīem malum ap
pellat diabolū Uir ini
quꝰ eſt hō ſequax dia/
boli. duo em̄ ſil' epithe
ta: vni pſone nō pote/
rāt ꝯueīre ꝙ eloq̄ntie
lege prohibitū ſit.
b ℭ Grauiora ſūt ꝑ
picula q̄ bn̄t̄ occulta.
ſcat ꝑ h̄ xbo hereticos
q̄ prauis dogmatibꝰ ī
ſacrilega certamīa ꝓ/
ruperūt. Tota die ait.
vt eoꝝ neq̄ciā cōtinuā
mōſtraret. vt nulla eoſ
laſſitudo nulla tp̄is lō
ginq̄tas mitigaret.
c ℭ Perlīguas ſcat
xba hereticoꝝ. quibꝰ
vulnerare ꝯtēdūt cor/
da fidelium. Uenenū
aſpidum. Ps. Qm̄ vi
dēt̄ amicicie xba hr̄e
ꝯplena ſc̄ veneno mor
tifero. d ℭ Pctōr
iteꝝ diabolū ſcat. qui
m̄ltis dolis: m̄ltis fal
lit īſidijs. Sequūt̄ eti
am eiꝰ miſtri. qm̄ qđ ñ
pn̄t ꝑ ſe occulte inſpi/
rādo mētibꝰ n̄ris: ꝑ ſu
os ſeq̄ces publice co/
natur implere.
e ℭ Supplātari ꝓ/
prie dicimur. qn̄ plāt̄
n̄ris terra ſb̄ducit̄. vt ī tenebroſis cauer
nis grauit̄ incidamꝰ. qđ nob̄ facit diabo
lus cū pctōꝝ foueas parat. Supbi. here
tici ſūt. q̄ prauis dogmatibꝰ pp̄los deci/
pere potiꝰ q̄ȝ docere feſtināt. ⁊ laq̄os po
ſūt ſctē plebi. qn̄ eos vanis enigmatibꝰ
obligare ꝯtēdūt. f ℭ Extēderūt ipi fu
nes. i. tortuoſas ⁊ doloſas obiectōes. q̄
bus capiāt ſenſus hūanoſ. vt q̄ſi pedibꝰ
laqueū ita mētibꝰ tēdere ꝓbent̄ ſcādalū

ℭ Eccleſia dn̄m depcat̄ vt
vt iniquo dyabolo liberet̄.
vindictā dicēs in futuro iu
ditio ſup eā venturā: qui
pauperes eiꝰ inſanis moti/
bꝰ ꝑſequunt̄. Ps. cxxxix.

a Eripe me dn̄e ab homi
ne malo: a viro iniquo
b eripe me. Qui cogitauerūt
iniq̄tates in corde: tota die
d cōſtituebāt p̄lia. Acuerunt
linguas ſuas ſicut ſerpētes
venenū aſpidum ſub labijs
d eoꝝ Cuſtodi me dn̄e de ma
nu pctōris: ab hominibꝰ ini
e quis eripe me. Qui cogita
uer̄t ſupplātare greſſus me
os: abſcōder̄t ſupbi laqueū
f mihi. Et funes extēder̄t in
laqueū iuxta iter ſcandalū
poſuer̄t mihi. Dyapſalma
g Dixi dn̄o deus meus es tu
exaudi dn̄e vocē depcatio/
h nis mee. Dn̄e dn̄e virtus ſa
luris mee: obumbraſti ſup
i caput meū in die belli. Nō

Juxta iter dic̄: qm̄ nō capiūt niſi illos q̄
a recto xtutū calle diſcedūt. Laqueꝰ āt
funis iō poſitꝰ eſt. q2 vincula ſua grauiꝰ
ſp aſtrīgit. nec amplexꝰ eiuſ aliq̄ lenitate
dilabit̄. cū nodoſis q̄buſdā ſinibꝰ illaq̄a
ta ꝯcludit.
g ℭ Orat eccl̄ia ne
peſſimis tradatur inſi
dijs. dicit em̄ eccl̄ia re
ſplēdēs puriſſima fide
de gētibꝰ aduocata. q̄
ſctām trinitatē xaciſſi
ma fide ꝯfitet̄ dixi dn̄o
⁊c̄. Seq̄t̄. exaudi dn̄e
vocē ⁊c̄. ſuffeciſſet di/
cere exaudi depcatōeȝ
meā. ſ3 altiꝰ q̄d īnote/
ſcere volēs. dixit vocē
depcatōis mee: vox eī
depcatōis: eſt puritas
orōnis ⁊ clamor ille ta
citꝰ q̄ aſcēdit ad dn̄m.
Sctē eī opatōis vox ē
reꝝ iparū loq̄ciſſimus
clamor. nō hoībꝰ no/
tus. ſ3 ſoli deo cognitꝰ
Un̄ ⁊ tacēti moyſi dr̄.
quid clamas ad me. ⁊
Cayn dr̄. vox ſanguis
fr̄is tui clamat ad me
de terra. h ℭ Repe
titio iſta: dn̄e dn̄e. pie
p̄catōis affeatū oñdit.
Cū aūt dicit. xtus ſa/
lutis mee: patiam pſe
uerātiāq3 in certamīe
demōſtrat dn̄i eē donū
xtus em̄ a viriditate
dicta: q̄ neſcit aliq̄ la/
bore marceſcere. Ca/
put aūt ſuū obūbratū:
cū dicit eccl̄ia. ſcat be
atā dn̄i paſſionē. q̄ ſic obūbratꝰ eſt in ea:
hoc ē defenſus. vt nec animꝰ eiꝰ ꝯfuſio/
nē. nec caro ipius corruptōis iniuriā ſu/
ſtineret. In die aūt belli. bn̄ dictū ē ī die
paſſionis ⁊ mortis. q2 diabolo victo. in/
ferno fracto: captiui liberati ſūt. ⁊ trium
phās de morte rediit. i ℭ Tradit̄ em̄
pctōri. i. diabolo d̄ſideriū iſtiꝰ q̄ ꝯcupiſſ
carnis ꝑficit. talis em̄ nō niſi qđ diabolꝰ
vult d̄ſiderat. ⁊ iō ī deſiderijs ſuis diabo

lo tradit᷑ ad poſſidēdū. Et qꝛ inimici co gitauerūt ꝯſiliū.ſ.faciēdo ꝯtra me. iuſte peto dn̄e ne derelinq̄s me ꝛ ſubinfert cā iuſtiſſima petitiōis ꝛ exauditōis ne exal tent᷑ impij in ꝑditiōe iuſtoꝝ. k ¶ ¶ De⁹ obumbrat ſuper caput iuſtoꝝ ƀ maloꝝ caput opit labor labi orū. Ordo verboꝝ ta lis eſt.caput eoꝝ. cir cuit⁹.ſ.eſt.i.caput im pioꝝ eſt diabol⁹. q̇ ſp circuit q̄rens quē de uoret. Labor ꝟo labi orū eſt ꝑlatū ore men daciū qđ ſp laborioſe fingit.qm̄ exq̄ſita ma chinatiōe format᷑. ve ritas eī ſine labore dr̄ qꝛ ſine difficultate ꝓ fert᷑. ¶ Uel ipi⁹ cir cuit⁹ eoꝝ caput ē ſup bia q̇ ꝓuenit ex labio rū.i.mendacio.

l ¶ Carbōes ignis ſūt pniecruciat⁹ qđ tū incendiū naſcit᷑ ex im bre lacrimarū. In ig nē deijciunt᷑.qn̄ iā fla ma charitatis accenſi feruere ſctis opib⁹ in cipiūt. his euenit vt ī pctoꝝ miſerijs nō ſub ſiſtant.qm̄ iā in bonā ꝑtē transferunt᷑.

m ¶ Uir linguoſus eſt q̇ multa inutiliter ꝟba ꝓfert.q̇ nō dirigi tur qꝛ multiloquio nō effugiet pctm̄ Iniuſt⁹ vir eſt q̇ diuinas regu las cōtēnēs. ꝓprie vo lūtatis feruore tradu cit᷑ ulū mala capient. qꝛ ſp ſibi noxia cogi tat.q̇ p̄cepta dn̄i declinat n ¶ Faciet ƀ iudiciū inopū.qn̄ in illa iudicatiōe ꝓ miſſa illis retribuit. ꝛ tūc vindicat pau pes cū eoꝝ ꝑſecutores a ſuo ſctō ſepabit regno. o ¶ Quid enī vult⁹ dei.niſi xp̄s fili⁹ ei⁹.niſi cogitatio diuinitat᷑ ipi⁹ ¶ Cū ipo etiā dei vultu iuſti inetnū ha bitabūt cū (vt ait apl's) nō ꝑ ſpeculū ƀ fa cie ad faciē ꝯtuebunt᷑ eū. Uide aūt ꝙ iu ſti cū ꝑſecutiōez patiunt᷑ ꝯfitent᷑ laudes deo.tūc ei magna ꝟtꝰ eſt.laudare deū.ꝛ facili⁹ diſcedit.inimic⁹ ꝛ tribulatio.ꝛ vt debūt faciē dei p⁹ vitā iſtā tales eterna liter.

tradas dn̄e deſideriū ÷ me um :· pctōri:cogitauerūt ꝯtra me ne derelinq̄s me:ne forte
k exaltent᷑. Dyapſal. Ca put circuitus eorū: labor la biorꝫ.ipſorum operiet eos
l Cadent ſuper eos carbones in ignē deijcies eos.in miſe
m rijs nō ſubſiſtēt. Uir linguo ſus nō dirigeт᷑ in terra viruꝫ iniuſtū mala capiēt in interi
n tū. Cognoui qꝛ faciet domi nus iudiciū iopis: ÷ et :· vin
o dictaꝫ pauperū. Uerūtamē iuſti ꝯfitebunt᷑ nōi tuo. ꝛ ha bitabunt recti cuꝫ vultu tuo.

Pſ. dauid. ¶ Prophe ta ſupplicat. vt inter mūda nos actus a diuerſis liberet᷑ erroribus ne in pctōꝝ retia cula cadat. Pſ. cxl.

a Domine clamaui ad te exaudi me. intende voci mee. dum clamauero ad te.
b Dirigat᷑ orō mea ſicē incēſuꝫ in ꝯſpectu tuo.eleuatio ma nuū meaꝝ ſacrificiū veſperti nū. Pone dn̄e cuſtodiam ori

Oratio.

Irt⁹ ſalutis no ſtre de⁹. defende ecciam tuā a diſſiden tiū veneno mortifero vt a te obumbrati nū q̄ obligemur a laq̄is inimici. Per.

a ¶ Dn̄e clamaui: volens ꝓpha affectuꝫ oratōis ꝯtinue hūano generi īfundere. duo tpa videt᷑ diſcrepan tia poſuiſſe. clamaui. de p̄terito dicit. qđ ꝑ fectā ſignificat orōnē ꝛ iterū clamauero. qđ vtiqꝫ de futuro cōſtat doſitū. vt ſicut nulluꝫ tp̄s a culpis eſt vacuū ita a deuotis ꝓcib⁹ nū q̄ ē ceſſandū. b ¶ Dirigat᷑ ad te oratio mea ſicē incenſū hoc ē vt recta veniat ad te orō mea ī odore virtu tū. nō hn̄s ſordes aut vicia. ¶ Incenſum eſt odoriferi pigmenti ſuauis aduſtio. ꝛ ſpiri tualit᷑ hic. ¶ Incē ſum orōnes ſctōꝝ ſūt ¶ Sacrificiū veſpti nū. fortaſſe ſignificat illā oblatiōnē quā ī fi ne vite dn̄o ſolet offer re religioſa deuotio ꝛ tō null⁹ deſperet ſi vl timo ſua pctā lacrima rū fonte detergat Ele uatio ꝟo manuū opa pia ſignificat. ſicut emiſſio earundē. ceſſationē a bono ope. Ueſpa quoqꝫ noſtra. temp⁹ prope finem vite huius ſignificat c ¶ Petit ꝓpha ne quid tale dicat quod ꝑuenire debeat ad reatū. oſtium q̇ppe ab obſtando dcm̄ eſt. Illud enī vidit ꝓpheta magnis ꝑa bus eſſe muniēdū, vnde tam facile noue

rat venire peccatū. ꝙ ſi fragilitate pecca uerit ſaltē ꝺ̄ pcat̄ ne illud excuſet. vñ ſe quit̄. b ℭ Uerba malicie ſc̄. vt q̄s poſt pctm̄ ſuū falſo ad excuſatōes ꝯfugiat qꝛ ꝯſuetudo ē peccatiū. qñ ꝺep̄hēſi fuerint

inimicis ſuis vt cōuerterēt̄ p̄rem orſbat Abſorpti ſūt. i. cōuicti iudices in eoꝝ. ſ. vel gentiliū vt plato. ariſtoteles. ſiue he reticoꝝ qñ ſūt p̄ fidē iuncti petre. i. xp̄o ⁊ ſegregati a ꝺyabolo. ꝯ A Siue iūcti. i.

p̄muz ſe aliq̄ falſitate excuſare. ⁊ cū fuerint inde conuicti alias aſ ſumūt excuſatiōes cū peccato falſitatis ne⸗ qñ veritati acq̄eſcat ī uerecunda ꝓteruitas mō ei tpi. mō neceſſita ti. mō alijs imputādo ꝙ peccāt. hoc aūt ma⸗ ximū viciū eſt quo ho mines laborant.

c ℏ Petit ⁊ hic pro pheta a collegio libe⸗ rari eoꝝ q̄ opant̄ iniq̄ tatē. Sicut ei ꝺn̄s hꝫ electos ſuos ſctōs. ita ⁊ ꝺiabol⁹ hꝫ electos ſuos ſic p̄nceps here⸗ ticoꝝ rqꝫ apud repro⸗ bos electi putant̄. ſꝫ oēs erecti in ſcelere. electi ꝺiaboli ꝺicunt̄. ℭ Et cōicabo. refert̄ tā ad opantes hoīes iniq̄tatē ꝙ̄ ad electos eoꝝ ℏ Uel prima ps h⁹ verſiculi cōbināda eſt cū p̄cedenti v̄ſu. vt ſit ſenſus nō ꝺeclines ⁊c̄. ad excuſādas ⁊c̄. cū hoīb⁹ opātib⁹ iniq̄ tatē f ℭ Preeligit vir ſcūs iuſtoꝝ īcrepa tiōes. peccātiū blādi⸗ mētis.

meo. ⁊ oſtium circūſtātie la⸗
b bijs meis. Nō ꝺeclines cor
meū in v̄ba malicie. ad excu
ſandas excuſatiōes in pctis
c Cū hoībus opantibus ini⸗
quitatē. ⁊ nō cōicabo cū ele⸗
f ctis eoꝝ. Corripiet me iuſtus
in miſcd̄ia et increpabit me.
oleū ÷ autē :· pctōris nō im⸗
g pinguet caput meum. Qm̄
adhuc ÷ ⁊ orō mea in bn̄pla
citis eorū. abſorpti ſunt iun⸗
h cti petre iudices eorūꝫ. Au⸗
dient verba mea quoniā po
tuerunt. ſicut craſſitudo ter⸗
i re erupta eſt ſup terrā. Diſſi⸗
pata ſunt oſſa nr̄a ſecus īfer
num. qꝛ ad te ꝺn̄e ꝺn̄e oculi
mei. in te ſperaui non aufe⸗
k ras aīaꝫ meam. Cuſtodi me
a laqueo quē ſtatuerunt mi⸗
hi: ⁊ a ſcandalis operantiūꝫ
l iniquitatē. Cadēt in retiacu
lo eius pctōres. ſingulariter

cōpati. videt̄ eīm ph̄i aliq̄d ꝺicere. ſꝫ ſcripta eoꝝ cōpata ꝺiuīe ſcri⸗ pture abſorbent̄. ni⸗ hil ſc̄ ⁊ velut ſtulta ia cent h ℭ Uerba ſua ab hereticis ⁊ tyran⸗ nis ꝺicit audita q̄ p̄n⸗ tis libri text⁹ eloquit̄ q̄ātis ei in eis locis increpant̄ vt ꝺebeant corrigi. potuerūt ſꝫ to tiēs admoniti cogno ſcere ꝺei voluntatem. Craſſitudo aūt terre ē ſupbia tyrannoꝝ. que graſſabat̄ ī ſctōs mar tireō. i ℭ Marti⸗ res. i. oſſa fideliū ꝺicit eē ꝓpheta. qꝛ conſtat eos xp̄iane fidei eē va lidiſſima firmamenta Sec⁹ infernū ꝺicit. vi de ꝓprietatē verborū. nō ait in infernū. qꝛ lꝫ mori cōi ſorte videāt̄ tñ vita illis concedit̄ eterna. Non auferas aīam meā. ſ. a bonis tuis. ſed ſpes mea in te ſit. ⁊ oculi mei ſp̄ te intendant k ℭ per laqueos ⁊ ſcādala to ti⁹ mūdi mala breuit̄

Que aūt ſit correptō iuſti. intima uit ꝺicens in mīa. qm̄ vir ſanct⁹ nō ī ira corripit. ſꝫ p ꝺilectionē increpat. meli⁹ eſt ei corripi a iuſto ꝙ̄ laudari a pctōre. ole⸗ um pctōris adulatio ē ꝺeceptoris ⁊ ficti amoris. piculoſa eſt adulatio. q̄ exclude re pōt hoīem a regno ꝺei. g ℏ Qm̄ adhuc ⁊c̄. ip̄i in bn̄placitis ſuis manent Ego aūt ꝓ ip̄is orabā vt cōuerterent̄. ℭ vl' ſe adhuc impfectū oñdit. qñ orā⸗ do talia ſibi puenire cupiebat q̄ mal' erāt bn̄placita. Et ſm̄ p̄mū intellectū xp̄c pro

ꝓpha cōplex⁹ ē. a q̄b⁹ ſe ſupplicat caſto⸗ diri. ne p inſidias eoꝝ poſſit ꝺecipi ℏ Semp̄ et nobis laq̄os ponūt ꝺemōes vi cia ei vicina ſūt v̄tutib⁹. In elemoſina laqueū ponūt ſi vt videar facio. Ceruis ponunt̄ retia. ⁊ ſancti cerui ſunt ſpinas trāſilietes ⁊ alti cornib⁹ ⁊ ſerpētes inſ̄ſi ciūt. l ℭ Retiacula ꝺicta q̄ſi retinētia in ꝺiaboli retiacula cadit. q̄ pctōꝝ ſuoꝝ abſciſſionē nō facit. ſingularis ē. q̄ cū peſ ſimis hoībus nō ambulat cōbinat⁹. i. li⸗ gat⁹. q̄ trinitatē ſctām vnū ꝺeū confitet̄

q̄ ſpem ſuā in ſolo deo ponit Donec trāſ
eam.i.q̄diu ī hoc mūdo fuero cōmoratꝰ
hoc eni ſeculū beati velut viātes trāſire
dicūt.qꝛ in ipo nō tenent aliq̄ mūdi de
lectatōe M Uel xp̄s dic ſingl'aris.i.ſo
lus ſū donec trāſeā.i.
moriar. tūc enī cū gra
nū frumēti in t'ra mor
tuū fuerit nō manet ſo
lū ſed multū fructū af
fert.qꝛ m'lti poſtea cre
dider't ⁊ oīs terra xp̄o
One dn̄e Oro.
cuſtodiā ori nr̄o.
ne inania ꝓferamꝰ.vt
mīa tua correpti ab oī
bus iniq̄tatū ſcādalis
ꝓtegamur.Per. ¶
Pſalmi cauſa p̄nti ti
tulo cōtinet.dauid eī
filiꝰ yeſſe ſaulē p̄ncipē
fugit. ⁊ cum in ſpelū-
ca lateret orauit.ꝙ do
minū xp̄m in corpe añ
paſſionē ſuā ſignifica
bat eſſe facturū M
Qm̄ enī in titulo po-
nit intellectus dauid.
ſpūaliter oñdit dauid
intelligendū ⁊ pſalmū
Saul igit' ſpūalit' dia
bolꝰ.Spelūca mūdus
eſt iſte in q̄ dyabolꝰ nō
immittit aliq̄d boni ſ;
ſolū ſtercus ⁊ putridū
eſt eīm ſpelunca tene-
broſa.⁊ mūdus iſte te
broſus pctīs eſt nec ī
eo ſctī pfectū lumē ha
bent quod erit in alio mūdo.xp̄s tamen
lumen venit in hunc mundū. ⁊ ex parte
illuminauit.⁊ ſicut dauid abſcōſus ē in
ſpelūca ſauli ita dn̄s ieſus diabolo ī hoc
mūdo.⁊ pſecutionē paſſus ē ſicut dauid
a M Uoce mea ad dn̄m. oīa v̄ba hec
in hūilitate corpali loquit'.vt ſe verū ho
minē manifeſtat. ¶ Et ne clamor in-
telligeret' trāſitoriꝰ addidit depcatꝰ ſuz
qḋ frequētata ſupplicatiōe pagit' eſt eni
depcari frequēter ſupplicare b ¶
Qm̄ pura.q̄ſuauis orō que in cōſpectu
patris velut pſpicui fontis copia funde
bat'.fundebat certe nō vt ad ima deflue
ret ſ; vt pueniret eiꝰ oratio ad altitudinē
ſupne pietatis.Pronūciat tribulatiōes
ante prez.vt īdulgētiā ꝓ nr̄is poſſit obti
nere pctīs.Et nota ꝙ ī h̄is duobꝰ verſi-
bus q̄tuor modis ora
tū ē ſm̄ hortatōez apl̄i
vbi iubet p̄mo fieri p̄-
catōes.orōnes. poſtu
latiōes.grār̄ūactiōes.
c ¶ ꝙ dicit indefici
endo ſpm̄.hoc a parte
mēbroꝝ debemꝰ acci-
pere vl' ita indeficiēdo
⁊c.h' ex ſupioribꝰ pen
det ac ſi diceret Tribu
latōz meā añ ipm pro-
nuncio.cum defecit ex
me ſpūs meus. M
Cognouit p̄r ſemitas
.i. doctrinas quas do
cuit. d ¶ Diabolꝰ
iuxta viā abſcōdit la-
queū. vt eos decipiat
q̄ rectas ſemitas decli
nare p̄ſumūt.xp̄us v̄o
qꝛ nunq̄ a ſua ſctītate
diſceſſit neceſſe fuit vt
in ipa via rectitudinis
tentamēta pateret' in
ualida.vt in euāgelio
legit' e ¶ Cōſide-
rabā ad dexterā. illud
tēpus facit ītelligi qñ
ibat ad crucem.qꝛ nul
lū illic fideliuz potuit
intueri.iō v̄o nō ſūt vl'
ſi ad dexterā ſtare. q̄a
carnali metu diſpſi ſūt
⁊ nō erat q̄ cognoſceret illā vicz deitatē.
que hec oīa in aſſumpta carne volūtarie
ſuſtinebat f ¶ Perijt fuga a xp̄o. cū
ſe impiorū manibꝰ pmiſit occidi.Et ne-
mo queſiuit aīam eius.dū illi nulla cōſo
latio preberet'.ſed ſolus ad paſſionē re-
lictus eſt q̄ erat ꝓ oīm ſalute morturus
g ¶ Clamauit ſpemq̄ ſuā poſuit ī do
minū cū dixit.pater in manus tuas cōmē
do ſpiritū meuz.Portio mea. ꝓbat hoc
ſpāliter locus ille quando latroni dixit.
Amē dico tibi.hodie mecū eris ī paradi
ſo,hoc eſt in terra viuētiū.padiſus eni ē

ſum ego donec tranſeam.
¶ Intellectꝰ dd.cū eſſet in
ſpelunca oratio. ¶ Xp̄s
ad patrē clamat: dolos iu-
daice pſecutiōis exponens
liberari ſeq; de inferno dep̄
cat: qm̄ oīm ſctōꝝ fides: in
eiꝰ reſurrectiōe pēdebat.

Pſalmus.cxlj.

a Uoce mea ad dn̄m cla-
maui voce mea ad dn̄m de-
b p̄catus ſum.Effundo in cō
ſpectu eiꝰ orōnem meā ÷ ⁊ :·
tribulationē meā ante ipm
c ꝓnūcio Indeficiēdo ex me
ſpm̄ meū: ⁊ tu cognouiſti ſe
d mitas meas. In via hac q̄
ambulabā abſcōder't laque
e um mihi Cōſiderabā ad de
xterā ⁊ videbā. ⁊ nō erat q̄
f cogſceret me. Perijt fuga a
me ÷ ⁊ :· nō ē q̄ requirat ani
g mā meā Clamaui ad te dn̄e
dixi tu es ſpes mea. portio

terra viuētiū quā ſoli beati introibunt.
b ℭ Merito dicit hūiliatꝰ ſū nimis. qꝛ
ſemetipſm exinaniuit formā ſui accipiēs
ꝛ adhuc ampliꝰ hūiliatꝰ ē factꝰ obediēs
vſqꝫ ad mortē crucis nā queadmodū cru
cifigi potuiſſet. niſi ſe
hūiliaſſet naturā nr̄az
aſſumēdo q̄ celū terrā
qꝫ creauit i ℭ Orat
vt reuerētiā patri exhi
beret q̄ ſe liberare po/
terat. Orat ergo. vt a
pſequētibꝰ iudeis di/
uīa virtute liberet. q̄
adeo corꝑal'r fortiores
fuerāt. vt ꝛ manꝰ inij
cerent in eū. ꝛ de eius
morte gauderēt ꝫ hoc
miſeri fecerūt nō cōſide
rātes virtutē diuīe po
teſtatis ī eo k ℑ ℭ
Dicēs educ de cuſto/
dia. ſ. īferni aīaz meaz
petit prēz a ꝑte q̄ mor
tuus eſt q̄ ꝛ poſtea de
īmis penetralibus ad
ſupna ē trāſlatꝰ vt de
carcere īferni aīam ce
leriter educat ad cor/
pis reſurrectōz. ꝛ hoc
ad cōfitendū noī ſuo.
iſta enī cōfeſſio laudis
patri exhibita a fideli
bus oūdit q̄n eū reſur
rectiōis miraculo d' in
ferni carcere ꝯſtat edu
ctū. Expectāt iuſti
ℑ .i. apl'i. vel reliq̄
ſctī. Donec retribuas
mihi claritatē illā quā
habui priuſqꝫ mūdꝰ fi
eret ℭ Ul' donec re
tribuas ꝓ paſſione re
ſurrectōz expectāt illo
triduo apl'i ꝛ alij. Orō
Dep̄cantes dn̄e vo
ce humili. pietatē tuā expoſcimꝰ. vt
adiuti a te ſpes nr̄a portionez cū electis
tuis in terra viuentiū ſortiamur. p. ℭ
Dauid ſignificat xp̄m. pſequēs eiꝰ filiꝰ
ppl'm iudeoꝝ. vel iudā proditorē ſignifi
cat. a ℑ Dn̄e exaudi verba hūilia ꝛ

b mea in terra viuentiū. In/
tēde ad dep̄cationē meā: qꝛ
i humilitatꝰ ſum nimis. Libe
ra me a pſequētibꝰ ÷ me :·:
quia cōfortati ſunt ſuꝑ me.
k Educ de cuſtodia aīaz meā
ad cōfitendū noī tuo me ex
pectāt iuſti donec r̄tribuas
Pſ. dd. ÷ quādo /mihi
filiꝰ ſuꝰ eū pſequebat̄ :·. ℭ
Propheta ex pſona vniuſ/
cuiuſqꝫ fidelis ſupplicans ſi
bi dn̄i miſcōiam ſubuenire:
rogat dn̄m xp̄m ne cuz ſuo
ſeruo velit inire iudiciū ve/
lociterqꝫ ſe petit ꝑuenire ad
veniā: ne īimicoꝝ traderet̄
inſidijs. Pſalmus. cxlij.
a Domine exaudi oratio
nē meā: auribus ꝑcipe
obſecrationē meā in verita
te tua exaudi me in tua iuſti
b cia. Et nō in tres in iudiciū
cū ſeruo tuo. q̄a nō iuſtifica
bit̄ in conſpectu tuo oīs vi
c uēs. ÷ Quia :· pſecutus eſt
inimicus aīam meā. humili
d auit in terra vitā meaz. Col
locauit me in obſcuris ſicut

plena hūilitatis ꝛ mīe. q̄ ad aures dn̄i ꝑ
uenire merent̄. ℭ Ueritas enī ꝛ iuſti
cia ipſius eſt. ne cū rogāte diſceptet. nec
ad iudiciū illū trahat. q̄ ſe hic prius ipſe
cōdēnat. ſuꝑbos ei dn̄s ad examē addu
cit q̄ ſe bōa putāt hr̄e
negocia. b ℭ Nec
moueat qđ iudici d' ñ
intres ī iudiciū cū ſer/
uo tuo ℑ Quātū/
uis ei q̄s ſit iuſtꝰ quā
libet ꝑfectus nō pōt in
trare in iudiciū dn̄i. ni
ſi ſit cū mīa ꝯditū. ſtel
le enī nō ſunt mūde in
conſpectu eius. ℭ
Oīs viuēs. oēs hoīes
ſignificat etiā quēlibꝫ
infantē nōdū baptiza
tum. vt Job ait. nemo
mūdus ante te. nec in
fans vniꝰ diei. i. nemo
liber eē pōt niſi ꝑ diui
nā grāz Jō nec abraā
nec yſaac nec iacob iu
ſtificabunt̄ in ꝯſpectu
dei c ℑ ℭ Inimi
cus. diabolus q̄ perſe
quit̄ hūanū genꝰ ℭ
Humiliat̄ aūt in terra
cuius vita carnalibus
delectatōibus polluit̄
nō hūilitate probabili
ſed declinatōe vicioſa
d ℑ Collocant̄ in
tenebroſis factis pctō
res ꝛ ſunt mortui ſecu
li. ꝫ ſunt ſicut mortui.
dū penitere incipiunt.
nōdū enī mortuus eſt
qꝛ in pnīa ſtat. Siquis
aūt peccās nō agit pe
nitentiā. hic mortuꝰ ē
ſeculi. ꝛ nō ſicut mor/
tuus ſed ꝑfectus mor
tuꝰ vſqꝫ dū ñ egerit pe
nitentiā. Anxiatus eſt ſpūs. qꝛ ſcriptum
eſt. ſi ſolum ſuſpiraueris de peccatis tu/
is. ſaluus eris. Turbatū eſt cor. i. conſci
entia mea. quia peccaui.
ℭ Uel anxiatus ſpiritꝰ. vicinitatē pe/
riculi indicat ꝛ turbatū cor. hūanā ſapiē

tiā teſtaꝛ cōfuſaʒ: vt ſpeʒ ſuā decetero in dño ponēt cū viriū ſuaꝝ ɔfidentiā nō haberet. e ¶ Iuſte coꝛ ei⁹ fuerat turbatū: qm̄ memoꝛ erat ingentiū pctōꝝ ꝓoꝝū. Ipi ei dies antiq̄ ſunt. veteris illi⁹ hoīs antiqtate fuſcati. opa dñi dicit qb⁹ celū terramq; fundauit. pꝛiarchis bona fecit et populū ꝑ mare tranſtulit hebꝛeoꝝ: q̄ ſe dicit frequēter iteraſſe mēoria ⁊ lectōe. vt excluderet amaritudinē mūdi: ſuauitas lectōis. Qō exemplū ꝓ maxio remedio poſitū credam⁹ vt nos q3 ſilis poſſit medicina ſaluare. f ¶ Hic extēſione manuū xp̄m ī cruce deſīguit. vñ ⁊ q̄ expanſis manibus oꝛat: illā crucē redēptoꝛis imitaꝛ. q̄ l3 a ꝑfidis iudeis data ē xp̄o ad penā: tñ ɔceſſa eſt credētib⁹ ad ſalutē Sequiꝛ cōparatio in q̄ dicit. ſic aīam ſuā deſiderare deū. quēadmodū ſicca ꝉra copioſas pluuias. Dicit em̄ tibi. ſ. nō alteri talis eſt aīa mea. i. ſoli deo ſitiens īheret. g ¶ Petit ſibi penitēs iſte imbꝛē miē celerrime ſubuenire. ⁊ vt veloci⁹ potuiſſet audiri defeciſſe dicit in ſe ſpm̄ ſuū. qō bis ɔtingit: q̄ paſſionū diuerſarū pōdere ꝑgrauantꝛ. h ¶ Cōuenit ei miē dei. vt hūiles reſpiciat: q̄ ſupboꝝ coꝛda cōtenīnit Lacus h infernū ſignificat. petit ḡ ne ſupbis ſilis fiat q̄ hic pctā ſua deploꝛat. qm̄ ſi illis ſilis fiat. ꝑiter q3 cū eis deſcendet in lacū. i ¶ Auditā miſcdiam. clementiā dicit dei toto oꝛbe notiſſimā. qua ſupplicātibus ꝑſtat ⁊ indulget afflictis. Mane: tēpus venie deſignat. nā poſt noctē peccatoꝝ merito mane dr̄ qñ culpa laxatur. Cauſam quoq; exauditiōis addit.

moꝛtuos ſeculi. ⁊ anxiat⁹ eſt
in me ſpirit⁹ me⁹: in me tur-
e batuʒ eſt coꝛ meuʒ. Memoꝛ
fui dieruʒ antiquoꝝ: medita
tus ſum in oibus operibus
tuis. in factis manuuʒ tuaꝝ
f meditabar. Expandi man⁹
meas ad te: anima mea ſicut
terra ſine aqua tibi. Dya-
g pſal. Velociter exaudi me
dñe: defecit ſpiritus meus.
h Non auertas faciē tuā a me
⁊ ſimili3 ero deſcendētib⁹ in
i lacum. Auditā fac mihi ma-
ne miſcdiaʒ tuā. qꝛ ī te ſpera
k ui. Notā fac mihi viā in qua
ambulē. qꝛ ad te leuaui aīaʒ
l meaʒ. Eripe me de inimicis
meis dñe ad te confugi. do-
ce me facere voluntatē tuaʒ
m qꝛ de⁹ me⁹ ÷es⁝tu. Spūs
tuus bon⁹ deducet me ī ꝉra
recta. ppꝉ nomē tuū dñe vi-
uificabis me in eqtate tua.
n Educes de tribulatiōe aīaʒ

qꝛ in te (q̄ ſperantē decipe nō potes) ſperaui. Vel mane: tp̄s reſurrectōis xp̄i oſtēdit. k ¶ Cū a deo pctit ſibi viam notā fieri: oſtēdit ꝙ hec via hoībus habeꝛ incognita Illius em̄ lucerna ⁊ lumē hoc iter oſtendit: qui illuminat omnē hoīem. ſicut ſuperius dixit. In tellectū tibi dabo ⁊ inſtruam te in via hac q̄ gradieris. Rogat ergo ꝓpheta vt ei viā ſalutis oñdat. ⁊ ſic notā ſemꝑ habeat. ne de eius coꝛde aliqñ diſcedat. et ſubdiꝛ ſolēnis cōfeſſio: qꝛ ad te ⁊c̄. illud enī nos poſtulata facit mereri. ſi aīaʒ noſtrā nō inclinemus ad mundū: ſ3 ſemꝑ leuemus ad deum. l ¶ Inimici nr̄i ſunt demōes: q̄ iugiter circūdant fideles vt eis poſſint ſpem diuinitatis auferre. Ad eū cōfugit q̄ eius iuſſionibus obedit. Doce me nolebat pꝛoꝛſus errare qui tanti mgr̄i cupiebat eſſe diſcipulus et eius volūtati obedire Et cauſam ⁊ rationeʒ addit: qm̄ deus meus es. iō iuſte a clemētiſſimo te peto. m ¶ Spūs bonus: deſignaꝛ per hoc nomē deū eſſe: ſpiritū ſctm̄ ſcꝑtū eſt enī. Nemo bon⁹ niſi ſolus deus. igiꝛ ſi ſpūſſanct⁹ bon⁹ dr̄. deus neceſſario eſt. ¶ Qui nos deducit ī terra recta: qñ coꝛpus nr̄m ſuis regulis ſubdit. Vel terra recta eſt ī futuro ſeculo vbi recti ambulabūt. Propter nomē tuū ⁊c̄. nā ꝗuis oīa ḡtis xp̄s donet. iuſticie ipi⁹ eſt. ſupplicātes iuſtificare ⁊ viuificare. iō nō dicit in eqtate mea ſed tua. qꝛ nō meritis meis ſ3 noīs xp̄i grā. n ¶ Educūꝛ de tribulatiōe (tanꝙ de carcerib⁹) ſctē aīe qñ cōceſſa venia de iſto ſeculo vbi tribu-

lant̃ pcipiunt̃ exire. In mĩa aũt diſpdũ tur inimici. qñ ſtudio cõpũctõis: de ſcele ratis cogitatiõib⁹ abſtrahũt̃. qđ ad illos ptinet: q̃ penas debitas remedio ſuppli catiõis euadũt. a ⁋ Hic dicit eē pden dos diabolũ ⁊ oẽs im pioꝝ ĩ futuro iudicõ q̃ ĩ ſua obſtĩatiõe moriũ tur. illi tribulabãt pu ſ iuſtos viros. q᷑ eos fa mulos dei eē noſcebãt ⁊ neceſſe ē illos ĩ iudi cio pire. q̃ innocentes viros iõ pſequunt̃. q᷑ dei eē famulos cogno ſcunt. Oratio.

Eus q̃ matutinã ſacre reſurrectõis tue auditã feciſti iocũ ditatē. cũ ex ĩferno re diens: repleſti terram gaudijs quã reliq̃ras in obſcur. rogam⁹ po tẽtie tue ineffabilē ma ieſtatē: vt ſic tũc cater uã aplicam gaudē ſa cra feciſti in anaſtaſi. ita hãc eccĩam tuam. mĩaȝ expãſis manib⁹ flagitantē ſplẽdore ce leſtis iubar illuſtrare digneris Qui cũ pře. a In ⁋ Bellũ vtiq̃ dic̃ ſpiritale nõ carna le q̃ aĩa iuſti aduerſus demões ⁊ paſſiões car nales inuiſibiliter di micat ⁋ Man⁹: opa tionē ſignificãt: digiti ſalutaria cõſilia. q̃ de corde nr̃o velut q̃daȝ radij pſiliũt: duȝ aliq̃ ſubtilitate cãs neceſ ſarias obtinere cõten dũt. Quõq̃ etiaȝ digiti trinitatē indicãt: vt ibi. Qui appẽdit tri bus digitis molē terre: qñq̃ ſpũs ſanctuȝ vt ibi. accepit moyſes duas tabulas ſcri ptas digito dei. b ⁋ Miam fecit dñs cũ dauid. qñ eũ de fribus ſuis vltimuȝ p ſamuelē ad regale culmē elegit. Refugi um. qñ ei cõſiliũ dedit vt hoſtē ſuũ petra deijceret. quē gladio nõ poteãt ſuſceptor qñ fecit eũ a ſaule ſuſcipi in generũ. libe rator. cũ eũ a piculo regie indignationis eripuit. c ⁋ Protector: qñ in ſpelũ ca latēs ĩ ſaulē regē ius vltiõis accepit. Et in ipſo ſpaui. a tali ſpe ſcit vir ſanctus nõ eſſe cẽſendũ. Subdis pplos. q᷑ multis po pulis impaturus erat d ⁋ Sub interroga tõe ⁊ deſpectu pnũciã dũ eſt. q̃d eſt hõ: quaſi puluis q̃ vento flante nullã hȝ firmitatē: q̃a ĩnotuiſti et i. ineſtima bile deitatis archanũ p aſſumptã carneȝ: re ctis fide oñdiſti. Siĩ nõ interrogandũ ē: aut filius hoĩs: ⁊ itē rñ de atur qm̃ reputas eum vtiq̃ in oĩb⁹ tuis. in numero p̃deſtinatoꝝ. e ⁋ Expꝑit breuit̃ qđ ſupius dixit. q̃d eſt hõ. Adã eni qñ creat⁹ ē ſimplex pur⁹ ⁊ verax ⁊ ĩmortal̃ fuit ſʒ poſtq̃ peccauit fact⁹ eſt vani tati ſilis qm̃ ⁊ mutabi lis ⁊ mortal̃ effect⁹ eſt vanũ eñ illud dixim⁹ qđ de ſua ſuba cadēs ĩ auraſ tennes euane ſcit. vt vmbra vt fum⁹ vñ addidit. dies ei⁹ ſi cut vmbra p̃tereũt: ſic vmbra p̃terit: ſic ho minuȝ vita poſt petm̃ ade. niſi fuerit ꝯfeſſio ne repata. f ⁋ In clinatio celoꝝ fuit. qñ ad hoĩem virtus ⁊ ho nor ſupnorũ deſcēdit. ſeȝ dei filius. Montes hic ſupbos dicit. q̃s dñs tetigit: qñ eis cõpunctionē tribu it. Fumigabunt: cũ crebris ſuſpirijs ſua pctã plorabũt: craſſus eni fumus ore vo mit: cũ ſe ĩ planctũ hõ cõmouerit. g ⁋ Fulgura chorũſcatõis dedit qñ tenebro ſis pctõrib⁹ p̃ baꝝ p̃dicatõe lumē ſue ve

meã. ⁊ in mĩa tua diſperdes
c inimicos meos. Et perdes
oẽs qui tribulãt aĩam meã:
quoniã ego ſeruus tuus ſuȝ.

Dauid ÷ ad goliam :· ⁋
Bellũ iſtud dauiticũ. ad de
ſignandũ certamen domini
ſaluatoris eſt p̃miſſum. vt ſi
cut iſte goliã ſaxei teli dimi
catione pſtrauit. ita p petrã
q̃ eſt chriſtus. fortitudo dya
bolica vicieret. Ps. cxliij.

a Benedictus deus me⁹
q̃ docet man⁹ meas ad
pliũ: ÷ et :· digitos meos ad
b bellum. Miſcõia mea ⁊ refu
gium meũ. ſuſceptor me⁹ ⁊ li
c berator meus. Protector me
us ⁊ in ipõ ſperaui. q̃ ſubdis
d pplm̃ meũ ſub me. Domine
quid eſt homo quia innotui
ſti ei ÷ aut :· filius homĩs q᷑
e reputas eũ. Hõ vanitati ſi
milis factus ē :· dies ei⁹ ſicut
f vmbra p̃tereunt. Dñe incli
na celos tuos et deſcende:
tange montes ⁊ fumigabũt.
g Fulgura chorũſcationem et

ritatis infudit. Diſſipauit āt. diſpſit ſigt vt q̄ añ fuerāt cultores idolorū. ſubinde ad eccīe ſepta ꝯfugerēt. Sagittas apl'os dicit q̄ p̄dicationū v̄itate q̄ſi iacula pennata hoīm pectora trāſfoderēt. ꝛ ꝯturbab ſcz. bona ꝯtritōis turbatiōe. qꝛ ſic p̄us turbati. poſtea leti erunt Eos āt ad mōtes reſerēdū ē. h ℭ Hic ad pr̄ez v̄ba ꝯuertit manū dicit dn̄m ſaluatorē. quē venire depcat vt liberaret mūdū de alto. i. de ptātis excelſo vbi cum pr̄e regnat perilitate v̄tutꝫ ꝛ vnitate ſube. De aq̄s aūt. i. de ppl'is vndoſis ꝛ q̄ſi pcella ſeuiſſima cōcitatis. De manu filiorꝫ. i. ō his q̄ fidelib⁹ pcere neſciūt. qꝛ de diabolo generāt q̄ filijs di aduerſāt. recte igr̄ diaboli filij alieni dn̄r a filijs dī. qꝛ hereditatē cū ipis in celo nullā h̄nt. i ℭ Os eorꝫ vana loquit. q̄m a diuinis regul' diſcrepare p̄ſumūt vanū ē em̄ oē q̄cq̄d veritati ꝯtrariū eſt. Dextera reproborū. pſperitas ipoꝝ vñ eleuati licētiā ſibi peccandi aſſumūt. k ℭ Nouū merito dī xp̄i cāticū. qꝛ dū a iudeis nō ſit recept⁹

b Diſſipabis eos emitte ſagittas tuas et cōturbabis eos. Emitte manū tuā d̄ alto. eripe me ꝛ libera me de aq̄s mlt̄is. ꝛ de manu filiorꝫ alienorū. i Quoꝝ os locutū eſt vanitatē ꝛ dextera eorūꝫ dextera iniq̄tatis. k Deus cāticū nouum cātabo tibi. in pſalterio l decacordo pſallaꝫ tibi. Qui das ſalutē regibus. q̄ redemiſti dauid ſeruuꝫ tuum. de gladio maligno eripe me. m Et erue me de manu filiorū alienoꝝ. q̄ꝝ os locutuꝫ ē vanitatē. et dextera eoꝝ dextera iniq̄tat̄. n Quoꝝ filij ſicut nouelle plātationes. a iuuē o tute ſua. Filie eoꝝ cōpoſite. circūornate vt ſilitudo tēpli p Promptuaria eoruꝫ plena eructātia ex hoc ÷ in ∴ illud q Oues eoꝝ fetoſe abundantes in egreſſibus ſuis. bo

hoīes reddat ipa geminatō. ꝛ marīe nūc de hereticis v̄ba intelligēda ſūt. lꝫ ei ſequētia ſic ꝛ p̄cedētia ad lrāꝫ vera ſint intellecta. qꝛ tñ lr̄alis ſenſus apt⁹ ē. miſtice aliq̄ carpēda ſr̄. n ℭ Filios ei dic̄ q̄ generāt p̄dicatōe p̄ui dogmatis. iſti nouellis plātatiōibus cōparāt qꝛ nulla veteri ꝛ a pr̄ibus tradita p̄dicatiōe viguerīt. ſ; nouis errorib⁹ a pr̄ib⁹ ipoꝝ traditis pullularūt. Dplātatio em̄ hereticorū nō eſt vet⁹ ſ; nouella. Nō ē ei de veteri lege. nō de ꝓphis. nō de apl'is. ſ; de nouis magiſtris ſuborta. o D Filie eoꝝ. h̄ eſt verba hereticoꝝ. cōpoſite. i. ornata a ſapiētia ſeculari ſ; qꝛ filie ſr̄ nō filij vires nō h̄nt. Circūornate vt ſilitudo tēpli. ꝛ pulcre dixit ſilitudo tēpli. nō em̄ h̄nt verā eccl'iaꝫ aut tēplū. ſ; ſilitudinē eccleſie. ℭ q̄ppe. ſilitudo non hꝫ veritatē. ſ; alicui⁹ rei ſubſiſtētis portat imaginē. p ℭ Promptuaria ſūt q̄ cellaria vulgus appellat. ꝛ hereticorū corda ſignat vbi diuerſaꝝ reꝝ ſpēs vel doctrinarū epule repoſite ſūt. ꝛ inde emittūt diuerſas eru

(q̄b⁹ fuerat vt veniret ꝓmiſſus) trāſiuit ad gētes. nouū ē etiā qꝫ nos corpe ꝛ ſāguie ſuo ſaginare dignat. Decē cordaꝝ pſalteriū. decalog⁹ ē dat⁹ tribub⁹ hebreoꝝ. l ℭ Reges. hoīes iuſtos ſignat ꝛ veraces. q̄ regūt corpa ſua. iſtis dat ſalutē. cū eos liberos a vicijs facit. Redemit ō pugna golie. vel ſpiritalit̄ devicijs. De gladio maligno qꝛ gladi⁹ dyaboli malign⁹ ē q̄m diuidit a bonis: benign⁹ āt xp̄i. q̄m ſepat a malis. m ℭ Hūc v̄ſū iā dixim⁹ quem iō repetit. vt deteſtabiliores iniq̄s

ctatōes peſſimas: q̄s ſi aucte ꝯuicas. ad inc̄ptationū neq̄cias trāſſerūt. cū īde q̄ꝫ fuerīt dn̄o iuuāte ſupati. ad ſophiſtaꝝ ſe v̄ſucias calūniaſq̄ ꝯuertūt et ita ex vna ptexūt ſe ī aliā. ſpvagi ꝛ īſtabiles. qꝛ radicē nequeāt h̄re v̄itatis q ℭ Scōꝫ lrām hi fetoſa dn̄r h̄re pecora. dū ipſi fideſteriles eſſe doceant. abundans q̄ppe dictus eſt. ab vnda. q̄ſi redundās. Ipſa quoqꝫ pecora que habere cernunt. nō dixit eos in ingreſſibus: ſed in egreſſibus poſſidere. qꝛ totū ab eis egredit. q̄n ipſi

ꝗꝗ perituri eſſe mõſtrant. ℟ Pulcre
ꝗꝗ dixit boues eoꝝ craſſi. quoꝝ deꝰ ven
ter eſt ⁊ glīa eoꝝ in ꝯfuſione. r ℟ Nõ
eſt ruina. difficile eī hereticū inuenis im/
peritū. oēs eñ mgr̄i ſūt ⁊ ſcia ſclari iſtru
cti. ⁊ immuniti doctri
nis aploꝝ. Si tecum
diſputāt v̄ba eoꝝ bre
uia ſūt ſic artificioſo
ſmõe ꝯcluſa vt euadē
inde difficile ſit. Cum
eī te ligauerit ⁊ clau/
ſerit ſilegiſmis ſuis.
⁊ q̄ſi macerīā ſilogiſ/
mū texerint. tenerꝭ in
cluſus. nõ potes exi/
re. nõ ē ruina neq̄ trā
ſitꝰ. Cū q̄ eis ꝯſenſe/
ris ⁊ ibi ꝯcluſus fue/
ris. eris ī plateis eoꝝ
⁊ ī lata via q̄ ad infer/
nū ducit. ⁊ nõ ī angu/
ſta via q̄ ducit ad vitā
q̄ ē trāſitꝰ ſctõꝝ. Neq̄
clamor Jeſu q̄ ad ſe
oēs vocat ī plateis he
reticoꝝ ē: ſ; ī anguſta
via ē. s ℟ Multi ne
ſciētes btõs tales pu
tāt et dicūt btm̄ ppl'm
cui h̄ ſꝛ. Nos āt dica
mꝰ btūs ppl's cuiꝰ eſt
dñs d̄s eiꝰ. qꝛ ille ē be
atꝰ. q̄ ꝓ oībꝰ diuitijs
h; xp̄m. et illū diligit
⁊ ei dñat. Oratio.

Oce nos dñe ſpi
ritalibꝰ armis no
xialibꝰ culpis reſiſtē
ne vāitati mūdane ſb
iecti. a tui iurꝭ dānati
one pellamur. p. a ℭ
Exaltabo te dictū eſt.
notū faciā te p̄dicādo
qd̄ es nā queadmodū
putet aliq̄ laude d̄s al
tior fieri. cū dīna ꝑfe/
tio n̄ poſſit augeri ℟
ſ; eq̄lē p̄ri credo te ℭ
rex meꝰ ꝓfeſſio fidei ē
q̄m ab ip̄o ſe dicebat
regi. cui ſe nouerat

r ues eoꝝ craſſi. Non eſt rui/
na macerie neq̄ trāſitus ne/
q̄ clamor in plateis eorum.
s Beatū ÷ dixerunt :· populū
cui hec ſunt beatꝰ populus
cuius dominꝰ deus eius.

Laudatio dauid. ℭ
Laudationem domini pro
pheta varijs narrationibus
explicat.

Pſalmus. cxliiij.

a Xaltabo te deus meꝰ
rex: ⁊ bñdicā nomi tuo
in ſecl'm ⁊ in ſeculu; ÷ ſecli :·
b Per ſingulos dies bñdica;
tibi. ⁊ laudabo nomen tuum
in ſecl'm ⁊ in ſeculu; ÷ ſecli :·
c Magnus dominꝰ ⁊ lauda/
bil' nimis ⁊ magnitudis eiuſ
d nõ eſt finis. Generatio ⁊ ge/
neratio laudabit opa tua: ⁊
potentiā tuā ꝓnunciabunt.
e Magnificētiā glīe ſctītatis
tue loquentur: et mirabilia
f tua narrabunt. Et virtutem
terribiliū tuoru; dicent ⁊ ma
gnitudinē tuam narrabunt.
g Memoriā abundantie ſua/
uitatis tue eructabunt et iu/
h ſticia tua exultabunt. Miſe
rator ⁊ miſericors dñs: paci
ens et multum miſericors
i Suauis dñs vniuerſis ⁊ mi
ſerationes eius ſup oīa opa

pura mēte famulari. Bñdicere v̄o nob. ē
ꝑ pſalmodie gr̄a; ſupplicare. qd̄ q̄ fece/
rit. ⁊ in et̄nitate eū laudare merebit. ido
ſubdit ⁊ in ſcl'm ſcli. vbi nullus ē finis.
b ℭ Qui hic ꝑ ſingl'os dies bñdicit deū
ibi ī illo et̄no vno die
q̄ vēturꝰ ē cū btīs ꝯti
nua exultatõe lauda/
bit. c ℟ Magꝰ dñs
qꝛ ſine fine magnꝰ. ſi/
ne fine laudabil' O
cuiꝰ v̄tꝰ inexplicabil'.
cuiꝰ pietas incõp̄hēſi
bilis. cuiꝰ ſapīa ineffa
bil'. cuiꝰ vera diffinitõ
ē. finē ī ſctis laudibꝰ
nõ h̄re. d ℭ Gñatio
⁊ gñatio ad duos po/
pulos deb; applicari
vnꝰ hebreoꝝ eſt alter
ex gētibꝰ. ipſi ſūt eī q̄
dñi bñficia ſuſcepert.
⁊ merito eiꝰ potentiā
laudādo ꝓnūciant.
e ℟ Ip̄i eī duo ppl'i
eiꝰ magnificētiā ac mi
rabilia q̄ q̄tidie xp̄s ī
eccīa opat̄ pio ore ꝓ/
nūciāt f ℟ Virtꝰ xp̄i
ē terribil'. cū in impijs
vlciſcet̄. vt ī pharaõe
magnitudo ē cū iuſti
eruūt̄. vt freq̄nt̄ iſrl'
ab aduerſarijs erutꝰ ē
g ℟ Eructabūt ipſi
ſuauitatē xp̄i q̄ eos fo
uere dignatꝰ ē. Et iu/
ſticia exultabunt. q̄ in
impijs vlciſcet̄. h ℭ
Miſericors dr̄. natu
re ip̄iꝰ v̄tꝰ ē ꝙ miſera
tor. cā ſalutꝭ ē nr̄e fra
gilitati. Paciēs. cu;
exceſſus humanos ꝓ
pter q̄s debuimus pu
niri ꝑ patientiā ſuſti/
net. Multum miſeri/
cors. vt ipſe ait. No/
lo mortē pctõris. i ℭ
Quid enī magnifice
mus quā ſuauē ē e vni
uerſis. qui t̄n deuotis

mētibus mūera ipius guſtauerūt. Sz di
cis cur ꝑ pctōres dānat. Qui opa ſua nō
fecerūt. Miſcdia ei ſua dr eē ſup oīa opa
eiꝰ .ſ. dei. Illō eñ p miām coronat. qḋ in
nob grā ſua opat. Illud vo dānat qḋ di
abolo machināte con
ſtruit. Uñ opa dñi ſp
eligūt. nr̃a vo vel dia
boli ſine dubitōe dam
nātur. k ℟ Cōfiteā
tur tibi dñe. i. vt p ſan
ctos q̇ te iugit bñdicūt
⁊ laudāt. itelligarl om
niū eē reꝝ ꝯditor ⁊ cre
ator. C Ul' oīa opera
etiā lapides ⁊ īſenſata
ſua admirabili diſpo/
ſitōe deū eoꝝ factorez
p̄dicāt. l ℣ Gl'iam
regni tui dicēt. i. p̄di/
cāt vt ab oībꝰ amēris
⁊ clarificerl: ⁊ potētiā
tuā loqnt. vt ab oībꝰ
timearl. A C Oīa
igr creata indicāt q̄ta
gl'ia ei debeat. q̄ inco
gitabili ⁊ incōphēſibi
li ſapiētia ea creauit ⁊
potētiā eiꝰ infinitā oñ
dūt. m Sctis ei p̄di/
catiōibꝰ nota ē fcā po
tētia dei. et gl'ia regni
eiꝰ. ne igratꝰ minꝰ for
ſitā q̄reret. Nota fctā
eſt potētia dū diuerſas
vtutes apl'i inuocato
eiꝰ noīe pfecerunt.
n ℣ Regnū tuū. re/
gnū oīm. oīa ei ſcl'a. dñatōe tui regni vol
uūt. C vl' nō ſic alia mōi regna aliq̄ tpe
durat. ſ toto mōi tpe. ⁊ nō ſolū toto tpe.
verūetiā poſt et'nalit. vñ ⁊ idē clarius re
petit. Et dñatio tua. i. ppetuitas et'na. q̄
pmanet ī oī generatōe ⁊ generatōe A vl'
regnū oīm ſcl'oꝝ ⁊ in oī gñatōe ⁊ genera/
tiōe. ē regnū celeſte. vbi de oī generatiōe
⁊ ſcl'o vna generatio erit et'na. ⁊ vnū ſo/
lū et'nal'r gl'ioſum regnū. o ℟ Fidel'
dñs ī oībꝰ vbis ſuis. cū oīa q̄ p ꝓphetas
locutꝰ eſt adīpleuit Sctūs. vt ſic ille ſan
ctus ē. ita ⁊ nos q̇ opa eiꝰ ſumꝰ ſctī effi/
ciamur ī illo. p C Ipe ei alleuat ruen

k eiꝰ Cōfiteāt tibi dñe oīa opa
tua. ⁊ ſancti tui bñdicāt tibi.
l Gl'iā regni tui dicent. ⁊ po=
m tentiā tuā loquent. Ut no=
tam faciāt filijs hoīm poten
tiam tuā ⁊ gl'iam magnificē=
n tie regni tui. Regnū tuū re=
gnum oīm ſeculoꝝ. ⁊ dñatio
tua in oī generatiōe ⁊ gene/
o ratione ÷ Fidelis dñs in oī=
bus vijs ſuis :• ⁊ ſctūs in oī=
p bus opibꝰ ſuis. Alleuat dñs
oēs q̇ corruūt ⁊ erigit omēs
q eliſos. Oculi oīm in te ſpe=
rant. ⁊ tu das eſcam illoꝝ in
r tpe opoꝛtuno. Aperis ÷ tu :•
manū tuā. et imples oē aīal
s benedictōne. Juſtus dñs in
oibus vijs ſuis. ⁊ ſanctus in
t oibus opibus ſuis. Prope
eſt dominus omnibus inuo
cantibus eum * omibus in=
uocātibus eum :• in veritate

tes: q̇ adhuc mīme corruerūt. Ipe erigit
eliſos. q̇ iā ruinā ſuſtinuiſſe noſcūt. ⁊ me
rito ipe hec facere dr. qm̄ ne cadamꝰ: ipo
cuſtode defendimur. vt vo pſtrati ſurge
re valeamꝰ. vtute ipſiꝰ nihilominꝰ ſbleuamur.
q ℣ Oculi
oīm. i. ſāctoꝝ interior
aſpectꝰ in illo futuro
tpe retributiōes q̄s ex
pectat ſuſcipit. C vl'
etiā de oībꝰ rebꝰ acci/
pi p̄t. ſ tūc eſca vniuſ/
cuiuſq rei ꝯtinētia dz
intelligi. alia ei corpa
lia alia ſpiritualia ex/
petūt. ſ his oībꝰ vna
eſca ē largitas diſpen
ſata. r ℟ Apit ma/
nū ⁊ iplet oē aīal. id ē
oēm aīam ſua bñdicti
one. q̄ maledictōnes ⁊
opprobria mōi p noīe
eiꝰ ſuſtinuit. C vl' qr
in manu eiꝰ ē oīs eſca
itelligimꝰ p manū eiꝰ
ptātē. in q̄ oīm creatu
raꝝ vita ꝯſtituta ē ⁊ eſ
ſe. Sz meliꝰ eſt vt ſolū
rōnale aīal itelligamꝰ
qḋ reuera cōſtat poſſe
bñdici. s C Juſtus
ve dñs ē. qr cum nos
vberat: eq̄tatē fac. q̇a
pctis digna reſtituit.
Uie ptinēt ad diſpoſi/
tionē. opatio ad effcm
apḋ nos. apḋ illū vo.
h eſt velle qḋ facere ſ
diſponere qḋ iubere. Sctūs vo. ⁊ piū ſi/
gnificat ⁊ patiētē ⁊ bonoꝝ oīm largitorē
qm̄ q̄cq̇d ab illo efficit. vtutū laude cō/
pletur. t ℟ Prope ē dñs his q̇ eū fi/
de ⁊ opatiōe inuocāt. vt ipe ait. Ego ſuz
deꝰ de ꝓpe ⁊ nō deꝰ de lōge C ꝓpe autē
dicit. i. ꝓximus. qſi eſt ꝓpicius. Iratꝰ ve
ro longinquꝰ. Nam pñtia eius ſp ⁊ vbi/
q eſt. Si eñ aſcendero in celum: illic es
⁊c̄. Sed quoniā ⁊ illi inuocant: qui ſua
cupiūt vana ⁊ nociua deſideria impleri.
additū eſt in veritate. quia ſolus veraci
ter inuocat. q̇ ab eo petit que ipe poſtulā
da docuit ⁊ ꝓfutura nouit.

v Iⱥ Volũtatẽ timẽtiũ ſe facit dñs. dũ eos eripit vl' ab inſtigatõe diaboli q̃ eum puro corde depcant. vel ab ardore pctĩ. r Iⱥ Cuſtodit dñs eos q̃ eũ diligũt. ⁊ q̃ dilectõez ei⁹ mũdanis dilectõib⁹ ptulerũt. Illos vo diſpdet q̃ ei⁹ amori amorẽ ſeculi pponuerit ¶ Oẽs vo dicẽs diſpdendos pctõres. eos dicit q̃ in ſua obſtinatõe pſiſtũt. y Iⱥ Loqtur os meum laudẽ dñi nũc ⁊ in futuro retributõis tpe ⁊ bñdicat oĩs caro h' ẽ oẽ corp⁹ ecclie. qđ nos ſum⁹. q̃ dñm laudare: bñdicere: extollere: et pdicare debemus. Dicit autẽ os ſuũ cordis archanũ. vñ ſe pph'a nouerat libenter audiri. Carnẽ q̃z p ſinodochẽ dixit totũ hoĩem. Oro

Cgnator oĩm ſanctor dñe. q̃ ſpirilẽ cibũ oĩ anĩe oportuno miſtras ĩ tpe ↄcede nobis te ppetualit' bñdicere. tuãq; potentiã cũ elect' tuis fiducialiter exaltare. Per.

a ¶ Hortat' pſalmiſta ſuauit' aĩam laudare dñm. vt explor' cogitationib⁹ ſupuacuis. ĩ ipſo tm̃ negocio totis virib⁹ occupet'. Laudabo dixit. vt futuruz tps oñderet qñ angel' iuſtiſq; hoĩb⁹ ſors iſta cõis eſt. Pſallã q̃diu fuero. ſ. in pñti. qđ ad bona opa ptinet. Iⱥ Vide etiã qñ iuſte aliq̃d agim⁹ ſum⁹ qñ peccam⁹ eẽ deſiſtim⁹. Añ dic. laudabo q̃diu fuero qr nõ eſt laus ĩ ore peccatoris. b ¶ Nolite ↄfidere. i. nec in demonib⁹. q̃ pncipes dicũt'. nec ĩ hoĩb⁹ eſt pſumẽdũ. ſol⁹ eñ ẽ filius hoĩs. q̃ tribuit vnicuiq; ſalutẽ. Iⱥ Intellige nihilomin⁹ etiã de ſcl'i ptãtib⁹ noli ↄfidere ĩ impatore. nõ in pfect'. nõ ĩ iudicib⁹ ſcl'i q̃ ſũt filij hoĩm. ⁊ ĩ eis nõ ẽ ſal⁹. c ¶ Cãm ponit cur ĩ iſtis nõ ſit ↄfidẽdũ. Hic ſpm̃. aĩam debemus accipe. egreſſa itaq; illa de clauſtro corpis. reuertit' caro ĩ terrã vñ ſũpſit initiuz. ideo ei addidit ſuã. qr ĩ de fuit pcreata. Illo die pibũt tpe. ſ. mortis hũane cogitatõnes: q̃ ſe ĩ diuerſos ambitus pri⁹ extẽdebant. Iⱥ Tũc q̃z pibit oĩs pnicipũ ⁊ hoĩm ↄfidẽtia et cogitatõnes illor q̃ in eis ſpabãt. d ¶ Iſrl' .i. vir vidẽs deum. qđ vocabulũ ad oẽs electos ↄpetẽter aptatur adiutor ẽ ill' q̃ ipo donãte grad⁹ vtutũ aſcẽdere nitũt'. Qui fec celũ ⁊ t'rã q̃d pt eẽ mgnificẽti⁹ q̃ celũ ⁊ t'rã feciſſe ⁊ oĩa q̃ in eis ſũt. Iⱥ Qui ẽ fec celũ et terrã (ĩ q̃r ↄ atõe bõ eſt ẽm ↄditõez carnis q̃ſi formica) hoĩem pt liberare quẽ fec. ideo bñ ſpes nr̃a in eo. e ¶ Qui cuſtodit veritatẽ ipe ẽ. ſ. dñs ieſus xps. q̃ fac iudiciũ. qm̃ ver⁹ eſt iudex. ⁊ gubnator et'n⁹. ⁊ vĩdicat iniuriã patiẽt'. ⁊ dat eſcã eſuriẽtib⁹. i. q̃ eſuriũt audire vbũ dei. h Dat q̃z ſi ad lr̃az intelligas cibũ corpm. dat ⁊ cibũ corp⁹ ſuũ in ſacro. dat deniq; cibũ doctrinaz celeſtẽ. ſed ſolũ eſuriẽtibus talis etiã ſoluit compeditos.

v Voluntatẽ timentiũ ſe faciet ⁊ deprecationẽ eor exaudiet ⁊ ſaluos faciet eos.
r Cuſtodit dñs omẽs diligentes ſe: ⁊ oẽs pctõres diſperdet.
y Laudationẽ dñi loquet' os meũ: ⁊ benedicat omnis caro nomini ſancto eius in ſeculũ ⁊ in ſeculũ ÷ ſeculi:
¶ All'a. ¶ Propheta dicit in hominibus minime confitendũ eſt: ſed totã ſpem in dño eſſe ponendã: ne aliq̃d ab eo peteret' tepide: ſi ⁊ alius crederet' poſſe pſtare.

Pſalmus. cxlv.

a Lauda aĩa mea dñm: laudabo dñm in vita mea: pſallã deo meo q̃diu
b fuero. Nolite cõfidere in pncipibus: in filijs hominũ in quibus nõ eſt ſalus. Exibit ſpiritus eius ⁊ reuertetur in terrã ſuã: in illa die peribũt omnes cogitationes eorũ.
d Beatus cuius deus iacob adiutor eius: ſpes ei⁹ in domino deo ipius qui fecit celũ et terrã mare et omnia q̃
e in eis ſunt. Qui cuſtodit veritatem in ſeculũ: facit iudicium iniuriam pacientibus dat eſcam eſurientibus.

f ℞ C Dñs ſoluit. q̇ ꝑus ligati erãt in pctis ſuis. p⁹ea ad xp̃ꝫ ꝯuerſi ꝑ ip̃m ſolu ti ſũt. Dñs illũiat cecos. C vicioſi eĩ oẽs ceci ſũt. qꝛ pctõꝝ obſcuritatib⁹ ĩplicanꝰ hos illũiat ille ſol⁹ q̇ illumĩat oẽꝫ hoĩeꝫ

g ℂ Dñs erigit. nec h q̃ꝫ dubiũ ẽ. qꝛ eliſos xp̃s erigit. Nã cũ dyabol⁹ elidat: dñs ſubleuat. Cui⁹ etiã ẽ iuſtos diligẽ. niſi q̇ eos ꝑualet ĩ etña btĩtudĩe collocare. h ℂ Dñs cuſtodit aduenãſ. i. q̇ ď babylonia dyaboli ciuitate ad hierlm̃ ciuitatẽ dei ꝯfugerint. Pupillos ⁊ viduas diĉ. q̇ dñm pura mẽte reſpiciunt. hũanis ſolacijs deſtituti. Hos recipit xp̃s ad vĩdicãdoſ. ⁊ exẽmiabit dyabolũ (q̇ ẽ via pctõꝝ. ſic xp̃s ẽ via iuſtoꝝ) ⁊ oms ĩ ea via eũ imitãtes i ℂ Erit tunc regtur⁹ ꝑfecte in ſcĩs qñ erit ſic ſcp̃tũ ẽ. de⁹ oĩa in oĩbus. h em̃ q̃uis in ſcĩs regnet. ñ tñ ꝑfecte: qꝛ corda eorũ ĩterdũ inanib⁹ cogitatõib⁹ occupanꝰ. In ſyõ. i. eccl'a ĩ futura btĩtudĩe. regbit em̃ ip̃e ⁊ cũ ea. ⁊ in eadẽ. q̇ ẽ bñdict⁹ in ſcl'a. ℞ vel regbit in gñatõe iudeoꝝ. ⁊ gñatõe xp̃ianoꝝ. vel ĩ gñatiõe iſta eccl'e ⁊ generatõe vẽtura in celo. Oratio

f Dñs ſoluit cõpeditos dñs
g illuminat cecos Dñs erigit
eliſos dñs diligit iuſtos.
h Dñs cuſtodit aduenas pu
pillũ ⁊ viduã ſuſcipiet: ⁊ vi
i am pctõꝝ diſpdet. Regna
bit dñs in ſecula de⁹tu⁹ſyõ
in generatiõe ⁊ generatiõe.
÷ All'a:· C Hortaꝛ ꝓpha
ppl'm deuotũ laudate dñm
q̇ ſupplicãtibus beneficia ꝑ
futura ꝯcedit: qm̃ q̇ de ſuis
virib⁹ cõfidũt ei placere nõ
poſſunt. Pſalmus. cxlvj.

a Laudate dñm quoniã
bonus eſt pſalm⁹ deo
noſtro ſit iocunda ✱ decora
b q;·laudatio. Edificãs hie
ruſalẽ dominus. diſpſiões
c iſrael congregabit. Qui ſa
nat contritos corde: et alli/
d gat cõtritiões eoꝝ. Qui nu
merat multitudinẽ ſtellarũ
⁊ omnib⁹ eis noĩa vocans.
e Magnus dñs noſter et ma
gna virtus eius: et ſapien/

ti em̃ bonã vocẽ ñ hñt. ſ; qm̃ pctõres ſũt male pſallũt. ℂ Tũc ẽ eĩ dño iocũda laudatio. qñ ĩ vnã ſocietatẽ vox ⁊ vita cõuenerit. nã q̃le ẽ vt ps̃. caſtitatẽ dicat ⁊ cãtor ſe ab obſcenitate ñ retrahat vñ ñ ꝑt a dño hñ ꝑcipi. q̇ď ꝯtria inꝰ ſe noſcit aduerſitate luctari. ℞ Bñ ꝗ pſallit. q̇ cãtat ĩ corde ⁊ ꝯſciã. ſitq; ďo iocunda nõ voce: ſ; ꝯſciã laudatio. h ℂ Edificat dñs ciuitatẽ hierl'ꝫ qñ diſpſiões iſrael ꝯgregãs q̇ ĩ toto mũdo habitare noſcunꝰ ď viuis lapidib⁹ celeſtẽ ꝯſtruit ciuitatẽ. ſic ſcp̃tũ eſt ⁊ mittet ãgelos ſuos cũ tuba ⁊ voce magna ⁊ ꝯgregabit electos a q̃tuor ãgul' terre. ℞ Vel etiã iã edificat dñs ſanat ꝯtritos corde: ⁊ alia facꝰ q̇ ſequunꝰ. c ℂ Dñ em̃ celeſt' medic⁹ penitẽtiũ corda inuenerit q̃ui afflictione ꝯtrita: ea q̃ſi q̃dãꝫ faſcia ſua pietate ſupducta ꝯſtrĩgit atq; ꝯſolidat: ⁊ ad firmiſſimã ſpẽ ſanitat' adduĉ d ℂ Qui numerat ſtellas. i. ſcõs viros. illi em̃ lucẽt velut aſtra in nocte hui⁹ ſeculi. q̇ meruerꝰ in nũero ſcõꝝ ꝯgregari. Scim⁹ etiãꝫ a ďo poſſe ſcõꝝ nomĩa vocari. qñ eos legim⁹ in celo eẽ ꝯſcp̃tos. vel etiã ad lr̃aꝫ ď ſtell' materialib⁹ firmamẽti accipi põt.

Loriose ops̃ ďs ĩ quẽ btõꝝ aĩe totã ſpei ꝯfidẽtiã ponũt. cõcede nob̃. vt adiutorio tuo illumĩati valeam⁹ te iugiꝰ mẽte pura diligere. Per.

a ℞ Laudate dñm. nõ dixit bon⁹ pſalmus. ſ; abſolute bonum. i. bonum ẽ pſallere ⁊ laudare dominũ. ſ; noueris h Hieronymum non noſtram tranſlationem ſecutum: ſ; gallicanam q̇ hꝫ. qm̃ bonũ ps̃. pſallere ďo nõ voce ⁊ ſ; corde dicit. Quã/

e ℂ Magnus dominus noſter. vtiq; cuius nec facta nũerari. nec laus ꝑualet apphendi. virtus etiam magna. quia ſingularis. quia omps̃. quia rex omniũ gubernator ⁊ conditor. cuius ſapiẽtie numerus non ꝑualet vllo modo compͥhendi. Numerus em̃ hic ꝓ fine ponitꝰ. Nõ em̃ numeraꝰ finiꝰ.

f ℂ Māſueti ſūt patiētes afflicti p mlꝉ/
tas tribulatōeſ. rectū ꝗ3 ēvt hi ſuſcipiāꝉ
ī celū. ſupbi deijciēꝉ ī ꝉrā. vt pmutatōe vi
caria vñ hūilꝉ leuat⁹ ē. ide ſupb⁹ corruat.
g ℂ Illꝉ dī p̄cinite. q̄ adhuc tacere no/
ſcūꝉ ⁊ quō ⁊ cui cauē/
dū ſit oſtēdit dū ſbdit
dño ī ꝯfeſſiōe. Cytha/
ra āt ſigt ꝟtuteſ ꝯſona
opatōe p̄cinētes q̄ tūc
verā cytharā reddūt.
qñ nlꝉa rupta ē corda
.i. ꝟt⁹. Quō ei itegra
eēt cythara vna corda
rupta. nec ſon⁹ pfect⁹
reddiꝉ dū rupta nō ſo
nat. h ℂ Celū. ſctā3
ꝓphetiā ꝯgrueꝉ ad/
uertim⁹. Hāc diuia p/
uiſiōe obſcuritas ſilis
nubib⁹ tegit vt ſenſus
ꝋcitet nr̄os ad q̄rēdu3
du3 gti⁹ accipiꝉ ad qđ
fatigato ꝯſiderio puē
niꝉ. ꝭ qđ iſte nubes p
turiūt. ſ. copiā pluuia
rū. ħ ē fōtes diuie p̄/
dicatōis irriguos. q3/
uis ⁊ iſta ad lrām ſint
vera ⁊ ſalubriꝉ itelli/
gēda. i ℂ Et ħ q3
ſpūaliꝉ accipi recte pt
Nā mōtes viros ſigni
ficat ſctōs. in q̄b⁹ dñs
fenū pduc̄. i. p̄dicatō3
robuſtā. herbāq3. i. mo
nita mollioza: vñ ſim/
plicia iumēta paſcāꝉ.
k ℂ Iumēta ecclaſti
cos ſignant greges q̄
ꝯperēti refectōe paſcū
tur. alij lacte. alij cibo
ſolido. Corui ſūt irre/
ligioſi viri ⁊ pagani: q̄
pctōꝝ nigredīe veſciunꝉ. pulli ꝟo coruo
rum filij paganorum vel aliorum homi/
num malorū3 paſcuntur a deo. dum de/
um inuocant. quem patres eorum con/
tempſerant. vnde addit. Non omnibus
eorum pullis ⁊ filijs dat fidei eſcam. ſed
inuocantibus eum. qm̄ ſoli ipi eū inuo/
cant. q̄ regulas ſcripturaꝝ. nulla hereti/

f tie eius nō eſt numerus. Su
ſcipiēs manſuetos dñs. hūi/
liās ÷ autē :· pctōres vſq3 ad
g terrā. Precinite dño in con/
feſſione pſallite deo nr̄o ī ci/
h thara. Qui operit celū nubi
bus. ⁊ parat terre pluuiam.
i Qui pducit in mōtibus fe/
nū ÷ ⁊ herbā ſuituti hoīm :·
k Qui dat iumētis eſcā ipſo/
rū ÷ et :· pullis coruoꝝ inuo
l cautib⁹ eū. Nō in fortitudīe
equi voluntatē habebit neq3
in tibijs viri bñplacitu3 erit
ei. Bñplacitū eſt dño ſup ti/
mentes eū: ⁊ ÷ in eis :· q̄ ſpe/
rant ſup miſcdia eius.

÷ Allꝉa :· ℂ Propheta
irlm. i. ſupernā alloquiꝉ ciui
tatem vt ſecura iam reddita
in ciuibus ſuis. dñm iugi ex
ultatione collaudet. enume/
ratq3 quanta pplo ſuo pius
miſerator indulſerit.

Pſalmus. cxlvij.

a Lauda hieruſalem do/
minū: lauda deum tuū

ca puitate ſbuertūt. l ℂ Equ⁹ ſupbū
hoie3 atq3 tumidū ſignificat. cui diuini/
tas nō pōt eē placabilꝉ. qm̄ māſuetos eli
git. k ℂ Tibie ħ ſic̄ ⁊ femora. libidinē ſi
gnificāt. q vllo mō in viro aut ī femīa do
placē nō pōt. Pōt aūt
⁊ p eq̄ fortitudinē ⁊ ti
bias. p̄ſūptio ꝺ virib⁹
ſuis itelligi. nō ei pla/
cet vir ꝺo in ꝟtute ſua
ꝭ in timore dei. vt ſe/
quēs ꝟſus indicat.
m ℂ Bñplacitum eſt
itaq3 dño in eis q̄ eum
formidāt. ꝭ nō degene
ri tiore. mlꝉti em̄ timēt
ꝭ q2 deſperant de mīa
ei⁹ mīe diligūꝉ ſic iu
das. Ille timor ꝺo p/
baꝉ accept⁹ q̄ cū amo/
re maxīo ⁊ pia ſpe ꝯiū
giꝉ. timeat ḡ vnuſqſq3
ne peccet. amet vt ſup
plicet ne tñ deſperet.

Oratio

Dificator celeſtiſ
hierlm ꝺs. q̄ multitu/
dinē ſtellaꝝ ꝯcludis
nūero. ⁊ noīati ſingu/
la vocas. ſana qm̄s cō
tritos corde. diſperſos
ꝯgrega. atq3 nos inūe
rabili ſapīa tua locu/
pleta. Per.
ℂ Ad ꝯſuetum q̄dē
allꝉa reuertimur. ꝭ nlꝉa
ten⁹ repetiſſe faſtidiū
ſit. cui⁹ ꝟbi tātus ho/
nor ē vt cū ſit ī hebrea
ligua recōditu3. nullo
tñ ꝯſtet alio ſmōe trāſ
latū. ħ grec⁹. ħ latin⁹
ħ chalde⁹. ħ ſyrus. ħ
pſa. hoc arabs. hoc te
net natio cuncta terrarum ⁊ pia deuoti/
one veneratur. hoc ergo ⁊ nos pura mē/
te canamus.
a ℂ Hierlm. ſicut ſepe dictum eſt iterp̄
taꝉ viſio pacis. que ꝓprie ad illam ciuita
tē ptinet. q vicioꝝ ⁊ ſcādaloꝝ ꝯſortia nō
hēbit. Syō q3 ſpeculatio iterp̄taꝉ in illa
em̄ dei cītate videbim⁹ eū ſicuti ē. vñ me

rito q duo noīa future ciuitati ꝯueniūt.
b ℂ Cū ei ſeras ꝯfortatas dic ee portaꝝ clauſas ianuas btē ciuitatꝭ oñdit. qđ tūc accidit qñ ſpōſus ītrauit. ⁊ q̄ pate ſūt cū eo ad nuptias vt ī euāgelio dexgibꝰ dī. nec qſq̄ vlterius ſcūs exibit. nec aliqs pꝰea nouꝰ ītrabit. Magna ē q̄ dē ibi bñdictio filioꝝ. Dī āt ī te. qꝛ nūq̄ ab illa exire poterit. qꝛ eterno mūere ꝯſecrant.
c ℂ Sic āt btā hierlꝫ pacē poſſidet. ſic īfelix babylō doloꝝ pugnā pculdubio ſuſtinebit. Adipē q̄ppe frumenti dic ipaꝫ ꝯtulbilē deitatē. vñ ſic iuſtoꝝ ſenſus reficit vt oēꝫ ſacietatē ſuperare noſcat.
d ℂ Eloquiū dñi. xbuꝫ pris ē. qđ ad tras miſit. qñ hūilitatē pie īcarnatiōis aſſumpſit. tūc ſic cucurrit ſermo eiꝰ velocit vt ſcē triniatꝭ agnitio. mirabili velocitate mūdū ꝯple uerit. idoloꝝ cultores xitatis ipiꝰ manifeſtatione ꝯuertēs.
e ℂ Qui dat niuē ſic lanā. dat dic. i. fac. qđ fit vtiq̄. qñ frigidiſſima pctis corda mortaliū. ad ardorē ſatiſfactiōis adduxerit. nix ē hō cū recedit a dño. lana. cum ad eiꝰ venerit medicinā. Nebula. ſignat oē pctm̄ qđ ſp caligioſa obſcuritate pagit. ſ velut cinis diſpgit dū pura ꝯfeſſiōe. xpi ex gr̄a tia diſſipat. f ℂ Cryſtallū ē in moduꝫ vitri glacies p multas hyemes condurata. ⁊ in duriciam ſaxi perducta ſubſtantia.
h ℂ Cui comparantur. qui frigore p fidie conſtricti per ſingulos dies congelaſcunt. hos emittit dñs ſicut buccellas

b ſyon. Quoniā confortauit ſeras portarū tuarū benedi
c xit filijs tuis in te. Qui poſuit fines tuos pacem ÷ ⁊ adipe frumenti ſatiat te.
d Qui emittit eloquiū ſuum terre velociter currit ſermo
e eiꝰ. Qui dat niuē ſicut lanā nebulā ſicut cinerē ſpargit.
f Mittit criſtallū ſuum ſicut bucellas ante faciē frigoris
g eiꝰ quis ſuſtinebit. Emittit verbū ſuū ⁊ liquefaciet ea: flabit ſpiritus eius ⁊ fluent
h aque. Qui annūciat verbū ſuū iacob iuſticias ⁊ iudicia
i ſua iſrael. Non fecit taliter omni nationi: ⁊ iudicia ſua non manifeſtabit ÷ eis.

ℂ Alla. ℂ Propheta per paucaꝝ cōmemoratiōnē creaturarū: oēs creaturas ad dñi laude hortat rōnales ⁊ intellectuales p ſe: ītellecttu aūt vel ſenſu carētes p illas vtiq̄ q̄ opera dñi: ſapiētiſſima cōſideratiōe collaudāt.

Pſalmus. cxlviij.

a Laudate dñm de celis laudate eū in excelſis

qñ ꝯuerſos pdicare ſua facit magnalia. vñ ppls eſuriēs celeſti pāe veſcat. Qñ faciē. i. pñtiā frigoris eiꝰ dī. nō q̄ ab ipo frigus iſtō veiat. ſ fieri forte pmittit. vt eſt īdurauit ds cor pharaōis. Qñ illō frigꝰ. qđ ipe ds nō remouet nēo pōt ſbſiſtē. nēo illud pōt ſuſtinere.
g l. ℂ Veniēte xbo. i. pdicatōe dei. liq facit ea vt cōpūcti ineipiāt agere pniaꝫ. Flabit ſpūs. i. dei calor amoris. Fluēt aq̄. i. pfundū fluēta ſpiritalis bñficij. ſic factū ē d pſecutore ſaulo. Sic fit hodie d plurimis.
h ℂ Per iacob ⁊ iſrl ſignificat eccl'ia. naꝫ ⁊ mō iſraelita ē q̄cūq̄ ē fidelis ⁊ añ iacob fuit q̄ dño pura deuotione cōplacuit illi em̄ xbū ſuū. illi noſcit pnūciaſſe iuſticias.
i ℂ Nō fecit taliter. qꝛ lꝫ oēs gentes religio xpiana cōplexa ſit tñ nulli facie ad faciē locutus ē. aut mare vt uiſit. niſi tm̄ iſraelitico pplō. A Vel natiōni iacob q̄ ex abraā deſcēdit. in cuius fide oēs xpiani ſūt. illi natiōni ſoli manifeſtauit iudicia ſua. Orō

Confirma dñe portas eccl'e tue ⁊ pone terminis eiꝰ pacē. eiq̄ adipē ſpiritalꝭ tritici dignanter attribue. p.

a ℂ Quia dignū eſt vt creatura ſuū laudet creatorē. ait. Laudate dñm. l. Ad laudē dei ſola hominū natura nō ſufficit: iungant ⁊ celi. nō autē dixit. laudate celi. ſ vos q̄ eſtis in cel'. hoc ē. throni. dñationes. pncipatus. ptātes. ⁊ cetera in excelſis. i. excelſi digne laudate excelſum.

b ℭ Laudate eū oēs āgeli eiꝰ.qđ āgelꝰ greca ligua.latīe nūciꝰ iterptať.āgelus em̄ officij noīe dī nō nature. Oēs ꝟtutes eiꝰ.h gnāle nomē ē.ibi em̄ ꝯcludūť oīa q̄ dignitate celeſtis militie grandeſcunt.

b Laudate eū oēs angeli eiꝰ:
laudate eū oēs virtutes eiꝰ
c Laudate eū ſol et luna:lau
date eū oēs ſtelle ⁊ lumen.
d Laudate eum celi celoꝝ:et
aque que ſup celos ſunt lau
e dent nomē dn̄i. Quia ÷ ipſe
dixit ⁊ facta ſunt:· ipſe man
f dauit ⁊ creata ſunt. Statu/
it ea in ſeculū ⁊ in ſeculū ÷ ſe
culi:· p̄ceptū poſuit ⁊ nō p̄/
g teribit. Laudate dn̄m ð ter
ra: dracones ⁊ omēs abyſſi
h Ignis grando nix glacies
ſpūs ꝓcellarū: que faciunt
i verbū eiꝰ. Mōtes ⁊ oēs col
les:ligna fructifera ⁊ oēs ce
k dri. Beſtie ⁊ vniuerſa peco
ra: ſerpētes ⁊ volucres pen
l nate. Reges terre ⁊ oēs po
puli:principes ⁊ omēs iudi
m ces terre. Juuenes et virgi
nes ſenes cū iunioribus lau
dent nomen dn̄i: quia exal
tatū eſt nomen eius ſolius.

c ℭ Jđ ſol ⁊ luna ⁊ ſtelle laudāt eum.qꝛ a ſuo officio ⁊ ſuicio nō recedūt. ſuitium ipoꝝ laus dei eſt. Addit. lumē.vt quō ð inuiſibilibus dixit.laudate oēs ꝟtutes.ſic ð viſibilibꝰ dicit laudate eū oē qđ lucet. d ℭ Quāuis in geneſi vnū celū factū eē legerimꝰ.tn̄ in paulo.⁊ h pl'ali nūcupanť nūero. Aq̄ ꝟo q̄ ſup celos ſūt.iſtas eē q̄ depluūt nō dubiū ē.nā dī ⁊ ī geneſi cataracte celi apti ſūt.dicꝟo laudēt nomē dn̄i.⁊ p̄pit ex opibꝰ ſuis dn̄m debē laudari.⁊ q̄d dignꝰ ꝙ̄ qꝛ ꝯditio reꝝ ꝓpriū laudet auctorem e ℭ Dicendo ipm. dn̄z ſignificat ſaluatorē. Jp̄e em̄ ē ꝟbū caro factū.cuiꝰ iuſſiōe cuncta creata ſūt. Diſtant āt facē ⁊ creare.facere em̄ poſſumꝰ ⁊ nos qui creare nō poſſumus.⁊ iō qꝛ dixit facta ſūt qđ eſt gn̄ale ꝟbū.addidit qđ erat diuinitatis ꝓpriū.ſ.creata ſūt. Mādauit.ſignificat cōſtituit atqꝫ formauit.

f ℭ Statuit ea.declarat potētiā dn̄i ꝟtutēqꝫ eiꝰ vt dubiū nō ſit oīpotētē eē dn̄z qñ q̄ ille ꝯſtituit nll'a mutabilitate ꝟtūť. Preceptū legē dicit ſiue ꝯditionem.vt omīa ſb ipius ptāte eē noſcanť.iō addidit.⁊ nō p̄teribit.p̄terire em̄ nō p̄ōt.qđ ōp̄s ſtatuit ⁊ veritas ꝓmiſit.

g ℭ Dracōes ⁊ abyſſos myſtice.pſonas truculētas ⁊ validas debemꝰ accipe.q̄ h ī bonū ꝯuerſe.ī illa p̄ria dn̄icis laudibꝰ

gliant. Quis etiā ſm lraꝫ itelligēdo dracones venēoſi deū laudēt vt alie creature

h ℭ Ignis grādo nix glacies.myſtice ſignāt hoīes.q̄ in h ſclo ex turbulētis ſūt ⁊ peſſimis ſtudijs ꝯuerſi ad dn̄m.⁊ ſpūs ꝓcellaꝝ ſunt.q̄ ex tempeſtuoſis ⁊ improbis opibus ad confeſſiōis gratiam venire meruerunt.

i ℭ Montes hoīes ſignificat p̄tumida poteſtate ſblimes.colles mediocres.ligna fructifera eos q̄ ex duricia pctōꝝ cōuerſi.fructus moꝝ faciunt. Cedri.abſolute ſupboſ ſignificat.

k ℭ Beſtie crudeleſ ſignificat ⁊ īdomitos vniuerſa pecora:cōeꝫ plebē. Serpētes venenoſos ⁊ callidos.volucres phos.q̄ cogitationū velocitate naturas diſcurrunt ſignificat.de q̄bus oībus ſibi xp̄s parat electos.qui in illa reſurrectōe ⁊ laude.angeloꝝ poſſint cetibus congregari.

l ℭ Reges.ſanctos viros ſignificat.q̄ ſemet regūt.oēs populi turbas q̄ ad deuꝫ conueniunt.p̄ncipes poteſtates excelſas aduertimus.iudices:nobiles ⁊ potētes.hi em̄ (vt frequenter euenit)ſubito mundi poteſtate derelicta.diligunt domini ſeruitia ſubire.

m ℭ Juuenes.q̄ etatis natura ferue̅tes ad modeſtie tpamēta ſe ꝯuertūt.ſeniores cū iuniorībꝰ ꝑmixtā ſig̃t etatē.qꝛ ð oī ſexu.⁊ ð oī etate potēs dn̄s ē euocare q̄s vult. Cauſa h laudis iuſtiſſima poniť qꝛ exaltatū ⁊c̄.exaltatū ē em̄ dn̄z illi (ſicut dicit apl's) oē genu flectiť celeſtium ⁊ terreſtrium:⁊ infernoꝝ.

n Cõfeſſio eiꝰ ſup celũ ⁊ terrã
⁊ exaltauit cornu ppli ſui.
o Hymnꝰ oĩbus ſctis eiꝰ filijs
iſrl' ꝑplo appropinquãti ſibi.
Alla. ¶ Canticũ nouũ
ꝓpha dño xpo dicit eẽ can/
tandũ ꝗ de toto orbe terra/
rũ: vniuerſalẽ irlm ꝯſtruxit
ſua pietate ⁊ gaudia: ſctõꝝ
virtuteſq; deſcribẽs: vindi
ctã peccãtiũ: gloriã didit eẽ
iuſtoꝝ. Pſalmus. cxlix.
a Antate dño canticuz
nouũ: laus eiꝰ eccl'ia
b ſctõꝝ. Letetᷓ iſrael in eo qui
fecit eũ ÷ ⁊ :· filie ſyon exul/
c tent in rege ſuo Laudẽt no
mẽ eius in choro: in timpa/
no et pſalterio pſallant ei.
d Quia beneplacitũ eſt dño i
populo ſuo: ⁊ exaltabit mã
e ſuetos in ſalutẽ. Exultabũt
ſcti in glia: letabuntᷓ in cubi
f libꝰ ſuis. Exultatiões dei in
gutture eoꝝ ⁊ gladij ancipi
g tes in manibꝰ eoꝝ Ad faciẽ
dã vindictã in nationibꝰ in
h crepatiões in pplis. Ad alli
gãdos reges eoꝝ in cõpedi

n ¶ Cõfeſſio eius ſup celũ ⁊ terrã. hec
ꝯfeſſio laudẽ illã ꝑcat. ꝗ illi poſt finẽ ſcli
iſtiꝰ ab oĩbꝰ in btĩtudĩe creaturl' abſolui
tur rõnabilibꝰ. Or aũt dić ſup celũ ⁊ ter
rã. ꝑcat ꝙ nec celeſtia nec terreſtria laudi
bus dei pſit eq̃lia repi
ri. Exaltauit cornu. i.
ptãtẽ. qr ppl's fidel' ibi
exaltabitᷓ vbi oĩs glia
ꝑſtatᷓ o ¶ Hymnꝰ
oĩbꝰ vox iſta ꝓmiſſiõe
⁊ totiꝰ btĩtudĩs ſũma
ꝑfectio ⁊ q̃bꝰ ſctis. fi/
lijs iſrl' ꝗ nõ ſolũ gene
re: ꝫ fide nomẽ iſtõ ha
bere merebãtur. Oõ
Xcelſoꝝ oĩm ſupe
minens ⁊ excelſa
ptãs ꝺs. ꝯcede famul'
tuis. vt ſićcũcta ꝗ cer
nimꝰ: te iubẽte creata
ſũt. ita ꝗ precipis te cu
ſtode ſeruentᷓ. Per.
a ¶ Mã ꝓpha i hoc
mõo tm̃ corꝑe ꝯſtitutꝰ
intellectum ⁊ fide illa
patria cũ angelica ml'
titudine miſcebatᷓ. in
quã cõmonet btm̃ po/
pulũ cãticũ nouũ can/
tare. cãticũ autẽ nouũ
eſt ſctẽ incarnatõis ar
chanũ. natiuitas mira
bilis ⁊c̃. Laus eiꝰ ſiue
in iſta eccl'ia ſiue i illa
celeſti irlm b ¶ Iſrl'
⁊ ſyõ diuerſa vocabu/
la. ꝫ xtus vna ſctõꝝ ẽ
Mã iſrl' interꝑtatᷓ vir
vidẽs deũ. Syõ ſpecu
latio. qđ vtrũq; ad be
atũ pplm ꝑtinet. ꝗ leta
ri ⁊ exultare i rege ſuo
xpo dño ꝯmonentᷓ.
c ¶ Qualis ſit iſte
chorꝰ. aliꝰ pſ̃ exponit
A ſol' ortu vſq; ad occaſum laudate no/
men dñi. Chorus ẽ igitᷓ. ꝗ a mũdi initio
de nũeroſitate hoĩm congregatᷓ in fide.
⁊ niſi in illia beata patria nõ poteſt eẽ to
tus collectus. Tympanũ ⁊ pſalteriũ pro
babiles actus ſignificat qui ad diuina
munera referũtur. qm̃ actus iſti hic illis
rebus ſignificati ⁊ hic exercitati. faciunt
nos alibi deũ eternal'r laudare.
d ¶ Tũc bñplacitũ eſt dño in ſuo ppl'o
qñ illũ fecerit ꝑfecta ſuauitate gaudere.
Mãſueti ſũt paciẽtes
qui diuerſas hic neq̃/
cias ꝓ deo regno pro
tulerunt. quos exalta
bit in ſalutẽ. i. in vitã
eternã. e ¶ Ibi erᷓ
eſt exultatio ⁊ leticia
ſctõꝝ. vbi ſic bonũ do
minũ ſe hr̃e ꝯgnoſcũt
vt reis donet veniam
peccãtibꝰ grãz. nõ me
rẽtibus gl'iam ſempiᷓ
nam. In cubilibꝰ aũt
. i. i ſecreto cordis vbi
ſolꝰ ille cognoſcit qui
donare dignatꝰ eſt.
h vl' in cubilibꝰ in
celeſti patria qr hᷓ i cu/
bili ſcti plorãt. ⁊ rigãt
lectum lachrymis.
f ¶ Hũt exultatões
in gutture ſancti. quo
niã ſiue cogitatõe ſiue
lingua laudare nõ de/
ſinũt. a quo eterna do
na percipiũt. Anceps
gladius ſermo dñi ſal
uatoris. iđo anceps ꝙ
duo ꝯtinet teſtamenta
In manibꝰ. i. in ptãte
ſanctoꝝ. ſicut legitᷓ fa
ctus ẽ ſermo dñi i ma
nu aggei ꝓphete.
g ¶ Ad faciẽdũ vin
dictã. iſta em̃ tũc vere
fiũt. qñ cũ dño iudica
bũt ſedẽtes ſup ſedes
duodecim iudicantes
duodecim tribꝰ iſrael
h ¶ Exponit iſte
verſus quid ille gladi
us faciat bis acutus: alligat reges terre
in cõpedibꝰ. vñ nõ ſit liberũ exire vincu/
la q̃z ferrea ſupra mũdi nobiles ponit. ⁊ t
⁊ grauia ſint cũ portãtur. ⁊ nexus eoruz
rũpere nulla virtute preualeant in eter/
na damnatione.

i ¶ Ut faciāt in eis
iudiciū ꝯſcriptū. vtiq̧
qd̄ dic̄ apl's. qm̄ ange-
los iudicabimꝰ. Et ne
ſolos apl'os iudicatu-
ros putares: adiecit.
Gl'ia hec eſt oibꝰ ſctis
eiꝰ. oēs em̄ ſcti cū xp̄o
iudicāt: ꝗ eiꝰ regul' nō
repugnāt. I. ꝯſcri
ptū iudiciū. h' ā. vt ſic
eos iudicēt q̄uo i ſcri-
ptur' ſctis digeſtū eſt.
Uctor totiꝰ Dño
bonitat' deus. ꝗ
omnē māſuetudinē te
hūilie ꝯſitētē exaltas.
p̄ſta. vt ſic ſctōs exulta
re facis i gl'ia. ita pn̄tē
ecc'iaꝫ cuſtodire digne
ris ab huiꝰ ſcl'i delcā-
tionibꝰ. p. a I. Lau
date dn̄m i ſctis q̄ eoſ
poſt celebratū iudiciū
i et'nitat' gl'ia collocā
bit. Laudate eū in fir-
mamēto. eo q̄ oi infir
mitate ſbl'ata firmamē
tū ſctis et'ne v'tutis in
uexerit. ¶ Docet āt
q̄lit' ſctōs laudare opꝫ
ſcꝫ vt nō ipi ſ; dn̄s de-
bēat de eoꝝ p̄dicatiōe
gl'ificari. b I. Lau
date eū in v'tutibꝰ. p
eo q̄ mortē potētialit'
īmortalitate ꝯſumēs.
incōmutabil' vite his
ꝯtribuerit gl'iaꝫ. Lau
date eū ſm multitudi
nē. q2 ſuis tribuit tātā
gl'iaꝫ q̄lē nec oculꝰ vi
dit. nec auris audiuit.
nec i cor hoīs aſcēdit.
¶ vl' ſm ml'titudinē
m̄gnitudīs. eius. cuiꝰ
vt aliꝰ pŝ dixit nō ē fi
nis iō et'nal'r ⁊ ſine fi-
ne laudādꝰ p̄cipit'. ꝗ
ſm multitudinē m̄gni
tudinis laudari iubet'
c ¶ Hinc inſtrumē-
ta ponūtur muſica ali
q̄ ſignificabili mō i or
dine. vt tuba cōcrepet
regi. pſalterium canat
deo. cithara cū reliq̄s
ſpōſo q̄ oīa figuraliter
dicūt' laudes dn̄i pſo-
nare. I. i pſalterio
ei ⁊ cithara: vl' decalo
gus ope ſuatꝰ. vl' mor
tificatio carnis. que ci
thare noīe ītelligit' de
ſignat'. q2 ei mortifica
tā carnē in ſe viuifica-
uerit: iure laudat' i ci-
thara: ⁊ i pſalterio. q̄-
niā decalogi obſerua-
tione coronā et'nā aſſe
cutꝰ eſt. d I. Lau
date eū in tympano. i.
in mortificatōe carnis
⁊ ꝯcordia charitat'. et
in ſpiritalibꝰ p̄ceptis
e I. Implet' h' laus
in cimbal'. qn̄ corrupti
one carnis ſanguiſq̧
depulſa. cōformati ad
imaginē creatoris om̄i
plenitudīe ſpei ꝯpleta
reſplēdēt i regno pr̄is
Dis ſpūs. i illo igr̄ re
gno: nō caro nec ſan-
guis. non corruptio. ſ;
hō iā ſpirital' totꝰ effe
ctus deū i ſpū (ꝗ ſpūs
eſt) laudare iā nō deſi-
nat. A Jubet deꝰ ſe
laudari i ſctis. i firma
mēto v'tut' ⁊c̄. ⁊ q̄ ſūt
oīa illa. vos ſcti eius.
v'tꝰ eiꝰ eſtis. ſ; quā fec̄
i vob' vos firmamētuꝫ
v'tutis ⁊ ml'titudo ma
gnitudīs eiꝰ quā fec̄ ⁊
oñdit i vob'. vos eſtis
tuba pſalteriū cithara
⁊ tympanū. corde ⁊ or
ganū ⁊ cimbala iubila
tionis bn̄ ſonantia. q2
ꝯſonātia vos eſt'. hec
oīa. Nihil hic vile ni-
hil trāſitoriū. nihil lu-

bus: ⁊ nobiles eoꝝ in mani
i cis ferreis. Ut faciāt in eis
iudiciū conſcriptū: gloria
÷hec:· eſt oībus ſanctis eiꝰ
All'a. B Admonet' ciui
tas dei vt de mūdi ambitu
congregata: dn̄o laudes et
ore cantet ⁊ animo. ¶ B
Quinquageſimꝰ pŝ. ē de pe
nitētia. Centeſimꝰ de mīa ⁊
iudicio. Cēteſimꝰ quinqua-
geſimꝰ de dei laude in ſctis
eiꝰ. Sic eni ad eternā tendi
mus vitā: primitꝰ nr̄a pctā
dānando deinde bene viuē
do vt poſt ꝯdemnatā malā
vita ⁊ geſtam bonā merea-
mur eternā vocati eni renū
ciamꝰ dyabolo ꝑ pniam: ne
ſb iugo eiꝰ remaneamꝰ. Ju
ſtificati ſanamur per miam
ne iudiciū timeamꝰ gl'ificati
tranſimꝰ in vitā eternā: vbi
dn̄m ſine fine laudemus.

Pſalmus. cl.

a Laudate dn̄m in ſanctis
eius: laudate eū in fir-
b mamento virtutis eiꝰ. Lau
date eū in virtutibꝰ eiꝰ: lau
date eū ſm multitudinē ma
c gnitudinis eiꝰ Laudate eū
in ſono tube: laudate eū in
d pſalterio ⁊ cithara. Lauda
te eū i timpano ⁊ choro: lau
date eū in cordis ⁊ organo.
e Laudate eum in cimbalis
÷bene:· ſonātibus: lauda-
te eū in cimbalis iubilatōis
omnis ſpiritus laudet dn̄m

dicre cogitet Et qꝛ ſa
pere ſꝫ carnē mors ē.
oīs ſpūs laudet dñm
Rmonie Oro.
nr̄e ſuauiſſimum
melos. q̄ nr̄i pectoris
modulamina. nūc fla
tibus nūc fidibꝰ precı
pis exerceri. preſta. vt
dū illa ſpiritali cōtini
mus affectu. ꝑpetuali
bus choris īſertis. te
cū ſcīs oībꝰ collaude
mus. Per a h Hoc
ē q̄ ꝑus ex egipto per
ſiccū mare ꝑgētes in
ſolitudīe dixiſtꝭ. Can
temꝰ dño ꝛ reliq̄. nūc
iterꝝ ꝑculſo egipto qꝛ
blaſphemauit dñm et
flumīe illius arefacto
atq̄ ꝯciſo ꝛ hūiliato.
glīficate deū ꝛ dicite.
cōfitebor tibi dñe ꝛc̄.
nato eī dño. qn̄ ī vrbe
romano ꝑmo facta ē.
deſcꝑtio. Auguſtꝰ ce
ſar romanoꝝ. regnum
egipti deſtruxit. ꝛ oīs
egiptꝰ ī riuis ſeptē ꝑ
cuſſus ē. ꝛ nilus aq̄rū
mltaꝝ. q̄ ꝑus vno flu
ens alueo ītrāſmeabi
lis erat. in ſeptē ꝑtes
ꝯciſus ē. vt calceatis
pedibꝰ trāſiret. tō glī
ficate dñm q̄ ī egyptū
vindicauit pctā ſua ꝛ
dicite. Cōfitebor tibi
dñe. i. laudabo te. vel
pniāꝫ agā qm̄ iratꝰ es
mihi ꝓpt pctm̄ meuꝫ.
Cōuerſus ē furor tuꝰ
. i. īdignatō tua. Cōſo
latꝰ es me. ꝑ abſoluti
onem pctōꝝ. b Vox
fideliū iudeoꝝ. Ecce
ds ſaluator meꝰ q̄ no
bis ꝓmiſſus ē ī ꝓphis
q̄ nobꝫ ſalutē dedit Fi
ducialr agā ꝛ n̄ tiebo
id eſt fidē habeo ī illū

Finit liber pſalmoꝝ. nu/
mero centum quinq̄ginta.

H hic pš ꝓprie ſcribit
dauid extra nūeruꝫ pſalmo
rū cuꝫ pugnauit cū goliath.

Puſillus eram inter fra
tres meos ꝛ adoleſcēti
or in domo pr̄is mei. Paſce
bā oues pr̄is mei. manꝰ mee
fecerunt organuꝫ. digiti mei
aptauerunt pſalteriuꝫ. ꝛ q̄s
annunciauit dño meo. Ipſe
dñs ipſe oīm exauditor. ipſe
miſit angeluꝫ ſuū. ꝛ tulit me
de ouibus pr̄is mei. ꝛ vnxit
me in miſcdia vnctionis ſue
Frēs mei boni ꝛ magni ꝛ nō
fuit beneplacituꝫ in eis dño.
Exiui alienigene obuiam et
maledixit mihi ī ſimulacris
ſuis. Ego autē euagiato ab
eo gladio ipſius amputaui
caput eius. ꝛ abſtuli oppro
brium a filijs iſrael.

Cāticuꝫ Eſa. ꝓphe. xij. c.

a Onfitebor tibi dñe qm̄
iratꝰ es mihi ꝯuerſus ē
furor tuꝰ ꝛ ꝯſolatus es me.
b Ecce deꝰ ſaluator meus. fi
ducialiter agā et nō timebo.
c Quia fortitudo mea ꝛ laus
mea dñs. ꝛ factus ē mihi in
d ſalutē. Haurietis aq̄s ī gau
dio d̄ fontibꝰ ſaluatoris. ꝛ di
cetiſ in illa die ꝯfitemini dño
e ꝛ inuocate nomē eꝰ. Notas
facite ī pplīs adinuētōes eiꝰ
memētote. qm̄ excelſuꝫ ē no
f mē eiꝰ. Cātate dño qm̄ ma

q̄ me liberet. ꝛ fiduci
aliter p̄dicabo illū. i.
ſine timore. c
Quia fortitudo mea
et laus mea dñs quia
fortē me facit aduer
ſus inſidias inimici
ipm laudabo filiū dei
Et factꝰ eſt mihi ī ſa
lutē. i. ſm diuinitateꝫ
nō eſt factꝰ ſꝫ genitꝰ a
pr̄e: in fine vero tpis
factꝰ ē in ſalutē et̄nā.
d Vox ꝓphetarū ad
pplm iudaicū haurie
tis aq̄s in gaudio. i.
doctrinam euāgelij ꝛ
aploꝝ. ī leticia accipi
etis. De fontibꝰ ſalua
toris. fontes ieſu. fue
rūt apli et euāgeliſte.
Et dicetis in illa die.
o vos apli. ſ. gētibus
vr̄is ſequacibꝰ in illo
tpe. vt laudent dñm.
Cōfitemī dño ꝛ inuo
cate nomē eiꝰ ſubau
dit vt ab ipo ſaluemī
e Vox aploꝝ ad gen
tiles q̄ iam crediderūt.
notas facite in pplīs
adhuc nō credētibus
adinuentiones eius.
Adinuētiones xp̄i ſu
ꝑbos humiliare. hūi
les exaltare. vel pctō
res iuſtificare. ꝛ obſti
natos dānare. Memē
tote qm̄ excelſuꝫ ē no
mē eiꝰ ſicut ſcriptū eſt
xp̄s factꝰ eſt ꝓ nobis
obediēs vſq̄ ad mor
tē. ꝓpter q̄d deꝰ exal
tauit eū ꝛc̄. f Cāta
te dño. i. laudate dñm
Qm̄ magnifice fec̄. i.
hominē aſſumendo. a
mortuis reſurgēdo ī
celos aſcēdēdo. An
nūciate h̄ in vniuerſa
t̄ra. i. ī oībus gētibꝰ
q̄ aſſumpſerit hoīem

g ℞ Exulta ⁊ lauda hītatio ſyō. qꝛ magnꝰ ī medio tui ſctūs. O hītatoꝛ ſyō exulta ⁊ lauda deū tuū. qꝛ magnꝰ ⁊ ſctūs iſrael. i. ihs xp̄s d̄s tuꝰ q̄ tuꝰ aſi videbatur ō? ⁊ modic̄ iudee t̄re claudebat̄ āguſtijs n ūc ipleuit oēm terrā ⁊ inuocat̄ ī vniuerſis gētibꝰ. Alit̄. ſyō. i. eccleſia lauda. qꝛ ſctūs iſrl̄ ī medio tui hītat xp̄s dn̄s. ℞ Ne eleuaret̄ coꝛ ezechie. pꝰ īcredibiles triūphos īfirmat̄ ⁊ vidit ſe eſſe moriturū. ⁊ ꝯuertit faciē ſuā ad parietē tēpli. ne lacrimas ſuas oñderet alijs. ⁊ fleuit fletu magno. ꝓpt̄ promiſſionē dei ad dauid quā videbat ī ſua moꝛte perituā: qꝛ tūc nō hēbat filios ⁊ deſperabat xp̄m de ſuo ſemine naſcituꝝ. q̄ poſt redditā ſibi ſanitatē ita ꝯſcripſit. Ego dixi ī dimidio ⁊c̄. q̄ ſcp̄tura nō dı̄ ꝓprie oꝛō. ſed grāꝝ actio ꝓ bn̄ficio qđ ſuſcepit. a ℞ Ego dixi narrat. quid tp̄e lāguoꝛis tacitꝰ cogitaret. dixi inq̄t ī ſperatōe ī coꝛde meo Uadā ad poꝛtas inferi. i. vl̄ mortꝭ vl̄ tartari. de q̄bꝰ dı̄ q̄ exaltas me ō poꝛtis mortꝭ. ⁊ reliq̄.

Hoc ē āt oē qđ metuit. ne ſalutare dı̄ ductꝰ ad īferos nō mereat̄ aſpicē. Nō aſpiciā hoīez vltra. ⁊ hītatorē q̄etis. qđ nos oli ꝓpt̄ ꝟbi ābiguitatē. ſeq̄nti ꝟſiculo iūximus. Ƚmo ei hebꝛaicꝰ ſi legit̄ edel. req̄ē ſig̃t ſi ꝟo eled occidētem ſig̃t. Timet ḡ ne cū ſctis dei hoībꝰ nō habitet ī req̄e ne gñatio illiꝰ inſtar tabernaculi diſſoluat̄. ne ī tele ſil'itudinē in tp̄o lucis exoꝛdio p̄cidat̄. ⁊ neq̄q̄ꝫ de ſemīe eiꝰ xp̄s oꝛiat̄. c Generatio mea. i. ꝓcreatio filioꝝ meoꝝ auulſa ⁊ remota eſt. q̄ſi. i. ſicut amouet̄ tabernaculū paſtoꝝ. Tribus modis dolebat iſte vir ſctūs vel qꝛ ſciebat ſe deſcēſurū ad infernū ꝓpter pctm̄. vl̄ qꝛ ſciebat ſe nō viſurū ibi dn̄m. vl̄ certe qꝛ ſine filijs adhuc erat nō naſcituꝝ dn̄m de ſemīe ſuo qui erat illi ꝓmiſſus timebat. d Preciſa ē vita. i. curſus vite mee. Dū adhuc oꝛdirer. i. dū eēm iuuenis ſuccidit me. De mane vſq; ad veſperā finies me aut ei leuius habebo aut finē vite accipiā. e ℞ Sperabā vſq; mane. ſicut iob in die

gnifice fecit. annunciate hoc
g in vniuerſa terra. Exulta et
lauda habitatio ſyon. qꝛ ma
gnus in medio tui ſctūs iſrl̄.

Canticum ezechie regis
Eſaie. xxxviij. ca.

a Go dixi. in dimidio di-
erū meoꝝ vadā a poꝛ-
tas īferi. queſiui reſiduuꝫ an
b noꝛum meoꝝ. Dixi nō vide-
bo dn̄m deuꝫ in terra viuen-
tium: nō aſpiciā hoīez vltra
c et habitatoꝛem quietis. Ge-
neratio mea ablata eſt ⁊ cō-
uoluta eſt a me. quaſi taber-
d naculuꝫ paſtoꝝ. Preciſa eſt
velut a texēte vita mea. duꝫ
adhuc oꝛdirer ſuccidit me:
de mane vſq; ad veſperā fi-
e nies me. Sperabaꝫ vſq; ad
mane quaſi leo ſic contriuit
f omnia oſſa mea. De mane
vſq; ad veſperam finies me
ſicut pullus hirundinis ſic

ad q̄s ī dimidio curſu vite ⁊ erroꝝ tenebꝛis ducēt̄ viri ſāguinū ⁊ doloſi. q̄ nō dimidiabūt dies ſuos. nō ei iplēt opa ꝟtutū nec penitēt delictoꝝ ſuoꝝ Alit̄ Ego dixi ī di. di. m. i. ī medio curſu vite mee. i. in iuuētute. vadā ad poꝛtas īferi. i. deſcēdā ad īfernū ſic ceteri ſcti. Queſiui reſiduū ānoꝝ meoꝝ. i. ñ me putās vltra victuꝝ poſtulaui vt ꝯcedēt̄ mihi tp̄s vite qđ reſiduum erat Dixi. nō v. d. d. in. t. vt. ſubaudit̄ ſi deſcēdero in īfernū ñ videbo deū ī ſocietate ſctōꝝ. b In t̄ra viuētiū. ℞ ḡ regio ſctōꝝ ipa ē. q̄ vocat̄ terra viuētium.

noctē. ⁊ in tenebꝛis lucē expectabat mutatōe tp̄m putās mutari poſſe ſupplicia. Hoc verū eſſe nouit: q̄ magnis febꝛibus eſtuat cuiꝰ ignis internus vt leo oīa oſſa ꝯſumit. nec ſe putat p̄ doloꝛis magnitudine vltra ſe victuꝝ. q̄ſi leo ſic ꝯtriuit oīa oſſa mea. i. oēm foꝛtitudinē meā. f Sicut pullus hirūdinis ſic clamabo. i. ſicut hirūdo ſic gemo. Aliter Sicut pullus hirūdinis moꝛs īminēs ⁊ lāguoꝛ incūbēs ⁊ doloꝛ vt leo oſſa mea frāgebat. ſ ego vt hirūdo ⁊ columba. fletibus ⁊ gemitibus dies nocteſq; iungebā. et a deo ſolo qui

ſubuenire potuit poſtulabar auxiliū. cui dicebā plus patioꝛ ꝙ̄ mea poſcūt merita ꝟ ſi q̄d erraui. ꝯuerta r ad meli⁹. Clamat pull⁹ hirundis ad mrē ꝑ cibo. gemit co lūba. ita ego ad deū meū faciā ꝓpter pctā mea donec miſereatur

ſbintellige infirmitatē dādo. ꝛ viuificab me iterū ſanādo. ecce in pace amaritudo ꝛc̄. ecce ī pace ppl'i mei ꝛ ciuitatꝪ mee eſt mihi amaritudo amariſſima illis. ſ. ppl'is de liberatiōe gaudētib⁹. ꝛ ꝑ me moꝛtē re cedēte. qꝛ ipſi liberati

mei. g Attenuati ſūt ocl'i mei. i. defecert la crimaꝝ effuſiōe Suſpi ciētes in excelſo. i. ve niā poſtulātes h Do mīe vim patioꝛ. i. infir mitas mea maioꝛ ē ꝙ̄ fragilitas mea poſſit ferre. Spōde ꝑ me. i. tu eſto fideiuſſoꝛ. vt ſa nitate ꝛcepta ad ꝓoꝛa vicia non redeā. q̄d di cā. aut q̄d rñdebit m̄. ſubintellige ip̄e dn̄s. ℟ cū ip̄e fecerit vel ip̄oſuerit ip̄aꝫ infirmi tate. Aliꝰ tu ſponde ꝑ me. nō ē em̄ volētis. ꝛ reliq̄. ꝛ rurſum in ſe re uertiꝰ q̄d dicaꝫ: q̄due cauſaboꝛ ꝯ te factoꝛē meuꝫ. aut q̄d rñdebit m̄. qꝛ ip̄e fec̄ q̄ꝺvoluit oīa igiꝰ ſuſtinēda ſūt q̄cūqꝫ decreuerit. Vel cū ip̄e fecerit mecū mi ſericoꝛdiā ꝛ veniā ſpo pōderit. i ℟ Reco gitabo oēs annos me os. i. ꝓſpitatis atqꝫ le ticie mee recoꝛdaboꝛ ī amaritudine aīe mee . i. cū eēm ī amaritudi ne infirmitatꝪ. Nulla res ei lōga moꝛtaliū ē

clamabo. meditaboꝛ vt co/
g lumba. Attenuati ſunt mei.
h ſuſpicientes in excelſo. Do
mine vim patioꝛ ſponde pꝛo
me. q̄d dicā aut quid reſpon
debit mihi. cum ipſe fecerit.
i Recogitabo tibi omnes an
nos meos. in amaritudine
k anime mee. Domine ſi ſic vi
uitur ꝛ in talibus vita ſpiri/
tus me coꝛripies me et viui
ficabis me. ecce in pace ama
l ritudo mea amariſſima. Tu
autē eruiſti aīaꝫ meā vt non
periret. pꝛoieciſti poſt tergū
m tuū oīa pctā mea. Quia nō
infernus cōfitebiꝰ tibi. neqꝫ
moꝛs laudabit te. non expe/
ctabunt q̄ deſcēdunt in lacū
n veritatē tuā. Viuēs viuens
ipſe cōfitebiꝰ tibi ſicut ꝛ ego
hodie. pater filijs notaꝫ fa
o ciet veritatē tuā. Dn̄e ſaluū
me fac pſalmos noſtros cā
tabimus cunctis dieb⁹ vite

ſūt a ſennacherib ego ſol⁹ limīa moꝛtꝪ intra ui. l ℟ Tu aūt eru iſti aīam meā ſbintelli ge de inferno. vt nō pi ret. ꝛ ꝓieciſti poſt ter gū tuuꝫ oīa pctā mea ne vidēs illa ad dānā dū me ꝟ ad indulgen dū Vl' etiā in pn̄ti eru iſti vitā meā. m ℟ Quia nō infern⁹ cōfi tebiꝰ tibi. i. q̄ ī iferno ſunt nō laudabūt te. i. dyabol⁹ neqꝫ moꝛs li berabit te Nō expecta būt q̄ deſcēdūt in lacū veritatē tuā. i. nō ex pectabūt veritatē iudi cij. ꝟ mīam liberatiōis maxīe cū xp̄s ad infer na deſcēdit vt victos liberaret. n Viuēs vi uēs. ip̄e ꝯfitebiꝰ. quiſ q̄s viuēdo viuit in ce leſti patria. ip̄e lauda bit te. Sicut ꝛ ego ho die. ſbintellige laudo Pater filijs notā faci et veritatē tuaꝫ. ℟ Pr̄eꝫ ſevocat ꝛ ſubie ctos ſibi filios vl' oēm etatē poſt ſe futurā et nō a ſe generatos. q̄a manaſſen peſſimū ge

oīſqꝫ felicitas ſecl'i. dū teneꝰ amittiꝰ. cuꝫ em̄ tp̄s tribulatiōis aduenerit. oīs p̄teri ta ſecl'i felicitas nihil adiuuat ſuſtinentē ꝟ Ezechias reputare ſe dicit oēs ānos re gni ſui ꝛ p̄teritevt putabat btītudinis in pn̄ti amaritudine. Et qꝛ iā ſecur⁹ eſt nec patiꝰ q̄ refert de būano ſtatu philoſopha tur ꝛ dic̄ Dn̄e ꝛc̄. k ℟ Dn̄e ſic viuiꝰ. i. ſi ſic eſt vita hoīs vt infirmeꝰ. ꝛ in talib⁹ ſubintellige varietatib⁹ infirmitatū vita ſp̄us mei. i. vita aīe mee eſt. coꝛripies me

nuit q̄ nō legiꝰ dn̄m bn̄dixiſſe ꝛ veritatē dn̄i cōfeſſus eſſe. ꝟ maledixiſſe deo. ſctōs eius ꝑſeq̄ndo. Veritatē tuā. i. veritateꝫ miſcdie tue. Cofeſſio q̄ hic nō pꝛo pnīa ꝟ pꝛo gl'ia ꝛ laude accipiꝰ. Et ita paꝰ filijs notā faciet veritatē tuā. vt ꝑ ſingl'as ſuc ceſſiones. dei veritas ꝛ iuſticia poſterꝪ p̄ diceꝰ. o ℟ Dn̄e ſaluū me fac ab oīb⁹ aduerſis. Et pſalmoꝫ nr̄os. i. pſalmodiā laudis cātabim⁹ cūctis dieb⁹ vite nr̄e. i. ꝙ̄diu vixerimus oēs q̄ in te credim⁹ tuo

a auxilio libe̅rati ſumꝰ a ¶ Dicat eccl'ia xp̄i. ciuitas regiſ magni. grā plena ꝓle fe cūda dicat. qđ tāto añ de ſe ꝓbatū ꝑ os huiꝰ pie mr̄is agnſcit. Exultauit coꝛ meū. Addidit ī dn̄o q2 nō ī ſe ſꝫ ī dn̄o exultauit Et exaltatū eſt coꝛnu meū in deo meo: vñ̄e exaltatū coꝛnu meū q2 ñ ī ſe. ſꝫ ī domīo ſuo ex/altatū ē. ⁊ in alio loco dic̄. exaltabūt̄ coꝛnua iuſti q2 de crucꝭ xp̄i a/picibꝰ iuſtis ꝯferūt̄ hꝫ coꝛnua. ī his vētilabimꝰ atq3 deſtruemꝰ aduerſarias ptātes. aīe nr̄e inſidiātes. Aliter. Exultauit coꝛ meū in dn̄o. i. mēs mea. Et exaltatū ē coꝛnu meū. i. filiꝰ meꝰ in deo meo. b Dilatatū ē os meū ſup inimicos meoſ. ſꝫ intellige iudeos ⁊ hereticos q2 ſup illos dilatatū ē os eccl'ie q2 corā iudeis ⁊ infidelibꝰ ſine ꝓhibitiōe loquit̄ ſm euāgeliū. Aliter. ¶ Dilatatū ē os meum. q2 ⁊ ī anguſtijs pſſurāꝝ ſmo dei nō ē alligatꝰ. nec in pconibꝰ alligatꝭ. Et letata ſuꝫ ſalutari tuo. xp̄s iſte eſt ieſus. c Nō ē ſanctꝰ ſubintellige aliq̄s ſicut deꝰ pr̄. Neq3 eni eſt aliꝰ ex̄ te. ſ. deꝰ verus Et nō ē foꝛtis ſubaudi aliꝰ deꝰ īmutabilis ſic̄ tu cū filio ⁊ ſpū ſctō. ¶ Al' nō ē ſctūs vt ē dn̄s ⁊ iuſtꝰ ⁊ c̄ tanq3 ſctūs ⁊ ſctīficās. iuſtꝰ ⁊ iuſtificās. Nō ē ſctūs ex̄ ⁊ pter te q2 nēo fit niſi abs te. d Raba. vox eccl'ie. Nolite mltiplicari loq̄. i. nolite gl'iari ī ſapīa legꝭ. ſꝫ ſublimia ſubintellige vba gl'iantes. ⁊ ſalomō dic̄. altioꝛa te ne q̄ſieris. ⁊ alibi. dn̄s ī celo et tu ī terra. iō ſint pauci ſmōes tui. e Recedāt vetera. i. veteres traditōes. qm̄ deus ſciaꝝ dn̄s. i. nō ſolū dat ſciam ſctis: ſꝫ

nostre in domo domini.

Canticū Anne primi re-
gum ſecundo capitulo.

a Xultauit coꝛ meum in
dn̄o ⁊ exaltatuꝫ eſt coꝛ-
nu meū in deo meo. Dilata/
tum eſt os meū ſup inimicoſ
meos q2 letata ſum in ſaluta
c ri tuo. Nō eſt ſctūs vt ē dn̄s
neq3 eni ē aliꝰ extra te. et nō
d eſt foꝛtis ſic̄ deus nr̄. Nolite
multiplicare loqui ſublimia
e gl'iantes. Recedāt vetera de
oꝛe vr̄o. q2 deus ſciarū dn̄s.
et ipſi pparant̄ cogitatiōes.
f Arcus foꝛtiū ſupatus ē. ⁊ in
g firmi accincti ſūt roboꝛe. Re/
pleti pꝰ ꝓ panibus ſe loca
uerūt. famelici ſaturari ſunt
h Donec ſterilis peperit plu-
rimos. et q̄ ml'tos habebat fi
lios infirmata ē. Dn̄s moꝛti
ficat et viuificat: deducit ad
k inferos ⁊ reducit. Dominus
pauperē facit et ditat. humi-
l liat ⁊ ſublimat. Suſcitās de

⁊ ipſi pparant̄ cogitatiōes. i. manifeſte ſūt. Alit̄. ¶ Recedāt vetera. i. magniloquiū nō exeat de oꝛe vr̄o. q̄a deꝰ ſciaꝝ dn̄s eſt. hec dn̄r de ſe pſumētibꝰ q̄ ſe iuſtos putāt ⁊ iō ſupbi ⁊ iuſticie dei nō ſc̄ ſubiecti: q2 de ſuo putāt nō đ deo poſſe ſe placē. atq3 iō arbit̄ ꝯſciaꝝ dn̄s ⁊ ipe vidēs cogitatōes hominū qm̄ vane ſunt ſi hoīm ſc̄ ⁊ ab illo nō ſc̄ a q̄ ipi hoīes ſūt. ſinit ſupbos cadere ⁊ hūiles exaltare. f Arcus foꝛtiū ſupatꝰ ē. i. potētia egyptioꝝ in ſignis moyſi: vel ptās iudeorū. ⁊ infirmi accicti roboꝛe ſunt. i. iudei liberati a ſuitute egypti: vl' gētiles foꝛtitudine fidei g ¶ Repleti pꝰ us ꝓ panibꝰ ſe locauerūt. i. gētiles nō hn̄teſ pus doctrinaꝫ. Judei eī repleti ſūt pus panibus. i. doctrina veterꝭ teſtamēti. ⁊ ꝓ panibꝰ ſe locauert̄. i. ꝓ doctrina xp̄i ſe ſepauert̄ a cōſoꝛtio fideliū. Alit̄. ſe locauerunt. i. dyabolo tradiderūt ſe ꝓ doctrinis ſuis nolētes cōicare coꝛpi xp̄i. h Donec ſterilis pepit plurimos. i. gētilitas peperit plīmos filios. et iudea infirmata ē ī pariēdo filios dei i Dn̄ſ moꝛtificat ⁊ viuificat. pr̄ moꝛtificauit filiū ꝑmittēs illū tradi quē viuificauit reſurgēdo ¶ Deducit ad īferos ⁊ reducit. i. deduxit aīam filij cū iocūditate ad inferos ⁊ reduxit. k Dn̄s pauperē facit cū dicit Si vis ꝑfectus eſſe vēde oīa q̄ habes. Et ditat generādo ī illo virtutes ⁊ reddēdo cētuplū. Hūiliat ſctōs in pn̄ti. ⁊ ſubleuat in futuro. l ¶ Suſcitās de pulue̅ egenū. i. de coꝛruptōne xp̄m. q2 caro eius nō vidit coꝛruptionē. Et de ſtercoꝛe eius eri

gēs paupem.i.apl'os. Aliť. Suſcitās a
terra paupem.i.xp̄m q̄ ꝓpť nos paup fa/
ctus ē.cū diues eēt.vt eius pauptate vł
morte ditaremur egen⁹ q̄ꝓpe idē q paup
ſterc⁹ aūt vū erect⁹ eſt rectiſſime ītelligū
tur pſecutores iudei.
m ¶ Ut ſedeat cum
p̄ncipib⁹.i.cuz apl'is ī
iudicio. Et ſoliū gl'ie
teneat.i.vt ad dexterā
p̄ris ſedeat xp̄s.vel te
neāt apl'i ſedē gl'ie quā
domin⁹ eis tribuit.
n Dn̄i ſūt eī cardines
terre.id ē fines qui ſūt
apl'i.qꝛ ī oēm terrā exi
uit ſon⁹ eoꝝ Et poſuit
ſup eos orbē.i.ſctām
eccl'iaz ſup doctrinam
apl'oꝝ. o Pedes ſā
ctoꝝ ſuoꝝ.i.ſenſus vł
opa ſuabit ne peccent
Impij ī te cō.iudei.ſ.
heretici ꝛ falſi xp̄iani
qui vagāť offendēdo
diſcurrūtqꝫ ſiľ cum de
mōib⁹.qꝛ nō ī fortitu/
dine ſua roborabitur
vir.i.nemo fortꝭ in p/
pria fortitudie ꝯuale/
ſcit. Aliť Pedes ſā
ctoꝝ.h̄ ē electoꝝ ſuoꝝ
opa.ī viā iuſticie diri/
git.Et ipij ī tenebrꝭ cō
ticeſſent.qꝛ mittenť ī
tenebras exteriores.
vbi ꝯticeſcēt.i.ab errogātia ſuperbie ſue
ceſſabūt.Quia nō ī fortitudie ſua robo/
rabiť vir.h̄ ē nō in fortitudie ꝓpria.ſ; in
ꝟtute diuīa p̄t eē vir.i.ppl's aredētiū.
p Dn̄m formidabūt aduerſarij ei⁹.i.de/
mōes vł hoīes īpij.Et ſup ipos ſꝭaudi ī
pios tonat ī p̄nti ī libris ꝯminās eiſ eter
na ſupplicia.vel ī futuro.grādies ꝛ cho
ruſcatōes. q ¶ Dn̄s iudicabit fines
terre ī die iudicij oēs habitātes in terra.
Uel vnūquēqꝫ ſm opa ſua.qū de hac lu/
ce migrauerit ī regnū patrie celeſtis. Et
dabit īperiū regi.i.corpi ſuo qđ eſt eccl'ia
q̄ ꝓpter vnctionē baptiſmi rex appellať.
ſicut appellabāť in veteri teſtō.q̄ vngue
bātur reges.Et ſblimabit cornu xp̄i ſui.

puluere egenū ꝛ de ſtercore
m erigēs pauperē. Ut ſedeat
cū principib⁹: ꝛ ſoliū gl'ie te
n neat Dn̄i eni ſunt cardines
terre: ꝛ poſuit ſup eos orbē
o Pedes ſctōꝝ ſuoꝝ ſeruabit
ꝛ impij ī tenebris cōticeſcēt
q̄a nō in fortitudine ſua ro/
p borabiť vir. Dn̄m formida
bunt adūſarij ei⁹ ꝛ ſup ipos
q in celis tonabit Dn̄s iudica
bit fines terre. ꝛ dabit impe
rium regi ſuo.et ſublimabit
cornu xp̄i ſui.

Cāticū moiſi exod.xv.c.

a Antem⁹ dn̄o gl'oſe eni
magnificat⁹ eſt: equū ꝛ
b aſcēſorē ꝓiecit in mare. For
titudo mea ꝛ laus mea do/
minus et factus eſt mihi in
c ſalutem. Iſte deus meus et
glorificabo eum: deus pa/

id ē potētiā ſctē eccl'ie.q̄ vnctionē ſctiſpi
rit⁹ accepit ī baptiſmo man⁹ impoſitiōe.
Aliter. Dn̄s iudicabit fines.i.extrema
opa hoīs.in q̄b⁹ inuēt⁹ fuerit nō ſolum
priora.Et dabit imperiū regi ſuo.h̄ ē po
ꝓpulo xp̄iano.quia dat
eis ꝟtutē q̄ carnē ſicut
reges regāt Et ſblima
bit cornu xp̄i.oēs q̄ꝓ/
pe vnctos ei⁹ criſma/
te recte criſtos dicere
poſſum⁹.qđ tū totum
cuz ſuo capite corpus
vnus eſt chriſtus.
a Cantem⁹.i.laude/
mus.qꝛ magnificatus
eſt ī ſignis egypti.ſed
gl'ioſe magnificat⁹ eſt
eq̄tes ꝛ aſcēſores eoꝝ
ī mare deijciēdo.pha/
raonē vicz ꝛ exercituz
eius. Sp̄ualiter.illa
laus.laudē ſignificat
que nūc agiť in eccl'ia
laudauerunt illi dn̄m.
laudem⁹ ꝛ nos.diē ec
qꝛ D magnificat⁹ ē
chriſtus in carnis aſ/
ſumptōne.ꝛ naſcēndo
de maria virgīe.ꝛ dia
bolum p mortem cru/
cis vincendo.equū ꝛ
aſcenſorē deijciendo ī
mare.id eſt diabolum
ꝛ miniſtros eius in in
fernū deijciendo. ſed
reſurgendo ꝛ in celum aſcēdendo glorio
ſe magnificatus eſt.
b Fortitudo mea domin⁹ dicit moyſes
quia fortes nos fecit aduerſus inſidias
inimicoꝝ noſtrorum.Laus noſtra ē ipm
laudare.qui factus eſt nobis in ſalutem
nos redimendo.liberans nos de ſeruitu
te pharaonis.Spiritualiter.fortitudo ē
dn̄s ſancte eccl'ie.quia ipam fortem facit
ad tolerāda aduerſa hui⁹ mūdi.
c Iſte eſt deus id eſt chriſtus ꝛ glorifi
cabo.hoc eſt laudabo eum. Deus patris
mei abraham ſcilicet.ꝛ exaltabo eum.id
eſt magnū predicabo.Fuerūt heretici q̄
dixerunt duos eſſe deos.vnū veteris te/
ſtamenti,alterū noui,deum veteris teſta

menti dicebāt eſſe iuſtuꝫ τ crudelē. eo ꝙ
iuſte ꝑcipet. τ eos qui peccabāt interimi
ꝑciperet, dicēs ſi quis hꝰ vel illud fecerit
morte moriaṫ. deum ꝟo noui teſtamenti
dicebāt iuſtū τ miſeri/
cordem. eo ꝙ peccan/
tes ad pniām ꝓuoca/
ret. dicēs. Penitētiaꝫ
agite. Sed oēs iſti mē
titi ſunt. oſtēdēte moy
ſi xp̄m deū eſſe veteris
teſtamēti quē τ noui.
d Dn̄s quaſi vir Tūc
pharaonē. nūc diabo/
lum debellādo. Oṗs.
qꝛ ſolꝰ oīa pt. Currus
pharaonis τc̄. Oīa q̄
dem q̄ hic dicūṫ τ fcā
ſunt ī pharaone: tunc
etiā poſt ea p xp̄m ī an
tiquo pfecta ſūt hoſte
que etiā ꝓphetico ſpū
hic ꝑdicūtur futura. q̄
ſi ꝑterita e Electi ꝑn
cipes. i. principalia vi
cia piter cuꝫ minimis
ſbruūtur. Abyſſi opue
rūt eos. i. iehēna. ī quā
q̄ſi lapis deſcēderunt
Quia τ ille τ iſte pha
rao. ſ. τ diabolꝰ graua
ti duricia pctōꝝ lapi/
des viui non erāt.
f Dextera tua dn̄e ma
gnificata ē. hꝰ eſt. Dex
terā tuā dn̄eri. filiū tu
um xp̄m magnificemꝰ
in fortitudīe victorie.
qui pcuſſit inimicū lib
ratis nr̄e. deponēs eū
de dominio deceptoꝝ.
g Miſiſti irā tuā Irā
id ē vindictā. nō tamē
ira deitatis turbatur.
Que deuorauit eos ſi
cut ſtipulā. qꝛ ſic faci/
le ignis ſtipulā conſu
mit. ſic facile erat deo
eos ſubmergere. Et in
ſpū furoris tui. qꝛ pa/
cīētibus furor videṫ.
cū ſit equū iudicium.
h Stetit vnda fluēs. i.

c tris mei τ exaltabo euꝫ. Do
minus q̄ſi vir pugnator: oī/
potēs nomē eiꝰ. currus pha
raonis τ exercituꝫ eius ꝓie/
d cit in mare. Electi principes
eius ſubmerſi ſunt ī mari ru
bro. abiſſi operuerunt eos:
deſcenderunt in ꝓfundū q̄ſi
f lapis. Dextera tua dn̄e ma/
gnificata ē in fortitudine: de
xtera tua dn̄e pcuſſit inimi/
cum. et in multitudine glīe
tue depoſuiſti aduerſarios
g meos. Miſiſti irā tuā q̄ de/
uorauit eos ſicut ſtipulā. et ī
ſpiritu furoris tui congrega
h te ſunt aque. Stetit vnda
fluens. cōgregati ſunt abiſſi
i in medio mari. Dixit inimi/
cꝰ pſequar τ cōphendā: diui
dā ſpolia implebiṫ aīa mea
k Euaginabo gladium meuꝫ
interficiet eos manus mea.
l Flauit ſpiritꝰ tuꝰ τ operuit
eos mare; ſubmerſi ſunt q̄ſi
plumbū in aquis vehemēti
m bus Quis ſimilis tui in for
tibus dn̄e d̄s ſimilis tui ma
gnificꝰ in ſanctitate: terribi
lis atq̄ laudabilis τ faciēs
n mirabilia Extendiſti manū
tuā: τ deuorauit eos terra.
o Dux fuiſti in mīa tua: pplo
p quē redemiſti. Et portaſti
eū in fortitudīe tua: ad hita
q culū ſanctū tuū. Aſcenderūt

vl' marꝰ diuiſi vl' iordaīs. vt legiṫ. Cōgre
gate ſūt abiſſi ne nocerēt iuſtoſ τ necarēt
iniuſtoſ. i Dixit inimicꝰ. i. pharao. pſe
quar τc̄. iſta eī ſūt ꝟba pharaōis. i. diabo
li. q̄bus tn̄ fortior ſup
ueniens. ſpolia abſtu
lit. k Euagiabo gla
diū meū. i. gladios. et
manus. i. potētia mea
vl' multitudo exercitꝰ
inficiet eos. Ita dīc
τ diabolꝰ. Euagiabo
gladiū. i. apertā omnes
fallēdi mōs. τ interfi/
ciet eos ſpūalṫ manꝰ
mea. l Flauit ſpūs
tuuſ. ſpū eī fortitudīs
tue ſbmerſi ſūt. q̄ſi plū
bū. flexibiles ad malū
τ grauati a malicia ne
poſſint ad bonū aīam
eleuare. m Quis ſi
milis tui. magna faci/
ens, qꝛ ſctūs es. terri/
bilis, iudicando. atq̄
laudabilis dimittēdo
pctā penitētibꝰ. τ faci
ens mirabilia ī cruce.
τ in pctōꝝ cōuerſione.
n Extendiſti manū. i.
ꝟtutem tuā. τ deuora
uit eos terra. i. arena.
vl' pctā trena. O vel
terra deuoranṫ. q̄ ſem
p terrena faciūt de trā
loqūṫ. litigāt terram
deſiderāt τ luxurie de
diti. voluptatem q̄rūt
corpis o Ibi dux fui
ſti ad trā ꝓmiſſaꝫ. hic
ad celeſtē hierl'm redē
ptis. p Et portaſti eū
tūc. i. ſine eius labore
eū adduxiſti. vbi tab/
naculū. τ poſtea tēplū
videret. ſic ſctōs ī pa/
diſuꝫ nūc introducis.
vbi hītaculū ſctm̄ tuū
eternū videt ī eternū.
q Aſcēderūt ppl'i iſrl'
Et irati ſūt. i. aduerſa
rij ↄtra eos irati ſūt. hꝰ
autem de futuro intel

ligūt. Philiſtijm īne
ſtant cadētes poculo
idumei: rubei vl' 'renit
t Moab. ex pte īterp̄
tat. ⁊ ſignificat pctō/
res iuſto℞ pſecutores
q̄ iebriati ſunt pctis ⁊
noxa effuſiōis ſāguis
xp̄i. vl' q̄ ſūt homicidij
indignati ex pte dyabo/
lo ſūt. qb⁹ h̄ ſal⁹ iuſto
rū ē inuidia. qs tn̄ dn̄s
exupat. s Fiāt imo/
biles. optat vl' pnūci/
at. qd̄ reſiſtē nō valeāt
dei pplo illi ſupius tā
noīati ppli. O Uel
myſtice iudei facti ſūt
imobiles ad fidē xp̄i.
donec ptrāſeat ⁊ veiat
ad fidē oīs ppl's gētiū
quē dn̄s poſſidet
t Introduces eos in
terrā pmiſſā. ⁊ itro du
cet etiā dn̄s ſcōs ſuos
celeſtē hierl'm. ⁊ plāta
bit ieternū. i. feliciter viue
re faciet. In monte. i.
ſyō. ⁊ firmiſſimo hita/
culo. h̄ ē hierl'z. Spūa
liter aūt ſyō ɔtēplatiōez
celeſtē. firmiſſimū ha/
bitaculū hierl'z celeſtē
(cui⁹ finē dn̄s pacē et
naliter firmā poſuit) ſi/
gnificat vbi nlla infir/
mitas eſſe pōt.
v O Sāctuariū tuū.
h̄ ē ſcīmoniū aſſump/
te carnis. qd̄ nō manu
hoīm factū ē. ſ̄ māib⁹
dei patū. Dn̄s regnit.
regnat ⁊ regnabit i ſe
culū. ⁊ ſine tēpali fine
Aliter. Et regnabit ine
ternū. ⁊ vltra. ſi qd in
eterno vlterius eſt.
x O Ingreſſus eni:
ſpūaliter accipiendo.
Qui egypti⁹ ē. ⁊ ſeqt
pharaonē. i. dyabolū.
ille viciō℞ mergit flu/

ppl'i ⁊ irati ſunt: dolores ob
tinuerunt habitatores phi/
r liſtijm. Tunc ɔturbati ſunt
principes edom. robuſtos
moab obtinuit tremor obri
guerūt oēs habitatores cha/
s naan. Irruat ſup eos formi
do ⁊ pauor. in magnitudine
t brachū tui. Fiant imobiles
q̄ſi lapis donec pertranſeat
ppl's tu⁹ dn̄e. donec ptranſe
at ppl's tu⁹ iſte quē poſſedi/
v ſti. Introduces eos ⁊ plāta
bis in mōte hereditatis tue
firmiſſimo habitaculo tuo:
x qd̄ operatus es dn̄e. San/
ctuariū tuū dn̄e qd̄ firmaue
rūt manus tue: dn̄s regna/
y uit in eternū ⁊ vltra. Ingreſ/
ſus eſt eni pharao cū curri/
bus ⁊ eq̄tibus eius in mare
⁊ reduxit ſup eos dominus
z aquas maris. Filij autē iſrl'
ambulauerūt per ſiccū: in me
dio maris.

Oratio Abacuc pphete
p ignorantijs. iij. ca.

a Omine audiui audi/
b tionē tuā ⁊ timui. Dn̄e
opus tuū: in medio anno℞
c viuifica illud. In medio an
no℞ notū facies: cū irat⁹ fu/
eris miſcdie recordaberis.
d De⁹ ab auſtro vēiet. ⁊ ſctūs
de mōte pharā. Dyapſal.
e Operuit celos glīa ei⁹: ⁊ lau
f dis ei⁹ plena eſt terra Splē
dor ei⁹ vt lux erit: cornua in

etibus. y O Filij āt
iſrl' myſtice. i. q̄ ſequit
xp̄m. ⁊ ſic ille ambula
bat: ita ⁊ ipſe ābulat.
aq̄ ei mur⁹ fiūt dextera
leuaq₃. Ipe āt media
via icedit p ſiccū vſq₃ q̄
exeat ad libertatem. ⁊
hymnū victorie canat
dicēs. Cātemus dn̄o.
glo'ſe ei magnificat⁹ ē
equū ⁊ aſcēſorē deiecit
in mare. qd̄ erit cū p⁹
mortē aīa celos glio
ſa igreditur. a Dn̄e au
diui. oīa diſcipul' inqt
ſaluator q̄ audiui a pa
tre ānūciaui vob̄. i. p/
broſa aduerſaq₃ carne
aſſūpta p hūano gene
ri patior. ⁊ poſt victa
morte itrabo in gliam
meā. Hāc auditionē p
pheta audiuit i ſpū: ⁊
timuit. b Dn̄e opus
tuū. Alit ḡ depcor dn̄e
vt qd̄ pmiſiſti explices
finito q̄₃ tpe reddas
xp̄m tuū. ⁊ op⁹ qd̄ pol
licit⁹ es viuifica. h̄ eſt.
tuū ipſe pmiſſū. c In
medio āno℞. Cū vene
rit inqt plēitudo tpis
⁊ ope pmiſſa ipleueris
mōſtrabis vba eſſe q̄ es
pollicit⁹ ⁊ cū peccanti
bus nob̄ irat⁹ fueris.
pnīa₃ tn̄ agētib⁹: mie
tue recordaberis

d De⁹ ab auſtro. pha
ran loc⁹ ē vicin⁹ ſyna. i
q̄ ipe dn̄s legē dedit q̄
de vgīe naſci digt⁹ eſt
in bethleē. ⁊ īde ab au
ſtro veniēs. hieroſoly/
mā a parētib⁹ duct⁹ ē.
vt p eo hoſtia ſ̄m legē
daret e Operuit celos
i aduētu eni ſaluatoris
cūcta repleta ſunt glīa
vt in euāgelio. Gloria

g manibꝰ eiꝰ. Ibi abſcōdita ē
fortitudo eiꝰ ante faciē eius
h ibit mors. Egredieť dyabo
lꝰ ante pedes eiꝰ: ſtetit ꝛ mē
i ſus ē terrā. Aſpexit ꝛ diſſol
uit gētes ꝛ cōtriti ſunt mon
k tes ſecli. Incuruati ſunt col
les mūdi ab itineribꝰ eterni
l tatis eiꝰ. Pro iniquitate vi
di tentoria ethiopie: turba/
bunť pelles terre median.
m Nunqd in fluminibus ira/
tus es dñe: aut in fluminibꝰ
furor tuus: vel in mari indi
n gnatio tua. Qui aſcēdens
ſup equos tuos ꝛ quadrige
o tue ſaluatio. Suſcitās ſuſci
tabis arcū tuum: iuramēta
tribubus que locutus es.
p Dyapſalma. Fluuios ſcin
des terre: videꝛt te aque et
doluerꝛt montes: gurges aq̄
q rū trāſijt. Dedit abyſſus vo
cē ſuā: altitudo manꝰ ſuas
r leuauit. Sol et luna ſteteꝛt
in habitaculo ſuo: in luce ſa
gittarꝫ tuarꝫ ibunt: in ſplen/
dore fulgurantis haſte tue

In excelſ: do. Et alibi. Dñe dñs nr: q̄ ad mirabile ē nomē tuū in vniuerſa t̄ra. Et rurſum. In oēm terrā exiuit ſonus eorꝫ. f Splēdor eiꝰ q̄ſi ſol. ſic ſol iuſticie clara luce radiabit. cornua. id ē. vexilla ac trophea crucꝭ ī māibꝰ eiꝰ g Ibi abſcōdita ē fortitudo In cruce abſcōdita ē fortitudo eius. q̄m dicebat. triſtis eſt aīa mea vſq3 ad mortē Et ī manꝰ tuas cōmēdo ſpm̄ meū. ibi em̄ latuit xp̄ꝰ diuinitatꝭ ꝛ apparuit īfirmitas hūanitatꝭ. h Egredieť. exeūte eī dño d aquis baptiſmatis. occurrit mors. i. dyabolꝰ. ꝛ añ pedeſ eiꝰ veīebat coluber ātiquꝰ q̄m tētauit eū in deſ͛to. i Aſpexit ꝛ diſſoluit. ſtās ſaluator ꝛ ocl'o ſuo cūcta ꝓſpiciēs. ꝛ ītuitu ſuo vniuerſuz mūdū metiens: gentiū īfidelitatē diſſipauit. a glacieq3 ſua reſoluit eorꝫ corda ꝛ demōes ꝛ ſupbos q̄ mōtes dicūť ſcli ꝯtriuit. k Incuruati ſūt colles. i. ſupbi p pn̄iaz humiliati ſūt īcuruati ſūt q̄ añ aduētū ſaluatoris ſuperbi erāt. ꝛ a nll'o flecti poterāt: ab itineribꝰ et̄nitatis eiꝰ p carnē em̄ aſſumptā ꝛ p̄dicatōez ſuā ꝛ diſcipulorꝫ. ꝛ īteriorē īſpiratōez (qbꝰ vijs diuinitaſ ad nos veīre digta ē) hūiliati ſūt ꝛ conuerſi ſuperbi. l Pro iniqtate. i. ꝓpť īiquitatē. Qui tēplū dei eē debuerāt. ꝓpť īiquitatē auaricie. luxurie. ꝛ oīs malicie. ſūt tabernaculū ethiopū. i. demonuz. Tabnacula āt t̄re madiā atq3 ethyopū eoſdē ītellige. hi ī nouiſſimo ꝯſcīj pctōrꝫ ſuorꝫ pauebunt iudicio ꝛ turbabūť. m Nūqd ī flumībꝰ. fluminū ꝛ maris vocabulo corda exꝓmūť īfideliū q̄ toto intētōis īpetu ad īferiora rapiūť. Sūt aūt flumīa bōa. ſunt ꝛ mala. vñ lr̄a iſta pōt ꝛ iſta īterrogatio affirmatīe ꝛ negatīe ītelligi. nō em̄ boīs flumībꝰ iraſciť deus. iraſciť āt mal': ꝛ mare ſil'r ī bono ꝛ malo accipi p̄t. Mūdana vľ heretica eloq̄ntia ꝛ x̄ba malū flumē. dei x̄ba ꝛ predicatio ꝛ ſacr̄a bonū flumen in q̄bus pctōr abſoluitur. n Qui aſcēdes ſuper eq̄s nō in illorꝫ corda qbꝰ iratꝰ dī. ſupiꝰ. ſ3 in corda electorꝫ tuorum aſcēdes p illumīatōez gr̄e tue. vt apl'orꝫ. ī hiſ curribꝰ eq̄tās: totū illuſtrauit mūduz ꝛ ſaluauit. Al' q̄tuor euāgelia q̄driga ſūt ſalutis. o Suſcitās ſuſcitab. Arcū diť īprouiſū aduētū. in q̄ regna mūdi examināda puidit. Al' arcū ſacrā ſcrpturā diť quā ſuſcitauit. dū p eā in pctīs mortuꝰ excitauit ꝛ īpleuit q̄ ꝓmiſit tribubus patrꝫ antiq̄rꝫ p Fluuios ſcideſ. i. reges t̄re aduerſus tuū ppl'm dimicātes diuides atq3 diſpgeſ. Viderť excelſa reg. ꝛ ſbl'imes hꝰ ſcl'i ptātes tremuerť. Gurges. i. pſecutio eorꝫ q̄ vexabant ppl'm tuū traſijt. q Dedit abyſſus. h̄ ē poſtq3 gurges aq̄rꝫ. i. pſecutionum trāſijt. i. ceſſauit. i. pꝰ paſſionez tuā xp̄e. īferi. i. ſcī in libo patrꝫ laudauerūt te. ꝛ altitudo. i. āgeli te reſonabāt eē victorē. ꝛ quaſi plauſu manuū eleuatarꝫ te victorē triumphatorēq3 monſtrarunt r Sol ꝛ luna. poſt paſſionē ſuaz ꝛ reſurrectōez eleuatꝰ ē dñs ſol videl3 iuſticie ī celū. ꝛ emiſſo ſpū illuſtrauit eccliaz. q̄ dī

luna: q̃ tũc ita ſtetit robore ſpũs accepto
vt nec mortẽ timeret. Sagitte tue. i. pla-
ge tue ⁊ eruditio: pp̄lo tuo lumẽ p̃buerũt.
Jn ſole ei xp̃s. i luna eccl'ia deſignatur.
s Jn fremitu ↄculcabis. q̃n iniuriã ppl'i
tui vĩdicabis. regna re
gna ↄculcab. ⁊ oẽs gẽ
tes admirari facies.
t Egreſſus es. h' pri
dictũ ĩtelligit'. q2 exie
rit ad ſaluãdũ populũ
ſuũ p ihm xp̃m filiũ ſu
um. d's eĩ erat in xp̃o:
mũdũ recõcilians ſibi.
Ul' egreſſus a ſynago
ga iudeoꝝ ad gentes.
v Percuſſiſti caput.
Veniẽte ãt filio tuo. p
cuſiſti antixp̃m de do-
mo ĩpij. i. ĩ: h' ſcl'o. q2 ĩ
maligno mũd⁹ poſit⁹
eſt. Et abſcõdita eius
apta feciſti. vſq3 ĩ ſem
piternũ fundamẽta eĩ ſi
ue abſcõdita ei⁹: ſunt
cogitatões q̃ mũdant'
vel ĩ iudicio oĩbus vl'
h' p ↄfeſſionẽ. vſq3 ad
collũ. i. vſq3 ad v'ba et
opa. Ul' p caput diabo
lus ĩtelligit'. x Ma
lediriſti. Nõ ſolum ſce
ptris. i. regno diaboli
malediriſti. verũetiã
capiti bellatoꝝ q̃d per
cuſſeras. q̃ venerũt vt
turbo vt v'terẽt pplm
tuũ dñe. Scd'm l'raz ãt
intelligim⁹ ĩpiũ nabu
chodonoſor vl' oẽs ad
uerſarios q̃ venerũt vt
turbo vt diſpderẽt me. i. vt euerterẽt iſrl'
⁊ captiuarẽt. y Exultatio eoꝝ. Exulta-
bũt paupem deuorãtes ⁊ ſbiectũ ſibi po-
pulũ. ⁊ hoc q̃ſi in abſcõdito facient. i. q̃ſi
tu de⁹ neſcires. Veniſti igr̃ ad p̃liũ p po
pulo tuo ⁊ q̃drigas mittẽs ĩ aq̃s. i. ĩ gen
tes ml'tas. feciſti eis viã ⁊c̃. z Viã feci
ciſti. Equi ſũt ſcti p̃dicatores. q̃b⁹ feciſti
viã in ppl'is nationũ. ⁊ in q̃ꝝ p̃dicatiõe
turbate ſũt aq̃: h' ẽ gẽtiũ corda. Mare enĩ
ſpũalit' mũd⁹ ẽ. lutũ pctã ⁊ cure vane. aq̃

s Jn fremitu conculcabis ter
rã. in furore obſtupefacies
t gentes. Egreſſus es in ſalu
tẽ ppl'i tui. in ſalutẽ cũ xp̃o
v tuo. Perfeciſti caput de do
mo impij. denudaſti funda
x mentũ vſq3 ad collũ. Male
diriſti ſceptr' ei⁹ capita bel
latoꝝ ei⁹. veniẽtibus vt tur
y bo ad diſpgendũ me. Exul
tatio eoꝝ ſicut ei⁹ q̃ deuorat
z pauperẽ in abſcõdito. Viã
feciſti in mari eq̃s tuis in lu
a to aquaꝝ mltatũ. Audiui ⁊
ↄturbat⁹ eſt vẽter me⁹: a vo
b ce ↄtremuerũt labia mea. Jn
grediat' putredo in oſſibus
c meis ⁊ ſbter me ſcateat. Ut
requieſcã in die tribulationis
vt aſcẽdã ad pplm accinctũ
d nr̃m. Ficus enĩ nõ florebit ⁊
non erit germen in vineis.
e Mentiet' op⁹ oliue: et arua
non afferent cibum.
f Abſcidetur de ouili pecus:

mlte: ppl'i mlti. a Audiui ⁊ ↄturbat⁹ ẽ
vẽter me⁹. Ad ↄmiationẽ inq̃t pph'a tuã
toto vẽtre. i. aĩo ↄtremiſco. labioꝝ eĩ tre
mor deſignat pauorẽ trepide mẽt'. Audi
ui igr̃ vĩdictã tuã in pctõres quã feciſti h'
⁊ quã ampli⁹ facies ĩ
extremo iudicio ⁊ con
tremiſco ne ⁊ ego re-
prob⁹ inueniar.
b Jngrediat' putredo
. i. non ſolũ hũc tremo
rẽ libẽter patior. verũ
etiã q̃d paſſus ẽ. Job
libẽter ſuſtinebo. i. pu
tredinẽ corpis. ita vt ĩ
nũer' ſcateat v'mibus
caro mea. ⁊ oẽs angu-
ſtias ⁊ tribulatões h'
in hac vita. c Ut re-
q̃eſcã. i. vt h' a meiſ mũ
der ⁊ eripiar pctĩs. ⁊ ĩ
die tribulatõis h' ẽ cõ-
ſũmatõnis ſecl'i ⁊ iudi
cij. in die. ſ. ire calami-
tat' ⁊ miſerie req̃eſcã.
atq3 aſcẽdã ad ↄſortiũ
eoꝝ q̃ ĩ xp̃o p̃ceſſerũt. ⁊
accinxerũt ſe ad pugnã
dũ ↄ aereas ptãtes. et
oĩa vicia. armiſ v'tutũ
vndiq3 cincti ⁊ expedi
ti. cũ ill' aſcẽdã in gau
dia btõꝝ. ⁊ in hac vita
de v'tute ĩ v'tutẽ: fic⁹
eĩ nõ florebit. ego aũt
floreã. d Fic⁹ eĩ nõ
florebit. fic⁹: vinea: et
oliua erat ſinagoga iu
deoꝝ. q̃m dulcedinem
bõe opatõis pferebat
ſ dño veniẽte v'tutis
fructũ ferre neglexit. ſil'r exponit' de maliſ
xp̃ianis iſte ⁊ ſeq̃ntes duo v'ſus e M-ẽ
tiet' op⁹ oliue. aliõ pmittẽt'. ⁊ aliõ facie-
tis. dicẽt' ad moyſen. Oĩa q̃cũq3 dixerit
dñs faciem⁹. ⁊ nolẽtes ĩ eũ credere qui a
moyſi p̃dicat⁹ ẽ. Arua q̃3. i. agri. i. iudea
q̃ oli ĩ mõtib⁹ ſctĩs nũc ĩ plano ſita depſſi
onis exiccata pctĩs. nõ fert cibũ nec peco
ri. i. ſimplicib⁹. nec armẽt'. i. p̃lat'. ⁊ ĩdo
abſcidet'. f Abſcidet' de ouili. apud iu
deos ſũt p̃ſepia l'raꝝ celeſtiũ ſ q2 pabulũ

celeſtꝭ intellect⁹ i his nō ſapiūt. q̄ iuguꝫ
euāgelij baiulēt abſūt. Armētū ei q̄ſi ara
mētū dr̄ qꝛ aratri iugo terrā aret. vl̄ ab ar
mis cornuū dr̄ armētū. τ prelatū vl̄ quēli
bet xp̄i iugū ferētē ſcat. g Ego āt i dn̄o
.i. nō in mea iuſticia. ſꝫ
in fide diuie ꝓtectōis
gaudebo. Illi eī h̄ pa
tiēt. ego āt gaudebo.
ego ꝯpaſſꝰs hic ihesu
meo gaudebo alibi cū
eo. illi hic in ꝓphanis
gauiſi. alibi patientur
eťnalit. ego āt h̄ tribu
lat⁹ ꝓ ieſu meo p⁹ hāc
vitā in re ſic̄ nūc ī ſpe
gaudebo τ exultabo ī
deo ieſu meo. Exultēt
alij ī idol̄ ſuis. alij ī di
uitijs. ī honorib⁹. alij
τ libidine. ego exulta
bo ī redēptiōe mea. in
ſaluatore τ ieſu meo.
h De⁹ dn̄s fortitudo
In illo q̄ppe me ꝟtu/
tē facere ꝯfido. Et ſic̄
cerui ſpinoſa trāſeunt
ita ego ꝑicula delicto/
rū: dn̄i auxilio trāſcen
dā oīa. i Et ſup excel
ſa. i. oēm mūdanā ſbli
mitatē ꝯtēplatiōe cele
ſtiū trāſcēdere fac̄ me.
victoriā ei⁹ atq; triū/
phū canētē. a Audi
te celi. maxīa elemēta
in teſtioniū vocat. vt ī
ꝯtētū faciat auditorē. τ
ſignificet ſe de magnis
locutuꝝ. b Cōcreſcat
in pluuia doctrīa mea
τc̄. ſic̄ innūerabiles ſt̄
pluuiaꝝ gutte τ roris
ſic ī h̄ carmie de īſcru/
tabilib⁹ iudicijs dī di
ſputabo. Vl̄ ſic̄ pluuia
τ ros terrā faciūt fru/
ctificare. Sic doctrina
mea ī voꝫ ꝟtutū reui/
uiſcere fructus faciat
c Quaſi imber. Iſte
ꝟſus ſuꝑioris ſenſum

τ non erit armentū in ꝑſepi
g bus. Ego autē in dn̄o gau/
debo τ exultabo in deo ieſu
h meo. Dn̄s deus fortitudo
mea: τ po ne pedes meos q̄
i ſi ceruorū. Et ſuper excel/
ſa mea deducet me victor:
in pſalmis canentē.

Canticū Moyſi deutero
nomij. xxxij. capitulo.

a Audite celi que loquar
audiat terra ꝟba oris
b mei. Concreſcat in pluuia
doctrina mea: fluat vt ros
c eloquiū meum. Quaſi im/
ber ſuper herbam: τ quaſi
ſtille ſuper gramina: quia
d nomen dn̄i inuocabo. Date
magnificentiā deo noſtro:
dei ꝑfecta ſunt opera: τ om
e nes vie eius iudicia. Deus
fidelis τ abſq; vlla iniquita/
te iuſtus τ rectus: peccaue/
rūt ei nō filij ei⁹ in ſordibus
f Generatio praua atq; puer
ſa. heccine reddis dn̄o po/
g pule ſtulte τ inſipiēs. Nun
quid nō ip̄e ē pater tuus. q̄
poſſedit τ fecit τ creauit te.
h Memento dierū antiquorꝫ
cogita generatiōes ſinglas
i Interroga patrē tuū τ an/
nū ciabit tibi. maiores tuos

hꝫ. qꝛ nomen dn̄i inuocabo. i. de dn̄o mihi
ſmo ē. d Date mgnificētiā. i. digne eū
honorate fide τ opib⁹. Dei ꝑfctā ſūt oīa
qꝛ ſūme ꝑfect⁹ eſt. Et oēs vie eius. i. opa
ei⁹ iudicia. i. cū diſcretōe rōnis. i. ꝓuidē
tiſſima rōne τ diſcreti
one diſpoſita τ facta.
e De⁹ fidel̄. In oīb⁹
ꝓmiſſis. ī iudicijs iu/
ſtus τ rect⁹. Non filij.
qꝛ degenerati erant a
ꝟo p̄re ſeq̄ntes idola.
ſic τ nūc q̄ pctā ſequū/
tur. q̄ſi degeneres ſūt.
q2 p̄rem bonū non imi
tant. f Gn̄atio pra/
ua τ ꝑuerſa ē. ſ. ſenſu
τ ope. Heccine reddis
.i. hec ne. ſ. mala tua.
vl̄ nōne hec. Stultus
dr̄ τ inſipiēs. q̄a bn̄fi/
cijs dn̄i ingrat⁹ exiſtit
τ extitit. vl̄ ꝑua affctū
ꝑuerſa ītellctū. Ppl̄s
ſtult⁹: putās vtile qđ
eſt nociuū. τ inſipiens
nō intelligēs ei eē vti
le qđ eſt vtile. g Nū
q̄d nō ip̄e ē pr̄ tu⁹ oēs
eī hoīes deū p̄reꝫ hn̄t
naturalit̄. qꝛ dr̄s gene/
rare aliq̄d dr̄. cum no/
uiter vl̄ de nouo ꝓdu
cit. vnde dr̄ Iſte gene
ratiōes celi τ terre. nō
q2 ea genuerit ex ſua ſb
ſtātia. ſꝫ q2 noua ꝓdu/
xerit. Qui poſſedit et
fec̄. τ creauit te. Eco
trario legēdū eſt. ſ. ita
vt q2 ꝑmo creauerit di
ſponēdo vt faceret: fe
cerit formādo. in q̄ eīn
poſſideret niſi ꝑus cre
aret. h Memēto die
rū. memēto qūo elect⁹
ſis ī p̄riarchis: τ cogi
ta quō abraā. yſaac. et
iacob. τ plurimos ali/
os elegerit. i Inter
roga patrem. interro/
ga ſpiritualē doctorē

k ꝛ dicēt tibi. Quādo diuide
bat altiſſim⁹ gētes: quādo
l ſeparabat filios adā. Cōſti
tuit terminos pploꝝ: iuxta
m numerū filioꝝ iſrael. Pars
autē dñi ppls ei⁹ iacob funi
n culus hereditatis eius. In
uenit eū in terra deſta in lo
co horroris ꝛ vaſte ſolitudi
o nis. Circūduxit eum et do/
cuit: et cuſtodiuit quaſi pu
p pillā oculi ſui. Sicut aqui/
la ꝓuocās ad volandū pul
los ſuos: et ſuper eos voli/
q tans. Expādit alas ſuas et
aſſumpſit eū: atq; portauit
r in humeris ſuis. Dñs ſolus
dux eius fuit: ꝛ non erat cū
s eo de⁹ alienus Cōſtituit eū
ſuper excelſam terraȝ vt co
t mederet fructus agroꝝ Ut
ſugeret mel de petra: et ole=
v um de ſaxo duriſſimo. Bu=
tirum de armento: ꝛ lac de
ouibus: cū adipe agnoꝝ et

ꝛ eos q̄ maiores ſūt ſciā. k Qñ diuide
bat. ſ. in ꝯſtructōe turr⁊ babylonice. qñ ꝑ
diuiſionē liguaꝝ diuiſit gētes. vl' diuiſi/
one mar⁊ rubri qñ diuiſit eoſ ab egyptijſ.
l Cōſtituit. hypbolice loq̄t' q2 tot dic̄ cō
ſtituit t'mios pploꝝ. i.
ſingulas gētes q̄t erāt
ſingule pſone in pplo
iſrl'. Uel dic̄ tot eē ſin/
gulas gētes ꝯſtitutas
q̄t hoīes igreſſi ſūt de
pplo iſrl' in egyptuȝ. i.
lxx. Q2 aūt alia trāſla
tio dic̄. ſtatuit t'mīos
gētiū iuxta nūeꝝ āge/
loꝝ dei. ſic ītelligit' q;
ſic vnicuiq; hoīuȝ cu/
ſtodē āgelū legim⁹ de
putatū. ſic ꝛ angelos
ꝑncipes gētiū creda/
mus ꝯſtitutos. Nā in
daniele legim⁹ micha
elē ꝑncipē pplo ꝛ āge
lum pſaꝝ vel grecoꝝ.
m Pars āt dñi quaȝ
elegit ð oībus iſt⁊ po
pul' ꝛ natiōib⁹ ꝛ mira/
bilia ſua oñdit. ꝛ ſin/
gularia beneficia exhi
buit. fuit ppl's ei⁹. ſ. iu
deoꝝ. h̄ dic̄ vt validiuſ
eis bñficia dei ꝯmēda
ret. q; tāta ð m'ltitudi
ne gentiū. ſibi eos ele
giſſet. q̄ ð iacob ſtirpe
deſcēderāt vt eēnt fu/
nicul⁹ hereditat⁊ eius
. i. q̄ſi hereditaria poſ/
ſeſſio ei⁹. n Inuenit
eū in t'ra deſta. i. ī mō
te ſyna. vbi illū legib⁹
ſuis ꝯſtrixit. In loco horro⁊ ꝛ vaſte ſoli
tudinis. i. arabie: q̄ circa deſertum eſt.
o Circūduxit. i. ꝑ viā mōt⁊ ſeyr duxit eū
ꝛ docuit. ſ. patiētiā vl' leges ei⁹. Et ſic pu
pillā oculi: ita diligenti cura ſuauit eū.
Pupilla eñ omnibus mēbris cautius
cuſtodit'. p Sicut aquila ꝓuocans ad
volandum pullos ſuos. ꝛ reliqua ferūt
phyſici aquilaȝ pullos ꝯ ſolem ponere ꝛ
quem viderit aciem in radio ſolis fortit'
figere illū nutrit, queȝ vo torpentem vi/
derit. dimittit. ſic ꝛ dñs docȝ nos ſp o: lo
ītelligētie ſolē diuie maieſtat⁊ intēdē. q̄
etiā ſup eos volitās ꝓuocat pullos ad vo
lādū. ita diuīa pietas vult nos ꝓficē ð v
tute ī vtutē. q Expādit alas. q̄ etiā aq̄/
la ðs. ſ. bñ laceſcentes
ī ſe ſbleuat. q2 vbi nos
min⁹ ſufficim⁹ diuinū
ſpam⁹ auxiliuȝ. ipe eñ
portat nos ſic aq̄la dȝ
portare pullos ſuos ī
hūer⁊. vt ſi ſagittet' ad
ea. ipa añq; pulli exci/
piat ſagittaſ. ita xp̄s ꝑ
nob vulnerat⁹ ē. ꝛ hūe
ris ſue ꝓtectōnis nos
defēdit. ꝛ iudeos oliȝ
ita portauit. Aptat āt
ſe ita dñs īfirmis. vt ī
telligam⁹ ei⁹ ꝑ nob cō
paſſionē. q̄ etiā in euā
gelio gallie ſe aſſimla
uit. r Dñs ſol⁹. q2 ſo
lū eius vtutis erat. ſic
glīfice pplm ſuū edu/
cere. qð null⁹ alioꝝ de
oꝝ facē valuit. s Cō/
ſtituit. terra eñ repro
miſſiōs vteꝝ mūdi eſſe
dī. vñ ꝛ hierl'm vmbili
cus t're eē videt'. ferūt
āt ſapientes mūdi. t'rā
globo ſilē ȝ vndiq; con
nexā. nr̄a āt terra. i. ec
cleſia. oīb⁹ mūdi vtuti
bus excelſio2 ē. t Ut
ſugeret. ꝑ affluētiā
oīuȝ bonoꝝ dī. q2 q̄/
uis rupib⁹ aſpera t'ra.
melle ꝛ oleo abunda/
bat. Ceteꝝ ð petra mel
le. i. de xp̄o. dulcedo doctrie añ paſſionē
fidelib⁹ in iſta terra miſtrata ē. Oleū āt
de ſaxo duriſſimo. i. poſt reſurrectōeȝ. qū
tā imortal' effect⁹ ē. Oleū ſpūſci xp̄s ef/
fudit in eadē terra. v Butyꝝ ꝛ lac abū
dantiā reꝝ demōſtrat. nam ꝛ terra baſan
fertiliſſima ad alēdos greges erat. vñ ru
benitis ꝛ gadditis. q̄ plurima pecora ha
bebāt illa terra tradita ē. Nobis āt buty
rū ð armēto. i. fortis doctrīa nobis ð pri
archis ꝛ ꝓphis miſtrat'. ꝛ lac de ouibus

lenioꝛ doctrīa ſimpliciū: cū adipe agnoꝝ ⁊ arietū. i. ꝑ exempla magiſtroꝝ ⁊ ſb̄ditoꝝ deſiderium ſpiritale qḋ in adipe ꝑſtat. Baſā īter ꝑtat̃ pīguedo q̄ꝛ ſcī pīguedinē charitat̃ oſ͠dūt x Et hircos. ꝑ hircos pn̄iaꝝ exēpla ītelligim⁹. ſcī eī ſic viuūt ī mūdo. q̄ſi ſp pctā deſleāt. Qual' ē heremitaꝝ ⁊ veroꝝ mōachoꝝ vita. Medulla tritici ⁊ ſāguis vue. coꝛpus ⁊ ſāguinē xp̄i ſigt. meraciſſimū. i. puriſſimum. y Incraſſat⁹ ē dilect⁹ xp̄ē reꝝ oīuꝫ abūdantiā. Et recalcitrauit. ſequendo deos alienos dilatat⁹. i. in gn̄atiōis ꝓpagie. Al' incraſſat⁹ delicijs. īpīguat⁹ diuitijs. dilatat⁹ honoꝛib⁹ ⁊ potētia, ⁊ iō dereliqt deuꝫ. q̄ſi ei⁹ auxilio nō indigeret amplius.

a Prouocauerṫ eū. i. ad iracūdiā ⁊ vīdictaꝫ talib⁹ auſis irritauerṫ Ille q̄ꝫ q̄ poſt baptiſmū ad idolatriā ꝯuertit̃ ꝯ vel vicijs: vl' malignis ſpiritib⁹ ſeſe mācipat. dn̄i vindictā ī ſe īcitat. b Immolauerūt. hoc manifeſtū eſt. c Noui recētiſq̄ꝫ. i. q̄ꝛ ſtabiles nō erāt in cultura dei quā a pr̄ibus didicerāt. nouit̃ accedebant ad deos colendos. q̄s nō coluerunt pr̄es eoꝝ d Deū q̄ te genuit. i. qui te foꝛmauit vt eſſes. Sꝫ ⁊ nos alit̃ generat ꝑ baptiſmū in remiſſionē pctōrū. e Uidit dn̄s quē nihil latere pōt, ⁊ coꝛ-

x arietū filioꝛū baſan. Et hircos cum medulla tritici: et ſanguinem vue biberet meraciſſimuꝫ. y Incraſſatus eſt dilectus ⁊ recalcitrauit: incraſſatus impinguatus dilatatus. z Dereliquit deū factoꝛē ſuum: et receſſit a deo a ſalutari ſuo. Prouocauerṫ eum in dijs alienis ⁊ in abominationibus ad iracundiam concitauerunt. b Immolauerunt demonijs ⁊ non deo c dijs quos ignoꝛabant. Noui recenteſq̄ꝫ venerunt: q̄s nō coluerunt patres eoꝛum d Deum qui te genuit dereliquiſti: ⁊ oblitus es domini e creatoꝛis tui. Uidit dominus ⁊ iracundiā cōcitatus eſt: quia ꝓuocauerunt eū filij ſui ⁊ filie. f Et ait abſcondā faciē meā ab eis: et conſiderabo nouiſſima eoꝛum. Generatio em̄ peruerſa eſt g ⁊ infideles filij. Ipſi me pꝛouocauerūt in eo qui nō erat deus. ⁊ irritauerūt in vanitatibus ſuis. h Et ego pꝛouocabo eos in eo q̄ non eſt populꝰ: ⁊ in gente ſtulta irritabo illos. i Ignis ſuccēſus eſt in furoꝛe meo: et ardebit vſq̄ꝫ ad inferni nouiſſima. k Deuoꝛabitq̄ꝫ terrā cū germine ſuo: ⁊ montiū fundamenta l cōburet. Cōgregabo ſuper eos mala: et ſagittas meas

ripuit eos ꝓpter pctm̄. q̄ꝛ eū ꝓuocauerṫ in cultura deoꝝ. q̄s adoptauerat ī filios ⁊ ī filias f Et ait abſcōdā. h̄ eſt ſb̄trahā auxiliū: ⁊ ꝯſiderabo nouiſſima eorū. i. ad q̄lē finē ꝑuenīant. g Ipſi me ꝓuocauerūt. Sic em̄ illi me vnū. in mlt̃ dijs ꝓuocauerṫ. ita ⁊ ego aſſumam multas gētes. ⁊ hāc reſpuā h Et ego eos ꝓuocabo. in eo q̄ nō ē ppl's. ꝑ quē ppl'm ſignificat oēs gētes q̄ ad cōpatōēꝫ iſrl'. quaſi nō eſſent. reputabant̃ vel q̄ꝛ gētes idola colētes: nō dicebant̃ dei ppl's. i Ignis ſuccēſus ē. vindicta mea in hoc tpe īcipiet. ⁊ ardebit vſq̄ꝫ ad inferni nouiſſima. i. vſq̄ꝫ ad et̃nā dānatōēꝫ. Malos em̄ ⁊ ipīos. dn̄s nōnunq̄ꝫ hic īcipit flagellare vt de tpali pēa ad eternā trāſeāt. Sic ī herode ⁊ āntiocho factū legim⁹. k Deuoꝛabitq̄ꝫ trā. i. pctōres cū opib⁹ ſuis deuoꝛabit. ⁊ mōtiuꝫ. i. ſupboꝝ cogitatiōes ⁊ ꝯfidentiā deſtruet. l Congregabo. mala ſunt pene q̄ ſufferentibus mala videt̃. h̄ iuſta apō inferentem. Et ſagittas. i. vindictas exercebo.

m Cōſument̃ qḋ illis factū legim⁹ q̄ꝝ cadauera volucres ⁊ beſtie comederūt. q̄s fames ac gladi⁹ ꝯſumpſerūt.

Cōſummunť etiā nūc
pctōres fame Vbi dei.
τ deuoꝛāť ad auib⁹.i.
a maliguis ſpiritibus
lacerāt. n Dētes be
ſtiaꝝ.ſeuicia dyaboli ī
mitteť eis.q̄ eos in fu
roꝛe dei trahat ſup ter
rā.i.in mūdanis deſi/
derijs ſbꝛuat. o Fo/
ris vaſtabit eos.qꝛ pe
nas ſuſtinētes.cōſcia
ꝓpria toꝛquenť vñ dr̄.
ignis eoꝝ ñ extingueť.
τ Vmis eoꝝ nō moꝛieť
p Juuenē ſil'ac V.l.c.
h.i.i.nulli vidicādo p
cet etati Allegoꝛice āt
in iuuene libidinoſū.ī
Vgīe a boīs opib⁹ ſte/
rilē in lactēte.hebetez
in ſene.iutilē diu p pi
griciā accipe poſſum⁹
q̄s oēs vīdicta dei ꝯſu
met. q Et dixi vbi nā
Nō p igrantiā iterro/
gās.ſ; altos diſcere fa
ciā.Ceſſare faciam ex
hoībus eoꝝ mēoꝛiā.ſ.
tūc cū iudei in terra re
promiſſiōis ñ apparēt
vel cū iniq̄ ꝺ cōione ſā
ctoꝝ diſcernentur τ ꝓ
nihilo reputanť.cui⁹
rei multa exēpla ſunt.
r Sꝫ ꝓꝑť. Jſti duo V/
ſiculi ſūt iūgēdi.iō em̄
ſepe ꝑoꝛem pp̄lm ſuſti
nuit.ne gētes circūpo
ſite.ei⁹ nomē blaſphe
marent.ſic τ nos ſuſti
net pctōres.nec ſtatiꝫ
peccātes dānet ne glo
rienť maligni ſpūs in
ꝑditiōe nr̄a.τ ſeuicto/
riam iactent ꝑcepiſſe.
s. Gēs abſq̄. Gēs iu/
deoꝝ τ oīuꝫ impioꝝ ſi
ne ꝯſilio ſalutis ē.qꝛ
in futurū ſibi ꝓuidere
neſciūt. t Quō pſeq̄
bať. Nō potuiſſet fie/

m cōplebo in eis.Conſumen/
tur fame:τ deuoꝛabunt eos
aues moꝛſu amariſſimo.
n Dentes beſtiarū immittam
in eos cum furoꝛe trahentiū
ſuper terrā atq; ſepentium.
o Foꝛis faſtabit eos gladius
p τ intus pauoꝛ. Juuenem ſi
mul ac virginē lactentē cū
q homine ſene.Et dixi vbi nā
ſunt ceſſare faciā ex homini
r bus memoꝛiā eoꝝ. Sed ꝓ/
pter irā inimicoꝝ diſtuli:ne
foꝛte ſuperbirēt hoſtes eoꝝ
Et dicerent manus noſtra
excelſa:τ non dñs fecit hec
s omnia Gens abſq; conſilio
eſt τ ſine pꝛudentia:vtinaꝫ
ſaperent τ intelligerēt ac no
t uiſſima pꝛouiderent. Quo
modo perſequebať vn⁹ mil
le:τ duo fugarēt decē milia
Nōne ideo quia deus ſuus
vendidit eos τ dñs conclu
v ſit illos Non enim eſt deus
noſter vt dij eoꝛū:τ inimici
x noſtri ſunt iudices. De ve/
nia ſodomoꝝ vinū eoꝛū:et
de ſuburbanis gomoꝛre.
y Uua eoꝛū vua fellis:τ bo/
z trus amariſſimus.Fel dra/
conū vinum eoꝝ:τ venenū
a aſpidū inſanabile. Nonne
hec condita ſunt apud me:
τ ſignata in theſauris meis
b Mea eſt vltio et ego retri/
buam eis in tempoꝛe vt la/
batur pes eoꝛum:

ri.vt vn⁹ hoſtiū.mille
iudeoꝝ ꝓſequereť niſi
dñs ſu⁹ vēdidiſſet eoſ
id eſt.a ſe ꝓieciſſet.τ
exoſos hꝛēt τ ꝯclude/
ret eos in man⁹ inimi
coꝝ. v Nō em̄ eſt dš
nr̄.Dñs em̄ dš nr̄.ve
rax τ iuſtus. Jdola āt
gētiū falſa τ inutilia.
Et inimici nr̄i ſūt iudi
ces.i. appꝛobatoꝛes.
Omēs ei gētes q̄uis
varia colāt idola vni⁹
dei potētia.mūduꝫ rei
ꝯfiteť. x De vinea ſo
domoꝝ.ſepe ī ſcꝑturī
ſynagoga vl' hierl'm ſo
dome cōpať:qꝛ ſic̄ illi
male abuſi ſunt donis
dei.ſic τ iſti beneficijs
dei ſp ingti extiterunt
Pctm̄ ꝑmo ē in coꝛde
ꝑ ꝯſenſū.ſcdo ī iterio
ri machiatōe ad op⁹ ꝑ
petrāduꝫ.tercio ī actu
exꝛioꝛi ꝑpetrato.ꝑmū
D vinea.ſcdm vua.ter/
ciū vinum dr̄ y Uua
eoꝝ vinea q̄ ē dom⁹ iſrľ
ꝯuerſa ī amaritudinē
.i.ī moꝛtē xp̄i ꝯſpirās
τ pēdēti ī cruce acetū
felle mixtū poꝛrexerūt
τ botꝝ malicie ſue ꝓ/
tulerūt amariſſimum.
z Fel draconū.ſic̄ fel
dracōes τ aſpides ve/
nena occl'tāt.ita ꝯſcia
eoꝝ plena eſt malicia.
a Nōne h̄ ꝯdita ſūt.i.
h̄ ſūt reſuata apō me
nec obliuiōi tradita.
h̄.ſ.pctā vīa.nō em̄:qꝛ
vīdicare diſtuli oblit⁹
ſū.ſ; recōdita ſūt vſq; ī
diem vltionis.
b Mea ē vltio.i.retri
buā ill' in tpe vindicte
q̄ merenť vt labať pes
eoꝝ.i.q̄ videbanť ſta/
re pereant.

c Juxta eſt dies pditionis. ꝛ
d adeſſe feſtināt tpa. Judica/
bit dn̄s populū ſuū ꝛ in ſer/
e uis ſuis miſerebitur. Vide
bit ꝙ infirmata ſit manus. ꝛ
clauſi quoqꝫ defecerunt. re
f ſiduiqꝫ conſumpti ſunt. Et
dicēt vbi ſunt dij eoꝝ in qui
g bus habēt fiduciā. De quo
rū victimis comedebāt adi
pes. et bibebant vinū liba/
h minū. Surgant ꝛ opitulen
tur vobꝛ in neceſſitate vos
i protegant. Videte ꝙ ego
ſim ſolus ꝛ non ſit alius deꝰ
k pter me. Ego occidā et ego
viuere faciā percuciā ꝛ ego
ſanabo ꝛ non eſt qui de ma
l nu mea poſſit eruere. Leua
bo ad celū manū meā: ꝛ di
m cam viuo ego ineternū. Si
acuero vt fulgur gladiū me
um ꝛ arripuerit iudiciū ma
n nus mea. Reddā vltionem
hoſtibꝰ meis ꝛ his qui ode/
o runt me retribuā. Inebria/
bo ſagittas meas ſanguine
et gladius meus deuorabit
p carnes. De cruore occiſorū:
ꝛ de captiuitate nudati ini/
q micorum capitis. Laudate
gentes populum eius: quia
ſanguinē ſeruorū ſuorū vl/
r ciſcetur. Et vindictā retri/
buet in hoſtes eorū: ꝛ ppi/
tius erit terre populi ſui.

Hymnus trium puerorū
Danielis. iij. capitulo.

c Juxta ē dies pditi/
onis. i. qꝛ certū ē. vl' qꝛ
ꝯuis milia mlta ānoꝝ
hic habeāt ad ꝯpatōꝫ
tn̄ etn̄itatꝭ modicū ē.
appropinqn̄t igit vlti
onis dies. ꝛ qn̄ nō pu
tamꝰ aſſūt d Judica
bit dn̄s. i. diſcernet ſā
ctos ſuos ab īpijs. Nā
iudiciū in diſcretōe vl'
dānatōe accipi pōt. Et
in ſuis ſuis miſebit. i.
miaꝫ oñdet in die vlti
onis. q̄ eni ei fideliter
fuerūt. nō ex opibꝰ ſꝫ
grā ꝛ mīa recipiēt et/
na premia. q̄d eni hēs
qd nō accepiſti. e Vi
debit ꝙ infirmata ſit
manus. i. videri faciet
ꝙ opera maloꝝ īfirma
fuerīt. Et clauſi q̄ꝫ de
fecert. i. ꝙ ab inimicis
capti ꝓprijs viribꝰ defe
cerūt. Reſidui. i. qꝛ ab
hac vita exeūtes. non
hn̄t poſtea aliq̄d faciē
di facultatē. f Et di
cēt aduerſarij eoꝝ qui
eos captiuarūt. ꝛ de/
mones mal' xp̄ianis q̄
rū dōs vēter ꝛ honor ꝛ
diuitie erat dicēt poſt
mortē ꝛ in morte. vbi
ꝛc. vl' etiā iuſti ꝛ boni
vīdictā ꝛ dei irā vidē/
tes dicent vbi ꝛc.
g De q̄ꝝ victimis. in
his ꝟbis. oēs vanita/
tes q̄s ſecūt hoīes cō
prehēdit. idolatre vel
pctōꝝ. exprobrant eni
mal' vana in q̄bꝰ viue
bāt. h Veniāt idola
q̄ colebatꝭ ꝛ eruāt vos
i Videte. i. intelligite
ꝙ ego ſuꝫ ſolus deus
k Ego occidā. duobꝰ
modis occidit. ꝛ duo/
bus mōis viuificat. qꝛ
alios ī īfernū dānat ꝛ
ad vitā. alios etnā ſb/
leuat. Alit occidit ve
terē hoīeꝫ. vt viuificet
nouū. Et nō ē q ō ma
nu mea poſſit eruere.
. i. q potētie mee poſſit
reſiſtē. l Leuabo ad
celū. i. oñdā etn̄itateꝫ
potentie mee.
m Si acuero vt ful/
gur. i. dū velocit vene/
rit iudiciū meū: ꝛ arri
puerit iudiciū manus
mea. i. ceperit iudica/
re potētia mea.
n Reddā vltōeꝫ. h̄ eſt
in pctōres reddā vltio
nē. o Inebriabo ſa/
gittas. i. in pctōribus
oñdā vīdictas meas.
ꝛ gladiꝰ meus deuora
bit carnes. i. carnales
iudiciū meū cōſumet.
p De cruore occiſoꝝ
ſbaudit. inebriabo ſa
gittas meas. i. in pdi/
tiōe dānatoꝝ. Et d ca/
ptiuitate nudati īimi/
coꝝ capitis. ſcdm lr̄aꝫ
captiuati tōdebant. ꝛ
vendebant qd eſt ſub
corona vēdere. Spūa
lit aūt antixp̄s impio
rū caput p xp̄i poten/
tiā deſtruet vindican
tis. Alit exercet dn̄s
vindictā. de captiuita
te inimicoꝝ capitis cū
arrogātiā mētis malo
rū. ꝛ maliciā deſtruxe/
rit. q Laudate gen/
tes ppl'm eius. i. ſctōs
eiꝰ. qꝛ ſāguinē marty/
rū ſuoꝝ vlciſcet
r Et vīdictā retribuet
in hoſtes eoꝝ. ſ. in he/
reticos atqꝫ infideles
ꝛ pſecutores. Atqꝫ p/
piciꝰ erit terre ppl'i ſui
id eſt. eccleſie. cū miſe
ricordiā ſuam illi oſtē
dit.

Hymnus triũ puerorũ

a Enedicite omnia opera domini dño: lau
date ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. Bene
dicite angeli domini dño: benedicite celi dño.
Benedicite aque omnes que ſuper celos ſunt
dño: benedicite omẽs virtutes domini dño Be
nedicite ſol ⁊ luna dño: benedicite ſtelle celi do
mino. Benedicite omnis imber et ros domino
benedicite omnis ſpiritus dei domino. Bene/
dicite ignis ⁊ eſtus domino: benedicite frigus
⁊ eſtas domino. Benedicite rores ⁊ pruina do
mino: benedicite gelu ⁊ frigus domino. Bene
dicite glacies ⁊ niues domino: benedicite no/
ctes et dies domino. Benedicite lux ⁊ tenebre
domino: benedicite fulgura ⁊ nubes domino.
Benedicat terra domino: laudet ⁊ ſuperexaltet
eũ in ſecula. Benedicite montes ⁊ collos domi
no: benedicite vniuerſa germinantia in terra
domino. Benedicite fontes domino: benedici
te maria et flumina domino. Benedicite cete ⁊
omnia que mouentur in aquis domino. bene/
dicite omnes volucres celi domino: Benedici
te omnes beſtie et pecora domino. benedicite
filij hominũ domino Benedicat iſrael domino
laudet ⁊ ſuperexaltet eũ in ſecula. Benedicite
ſacerdotes domini dño. benedicite ſerui domi
ni dño. Benedicite ſpiritus ⁊ anime iuſtorum
dño benedicite ſancti ⁊ humiles corde domino
Benedicite anania azaria miſael dño. laudate
⁊ ſuperexaltate eũ in ſecula. Benedicamus pa
trem ⁊ filiũ cũ ſancto ſpiritu. laudemus ⁊ ſuper
exaltemus eũ in ſecula. Benedictus es dñe in
firmamento celi. ⁊ laudabilis ⁊ glorioſus ⁊ ſu/
perexaltatus in ſecula.

¶ Canticum Zacharie Luce. j. capitulo.

a Enedictus dominus deus iſrael. quia vi
ſitauit et fecit redemptionem plebis ſue.

a Bñdicite oĩa opera
dñi dño ⁊c. gñali lau/
datiõe pmiſſa q᷑ omis
creatura debeat lauda
re deũ. ĩ ꝯſeqntib⁹ p p
tes: ſingula cohortat
angelos ⁊ celos. aqs ⁊
ꝟtutes. ſolẽ ⁊ lunã. im
brẽ ⁊ rorẽ. ſpm ignẽ ⁊
eſtũ. frig⁹ ⁊ eſtatẽ ⁊c. q
lõgũ ẽ texere. ita vt fo
tes q̃z ⁊ maria ⁊ cetuz
volucres. beſtiaſq̃ et
pecora ad laudem dñi
ꝓuocet ⁊ filios hoĩn.
Et poſt oẽ hoĩm gen⁹
iſraelẽ ⁊ de ĩpo iſraele
ſacerdotes ⁊ ſuos dñi
ſpũs aĩaſq̃ iuſtoꝝ. ſan
ctos ⁊ hũiles corde. Et
ad extremuz ananiam
azariã ⁊ miſaelẽ. q̃ pñ
ti bñficio ad laudẽ dñi
ꝓuocãt. Oĩs ãt crea/
tura non voce ſ opere
laudat dñm. q2 ex crea
tur creator freq̃nt in/
telligit. ⁊ ſingulis opi
bus atq̃ effectib⁹ dei
mgnificẽtia dmõſtrat
a Bñdict⁹. duo ei dic
viſitare ⁊ redimere. Vi
ſitare nanq̃ infirmoꝝ
redimere ꝟo captiuo/
rũ eſt. q̃ duo hũano ge
neri ꝯgruũt. qm̃ gen⁹
humanũ infirmũ erat
pctis. captiuũ q̃z frau
de diabolica detineba
tur. veniẽs vero dñs ĩ
firmũ viſitauit. quia a
pctis libuit. ⁊ captiuũ
redemit. q2 a ptãte di/
abolica abſtraxit. ⁊ re
dimẽdo fecit eam ſuũ
B Notãdũ ꝟo circa
iſtũ ꝟſum ẽ. q᷑ btũs za
charias ꝓphetico mo/
re qđ adhuc ĩ ſpũ futu
rũ ⁊ ꝓprie faciẽdũ pu
derat narrat q̃ſi factũ
dicẽs. q2 viſitauit. i. ĩ/

carnatus ē. b B Et erexit cornu ſalutis firmā celſitudinē ſalutis dic̄. Oīa em̄ oſſa carne īuoluta ſūt. Cornu āt excedit carnē. ⁊ iō cornu ſalutꝫ regnū ſaluatoris xp̄i vocat̄. q̄ vocabulo ſpiritalꝫ ⁊ q̄ carniſ gaudia ſuꝑet altitudo nūciat̄. ⁊ q̄ regno mū⸗dus ⁊ carnis gaudia ſuꝑant̄. c Sic̄ locutus ē A ſclo inq̄t ꝓpterea ꝙ tota veteris inſtrumēti ſcp̄tura ꝓphetia de xp̄o ꝑceſſit. non ſoli enim hieremias ⁊ eſaias ceteriqꝫ ꝓphete de eiꝰ aduētu manifeſte locuti ſūt. veꝝ ipſe pr̄ adā. abel. ⁊ enoch: eiꝰ diſpēſatiōi teſtioniū reddūt. d Salutē iūgendū eſt ſuꝑiorꝫ v̄ſiculo. erexit nob̄. ſ. ſalutē ex inimicꝫ nr̄is. Oēs āt q̄ oderūt nos. vel hoīes ꝑuerſos. vl̄ īmūdos ſpūs ſig̃t.

e Ad faciēdū miaꝫ dixerat em̄ dn̄m iux̄ eloq̄a ꝓphaꝝ in domo dauid naſciturū. ⁊ ita miſericordiā fcām cū eis cū impletū eēt ꝓmiſſū

f Juſiurādū. dicit eū dem xp̄m iux̄ iuſiurandū qd̄ deꝰ iurauit nos eē liberaturū ad explēdū teſtm̄ qd̄ abrae diſpoſuit. Quia vicꝫ his precipue pr̄iarchis de ſuo ſemīe. vel ꝯgregatio gētiū vel īcarnatio eſt repromiſſa. g Ut ſine timore. nā q̄ vl̄ añ mortē a dn̄i ſuitio diſcedit. vl̄ corā hoībus tm̄ ⁊ nō corā deo ſcūs ꝑdurare ꝯtēdit nec dū de manu ſpiritaliū inimicoꝝ ꝑfecte liberatꝰ dn̄o ſuit. ſ exemplo ſamaritanoꝝ dijs gētiuꝫ pariter ⁊ domīo ſuire ꝯnatur.

b Et erexit cornu ſalutis nob̄
in domo dauid pueri ſui.
c ſicut locutus eſt per os ſan⸗
ctoꝝ qui a ſeculo ſunt ꝓphe
d tarū eius. Salutē ex inimi
cis noſtris: ⁊ de manu om⸗
e niū qui oderunt nos. Ad fa
ciendā miſericordiā cuꝫ pa⸗
tribus noſtris: et memorari
f teſtamenti ſui ſancti. Juſiu
randū qd̄ iurauit ad abraā
patrē noſtrū: daturū ſe no⸗
g bis. Ut ſine timore de ma⸗
nu inimicoꝝ noſtroꝝ libera
h ti ſeruiamus illi. Jn ſancti⸗
tate ⁊ iuſticia corā ipſo: om
i nibus diebꝰ noſtris. Et tu
puer ꝓpheta altiſſimi voca
beris. ꝑibis em̄ ante faciem
k dn̄i parare vias eiꝰ Ad dan
dam ſcientiaꝫ ſalutis plebi
eius in remiſſionē peccatoꝝ
l eorū. Per viſcera miſcdie
dei nr̄i: in quibus viſitauit
nos oriēs ex alto. Jllūinare
m his q̄ ī tenebris et ī vmbra
mortis ſedēt. ad dirigēdos
pedes noſtros in viā pacis

Canticū ſancte marie ad veſperā. Luce. j. ca.

a Magnificat anima mea
b dominū. Et exultauit
ſpiritus meus in deo ſaluta

h Jn ſctītate. aperte ⁊ breuiter: quomō ſit dn̄o ſuiēdū deſignat. vicꝫ ī ſctītate et iuſticia. ⁊ corā ip̄o ⁊ oībus diebus nr̄is.

i Et tu puer. Pulchre cū de dn̄o loq̄ret̄ ad ꝓph̄am repēte ſua v̄ba ꝯuertit. vt h̄ q̄ꝙ bn̄ficiū eē dn̄i deſignaret. A Sꝫ quō alloq̄ pueꝝ poterat cū eū vl̄ audire vel ītelligere n̄ potuerit. ſ poterat eum intelligere. qꝛ ſpūſctō plenꝰ erat. ſi eū adhuc vtero mr̄iſ clauſus aduētū dn̄i ꝯguit. iā natꝰ intelligere valebat k Ad dādā ſcientiā cum dādā ꝯmēorat. ne carnalē tp̄alēꝙ ꝓmitti ſalutē putares in remiſſionē inq̄t peccatoꝝ eoꝝ. l Per viſcera: viſcera nō ſoluꝫ vitalia dicūt̄ interiorꝫ corꝑis: verūetiā om̄e qd̄ corio ⁊ pelle tegit̄ ⁊ ꝑ viſcera occulta eiꝰ miſeratio deſignat̄. in q̄bus ſcꝫ occultꝫ miſeratiōibꝰ viſitauit nos oriēs ex alto. Qui idō recte oriens vocat̄. ꝙ nob̄ ortū v̄e lucis aperiēs. filios noctꝫ ⁊ tenebraꝝ: lucꝫ effec̄ filios. m Jllūiare. dn̄i illūinare ē his q̄ ī pctīs ⁊ ignorātie cecitate vixerit. agnitōis amoriſ qꝫ ſui radios infigere. Pedes āt nr̄i ī viā pacis dirigunt̄. cū actionū nr̄aꝝ iter: ꝑ oīa cuꝫ redēptorꝫ illūinatoriſ qꝫ nr̄i gr̄a ꝯcordat. a Magnificat aīa mea tā to inq̄t me dn̄s tāqꝫ inaudito munere ſblim̄auit. qd̄ nullo ligue officio explicari ſ intīo pectorꝫ affctū vix valeat ꝯp̄hēdi. ⁊ ꝫ iō totas aīe vireſ ī agēdiſ graꝝ laudibꝰ offero b Et exulta

c ri meo Quia reſpexit humi
litatē ancille ſue: ecce eni ex
hoc beatā me dicent oēs ge
d neratiōes. Quia fecit mihi
magna q̄ potēs eſt ⁊ ſanctū
e nomen eius. Et miſcđia ei⁹
a ꝓgenie in ꝓgenies: timen
f tibus eū. Fecit potentiā in
brachio ſuo⁹ diſpſit ſupbos
g mente cordis ſui. Depoſuit
potētes de ſede: ⁊ exaltauit
h humiles. Eſurientes imple
uit bonis: ⁊ diuites dimiſit
i inanes. Suſcepit iſrael pue
rū ſuū: recordatus miſcđie
l ſue Sicut locutus eſt ad pa
tres noſtros: abraā ⁊ ſemini
eius in ſecula.

Cāticū ſymeōis. Lu. ij. c.

a Nunc dimittis ſeruum
tuū dñe: ſcḋm verbū tuū
b in pace. Quia viderūt ocu-
c li mei: ſalutare tuū. Qd̄ pa
raſti ante faciem omniū po-
d puloꝝ. Lumē ad reuelatio

nit ſpūs me⁹ q2 ⁊ eiuſdē ieſu. i. ſalutaris etna diuitate ſpūſ me⁹ letat ei⁹ mea caro tpali ꝯceptōe fecūdat. Cui ſil'e ē pſalmiſte. Aīa āt mea exultabit ī dño ⁊ delectabit ſup ſalutare ei⁹. c Quia reſpexit. Cui⁹ hūilitas reſpicit recte btā oīb⁹ cognominā da ḡtulat. Decebat eī vt ſic p ſupbiā ꝑme parētis noſtre eue mors ītrauit in mūdū ita denuo p hūilitatē marie vite ītroit⁹ pāderet. d Quia fec. ſola q̄ppe illa aīa cui dñs magna facē dignat dignis eū ꝑconijs magnificare pōt. Sctm̄ āt nomē ei⁹ vocat ꝙ ſingular culmīe potētie. trāſcēdit oēz creaturā atq3 ab vniuerſ q̄ fecit lōge ſegregat. e Et mīa. q. d. ſic ſup me timētē veīt mīa ei⁹ ita ⁊ ſupra omīs timētes. A ſpālib⁹ ei ſe donis ad ḡnalia dei iudicia conuertēs. toti⁹ ḡnis hūani ſtatū deſcribit. ⁊ q̄d ſupbi. q̄d hūiles merea nt. Quid filij abrae p libeꝝ arbitriū. q̄d filij dei ſint p grāz alternis vſib⁹ explicat. Nō ſ inq̄t ſoli mihi fec magna q̄ potēs ē. ſ ⁊ ī oī gēte ⁊ ꝓgenie q̄ timet deū ⁊ opat iuſticiā: acceptus ē illi. f Fecit potētiā: nūc de d̄o pꝛeloquit. qui fec potētiā in brachio ſuo. i. in ip̄o ſuo filio. ſicut em̄ tuum brachium eſt p qd̄ oparis: ſic dei brachium dictum eſt eius verbum. quia p verbuz operatus eſt mundum. Vel brachium ſuum ptās ⁊ dictio eius virtutis d̄r. quia non alieno ad opandum auxilio indiget g Depoſuit. potētes em̄ appellant elati ſiue iudei. q̄ depoſiti ſūt d̄ ſede regni ſeu intelligētia ſcāꝝ ſcpturaꝝ Eoſdēq3 potentes q̄s an̄ ſuperbos dixerat appellat. potētes igit n̄ q2 vere ſint potētes dicūt. ſ q2 ꝯfidētes ī v̄tute ſua ꝯditori ſui auxiliū q̄rere detrectāt. Illi āt vere potētes ſūt q̄ cū ap'lo dicē pñt. Oīa poſſum ī eo q̄ me ꝯfortat ieſu xp̄o. h Eſurientes celeſtia iplēt h v̄tutib⁹ celeſtib⁹. ⁊ poſt mortē etna btitudīe ⁊ q̄ t'renis diuitijs vl' honorib⁹ gl'iant. q̄b⁹ refertos ſe norūt vacui reliquūt v̄tutib⁹ ⁊ p⁹ hāc vitā etna laborabūt iopia. i Suſcepit iſrl'. Iſrl'. i. oīs vidēs p fidē deū ſuſcipit a d̄o. dū puer. i. humil' ⁊ obediens fuerit ſuſcepit igit d̄s: iſrael pueꝝ ſuū q̄n carnē ex iſrl' ſurſū cepit ⁊ eleuauit vſq3 ad vnionē v̄bi ſuſcepit dū ſibi ī vtero Marie v̄gīs in pſona vniuit. Et h n̄ meritis nr̄is aut ip̄i⁹ iſrl' pueri ſui. ſ mīa ſua īdicibili cuius recordatus eſt. k Sic locut⁹ e ad pr̄es nr̄os. h em̄ ad pr̄es ⁊ ꝓphas loq̄bat. ꝙ facturus eſſet hāc mīaz abrae ⁊ ſemini eius. i. oī fidē ſuā imitāti. a Nūc dimitt. vides nō ſolū noui. ſ ⁊ veteris teſtam̄ti iuſtos ſpe future vite deſideriuz habuiſſe diſſoluēdi a corpe. īmo pacī viā deputaſſe: ſarcinā deponere terreſtrez. vtputa q̄ ſe in ſinu abrae requiē nō dubitarēt. hitaturos eſſe ppetuā. b Quia viderūt. Btī oculi q̄ vidēt: q̄ ſymeō vidit. Btī qui nō viderūt ⁊ crediderūt. c Qd̄ paſti. Illud inq̄t ip̄m qd̄ poſtmodū oībus gētibus ⁊ pp̄lis ⁊ linguis mente ac fide ꝯſpictēdū paſti. ⁊ ſpe ac dilectōe q̄rendū ꝓuidiſti. ip̄e diu deſideratū. nūc ⁊ carnis ⁊ cordis ocul' tuum ſalutare ꝯtēplor. d Lumē. lumen q̄dē vtriq3 pp'lo ſalutare dei. i. xp̄s a d̄o para

nem gentiū: ⁊ gloriā plebis tue iſrl.

Oratio dñica.

Mathei. vj. ⁊ Luce. xj.

a Ater noſter q̄ es in ce/
b lis. Sanctificeť nomē
c tuū. Adueniat regnū tuum
d Fiat volūtas tua ſicut in ce
e lo ⁊ in terra. Panē nr̄m q̊ti
f dianū da nob̄ hodie. Et di
mite nob̄ debita nr̄a: ſicut ⁊
nos dimittim⁹ debitoribus
g nr̄is. Et ne nos inducas in
h tētationē. Sed libera nos
a malo amē.

Simbolū apoſtoloꝝ.

a Redo in deum patrez
omnipotentē creatorē
b celi ⁊ terre Et in ieſum xp̄m
filiū eius vnicū: dn̄m nr̄m.
c Qui ꝯceptus eſt de ſpiritu
ſctō: natus ex maria v̾gine

tus ē. q̄ in gl̄ia magis dr̄ iſrl. cui diu ſpe
rať ⁊ ex q̊ ꝓnūciat⁹ aduenit. Sētiū v̾o re
uelatio q̄s viſitare ⁊ illuſtrare pir dig̃t⁹ ē
a Diſcipul⁹ In orone dn̄ica q̊t petitōeſ
habēť. Magr̄. ſeptē. D q̄ ē ꝑma. M
ſctificeť nomen tuum
D h̄ qd̄ in capite eſt.
Pr̄ nr̄ q̄ es in cel̄ quō
ītelligiť. M Ibi eī
īnocatio dignitatꝭ eſt
dū pr̄ez nos hr̄e ꝓfite-
mur deū. q2 om̄s fr̄es
ſum⁹ ⁊ deū pr̄ez hēm⁹
in cel̄. b D In pri-
ma petitōe quā dixiſti
q̄d itelligēdū ē. M
A xp̄o eīn xp̄ian⁹ deri
uať. ⁊ iō dū xp̄iani vo
camur: xp̄i nomē tene
mus. ⁊ ſupplicam⁹. vt
opa xp̄i facē valeam⁹.
⁊ nomē ſuū p opa bōa
nr̄a: in nob̄ ſcificeť.
c D Que ſcōa peti-
tio. M Adueniat re
gnū tuū. D Quid
ibi ītelligēdū eſt. M
Oramus eīn vt xp̄s re
gnet in nob̄. ⁊ nō dya
bolus. i. eccl̄ia xp̄i ſp
creſcat. in q̄ regnat d̄s
⁊ dies iudicij adueni
at. q2 tūc dyabolus re
gnare in mūdo deſiſtit
⁊ xp̄s cū ſctīs ſuis in
eternum regnabit.
d D Que eſt tercia. M Fiat volun-
tas tua ſicut in celo ⁊ in terra. D Quō
eſt intelligenda. M Sicut angeli in ce
lo tue obediunt voluntati. ita ⁊ iuſti in
terra faciant. ⁊ ſic in ſanctis. ita ⁊ in pec
catoribus tua voluntas impleať.
e D Que eſt quarta. M Panē no-
ſtrum quotidianū da nobis hodie.
D Quid in ea ītelligiť M h̄ loco pa-
nis ꝑ oībus cibis accipiť. de q̄b⁹ viuere
debeam⁹. ꝓcamur etiā ꝑ aſſūptōe corpis
xp̄i. petimus deniq3 vt nob̄ ſeip̄m tribu-
at q̄ ē panis viu⁹. f D Que eſt quīta.
M Et dimitte nobis debita nr̄a ſicut ⁊
nos dimittimus debitoribus noſtris.
D Quid ī illa ſentiēdū ē. M Pre a
mur. etiā vt ſic dimittat nobis pctā nr̄a.
ſicut ⁊ nos dimittim⁹ debitoribus nr̄is.
g D Que ē ſexta. M Et ne nos īdu
cas in tētatiōez. D Quō h̄ intelligiť
M Nō petimus vt nō tētemur. q2 q̄ nō
eſt tētatus nō eſt ꝓba
tus. ſ ꝓcamur ne nos
inducat in tēptatōem
quā ſufferre nō poſſu-
mus. i. nō ſinat nos ī
tētatōne peccare. In-
ducere eīn dr̄ d̄s: cum
auxilium ſubtrahit.
h D Que ē ſeptima
M Sed libera nos a
malo. D Quō ē in-
telligendū. M . i. a
dyabolo. a pctō. ⁊ ab
om̄i malo tētamento.
D Amē. qd̄ in fine ē
quō intelligiť vel cui⁹
lingue dr̄. M Amē
hebrayce dr̄. qd̄ in la-
tinum verſum vere ⁊ fi
deliter intelligiť

a D Iſta ſuſcipio: ſ
qm̄ ſicut noſti omnes
nos ꝑ fidē ſaluari cre-
dimus. rogo vt dicas
mihi. quomodo fidem
tuam intelligas. vl̄ e-
tiam in quem credas.
M Ego credo in deū
pr̄ez omnipotentē. creatorē celi ⁊ terre.
D Quare dr̄ omp̄s. ⁊ quare creator.
M Omp̄s dr̄. q2 oīa pōt quecūq3 vult.
creator: eo ꝙ omnia creauit: celū ⁊ terrā
⁊ mare ⁊ omnia.
b D Credis in ieſum xp̄m. M Imo
credo ī ieſuz xp̄m filiū ei⁹ vnicū dn̄m no
ſtrū q̄ eſt verus d̄s ⁊ verus hō.
D Quō d̄s. ⁊ quō ver⁹ hō M De⁹ ve
rus ē. q2 de ſp̄ū ſcō ꝯceptus ē. hō ver⁹. q2
ex maria v̾gine natus eſt.
c D Ecce illū natū. q̄d poſtea factū eſt.
M Poſt ſctā3 eīn ei⁹ natiuitatē etate ⁊
ſapiā creſcēs trigita annoſ impleuit. In
q̄ etiā etate a iohāne baptiſta dignatus
eſt baptizari. ⁊ poſt baptiſmū tribus an
nis ⁊ dimidio docuit. Et ꝑ dicauit oīa q̄

Simbolū apoſtolorū

ad vitā eternā ꝑtinent
D Poſt hāc p̄dicati
onē q̄d factuꝫ eſt. M
in ip̄a p̄dicatōe ꝯp̄hē
ſus ē a iudeis iniq̄s. ⁊
ꝑfidis a q̄bꝰ ꝓpter īui
diā illoꝝ. ⁊ ꝓpter pctā
nr̄a mlt̄a blaſphemia:
multaſq̄ paſſiōes ſub
pōtio pylato (q̄ iudex
erat illo tp̄e in iudea)
ſuſtinuit. D vñ dr̄
pōtiuſ. d M a loco
vbi natꝰ fuit h̄ nomē
accepit. D Quid pꝰ
hec. M ſb̄ illo ei cru
cifixꝰ ē. ⁊ ī eadē cruce
mortuꝰ. deīde ſepultꝰ
eſt. ⁊ manēte corꝑe in
ſepulchro: aīa eius ad
inferna deſcēdit. de q̄
īferno ſcōs ꝑriarchas
ſcꝫ abrahā. yſaac. ⁊ ia
cob. ⁊ ſanctos ꝓphas
eſaiā. hieremiā. ⁊ reli
q̄s ⁊ ceteros oēs quoſ
elegit miſericordit̄ li
berauit. ⁊ tercia die vi
ctor reſurrexit. e D
Poſtq̄ȝ reſurrexit q̄d
fecit. M Poſt nobi
liſſimā ⁊ ſctiſſimā eiuſ
rectionē ꝯuerſatꝰ eſt q̄
dragīta diebꝰ ⁊ q̄dra
ginta noctibꝰ cū diſci
pul' ſuis. ⁊ mādu cauit
cū ill'. mlt̄a docēs ⁊ lo
quēs de regno dei.
f D Quid poſtea.
M Poſt hec xp̄o vi
dētibꝰ ill'. Aſcēdit ī ce
lū. vbi quō vult ⁊ q̄lit̄
vult. ſedet ad dexterā
p̄ris oīpotētis. g D
Quid pꝰ hec facturꝰ
erit. M finito mūdi
termīo. cum ip̄o corꝑe
cū quo aſcēdit ī celum
vēturꝰ eſt iudicare vi
uos ⁊ mortuoſ. D q̄d
ſūt viui ⁊ q̄d ſunt mor
tui. M Viui iuſti.
mortui peccatores.

d Paſſus ſb̄ pōtio pilato cru
e cifixus mortuꝰ ⁊ ſepultꝰ De
ſcēdit ad inferna: tercia die
f reſurrexit a mortuis. Aſcen
dit ad celos ſedet ad dexte
rā dei patris omnipotentis
g Jnde vēturus eſt iudicare
h viuos ⁊ mortuos. Credo in
ſpiritūſanctuꝫ ſanctā eccle
i ſiā catholicā. Sāctoꝝ cōio
k nem. Remiſſionē peccatoꝝ
l Carnis reſurrectionem.
m Et vitam eternam amen.

**Laudes poſt noct. hym-
nus quē ſanctꝰ Ambroſius
⁊ ſanctus Auguſtinus inui
cem condiderunt.**

Te deū laudamꝰ te dn̄m
confitemur. Te eternū
patrē omnis terra venerat̄
Tibi omnes angeli: tibi celi
⁊ vniuerſe poteſtates. Tibi
cherubin et ſeraphin inceſ
ſabili voce ꝓclamant. San
ctus ſanctus ſanctꝰ dn̄s de
us ſabaoth. Pleni ſunt celi
et terra maieſtatis gl'ie tue.
Te gl'ioſus: apl'oꝝ chorus.
Te ꝓpharū laudabilis nu
merus. Te martirum candi
datus laudat exercitus. Te
ꝑ orbē terraꝝ ſancta cōfitet̄
eccleſia. Patrē immēſe ma
ieſtatis Venerādū tuū ver
⁊ vnicuꝫ filiuꝫ. Sanctū quo
paclitum ſpirituꝫ. Tu rex
glorie xp̄e. Tu patris ſempi
ternꝰ es filius. Tu ad libe

h D Credis in ſpm̄
ſctm̄. M credo ſine
dubio in ſpm̄ ſctm̄ D
q̄d eſt. M deꝰ eſt et
ī t̄nitate tercia ꝑſona:
q2 alia eſt ꝑſona p̄ris.
alij filij. alia ſp̄ūſſcti. ī
qua trinitate vnū deū
oīno eē credo ⁊ ꝯfiteor
D Credis ī ſctām ec
cleſiā catholicā. i et
ſctōꝝ cōionē. M Cre
do ſctām ecc'iam. ſ nō
in illā credo q2 nō dr̄s.
ſ ꝯuocatio vl' ꝯgrega
tio xp̄ianoꝝ ⁊ domus
dei ē. D Eccl'ia q̄ li
gua dr̄. M greca.
D q̄d interp̄tat̄ latīe
M cōuocatio. ſeu cō
gregatio xp̄ianoꝝ. ſic
ſupius dixi. D q̄d ē
catholica. M vl'is.
id ē ꝑ totū orbē diffu
ſa. Sctōꝝ q̄ȝ cōionē
id ē cū ſctis ſocietatē
⁊ cōionē me h̄re credo
ſi fidē firmit̄ tenuero ⁊
oꝑibus ſeruauero
k D Credis ī remiſ
ſionem peccatoꝝ. M
Nō. ſed eē remiſſionē
pctōꝝ credo. q2 propt̄
hoc dignatꝰ eſt dei fi
lius carneꝫ aſſumere.
vt nos (qui ꝓpter pec
cata nr̄a ſalui eē nō po
teramꝰ eiꝰ miſcōia ſal
uaremur. l D Cre
dis ī carnis reſurrecti
onē. m Nō credo in
illā. ſ carnē quā ī hac
vita ſb̄ mortali condi
tione portamꝰ reſurre
cturā eſſe īmortalē cre
do. ⁊ pro cōſortio eiuſ
animā. rationē reddi
turam. M Vitā eter
nā xp̄o ſine dubio nos
cōſecuturos credamꝰ
ſi iſta q̄ hucuſq̄ expo
ſuimꝰ. firmit̄ teneamꝰ
⁊ oꝑibus impleamus

randū ſuſceptur ꝰ hoīem nō horruiſti ꝟginis vteꝝ. Tu deuicto mortꝭ acl'eo. apuiſti credentibꝰ regna celoꝝ. Tu ad dexterā dei ſedes. in gl'a pr̄is. Judex crederꝭ eē venturꝰ. Te ğ qm̄s. tuis famlis ſubueni, q̄s p̄cioſo ſanguīe redemiſti. Et'na fac cū ſctīs tuis glīa mūerari. Saluum fac pplm̄ tuū dn̄e ⁊ benedic hereditati tue. Et rege eos ⁊ extolle illos vſqꝫ ineternū. Per ſingl'os dies benedicimꝰ te. Et laudamꝰ nomē tuum in ſecl'm. ⁊ in ſecl'm ſecl'i. Digre dn̄e die iſto ſine peccato nos cuſtodire. Miſerere nr̄i dn̄i. miſerere nr̄i. Fiat mīa tua domine ſuper nos. quēadmoduꝫ ſperauimꝰ in te. In te dn̄e ſperaui nō confundar inet'nū.

Fides catholica ſctī athanaſij epiſcopi.

a Quicunqꝫ vult ſaluus eſſe. ante omnia opus eſt vt teneat catholicā fidē. b Quā niſi q̄ſqꝫ integrā inuiolatāqꝫ ſeruauerit. abqꝫ dubio ineternū peribit. c Fides autē catholica hec ē. vt vnū deū in trinitate. et trinitatē d in vnitate veneremur Neqꝫ

a Hic btūs Athanaſiꝰ liberꝝ arbitriū poſuit ſic̄ dicit ī pſalmo. Quis ē hō q̄ vult vitā. ⁊ iterꝝ in euāgelio ipſa ꝟitas dicit. Qui vult poſt me venire. Sil'r ⁊ h̄. Quicūqꝫ vult saluꝰ eē. Nō dicit. velis aut nō saluꝰ eris. ſ; q̄cūqꝫ vult qꝛ deꝰ omp̄s nullum hoīem inuitū aut coactū trahit ad fidē. Sꝫ q̄cūqꝫ vult ſaluꝰ et'nalit' eē ī corpe vl' in aīa neceſſitas illi eſt vt teneat catholicā fidem. Quia añ oē opus: neceſſe ē vt fides p̄cedat añ oēm opationē. ante oēm inchoatōez. añ oē principiū. vnicuiqꝫ opꝰ ē vt teneat catholicā fidē dicēte apl'o. ſine fide īpoſſibile eſt placere dō. vñ abacuc ꝓpheta ait. Juſtꝰ aūt ex fide viuit. Catholica grecꝰ ſermo ē. latīe int'pretat' general' ſiue vl'is. general' ptīet ad oēs hoīes. Alī dr̄ qꝛ p vniuerſuꝫ orbē eſt diffuſa. Fides' credulitas' eſt q̄ ſcꝫ veracit' credimus id qd̄ nequaq̄ꝫ videre valemꝰ. vñ apl's ait. Fides ē ſperādaꝝ ſbſtātia reꝝ. argumentū nō appentiū. Dr̄ nāqꝫ fides. eo q̄ fit inter deū ⁊ hoīes. Iſtā fidē iſtā credulitatē añ oīa opus ē hr̄e nob. qꝛ fides fūdamētū eſt oīm ꝟtutū. ⁊ iō priꝰ edificamꝰ fidē. q̄ ē fūdamētū ⁊ ſup eā ceteras virtutes. qꝛ ſine fide: nullus ſaluꝰ eſſe pōt. Dr̄ igit' fides credulitas. ſiue credētia. Catholica vl'is dr̄. i. recta. quā vniuerſa eccl'ia tenere debet. Eccl'ia ꝟo ɔgregatio xp̄ianoꝝ. ſiue cō

uctus ppl'oꝝ dicit'. b Quā. i. quā fidē quiſqꝫ. i. vnuſquiſqꝫ. Integrā. i. plenā et pfectā. vt eā nō ſcīdat p hereſim. neqꝫ vllo ſciſmate corrūpat. Inuiolatā. i. eā nō violat maledicēdo atqꝫ p̄dicādo. ⁊ ſi eaꝫ nō cuſtodierit integrā ⁊ īuiolatam. abſqꝫ dubio ī eterna dānatōne peribit.

c Nūc maīfeſtat q̄d ē fides. vel q̄lit' vnuſq̄ſqꝫ ea credere debeat. vt vnū deū ī trinitate ⁊ trinitateꝫ in vnitate veneremur. i. debemꝰ credere trinum ⁊ vnū. vnū ī ſbſtātia. trinūqꝫ in pſonis. nec ꝓpt' trinitatē debemꝰ dimittere vnitatē. nec ꝓpter vnitatē debemꝰ dimittere trinitatē. At ip̄m quē colimꝰ vnū veneremur. ⁊ trinū vnū ꝓpter vnitatem ſbſtātie. trinū ꝓpt'. pſonaꝝ vocabula veneremur. id eſt adoremꝰ atqꝫ colimus d Cōfundere ē cōmiſcere. qꝛ nō debemus tm̄ vnā pſonā credere. ſic̄ ſabelliꝰ hereticus aſſerebat. ſ; tres id ē patrē ⁊ filiū ⁊ ſpiritūſctm̄. nec ſbſtātiaꝫ ſepare. vt arrius herereticus aſſerebat. dicebat eī q̄ ſicut erāt tres pſone. ita fuiſſent tres ſbſtantie. Patrē aſſerebat maiorē filio. filium minorē patre. ſpm̄ ſctm̄ miniſtꝝ eoꝝ dicebat Subſtātia dicitur eo q̄ ex ſemetipō ſbſiſtit. ſbſtantia ꝟo ɔmune eſt nomen omnium rerum. que ſunt. celū. ſol. luna. t'ra. arbores homines. etiam ſbſtātie dicūtur. Deus igr̄ ſbſtantia eſt. ⁊ ſumma

cōfundentes ꝑſonas: neqꝫ
e ſubſtātiā ſepantes. Alia eſt
em̄ ꝑſona pr̄is: alia filij: alia
f ſpūſſancti. Sed pr̄is ꝛ filij ꝛ
ſpūſſancti vna eſt diuinitas
equalis gl'ia. coeterna maie
g ſtas. Qualis pr̄ talis filius
h talis ꝛ ſpūſſctūs Increatus
pater. increatus fili⁹. increa
i tus ſpūſſctūs. Immēſus pr̄
immenſus filius immenſus
k ſpūſſctūs. Etern⁹ pater eter
nus filius eternus ſpūſſan/
l ctus. Et tamē nō tres erer/
m ni: ſed vnus eternus Sicut
nō tres increati nec tres im
menſi: ſed vn⁹ increat⁹ ꝛ vn⁹
n immenſus. Similiter omni
potēs pater omnipotēs fili
us omnipotēs ꝛ ſpūſſctūs.
o Et tamē nō tres omnipotē
tes, ſed vnus omnipotens.

ſbſtantia. ꝛ prima ꝛ oīm ſbſtantiarū cau/
ſa. q꞉ oīm rerū creator ē. Eſſentia igit̄ ꝓ/
prie de deo d̄r. q̄ ſemꝑ eſt qđ eſt. q꞉ incom
mutabilis eſt. e Hic cōtra ſabelliū ſunt
ꝑſone diuiſe. quas aſſerit eē vnā. q꞉ pr̄ in
ſua ꝑſona nō eſt filius
ſed tātū pr̄. nec filius
in ſua ꝑſona eſt pr̄. ſed
tm̄ filius. ꝛ ſpūſſanct⁹
in ſua ꝑſona nō eſt pr̄
nec filius. ſ꞉ tm̄ ſpūſſā
ctus ex vtroqꝫ ꝓcedēs
ꝑſona dicta ē ex eo ꝙ
ꝑ ſe ſonat. f Sed pa
tris ꝛ filij ꝛ ſpūſſancti
vna ē diuinitas. h' eſt
vna ſbſtantia. Equalis
gl'ia coeterna maieſtas
id ē coeq̄lis ſine initio
ꝛ fine ꝛ gl'ia ꝛ ptās.
g Quia ſicut pr̄ eter/
nus eſt vel omp̄s. ſeu
inuiſibilis. ſil'r eſt ꝛ fi/
lius ꝛ ſpūſſanctus.
h Increat⁹ pr̄. in pre
poſitio ē in hoc loco.
ꝓ cōpoſita: increatus
pr̄. i. nō creatus. q꞉ ip̄e
eſt oīm creator ꝛ a nul
lo creat⁹. ip̄e ē oīm fa
ctor. ꝛ a nullo factus.
Increat⁹ filius. incre
atus ꝛ ſpūſſanct⁹. In
creatus filius. nō crea
tura. ſicut arrius dice
bat q꞉ oīa ſimul crea/
uit cū pr̄e. ſil'r ꝛ ſpūſſā
ctus. i Immēſus pr̄. q꞉ eius magnitu
dinē vel quantitatē nullus mēſurare p̄t
qui celo eſt excelſior. terra ꝓfundior ꝛ la
tior mari. ꝛ eſt incircūſcriptus. incorpo/
reus. inlocabilis. vbiqꝫ totus. ꝛ nō eſt lo
cus vbi non ſit. ſicut dicit in pſalmo. Si
aſcēdero in celū tu illic es. ſi deſcendero
ad infernū ades. ꝛ ſi iero ad extrema ma
ris: ibi me dextera tua tenebit. ip̄e ē intra
oīa ꝛ nō ꝯcluſus ex̄ oīa ꝛ nō excluſus. ſil'r
ꝛ fili⁹ q̄ attigit a fine vſqꝫ ad finē fortiter
de q̄ ſcriptū eſt. Verbo dn̄i celi firmati ſūt
Pari modo ꝛ ſpūſſanctus. vn̄ dicit̄. ſpi/
ritus dn̄i repleuit orbem terrarū.
k Hic eternus ꝓ ſempiterno debem⁹ in
telligere. Eternus dicit̄ deus pater. quia
ſine initio ꝛ ſine fine conſtat. ſimiliter et
filius ꝛ ſpūſſanctus. quia ſicut nunq̄ꝫ nō
pater. ita nunq̄ꝫ nō filius ac ſpūſſanctus.
l Et tamē nō tres eterni. ſed vnus eter/
nus. ſ. in ſbſtantia.
m Quia vnus ē deus
in ſua ſbſtantia.
n Om̄ipotēs dicitur
pr̄. quia omnia poteſt.
nō a patiendo qđ non
vult. ſ꞉ a faciēdo oīa q̄
cunqꝫ vult. ꝛ nihil illi
impoſſibile eſt. Omni
potēs ꝛ filius. q꞉ quic
quid pōt pr̄: pōt ꝛ fili⁹
nihilomin⁹ ꝛ ſpūſſan/
ctus. Ergo ſi om̄ia p̄t:
quid eſt qđ nō p̄t: hoc
nō poteſt qđ non cōue
nit om̄ipotenti poſſe.
Falli nō poteſt. q꞉ ve/
ritas ꝛ ſapiētia ē. egro
tare aut infirmari non
pōt. quia ſanitas eſt.
Mori nō poteſt. q꞉ im
mortalis eſt. finiri nō
poteſt. quia infinit⁹ ꝛ
perhēnis eſt.
n Non tres tamē om
nipotētes. quia om̄i/
potentia eſt in ſubſtā/
tia: ſed eoꝝ vna ē ſub
ſtantia. paternitas ve
ro in relatione ad alte
rum eſt. Vn̄ ꝛ noīa pa
tris ꝛ filij ꝛ ſpūſſancti
relatiua ſunt. quia alia ad alia referunt̄
Sicut verbi gratia: ſeruus ad dominū.
domin⁹ ad ſeruū. Magiſter ad diſcipu/
lum. diſcipulus ad magiſtrū. pater ad fi/
lium. filius ad patrē. quia nullus pater
dicitur: niſi habeat filium cui⁹ ſit pater.
ꝛ nullus filius niſi habeat patrem cui⁹
filius ſit. quia ſi nō habuiſſet filium. nū/
q̄ꝫ habuiſſet nomen pr̄is. Similiter ꝛ ſpi
rituſſanct⁹ nō a ſe: ſed alicui⁹ ſpiritus ē
ꝛ aliud vocabulū vbi ſpirituſſanct⁹
relatiue dicitur. ſcꝫ donū. dicit̄ em̄ donū
donatoris. ꝛ donator doni. donatorē di/
co eſſe patrē. donū vero ſpm̄ſanctū. do/
num vero refertur ad donatorē. ꝛ dona/

p Ita deꝰ pr̄. deꝰ filiꝰ. deus ⁊ ſpūſſctūs. Et tn̄ nō tres dij ſed vnꝰ eſt deꝰ. Ita dn̄s pater dn̄s filius dn̄s ſpūſſctūs
q Et tn̄ nō tres dn̄i ſed vnus
r eſt dn̄s. Quia ſicut ſingillatim vnāquāqꝫ perſonā. deū ⁊ dn̄m cōfiteri xp̄iana veri
s tate compellimur. Ita tres deos aut dn̄os dicē. catho
t lica religiōe ꝓhibemur. Pater a nullo eſt factus nec cre
v atus nec genitus. Filius a patre ſolo eſt. nō factꝰ. nec creatꝰ ſed genitꝰ. Spūſſanctus a patre ⁊ filio: nō factꝰ nec creatus nec genitus ſed
a ꝓcedēs. Unus ergo pater nō tres patres. vnus filius non tres filij. vnus ſpūſſanctus non tres ſpiritusſancti
b Et in hac trinitate nihil prius aut poſteriꝰ nihil maius aut minus ſed tote tres per

tor ad donū. Ecce qua ratione ſpūſſanctus relatiue dicitur.

p Deus propriū nomen eſt trinitatis. ꝑtinens ad patrem ⁊ filium ⁊ ſpiritūſanctum tranſlatum ex greca appellatione. Nam deus grece theos dicitur. id eſt timor vnde tractum eſt deus ꝙ eum colentibus ſit timor. Proprium vero nomē eſt patris. qꝛ ſolus eſt pater. ⁊ propriū nomen eſt filij. qꝛ ſolus filius eſt a ſolo patre. ⁊ propriū nomē eſt ſpūſſancti. quia ab vtroqꝫ procedit. Deus eſt pater, quia ipſe eſt fons ⁊ origo deitatis Similiter ⁊ filius deꝰ eſt. ⁊ hoc non a ſemetipſo: quia nō eſt a ſe: ẜ a ſolo patre eſt genitꝰ pari modo ⁊ ſpūſſanctus: nō a ſe eſt deus. ſed a patre ⁊ filio procedens eſt.

q Sicut ſcriptum eſt. Audi iſrael. dominus deus tuꝰ eſt. Deꝰ dicitur pater a dominatōe eo ꝙ creaturam ſuam regat atqꝫ gubernet. ⁊ ſimiliter filius ⁊ ſpiritusſanctns.

r Quia ſicut ſingillatim. i. ſicut diſtincte vł ſeparatim vnāquāqꝫ ꝑſonam dico deum ⁊ dominū. qꝛ ſi me interrogaueris q̇d eſt pr̄. Ego rn̄deo deꝰ ⁊ dn̄s. Silr̄ ſi interrogauerꝭ q̇d ē filꝰ Ego dico deꝰ ⁊ dn̄s. Et ſi dicis q̇d ē ſpūſſctūs. ego rn̄deo dn̄s ⁊ deꝰ. ⁊ tn̄ in his tribꝰ ꝑſonis nō tres deoſ. nec tres dn̄s. ẜ ī tribꝰ (ſicut iā ſupradictū eſt) vnū deū ⁊ vnū dn̄m ꝯfiteor. s Prohibemur i. vetamur. t Pr̄ a nullo ē factus. qꝛ ipſe ē oīm factor. nec creatꝰ ẜ creator. nec genitꝰ ẜ genitor. pr̄ eīm grece latine genitor dr̄. v Filius a pr̄e ſolo eſt nō factꝰ. qꝛ ipē eſt oīm factor ſimul cū pr̄e. nec creatꝰ. qꝛ ipſe ē oīm creator. ẜ genitus ſolus a ſolo pr̄e. Et vnaqueqꝫ ꝑſona hꝫ ꝓpriū qđ nō hꝫ alia. ꝓpriū hꝫ in ꝑſona pr̄ ꝙ ſolꝰ eſt pr̄. ⁊ ꝓprium hꝫ in ꝑſona filiꝰ qꝛ ſolꝰ a ſolo pr̄e genitꝰ eſt. Sed ⁊ hꝫ aliud ꝓpriū filius qđ nō hꝫ pr̄ nec ſpūſſanctus. hꝫ eternitatē cū pr̄e ⁊ ſpū ſancto. ⁊ hꝫ in tpe natiuitatē de mr̄e. quam nō hꝫ ſpūſſctūs nec pr̄ qꝛ nō ſuſcepit pr̄ carnē in ſua ꝑſona nec ſpūſſanctꝰ. ẜ tm̄ filius. vt nob in ſe oñderet duas hr̄e naturas. vnam añ oīa ſecula q̄ genitꝰ eſt ex pr̄e. ⁊ de qua dixit Eſaias. generatōēꝫ eius q̇s enarrabit. Alterā in tpe. de qua dixit paulꝰ apl's. Cū aūt venit plenitudo tpis: miſit deꝰ filiū ſuū natū ex muliere. factū ſb lege. in quo cōplacuit plenitudinē diuinitatis habitare corꝑalit̄. de pr̄e ſine initio et ſine fine. de mr̄e initiū hn̄s ⁊ nullo ꝯcludit̄ fine. x Propriū habꝫ ſpūſſcūs qꝛ nō ē pr̄ ⁊ filiꝰ. ẜ ſpūs ꝓcedens a pr̄e ⁊ filio. Audis qꝛ iſte ab ambobꝰ. filius ab vno. pr̄ a nullo. ac ꝑ hoc apte mōſtrantur ꝓprietates eoꝝ. Idō autem ſpiritꝰ dei ſanctꝰ vocatur. qꝛ patris ⁊ filij ſanctitas eſt. nā cum ſit ⁊ pater ſpiritꝰ ⁊ filius ſpiritꝰ. ⁊ pater ſanctꝰ. ⁊ filiꝰ ſanctus. ꝓprie tn̄ ipſe vocat̄ ſpūſſanctꝰ.

a Unus pater: quia ſolus ſibi vnicū genuit filium. ⁊ vnus filius: quia ſingulariter ab vnico patre genitꝰ eſt. vnus ſpiritusſanctus. quia a patre ⁊ filio vnicus procedit. b Nihil prius aut poſterius. quia nullus anterior. ⁊ nullus poſterior nullus inferior. ⁊ nullus ſuperior. ẜ coeterne ſibi ſunt ⁊ coequales. Ideo nihil ibi vel maius vel minus.

ſone: coeterne ſibi ſunt ⁊ coe
c qales. Jta ⁊ ꝑ oīa ſicut iā
ſupradictū eſt: ⁊ vnitas in
trinitate ⁊ trinitas in vnita
d te veneranda ſit. Qui vult
ergo ſaluus eſſe: ita de trini
e tate ſentiat Sed neceſſariū
eſt ad eternā ſalutem: vt in
carnationē quoq dñi nr̄i ie
f ſu xp̄i fideliter credat. Eſt
ergo fides recta: vt creda/
mus ⁊ cōfiteamur quia dñs
noſter ieſus xp̄us dei filius
g deus pariter ⁊ homo eſt De
us eſt ex ſubſtantia patris
ante ſecula genitus. ⁊ hō ex
ſubſtantia matris in ſeculo
h natus. Perfectus deus ꝑfe
ctus hō: ex anima rationali
⁊ humana carne ſubſiſtens
i Equalis prī ſm diuinitatē
minor patre ſm hūanitatē.
k Qui licet deus ſit ⁊ hō. nō
duo tamē: ſed vnus eſt xp̄s
l Unus autē nō cōuerſiōe di
uinitatꝭ in carnē: ſed aſſum
ptione humanitatis in deo.
m Unus omino nō cōfuſione
ſubſtātie: ſed vnitate ꝑſone

c Debem⁹ colere ⁊ adorare trinitatē in vnitate ⁊ vnitatē ī trinitate d Hic rogat ⁊ admonet vt vnuſq̄ſq doctor mēorit eā teneat. ⁊ firmit credat. ⁊ alios ꝑdicādo doceat. e Neceſſe ē em̄ nob. vt ſic ſupi⁹ dixim⁹ ita credam⁹ Si xp̄o eternā ſalutē volumus hr̄e. i. cū xp̄o ſine fine regn̄re. neceſſe ē vt īcarnatiōez dñi nr̄i ieſu xp̄i fidelit creda/muſ. Quō fidelit. Nō adoptiuū: ſ ꝓpriū dei filiū. ſic dixit apl's. ꝓ/prio filio ſuo nō pep/cit ds. ſ ꝑ nobis oib⁹ tradidit illum.
f Nō inchoat enarrare ſm hūanitatem xp̄i q̄d ſit fides recta. Eſt em̄ fides recta vt hūa/nitatē ip̄az credamus in corde. ⁊ cōfiteamur ore. ſic dic apl's. Cor/de credit ad iuſticiam ore āt ꝯfeſſio fit ad ſa/lutē. De⁹ ⁊ hō vn⁹ ē verus dei fili⁹. q2 ſm di/uinitatē nihil mai⁹ vl' minus q ds prī. ſm hūa/nitatē nihilomin⁹ ex/tra pctm̄ q hō.
g Ex ſuba patris. i. ex eq̄litate nature. Ante ſcl'a genitus. i. an̄ om/nē creaturā. ſicut dicit in pſalmo. Ex vtero an̄ luciferuz genui te. Ex vtero. i. ex mea ſubſtā/tia. Ante lucifex. i. an̄ oēz creaturā. Et hō eſt ex ſubſtātia mr̄is in ſe/culo natus. i. tot⁹ ho/mo cuz corpe ⁊ aīa. in oīa ſil'is nobis abſq pctō. Ex ſubſtātia ma/tris. i. de eq̄litate nature mr̄is. Jn ſecu/lo natus. i. in his tempibus. nō aliunde niſi de ſemīe mulieris ſine coitu viri car/nem ſuſcepit. Unde Salomon dicit. edificauit ſibi domuz. hoc ē. xp̄s edificauit ſibi carnē de btā Maria. Et alibi legit q̄ factus ē ex ſemīe dauid ſm carnem
h Perfect⁹ dī. i. plen⁹ q̄ nihil īdiguit ꝑfectus hō q̄ nihil min⁹ habuit ex pctm̄ q hō. Ex aīa rōnali. xp̄s verā aīaz habuit. vbi ſapīa creſcē potuiſſet. ſic dic in euā/gelio Jeſus ꝓficiebat ſapīa ⁊ etate. ſapīa in aīa. etate in corpe. Et hūana carne ſbſiſtēs. q2 humus terra dī. de hūanitate carnē aſſū/pſit. i Eq̄lis. ſm illō ego ⁊ pr̄ vnū ſum⁹ Minor iuxta qō dicit. pat maior me ē: ⁊ in q̄ hō eſt: mīor ē a diuinita/te. k Jdeo ſic ꝯiūgi voluit dei fili⁹ cū hūana natura vt ex his du/ab⁹ ſbſtātijs fieret vna ꝑſona. l Nō q illa di/uinitas q̄ ē fili⁹ dei ſe ꝯuertiſſet in hūanita/tē. vt h qō erat diuinū fieret hūanū: ſ aſſumēdo nr̄az naturā. ſic eſt vn⁹ effect⁹ vt nō amit/teret qō erat: ſ aſſumeret qō nō erat. Aſſumpſit em̄ hūanitatem. ⁊ nō amiſit diuinitatem m Nō in eo naturarū cōmixtio ē. vt vl' diui/nitas mutaret in naturā hūanitatꝭ. vel hūa/nitas ꝯuerteret in na/turā diuinitatꝭ. ſ vtriq nature ſua māet ꝓ/prietas impꝑetuū. tā/ta tn̄ ꝯiūctio ē natu/rax. vt idē q̄ eternaliter ex deo pr̄e genitus eſt hō ſit ver⁹. ⁊ ille q̄ na/tus ē: tempalit ex vgīne. ds ſit verus. ꝓpter ſuſcipientem deū. de⁹ verus deus dei filius: ꝓpter ſuſceptū hominem. homo verus: ꝑſonam quippe fi/lij dei. non ex duabus ꝑſonis vnitam. ſ ex duabus naturis exiſtere credimus. dicere autem duabus ꝑſonis compoſitam vt nephas vitamus.

n Sic̄ enī ex carne ⁊ aīa vnū dicim⁹ ho⸗minē. ⁊ vnuſq̄ſqꝫ hꝫ duos homīes in ſe vnū carnalē: aliū ſpiritalē. vnū viſibilem aliū īuiſibilē. vnū mortalē. aliū īmortalē ita d̄s ⁊ hō vn⁹ ē xp̄s. o In q̄ paſſus. in q̄ videbat' in q̄ hō erat in q̄ crucifixus. in quo mortu⁹. in q̄ ſepultus in q̄ reſurrexit. q2 diuinitas īpaſſibil' ē. ſ3 in ꝯiūctiōe ꝑſone fili⁹ dei dr̄ paſſus. ⁊ in vera natura fili⁹ hoīs eſt paſſus. Deſcēdit ad inferos. ſ. aīa cum xp̄o. q2 poſtqꝫ hūanitas aſſūpta ē a diuinitate. nō eſt ſepata a xp̄o. ſ3 ipa aīa a corpe ſepata ē q2 ſi nō eēt ſepata corpus nō potuiſſ3 mori. ⁊ iſte deſcēſus ad ſolā aīam pertinet. Reſurrexit a mortuis. vt nob̄ exēplū reſurrectōis oñderet. ſicut ꝓp̄ha ait. poſt duos dies ſuſcitabit nos. ⁊ tercia die reſurgemus ⁊ in conſpectu eius viuemus.

p Aſcēdit ad celos. ſ. ipa hūanitas que fuit paſſa. ſic āgeli dixerūt viri galylei quid ſtat' aſpiciētes in celū. h' ieſus q̄ aſſumpt⁹ ē a vob̄ in celū ſic veñet queadmodū vidiſt' eū eūtē in celū. q2 ſc̄m diuinitatē ad nullū pōt aſcēdere locū: ſ3 vbiqꝫ totus ē. Sedet ad dexterā dei p̄ris oīpotēt'. dextera āt dei nō carnalē: nō corpalē ſic hūana hꝫ natura. ſ3 in h' loco gl'aꝫ dei ꝯuenit accipe. ac ſi apte dicat. regnat in gl'ia dei. ⁊ ſedere ꝓ regnare dr̄. q Venturus eſt in eadē forma. in qua crucifixus. in q̄ mortu⁹. in ſua ſepultus ē: ⁊ in q̄ reſurrexit. nō in ea tn̄ hūilitate in q̄ ātea fuit. ſ3 in gl'ia ⁊ maieſtate. Et iō in ipa forma. vt videat herodes ⁊ pylatus quē iudicauerūt vt videāt iudei quē tradiderūt. vt videant milites quē crucifixerūt. vt videāt ipij quē negauerūt. Viuos: q̄s ei⁹ aduētus īuenerit in corpore viuētes. Mortuos. qui mortui erāt ab initio vſqꝫ in illū diem Vel alit'. viuos. i. ſanctos. mortuos. i. pctōres.

r In aduētu dñi vnuſquiſqꝫ: ſiue iuſti: ſiue pctōres reſurgere hūt cū corpibus ſuis

s Reddere aūt rōnē: nō fabula xp̄o ꝝ. ſ3 recordatōe oīu3 q̄ fecit: ſiue bonū: ſiue malu3. ⁊ ſc̄m h' vnuſquiſqꝫ recipe dꝫ: boni bōa. mali xp̄o mala.

t In vitā eternam. q2 ſemp erūt boni ſine fine in gloria regnaturi In ignē eternū. q2 ſp erit malis ſine fine pena inferni. ⁊ ſine vlla miſeratōne cū corpe ⁊ aīa nō ꝯſumēdi. ſ3 ſp arſuri. ⁊ nūqꝫ deficiēt in et'nis peīs māſuri.

v Hec ē fides catholica. ſicut ſuperius diximus. Iſta eſt fides catholica. Per hoc hic rogat ⁊ admonet. vt vnuſquiſqꝫ ſacerdos hoc ſciat ⁊ predicet. Quam. i. quam fidem. quiſqꝫ. i. aliquis. Fideliter vt de ea nō dubitet. Firmiter. vt nullus a tua fide te remouere poſſit nll'o ſciſmate vel hereſi. Et ſi ita nō credideris. ſaluus eſſe non poteris.

n Nam ſicut anima ratiōalis ⁊ caro vnus eſt hō: ita deus o ⁊ homo vnus eſt xp̄s. Qui paſſus eſt ꝓ ſalute noſtra: deſcendit ad inferos: reſur⸗p rexit a mortuis. Aſcēdit ad celos ſedet ad dextera3 dei q patris omnipotētis. Inde vēturus eſt iudicare viuos r ⁊ mortuos. Ad cui⁹ aduentū: omēs homines reſurgere habent cū corporib⁹ ſuis. s Et reddituri ſunt de factis t ꝓprijs rationē. Et qui bona egerūt: ibunt in vitā eternā. q̄ xp̄o mala: in ignē eter⸗v nū. Hec eſt fides catholica: quā niſi quiſqꝫ fideliter firmiterqꝫ crediderit ſalu⁹ eſſe non poterit.

Finis.

Beati Brunonis pſalteriū ex doctorū dictis collectū per Anthoniū Koberger impreſſum. Anno incarnate deitatis milleſimoquadringēteſimononageſimoſeptimo finit feliciter.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA

BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
Inc. 287
INKUNABUŁY